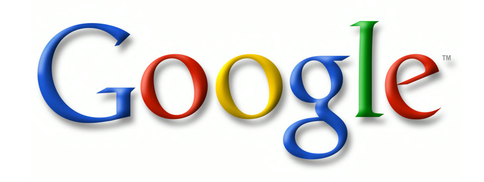

7. b. 30
DOMINUS ILLUMINATIO MEA
Taylor Institution.
1873.

ΔΟΚΙΜΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΣΙΕΣΤΑΤΗΣ

ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ

ΣΛΑΒΟΝΟ-ΡΩΣΣΙΚΗΣ

γλώσσης πρὸς τὴν

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ.

Συνταχθὲν ὑπὸ

Κωνσταντίνου Πρεσβυτέρου

καὶ Οἰκονόμου

τοῦ ἐξ Οἰκονόμων.

ΜΕΡΟΣ Β.

ΛΕΚΤΙΚΟΝ. Α—Π.

Τομος Β.

ОПЫТЪ

О БЛИЖАЙШЕМЪ СРОДСТВѢ

ЯЗЫКА

СЛАВЯНО-РОССІЙСКАГО СЪ ГРЕЧЕСКИМЪ.

Сочиненный

пресвитеромъ и экономомъ

Константиномъ Экономидомъ.

ЧАСТЬ II,

Содержащая въ себѣ реченія.

ТОМЪ II.

Ἐν Πετρουπόλει. αωκη.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

въ типографіи департамента народнаго просвѣщенія.

1828.

Ὃς ἂν τὰ ὀνόματα εἰδῇ εἴσεται καὶ τὰ πράγματα. (*Πλάτ. Κρατύλ.*)

Кто знаетъ имена вещей, тотъ познаетъ и вещи. (Платонъ въ разговоръ Кратил.)

НАПЕЧАТАНО

По опредѣленію и на иждивеніи ИМПЕРАТОРСКОЙ Россійской Академіи.

Ἐτυπώθη διορισμῷ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ῥωσσικῆς Ἀκαδημίας.

Τὰ συντεμημένα ὀνόματα τῶν ἐθνῶν, ὧν παραβάλλονται αἱ λέξεις.	Сокращенныя имена народовъ, которыхъ сравниваются реченія.	
Ἀγ. Ἀγγλιςί.	Анг.	По Англійски.
Ἀλβ. Ἀλβανιςί.	Алб.	— Албански.
Ἀρ. Ἀραβιςί.	Ар.	— Арабски.
Ἀγσξ. Ἀγγλοσαξονιςί.	Англс.	— Англосаксонски.
Βαλ. Βαλλησιαςί (κατὰ Βαλλησίες).	Вал.	— Валлійски.
Βνδ. Βενδιςί (κατὰ Βένδας, Venedas).	Венд.	— Вендски.
Βομ. Βμ. Βοεμιςί.	Бог.	— Богемски.
Γλ. Γαλλιςί.	Фр.	— Французски.
Γρμ. Γρ. Γερμανιςί. ἀρχ. Γρ. ἀρχαίως Γερμανιςί.	Нѣм.	по Нѣмецки. Др. Нѣм. по древнему Нѣмец.
Γτ. Γοτθιςί.	Гот.	— Готески.
Δν. Δανιςί.	Дат.	— Датски.
Ἑβ. Ἑβραϊςί.	Евр.	— Еврейски.
Ζνδ. Ζενδιςί (α).	Зенд.	— Зендски (а).
Ἰσλ. Ἰσλανδιςί.	Исл.	— Исляндски.
Ἰσπ. Ἰσπανιςί.	Исп.	— Испански.
Ἰτ. Ἰταλιςί.	Ит.	— Итальянски.
Κρν. Καρνιολιςί.	Кар.	— Карніольски.
Κρτ. Κροατιςί.	Кроат.	— Кроатски.
Κτσξ. Κατω-Σαξονιςί.	Ниж.Сак.	— Нижне-Саксонски.
Λετ. Λεττιςί (κατὰ Λέττας).	Латш.	— Латышски.
Λιθ. Λιθυανιςί.	Лит.	— Литовски.
Λτ. Λατινιςί.	Лат.	— Латынѣ.
Προ. Περσιςί.	Пер.	— Персидски.
Πλ. Πολωνιςί.	Пол.	— Польски.
Ῥσ. Ῥωσσιςί.	Рос.	— Россійски.
Σ. ἢ, συνήθ. Συνήθως, κατὰ τὴν κοινῶς τὰ νῦν λαλυμένην ἑλληνικὴν γλῶσσαν.	Обык.	— Обыкновенно употребляемому Греч. языку.
Σβ. Σβεκιςί.	Швц.	— Шведски.
Σξ. Σαξονιςί.	Сакс.	— Саксонски.
Σλβ. Σλαβονιςί.	Слв.	— Славянски.
Σλοβ. Σλοβακιςί.	Слов.	— Словакіски.
Σνσκ. Σκρ. Σανσκριτιςί (β).	Санскр.	— Санскритски (в).
Σρβ. Σερβιςί.	Серб.	— Сербски.
Τυρ. Τρ. Τυρκιςί.	Тур.	— Турецки.
Ττ. Ταταριςί.	Тат.	— Татарски.

(α) Ζενδικὴ, ἢ Ζωροαςρικὴ; ἀρχαία διάλεκτος τῶν Περσῶν.

(β) Σανσκριτικὴ (= εὐσύνθετος, ἢ ἐντελὴς), ἢ καὶ Βραχμανικὴ, ἀρχαία διάλεκτος τῶν Ἰνδῶν, ἣν ἐλάλυν οἱ Βραχμᾶνες.

(а) Зендское или Зороастрово есть древнее нарѣчіе Персовъ.

(в) Санскритское (благосложное или совершенное), также и Браминское, есть древнее нарѣчіе Индѣйцевъ, которымъ говорили Брамины.

Αἱ συγκεκομμέναι λέξεις.

'Αρχ. ἀρχαίως, τὸ πρότερον.
Βλ. βλ. βλέπε.
'Επιφών. 'Επιφώνημα.
'Επρ. 'Επίῤῥημα.
Εκκλ. 'Εκκλησιαςικῶς. λέξις 'Εκκλησιαςική.
'Ελλ. ἐλλειπ. ἐλλειπτικῶς.
"Ισ. ἴσως.
Κτλ. κτλ. καὶ τὰ λοιπά.
Λ. λέξις.
Πρόθ. Πρόθεσις.
Πρβλ. Παράβαλε.
Σύνδ. Σύνδεσμος.
Σημ. Σημείωσαι.
Συγγ. Συγγενές.
Συγκ. Συγκοπή.
'Υποκορ. ὑποκοριςικόν.

~~~~~~~~

Τὸ * σημαίνει, ὅτι ἡ ἑπομένη λέξις ἐςὶ προφανῶς ξενική· καὶ ἢ ἑλληνική, ἢ ἄλλης τινὸς γλώσσης, σχέσιν ἔχουσα πρὸς τὴν ἑλληνικήν.

Τὸ ⩳ σημαίνει ἴσον, ἰσοδύναμον.

~~~~~~~~

Σημείωσις. "Απασαι αἱ καθ' ἕκαςον ςοιχεῖον ἀριδήλως ἑλληνικαὶ λέξεις παρελείφθησαν, ὡς ὁμολογέμενα δανείσματα· κατελέγησαν δὲ τέτων ὅσαι μόνον διαφέρουσι κατὰ τὴν γραφήν, ἢ ἄλλως πως μετεπλάσθησαν ἐκ τῶν πρωτοτύπων.

Сокращенія реченій.

Древ.	Древлѣ.
См.	Смотри.
Межд.	Междометіе.
Нар.	Нарѣчіе.
Церк.	По церковному, слово церковное.
Недост.	Недостаточно.
Можетъ быть.	
И пр. и пр.	И прочая, и прочая.
Реч.	Реченіе.
Предл.	Предлогъ.
Срвн.	Сравни.
Сою.	Союзъ.
Прим.	примѣть.
Срод.	Сродственникъ.
Сокр.	Сокращеніе.
Уменш.	уменшительное.

~~~~~~~~

Знакъ * показываетъ то, что слѣдующее за нимъ реченіе есть явно чужестранное, Греческое, или какаго нибудь другаго языка, но имѣющее связь съ Греческимъ.

⩳ Означаетъ равенство, равносиліе.

~~~~~~~~

Примѣчаніе. Выпущены изъ сего Словаря всѣ тѣ реченія, коихъ происхожденіе отъ Греческаго языка никакому сомнѣнію подлежать не можетъ. Замѣченныя же только тѣ изъ реченій, которыя различествуютъ въ письмѣ, или инымъ какимъ образомъ измѣнились отъ первообразныхъ.

~~~~~~~~~
~~~~~~~~~

А. А.

А. а. А. а. (Азъ. ἄζ.) = Α, α, καὶ = ο, ε, я (βλ. Μέρ. Α. 'Αλφάβητ.). А҃ = ά (i). ҂А = α (1000).

А (καὶ, ἀλλὰ) ἀ (ὅθεν, ἀ-τὰρ = ἀ, τὲ, ἄρα· καὶ αϜ, αὖ, τε, αὐτὰρ, καὶ λτ. autem, αὖτεν, ὡς, ἔπειτεν· at, ἀ, τέ. 'Εκ τε α καὶ τὰ, Ϝὰ, γὰ, κὰ, καὶ, γὲ, κε, λτ. que, τε, et, κτλ.)

А́біе(εὐθέως)ἄπα-ρ, ἄφαρ, ἄπς (ἀπὸ), ἄψα, αἶψα, Σ. ἀψὸ, Σκρ. abi, api. (βλ. 'Ρειμ. λ. ἄφαρ).

*Авва̀ (Γρφ.) ἀββᾶ, Χλδ. abba. 'Αρβ. aba = ἄππα, ἀπφὰ, ἀπφὺς, Λτ. avus, ab-avus.

Аво́сь (ἴσως) = а — о — се (Ϝο—се, ὅθεν ἀρχαίως, во́се = Ϝὅς σίος. βλ. сь. ὡς καὶ е—то = ὅ τὸς, ὅθεν вотъ. βλ. се) = ἆ — ὧς! ἆϜὧς! (ἆ, ὅτως! δύναται).

А́гнецъ, ὁ, А́гница, ἡ, ἀγνὸς, ἀγνὰς=ἀμνὸς, ἀμνὰς [γ = μ, ὡς, ςυμνὸς, ςυγνός. βλ. 'Ρειμερ. λ. ἀγνός], Λτ. agnus, agna, 'Ιτ. agnello, Γλ. agneau. —Καὶ, Агня̀, κατὰ διαλέκτες, Ягня̀ = agnus.

*А́гновый, ἄγνινος (ἐξ ἄγνε τε φυτε). Γρφ.

Аз, az (Βοεμ. καὶ Πολων.) ἆς (ἕως) = ὡς, ὧς, κε, λτ. us, usque, Γλ. jusque, Γρμ. unz, ἀρχ. umzte (Tripart. 292).

Азъ, Σλβ. καὶ 'Ρσ. ἀρχ. Язъ, τὰ νῦν, Я, Πλ. ja = ἀγ (γ=ζ, βλ. μέρ. Α. 'Αλφάβ. καὶ τμῆμ. Β. κεφ. Ε. § β.), ἐγ = ἐγὼ, ἔγωγε, ἐγώνη, ἐγὼν,

ἐγώνγα, ἰὼ, ἰὼν, ἰών γα· Λεττ. ez, (es), Λτ. ego, Ἰτ. jo, Ἰσπ. y, Ἀλβαν. oun, oune, Γλ. Je, Βδ. Jest, Γτθ. ik, Γρ. ich, Αγ. j, Σβ. jag, Δν. Jeg, Ισλ. eg, Σκρ. agam. [Τῦ ἐγὼ θέμα φαίνεται τὸ ε (ἔω, εἰμί; ἢ ἔω, εὔω=ἄω, πνέω;), ἐὼ, ε=ει=ι, ἰὼ, μετὰ τῦ F ἐFὼ, ἐγὼ (ὡς, λίω, λίον, ὀλίον, ὀλίγον, ὀλίζον)· ὅτω καὶ τὸ азъ=а, зе=же=γε, γω. γ=з, βλ. зна́ю, зе́лва].

Ай, αἴ, ὠὴ, ahi, eheu, κτλ.

Аки, (ὡς) ὄκη, ὅκως, (ὅπως), καὶ Акы. (Δοβρόβ. σελ. 12). βλ. Я́ко.

*Акса́митъ, αρχ. (ὁ Τυρ. κατηφὲς, Ба́рхатъ) ἑξάμιτον (Βυζαντινοί). Акса́митный, ἑξαμίτινον.

*Ала́дья, (λάγανα) ἐλάδεια, ἐλαιώδεα, καὶ Ола́дья.

Але, ale (Πολων. Βοεμ· κτλ.)=ἀλλά.

*Але́мбикъ, Αρβ. al-ambyk, Σ. λαμπύκος=ἄμβυξ, καὶ ἄμβιξ, (ἐκ τῆς ἀμπὶ, ἀμφὶ, ὡς καὶ, ἄμβων, διὰ τὸ περιφερές), ἄμβυκος, μετὰ τῦ Ἀραβικῦ ἄρθρυ, ἀλ— ἀμβύκος. Βλ. Кубо́къ.

А́лчу, Алка́ю (πεινῶ) ἀλγῶ, ἀλγέω. Λετ. alke. —А́лчный, А́лченъ (πειναλέος)=ἀλγεινὸς, Λιθ. alkanas, alkins. —Алчба̀ (πεῖνα. τὸ б=F, βλ. Та́тъ), ἄλγFα=ἄλγη, ἀλγηδὼν, ἄλγος. [τὸ ἀλγῶ συνώνυμον τῦ πονῶ, πένω, πένομαι, ὅθεν καὶ πεινῶ, πεῖνα. τὸ δὲ λτ. algor (λακων. ἄλγορ=ἄλγος), σημαίνει ψύχος (ὡς καὶ τῦτο ἀλγεινόν), καὶ algeo=ἀλγέω.]

А́мо (ὅπυ, οὗ.)=а, мо (ὡς, ма, мо. βλ. ма́мо) ἢ πυ (π=φ=μ).

Ара́ва (ὄχλος), Ταταρικ· πρβ. ἄραβος, βλ. Бараба́нъ.

*Аргатія, Σρβ. ἐργάτης (ὡς, φήτης = витія). τὸ Σ. ἀργατιὰ (περιληπτικῶς)=ἐργάται (ἐργασία), βλ. ра́бъ.

Арка́нъ (σχοινίον θηρευτῶν), ὀρκάνη, Πρ. orkgan.

*А́рфа. Σ. ἅρπα. Μ. Λτ. harpa, 'Ιτ. harpe, Γλ. harpe, Γρ. Harfe, ἐκ τῦ ἅρπη (διὰ τὸ δρεπανοειδὲς τῦ σχήματος).

*Астéрикъ (εἶδος φυτῦ καὶ λίθυ). ἐπλάσθη ἐκ τῦ ἀςὴρ, ἀςερικὸς, ὡς ἀςερίας, ἀςερόεις.

Ась, (πῶς;) = а, сь. βλ. Я.

Ашу̀ (ἐπιφώνημα πρὸς κύνας θηρευτικὺς)=а, шу̀ = ἆ τῦ (αὐτῦ). Ашу̀каю = А, шу̀ λέγω, ἐπιθωΰζων κύνας θηρευτικὰς, οἷον τὰς Σ. λαγωνίκας (= Λακωνικὰς), κτλ.

Ау́, ἰοὺ, ὠὴ, ἰή. Ау́каю, ἰαχέω, ἀΰτέω.

Аха́нъ, (εἶδος δικτύου), τὸ Ταταρ. achan. πρβ. ἀχανὲς, ἀχάνη, κτλ.

А́хъ, А́хаю (ἄh), ἄχος, ἀχέω. βλ. Охъ.

Аще (εἰ) = ас це (ὡς, сице = си, це. βλ. Сéй) ἄςκε, αἴς κε (αἴκε, αἶκα).—τὸ θέμα α, ὅθεν, αἴ, ἄν=(ἐ) εἰ, εἴκε, ἐ—ἀν, ἦν.

Σημ. Πάνυ ὀλίγαι Σλαβονικ. καὶ 'Ρωσσικ. λέξεις ἄρχονται ἀπὸ Α. τέτε δ' αἴτιον οἶμαι τόδε· τῶν γὰρ καθ' Ἕλληνας ἀπὸ Α ἀρχομένων ὀνομάτων, ἐν μὲν τοῖς τρέπουσι τὸ α εἰς о, καὶ е, καὶ я αἱ Σλαβονικαὶ διάλεκτοι· τῶν δὲ πλείςων προφέρεσι τὸ α μετά τινος πνευματισμῦ οἷον в, г, з, с, κτλ. (ὡς, αἴω,

вѣю· *ἀλέω*, валяю· *ἄζω*, гажу· *ἀμὶς*, самъ, *κτλ.*). *Οἱ γέ μην 'Ρῶσσοι ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ προφέρουσιν ὡς α σχεδόν τι πάντα τὰ μὴ ὀξυτονούμενα* о, *οἷον*, харашó *τὸ* хорошó, *κτλ.* *Αὐτῶν δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ* а *ἀρχομένων ὀνομάτων πολλά γε εἰσιν 'Ελληνικὰ*, *ὡς*, адъ, *ᾅδης*, акриды, *κτλ.* *ἅπερ*, *ὡς ἐκ τῆς 'Ελληνικῆς μετενηνεγμένα προφανῶς*, *παραλείπομεν*.

Б.

Б. Б. Б, б. (Буки = *τῷ* b, *τῶν Γερμανῶν*, *κτλ.*) = *β*, *π*, *φ*.

Ба, (*ἐπιφών.*) *πᾶ*, *πᾶ!*

Баба (*μάμμη*, *μαῖα*), *Σ.* *βάβω* (*β* = *μ* = *μάμμα*. *βλ.* Матерь), *καὶ συνθέτ.* *βαβόγραια* (*ἐσχατόγηρως*). *'Αλβ.* *Οὐγκ.* baba. [*τὸ Σ. ἐν Θετταλ.* *βαμβύτσα* = *βομβύκη*, *βομβύλη* = *ληκύθιον*].

Бабка (*ἀστράγαλος*) = *βέμβις*, *ιξ*, *ηξ*, *κα* (*βέβικα*, *ε* = *α*). *τὸ, τί ἦν εἶναι*, *ἢ ἡ καθόλου ἰδέα τοῦ ὀνόματος ἐμφαίνει στροφὴν*, *σῶμα στρεπτὸν*, *περιφερὲς* (*ὡς καὶ ἀστράγαλος*, *στράγω* = *στράφω*, *στρέφω*). *καί εἴη ἂν τὸ βέμβιξ συγγεν·* *τοῦ ἄμβιξ* (*βλ.* Алембикъ) = *πέμφιξ*, *πόμφος* = *Fόμφὸς*, *ὀμφαλὸς* (*βλ.* Пупъ)· *ὅθεν καὶ βόμβυξ*, *-βύλη*, *Σ.* *βαμβοῦλα*, *λιον*, *καὶ βομβύκιον* (*κάλυξ*), *καὶ ὁ βάμβαξ*, *πάμβαξ* (*διὰ τὸ περιφερές*). *'Εκ δὲ τοῦ βόμβος* (*βομβέω*, *ὀνοματοπ.*), *ὁ βόμβυξ*, *βομβύκιον*, *βόμβυκα* = Бабочка (*ψυχὴ*, *Σ.* *πεταλοῦδα*, *λτ·* papilio = *βομβυλιὸς*). *βλ. καὶ* Пупырь, Пчелà.

Бáвлю (*βάλλω*) *ἀπαρέμφ*. **Бавити**, *ὡς ἐκ τῦ* бaвy = *βάβω βαύω, ἀντὶ βάλω, βάλλω* (*ὡς αὐκυὼν = ἀλκυὼν, αἰολικῶς.*) Бавлюсь, *βάλλομαι* (*ἀναβάλλομαι, ἐπιχειρῶ*). избавлáю, *ἐκβαϝλέω, ἐκβάλλω* (*τινὰ τῶν δεινῶν = ῥύομαι*) *κτλ. βλ. καὶ* ваблю.

Багóръ (*ἄγκινος*) *βάγορ, βάγος = ϝάγος, ἄγος,* [*ἄγω, ἀγνύω, ὄγω, ὅθεν ἄγκος, ἀγκύλος, ὄγκος, Λτ.* uncus. *'Ρειμ. λ. ὄγω.*]

Баклáнъ, *πελεκὰν*, pelecanus carbo.

Балáкаю, (*ληρῶ*) *βλάγω, βλάζω, ὡς* болтáю.

Бадья, бадéйка (*εἶδος κάδδυ*) *βάτιον, βατιάκιον, βατιακὴ, Λτ.* batiola, *κτλ. βλ. 'Ρειμ. λ. βατιακή.*

Балýю, (*μωραίνω*). **Бáловень** (*μωρὸς ἄτακτος*). *ϝυλύω, ἀλάω. ϝαλεὸς,* (*ἀλεὸς, ἠλεὸς*) *καὶ ϝαλαὸς, παλαὸς, παλαιὸς, Σ. παλαϝὸς, παλαυὸς, παλαβὸς, παλαβόνω.*

***Балъ**. *Γλ.* bal, *Γρ.* Ball, *'Ιτ.* ballo, *Μ. Λτ.* balo. (*βάλλω = πάλλω, πάλος. ὅθεν*) *βαλλίζω, βαλλισμὸς.*

***Бандýра**, *πανδύρα. 'Ιτ.* pandora, *κτλ. ὅθεν καὶ Γλ.* mandore.

Бáйка, (*βαῦκα*) *βαύκα, βαύκη, βαυκίον, καυκίον.*

***Банкъ** (*ἀργυραμοιβῦ τράπεζα*) *'Ιτ.* banca, banco, *Γλ.* banque, *κτλ. ἐκ τῦ Μ. λτ.* bancha, banchus, *ἀντὶ* abacus, *ἄβαξ, ἄβακος,* (*ἄβαγκος*).

*Баня, (λυτρὸν) Γλ. bain, 'Ιτ. bagno, Λτ. balneum, βαλανεῖον. (βλ. καὶ Adelung. λ. Bad.)

Барабáнъ (τύμπανον), Барабáню (τυμπανίζω) ϝαραβάσσω, ϝάραβος, (ϝαράβανον. ὡς τὸ τύμπανον) „ τυμπάνων ἀραγμοῖς (Εὐρπ.)

Барабóшу (ἐνοχλῶ, θορυβῶ) ϝαραβάσσω, ῥαβάσσω.

Барáнъ (κριὸς) βαῤῥὴν, = ἀῤῥὴν, ἀρνός. „ βάριχοι, ἄρνες. βαρεῖον, πρόβατον. βάρον, θρέμμα ('Ησύχ.) Τυρ. baran, Ταт. καὶ Πρ. beren.

Барáхтаюсь (ἀπισχυρίζομαι, ἀνταγωνίζομαι) ϝορεχθέω, ὀρεχθέω.

*Барбарúсъ, βέρβερις. βλ. Adelung. Λτ. berberis.

*Бáрка. Σ. βάρκα. 'Ιτ. barca, Γλ. barque, κτλ. βάρις. (βλ. Adelung. λ. barke). ἢ πιθανώτερ. συγγενὲς φάλκης, φάλκις (οἷον φάλκη, φάλκα, λ = ρ. φάρκα) Γρμ. Balken, 'Ιτ balco, falco, κτλ. ἐκ τοῦ φάλος, πάλος, Λτ. palus. (βλ. 'Ρειμ. λ. φάλκης.)

Барсъ, πάρδος. felis pardus. (ὁ πάνθηρ.)

Басть, βλ. Баю.

Бáтя (πάτας) = πατὴρ, λτ. pater, 'Ιτ. padre, Γλ. pére, Γρ. Vater, 'Αγ. father, Σβ. fader, Πρ. pader, peder, Σκρ. peter, piter. — Бá-

пиюшка, (ὑποκορις.) πατερίδιον. ὡς Σ. παππάκης. βλ. пипаю.

Бацъ, πάξ (πάω, πάζω, πάτω, πατάω, — σσω).

Баю, βάω, φάω, βάζω, βάσκω, φάσκω (λέγω). Баснь (μῦθος) βάξις, φάσις. Басенникъ (μυθοποιός), Бахаръ (μυθολόγος) βάκτης, βαβάκτης, φάσκανος, βάσκανος, (φάσκω). ἐκ τῦ ἄω, λατ. ajo Ϝάω, φάω, βάω, βάγω, Γερ. jagen, sagen (Kanne.)

Баю, Бай. — Баюкаю, βαυκάω, βαυκαλάω (ἐκ τῦ πεποιημένου, βάου, βαῦ· ἢ βαύω = αὔω, ἰαύω, βλ. Ῥειμ. λ. βαυκαλάω.)

Бдю (ἀγρυπνῶ) φάδω, φαίδω· ἤ, Ϝίδω, ἴδω, λτ. vido, video, (ὡς τὸ βλέπω, καὶ ὁρῶ). καὶ Ἰτ. bado (προσέχω, καὶ προσμένω, ὡς λτ. specto, expecto). ἢ βάδω (Бѣдý) = πατῶ (βέβηκα, ἵςαμαι)· ἀρχ. Γρ. beite, baite (προσμένω), Ἀγ. bite, κτλ.

Бедрà (μηρός) βέθρα, βάθρον, βλ. Стегнó· (βάδω, Бѣдý).

Безъ (ἄνευ, ἄνε, Γερ. ohne, λτ. sine) Ϝέξ, ἐξ, ἔξω. ὅθεν, βεκὰς (Ἡσύχ.) ἑκὰς, ἐκὸς, λ. secus, ἐκτός. βλ. Ῥειμ. λ. ἑκάς.

Бердо (κτεὶς ὑφαντικός), Σρβ. brdo (κτεὶς· 2, ὅρος), ἴσως ἐκ τῦ Бредý (περάθω, περάω), πέρατον, περάτη· ἢ μᾶλλον Бердо, Брдò (ὁ κτείς) = Ϝέρδον, ἔρδον (βλ. Орýдiе) = γέρδον (ἔρδω), ὡς, γέρδης = ὑφάντης· ὅθεν καὶ Σ. γερδίζω (ἐντείνω ςήμονα εἰς ὑφὴν, πηννίον εἰς κέντησιν), καὶ, γεργέφιον (ἐργάθιον, φ = θ, ἐργάτιον, ἐργαςήριον, ὡς, ἐργάτης ἠλακάτη).

τὸ δὲ Брдὸ (ὄρος) = βὸρϑὸν (ὀρϑὸν, ὡς ἡ Ὄρϑυς)· ἢ τȣ̃το γȣ̃ν ἐκ τȣ̃ Бредỳ, συγγ. Берỳ.

Берегỳ, Σλ. Брегỳ (τηρῶ, φυλάττω, ἐπιμέλομαι) φρέγω, αἰολ. = φράγω, φράσσω.— ἤ, φράζω, ζομαι· ὅϑεν Небрегỳ (ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ), οἷον ἀφράγω, ἀφράζω, ȣ̓ φράζομαι· небрежеши, νὴ (ȣ̓) φράζεσαι (= ȣ̓ μέλει σοι. Λȣκ. Ι, 40)—. φράζω, καὶ φράσσω, συγχέονται, ἀμφότερα γὰρ παρὰ τὸ Ϝράγω, ῥάγω, ζω, ῥάσσω· ἐκ δὲ τοῦ Берегỳ, Брегỳ, φράγω (е = а) τὸ Бéрегъ.

Бéрегъ, Σλ. Брéгъ, βρέγος, βράγος = βράχος = ῥάχος, ῥαχία, ῥηγμῖν (ὁ λιμὴν. ἐκ τȣ̃ ῥάσσω, ῥήσσω), καὶ, φράγος, φραγμὸς. πρβ. Γλ. Berge = ὄχϑη. [Τὸ Γερμ. Berg (ὄρος), συγγ. τȣ̃, Πέργη (ὄρος Τυῤῥηνικὸν), καὶ, πέργαμον, καὶ Βέργη (πόλεως ὄνομα) = Burg (πόλις)· ὡς πάλιν τὸ Μακεδον· βύργος = πύργος (καὶ φύρκος, δωρικ. φȣ̃ρκος, καὶ φόρκος, καὶ πόρκος = ὅρκος, ἕρκος, αἰολ. ὕρκος, μετὰ τῶν πνευματισμῶν π, β, φ, καὶ ἄρκυς, λτ. arx). τὰ πάντα ἐκ τȣ̃ ἔργω, Γρμ. bergen (καὶ Perg, Pferg = ἕρκος, Γλ. berg, ὅϑεν, berger) = εἴργω, ἄρκω. Ἕτερον δὲ τὸ, βύριον (πόλις), Σκρ. pura. καὶ βρία, ἡ πόλις, Θρᾳκιςὶ. βλ. Ῥείμ. λ. πέργαμος.]

Берéмя, Σλ. Брéмя, βάρεμα, βάρημα, φόρημα, βάρος (βάρω = φάρω, φέρω). ὅϑεν λατ. pario (φορείω = γεννῶ), parere, peperi, partum = φόρτος (φάρος) βάρος, (ὁ φερόμενος τῆς κοιλίας καρπός)· καὶ τὸ Γρμ. gebären, geboren, ἐκ τȣ̃ baren = βάρεν, φά-

ρεν, φέρεν, φέρειν (ἐκφέρειν καρπὸν κοιλίας). καὶ τὸ schwar ἀρχ. swar, = βαρὺς, μετὰ τὸ πνευματισμϐ σ. καὶ ἐν τοῖς συνθέτ — bar = λτ. — fer = — φόρος. διον fruchtbar = frugifer = καρποφόρος. (βάρω, φάρω, πάρω, φέρω, πέρω, φορῶ, πόρω, συγγενῆ, καὶ τὸ φάρω = φέρω, φαίνεται ἐν τῷ φαρέτρα (βλ. Ῥειμ. λ. φάρω). ὅθεν Берéменная (ἔγγυος) Σ. βαρεμένη. ὡς τὸ „βαρύνεται ἡ γαστήρ. (Λϐκν. Διάλ. ἐρωτ.) συγγ. беру. βλ. καὶ Врéмя.

Берỳ (λαμβάνω, ἐπαίρω) φέρω. Λτ. fero καὶ poro, φορῶ, ὅθεν porto. (ὡς καὶ paro, paravi = πόρω, πορέω, πορίζω.) Γτθ. bairan. Αρχ. Γρ. bäre, bare, Αγ. bear, Σβ. barar, καὶ Ἑβρ. farah, Ζεν. berwar, perwar, Σκρ. barad berwa, perwa. κτλ — Боръ, φόρος. выбирáю, (ἐκλέγω) ἐκφορέω. Со-бирáю συμ-φορέω (ἀθροίζω). ὅθεν Собóръ (ἄθροισις, σύναξις, οἷον συμφόρησις λαϐ, Ἐκκλησία πρωτεύϐσα, καὶ Собóрная цéрковь, ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία). βλ. καὶ Боры.

Бершъ, Γερ. διάλεκτ. Börs, Bersich, Parsch, Perss, Pertsch, πέρξ, πέρκη, perca aspera. βλ. Adelung λ. börs.

Биричъ, Ρσ. Бирючъ Ϝῆρυξ, γῆρυξ, κῆρυξ (ἐκ τϐ ἀρύω, μετὰ τϐ Ϝ. γαρύω, καρύω, σσω. τὸ δὲ Ϝ = γ. καὶ β), Λϐσατ. bericz. Κρν. berizh, Βμ. birzic.

Вирчій (*ἐταςὴς*, *ἐξεταςὴς*) *πειραςὴς*. (*λέξις ἀρχαία.*)

Бію, *πείω*, = *παίω* (*ἐκ τȣ̃ πάω*, *πέω*, *πίω*, *ὅθεν πίτω*, *πίτνω*, *πέτω*, *πάτω*, *πατάσσω*. *Λτ.* battuo. *Γρ.* batte, *Γλ.* battre, *Σβ.* badda, *'Αγ.* beat, *καὶ Σκρ.* pit). **Бítва**, *καὶ* **Бóй** (*μάχη*, *ὡς πάταγος*, *καὶ βόμβος τῶν μαχομένων*). у-бивaю (*ἀποκτείνω*) *ὡς τὸ παίω*, *καὶ πατάσσω* (*Ματθ.* *κς.* 31. *'Ιησ. Ναυῆ.* *κ.* 9) *βλ. καὶ* войнá.

Благíй, благъ, га, го, (*ἀγαθὸς*, *θὴ*, *θὸν*) *βλαγὸς*, *βλακὸς* (*μαλακὸς*, *μάλαξ*, *μλάξ*, *βλάξ*, *μλακὸς*, *βλακὸς* = *βληχρὸς*, *ἱλαρός*). блажу (*μακαρίζω*). *πρβλ.* *λ.* placo, placeo, placidus, *συγγ.* flacco, flacus, flacidus, *βλακέω*, *βλάζω*, *κτλ.* *τὸ Σκρ.* bhalah, bhala, bhalam = bonus (*ἀγαθός.*)

Блажу (*μωραίνω*) *βλάζω*, *πλάζω*. **Блажъ.** *βλάξ*, *καὶ βλακία*. **Блажну** (*σκανδαλίζω*) *πλάγχω*. (*πλανῶ*). *βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *ἀπλάκητος*, *καὶ μῶλυς*.

Блáто, *Ρσ.* болóто, *Σ.* *βάλτος* (*τὸ ἕλος* = *ἄλτος*, *Fάλτος*, *ἄλσος ἐκ τȣ̃ ἄλδω.* *βλ.* *Σημ.* *Κριτικῶν ἐις Γρηγ. Κορίνθ.* *περὶ διαλέκτ.*) *'Αλβαν.* mpelte. — болóтный, (*ἕλειος*) *Σ.* *βάλτινος*, *βαλτήσιος*.

Блéкну, (*μαραίνομαι*, *ὠχριῶ*), **Блéклый** (*μεμαραμένος*, *ὤχρȣς*), *Γερ.* bleik, bleich, bleichen (*λευκαίνειν*, *ὤχρȣν ποιεῖν.*) *'Αγξ* blaecan,

ablican Σβ. bleca, Fλευκὸς, Fλεύκω, λευκαίνω. [τὸ Λτ. pallidus, pallus, pallo, palleo, pallesco, ἐκ τῦ φαλὸς (λευκὸς, λαμπρός) φάλιος, φαλάω. κτλ. ὅθεν καὶ τὸ φαῦλος, καὶ flavus, Γρμ. falb, 'Ιτ. falbo. κτλ. ('Ρειμ. λ. φαλὸς) βλ. Блѣдъ.]

Блескъ (λάμψις), Блещу (λάμπω) φλέσκω, φλέσκ, ἀντὶ φλὲξ (φλὸξ, ὡς φλέγος) φλέξω = φλέγω (ὡς δύσκω, ἐκ τῦ δύξω, = δύω. ἴσκω = ἴξω, κτλ.) 'Εκ τῦ φλέFω, φλύω φλύγω καὶ τὸ λτ. fulgeo, fulgor. ὡς τὸ „χρυσῦ δ' ἄνθεμα φλέγει (Πινδ.) ἢ Fλεύσω βλεύσσω (λεύω, λεύσσω (ὅθεν καὶ Fλεύω, βλέβω, βλέπω) Fλὺξ, λὺξ, λύκη, Λτ. lux, Γρ. Blitz (ἀςραπὴ) blitzen (ςράπτειν) 'Αγ. to blaze (φλέγω, καίω), 'Αρχ. Γρ. blas, blast (λάμψις, πῦρ, δᾴς, ἀςραπὴ), καὶ Πολ. luskanie, luscasie (ςίλψις, ςίλβει, ςράπτει) κτλ.

Блею. βλάω = βαλάω, (Σ. βελάζω) βλήσσω, βλήχομαι. Λτ. balo, Γλ. bele, beugle. Κρν. bleju. καὶ Γρ. blöke.

Близъ πλησίον (πλὴς) πέλας. Блйзный, πλησίος, ὁ πλησίον. Блйжу, πλήζω, πλάζω, πελάζω. приближáю προσπλάζω, προσπελάζω, κτλ.

Блинъ (εἶδος πλακουντίυ) πέλανος. Γλ. bignet. — τὸ Πολ. placek. = πλακῦς, λ. placenta, (ἐκ τῦ πλάξ, πλακὸς, πλακῦς.)

Блóна (τὸ ὕςερον τῆς λεχῦς. λτ. placenta, πλακῦς) βλένα, (ε=ο), βλέννα, βλέννος, βλένος.

(βλέω, βλόω, Γρμ. blouen = turgere). βλ. 'Ρειμ. λ. βλάω, καὶ βλέννα.

Блохá (ψύλλος, ψύλλα) σπύλος, πύλος, πύλα, μεταθ. (πύλϜα, πλύϜα, πλοϜα.) ὡς λτ. pulex, (πύλαξ=ψύλαξ), Γλ. puce, Σκρ. pische, 'Ουγ. bolcha, Γρ. Floh, 'Αγ. flea, 'Ολ. vloo, vlooy, (ἐκ τȣ̃ fliehen = ἵπτασθαι. Adelung.)

Блуждỳ (πλανῶμαι, ἀσελγαίνω), за-блуждáю (πλανῶμαι, ἁμαρτάνω.) Блýдный (ἄσωτος.) Блудъ (πορνεία). φλύδος, φλύζω, φλυδάω, φλοιδάω (φλεγυῶ, λ. flagro, flagitium) φλυδερός. [φλύζω, φλάζω, φλαδέω (ἐπὶ βρασμȣ̃, καὶ ζέσεως, καὶ ταραχῆς.) συγγενῆ βλάζω, πλάζω, ὅθεν καὶ πλακία, ἀπλακία, ἀμπλακία, βλ. 'Ρείμ. λ. πλάω, φλάω, φλέω.]

Блѣдъ, блѣдный (ὠχρὸς) πελιδνός. ἢ συγγεν. φαλὸς, φαλ(δ)ὸς [ὡς λτ. candus, candidus, ἐκ τȣ̃ canus (κάω, κανὸς, ὅθεν καινὸς, καὶ καῦνος) = καλὸς = λαμπρός] μεταθ. διον φλαδὸς, φλεδὸς, (ὡς falvus μεταθ. ἐκ τȣ̃ φαῦλος, φάϜλος, φαλὸς, φαλλός), λτ. pallus, pallidus. Γλ. pâle. — блѣднѣю (ὠχριῶ), βλ. Бле́кну.

Блю́до (πινάκιον) πλατίον (πλάτον. Γλ. plat, 'Ιτ. piato, κτλ.) блюдоли́зъ, ὡς τὰ, λειχοπίναξ.

Блюдỳ (τηρῶ, φυλάττω) βλέδω (δ=β, ὡς βελφὶς δελφὶς, ἄραδος ἄραβος) ἀντὶ βλέβω, βλέπω. καὶ οἷον βλύδω, ὡς ἀπὸ τοῦ Ϝλύζω = λύσσω,

λεύσσω, ὅθεν λύκη, λύχνος, = Fλεύω, βλέβω, βλέπω. „ блюдите себе, βλέπετε σφὲ (ἑαυτὲς. Β. Ἰωάν. α, 9). συγγ. Γρ. blicken, Ὀλ. blyken, ἀρχ. Γρ. lugen (λύγειν, λύκειν) = λεύειν, λεύσσειν.

Блюю̀ (ἐμέω, ἐμῶ = λ. vomo) βλύω, βλύζω, ἀπο — βλύζω (ἰλ. I, 487.)

Блющъ (κισσὸς) ἐσχηματίσθη, ὡς τὸ φλοῦς φλέως, (ςοιβή).

Бляха, πλάκα, πλὰξ, Γλ. plaque, Γρ. Blech, Ὀλ. bleck. κτλ.

Бо, (γάρ). ибо (καὶ γάρ): που, ἤπου.

Бобъ (κύαμος) πόFα (πόα) λακ. πὕα, ὅθεν πὕανος, πύανος, πύννος. Λτ. faba, Γρ. Bohne, Ἰσλ. baun, Ὀλ. boon, Λιθ. pupa, (πFὕα, πὕβα, πὕπα, καὶ πόβα, πάβα, φάβα.) κτλ.

Богъ (θεὸς) βοF-ὸς (βογὸς) φοFὸς = θοFὸς = θεFὸς, θεὸς, (β = φ = ἀιολικ. θ. ὡς θλίβω, φλίβω, βλί(β)ω, βλίω. καὶ θέρω, θάρω, φέρω, fervo, φάρω, варю. καὶ, θέω, φέω, φέFω (φέγω, φεύγω) бѣгу, κτλ. κατὰ τὺς Κρῆτας Θιὸς (λακωνικ. Σιὸς), καὶ θεῦς (Λτ. deus δεῦς, Ζεῦς). τὸ δὲ θεὸς (ε = ο) = θοὸς. (ὡς ἐλπὶς ὀλπὶς, ἐργάνη ὀργάνη, ἀιολικ.) μετὰ τὸ F. θογὸς, ὡς καὶ τὸ θεὸς μετὰ τὸ F, θεγὸς, προφέρυσι συνήθως πολλοὶ τῶν Ἠπειρωτῶν. καὶ τὸ λαὸς, λαγὸς, κτλ. [Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ „ βαγαῖος, μέγας, πολὺς, ταχὺς, καὶ ὁ Ζεὺς ὁ Φρύγιος, ὁ καὶ Μα-

ζεύς. — τὸ βαγαῖος ἐκ τῦ βάγας, βάγις β = μ (βλ. ἀλφάβ.) = μάγας, μάγις, λτ. magis = μέγας (ὡς καὶ μάγαρον = μέγαρον. ε = α. αἰολικ.) καὶ „ βάγιον, μέγα. (συγκριτικὸν ὑδέτερ. ἐκ τῦ μάγας (μέγας) μαγίων (μεγίων, ὅθεν μέγιςος) μάγιον. (οἱ δὲ Κριτικοὶ ἐξέλαβον τὸ βάγιον τῦ Ἡσυχ. = Ϝάγιον, ἅγιον). τὸ δὲ μάγις, λτ. magis, μάγας, μέγας γίνεται ἐκ τῦ μάω, μέω, ὅθεν καὶ μάσις (ἀφ' ῦ μασίων, μάσσων, μέσσων, μέζων, μείζων, ἐκ δὲ τῦ μάσσων καὶ τὸ Μαζεύς). καὶ μᾶκος (μῆκος) μακερὸς (μακρός). ὅθεν τὸ μάκαρ, ἐπὶ Θεῦ (κυρίως = μέγας, ὑψηλὸς, ἰσχυρὸς, ὅθεν μακάριος.) „ Θεοὶ μάκαρες, καὶ Μάκαρες (ἁπλῶς), ὡς καὶ οἱ Κρείττονες, καὶ τὸ Κρεῖττον (ἐπὶ θεῦ, παρὰ τὸ κράτος ἰωνικ. κρέτος, = κραταιός. βλ. Ῥείμ. λέξ. μακρὸς καὶ μάκαρ.) Ὥςε τὸ Богъ εἴη ἂν = βάγις, βάγας, (μάγας, μέγας) (α = ο) βόγας, βόγις, βόγ-ις. Быга ὀνομάζυσι καὶ οἱ Μαγγούσιοι καὶ ἄλλα τινὰ Ἀσιανὰ ἔθνη τὸν θεὸν, κατὰ τὸ λεξικὸν τῦ Παλλᾶ (Pallas) τόμ. α]. Ἐκ τῦ Богъ, τὸ κύριον ὄνομα παρὰ Πολωνοῖς Богданъ (Бог-данъ) = Θεόδοτος λτ. Deodatus, Θεοδόσιος, Δοσίθεος, Δωρόθεος, κτλ. Ὅθεν καὶ τὸ ἐθνικὸν Βόγδανος, καὶ Βογδανία συνήθ. ἡ Μολδαβία = Θεοδοσία. (βλ. καὶ Богатый, καὶ Могу.)

Богáтый, богáтъ, богаты́рь, καὶ χυδ. богáчъ (πλούσιος) οἷον μεγάτεος, μέγατος, ὡς ἐκ τοῦ μέγας (μέγαθος, μεγάθεος, μέγεθος) ἀντὶ μεγάλος, καὶ (μάγις, μᾶκος) μάκετος, μακέτης, μακέτηρ, μακεστὴρ, μάκιστος. [μ=β. καὶ α=ο, οἷον βογάτεος, βογάτης=μαγάτεος, μαγάτης, μαγέτης. καὶ βογάτηρ, = μαγέτηρ, μακέτηρ. ἐκ τοῦ μάω, μάγω, μόγω, могу, ὡς τὸ μεγιστὰν, μεγιστεύς. καὶ λτ. magnus, magnates ἐκ τοῦ μάκανος, μᾶκος]. Φαίνεται συγγενὲς Богъ ὡς λτ. dives (ἐκ τοῦ dis, deus = Δὶς, Διὸς, Δεῦς) διϜῖος δῖος. Τὸ δὲ Μακέτης καὶ Μακεδνὸς = μακεδανὸς, ἀπέβη παρ' Ἕλλησιν ἐθνικὸν = Μακεδών. [παραβάλλουσι καὶ τὸ Σνκρτ. bhoga, Ζενδ. beghe. ἀλλὰ τὸ λτ. beatus = βιοτὸς (βίοτον ἔχων, συνήθ. βιωτικός, ἐκ τοῦ beo = βέω, βείω, βιῶ), καὶ τὸ Περσ. καὶ Τουρκ. bacht = εὐτυχία, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουσι, δοκῶ, πρὸς τὸ Богатый]. βλ. Богъ καὶ Могу.

Бóдрый, бóдръ, (γρήγορος, ἰσχυρὸς, δραστικὸς) φοδρὸς = σφοδρός (ὡς φὴξ, = σφήξ). ἢ φαδρὸς φαιδρός. (ὡς τὸ φαικὸς = ἐνεργὸς, ἀκμάζων). τὸ δὲ Σκρ. badra, Γρ. bieder (εὐθὺς, χρηστὸς, λτ. probus). — Бóдрость σφοδρότης, ἢ φαιδρότης.

Боду̀, бодáю, (κυρίσσω, κερατίζω — κεντῶ) βόθω, βοθέω, βοθύω (ὅθεν βόθυνος), λτ. fodio.

*Бокáлъ βαυκάλιον (βαυκαλὶς) Σ. βωκάλιον, (Λτ. poculum?) μ. λτ. baucalis, 'Ιτ. boccale, Γλ. bocail, bocal, Γρ. Pokal, Bocal. καὶ 'Αρβ. baucal.

Бокъ, (πλευρὰ) πάγος, πάγη, παγὶς. Σ. παγίδα. (πάγω, πήγω.)

Боло́то, βλ. блато.

Боло́нь (ςέαρ δένδρε, τὸ κυριολεκτικώτερον, λευκὸν, λ. alburnum, ὅθεν Γαλ. aubier. Γρ. Splint, Spint), φλόος (μεταθ. φόλος, φόλον). [φλόος, φλῦς, ὁ μετὰ τὸν ἔξω λοπὸν τῦ δένδρε δεύτερος φλοιὸς, ὁ καὶ φλέως, καὶ φιλύρα, καὶ βύβλος, λτ. liber, Γρ. Bast — 'Εκ τῦ φλόος καὶ τὸ λ. flos, ἄνθος, χλόη, θαλερότης φυτῶν.] Боло́ные, (δάσος) φολόϊνον, = φλόϊνον, ἢ φυλλιῶν (= εἰνοσίφυλλον) βλ. καὶ липа.

Болпа́ю (πλήσσω τὸ ὕδωρ — τραυλίζω, φλυαρῶ) πλατάω, (μεταθ. παλτάω) πλατάσσω, πλαταγέω, λτ. blatto, blattero. [πλάζω (πλάσσω, πλήσσω) = βλάζω, βλάσσω, βλάττω = φλάζω = ἀσαφῶς καὶ ἀδιαρθρώτως λαλῶ, (Γαλην. Γλωσσ.) πρβλ. καὶ τὰ Γρμ. blattern, pladdern, blodern, plodern, pludern, plaudern, plauppern, κτλ. πλάω, πλέω, πλέω, πλύω, βλάω, βλέω, βλόω, βλύω, φλάω, φλέω, φλόω, φλύω, συγγενῆ.]

*Болтъ, (εἶδος ἥλου) βαλτὸν, βλητὸν, βλῆτρον (ἐκ τῦ βάλλω, ὅθεν καὶ βάλανος).

Γρ. Bolzen, *'Αγ.* bolt, *'Ιτ.* bolzone, *Γλ.* boulon, *κτλ.*

Большо́й (*μέγας*) *πολλὸς*, *πολλοςὸς*, *πυλύς*. Бо́льшій, *καὶ* Бо́лшій (*συγκριτικ.*), *ἐκ τῦ* Бо́лій (*ὡς ἀπὸ ῥίζης*, боле, бол), *πολέως*, *πλέως*, *πλέων*, *πλείων*, *Λ.* plus, *Γερ.* full, fell, vel, voll, *καὶ* fülle=*πλέω*, *πλήθω*. *βλ.* Велы́кій.

Бо́ль, *πόνος* (*ἄλγος*, *νόσος*. *λ=ν*. *ὡς*, *φίντατος*, *φίλτατος*· *λίτρον*, *νίτρον*). Болю́, *πονῶ*. Бо́льный, бо́ленъ, *πονῶν*.

*Бо́мба, *Σ.* *βόμβα*. *'Ιτ.* bomba, *ΓΪ.* bombe, *Γλ.* bombe, (*βόμβος*.)

Бо́мба (*εἶδος ὑφάσματος*. damas de laine), *βόμβαξ*, *βάμβαξ*.

Бо́рзый, бо́рзъ (*ταχὺς*), *φορὸς* (*φόρς*, *βόρς*, *φ=β*. *ἐκ τῦ φέρω* = Беру̀)· *καὶ τὸ λτ.* fortis (*ἰσχυρὸς*) =*φορὸς*, *φερτὸς* (*ὅθεν φέρτερος*), *ὡς*, *μόρος*, mors, mortis, *κτλ.*

Бормочу̀, (*γογγύζω*), *Σ.* *φρομάζω* (*φριμάζω*), *φρέμω*, fremo (=*χρέμω*), *φρυάσσω*.

Борови́къ (*εἶδος ἀμανίτυ*, bolvitus bovinus), *ἐκ τῦ* Бо́ръ (*ἄλσος*), *ἐφ' ῦ φύεται*· *ὑκ=βόλβιτον*.

Бо́ровъ (*κάπρος*), *κατὰ διαλέκτυς*, brav, Бровь. beran = *Ϝέῤῥας*, *ἔῤῥας*, *και ἔῤῥαος*, *λτ.* aries *καὶ ἐῤῥωδὸς*, (*πᾶν ἀρσενικον θρέμμα*, *κάπρος*, *κριὸς*), *Λτ.* verres, *Γλ.* verrat, *Σκρ.* varaha. [*ἐκ τῦ ἄῤῥης*, *'Ιων.* *ἔῤῥην*, *ἔῤῥας*, *κτλ.* *βλ.* Бара́нъ].

Борода̀, *βλ.* Брада̀.

Бороздà, *βλ.* Браздà.

Боронà (*λίσγος*), *Σλ.* Бранà, *Οὐγ.* borona —. Бороню́, боронѝ, *φαρύνω*, *φάρος*, *φαρόω* (*ὅθεν*, *οἷον φαρόνη*. *ὡς ἐκ τῦ φάρω*, *πάρω*, *πέρω*, Беру̀, *περόνη*). *βλ.* Браздà.

Бóръ, Бóры (*πτυχαὶ*, *ῥυτίδες*), *συγγ.* *φάρω*, *ὡς τὸ φαρκίς*. (*πάρω*, *βάρω*= Беру̀, *φάρω*, *φέρω*).

Бóръ (*ἄλσος πιτύων*, *πίτυς*, *Κροτ.* *σχῖνος*), *Γερμ.* Föhre· Беру̀? *φέρω*, *πέρω*, *πείρω* (*πέρος*, *βλ.* Браздà), *διὰ τὸ ἀκανθῶδες τῦ φυτῦ*; *τὸ Γλ.* forret *φασὶν ἐκ τῦ λτ.* foris· *βλ.* Двóръ.

Борю̀ (*μάχομαι*) *πόρω*, *πάρω*, *πέρω*, *πείρω*, *πειράω*. (*ὡς τὸ* „*ἐπειρήσαντο πάλῃ*, *ἀέθλοις*, *πόδεσσιν*. *Ὅμηρ.*)· *ἐκ τῦ πάρω*, *πέρω*, *καὶ τὸ λτ.* perio—rior, experior. *τὸ δὲ πάρω*=*φάρω*, *φέρω*, *ὅθεν Γρ.* fahren, erfahren, Fahr, Gefahr = periculum (*πεῖρα*, *πειρασμὸς*, *ἐπιβυλή*), Gefährde (*δόλος*), *κτλ.* *βλ.* Беру̀.

Восы́й, Бóсъ (*ἀνυπόδετος*, *πεζὸς*), *πὸς*, *λακωνικ.* *πὸρ*=*πῦς*, (*ὅθεν*, *οἷον*, *ποσὸς*, *ὡς πέζα*, *πεζός*), *Λτ.* pedis, pes (*πῦς*), *'Ιτ.* piede, *Γλ.* piè, *Γοτ.* fotus (*πῦς*, *ποδὸς*), *Γρ.* Fuss, *'Ισλ.* fotur, *'Αγ.* foot, *καὶ Πρ.* path.—„ходить босикомъ *h*ὁδεῖν (*ὁδεύειν*) *ποσὶ* (*πεζικῶς*). *συγγεν.* Пѣшій, *ἕτερον δὲ τὸ Τυρ.* bosch = *κενὸς*.

Бота́ю, *πατάω*, *πατάσσω* (*πάτω*, *πάω*, Бію, *παίω*).

*Ботъ (*εἶδος πλοίυ*) *Γρ.* Both, *'Ολ.* boot, *'Αγ.* boat, *μσ.* *Λτ.* batus, batelus, *'Ιτ.* ba-

tello, *Гλ.* bateau, (*καὶ Περ.* betif, *Σκρ.* poda =*πλοῖον*). *συγγ. βᾶτις, βῦτις* (бочка), *καὶ 'Εβρ.* bath, *βάτος* (*Λѹκ. ις'. 6*). *βλ.* Adelung, *λ.* Both.

Ботъ, Ботогъ, Батогъ (*βακτηρία*) *βατὴρ, βατηρία. Γλ.* batton, *'Ιτ.* bastone.

*Боты (*πληθυντικ.*) *βαττὰ, βάσσαι,* (*ὑποδήματα, ἐκ τѹ βάω, βατῶ, πατῶ*), *Γλ.* botte, *'Ιτ.* botta. *Αγ.* boot. *κτλ.*

Ботѣю (*πιαίνω, παχύνω —νομαι*)*βοτέω*, [*βόω, βάω, πάω, πάσσω, πάξω, πασὸς, παχὺς παχύνω. βλ. 'Ρειμ. λ. πάω.*]

Бочка (боча) *βῶτις, βѹττις, βύτις, βυτίον* (*Σ. βѹτζίον, καὶ βότζα*), *βυτίνη. Βμ.* butina, *Λτ.* buttis, *Γρ.* Butte, Bottich. *'Ιτ.* botte, *'Ισπ.* botta. *κτλ.*

Боюсь (*μέσον=φοβѹμαι*), *ἐκ τѹ ἀῤῥήτѹ* бою= *φόω, φάω, φέω, ὅθεν φέϜω, φέβω* (*φόβος*) *φόβω, φοβέω, ѹμαι. καὶ φάϜω, φάβω, λ.* paveo, (*φάβη, φάβος, λ.* pavor) *Σκρ.* bhajo. [*ἐκ τѹ φέω, φεύω, καὶ μετ' ἄλλѹ διγάμματος, τὸ φεύϜω, φεύγω. ὅθεν* бѣгу]. боязнь, *φόασις, = φόβασις, φόβος. Λιθ.* baisube.

Бояринъ, *καὶ* Болѧринъ. *καὶ συγκοπῇ* Баринъ (*μεγιςὰν, κύριος, δεσπότης δούλѹ*) *ὅθεν, Σ. βοϊάρος* (*ἐν τῇ Μολδοβλαχίᾳ*), *Γλ.* bojar. [*τὴν λέξιν ὁ Τατίσσεφος νομίζει Σαρματικὴν, σημαίνѹσαν κυρίως, σοφόν. Εἰ μὴ ἦν τὸ λ ἐν τῷ*

Боляринъ *κατ' ἐπένθεσιν*, *εἶχεν ἄν τις ἀντιτάξαι πρὸς τοῦτο τὸ πολυάῤῥην*, *πολύῤῥην* (*πολυπρόβατος*), *κατ' ἔκπτωσιν τοῦ λ*, Бояринъ *οἷον*, *ποάῤῥην*). *Οἱ μεγιστᾶνες καὶ δεσπόται ἦσαν τὸ πάλαι* (*τί δ' οὐχὶ καὶ νῦν;*) *πολυπρόβατοι καὶ πολυκτήμονες*, *ὡς ὁ πολυάῤῥην Θυέστης*, (*Ἰλ. Β.* 109.) *Ἔστι δ' οὖν τὸ* Бояринъ, (*ὡς καὶ τὸ* Боязнь, *ἐκ τοῦ* боюсь) = *φοαρὸς* (*φ* = *β*, *βοαρός*), *ἀντὶ φοβερός*. *Γίνονται δὲ δήπου οἱ Βοϊάροι καὶ φοάροι*, *ἤτοι φοβεροὶ πρὸς τοὺς ἥττονας*, *καταχρώμενοι τῇ ἐξουσίᾳ*.

Брада, *Ῥωσσ.* Борода (*πώγων*, *γένειον*), *Γρ.* Bart, *Βαλλ.* barf, *Αγ.* beart, bart, *Γλ.* barbe, *Ἰτ.* barba, (*ὅθεν καὶ* barbiere, *καὶ Περ. καὶ Τουρ.* berber), *λτ.* barba = *φορβά*, *φορβή*. [*φέρβω*, *ὅθεν καὶ φέρβα*, *λτ.* herba, *καὶ ἡ* fibra *ἐκ τοῦ φέρβα*, *μεταθ. φέβρα*, *ὡς καὶ* Брада=barba, (*δ*=*β*, *ὡς*, *ἄραβος*, *ἄραδος*) — *οὕτω καὶ τὰ*, *ἄνθος*, *λάχνη*, *χνόος*, *ἴουλος*, *μεταφέρονται ἀπὸ τῶν φυτῶν καὶ εἰς τὸ γένειον*; *καὶ ὁ πάππος*, *ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ φυτόν. καὶ οἱ ἀνθέρικες*, *γένεια σταχύων*, *κτλ. Οἱ ἀρχαῖοι ἔφερβον* (*ἔτρεφον*) *πώγωνα. ὅθεν καὶ τὸ παλαιὸν Νορδικὸν*, grön, (barba) *συγγ. ἀρχ. Γερ.* gron, granan (crescere, *αὔξειν*). *ὡς πάλιν*, Scör (barba) *ἐκ τοῦ* scora (*ἐντέμνειν*), scëran (*κείρειν*), *παρὰ τοῖς εἰωθόσι κείρειν τὸ γένειον*. (*βλ.* Grimms gramm.

tom. β). ἄλλοι παράγ. τὸ Γρ. bart ἐκ τῦ ἀρχ. bar = vir, ὁ ἀνὴρ, ἐκ τῦ ἲς, ἴρ, Fίρ. ἢ ἐκ τῦ Borst (ἀκανθώδης θρίξ), κτλ. βλ. Adelung.]

Бразда̀, 'Ρωσσ. Борозда̀ (ἄρυρα, αὖλαξ, ἄρασις, κτλ.) Браздю̀, 'Ρωσ. Борожжу̀, φαρύσδω, φαρύζω, (μεταβολῇ τῶν ςοιχείων, φαρόσδω, φορόζω, συγκοπῇ καὶ μεταθέσ. φράσδω) ἐκ τῦ φαρόω, φάρω, ὅθεν φαρκὶς, Λτ. porca, Γρ. Furche, κτλ. [φάρω (φάω, πάω, σπάω, σπάζω, κτλ.) ψιλώτερον, πάρω, πέρω, πείρω, πόρω. Λ. foro, forare, Γρ. bohren, Κσξ. baren, 'Αγ. bore, 'Ισπ. barrenar, μ. Λτ. bironare, (περονάω), καὶ 'Αρβ. berren, 'Εβ. baar, (σκάπτειν). πρὸς τὸ bohren, συγγενεύει καὶ τὸ Γρ. furchen (ἀροτριᾷν), 'Ασξ. furian, κτλ. ὡς πάλιν, πέρω, πέρσω, = Γλ. percer].

Бракъ, (γάμος), ἴσως ἐκ τῦ Беру̀ (φέρω, ὡς τὸ, ἄγεσθαι γυναῖκα.) ἢ συγγενὲς τῦ ἀπηρχαιωμένυ προίκω, ὅθεν προὶξ, πρὼξ, πρῶκος, λ. procus (μνήςωρ). καὶ τὸ Γρ. Braut, καὶ Frau, οἷον προία, καὶ προίτη, ὡς ἐκ τῦ προίω (ἀντὶ προίκω) ὅθεν freien, (μνῶμαι, νυμφεύομαι), Freier (μνήςωρ). (βλ. Kanne, περὶ συγγεν. τῆς 'Ελλην. καὶ Γερμαν. γλώσσ. σελ. 112). καὶ τὸ Bräutigam, (νυμφίος) σύνθετ. ἐκ τῦ προίτη καὶ γάμος, ὡς προίτην γαμῶν. 'Αλλ' ὁ σοφὸς 'Ρείμερ. ὀρθότερον,

παράγει τὸ Frau, ἐκ τῦ Freye, καὶ ἐκδέχεται = domina, (καὶ Γοτθ. Frauja = dominus, καὶ frija = frey), ὡς καὶ τὸ λτ. liberi (τὰ τέκνα) ἐκ τῦ liber, libera. οἱ οἰκοδεσπόται καὶ τὰ τέκνα ἦσαν ἐλεύθεροι, οἱ δὲ λοιποὶ οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, οἰκέται καὶ δῦλοι. (βλ. Ῥείμ. λ. παῖς.)

Бракъ (ἔκκριμμα, ἀπόῤῥηγμα, Σ. ἀποδιαλέγιον) τὸ Γερ. brack. — Бракýю (ἐκκρίνω, διαλέγων ἀποῤῥίπτω. Σ. ἀποδιαλέγω), οἷον βρακέω, βράκω, βράγω, βρᾶγμα. [καὶ βράσσω, βράζω, βράσμα, ἀπόβρασμα. ἐκ τῦ ῥάσσω, ῥάζω, ῥάγω. καὶ Γερ. braken = brechen, ῥήγειν, ῥηγνύειν.]

Брань (πόλεμος, μάχη, ἔρις, ἐπίπληξις). Браню́ (ἐπιπλήττω, ἀπειλῶ). βράνω, βρένω (ὅθεν βέβρενται, βροντὴ) = βρέμω, βρόμος, βριμάω, ὦμαι, καὶ δασύτερον, φριμάω. λ. fremo, Γρ. brümmen, Ἀσξ. bremman, καὶ Ἑβρ. brem.

Братъ (ἀδελφὸς) φράτ-ωρ, φράτωρ, φρητὴρ (Ἡσύχ. οὗτος ἔχει καὶ λέξιν ἐλλειπῆ „βρα... = ἀδελφοὶ, ὑπὸ Ἠλείων.) λ. frater, Γτ. brothr, Γρ. Bruder, ἀρχ. pruader, bruader, Ἰσλ. brodur, Βαλ. brawd, Σκρ. brata, brader, καὶ Περ. berader.— Бра́тія (ἀθροιστικὸν = ἀδελφότης, ἀντὶ ἀδελφοὶ) φρατία, φρατρία.

Бра́шно, βρῶσις. Бра́шный, βρώσιμον, βρῶμα. [παῤβ. Γρ. Brod (ἄρτος) βρωτὺς, Κσξ. brood,

braud, *Ἀγ.* bread, *καὶ Ταταρ.* brot, broe, *κτλ. τὸ Ἑβ.* brah = *βρώθω.*]

Бревнò, (*δοκὸς*) *καὶ* Бервнò = *πρέβνον, ἀντὶ πρέμνον,* (*ὡς, μέμβλω, βέβλω=μέλλω, κτλ.*)

Берегỳ, *βλ.* Берегỳ.

Брéгъ, *βλ.* Бéрегъ.

Бредỳ, (*βάδην πορεύομαι*), (*πρήδω, πρήζω*) *πρήσσω, ὡς „ διαπρήσσειν κέλευθα* (*Ὀμ*). Бродъ, *πόρος, πορθμός, Γρμ.* Furth, *ἐκ τῦ* fuhren, fahren, *κτλ. καὶ Ῥωσ.* Брожỳ (*πλανῶμαι*—2) *βράζω* (*ἐπὶ ζυμωμένων ὑγρῶν* „ пиво въ бочкѣ бродитъ, *Σ. ἡ πίβα εἰς τὸ βυτζίον βράζει.*) *Ἐκ τῦ πέρω, περάω, περάσω, γίνεται τὸ πρήσσω. ἐκ δὲ τῦ πρέω* (*ὀνοματοπεποιημένυ*) *γίνεται πρήθω, Σ. πρήζω, πρηδὼν, πρηςὴρ. διὰ τῦτο συμπίπτυσιν εἰς τὸ* Бредỳ *αἱ τῦ πρήθω, καὶ πρήσσω,* (*περάω*) *σημασίαι. εἰ μὴ ἐπλάσθη ἐκ τῦ βράζω* (*βράδω, βρέδω*) *ἐπὶ τῆς δευτέρας σημασίας τῦ βράζειν* (*Γρ.* brauen, *μ. λτ.* brasso, braxo). *ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ* Брага (*εἶδος ζύθυ*), *ὡς καὶ τὸ βρύτος, βρῦτος* (*βρύττω, βρύχω.*)

Брéжу (*παραλαλῶ, καθ' ὕπνον, ἢ ἔξυπνος*) *βράζω, βρύζω, βρύω, βρυάζω,* (*ὡς καὶ φλάζω, φλύζω.*)

Брéзгую (*βδελύττομαι, σικχαίνομαι, ἐπὶ γευςῶν*), *ὡς ἐκ τοῦ* Брéзгу, *βρύσκω, βρύξω, βρύζω=βρύγω, Ϝρύγω, ῥυγγάω, ὅθεν ἐρύγω, ἐρυγγάω, ἐρεύγω-γομαι* (*ἐμέω*).

Бре́мя βλ. Бере́мя. Бременю, βαρύνω (ἐπιφορτίζω) κτλ.

Бре́ніе (ἄργιλος, πηλὸς), Бре́нный, (πήλινος, εὔθραυςος) συγγ. αἰολ. φρένω, φράνω, = θράνω, θρανεύω, θρανευτὸς, θράνος, ὡς καὶ θράγω, θράγγω, λτ. frango, (θράω, θραύω, θράζω).

Бренчу̀, βρεντῶ, αἰολικ. = βροντῶ (βομβῶ, κροτῶ.)

Брію, βλ. Брѣю.

Бровь, ἀ-βροῦς, Μακεδονικ. = ὀ-φρὺς, ὀφρὺς Σ. φρύδι. Πολ. brwi, Λιθ. bruvis, Γρ. Braue (Augen-braue. βλ. Adelung. καὶ Ῥείμ. λ. ὀφρὺς). Ἀγ. brow, Ὀλ. brawe, Πρ. ebru. Σκρ. bruwo, κτλ. Междубровіе = μεσόφρυον.

Броня̀ (θώραξ), ἀρχ. Γρ. brünne — Боронѣ (σκέπω, ὑπερασπίζομαι) φορινῶ, φορίνη. [φορίνη, δέρμα παχὺ, ὅθεν τὸ Броня, ὁ θώραξ, ὡς ἐκ δέρματος, καθὰ καὶ Λτ. lorica (lorum, λῶρος, ἱμὰς), Γλ. cuirasse, ἐκ τοῦ cuir, λ. corium, χόριον (δέρμα) κτλ. Πρβ. βοέη, βοῦς, ῥινὸς (δέρμα), ἀντὶ τῆς ἐκ δερμάτων ἀσπίδος, Ἰλ. Η, Δ, κτξ.]

Бросаю, Бро́шу (ῥίπτω. — Ῥωσσικ.) Ϝράσσω, ῥάσσω, (ῥάω, ῥέω, ῥύω, ruo, ῥίω, ῥίπω, πτω.)

Брощъ (ἐρυθρόδανον, ῥίζα, συνήθ. ῥιζάριον) Ϝρουσσὸς, ρυσὸς, ἐρυσὸς = ῥυθὸς, ἐρυθὸς, ἔρυθος, ἔρευθος. (Σλαβονικόν). βλ. Δοβρόβ. σελ. 115.

Брыжи, (εἶδος περιτραχηλίου πολυπτύχου καὶ ῥυσσοῦ) Γαλ. fraise, Fρυσσός, -σοὶ, Fρυσὶς, ῥυτὶς, Fρύζω, ῥύσσω. Γλ. fraiser. καὶ Fρύγω, φρύγω. Λτ. rugo, κτλ. (βλ. ʻΡείμ. λ. φρίσσω). ὅθεν Брызейка (τὸ μεσεντέριον), οἷον ῥυσσωτὸν, ῥυσακτὸν, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ῥυτίδας καὶ πτυχάς.

Брызжу (πιδύω) Fρήζω (ῥήσσω), ῥήγω, ῥήγνυμι, — μαι, (ὡς, ῥῆξαι δάκρυ). ἐκ τοῦ ῥάζω, καὶ τὸ ῥοίζω, ῥοιζέω. „ Звѣрь брызнулъ, (ὁ) φὴρ ῥοίζησε (μετὰ ῥόθου ἔφυγε). Брызгу́нъ ὁ ῥάζων, ῥαίνων ἐν τῷ λαλεῖν. βλ. καὶ Прыщу.

Брыка́ю (λακτίζω) Fρήκω, ῥήγω, ῥήσσω. „ πέδον ῥήσσωσι πόδεσσι. (Ἀπολλών. καὶ Ὅμ.) βλ. καὶ прыгаю.

Брѣю, καὶ Брі́ю, (ξυρίζω), πρίω, πρίζω. ἢ Fρίω, Fραίω (ῥαίω, ῥάω, ῥάγω, ῥήσσω, ῥάζω, ῥάδω, Λτ. rado, Γλ. raser.)

Брюзгну (ῥυσσοῦμαι) Fριγνόω, ῥικνόω, ῥικνοῦμαι (ἐκ τοῦ ῥίσσω, Fρίσσω, φρίσσω, φρίξω (φρίσκω, φρύσκω — σγω, Брюзгу) συγγ. ῥάζω, ῥύζω, ῥύσσω, ῥυσσὸς, ῥυτὶς.) βλ. Брыжи.

Брюжу̀, (βριμῶμαι, ἐπιπλήττω) βρύξω=βρύσσω, βρύττω, βρύκω, βρύχω. Πρβ. Γρ. brausen, βράζειν, Σβ. brusa, Γλ. bruis, bruir, κτλ. — Брюзга̀, βρυγμὸς, βρυχὴ (βρίμη, βρίμησις). — Брюзгли́вый, βρυχητὴς, Γρ. brausend, (Γλ. brusque, ʼΙτ. brusco?) κτλ.

Брю́хо (*κοιλία*), *ἀρχ. Γρ.* bru. *συγγ. βρύω*, (*ὅθεν ἔμβρυον*), *καὶ βρὺξ, βρυχὸς; ἢ βρύγχος*, (*βρύχος*) *βρόγχος* (*βρύκω, καταπίνω*); [*τὸ Κσξ.* brüche = *ὑπογάστριον. τὸ Γρ.* brüch, = *βρακίον, βράκες* (*ἀναξυρίδες Σκυθῶν, καὶ Γάλλων*). *καὶ ἀρχ. Γρ.* brucha = *ζώνη.* (*καὶ ἡ ζώνη καὶ τὸ βρακίον δεσμεύονται ἐπὶ τῆς κοιλίας*). *βλ.* Adelung. *λ.* brüch.

Бряца́ю, Бря́чу, Бря́каю (*ψοφῶ, κροτῶ*) *βράκω, βράχω, βράσσω, βράζω*, (*ῥάζω*).

Бу́бенъ (*τύμπανον*) *βυβὸν, βυβὸς* (*βύω, βύζω, ἐκ τοῦ ἤχου βυ, βου, ὅθεν καὶ βύκτης, βυκάνη*, buccina, *κτλ. τὸ δὲ „ βυδὸς, μουσικὸς, ἐκ τοῦ Ϝύδω, ὕδω, ᾄδω, = ἀοιδὸς* (*Ἡσύχ.*)

Бугъ (*ὁ ποταμὸς Ὕπανις*) *ἴσως, Ϝοῦγ-ος, οὖγος, ὕγος.* [*ἐκ τοῦ ὕγω, ὕϜω, ὕω, ὅθεν ὑγερὸς, ὑγρὸς. ὡς ὕω, ὕδω, ὕδωρ. οὕτως ἐκ τοῦ ὕω, μετὰ τοῦ Ϝ, Ϝύω, ἐσχηματίσθη καὶ τὸ φύω* (Бы-ю, *βλ.* Бывáю.) *ὅθεν φῦκος, κτλ.* (*βλ.* Угра). *τῶν δὲ Σλαβονιςῶν τινὲς πάνυ ἀπιθάνως παράγουσι καὶ τὸ* Богъ, (*Θεὸς*) *ἐκ τοῦ* Бугъ, *δικαιολογοῦντες τὴν ἐτυμολογίαν ὡς ἐκ τῆς τῶν παλαιῶν Σλαβόνων μυθολογίας, οἵτινες ἐδόξαζον καὶ Θεοὺς ἐνύδρους, καὶ εἰναλίους, κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς Νηρεῖς, καὶ Νηρηΐδας. κτλ.*]

Буда́ра (*πλοῖον ποτάμιον, καὶ πᾶσα ναῦς ἀτέχνως νεναυπηγημένη*), *Σ. βουττάρα, βουτσάρα, = βοῦτις μεγάλη. βλ.* Бочка, *καὶ* Бошъ.

Бузинà (ἀκτέα. Λτ. sambucus), Σ. βούζιον, [ἴσως, βύζω, βυζὸς, = ναστὸς, μεστὸς, ὡς μεστὸν ἐντεριώνης, ἧς ἐξαιρουμένης γίνεται κοῦφον (κενὸν) τὸ ξύλον, ὅθεν πάλιν, Σ, κουφοξυλέα.]

Бýй, Бýій (μωρὸς) βούειος? ἢ Γλ. fou.

Бýйволъ, βούβαλος. Σ. βουβάλιον, Λτ. bubalus, 'Ιτ. buffallo, Γλ. bufle, Γρ. Büffel, Βμ. buwol, Πολ. bowl.

Букъ (φηγὸς), Λτ. fagus, Γλ. feau, fau, foyard, Γρ. Buche. κτλ.

Бýква (γράμμα) συγγ. Γρ. Buch (βίβλος), ἴσ. φηγὸς (ὡς εἰς φηγοῦ φλοιὸν γραφόντων τῶν παλαιῶν, καθὰ καὶ βίβλος ἐκ τῆς βύβλȣ.) ἢ πύκα, πȣκϜα = πυκτὶς, πυξίον (γραφικὸς πίναξ, ἀλφαβητάριον), ἐκ τȣ̃ πυκὸς, δωρικ. πȣκὸς (πυκνὸς) πύξος. βλ. книга.

Буль (ἦχος ὕδατος ἐξ ἀγγείȣ ςενοςόμȣ) βουλ, ὀνοματοποιΐα, ὡς καὶ (βυλὸς) βυλλάω, bullio, Булькаю, βλ. καὶ пузырь.

Бумáгá (χάρτης) ἐκ τοῦ βόμβακος, βόμβαξ, βάμβαξ, πάμβαξ. „ βαμβακινὸν (ἐλλειπτ. χαρτίον. (Βυζαντινοὶ.) βόβακος, βόμαγος, (β = μ. βλ. ἀλφάβητ.) οὕτως εἶπον καὶ Веммараны, ἀντὶ μεμβράνειοι, membranei. βλ. кожа.

Бурдà, φύρδα, (θολὸν ποτὸν), καὶ Ταт. burdá.

Бурчу̀, *βρύζω*, *βρύσσω*. *ἢ βορύζω*, (*βορβορύζω*, (*ἐπὶ κορκορυγῆς κοιλίας*, *καὶ ζυμουμένου ζύθου*, *ὡς Γρ*. brausen, (*βράζειν*).

Бу́рый *καστανοειδὴς*, *ἐπὶ ἵππων*, *καὶ ἀλωπέκων*), *πυῤῥὸς*, *πυῤῥίας*. (*ὡς τὸ*, *αἴθων ἵππος*, *ἀλώπηξ* (῞*Ομ*). *Λτ*. burrus. (*βλ. καὶ* Adelung, *λ*. braun). Бурѣю, *πυῤῥάω*, *πυῤῥάζω*. (*ἐπὶ τοῦ τοιούτου χρώματος*).

Бу́ря (*καταιγὶς*) *βοῤῥᾶς*, *᾽Ιτ*. bora, borrasca, *κτλ*. Бурный, (*καταιγιδώδης*, *θυελλώδης*, *βίαιος*) *βοῤῥεινὸς*, *βόῤῥειος*. (*ἢ φούρα*, *φούρια*, *Λτ*. furia,=*θούρα*, *θοῦρος*, *θύρω*, *θούρω*, *αἰολ. φούρω*.) *τὸ* Бурлю̀ (*ἀνησυχάζω*, *θορυβῶ*) *συμφωνεῖ μετὰ τοῦ βρυαλλίζω*, (*Σ. βουρλίζω*), *Γλ*. brouiller (*συγχύζειν*). „*βρουλὸς*, *πονηρὸς* (*῾Ησύχ*.)

*Буты́ль, *τὸ Γλ*. bouteille, *βωτίον*, *βωτίλλιον*.

Бу́хну, (*παχύνομαι*, *οἰδαίνω*) *πυκνόω*, *πυκνῶ*, *ἢ βυκόω*, *βυκῶ*. *Σ*. *βουκόνω*, „ *βεβυκῶσθαι*, *πεπρῆσθαι*. (*῾Ησύχ*. *ἐκ τοῦ βύω*, *βύνω*, *βύζω*, *βύκτης* (*βύκη*,) *λτ*. buca, bucca, *ὅθεν ἡ συνήθ*. *βούκα*). *καὶ τὸ συνήθ*. *βούχαβος*, *πούχαβος* (*μπούχαβος*), *ὁ χαῦνος καὶ οἰδαλέος*, (*οἷον βύκαβος*, *ἐκ τοῦ βύκη*, *ὡς ἐκ τοῦ λύκη*, *λύκαβος*, *ὅθεν λυκάβας*.) *πρβ τὸ ᾽Ιτ*. bocca (*στόμα*)=buca, *βύκη*, *ἐκ τοῦ βύζω*. *ὡς καὶ τὸ στόμα*=*στόμος*, *στόβος*, *ἐκ τοῦ στέβω*, *στείβω*, (*στύπω*, *Σ*. *στουπόνω*). *β*, *καὶ π*=*μ*. *βλ*. *῾Ρείμ*.

Бучу̀, *βύζω* (*βομβῶ*), *ὡς τὸ* „ *βύας ἔβυξε*.

Бы (*μόριον διστακτικὸν, καὶ δυνητικὸν, ὡς τὸ ἂν*), *ἐκ τοῦ* Быти, *φύω, φύειν, (φῦ), ὡς τὸ Λτ.* esset. *ἢ Fείη, εἴη. (Δοβρόβισκ.) βλ.* Бываю. *ἴσως καὶ ὁ εἰ σύνδεσμ. (ἐκ τῦ εἴη) Fει.*

Бываю, (*γίνομαι*) *ἀπαρέμ.* бити, *'Ρωσ.* быть *τὸ θέμα* бы (*Δοβρόβισκ.*) = *φύ-ω, φύω, φυFέω, φυέω, καὶ φίω. Λτ.* fuo, *καὶ* fio. *Σκρ.* biwaha, *κτλ. μέλ.* буду, *φύτω, φύτω,* (*τ = σ*) = *φύσω. ὡς ἐκ τῦ φόω* (= *φύω*) *φώω* (*ὅθεν φὼς* = *ἄνθρωπος,* = *φύσας, ἢ φὺς, φυτὸν, γέννημα. καὶ φωτεύω = γεννάω,*) *φῶμι, τὸ λτ.* forem, es, et, *καὶ* fore *ἀπαρέμφ.* = *φῶσαι* (= *φῦναι, γεννηθῆναι, ἔσεθαι*). *καὶ πάλιν, φάω,* (*φάξω*) facio (= *φύω, γείνω, εἰς γένεσιν παράγω* = *ποιῶ*) *καὶ* factus (= *πεφυκὼς, γεγονὼς. βλ. 'Ρείμ. λ. φώω*). *καὶ τὸ Περσικ.* bud = буду (*ἔσομαι. ὡς βοηθητικ. τδυ μέλλοντος. βλ. Μερ. Λ. ῥῆμα*) — Бытіѐ (*γένεσις*) *φυτία, φύτησις, φύτις, φύσις· καὶ* Бытьѐ, Бытъ, *βίοτος,* (*περιουσία*). *ὡς τῆς Σ. τὸ εἶνας, τὰ ὑπάρχοντα.*

Буравъ (*τρύπανον*), Буравлю (*τρυπανίζω*) *πεῖρας, πειρὰ, περατήριον, πείρω, περάω, περάFω,* (бураву), *πόρω, λ.* foro, *Γερ.* bohren, Borher, *Γλ.* perçoir, *κτλ. βλ.* Бразда̀.

Быкъ (*ταῦρος*) *βοῦς, βὼξ, Λτ.* box, (*ἐκ τῦ βόω. ἢ βύω, βὺξ. ὡς, βάω, βήκη, Λτ.* vacca, *κτλ. ὀνοματοπεποιημένα ἐκ τοῦ μυκηθμοῦ*

τῶν ζώων.) πῤβ. Γρ. bujche, Οὐγ. bika, Τȣρ. boga, Σκρ. baswa, κλ. βλ. Волъ.

Быстрый (ταχὺς, ὀξὺς), Быстряю, убыстряю (σπεύδω), Fοιςρήεις, Fοιςρέω. [τοῦ Быстръ συγγενὴς φαίνεται καὶ ὁ Ἴςρος. ὡς ἐκ τȣ̃ οἴω, οἰςός, οἶςρος, ȣ̈τω καὶ ἴω (ἰςὸς) Ἴςρος. τὸ δὲ οἴω = εἴω, ἴω, ἔω, eo, καὶ ἴω, ἵημι. βλ. Ῥείμ. λ. οἴω.]

Быліе (χλόη, βοτάνη) φυλλὶς, φυλλὰς, φύλλον (πᾶν φυτὸν — φύω).

Бѣгу (φεύγω) φέγω, φύγω = φέβω, φεύω, (φέω, φέFω, φέβω, φεύω, φεύFω) φεύγω. (βλ. Боюсь). Бѣгъ (φυγή) φέFος, φέβος, φόβος = φυγή. Бѣглый, φυγηλὸς, φυγάς. Бѣжаніе, φύζα, (δρόμος, ταχὺς) κτλ. πῤβλ. Λιθ. begu, καὶ begmi, (φύγω καὶ φύγημι.) τό φέFω διάλεκτός τις ἀπήγγελλε φέγω, (Μακεδονικῶς, φ=β, βέγω, Бѣгу.) ὅτι F=γ, καὶ β, ἢ, υ.

Бью, βλ. Бію,

Бѣда, (σύμπτωμα, περιπέτεια, κίνδυνος, δυςύχημα) πέτα, πέτεια. (ὅθεν περιπέτεια).

Бѣднякъ (χωλὸς) πιτνὰς, πετὴς (ὅθεν περιπέτης,) ὡς πεπτωκώς. καὶ Бѣдный (πένης), ὡς τὸ, πτωχὸς (πέπτωκα). Бѣднѣю (πενητεύω) πιτνέω, ὡς πτωχεύω. [ἐκ τȣ̃ πέτω = πίπτω, πιτνῶ, ὥς καὶ πάτω, πάθω, πάθη, πάθος, πήθω, ὅπȣ ἀνήκει καὶ τὸ Γλ. pitiè (οἶκτος), καὶ πέθω (ποθῶ) λτ. peto, petulo, petulans. πῤβ. Γρ. Bettler (ἐπαίτης) ἐκ τȣ̃ betteln, bit-

ten, bethen, (δέεσθαι), καὶ Γτ. bitagva, ἐπαί-της, κτλ. βλ. Grimms Grammat. Tm. 11. p. 25]. τὸ Бѣдный, Σλβ.=κυλλὸς· ἐκ τȣ̃ Бѣдю.

Бѣдю, дỳ, ἢ Вѣждỳ, πρωτότ. τȣ̃ συνθέτȣ Побѣждáю (νικῶ), βέσδω (βέζω), βέδω = βάτω = βατῶ, πατῶ, ἐπι—πατῶ. ἢ, πέτω (=πιτνῶ, πίπτειν ποιῶ), πέθω, πείθω(=У-бѣждáю), συγγεν· τȣ̃ πάτω, Падỳ, πατάσσω, (πάω, παίω, Бію). πρβ. νικῶ, ἐκ τȣ̃ νέκω (=νύσσω, κτείνω, λτ. neco). Ἢ καὶ (πέδη, πȣ̃ς, ὅθεν καὶ πηδῶ), πεδάω, πεδῶ, ὡς τὸ λτ. vinco= φίγγω, σφίγγω, δεσμεύω, (Δέσμιοι, νεκροί, πτώματα, τῆς νίκης παράσημα!). Побѣдúтель (νικητὴς, ὡς ἐκ τȣ̃ бѣдú-тель), ἐπιπεδητὴς,—δήτωρ (victor, φίκτωρ = σφίγκτωρ)· ἢ, πατητής. Побѣда (νίκη), πέδα, πέδη, ἐπι—πέδα. ἢ, πέθα (πάθη, Бѣдà), πέτα (ἐπίπτωσις, πάταξις).

Бѣлый, Бѣлъ, (λευκὸς), Бѣлѣю (λευκάινομαι), Бѣлю (λευκαίνω), πέλος, πέλλος (ὅθεν λτ. pullus), πελιὸς, πολιὸς, πολιῶ, ȣ̃μαι. Ἢ πιθανώτ. φελὸς=φαλὸς (λευκὸς), φάλιος, Γρ. fahl, φαλόω (ἐκ τȣ̃ φάω, φαλὸς, φανὸς, βλ. Пѣна)· ὅθεν, Бѣлъ, (νῆμα λινȣ̃ν, λευκὸν). Бѣлье (λευκὰ ἱμάτια. Σ. πλυςικὰ, Γλ. le linge).

Бѣсъ (διάβολος), Πολ. bies, bis, συγγεν. λτ. peius, peior, pessimus, Γρ. böse, (κακὸς), Ὀλ. boos, Χλδ. becsh, Περ. bed. φαίνεται συγγεν. Бію (παίω), οἷον, παῖσος (παίσσων). ἢ καὶ τȣ̃ Бѣдà (πέθα, πάθη, πένθος, θ=σ), πέσος (πένθȣς, πάθȣς αἴτιος. βλ. Чéртъ),

Οὐ γὰρ ἂν τις δικαίως παράγοι τῆς λέξιν ἐκ τοῦ вѣмь (вѣдмь = *βείδημι, οἶδα, εἴσω*), *ὥςε εἶναι οἷον, ἐσσὴν (ἴςωρ), Ϝεσσὴν (ὡς, δαίω, δαίμων). Ἀλλὰ καὶ τὸ λτ.* peius, *καὶ τὸ Γρ.* böse *φαίνεται συγγεν· τοῦ πέτω*, peto, *πάτω, πάω, φάω, φάζω, φένω, καὶ, φέω, παρενθ. θ, φθέω, φθείρω.*

Б. B.

Б, б. *Ῥωσ.* B, в (Вѣди. *βιέδι. ὡς τὸ λτ.* v.) = B, *β, καὶ π, καὶ φ, καὶ αἰολικ = δ. καὶ* = Ϝ = *β (βλ. Μέρ. Α. ἀλφάβ.).* Б҃ = *β'* (2). *καὶ* Б҃І = *ιβ'* (12). *καὶ* ҂Б = *͵β* (2000).

Ва́блю (*δελεάζω*), *φάϜλω = φάλλω, λ.* fallo, *Γρ.* fallen, fällen, *σφάλλω, ὡς καὶ φέλλω, φηλέω, φηλόω, φηλήτωρ, φηλήτης, (ἀπατεὼν, δόλιος. ὅθεν* Ва́било = *δέλεαρ). τὸ ἀπαρέμφ.* ва́бити, *ὡς ἐξ ἐνεςῶτος,* Ва́бю, *ὅθεν τὸ λ φαίνεται ἐπενθετικὸν, καθὰ καὶ εἰς τὸ* Ба́влю· *ἐν δὲ τῷ βάλλω = πάλλω = φάλλω (βάλω, φάλω), τὸ λ ἐςὶ θεματικὸν, ὅθεν εἰς τὰ ἄῤῥητα* Ба́вю, *καὶ* Ва́бю, *ἐτράπη τὸ λ εἰς υ = β (αυ = αβ) αἰολικῶς, ὡς τὰ τῶν Κρητῶν, αὐγῶ = ἀλγῶ· αὖσος = ἄλσος· αὐκὰ = ἀλκὰ, κτλ. οὕτω καὶ βάλω = βαύω, (βάβω, βαύειν,* Ба́вити), *καὶ φάλω = φαύω, (φάβω, φάβειν,* Ва́бити). *πρβ τὸ Γλ.* au, *ἐκ τοῦ* al, *ὡς*, général, généraux· capello = chapeau, capillo = cheveau. *καὶ* au = a le. aux =

ὰ les. οὕτω καὶ Ὀλλανδ. houden, hüten = Γρμ. halten = ἄλδεν, ἄλδειν (τρέφειν, καὶ κρατεῖν). Ὡσαύτως καὶ ευ=ελ. ὡς, εὐθεῖν = ἐλθεῖν, κτλ. βλ. Ῥεῖμ. λ. Αυ.

Вавáкаю (ἐπὶ φωνῆς κισσῶν, ὀρτύγων, τεττίγων, βατράχων) βαβάγω = βαβάζω, βάσκω. „βάσκελλος, κίσσα. βάβακοι, βάτραχοι, ὑπὸ Ἠλείων, ὑπὸ δὲ τῶν Ποντίων, τέττιγες (Ἡσύχ.)

Вáга βλ. Вáжу.

Важдỳ,Важдáю (ἐγκαλῶ, κατηγορῶ) βάσδω, βάζω, βάσκω. „βάσκει, κακολογεῖ (Ἡσύχ.) βλ. καὶ Васнь.

Вáжу (θέλγω) βάζω=βάδω (ἄζω, ἄδω, Ϝάδω) ὡς καὶ γάδω (Ϝάδω) ἡδύνω, καὶ „βάδομαι, ἀγαπῶ (Ϝάδομαι. Ἡσύχ). Β—Важивáю (ἐθίζω) βαδέω, ἀδέω. (ἡ συνήθεια ἀρέσκει).

Вáжу (βαρῶ). Вáга (βάρος, ζυγὸς). Вáжникъ (ζυγοςάτης). Вáжность (βάρος, βαρύτης, σεμνότης). Вáжный, (βαρὺς, μέγας, ἀξιόλογος) βάγω, (γ=ζ, вáжу, ὅθεν Ϝάγος, ὡς τὸ ἄχθος, καὶ οἷον Ϝαγὴ = Ϝαξία, ἀξία, Ϝάξιος, ἄξιος ἐκ τοῦ ἄγω, ἄξω = βαρῶ). уважáю (σέβομαι) βαγέω = ἀγέω, ἄγω, (ὡς „ἄγω τι μέγα — διὰ τιμῆς ἄγειν, κτλ.) Πρβ. Γρ. Wage (ζυγὸς) wägen (ςαθμίζειν) Ἀσξ. waegan, Σβ. waga, κτλ. (καὶ Τȣρ. βεζνὲ = ζυγός). βλ. καὶ Вѣжу.

Вáжу, *ὅθεν* отвáживаю, *Πολ.* waze, *Βμ.* odwezim, (*παραθαῤῥύνω*). отвáживаюсь (*καταθαῤῥῶ*, *κατατολμῶ*). *Γρ.* wage, *συγγ.* wege, (hewege) *Fάγω*, *Fάγομαι.* (*πῤβ. λ.* vago, vagus). *γ* = ж.

Валю́ (*καταβάλλω*) *βάλλω*, *φάλλω*, *σφάλλω*. *Λτ.* fallo, *Γρμ.* fällen. *καὶ* Валю́сь *βάλλομαι*, *σφάλλομαι* (*πίπτω*).

Валя́ю (*κυλίω*) *Fαλάω* = *ἁλίω*, *ἁλίνδω*, *καλίνδω*. (*ἄλω*, *ἕλω*, *εἰλέω*, *ὅλω*, *Fόλω*, (*βόλFω*) *ὅθεν βολβὸς*) *λτ.* volvo, *Γρ.* wälzen, *ἀρχ.* vualden, vuelzan, *Λσξ.* weltan. *Σβ.* wälta, *Λιθ.* voloju, *κτλ.* — Валéкъ, *κύλινδρος*, *ὡς τὸ*, *Fαλὴς*, *Γρ.* walze.

*Вáнна, (*πύελος λουτροῦ*) *βᾶνος*, *βῆνος* (*κιβωτὸς*). *βλ. καὶ* Adelung. *λ.* vanne.

Вапъ (*ἐρυθροῦν μολυβδοκόνδυλον*), *βάππα*, *αἰολικ.* = *βάμμα*. Вáплю (*κονιῶ. ἐκ τοῦ* Ваπу, *τὸ λ. ἐπενθετ.*) *βάπώ*, *βάφω. καὶ* Вáпно (*κονία*, *ἄσβεςος*) *βάπος*, *βάφος*, *βαφὴ*, — *καὶ* квапъ, *μετὰ τοῦ F* = *κ. παρὰ δὲ Πολ. καὶ Μοραβ.* квап = *κάλαμος γραφικός*.

Варгáнъ (*σάλπιγξ*) *Fάργανον*, *ἔργανον*, *ὄργανον.* Варгáню (*σαλπίζω*) *Fαργάνω*, = *ὀργαίνω*, *ὀργανίζω*.

Варъ (*καύσων*, *καὶ ζέον ὕδωρ*) *φάρος*, *ἀντὶ φέρος*, *αἰολ.* = *θέρος*, *θέρμα*, *φέρμα. Γρ.* Wärme. *καὶ φερμὸς*, *Γρ.* warm. *Λτ.* formus. *ἀρχ. Γρ.* uvarmo. *καὶ θερμὸν* (*ἐλλ. ὕδωρ*.

Σ. θερμὸς). θερμὰ (ἐλλ. λουτρά). Варю (ἕψω, πέπτω. καὶ ἐπὶ ἡλίου, φλέγει) φάρω, φέρω, = θέρω, θέρμω. Γρ. wärme. κτλ. самоваръ (αὐθέψης) οἷον ϳαμοφαρ — ἐς = ἁμοθερὶς (αὐτόζεον) κτλ. ἀνάγεται εἰς τὸ врѣю.

Варяю, περάω, πορέω (προάγω). предваряю (προέρχομαι, προφθάνω) προπορέω, —ρεύομαι. „ предвариша ихъ, προὔπέρησαν οὓς, (προῆλθον αὐτοὺς. (Μάρκ. ς, 3). τὸ Λιθ. puru (σιγῇ βαδίζω) = πόρω, πορέω, ἐκ τῷ πέρω = φέρω — ρομαι, Λτ. fero, — ror, Γρμ. fahren, führen, baren κτλ.

Василѣкъ, κύανον, centaurea cyanus (φυτὸν) καὶ τὸ Σ. βασιλικὸς (ὤκιμον βασιλικὸν).

Васнь (ἔρις). Васню (ἐρίζω) βάσκω, βασκαίνω, φάσκω, φάσω, φάσις, ὡς τὸ Важду.

Ватага (φατρία, πατριὰ) Ισ. ἐκ τοῦ Башя (πάτας, πατία, ὡς πατὴρ, πατριά.) ἡ λέξ. Ταταρ.

*Вать, βάτος, (Ἑβραϊκ. = κάδος (Λουκ). βλ. Вотъ.

*Вать, βατὶς (ἰχθὺς) Λτ. Raja batis.

Ватрушка, βουτυρικὸν (εἶδος πλακοῦντος).

Вашъ (ὑμὸς, ὑμέτερος) φὸς = σφὸς, σφέτερος, τλ. vester. (ὡς нашъ = νὸς, νφὸς, ἐκ τῷ νῶϊ, νωΐτερος, noster.)

Ваяю (γλύφω) φαέω, φάω (πάω, σπάω, σφάω, ὅθεν καὶ φάϜω, φάγω. ὡς γράω, γράϜω, γράβω, γράφω, γλάφω, γλύφω). Ваяніе

(γλύψις, γλυφὴ, γλύμμα, γλυπτὸν), ὡς (φάαινα) φάγαινα.

Вдова̀ (χήρα) *Γρ.* Wittwe, *ἀρχ.* widuvo, witeva, wituwa, *Ἀγ.* widow, *Κσξ.* wedewe, *Γλ.* veuve, *Ἰτ.* vedova, *Λτ.* vidua, *ἐκ τοῦ* vido, di vido (διαιρῶ), *Ἐτρουρικῶς* iduo, *οὐ*, *κατὰ Βόσσιον*, *ἐκ τοῦ*, *εἰς δύω* (δίχα) ἢ ἰδίω, ἴδιος, Ϝιδίϝα, Ϝιδία (κεχωρισμένη, ὡς „ἰδία φρενῶν = χωρὶς.) ἀλλὰ vido = fido (findo, σχίζω, ὡς vates, fates, φάτης) = φίδω (κόπτω, σχίζω, ὅθεν καὶ φείδω, —δομαι, ὡς ἐκ τοῦ φάρω, πάρω, parco)=φίζω, σφίζω, σφάζω, σπάζω, (πάω, φάω, φίω). ὅθεν viduus, vidua = φιδὸς, φιδὴ (= ἀπεσχισμένος — σμένη, ὡς καὶ χῆρος, —ρα, ἐκ τοῦ χάω) καὶ οἷον φιδέος (viduus) φιδόα, φιδόϝα (βιδόβα, вдова̀.) καὶ *Σανσκρ.* Widahwa. (*βλ.* *Ῥείμ.* *λ.* χῆρος, καὶ φείδομαι.)

Ве́дро, Ϝαῖθρος, = αἶθρα, αἰθρία. Ве́дриваю, ὅθεν Выве́дриваюсь, Ϝαιθριάω, ἀιθριάζω. *Πρβ.* *Γρ.* heiter (αἴθριος) *ἐκ τοῦ ἀρχαίου* eit (πῦρ) eiten, aiten = αἴθειν, αἶθορ, αἶθος, ἀιθήρ.

Ведрò (εἶδος μέτρου ὑγρῶν. *Σ.* βέδρον) ἴσ. Ϝυδρία, ὑδρία.

Веду̀ (ἄγω, φέρω) βέδω=βάδω (ὡς βέλλω, βάλλω) βάζω, βιβάζω (*Ῥείμ.* *λ.* βάδω). *Σκρ.* vadi, *λ.* vado, *Γρ.* waden, waten. *Ἀγ.* to wade,

Гл. g-uide = *καὶ* Вождѹ̀, Вожѹ̀ (*ὁδηγῶ*). Провождáю (*παραπέμπω*, *προάγω*), *Σ.* *προβαδῶ* (*προϜοδῶ*, ἢ *προβαδέω*, *ῶ*).

Везѹ̀. = *Λτ.* veho = *Ϝέχω*, *ὄχω*, *ὀχέω* (*ἄγω ἐπὶ ὀχήματος*, *ἁμάξης*, ἢ *πλοίου*), *καὶ* Вожѹ̀ (ж, ζ = χ, *βλ.* *Μερ.* *Α.* *'Αλφάβ.*), *Λιθ.* wezju, *κτλ.* Возúло (*ἅμαξα*), *Ϝόχημα.* *Λτ.* vehela, vectura, *Σκρ.* vahana. *τὸ* *Γρ.* Wagen = *Ϝάγαννα*, *ἄγαννα*, ἡ *ἅμαξα*, *ἐκ τοῦ ἄγω* (*'Ησύχ.*)

Велблю́дъ (*κάμηλος*), *ὅθεν καὶ* Велбу́дъ (*κάμιλος*, *τὸ σχοινίον*, *Λουκ.* *ιή*, 25). *καὶ τὸ* Велблю́д = Велбу́д (*τὸ λ.* *ἐπενθετ.*), *Ϝέλποντ*— *Ϝέλποντ*— *Ϝέλπαντ*— = *Ϝελέφαντς*— *ἐλέφαντος*, (*μετὰ τοῦ Ϝ. ὡς καὶ*, *βελφὶς*, *δελφὶς ἐκ τοῦ ἐλλὸς*, *ἔλλοψ*, *ἔλοπς*, *ἔλαφος*, *ἔλφος*, *Ϝέλφις*, *Ϝελφὶν*, *ῖνος. οἱ δὲ Κόπται* telphinos *λέγουσι τὸ*, *ἐλέφας*, *μετὰ τοῦ ψιλοῦ πνεύματος τ.*), *καὶ χωρὶς τοῦ Ϝ*, *Γοτθ.* ulband (ἡ *κάμηλος*) = *ἐλφάντ* = (*ὀλφάντ*—) *ἐλέφαντος*, *ἐλέφας.* [*Τὸ ἐλέφας φαίνεται ἐκ τοῦ 'Αραβικοῦ* al-fil, ἢ *πιθανώτερον*, *ἐκ τοῦ 'Εβραϊκοῦ* aleph = *βοῦς*, *καὶ οἱ ἀρχαῖοι Λατῖνοι τοὺς ἐλέφαντας ὠνόμαζον* boves. ἡ *ἰδέα τῆς λέξεως τοῦ ἐλέφας*, aleph, *ἐμφαίνει πιθανώτατα τὸ*, *μέγας*, *ὅθεν ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους ὠνομάσθησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παρ' 'Εβραίοις μὲν ὁ βοῦς*, *παρ' Ἕλλησι δὲ ὁ ἐλέφας*, *παρὰ δὲ Σλάβοσι καὶ Γότθοις ἡ κάμηλος. Καὶ ἡ μὲν*

κάμηλος (τὸ ζῶον) ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ καὶ Περσ. gamel, καὶ Ἀραβ. gemel· ἡ δὲ κάμηλος, ἢ κάμιλος (τὸ σχοινίον), ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ chaebael, chobel, Γλ. cable, Γρ. Kabel, καὶ (β=μ) κάμιλ—ος, Kamehl (βλ. Adelung λ. Elephant καὶ Kamehl). Μήποτε δὲ τὸ Велблюдъ, Велбу́дъ ἐςὶν αὐτὸ τὸ βελφὸς (βελφὺς) βελφὶν=δελφὶν, ἐκ τῦ ἐλὸς (ὡς εἴπομεν), ἔλλοψ, λτ. velox (ὡς, ὄψ, vox), ὁ ταχὺς καὶ ἐλαφρὸς, ὅθεν καὶ τὸ ἔλαφος, καὶ αὐτὸ τὸ ἐλαφρὸς (ἐλαφερὸς, ἐκ τῦ ἔλω, ἐλάω. βλ. Ῥείμ. λ. ἔλλοψ), συνώνυμον τῦ Ἑλληνικῦ, δρομὰς, Γαλ. dromadaire, ἡ Σ. γοργοκάμηλος?]. Πρὸς τὸ Велбу́дъ, παρηχεῖ καὶ τὸ νῦν, Βελβενδὸς, ὄνομα καλῆς κώμης Μακεδονικῆς (Βέλβεδος, ὡς, Λέβεδος, καὶ Βέλβενδος, παρενθέσ. ν (ὡς σκολόπεδρα,—πενδρα· ἔχιδνα, ἔχιδρα, συνήθ. ὄχενδρα)· ἔςι δ', ἴσως, βελβετὸς (δὸς)=βολβιτὸς, βολβὸς (συγγεν. βελφὺς, δελφὺς, ὡς τὸ Δελφοὶ, διὰ τὸ βολβοειδὲς ἢ κοῖλον τῦ τόπυ.).

Велій (μέγας), βέλιος = βαλιὸς, βαλαιὸς. „ βαλαιὸς, μέγας, πολὺς, ταχὺς (Ἡσύχ.)· καὶ Великій, Вели́къ, ἀρχ. Γρ. walig. κτλ. [τὸ βάλιος ἢ βαλιὸς, κυρίως = ποικίλος καὶ ταχὺς = Γρμ. belle, baule, ὅθεν τὸ τῦ Ἡσυχ. βαλαιὸς πρὸς μὲν τὸ ταχὺς εἴη ἂν τὸ αὐτὸ καὶ βαλιός. ἐπὶ δὲ τῦ μέγας, πολὺς, εἴη ἂν τὸ βαλιὸς συγγενὲς τῦ μάλα, ἐκ τῦ μάλος, μάλις (ὅθεν μάλιςα) μάλιος, μ=

β. βάλιος, Βέлій. (παρὰ τὸ μάω, μέω, ὅθεν καὶ τὸ μέγας. βλ. Богъ). Ἔςι, δὲ τὸ Вéлій, Великъ ἐκ ῥίζης Вель. πρὸς ὅπερ ἀντιτάξαι ἄν τις καὶ τὸ Fῆλις, Fᾶλις (βέλις). Ἔςι δὲ ἥλιξ, ἡλίκος, ἀλίκος, Fελίκος (βελίκος) = ταλὸς, τηλὸς (μακρὸς) ταλίκος, τηλίκος, ὅθεν καὶ τᾶλις, δᾶλις, δολιχὸς. βλ. Ῥείμ λ. τηλίκος]. Велúчу (μεγαλύνω). Велúчіе (μέγεθος σώματος ὡς τὸ ἡλικία) κτλ. Διάφορον δὲ τὸ Вéлій παρὰ τὸ бóлій (συγκριτικὸν = μείζων) болѣй = πολέων, πλέων, ὡς ἐκ ῥίζης боле, бол = πολὺς, ὅθεν καὶ большóй.

Велю̀, βέλω = κέλω (κελεύω) [ἐκ τοῦ ἕλω, κέλω, βέλω, δέλω, θέλω, βόλω, βούλω. β, θ, κ, δ. πνεύματα].

Вéрба (ἰτέα, κλάδος, βάϊον) Fέρπα = ἕρπα, ὅρπη, ὅρπηξ. ἤ συγγ. вервь (ἐκ τοῦ Fέρω, εἴρω. ὡς, βίω, βίττος, vitex. βλ. вію).

Вервь, вéрвіе (σπαρτίον, σχοινίον) Fέρβα = ἕρμα (β = μ). ὅρμος, ὁρμιὰ (ἕρω, εἴρω, ἔρσις). ὅθεν Γλ. verve = ὁρμὴ, καὶ vervelle = ὅρμος, ὁρμιά.

Вéржу, вергáю, (ῥίπτω) Fέργω = FέρFω (ἕρω) ἀντὶ ῥέω, ῥέFω, ῥέβω, ῥέπω, ῥίπω (ῥίπτω) Γρ, werfen, Fερίπειν, ἐρείπειν. ἢ ῥέω, ρεύω, (υ=β καὶ π) ρέβω, ῥέπω, ῥίπω. καὶ (β=γ) ῥέγω, μεταθ. ἔργω (ὡς ῥέω, ἔῤῥω) Fέργω. (βλ. Ῥείμ. λ. ῥέπω). τὸ Λ. vergo=ἐκκλίνω.

Ве́прь (*κάπρος*) *ἐκ τοῦ φὴρ, ἄφηρ* (*ὡς φακῆ ἀφάκη. στάχυς, ἄσταχυς. κτλ.*) *ἔφηρ, ἔπηρ. Γρ.* Eber, *F*епрь, (*βέπερ*) *Λτ.* aper, *καὶ μετὰ τοῦ F δασυτέρου πνεύματος* (*κ*) *κάπερ-ος, κάπρος.* [*καὶ κάπρα=αἴξ, Τυῤῥηνοὶ* (*Ἡσύχ*). *ὅθεν καὶ Λτ.* capra—*καὶ* caper *ὁ τράγος. Ἐκ τοῦ φὴρ, καὶ τὸ Γρ.* Pferd (*ἵππος*) plattd. perd, ferd, *τὸ δὲ* d, *Γερμανικοῦ σχηματισμοῦ κατάληξις, ὡς τὸ* hund *ὁ κοὺν, κὺν, κύων, κτλ. βλ.* Kanne p. 71.]

Ве́редъ (*ἕλκος, ἀπόστημα*). Вережу̀, *πρήζω, πρήθω, πρηδὼν, Σ. πρῆσμα. ἢ Γρ.* Schwär (Geschwür) *ἐκ τοῦ Σβ.* var, *Ἀγ.* wyr, *Φιννιστὶ* veri (*πύος*) *συγγ. Λτ.* virus.

Верезжу̀, Верещу̀ (*ἐπὶ παίδων κλαυθμυριζόντων*) *Fαράζω, βράζω, ῥάζω, ῥύζω, ῥύγω, ὀρύγω, ὠρύγω.*

Ве́рескъ, *Fερίκα, ἐρίκη.* erica vulgaris (*φυτὸν*).

Вери́га, *πληθ.* — ги (*δεσμὰ*) *Fέργος, Fέργεα* (*ἕρκος, ἕρκεα, ἔργω, εἴργω, εἱρκτὴ*).

Вертéпъ (*σπήλαιον*) *Fέρτις, ἔρτις = κρημνὸς* (*Ἡσύχ*). *ἐκ τοῦ ἔρω, ἔῤῥω, ῥέω, ῥέπω, ῥίπω, ἐρίπω, ἐρίπνη.*

Ве́ртъ (*κῆπος*) *Λτ.* hortus, *χόρτος. ἢ Fερτὸς, ἑρτὸς ἐκ τοῦ ἔρω, ἔργω, ὅθεν ἕρκος, ὅρκος, ἔρχατος, ὄρχατος.*

Верхъ (*κορυφὴ, ἄκρον*). Верху̀ (*ἄνω, ὑψοῦ*). Верхо́вный (*κορυφαῖος*). Вершу̀ (*κορυφόω,*

κεφαλαιῶ, κραίνω). Совѣршаю (συντελῶ, καταρτίζω), συγγ. (ὄρσω, ὄρω, ἄρω, ἄρσω, ἄρχω, ἀριχὸς, ὀριχὸς) ἀρχὸς, ὀρχὸς, ἀρχὴ, ἄρχω, ὄρχαμος. κτλ. βλ. Ῥειμ. λ. ἄρχω, ὄρω. (οἷον Ϝαρχὸς, α=ε, Ϝερχὸς, Ϝέρχω, ἄρχω, ἀρχὴ=ἄκρον).

Верчу̀, πέρσω, πέρω (πείρω)· 2) = verto (στρέφω = τρέπω, μεταθ'. verto).

Весна̀ (ἔαρ) ἐκ=φέννος, = Ϝέννος, ἔννος, Λτ. annus, [ἐνιαυτὸς, ὡς πάλιν τὸ ἔαρ, συναιρέσ. ἦρ, Ϝῆρ, λτ. ver, καὶ εἶαρ, Κρητικῶς ἴαρ (ὅθεν τὸ Γρ. Jahr), ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, καθὰ καὶ τὸ ποίη, καὶ σπορὰ, καὶ θέρος, καὶ τὸ Λτ. æstas (θέρος)=αἶθος, = æstas, ætas = ἔτος· βλ. Ῥειμ. λ. ἔαρ]. τοῦ δ' αὖ ἔννος, ἔνος, συγγενὲς τὸ ἔνη, ἔννη, καὶ ἔνας, ἔναρ (= μεθαύριον καὶ αὔριον, ὡς καὶ τὸ ἦρ = ἠὼς, ὄρθρος), αλλ' ἐδὲ τὸ, ἔνας, συμφωνεῖ πρὸς τὸ Весна̀ (ὡς ἄν τις ἔιποι Ϝένας, Ϝέσνα, παρενθέσ. τȣ̃ с, ὡς плесна̀=πλέ(σ)νος, πλέννος, βλέννος· ἢ καὶ Весна̀, θηλυκ.= φέννος, ἀρσεν., ὡς мзда̀ = μισθὸς). ἀλλ' ἐδὲ τὸ Λτ. vernus, verna (= Ϝερινὸς, ἠρινὸς, ἠρινὴ, ἐαρινὴ ὥρα), καὶ οἷον, (r=s), vesna, παραβάλλοιτ' ἄν δικαίως πρὸς τὸ Весна̀· ἔςι γὰρ τȣ̃το=Ϝесна̀=Ёсень, Осень ἐκ τȣ̃ Вѣю, βλ. Осень.

Весе́ліе (εὐφροσύνη). Веселю̀ (εὐφραίνομαι) ἴσως,=Ϝακάλω (с=κ=γ), ἀγάλλω, λομαι, ἀγαλλία [οὐ γὰρ, οἶμαι, = πεσέλλω, ψέλλω,=

ψέλλω (ὡς песо́къ, πεσῶχος = ψῶχος, καὶ ἀνάλυσιν τοῦ ψ (πσ), καὶ παρένθεσιν τοῦ ε), ὡς ἀπὸ τοῦ ψέω, ψίω, ψιάω, ἐψιάω, ψιάδω, ψιάζω=χαίρω· ψιὰ καὶ ψειὰ=χαρά· ψίεις= χαίρων, εὐδαίμων, μακάριος (Ἡσύχ.), βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ψιὰ].

Весьма̀ (λίαν), βλ. Весь.

Ве́сь (κώμη)=Λτ. vicus = Ϝοῖκος, Γτ. weihs, wehs, ἀρχ. Ἀγ. wick.

Ве́сь, вся̀, всѐ, συγγ. πᾶς (οἷον πὲς), πᾶσα (πσᾶ), πᾶν, Σκρ. wisch, weischwa, Ζνδ. wesh, veso, Λιθ. wisu, κτλ. ὅθεν Весьма̀, ἐκ τοῦ весь, καὶ τῆς καταλήξ. ма=πάνυ (πᾶν). [Τὸ πᾶς (πάας), ἴσως ἐκ τοῦ πάω, φάω, φάζω, Вяжу̀, ὡς, ὅλος (ὅλοι=Γρμ. alle), ἐκ τοῦ ὅλω, εἴλω volvo, ἑλίσσω. καὶ τὸ λτ. omnis ἴσ. ὁμοῦ, ἅμα (οἷον ὁμανὸς); ὡς, ὁμαλὸς].

Ве́тхій, Ве́тхъ, Ϝέτειος, Ϝέτος, Λ. vetus, ὡς, ἐτοστὸς, vetustus.

Ве̏чь (κώδων) βὲξ (ε = α), ἀντὶ βὰξ (ὅθεν ἄβαξ), βάβαξ, (βαβάζω, ἐκ τοῦ βάω, βάζω, Σ. =ἠχῶ). Ве́че, Ве́чье (ἐκκλησία, συμβούλιον λαοῦ (ἀρχ. Вѣ́че, ἀρχ. Σλαβ. Вѣ́ще, βλ. τὸ συγγ. Вѣща́ю. βάζω. καὶ Вѣту́ю, ὅθεν καὶ Вѣ́тъ, (От-вѣ́тъ), φάτις, βάξις, φάσις. [βάζω, φάζω, φάω, συγγενῆ, ἐκ τοῦ ἄω].

Ве́черъ, Λτ. vesper, Ϝέσπερος, ἑσπέρα. Вече́рній, Ϝἑσπερινὸς (Невече́рній, ἀνέσπερος,

Тривече́рній, *τριέσπερος, κτλ*). Вече́рня, *Fεσπερινὴ, ἐλλειπ. προσευχὴ, ὡς ἑσπερινὸς, ἐλλ. ὕμνος* (*Ἐκκλ.*) Вече́ря *Fεσπερία* (*ἐλλ. τράπεζα*) *ἑσπέρισμα = δεῖπνος*, Вечеря́ю *Fεσπεράω, ἑσπερίζω = δειπνῶ, κτλ.*

Вещь (*ὄν, πρᾶγμα*) *Fένς, ἔνς*, (*ὅθεν ἔντες, ἔντασιν = ὄντες, οὖσι*) *Λτ.* ens, *Γρ.* Wesen— Вещи, *Fέντα, ὄντα* (*οὐσία, περιουσία*). Веще́ство̀ (*ὕλη, οὐσία*) *Fεςὼ, ἐςὼ* (*οἷον ἐςότης*) *δωρ. ἐσσία, λτ.* essentia, *κτλ.* [*ἀνήκει εἰς τὸ* есмь, есть, *'Αλλ' ὁ σοφὸς Δοβρόβισκ. παράγ. πιθανώτερον ἐκ τοῦ* Вѣща́ю, *φάσκω* (instit. p. 87). *Οὕτω καὶ τὸ λτ.* res, *ἐκ τοῦ* reo, *ῥέω* (*λέγω*) *ὡς καὶ τὸ ῥῆμα = χρῆμα, πρᾶγμα, παρὰ τῇ θείᾳ Γρφ.* (*Λουκ. α,* 37). *τινὲς δὲ ἐξέλαβον οὕτω καὶ τὸ λόγος.* (*βλ.* Brunck. *εἰς Σφκλ. Οἰδ. Κολ. ς'.* 1150. *καὶ Οἰδ. τύρ.* 1144). *καὶ τὸ Γρμ.* Sache, *ἐκ τοῦ* sagen (*λέγειν*). *κατὰ δὴ ταῦτα τὸ* вещъ = *φατὸν, φάτις, φάξις, βάξις* (*βέξ-ις.*)

Ви́жду, Ви́жу *Fίδω, Fείδω, ἰδέω* (*δ=ζ*) *Σερβ.* Видим (*Fείδημι*) *λ.* video—*καὶ* Вида́ю.—Видъ, *Fῖδος εἶδος* (*ὄψις*) — Ви́димый, *Fίδημος = ἴδηλος, ἴδαλος, ἰδητὸς* (*ὁρατὸς*). не-ви́димый *αὐΐδετος, ἀΐδηλος* (*ἀόρατος*). Ви́дный, Ви́денъ, *Fιδανὸς* (*ὁρατὸς, φανερὸς εὐειδὴς*). за-ви́жду (*φθονῶ*) *ὡς λτ.* invideo (*= ἐπιδεῖν, ἐμβλέπειν, ἐποφθαλμίζειν, ὀφθαλμίζειν*). про-ви́жду, *προFίδω* (*προβλέπω*) *λτ.* provideo.

Свидѣтель (*μάρτυς*) = *ἴδυιος*, *ἴδυος*, *Fίδυος* *σ-Fιδήτωρ*, *οἷον συνίδυος*) *εἴδυος*, *ὡς συνίςωρ καὶ αὐτόπτης*.

Визжу (*ἐπὶ κλαυθμȣ̃ παίδων*, *κυνῶν*, *χοίρων*) *βύζω*, *καὶ ὕζω*.

Ви́лы (*πληθ. δίκρανον*, *τριόδȣς*, *καὶ ἡ συνήθ. φȣ́ρκα*) *Fῆλοι*, *ἧλοι*. *ἧλος* (*ἕλω*). *καὶ* (Вила) *ὑποκρ.* Вилка *τὸ συνήθ. πειρȣ̃νι τὸ ἐπιτραπέζιον*. *Γαλλ.* fourchette, fourche *ἐκ τȣ̃ λτ.* furca = *πόρκα*, *πόρκη*, *ἀντὶ πόρπη*=*περόνη* (*κ* = *π*, *ὡς* lupus *λύκος*. *καὶ π* = *φ*, *φόρκα φȣ́ρκα*, *ὅθεν καὶ φȣ́ρκα συνήθ. τὸ καὶ ἄλλως διχάλι*, *ἡ δίχηλος ςαλὶς*, *σχαλὶς* (*βλ. Ῥεἰμρ. λ. πόρκος*, *πόρπη*).

Виля́ю, *Fειλέω*, *εἰλέω*, —*ομαι* (*ςρέφομαι*, *διαφεύγω*).

Вина̀ (*αἰτία*, *ἔγκλημα*) *ἐκ τȣ̃* вію, *βίω*, *βία*, *βί(ν)α*. [*τὸ βίω* = *μίω*, *ὅθεν λατ.* vio (*δεσμεύω*) *βιὸς*, *βία*, *κυρίως δεσμὸς*, *ὅθεν ἀνάγκη*. *κτλ.*]

Вино̀, *Fοῖνος*, *οἶνος* (*ὡς καὶ Βοινώα* = *Οἰνόη*, *πόλις*. *Στράβ. Η*, 338) *κατὰ διάλεκτ. οἶνον λ.* vinum, *Βνδ.* vinu, *Λιθ.* winas, *Γρ.* Wein, *Αγ.* wine, *Σβ.* win, *Ὁλ.* wyn, (*ἐν τῇ κάτω Βρετταν.* g—vin, guin, *καὶ Βλαχιςὶ* ginu. *F* = *β*, *καὶ γ*) *ἐν Καυκάσῳ* wün, hwino.—Винарь (*ἀμπελȣργὸς*) *λτ.* vinitor, vinarius, *Γλ.* vigneron, (*οἰνωρὸς*) *ἐκ τȣ̃* vigne, *λτ.* vinea =

οἴνη (*ἀρχαίως*, *ἡ ἄμπελος*). Винничіе (*ἕλιξ ἀμπέλȣ*) *ὡς οἰνὰς*, *οἴνη*, *οἰναρὶς* (*ἀμπέλȣ κλῆμα*) *κτλ.*

Витáю (*καταλύω*, *σκηνόω*) *φοιτάω*. *ὅθεν τὸ* обитáю (*κατοικῶ*) *ἀντὶ* об-витáю, *οὐκ ἀναλογεῖ πρὸς τὸ λτ.* habito. *βλ.* Выкну.

*Високóсъ = *βίσεκτος* (*δίσεκτος*) bisextus.

Витязь (*ἥρως*, *ἀρήϊος*) *Fίτας*, *ἴτης*.

Вихáю (*κινῶ*) *Fοίχω*, (*ὄχω*, *ὀχέω*).

Вихръ, Вихоръ (*λαίλαψ*) *Fῆχορ*, *ἦχορ* (*ἦχος*, *ἄχω*, *ἄω*, *ἀήρ*). *ἢ βραχμὸς* (*βράχω*. „ *ἔβραχεν αἰθὴρ* (*Ἀπολών*).

*Вишня (prunus cerasus) *Σ*. *βύσσινα*, *βυσσινία*, *ἰτ.* visciola, *Γρ.* Weichsel, *κτλ. καὶ Τȣρ.* wischne.

Вію, *'Ρσ.* Вью (*ἑλίσσω*, *συςρέφω*) *βίω*. *Λτ.* vio, vieo, *Βνδ.* wiem, *Γρ.* winde, *ἀρχ.* wihe. [*βίω*, *αἰολικ* = *μίω* (*δεσμεύω*, *ἑλίσσω*) *μίττος*, *αἰολ.* *βίττος λτ.* vitta, *συγγ.* *ἴτυς*, *ἰτέα*, *οἶτος*, *οἰσὸς*, *οἶσυς*, *οἰσύα*, *οἴσαξ*, *οἶταξ*, *οἴτηξ*, *Λτ.* vitex, *Γρ.* Wiede (*λύγος*) Weide. *καὶ λτ.* vitis (*κλῆμα*) *ὡς ἱμαντώδη φυτὰ*, *καὶ πρὸς τὸ δεσμεύειν ἐπιτήδεια*, *ὡς καὶ τὸ ἑλίκη*, *ἕλιξ λτ.* salix (*ϳάλιξ*). *Ἐκ τȣ̃ βίω καὶ τὸ βία* (*κυρίως*, *δεσμὸς*) *λτ.* vis, *ἴς*, *βιὸς κτλ.* *βλ.* Винà; *καὶ 'Ρείμ. λ. μίω*]. *τὸ δὲ*, обувáю, *ὑποβίω* (*ὑποδέω*). óбувь, *ὑπόδημα*, *κτλ. βλ.* ую.

Влáга (*ὑγρασία*, *ἰκμὰς*). Влáжу (*ὑγραίνω*, *νοτίζω*) *βλάζω* (*βλάγα*) *βλάδος*, *πλάδα*, *πλάδος*

βλαδαρὸς, πλαδαρὸς, Влáжный, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. βλάω.

Власть (ἐξουσία). Владáю καὶ Владѣю (ἐξουσιάζω, ἄρχω, δεσπόζω). Владыка (δεσπότης) Γτ. waldendeo (δεσπότης) Γρμ. walten, Gevalt, Λιθ. walduti, Φιννιςὶ walitsema (ἄρχειν) συγγ. Λτ. validus, valeo (ἰσχύω) φαλέω, = θαλέω θάλω ('Ρείμ.) θαλέθω, φαλέθω, θ. = δ, φαλέδω, (φ = β). βαλέδω, συγκοπ. βάλδω, βλάδω, βλαδέω (ὡς ἄλω, ἀλέδω, ἀλέθω, ἄλδω, ἄλθω, ἀλθέω.) ἢ οὐλέω, οὖλω, οὐλότης (ὡς ὁλότης) οὔλιος, ὅλιμος (ὁλοκληρωτικός. ἐκ τῶ ὅλω, ὅλος, ὅλω, καὶ ἄλω, ἀλέω, Fαλέω) κτλ. [ὅθεν καὶ τὰ κύρια ὀνόμ. Vales, Valentianus, Βάλης, Οὐάλης, Οὐαλεντιανὸς. κτλ. τὸ δὲ Σκρ. Bala, = validus, συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὸ βαλὴν (βασιλεὺς, ἄρχων (Αἰσχύλ.) καὶ Περσ. καὶ Τερ. Valli].

Влáю. (κυμαίνω) βλάω, λ. flo, φλάζω (παφλάζω) Γρ. walle, ὡς βλύω, φλύω, φλύζω, φλοίδω, φλοῖσβος, φλυκτὶς, λ. fluo, flucto, fluctus, καὶ φλανύω, Волнýю (κυματίζω) φλάνος, Волнà, Σλβν. Влнà (κῦμα) Γρ. Welle, κτλ. Ἢ βάλω (μεταθ. βλάω) = βέλω = ἄλω, ἕλω, ὅλω voluo (συςρέφω) ἑλίνω, Fελίνω (Fελινύω Волнуіо) ἕλινος, ὅλινος (ὅλνος, ὄλνα, Волнà διὰ τὴν συςροφὴν. ὡς (ὅλος) ὀλὴν, ὠλὴν, ὄλενος, ὠλένη, ulna, διὰ τὸ κυρτὸν.). Ἐκ τῶ ἄλω (ἕλω) φαίνεται καὶ ἡ

ἅλς, ὅθεν ἅλασσα, μετὰ τϑ πνεύματος θάλασσα, δάλασσα, κτλ. καὶ τὸ ἀρχ. Γρμ. wahl, wiell — ἅλς, ὅθεν καὶ Wallfisch ἢ Walfisch ἡ φάλαινα (balaena).

Влекý Ϝέλκω ἕλκω (μεταθ. βλέκω, βέλκω) Λιθ. welku, κτλ. Вóлокъ, ὁλκὸς (ἰσθμὸς μεταξὺ δύω ποταμῶν δὶ οὗ μεθέλκουσι τὰ πλοιάρια). облекаю (ἐνδύω) ἐφέλκω, (περιβάλλω ἱμάτιον. καὶ τὸ ἱμάτιον ἐφέλκεται ἐπὶ τοῦ ἐνδυομένϑ). ὅθεν, óблакъ, óблако (νέφος) οἷον ἐφόλκιον, ἱμάτιον, περίβλημα τοῦ οὐρανοῦ, ὡς „ φάρη, ἱμάτια, νεφέλαι (Ἡσυχ.) καὶ „ ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις (ψαλ. ξβ.) τὸ δὲ ἕλκω, ἐκ τϑ ἕλω, ἑλάω. ὅθεν καὶ Волочéный Ϝελκυςὸς ἐλατὸς (ἐπὶ μετάλλων). Волочи́льня, ἐλατήριον. ὡς ἑλκυςικὸν (ἕλκανον) κτλ. ἐκ δὲ τοῦ ἕλω, καὶ εἴλω ἑιλέω, ἑλίω, ἑλίσσω, εἰλύσσω, εἴλυμα, ἔλυμα = ἱμάτιον (Ἡσύχ.)

Внѝ. Σλ. βλ. Волнà Ῥωσσικ. βλ. καὶ Влáю.

Внукъ (ἔγγονος) Σρβ. унукъ, Ϝῆνιξ, ἦνις (νέος) Οὐγ. unoka, Ἰνδ. anga, Γρ. Enkel, ἔγγονος. βλ. καὶ Adelung. λ. Enkel.

Внѣ (ἔξω) βλ. Вонъ.

Во. συγκοπ. въ (πρόθ = ἐν, εἰς) Ϝως, ὡς (= ἐς, βλ. Ῥέιμ. λ. ὡς). Ἑβρ. ba, b. (=ἐν). ἢ πο-τὶ. ποτ. (πρὸς). ἢ, Γτθ. bi = ἐ — πὶ, ’πὶ, συγγεν· Γρ. by, bey, ἐν τοῖς συνθ. be κτλ. (βλ. Ῥειμ. λ. ἐπὶ).

Водà *Fύδας*, *ὕδας* [*υ = ο*, *βόδας*, *θηλυκ.* водà, *ὡς λτ.* unda, uda, *οἷον ὕδα. οὕτω καὶ ἄλλα ἑλληνικῶς ἐδέτερα, παρὰ δὲ Σλάβοις θηλυκὰ, ὡς*, гора, *ὄρος.* слава, *κλαῦος*, *κλέος.* вѣра *φέῤῥος* (*θάῤῥος*). ряса, *ῥάσον*, *κτλ. παράβλ. τὰ διφορέμενα ἑλληνικὰ, πάθη καὶ πάθος, σκάφη καὶ σκάφος, νάπη καὶ νάπος, ῥόδον λτ.* rosa, *κτλ.*] *Φρυγιςὶ βέδυ. καὶ ὕδος* (*ὕδορ*; *ὕδωρ*), *Λτ.* udus, *Σκρ.* uda, oda, *καὶ* udakam (*θάλασσα*). *καὶ*, (*ὡς εἴ περ*, *ἐκ τοῦ βάδυ, βάδος, ἄδος*), *Γτθ.* vato, *Γρ.* wate, Wasser. *Αγ.* water, *Λτ.* vadum (vada salsa. Virgil.) *Λετ.* udens. *κτλ. Εὑρίσκεται καὶ ἄα, ἄχα* (*ὕδωρ*), *ὅθεν Αχελῷος* (*ποταμὸς*) *καὶ Ἀχάτης* (*Σικελίας ποταμὸς*) *καὶ Ἀχέρων. ὡς πάλιν Ἄα, ποταμὸς Λιβονίας, καὶ ἄλλος Κουρλανδίας παρὰ Μιτάβαν* (Митава, *Γρ.* Mitau) *κτλ. καὶ ὁ κατὰ Πίνδον ποταμὸς Ἀῶος Ἀλβαν.* Voiussa, *καὶ ἄλλως* Vedis. *Ἐκ τοῦ ἄχα παρήχθη τὸ Λτ.* aqua, *Γτθ.* ahwa, *Γλ.* eau, *Λσξ.* ea, *ἀρχ. Γρ.* ache, *ὅθεν* Achen, (*βλ.* Adelung) *καὶ Περ.* ab, *καὶ* au. *παρὰ Μολύκαις* oua, *ἐν δ' Αὐςραλίᾳ* vadi, *κτλ.* Водотéча (*διώρυξ*)*βυδο-ςαγὴς=ὑδροῤῥόα.* Водяный, *ὑδάνεος =. ὑδαλέος, ὑδαρὴς* (*ἐπὶ καρπῶν*). Наводняю (*ἐπικλύζω*) *ἐφυδαίνω. ὡς, ἐφυδρεύω.* Водопáдъ (*καταῤῥάκτης*, *οἷον ὑδοπετὴς*) *κτλ.* (*ὁ Πλάτων λέγει τὸ ὕδωρ καὶ τὸ πῦρ ὀνόματα βαρβαρικὰ* (*Φρυγικὰ*, *ἢ*

Θρακικά). τὸ θέμα τοῦ ὕδωρ, ὕδω, ὕω. βλ. 'Ρεῖμ. λ. ὕω. βλ. καὶ λ. Ока.

Война̀ (μάχη) Вóй (στρατὸς), βοὴ, φωνή. ὡς, ἀϋτὴ ('Ομ) κραυγὴ (Θεόφ.) καὶ Γρ. Krieg [Krey, Geschrey=κραυγή. ἀρχαιότ. war, werre, ὅθεν 'Ιτ. guerra, Γλ. guerre, (γϝῆρυς) ὡς ἐκ τῆς ἐν τῇ μάχῃ κραυγῆς, βοῆς, ἀϋτῆς, φωνῆς] Воюю (πολεμῶ). Воитель (μαχητὴς) βοάω, βοητὴς = βοὴν ἀγαθὸς ('Ομ).

Волга βλ. Ревень.

Волкъ (λύκος) ϝόλκος, ὁλκὸς ('Ησύχ. „ ὁλκός; λύκος. ἔστι δὲ καὶ χόρτου ὄνομα.) μεταθ. ἐκ τοῦ λύκος, ὕλκος, 'Αλβαν. wulk, ὅλκος (υ = ο. ὡς, στύλος, στόλος· ὕδας, вода̀). καὶ (κ=π) Λτ. lupus. μεταθ. ulpus, ϝulfus, Γρ. Wolf, Δαν. wolp, Σβ. ulf. κτλ. βλ. τοῦ σοφοῦ Grimms grammat. th. II. p. 186.)

Волдырь (φλύκταινα, φλυκτὶς) οἷον φολδὶρ = φλυδὶρ, φλυδὶς, φλυδὴ, φλυζάκιον (φλύζω, φλύδω, καὶ φλάζω) Γρ. Blase, (ὡς καὶ ἐκ τοῦ φυσῶ, φύσιγξ, φυστὴ, λ. pusta, pustula.

Волна̀ καὶ Σλ. Влна̀ (ἔριον) Γρ. Wolle, 'Ισλ. ull. συγγ. βέλλω = ἕλλω (τίλλω) λ. vello, (ὡς πέκω, πόκος). ἢ βαλλὸς = μαλλός. οὐ γὰρ, ἴσως, συγγενὲς τοῦ Власъ, Волосъ. ὡς τὸ Γρ. Haar (θρίξ.) = εἶρος, ἔρος, ἔριον (μαλλός.)

Волна̀. βλ. Влаю.

Бо́лоеъ, Σλ. Власъ (θρὶξ) συγγ. πῖλος, (πόλος). Λτ. pilus, Γλ. poil, Σκρ. vala, pile, Πρσ. pal. (βλ. Ῥείμ. λ. Πῖλος). Παῤῥάβ. καὶ Λτ. pellis, vellus (κώδιον) Γρ. Fell, φέλλα, πέλλα. [ἐκ τοῦ πῖλος, pilus, καὶ τὸ Λτ. filum (μί-τος) μ. λτ. filacium, ὅθεν Ὀλλ. vlas, flasch, καὶ τὸ τῶν ἄλλων Γρ. διαλέκτων flax, fleax, fles, πᾶν τριχοειδές, ὡς κρόκη, κτλ. καὶ Γρ. Flachs, (λῖνον) βλ. Adelung]. τὸ δὲ ἴε-λος, ὗλος (ε = υ. vlos;) σημαίνει χνῦν γε-νείου, καὶ τρίχα ἑλικώδη. ἐκ τοῦ ἕλω, ὅλος.

Волхвъ (μάγος) βολχF-ὸς, βολγὸς, βολχὶν, βολγὶν = θολγὶν, θελγὶν (ο = ε, ὡς δολφὺς, δελφύς) = τελχὶν — Волхвую (μαγεύω, μαν-τεύω) βολχύω, βολγέω, βέλγω = θολγέω, θελγέω, θέλγω. [Βέλγω, βολγὸς, = μέλγω, μολγὸς, αἰολικῶς. Ἄλλαι διάλεκτοι ἔλεγον δέλγω, καὶ θέλγω, ἀντὶ μέλγω, ἀμέλγω = μαλάσσω, Λτ. mulceo, ἐφάπτομαι, θερα-πεύω (foveo, ὡς οἱ χειροῦργοι τὰς πληγὰς, καθὸ „ χειροτέχναι ἰητορίης.) καὶ ἑπομένως, μαγεύω δι᾿ ἐπαφῶν, καὶ λόγων γοητευτικῶν. διότι θεραπεύοντες τὰς πληγὰς ἐπέλεγον καί τινας ἐπῳδάς καὶ γοητείας οἱ ἀρχαῖοι, ὡς βλέπομεν παρ᾿ Ὁμήρῳ, κτλ. ὅθεν τὸ θέλγω ἐξελήφθη καὶ ἐπὶ τῆς δι᾿ ᾠδῶν κηλήσεως (delectatio) καὶ προσέτι ἐπὶ πάσης γοητευτι-κῆς ἀπάτης, καὶ θαμβώσεως, καὶ βασκανίας, κτλ. καὶ οἱ Θελγῖνες, οἱ καὶ ἄλλως Τελχῖνες,

διαγράφονται ὡς βάσκανοι καὶ κακοῦργοι γόητες. (βλ. 'Ρειμ. λ. θέλγω). Ἄλλοι παρήγαγον τὸ Волхвъ *ἐκ τῶν ἐθνικῶν Βούλγαρος, καὶ Βέλγης (βλ. Καραμψῖν. τόμ. α. σημ.* 65. *καὶ* Tripartit. p. 179) *βλ. καὶ* колдунъ].

Волчéкъ, Волчóкъ (*βέμβιξ*) *ἐκ τοῦ* Валяю, *Fαλέω, ἀλίω, ἑλίσσω, Fέλιξ-ὡς, ὄλω*, volvo, *βολβός. κτλ.*

Волъ (*βοῦς, ταῦρος*) *ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τοῦ* Блеѭ, *βαλάω, οἷον βῆλος (ὡς βόω, βοῦς) καὶ βῆλα (= πρόβατα, βληχητά) Βμ.* wul, *Βνδ.* bola, *Γρ.* bulle, *'Αγ.* bull, *'Ολλ.* bolle, *Σκρ.* bal, *βλ. καὶ* Быкъ. [*τὸ δὲ βίςων, βόλινθος, βόνασος, λτ.* bonassus. *καὶ βίσων, λτ.* bison, tis, *ἀρχ. Γρμ.* Wisant, *εἶδος ἀγρίου βοὸς ἐκ τῆς ἐν Θράκῃ Βιςωνίας*].

Вóлю, *βόλω, βούλω, — λομαι, βέλω; Σερβ.* волим (*βόλημι*) *Λτ.* volo, *ἀπαρέμφ.* velle, *'Ιτ.* voglio, *Γλ.* vouloir, *Γρ.* wollen, *ἀρχ.* wellan, *Γτθ.* willian, *'Ασξ.* wilan, *Σβ.* wilia. *κτλ.* Вóля, *βόλα (αἰολικ. = βουλή, θέλησις).* Волúтель *βουλητής (θελητής).* Вóльный, Вóленъ, *βόλων, βουλόμενος (ἐθελούσιος, ἐθελοντής, καὶ ἐλεύθερος) ὡς τὸ βούλιος.*

Волынка (*ἀσκαύλης. Σ. γάειδα. βλ.* гудокъ) *φόλλιξ, φόλλις, Λτ.* follis = *φύλαξ, θύλαξ, θυλάκιον (οἷον φολύγκιον, φολύγκα. ὑποκορις.)*

* *

Вопію, καὶ Вопіяю (βοῶ). Вóпль (=Вопъ, τὸ λ ἐπενθετικὸν = κραυγὴ, θρῆνος) Fάπω, Fαπύω, Fαπύη, ἀπύω, ἠπίω, ὅθεν ἠπιάω. κτλ. Γρ. wuffe, Αγ. wohop. (Tripart p. 577.)

Вóнъ, Внѣ (ἔξω) Fάνε, ἄνευ, ἄνις, λτ. sine (τὸ ς, πνεῦμα — ἄνευθε, ἀπάνευθε, χωρὶς, μακρὰν) καὶ α = ο, (ὄνε, ὄνις, Fόνε) Γρ. ohne, ἀρχ. ahn, anig, anen. (βλ. 'Ρείμ. λ. ἄνευ). ἐκ τοῦ ἄνε (ὄνε) καὶ τὸ Γρμ. von (Fon, ohn) = ἀπὸ, ὡς καὶ ἡ ἀπὸ = ἄνευ, ἄνευθε.

Вонѧ (ὀσμὴ) Fόνα, [ἐκ τȣ̃ ἄνω (ἄω) ἄνεμος, καὶ ἀνέθω, ἄνθω, ἄνθος, καὶ ἔνω, ὄνω, ὄνθω, ὄνθος. Λακων. (θ = φ) ὄμφω, ὀμφὴ (ὀσμὴ), ὡς πάλιν ἄω, ὄω, ὄδω, ὄσδω, ὄζω, ὀσμὴ]. Вонѧю, Fανέω (ὄζω). Вонь (δυσωδία) Fόνος = ὄνθος κτλ. ὁ 'Ησύχ. ἔχει „ ἀνιάκειν (ἴσ. ἀνιάειν, = ἀνίειν, ἀνίω, ἀνέω, ἄνω) = ὄζειν. πρβ. τὸ Σ. βȣνιά = ὄνθος βοὸς·

Ворóна, Σλ. Врáна, κορώνα, κορώνη, Σ. κȣρȣ́να, κρȣ́να. καὶ Вóронъ, Σλ. Вранъ, κόραξ, λ. corvus cornix, Γρ. Krähe. κτλ. [ἐκ τȣ̃ κρὰ, κρὸ, κρὰξ, κράζω, κρώζω, κόραξ. τὸ δὲ Врана, Вранъ = ὄρνις, ὄρνιξ λτ. cornix (τὸ c πνευματισμὸς) μεταθ. ῥόνις, Fρόνις, βρόνις (α = ο, ὡς, ἄνω, ὄνω) Вранъ. καὶ Fόρονις, Вóронъ].

Ворошу́ (σαλεύω, σκαλίζω, ταράσσω) φορύσσω. πεποιημένον, ὡς τὸ Ворчу́.

Ворчу̀ (*ἐπὶ φωνῆς γαλῶν, κυνῶν, γογγυςῶν, ἐπιπληκτικῶν*), *βάρζω* (*βόρζω*)=*βράζω, ῥάζω, βορβορύζω.* — Воркую (*γογγύζω*) = *βράκω, βράχω, βραυκάω, βραυκανάω, βρύκω, βρύχω, —χομαι.*

Во́ръ, *φώρ*, *λτ.* fur. Ворую (*κλέπτω*) *οἷον φωριάω, φωράω. κτλ.*

Во́семь = о́семь. *μετὰ τῦ* в = *F.*

Во́скъ (*κηρὸς*) = *Γρ.* Wachs, *κτλ. συγγ.* viscus, *βισκὸς, Fισκὸς, ἰξὸς.* [*ἐκ τῦ ἔχω, ἔξω, ἑξὸς* (*μεταθ. ἐσκὸς, Fοσκὸς*), *διὰ τὸ κολλητικόν*].

Во́стрый=острый *μετὰ τῦ* в = *F.*

Вотола̀ (*παιδικὸν χιτώνιον*) *βαίτη, βαιτύλη?*

Во́тъ=*Fο*—то =*ὅ—τὸς, Fότος* (*ἔτος*).

Во́хра = о́хра *μετὰ τῦ* в = *F.*

Во́шь, *γενικ.* вши̇, *Βενδ.* vsh=*πσὶς, ψὶς, ψεὶς, ψεὶρ, Σ. ψεῖρα, ἐκ τῦ φθεὶς, φθεὶρ, ρὸς* (*θ*=*σ, λακωνικ· καὶ φσ*=*πσ*=*ψ, ὡς, ψύω*=*φθύω, πτύω· ψὲ*=*σφέ*)· вс=*φσ, πσ· παρενθέσ·* о, Во́шь (*βλ.* Песокъ), *οἷον φόσις, ἀντὶ* (*φσὶς*), *πσὶς* (*ἐκ τῦ φθέω, φθίω, φθείρω*)· *καὶ τὸ λτ.* pediculus pedicus, *οἶμαι, ἐκ τῦ* pedis, *ἀντὶς* pdis=*φθὶς, φθεὶς* (*θ*=d. *ὡς, πίθω,* fido). *καὶ Τυρκ.* bit.

Во́ю (*ὠρύομαι, θρηνῶ*), *βόω, γόω* (*β*=*γ*) вой, *βοὴ, γοὴ, γόος* = Вы́ю, *βλ.* Вы́ти.

Вра́гъ (*ἐχθρὸς*). Враждую (*ἐχθραίνω, ἐγκοτῶ*) *βράσδω, βράζω, ῥάζω, ῥάγω, ῥάκτης, βράκτης,* (*βράγ—της*). *ὡς καὶ, ῥάγα* (*ὁρμὴ, βία*), *καὶ ῥαίω, ῥαιςὴρ, κτλ. πρβ. λ.* rabies, *Γλ.* rage, *κτλ. συγγ.* Ражу̀, Рѣжу, *ὅθεν καὶ*

Вра́гъ, *Fραγὰς* (*χαράδρα*). Овра́гъ (*ἐλώδης χαράδρα*).

Вражу̀, Вражбю̀ (ВражFу), ʽΡσ. Ворожу̀ (*μαντεύω*) *φράζω, φράδω, φράςωρ, φραςὴρ* (*φράδμων*) Вражби́тель (*μάντις*), *ὡς, φάω, φάτης*, vates. *βλ.* Колду́нъ.

Вра́на, Вра́нъ, *βλ.* Воро́на.

Вра́ска (*ῥυτὶς*) *φαρκὶς* (*βλ.* Бо́ръ, Бо́ры). *ἢ βράξις, ῥάξις, ῥῆξις, ῥακὶς, ῥάκος.* „*προσώπυ ῥάκη* (*Ἀρςφν. Πλὑτ.*)

Вра́чъ (*ἰατρὸς*)=*Γερ.* Arzt, *ἐκ τῦ λ.* artista, ars (*τέχνη* = *ἀρετή.*) *ἢ ἐκ τῦ* Вражу̀ [*ὡς* Ва́лін, *ἰατρὸς καὶ μάντις, ἐκ τῦ* Ва́ю, *φάω. κατὰ τὸ ἐπαοιδὸς, καὶ* (*ἔπω*) *ἤπιος, ἠπιάω*=*θέλγω, θεραπεύω, διὰ τὰς μετ' ἐπῳδῶν χειρυργίας καὶ ἀλοιφὰς· οὕτω καὶ τὸ, μάντις φαίνεται ἐκ τῦ μάζω. βλ,* Колду́нъ].

Вращу̀, Враща́ю (*ςρέφω*)=*λ.* verto *βλ*, Верчу̀.

Врежду̀, ʽΡσ. Врежу̀ (*βλάπτω, φθείρω*), *ἐκ τῦ* Врѐдъ (*βλάβη, λύμη*), Вреду̀=*πρέθω, πράθω* = *πέρθω, λτ.* perdo (*θ* = d.)

Вре́мя (*χρόνος, καιρὸς*) *φρέμα*=*φέρμα, θέρμα, θέρμη, θέρος* (*βλ. καὶ τὸ* Лѣто, *καὶ τὸ Γερμ.* Jahr=*ἴαρ, εἴαρ, ἔαρ*), *ἐκ τῦ* Врѣю, Варю̀, *φάρω, φέρω*=*θέρω* (ѣ=e, *ὅθεν κατὰ διαλέκτ. γράφεται καὶ* Врѣме). *Τὸ δὲ χρόνος* (=*Κρόνος, κορονὸς, κορόνα, κορώνα, ἐκ τῦ κύρω, κορὸς, χορὸς* = *γῦρος, κύκλος, ὡς καὶ τὸ Λατιν.* annus = anus, annulus [*δακτύλιος*] *ἐκ τῦ ἔνος, ἔννος, ὅθεν ἐν τοῖς συνθέτ.*—ennis, biennis, triennis), *ἐκ οἰςὸν παραβαλλόμενον πρὸς τὸ* Время (*οἷον δὴ, χρέμα, χρόμα ἀντὶ, χρόνος· μ* = *ν, β* = *χ, ὡς, βρέμω, χρέμω*, fremo)· *εἰ γὰρ ὕτως ἐξῆν μεταπλάττειν τὰς λέξεις, ἦν ἂν καὶ γραμματικώτερον ἀποδεῖξαι συγγενῆ τῦ Κρόνυ τὸν Οὐρανὸν· ἔςαι γάρ πυ καὶ*

ὁ ὐρανὸς (δωρικῶς ὠρανὸς = ὀρανὸς) μετὰ τοῦ πνευματισμοῦ τῶν ἀρχαίων Fὀρανὸς, Κορανὸς, Κορονὸς, Κρόνος, (διὰ τὸ γυρὸν τοῦ σχήματος, βλ. Небо.) καὶ μετὰ διπλοῦ πνευματισμοῦ, ΚFορανὸς, Fορανὸς, Fαῤονὸς, Fράνος, βρόνος, βρόνα βρένα, βρέμα, время. ἢ ου = v = β, βρανὸς βραμὸς, βρέμος, время. Ἀλλὰ ταῦτα βεβιασμένα καὶ μυθώδη· τὸ δὲ οὐρανὸς παράγουσι πιθανώτερον ἐκ τοῦ ὁρᾷν (βλ. Ῥείμερ. λ. οὐρανὸς καὶ Κρόνος). Ἄλλοι προβλ. τὸ Λτ. bruma (χειμερινὴ τροπὴ, καὶ ἀρχὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ. „ tempus à bruma ad brumam vocatur annus (Varr.) καὶ ὅλον τὸ ἔτος. (Ovid. Eleg. 8. Lib. 4.) τὸ δὲ bruma ἐκ τοῦ brevis (Varr.) ἢ βρόμος, βρόμιος (ὁ Βάκχος ὡς ἑορταζομένων τότε τῶν βακχικῶν, bachanalia (Τζέτζης, καὶ Ἰώσ. Σκαλιγ.)

Врỳ βρύω, βλίω, φλύω (φλυαρῶ) καὶ врáкаю (βράχω). ἢ συγγ. Врѣю.

*Врухъ, βροῦχος, bruchus.

Врху. βλ. млачỳ.

Врѣю (βράζω, ζέω, παφλάζω) φρέω = φέρω (θέρω) φέρFω, λτ. ferveo. συγγ. варъ.

Вторые, Вторóй, δεύτερος, βεύτερός. (βεύτορος, συγκοπ. β—τόρος) β = δ, ὡς βελφύς, δελφὺς.

Вчерà, вчерáсь (ἐχθὲς) ἐκ τοῦ вéчерь, ὡς

ὀψὲς = ἐχθὲς. Κρῆτες. παράβ. καὶ σερὸς = ἐχθὲς. Ἠλεῖοι (Ἡσύχ) λτ. sero (ὀψὲ).

Вы́дра, βύδρα Σ = Ϝύδρα, ὕδρα (ἐνυδρὶς. mustela lutra) Σκρ. udra, Λιθ. udra, Γρ. otter, Σβ. utter. (Tripart. 116.)

Въ βλ. Во.

Вы — (ἐκ, πρόθ. ἐν συνθέσει) = Γρ. weg.— = Ϝἐκ, ἐξ, λ. ex. (βλ. Δόβρόβισκ. institut. pag. 403). Ἄλλοι παράγουσι παρὰ τὸ вонъ.

Възъ, Вз, Воз, Вос (πρόθ. ἐν συνθέσει) πος— = ποτ—ποτὶ (πρὸς) οἷον, Возгла́віе, (προσκεφάλαιον, воз — Глава = ποτ, γαβαλά, γλαβά, κεβλή, οἷον, ποτ — γλάβαιον) καὶ ἀντὶ τῆς ἀνὰ, βλ. Δοβρόβ. pag. 414.

Вы́кну, Выка́ю, ὅθεν ввыка́ю, обыка́ю, (ἐθίζω, εἴωθα) ὡς ἐκ τοῦ Вы́ку, Ϝείκω, εἴκω, ἴκω = ἴσχω, ἔκω, ἔχω, ἐκ μεταθέσ. = χέω, χάω, χαύω, habeo. Ἐκ τοῦ ἔχω, ἕξις, λτ. habitudo, habitus, Γλ. habitude.—καὶ Γρμ. ἀρχ. eigen, aigen, = ἔχειν, ὅθεν eigen, ἕξις = Eigenschaft. Ἡ λέξις ἐμφαίνει τὸ. μόνιμον, στάσιμον. ὡς καὶ τὸ ἦθος, ἔθος, (обы́чай) ἐκ τοῦ ἕδω, ἕζω, ἔθος (ὅθεν λτ. suetus.) καὶ λακων. ἔσος, Ϝέσος, βέσος (Ἡσύχ.). Ἐκ τοῦ ἔκω ἔχω, καὶ τὸ οἶκος. ἢ χέω, χαύω, καύω, κόω, κοῖος, μεταθέσ. οἶκος. ἴσως δὲ τοῦτο καὶ παρὰ τὸ ὄγω, ὄγκος, ὄκος. (βλ. Ῥείμερ.)

Вы́мя (*μαςὸς, ἐπὶ ζώων*) *βύμα, βύμμα=μύμμα = μάμμα, Λτ.* mamma, *ὡς Γρμ.* Mamme, Meme, Memme, Mama, Mome, Mume. *καὶ Τȣρκ.* memmé. *κτλ. ἐκ τȣ̃ βύω, βύμα,* (*ὡς ἐκ τȣ̃ μάω, μάμα, μάμμα, καὶ μάσσω, μάζω, μαζὸς.*) *τὸ δὲ βύω = μύω, μύζω, μυζάω, Σ. βυζάνω, καὶ βυζίον* (*μυζίον*) = *μαζίον, μαζὸς, μαςὸς.* (*β=μ. ὡς, βίω, μίω.*) *βλ. ʽΡείμ. λ. μάμμα.*

Вы́ну (*διηνεκῶς*) *δηνȣ̃, δηνὸν, δὴν, δηναιὸν* (*β = δ· ὡς, δέρεθρον, βέρεθρον.*)

Высота̀ (*ὕψος, ὕψωμα*). Высо́кій, Высо́къ (*ὑψηλὸς*). Вы́шу (*ὑψῶ*). *τὸ θέμα,* Выс = *Fύς, ὕς. ὅθεν ϳύς,* sus, (susque, deque) susum, (*ὅθεν* sursum, sursus.) *οἷον Fυσὸς, Fύσιος, Fύσσω = ὑπς, ὑπὸ, ὕποσος, ὕψος, ὑψὸς, ὕψιος* (*ὅθεν ὕψιςος*) *ὑψόω· ἡ δὲ ὑπὸ συγγενὴς τῆς ὑπέρ.* [*ἢ τὸ ὕψος, ἐκ τȣ̃ ὑθὸς ὑπτὸς, ὕπς, ὕψ,* (*Fυψ· καὶ ψ=σ, Fυσ,* Выс) *βλ. ʽΡείμ. λ. ὕψος, καὶ ὕςερος.*]

Вы́я (*τράχηλος*) *φυὰ, φυὴ* (= *μέγεθος, ὡς ἐξέχων?*) *ὡς καὶ τὸ αὐχὴν ἐκ τȣ̃ αὔγω, ἄFγω* (*ἄγω*) *αὐγέω, λτ.* augo, augeo = *αὔξω, αὐξέω, Γρμ.* wachsen. *ἢ καὶ τὸ* Вы́я, *ἐκ τȣ̃* вью, вію = *βίω = μίω* (*ςρέφω*) *ὡς τὸ βιὸς* (*βιὰ*), *καὶ αὐτὸ, πιθανώτερον, τὸ αὐχὴν ἐκ τȣ̃ αὔγω, ἄFγω, μεταθέσ.=Fάγω, βάγω, ἄγω* (*Γρμ.* bagen, biegen) *ἀγνύω=κλῶ, λυγίζω, ςρέφω,* (*ὡς εὔςροφον τὸ μέλος, καὶ*

καμπτὸν, καὶ κατανεῦον, ἀνανεῦον, νεῦον, ἐφ' ἑκάτερα, ὅθεν καὶ τὸ κλασαυχενίζεσθαι) βλ. ницъ.

Вьѝ, βλ. Вію̀.

Вытъ (μέρος, μερὶς) Ϝοῖτος, οἶτος (= μοῖρα, sors, βλ. 'Ρείμερ.) ἐκ τῶ οἴω.

Вью́нъ (ἰχθὺς, petromyzon fluvialis) ὡς τὸ, βαιών.

Вѣжа (πύργος, καὶ σκηνὴ) βῆζα = βῆσσα (ἄντρον, σπήλαιον, κοίλωμα.)

Вѣжда (βλέφαρον) συγγ. (φαίζω) φαίδω, οἷον φαίδα (ὡς φαίδων) φαῖζα, φαῖσδα· οὕτω καὶ βλέφαρον ἐκ τῶ βλέπω. ἣ ἀνάγεται εἰς τὸ Вижду.

Вѣкъ (αἰὼν) ἐκ τοῦ Вѣю (Ϝαίω, Γρμ. weben= πνέω, ὡς καὶ τὸ αἰὼν, ἐκ τοῦ αἴω, ἄω· κυρίως = πνοὴ, ζωὴ, καὶ ἡ ταύτης διάρκεια, χρόνος.) ϜαιϜὼν (βαιγ-ὼν. Ϝ=β, καὶ γ· καὶ γ=κ, βαικ-ὼν) ὡς αἰϜὼν, Λτ. ævum. (τὸ δὲ Γρμ. ewig, Γοτθ. aiw = αἰϜεὶ, Τευτ. ewo, ἀϊδιότης.) Εἰ δ' ἦν τὸ Вѣкъ συγγενὲς τῶ Вѣко, ἦν ἂν = φαῖκος, φέγγος, ὡς τὸ φέννος, ὁ ἐνιαυτὸς, κατά τινας, ἐκ τοῦ φένω, φαίνω (φαίω, φαίζω, φαικὸς.). Τὸ δὲ Λτ. sæculum, ἐκ τῶ ἀῤῥήτω θετικοῦ· secus, ᾠήθησαν τινὲς εἶναι = secus = Ϝεκὸς, Ϝεκὸς, βεκὸς, βεκὰς ('Ησύχ.) = ἑκὰς (μακρὰν) ὅθεν καὶ ἀνεκὰς, καὶ ἀνέκαθεν, ἐπὶ χρόνω. ἔμοι

γε δ' οὖν οὐ περὶ λέγειν οὗτοι δοκοῦσι. Πρὸς τὸ Σλαβον. Вѣкъ παράβλ. τὸ Γρμ. Woche (ἑβδομάς) ἀρχαιότ. wekho, wehho, Κτσξ. wecke, Λσξ. wuka, 'Αγ. weck, Σβ. wik. κτλ. ἔςι δ' οὐδὲν ξένον ἄλλα παρ' ἄλλοις, χρονικὰ διαςήματα τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν ὀνομάζεσθαι (βλ. часъ). καὶ τὸ Γρμ. alt (παλαιός) καὶ Alter (ἡλικία, χρόνος,) συγγεν. alo, καὶ olim, olo, olesco, adoleso=ἄλω, ἄλδω (αὔξω) ἀλδής, καὶ ἀλαιός, ὅθεν τὸ παλαιός· (τὸ γὰρ αὐξάνον παλαιοῦται.). Вѣчный, Вѣченъ, αἰώνιος. Долговѣчный, δολιχαίων. κτλ. βλ. καὶ Вѣчу.

Вѣко (βλέφαρον) φαικὸς [λαμπρός, φαίζω, φαίδω, φάξ, φάκκες (ὀφθαλμοὶ) λτ. facies]. 2) =καλαθίσκος, κιβώτιον) φαικὸς=φακὸς (σκεῦος. 'Ησύχ. ὅςις ἔχει καὶ „ φάκται, ληνοὶ, πύελοι, συκίαι.) ἢ φακκὸς = (φασκὸς) φάσκωλος (ἐκ τοῦ ἀσκὸς, Δωρικ· ἀκκόρ. βλ. 'Ρείμ. λ. φακὸς, καὶ φάσκωλον. Λτ. pasceolus.) [τὸ δὲ Γρ. Becher, (ποτήριον) 'Ισλ. bikar, = βίκορ, βίκος, βεῖκος, καὶ βῆκος (πίθος) ὑποκρ. βικίον, μ. Λατ. bicarium, picarium.]

Вѣмь (ἐκ τοῦ Вѣдмь. τὸ θέμα Вѣд, Вѣду, Вѣдиши, (Δοβρόβ. σελ. 353.) ϝείδημι, ϝείδω, εἴδω (οἶδα) καὶ Вѣдаю, ϝειδέω. Βμ. wedim, Λιθ. wem, 'Ισλ. wita, 'Αγ. wit, 'Ολ. wete, Σβ. wetar, Σκρ. weda, widia (εἴδω, ἴδω,

καὶ οἶδα) Γϱ. weissen, wissen, Fίσω, Fίσημι. Βνδ. wesu, ϰτλ. Вѣдунъ (πϱογνώςης, μάγος) Fείδων, εἰδὼς, ἴδμων. Вѣдомый, Вѣдомъ Fειδόμενος (γνωςὸς). Сόвѣсть (συνειδὸς). повѣдаю, εἰδοποιῶ (διηγȣ̃μαι) ὡς (ἐϰ τοῦ ἴδω, ἴσω, ἴςωϱ,) ἱςαϱέω, ϰτλ.

Вѣнéцъ (ςέφανος ἐϰ τȣ̃ Вѣня=ϰλάδος) βαϊνὸς, βαινός, (ἐϰ τȣ̃ βαΐς, βαΐον, δωϱιϰ. βάϊξ, συγγεν, σπάδιξ. βλ.ʻΡείμ. λ. βαΐον). ἧφηνὸς, φήν= σφὴν, σφηνὸς. [ἐϰ τȣ̃ σφάω, σφίω, σφίγω, σφίγγω, φίγγω, λ. vincio: ὡς ϰαὶ ςέφανος, ἐϰ τȣ̃ ςέφω, ςέπω, ςέβω, ςείβω. ϰαὶ τὸ Вѣнéцъ = sertum, διάφοϱον παϱὰ τὸ corona. Ἐϰ τȣ̃ σφάω, σφέω, ϰαὶ τὸ σφηϰόω=σφίγγω, ϰαὶ σφηνόω, ὡς ἐϰ τȣ̃ φίω, σφίω, φίδω, φίνδω, λτ. fido, fides, σφιδὴ (χοϱδή) findo, Γεϱμ. binden. ϰαὶ φένδω, fendo, σφενδόνη, λτ. funda. ϰαὶ φίω, φιμὸς = σφιγμός. (βλ. Вѣнокъ). Ἐϰ τȣ̃ вію παϱάγουσι τινὲς τὸ Вѣнецъ οἷον βι(ν)ὸς = βιός. Ἄλλοι θεωϱοῦσι τὴν ϰαθόλȣ ἔννοιαν τῆς λέξεως ὡς ἐμφαίνȣσαν ϰύϰλον, (ϰατὰ τὸ corona, ϰοϱώνα, χοϱώνα, ϰοϱὸς = γυϱὸς), ϰαὶ παϱαβάλλȣσι τὸ ὄνομα πϱὸς τὸ Γλ. anneau, λτ. annulus, annus, ennis = ἔννος, Fένος, φέννος, ὁ ἐνιαυτὸς = ἐνὶ αὐτῷ ὢν, εἰς ἑαυτὸν ϰυϰλιϰῶς ἐπιςϱέφων, ὁ ϰύϰλος τοῦ ἔτους, ὅθεν ϰαὶ „ ςέφανος ἐνιαυτοῦ. (βλ. веснà ϰαὶ врéмя.)

ἀλλ' ἡ κατὰ Δοβρόβισκ. ἐτυμολογία τῦ Вѣнéць ἐκ τῦ Вѣня δοκεῖ μοι ἡ ὀρθοτάτη.]

Вѣно (φερνὴ, προὶξ) φέννος? = ἄφεννος (ἐτήσιον εἰσόδημα, φερνή).

Вѣнóкъ (σάρωθρον ἐκ κλάδων φυλλοφόρων συνεσφιγμένον) ἐκ τῦ Вѣня, (θαλὸς κλάδος) = βαι(ν)όν, βαΐον, Вѣïе, καὶ Ваïя, βαΐς (θαλός). ἢ φῆνα=σφῆνα, σφήναξ (φήναξ) σφήκωμα, (βλ. Вѣнéць). ἐκ τῦ σφίω, σφίγγω, συγγεν. σφάζω, σπάζω, ὡς κλάδος ἐκ τῦ κλάω.

Вѣра (πίςις). Вѣрный, Вѣренъ (πιςός). Вѣрую, Вѣрю (πιςεύω) φέῤῥα=θέῤῥα=θέῤῥος (θάῤῥος) φεῤῥέω, φέῤῥω=θέῤῥω=θεῤῥέω (θαῤῥέω) φέῤῥυνος = θάρσυνος, θαῤῥαλέος, ὡς καὶ φάρυμος, καὶ φαρυνὸς ἐκ τῦ φάρος = θάρος, θάῤῥος. (βλ. Ῥείμ. λ. φάρυμος). Ἄλλοι παρέβαλον τὸ Вѣра πρὸς τὸ λτ. verus (ἀληθής, ἀντὶ veritas = ἀλήθεια, ὡς ὀνομάζεται ἡ πίςις ἡ ὀρθόδοξος, Ῥωμ. Α. 25, καὶ ἀλλαχῦ τῶν θείων γραφῶν). καὶ ἦν ἂν τὸ ἔτυμον ὀρθόν, εἴγε τὸ Вѣра μὴ προῄδεισαν οἱ Σλάβονες, καὶ πρὶν ἢ τὰ τῆς εἰς Χριςὸν πίςεως διδαχθῶσι· τῦτο δ' ὐκ ἄν τις ὕτω προχείρως ὁμολογήσειε, πολλῷ δὲ μᾶλλον πιθανώτερον φαίνεται χρῆσθαι καὶ τύτυς ἀνέκαθεν τῷ ὀνόματι, καθὰ δὴ καὶ τὺς Λατίνυς τῷ fides, καὶ τὺς Ἕλληνας τῷ πίςις. Οὔτε γὰρ τὸ πίςις ἀλήθειαν κυρίως σημαίνει (εἰ μὴ μεταληπτικῶς, ὡς ἐν ταῖς θείαις Γρα-

φαῖς.) *καὶ τὸ οὐσιαςικὸν* ВѢра *πρὸς τὸ ἐπίθετον* vera, *ἐκ τȢ* verus, *οὐκ ἂν συμφέροιτο ὁμαλῶς καὶ κατὰ κανόνας. Ἔςι τοίνυν τὸ* вѢра, *φέῤῥα, ἀντὶ φέῤῥος=θέῤῥος, θάῤῥος* (*ὡς μάθη=μάθος. λάθη, λάθος, κτλ.βλ.* Вода.) *ἐκ τȢ φέῤῥω = θέῤῥω αἰολικ. ἀντὶ θαῤῥῶ* (*ὡς φὴρ, θὴρ*) *ε=α· ὡς, θέλπω, θέλπος, ἀντὶ θάλπω, θάλπος· καὶ θέρσος, θερσέω* (*ἀντὶ θαρσέω*) *ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Θερσίτης* (= *Θράσων*). *Τὸ δὲ θέῤῥω, θάῤῥω, θαῤῥῶ, ἐκ τȢ θάρω, θέρω* (=*θερμαίνω, θάλπω*) *καὶ αἰολ. φέρω, φερέω* (*ὅθεν Ἰσ. καὶ τὸ λτ.* vereo-or, *αἰδοῦμαι, σέβομαι, ὡς καὶ τὸ, θεραπεύειν θεροὺς* (*Ξνφ.*) *Ἐκ τȢ θάρω τὸ, θάῤῥος = θερμότης ψυχῆς, εὐψυχία, πεποίθησις, ὅθεν καὶ ἡ πίςις. ὁ πιςεύων θαῤῥεῖ, καὶ θερμῶς θεραπεύει* (*τιμᾷ*) *Οὕτω καὶ τὸ πίςις, ἐκ τȢ πίθω, πείθω, πέποιθα = θαῤῥῶ. καὶ πίθω,* (*πίδω, δ=θ*) *τὸ λτ.* fido (confido) fides. *καὶ τὸ Γρμ.* träuen = *θαῤῥεῖν,* (*πιςεύειν*) *βλ. καὶ* Adelung.

ВѢтую (*ῥητορεύω*) *φητύω, φητέω, φητεύω* (*ὅθεν προφητεύω—τεία.*) = *φητίζω, φατίζω.* ВѢтія, *καὶ* ВѢтія, *φητίας* (*ῥήτωρ*) *φάτης, λτ.* vates. завѢтую (*ἀναγγέλλω ἐπὶ πριτηρίȢ*). завѢтъ (*διαθήκη*), *διαφατίζω, διαφάτισις.* отвѢчаю (*ἀποκρίνομαι*) *ὡς τὸ ἀποφαίνομαι, φάσκω* (*καταφάσκω, ἀποφάσκω*). *τὸ Γρ.*

antworten, *ἀῤχ.* antweren, *'Αγ.* answer, plattd. anwern, antworen=*ἀντϜερεῖν*, *ἀντερεῖν* (Kanne. pag. 32.) *βλ.* *καὶ* Вѣща́ю, *καὶ* Вечъ.

Вѣтвь (*κλάδος*) *ϜοῖτϜος*, *Ϝοῖτος*, *βίττος*, vitta, vitex, vitis (*οἰτὺς*, *οἰσύς*, *συγγ.* *ἰτέα*, *κτλ.* *βλ.* Вію.)

Вѣтла̀ (salix pentandra) *συγγ.* Вѣтвь. *Ϝιτέα* (*ἰτέα*) *καὶ* *γιτέα* (*'Ησύχ*)

Вѣха̀ (*πῆγμα*, *ὀρ0θεσία*, *ἢ* *πορείας* *σημαντικόν.*) *Σ.* *πήχη*, = *πῆχυς* (*πήγω*, *πήγνυμι.*)

Вѣшаю (*αἰωρῶ*, *κρεμῶ*) *Ϝαίσω*, *αἴσω*, *ἀΐσσω* (*ἀνίςαμαι*, *ἀνορθῶ*), *ἐκ* *τοῦ* *ἐφεξῆς* Вѣшу.

Вѣшу, (*ςαθμίζω*, *βαρῶ*). Вѣсъ (*ςαθμὸς*, *ὁλκὴ*, *ζυγός.*) *συγγ.* Вѣшаю, *Ϝαίσω*, *ἀΐσσω.* *ἐκ* *τοῦ* *ἄγω*, *ἄσσω*, *αἴσσω*, *βλ.* Ва́жу.

Вѣща́ю (*ὡς* *ἐκ* *τοῦ* Вѣщу̀, *βαίσκω*, *φαίω*, *φάω*) = *φάσκω*, *βάσκω* (*λέγω*, *ἀναγγέλλω*, *ἀφηγοῦμαι*, *φθέγγομαι*). Вѣсть (*ἀγγελία*) *φάτις.* (*οἷον* *φαῖξις*, *φάξις*, *βάξις.*). Вѣщу́нъ (*μάντις*) *φαίσκων*, *φάτης*, vates. *κτλ.* *συγγ.* Вѣщу́ю.

Вѣчу, *ὅθεν* увѣчу, (*αἰκίζομαι*, *ἀκρωτηριάζω*, *πατάσσω*) *πέζω*, *ἀντὶ* *πάζω*, (*ὅθεν* *πάξ*,) *πάτω*, *πατάσσω.* [*ἐν* *τῷ* *Λεξικῷ* *τῆς* *'Ρωσσικῆς* *'Ακάδημίας* *ὑπάγεται* *εἰς* *τὸ* Вѣкъ, *ὡς* *αἰῶνος* *ἀμέρδων* *ἀμέλει* *τοι* *ὁ* *πατάσσων!*]

Вѣю, *Ϝαίω*, *αἴω*, *ἀΐω.* = *ἀέω*, *ἄω* (*πνέω*, *ῥιπίζω*, *ὅθεν* *καὶ* *λικμίζω*). *Γτ.* waian, *Γρ.* we-

hen, *αϕχ.* wahen (*πνεῖν*), *Σκτ.* waihi, *κτλ.* *πρόσθες καὶ τῶν Πλαταγώνων τὸ* oui = *ἀήτης*, (Adelung). Вѣтръ, *κοινότερον* Вѣтеръ, (*ἄνεμος, πνεῦμα*) *ὡς τὸ Ϝαιθὴρ*, — *ἢ ἀὴρ*, *ἀήτηρ, αἰήτης, ἀήτης* [*ἄω, ἄημι καὶ ἄω, αἴω, αἴθω, καὶ ἕω, εἷς, ἔντος, ἢ ἔνω* (*ὡς ἄνω, ὅθεν, ἄνεμος*) *λ.* ventus, *'Ιτ.* vento, *Γλ.* vent, *Γρ.* Wind.] *Γρ.* Wetter (*ὥρα, καιρὸς ἄνεμος, κτλ.*). Вѣеръ, *Ϝαιὴρ, αἰὴρ, ἀὴρ* (*ῥιπίς; Σ. ἀέρας*). Вѣяло (*πτύον, λικμητήριον*), *ὡς τὸ ἄελλα, ἀελὸς* (*ἀέλλω*). *ὅτω καὶ λτ.* ventilabrum (ventus) *Γλ.* van, *συγγεν.* vent. Вѣятель (*λικμητὴς*) *ὡς τὸ Ϝαιήτης, αἰήτης, ἀήτης.* Вѣтрѣю (*Σ. ἀερίζω· ξηραίνω εἰς τὸν ἀέρα*) *Ϝαιθριάω.*

Вядáю, *ὅθεν* привядáю, присвядáю (*καυματίζομαι* (*Μάρκ. Δ.*) увядáю (*μαραίνομαι, ξηραίνομαι*). *Ϝαδάω = ἀζάω, ἀζαίνω.* (*ὅθεν ἀδαλὸς, ἀδαλέος = ἀζαλέος* (*'Ησύχ.*) *συνάπτεται μετὰ τῦ* Вяну. (*βλ. λεξ. 'Ακαδημ.*) *ὡς τὸ ἄω, αὔω* (*ὅθεν ἄζω*) = *ἄω, ἄνω. βλ.* Вяну.

Вяжу (*πλέκω, δεσμεύω*) *φάζω*, (= *σφάζω, φάω, φίω, φίγω, φίγγω, σφίγγω*, *λ.* vico, vinco, vincio, *κτλ. βλ.* Вѣнéцъ. *καὶ 'Ρείμερ. λ. σφάζω.*)

Вязь, (*ἐλώδης τόπος, τέναγος, ἰλὺς*) *Ϝάσις, ἄσις* (*συγγεν. ἄζα*) *Γρ.* Wasen, *Γλ.* vase, *κτλ.* Вязну (*βυθίζω εἰς ἰλὺν*). *ἢ τὸ αἰολ.*

βαισσὸν=βάϑος (*'Ησύχ.*) *Ἰσ. βαισσὸς, ἀντὶ βασὸς, βάσος, βάϑος. ὡς καὶ βυσσὸς* (*ὅϑεν ἄβυσσος*)=*βυσὸς = βυϑὸς* (*ϑ=σ*). *οὕτω καὶ βασύνω = βαϑύνω.*

Вякаю (*φλυαρῶ*) *βάσκω, βάζω* (*βάγω*). *πρβ. Γρ.* schwatzen, *κτλ.*

Вялю (*φρύγω, ξηραίνω εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς τὸν ἀέρα, ὡς τὸ, ἡλιάζω, αἰϑριάζω*) *βαλιῶ, =ἡλιῶ* (*ἡλιόω, άω, άζω*) „ *βελάσεται, ἡλιωϑήσεται* (*'Ησύχ. ἐκ τοῦ βέλα = ἕλα, ἑλη, ἀλέα, ἀλεαίνω. οὕτω καὶ βαβέλιος = ἠέλιος.*) *καὶ τὸ Γρ.* welken = *μαραίνειν, ἐκ ϑέματος* welen (Adelung).

Вяну (*φϑίνω, μαραίνω*) *Ϝάνω* (*ἄνω, ἄνεμος, ἄω = ἄϜω, αὔω, αὐαίνω*) *λτ.* vano, vaneo, *ἀρχ. Γρ.* wahne, *'Αγ.* wane, *Γλ.* faner, *Σβ.* än, *κτλ.*

Вяха (*κόνδυλος, ῥάπισμα. λέξις χυδαία*) *συγγ. πάκω καὶ πάζω, πάξ* (*πάκα, πάχα*)· *ὡς Σ.* (*πάτω, πατάσσω*) *πάταρος· καὶ,* batto, *μπάτσος, —τσα.*

Вящій, (Вящь = *μείζων*) *βάσσων = μάσσων, μείζων* (*ὡς βίω, μίω*)· *ἢ πάσσων. Τὸ δὲ Γρμ.* besser (*κρείττων*), *'Αγ.* better, *'Ισλ.* bettro, *Πρ.* bitter, *Σκρ.* beter, = *βέλτερος,* (Adelung.)

*Вуссъ, Вуссонъ, = *βύσσος, καὶ τὰ λοιπὰ προφανῶς ἑλληνικὰ παρελείφϑησαν.*

Г.

Г. г. (Глаголь, Γλαγὸλ)=Γ, γ. καὶ=κ, χ, ζ, καὶ F, λατ. h.—Г=г, ἢ γ (3). ,Г=γ (3000).

*Гáвань, τὸ Γρ. Hafen (λιμὴν) = χαβὸς, καὶ χαυὸς, Λτ. cavus (κοῖλος. ἐκ τῦ χαύω (χάω) χάδω, χάνδω, = χωρῶ. ὅθεν καὶ γάνδω, γάνδανον = κιβώτιον. ὡς καὶ (χαβὸς) γάβενον, καὶ γάβαθον = τρυβλίον· 'Ησύχ.)

Гавъ (ἐπὶ ὑλακῆς κυνῶν) Σ. γαῦ =Fαῦ, αὖ, αὖ ('Αριςφν.) Гáвкаетъ, Συν. γαυγίζει=βαΰζει, βαῦζει, βαύζει (ἐκ τῦ Fαῦ, βαῦ). Πρβλ. Γρμ. baffen, bäffen, bafzen, bauzen (βαύζειν, βαῦζειν, βαύειν) ἀρχ. gautzen, γαύζειν, γαυΐζειν, γαυγίζειν (μετὰ τῦ διπλῦ F. ὡς ὠδὸν, ἀFδὸν, αὐδὸν, αὐγόν.)

Гавъ, (κάματος) Fᾶπος, ἆπος (κάματος, ἆσθμα =κᾶπος, βλ. 'Ρείμ. λ. ἆπος) ὅθεν, огавіе, ἐνόχλησις (Δοβρ. σελ. 101). ἆπος, ἆπορ, λτ. labor.

Гагáра, Гагáрка (πτηνῶν ὀνόματα) ὀνοματοποιΐαι, ὡς, γαργαίρω, καρκαίρω, γαργαρεὼν, κτλ. βλ. Гáркаю,

Гадáю (συμπεραίνω, μαντεύω) γοδάω, γόδω = γόω ('Ησύχ.) ὅθεν, γοδὸς=γόης ('Ησύχ.) γοητεύω, γοητευτὴς, Σ. γητευτὴς, Гадáтель (εἰκαςὴς, μάντις) κτλ. βλ. Гадáніе.

Гаждáю (ψέγω, λοιδορῶ) Fαζάω, ἀδάω=ἀτάω ('Ησύχ.) ἢ συγγ. Гáжу.

Гáжу (*ἀηδίζω, μολύνω, ῥυπαίνω. Ε. ἀσχημίζω*) *Fάζω*, = *ἄζω*, *ἄδω*, *ἀδέω* „ *δείπνῳ ἀδήσειε* (*Ὀμ.*) Гáдится мнѣ (*ἀηδίζει με*). *καὶ ἄζω*, *ἀζαίνω*, *ἀζάω* (*ἄζῃ μολύνω*). *ὅθεν ἄδελος*= *ἄσβολος* (*ἄδω*). Гáдкій, *ἀδαλέος*, *ἀζαλέος* (*ῥυπαρὸς*, *ἀηδής*).

Гáй (*κῆπος*, *παράδεισος*) *γάα*, *γαῖα*, *γέα?* (*ὡς τὸ χώρα=ἀγρὸς*, *χωράφιον*). *ἢ τὸ Ἑβρ.* ghan, *γάνος* = *παράδεισος* (*Ἡσύχ.*)

Гайтáнъ, *Σ. γαϊτάνιον*, *γαιτάνιον* = *γαιτανὸν* („ *γαιτανὸν ὕφασμα*, *ἐκ πόλεως Γαέτης*. *Γαλην. Μεθόδ. ἰατρ. ιγ.*)

*Гáлія, galia (*Δαλμάται*) *Γρ.* Gölle, *Ἀγ.* gawl, galley, *Γλ.* galère, galiote, goëlette, galion, *Ἰτ.* galea, *μ. λτ.* gaulus = *γαῦλος* (*γάω*, *γέω* = *χωρέω*.)

Гáлка, *κολοιὸς*, *Σ. καλεκοῦδα. βλ.* Гóлка.

Гамъ (*ὄχλου θόρυβος*) *ἴαμος*· „ *ἴαμοι*, *βοαί*. (*Ἡσύχ.*)

Ганáніе (*πρόβλημα*, *αἴνιγμα*) *ἐκ τοῦ ἀχρήστου* Ганáю=cano, canto (incanto) *κάνω*, *ἢ γάνω*, *γάω* = *γόω*, *γόης*, *γοητεία* (*ὡς καὶ* Гадáніе = Гананіе, *ἐκ τοῦ* Гадáю, *μαντεύω* = *εἰκάζω*, *ἐπὶ προβλημάτων*). *βλ.* Колдýнъ, *καὶ* Чáры.

Гáркаю (*κράζω*, *βοῶ*) *κάργω*, = *κράγω*, *κράκω*, *κάρκω*, *καρκαίρω*, *γαρκαίρω*.

Гáсну (*σβέννυμαι*). Гасáю (загасáю), *καὶ* Гашý (*σβεννύω*) *ὡς ἐκ τοῦ* Гáсу, *Fάσσω* = *ἀάσσω*, *ἀάζω*. (*ἄω*, *ἄζω* = *πνέω*, *καὶ ἄ*, *ἄ*ha, *ὀνο-*

ματοποιΐα τῦ ἤχου τοῦ ἀέρος, ὃν ἐκπνέομεν· ὡς καὶ τὸ σβέω, ἐκ τοῦ ἤχου τῆς πνοῆς, τοῦ μετὰ τῆς σβέσεως συνημμένου.)

Гвоздь (ἧλος) *Πολ.* goździ, gwoźd. Ϝόσδος, γόσδος, γϜόαδος = ὄζος, μετὰ διπλοῦ Ϝ. ὡς, οἶνον, vinum, gwin. Wespe, gwespe, guêpe. κτλ. ἢ (πιθανώτερον) οἷον γϜόσδος, γϜόσθος, ἀντὶ γόφος, ὅθεν τὸ γόμφος (μετὰ παρενθέσ. τῦ μ), συγγεν· γαμφὴ, γάμπω, —πτω, γάπω = κάπω, (καύω) κάπτω· [δ=θ. καὶ θ = φ. οὕτως ἐκ τῦ ὄδω, ὄζω, ὄσδω, τὸ ὄθω, ὄσθω, καὶ ὄφω, ὄσφω, ἀφ' ὗ, ὄσφρα, ὀσφραίνω.] τὸ Καρν. gosd, gojsd = δάσος.

Гвѣзда̀, *Πολ.* gwiazdà, *Βμ.* hwjezdà = звѣзда̀ (βλ. Г = з καὶ h). *Δοβρόβ.* σελ. 194.

Гдѣ (ποῦ) ἀρχ. Кде (ἐκ τοῦ Къ [кій] ἐρωτημ· καὶ Де, Дѣ) = κοῦ δὴ, ὡς τὸ Кудѣ.

Гѐй, = hei, Ϝαῖ, αἶ.

Геро́й, καὶ Иро́й, = herus, = Ϝήρως. (Σημείωσαι, Г = h.)

Ги́бну, Ги́блю (ὄλλυμαι, φθείρομαι· τὸ ν καὶ λ ἐπενθετικά· ὅθεν, погибаю = ἀπόλλυμαι) βλ. τὸ συγγ. Гублю̀.

Гизъ (ἐπιφώνημα τῶν πάλαι ποτὲ πρὸ τῶν ὀχημάτων τῶν μεγιστάνων προτρεχόντων ὑπηρετῶν, = ἀπόστητε! Σ. τόπον! Γλ. place!) ἐκ τοῦ γῆν! γῆς! (= δότε γῆν, χώραν, ἀποχωρεῖτε!)

Глава̀, *'Ρωσσ.* Голова̀, γαβαλὰ (*'Ησύχ.*) = κε-

βαλὰ (κεφαλή, συγκπ· κεβλή. Νίκανδρ·) ὅθεν καὶ γαβαλὰ, συγκ. γαβλὰ, μεταθέσει γλαβὰ. Λετ. galwa, Ὁλ. gevel, Ἀγ. gable, Ἀρβ. gibel, Σκρ. cabala, Γρ. Giebel, Gipfel (κορυφή)· ἐκ τοῦ κάβη, κύβη, κυφὴ, κατὰ διαλ· κωβὰ (ὅθεν κωβιός) κέβα, κέφα, κέφος, ὅθεν κεφαλή, (ὡς νέφος, νεφέλη). Λτ. caput, Ἰτ. capo, Γρ. Kopf· κτλ. Обезглавляю (ἀποκεφαλίζω) οἷον, ἀποκεβλάω (ἀπ-εξ-κεβλάω). Τὸ θέμα, κάω, καύω, κύω, κύβω, κεύω (κέφω, κέφα) κεύθω, κτλ.

Главня́, Ῥωσσ. Головня́ (δαυλὸς) συγγεν· καυλὸς [καβλὸς, μεταθ· κλαβὸς, κ = γ, γλαβὸς καὶ γαλαβὸς (βλ. Глава̀) ὡς, δαυλὸς καὶ δαυελὸς, δαβελὸς·] καύω = δαύω (αὔω)· ὡς ἐκ τῦ δαύω, δαυελὸς, δαυλὸς, καὶ δάω, δαελὸς, δαλὸς, δανὸς, οὕτως ἐκ τῦ καύω, καυελὸς, καυλὸς καὶ καυνὸς (= καυςὸς κυρίως, ὡς καὶ κάω, κᾶλον = ξύλον καυςὸν· καὶ κάλαμος, κτλ. ὅθεν τὸ καυλὸς παρ' Ἕλλησιν ἔλαβε τὴν εἰδικωτέραν γνωςὴν σημασίαν, λτ. caulis, ἀφ' οὗ καὶ τὸ Γρμ. Kohl.) Ἐκ τῦ καυλὸς, καύλινος καὶ καυλίνη, ὅθεν οἷον καβλίνα, κλαβίνα, γλαβίνα, γλαβνὰ, Главня́, Головня́, καὶ Ἰλλυρ. Гламня́ (β = μ). ἢ τὸ н ἐπένθεταν, ἀντὶ Главя́, οἷον γλάβα, κλάβα, κάβλα (καύλα) ἀντὶ καύλαξ, λτ. caulex = καυλὸς. Τὸ λτ. titio, ὁ δαλὸς, ἐκ τῦ θίω (τίω) θύω, θύπω, τύφω, ὅθεν τινθὸς, τιντὸς (θερμὸς).

Глаго́лю (λέγω) ἐκ τοῦ (Глаг.) Глаго́лъ (ῥῆμα) γλάγω, = κλάγω, γλάζω, κλάζω, κλαγγὴ, κλαγὴ (οἷον κλάγος, γλάγος, γλαγόω, γλαγόλω. = γλαγάνω, κλαγγάνω).

Гладъ, 'Ρωσσ. Го́лодъ (λιμὸς) Ϝλοιτὸς, λοιτὸς, καὶ λοιθὸς ('Ησύχ.) [ἐκ τοῦ λέω (λάω, λόω, λύω) ὀλέω, ὄλω, (ὅθεν Λτ. oleo, aboleo·) ὄλεθρος· ὡς λύω, λύμη, λοιμὸς, λυγὸς·. καὶ λίω, λίπω, λιμὸς.]

Глажду̀, Гла́жу (λειόω). Гла́дкій, Гла́докъ (λεῖος) Γρ. glatt, Σβ. glad, Βνδ. latki, Γλ. lisse, lisser, γλαύω, γλάφω, Λ. glabo, γλάσσω = γλίσσω, γλισσὸς, λισσὸς (λιττὸς, glatt) λισσόω. [λάω, γλάω, γλαύω, γλαύσσω = λάμπω. συγγ. λέω, λέπω, λεπτὸς, λεῖος, λισσὸς, λὶς, κτλ. ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ὁμαλοῦ καὶ τῆς ἐξ αὐτῦ ςιλπνότητος, ὡς καὶ γλαίνω (Γρ. glänzen, 'Αγ. glossu) ὅθεν γλήνη, γλῆνος, γλαϊνὸς ('Ησύχ.) =γλαυσσὸς. συγγ. Гляжу̀ (γλάσσω) = γλαύσσω, λεύσσω· κτλ. βλ. 'Ρειμ. λ. λάω]. πρβ. 'Εβρ. chalal, λεῖος· κτλ. βλ. глазъ καὶ лоскъ.

Глазъ, 'Ρωσσικῶς (ὀφθαλμὸς) συγγ. γλαύσσω, λεύσσω, γλαυσσὸς (λαμπρὸς, 'Ησύχ.) ὅθεν καὶ γλαὺξ — Глаза́ю (περιστρέφω τοὺς ὀφθαλμοὺς, περιβλέπω ἐννεὸς). Глаза́стый, Глаза́стъ, (μεγαλόφθαλμος, ὀξυδερκὴς) μεγεθυντικὸν, κατὰ τὸν τύπον τῶν εἰς αξ, ἢ τῶν εἰς ατας καὶ ωτος κτητικῶν (βλ. μερ. Α. Τμήμ. β. κεφ. γ. 14.) συγγ. Глажду̀ καὶ Гледу̀.

Гласъ, *'Ρωσ.* Голо́съ (*φωνή*). Глаша́ю (*φωνῶ*). Глашу̀ (*λαλῶ*, *βοῶ*, *κηρύττω*) *γλάζω*; *κλάζω*, *γλάξ*, *κλάξ*=*κλαγγή*. *συγγ*. Глаго́лю. *βλ*. Язы́къ.

Гледу̀ (*ὅθεν* Огледа́ло, *Ἰλλυρικ·* *τὸ κάτοπτρον*, *ὡς τὸ* зерка́ло *ἐκ τοῦ* зрю̀) *συγγ*. Гляжу̀ *καὶ* Глажду̀, *γλαύσσω καὶ γλεύσσω*, *γλεύω* (*γλέβω*, *γλέπω*, = *βλέπω*) *βλ*. Глазъ.

Глезна̀ (*σφυρὸν ποδὸς*) *Σ*. *κλέτσι*, *ἐκ τοῦ κλέτας* (=*τραχεῖα ἐξοχὴ*, *καὶ πᾶν τὸ κατωφερές*, *ὡς τὸ κλίτος*, *κλιτὺς*) *Σρβ*. Глезань, *Κρτ*. Глеженъ, *Βμ*. hlezen.

Глибъ *βλ*. Глѣбну̀.

Гли́на (*γλοιώδης γῆ*, *ἄργιλλος*) *Σ*. *γλίνα* = *γλοιὰ*, *γλία*, *γλοιὸς*, *Γλ*. glaise, glu. *κτλ*. *τὸ Γρ*. Lehm, *Λτ*. limus = *λῦμα*. *βλ*. Глѣбну̀.

Глипа́ю, *γλέπω*, (*αἰολικῶς*, *καὶ Σ*.) = *βλέπω* (*ὡς γλέφαρον*, *βλέφαρον*). *Γρ*. glupen (*ἰλλώπτειν*).

Глиста̀ (*ἕλμινς*) *Γλιστὸς*, *συγγ*. *λίσθος* (*ὅθεν ὄλισθος*). *καὶ γλίσχρος*, *λίσχρος*, *λίσπος* (*διὰ τὸ λεῖον καὶ ὀλισθηρὸν τοῦ σκώληκος*. *Λτ*. lumbricus) *καὶ Οὐγκρ*. gelesta.

Гложу̀ (*βρύκω*, *βρώκω*, *ῥώγω*, *Γλ*. roge, *συνώνυμον τοῦ κνάω*, *χνάω*, *χναύω*, *Καξ*. knave, gnave, *Γρ*. nage.) *γλώζω* = *γρώζω* (*ῥόζω*, *ῥώγω*, *ῥώκω*.)

Глота́ю (*λαφύσσω*, *λάπτω*) *Λτ*. glutto, = *γλύσσω*, *γλύζω*, *γλύττω* (*Βόσσ. ἐτυμολ. Λτ. γλώσσ.*). *συγγ*. *λάω*, *λαύω*, *λάβω*, *λάπω*, *λάπτω*, *λάφω*, *καὶ λίω*, *λίχω*, *λείχω*, *λίχνος*. *κτλ*. *Γλ*. gloutir,

englоutir, glouton = глотъ. κτλ. καὶ τὸ λίσσω, αἰολ. λίττω, —τομαι συγγ. γλίχω, λείχω, κτλ.

Глόхну (κωφεύω). Глушу̀ (κωφάω, κωφόω). Глухъ, Глухíй, Глухóй (κωφός). ὁ παρὰ τὸ Глукъ, Βμ. Bluk (ἦχος, θόρυβος, κτλ. βλ. Δοβρόβ. 199) ὀνοματοπεποιημένον, ὡς τό, κλώζω, κλύζω, κλωγμὸς, κλὼξ, κλάζω, κλάγω, κλαγγὴ, κλαγγός, κτλ. [κατὰ τὸ Γρμ. taub, κωφὸς, ἐκ τοῦ toben = δοπὲν (δουπεῖν) τυπεῖν. δοκεῖ δὲ ἡ σημασία τῆς κωφώσεως προελθεῖν, οὐχ οὕτως ἐκ τῆς βοῆς, ἣ χρώμεθα λαλοῦντες πρὸς βαρυκόους, ὅσον ἐκ τῶν ὑπὸ πατάγου τινὸς ἐκκεκωφωμένων, ὡς τὸ, ἐμβρόντητος, καὶ ἐμβροντεῖσθαι.] ἀλλὰ τὸ Глухъ, — хíй = Σερβ. Глувъ (χ=φ=β) Σ. κλέβιος = γλέφιος, γλυφὸς (—χὸς) γλυπτὸς (κοῖλος, κενὸς, κέφος = κωφὸς· βλ. Кóша.) καὶ Глóхну (Глу́ку) = γλέφω (—χω) γλύφω (κεφόω = κωφόω) γλυφαίνω· Σ. κλεβαίνω — βιάζω. Τὸ θέμ. λύω, γλύω, γλύϝω (ϝ=φ=χ· γλύφω, χω) συγγ. λέϝω, λέπω, λοπὸς, βὸς. βλ. Глупíй.

Глубóкíй, Глубóкъ (βαθὺς). Глубь (βάθος)· Глублю́, Углублю́ (βαθύνω) ὡς ἐκ τοῦ Глубу̀, γλούπω, γλύπω, γλύφω, γλάφω, Λ. glubo, glabo, γλάφυ, γλάφος, γλαφυρός, κτλ. Ἰλλυρ. Дубок = глубокъ. (γ=δ. βλ. Ἀλφάβητ. καὶ Глóхну).

Глу́згъ, καὶ Ῥσ. Лузгà (κανθὸς ὀφθαλμοῦ) συγγ. (λυγὸς) λοξὸς (λοσκὸς, μεταθ. ὡς, σκίφος, ξίφος· καὶ ο = υ, λυσκὸς, λυσγὸς,

Ϝλυσγὸς, ὡς, ὅμοιος, ὕμοιος, κτλ.) παῤβλ. καὶ λογὰς (Ἡσύχ.) ἢ λογχὰς (Ἐτυμ·) = κανθὸς ὀφθαλμοῦ· βλ. καὶ τὸ συγγεν. лузъ.

Глумъ (χλεύη). Глумлю (χλευάζω, ἀδολεσχῶ). Ϝλῦμα, Ϝλύμη, Ϝλύμω, Ϝλυμαίνω, (λύω, λύμα, λύπη, καὶ λυάζω, λυϜάζω, λυβάζω = λοιδορῶ, φλυαρῶ, στασιάζω (Ἡσύχ.).

Глу́пый, Глу́пъ (μωρὸς). Глупѣ́ю (μωραίνω, ἀφραίνω) Ϝλοβὸς, λωβὰς, καὶ λομβὸς, Κρτ. glumbak, Ϝλωβέω, ἀω, ἀομαι. βλ. Гло́хну.

Глѣбну̀ (κολλῶμαι, ἐμπήγνυμαι εἰς ἰλὺν· ὡς ἐκ τοῦ Глѣбу̀ = Ϝλέπω) Ϝλείπω, λείφω, [ὅθεν ἀλείφω, ὡς καὶ λῖνω, ἀλείνω, alino: ἐκ τοῦ λίω (κολλῶ) ὅθεν καὶ γλία, καὶ (λίπω) λιπαρὸς, γλίσχρος, ἐπὶ χυμῶν κολλητικῶν καὶ ἰξωδῶν· κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. λάω]. Παράβ. Σρβ. Глибъ (ἰλὺς) Ϝλίπος, ἢ γλοιϜὸς, γλοιὸς. (βλ. Δοβρ. σελ· 197.) Ῥσ. Глевъ, γλοιὸς (ἰχθύος). καὶ γλοία, γλία, γλίϜα, Глива, Ἰλλυρ. = ἀμανίτης, μύκης = λτ. mucus, μύξα.

*Глѣ́ба, τὸ λατ. gleba (βῶλος) βλ. хлѣбъ. — Τὸ δὲ λατ. globus=glomus, γόλαβος, γόλαμος = Ϝολαμὸς = οὐλαμὸς (εἴλημα, ἕλω, ὅλος).

Глѣнь (χυμὸς, χυλὸς), Σ. γλίνα (γλινὸς, λίπος, διὰ τὸ παχὺ τοῦ χυλοῦ.) συγγ. Глѣбну̀.

Гляжу̀ (βλέπω, θεῶμαι) ἀπαῤμφ. Глядети, Ἰλλ. Гледати, Βμ. Гледѣти, (γλαύζω, γλαύδω· ὡς, φράζω, φράδω· κλύζω, κλύδων.) = γλαύσσω, γλεύσσω, λεύσσω· (σσ=ζ=δ).

[ἐκ τοῦ λεύω (λέβω, βλέβω, βλέπω, γλέπω) οὕτω καὶ τὸ Γρ. blicken =Ϝλύκειν, (λύκειν, ὅθεν λύκη, λευκὸς) ⩧ λεύσσειν].

Гля́пецъ, γλᾶνος, γλῆνος (ἰχθὺς) Σ. γληνὸς, καὶ χυδαίως, γουλανὸς, Γρ. Glantz, 'Ολλ. glans, Δαν. glands.

Гнатъ, gnat, 'Ιλλυρ. καὶ Κροατ. καὶ Πολ. καὶ Βμ. hnat, καὶ Гнятъ Σρβ. (σκέλος) γόνατον (γνάτον) γόνυ (γνῦ, Γρ. Knie, γνάω, γνύω, = νύω) ὡς καὶ κνήμη, ἐκ τοῦ κνάω, κνάπω, κνάπτω, καὶ κάμπω (καμπὴ, 'Ιταλ. gamba, Γλ. jambe, ποῦς). συγγ. Гну.

Гнету̀ καὶ Гнѣту̀ (θλίβω· καὶ κατὰ διαλέκτ= δεύω, δέφω μάττω.) κνέθω ἀντὶ (κνήθω) κνάθω = κνάφω (κνάω, γνάω, γναύω, γνάφω, γνάπω, γνάπτω, κνάπτω) Γρ. kneten.

Гни́да, κόνιδα, κόνις, Βμ. hnida, Δαν. gnid, Γρ. Nisse, κτλ.

Гнію̀ (σήπομαι) Ϝνίω, [νίω, τὸ πρωτότυπον τῦ νίβω, νίφω· κτλ. ὅθεν ἐκ τῆς ὑγρότητος καὶ ἡ τῆς σήψεως σημασία· ὡς τὸ μυδάω, μαδάω, λτ. madeo]. Гнюецъ = σηπία (σήπω). βλ. καὶ нюхаю.

Гну̀ (λυγίζω, κάμπτω) γνύω (= νύω, νεύω = κάμπτω) ὅθεν γόνυ, κτλ. τὰ δὲ выгибáю, загибáю (Гибáю) = κύβω, κάβω, κάμβω (κάμπτω) συγγενῆ τῦ гибáю (ги́блю) погибáю, κτλ. βλ. Ги́бню καὶ Гублю̀. [Πρβλ. τὸ γνάπτω, κνάπτω, κνάπω, ἐκ τῦ κνάω

(κνάϜω, κναύω) γνάω (= γνύω) ἀνάλογον πρὸς τὸ κάμπτω, κάμπω, κάμβω ἐκ τῦ καύω, κάϜω, κάω, = κύω, γύω.]

Гну́съ (ἀηδία, βδελυγμία). Гну́сенъ (βδελυρὸς) Гнуша́юсь (βδελύττομαι) οἷον Ϝνύσος, Ϝνυσαρὸς, Ϝνυσσάω=μύσος, μυσαρὸς, μυσσάω,—σάττομαι. [ἐκ τῦ μύσσω, μύζω = φυσῶ διὰ τῆς ῥινὸς, ἐπὶ πραγμάτων βδελυρῶν· τὸ ν = μ· ὡς, πλόκαμος, πλόκανος· ποταμὸς, ποτάνη· πλάταμος (πλαταμὼν) πλάτανος· κτλ. καὶ „ μύρω = νύρω (νύσσω) καθὰ καὶ, μύω = νύω, νεύω.' Ἡσύχ.] βλ. καὶ Ню́хаю.

Гнушу̀ (λαλῶ διὰ τῆς ῥινὸς, Σ. μυττακίζω) Ϝνύσσω, = μύσσω, μύζω, βλ. Гну́съ.

Гнѣ́въ (ὀργή). Гнѣвлю̀, Гнѣ́ваю (ὀργίζω) ὡς ἐκ τῦ Гнѣ́ву, κναίϜω, κνάιω (ξύω, ἐρεθίζω.)

Гнѣдый, Гнѣ́дъ (αἴθων, καςανοειδὴς, ἐπὶ ἵππυ) γναιδὸς, γναδὸς, μεταθέσει ἐκ τῦ γάνδω, βλ. τὸ ἐφεξῆς.

Гнѣту̀, Гнѣти́ти, (ἅπτω, ἀνάπτω) οἷον γναίδω, γνάδω=γάνδω· „ γανδᾷν, λάμπειν ('Ησύχ·) = κάνδω, ὅθεν, κανδάων, candela, κτλ. 'Εκ τῦ κάω, κᾴνω, καίω, καίνω, ὅθεν τὰ, καινὸς, καῦνος, κάνος, λτ. canus, candor: ἐκ δὲ τῦ κάνω (κ = γ) γάνω, τὸ γάνδω, ὡς, τένω, τένδω, λατ. tendo. βλ. Кажду̀.

Гнѣздо̀ Βμ. hnizda, Πλ. gniazdo, Γρ. Nest, 'Ολ. neste, Λτ. nidus, 'Ιτ. nido, Γλ. nid, niche, νοσσιὰ, νοττιὰ (ἐκ τῦ νεοσσὸς, Λα-

κωνικῶς, νῆσσος (Ἡσύχ.) ὅθεν, Fνῆσσος, Fνῆσος (ὡς Νέσσος, Νέσος) (οἷον Fνέσδος). Гнѣзжуся, — здищься, Fνοσσεύω, νεοττεύω.

Гобзую, Гобзю (εὐθηνῶ). Гобзъ (εὐθηνῶν) Γόβς = Fόπς, ὄψ, ὀπὸς, Λτ. ops, opes, = ὀφὴ, ὄφελος, καὶ ὄπη, ὄπις (ὅθεν, Οὖπις, ἡ Ἄρτεμις·) καὶ ὄμπη, ὄμπνη (εὐθηνία, ὅθεν Ὀμπνία, ἡ Δημήτηρ, κτλ.) ἐκ τοῦ Гобз, Гобзю, Fόψω, οἷον ἐκ τοῦ ὄπω, ὄφω, παρὰ τὸ ὀφή, ὡς παρὰ τὸ ὄφελος, ὀφέλω, Λτ. opulo, opulesco, κτλ. βλ. καὶ облый.

Говорю (λέγω, λαλῶ). Говоръ (ἦχος μακρόθεν λαλούντων· παρὰ Σέρβ. λόγος) FόFαρος, FoFαρέω,ῶ=δαρίζω· ἢ γαFρύω, γαρύω, γῆρυς. Λτ. garrio, Ἰσλ. karrar, καὶ Σκρ. gabri, Πρ. geriam. κτλ.

Говѣю (αἰδοῦμαι, σέβομαι, ὅθεν νηστεύω πρὸς κοινωνίαν τῶν μυστηρίων, ἀγιστεύω) γανέω, γαύω, γαίω, γάω, ὅθεν ἀγαίω, ἀγαύω, ἄγαμαι (Ῥείμερ. λ. γαίω) ἄγη, Говѣніе, οἷον ἀγανία, (σέβας, καὶ ἡ νηστεία, ὡς ἀγιστεία).

Говядо (ἀγέλη, καὶ μάλιστα βοῶν, ὡς τὸ, βόες (Γενέσ. λδ, 28) Fώβατος, = ὠβάτης (κυρίως ἀγελαῖος, καὶ ἔπειτα φυλέτης, ἐκ τοῦ ὠβὰ, ὠβὴ, = ἀγέλη, ὅθεν φυλή. τὸ θέμα ὄα, ὦα ὦFα, ὠβὰ, ὠβὴ, (λέξις Λακωνική·) καὶ F=γ, ὠγή· καὶ οὔα, Fούα, βοῦα· „βοῦα, ἀγέλη (Ἡσύχ). Πρβ. Γοτθ. aveds (ποίμνη) ἀρχ. Τευτωνικ. ewit, ewiti, Ἀγσξ. ëoved, ëowod.

(Grimms. Γραμματ. Γέρμ.) Говя́дина, βόειον (οἷον ὠβάτινον) ἐλλειπτ. κρέας (ὡς βόεια, λτ. bubula, ἐλλειπ. κρέα). Οὕτω καὶ ἡ Σ. ἀγελαδήσιον (ἐλλ. κρέας) καὶ, ἀγελάδα (ἡ βοῦς) ὡς ἀγελαία (ἀγέλη).

Годъ (καιρὸς· 2, ἔτος) Γότος = γέτος. Λακωνες [Fέτος, ἔτος (Ἡσύχ.) ο = ε, ὡς, ἔργω, ὄργω· езеро, озеро]. Гожу̀ (χρονίζω, βραδύνω) καὶ Году́ю, Fετίζω = διετίζω (διόλε τοῦ ἔτους διάγω). Годовы́й, Годи́чный, Годи́щный, γετήσιος, γέτειος, ἔτειος, ἐπέτειος.

Го́дѣ есть (ἀρέσκει) γαδὺ ἐςὶ = γάδει, γάδω, γαδέω (Гожда́ю) угожда́ю, (δ = ζ)· καὶ Го́жій, Гожъ, уго́дный, γαδὺς (ἀρεςός)· ἐκ τοῦ ἄδω, γάδω, γαδέω· λτ. gaudeo = γαθέω, γάθω, γήθω· „ γάδονται=ἥδονται· γαδεδᾶν = γάδεσθαι, ἥδεσθαι (Ἡσύχ.).

Го́й, Fωή, ὠή, ὦ. ἦ, ὄϊ, οἴ.

Го́лень (σκέλος) κωλήν.

Го́лка (θόρυβος) κολωὸς· συγγ. Га́лка (κολοιός) ἐκ τοῦ κάλω = κλάγω, κλαγή (μεταθ. καλγή, Галка) ὡς ἐκ τοῦ κράγω, κράξ, κρέξ.

Голбе́цъ (δωμάτιον, ςέγασμα) κόλυβος (Ἡσύχ.) = καλύβη (καλύβω, ὅθεν καὶ κάλπη, κάλπος· οὕτω συνεκόπη καὶ τὸ Го́лбецъ.

Голова̀, βλ. Глава̀. Голова́стый, Голова́стъ (ὡς τὰ εἰς αξ, κτλ) = μεγαλοκέφαλος. βλ. Глазъ.

Головня̀ βλ. Главня̀.

Головачъ, κωβιὸς [ἐκ τῦ Голова, ὡς καὶ τὸ κωβιὸς ἐκ τοῦ κωβὴ (= κυβὴ, κύφη, κεφαλὴ) = κεφαλᾶς (ὡς τὸ, κέφαλος) οἷον κεβαλᾶς, γεβαλᾶς, γοβαλᾶς, Головачъ.] βλ. καὶ колба.

Голодъ, βλ. Гладъ.

Голосъ, βλ. Гласъ.

Голубь (περιςερὰ) λτ. columba, κολυμβὰς (κολυμβ-ἁς).

Голый, Голъ (ἄτριχος, μαδαρὸς, ψιλὸς—γυμνὸς, καθαρὸς). Голю (τίλλω) γόλω = γέλω, γέλλω = Fέλλω, ἕλλω, vello, vellico: „ γέλλειν τίλλειν· γολμὸς, καὶ γυλλὸς, τιλμὸς (Ἡσύχ. ἐκ τῦ ὕλω, ὀλλὸς, αἰολ. ὑλλὸς, γυλλὸς, γολὸς·) καὶ Ἀλβαν· chole (πένης, γυμνὸς). Ἐκ τῦ γέλλω, γελλὸς, γολλὸς, γολλοὸς, γολλοFὸς, τὸ κοινὸν τῆς συνηθ. ἐν Θεσσαλίᾳ, γόλλαβος, γυμνὸς (ὡς ἐκ τῦ κολὸς, κολοὸς, κολοβὸς.) Τὸ δὲ Ἑβρ. kahl, kalal = λεῖος, Πρ. khal, Γρ. kahl, λτ: calvus, συγγενῆ κέλυφος, κελύφω (= γλύφω· βλ. Ῥείμ.)

Гомила βλ. могила.

Гонзаю, Гонзну, ἀρχ. Гонезну (διαφεύγω, σῴζομαι) Γρ. genesen. Fανύσσω, ἀνύττω, ἀνύω, ἄνω, ὄνω, ὀνέω, ὄνησις, ἄνυσις καὶ αἴνω, Fαίνω· „ γαίνεται, ἀνύει (Ἡσύχ.)

Гоню, Гоняю (διώκω) κόνω (κέκονα, κένω, Σ. κενῶ, κινῶ). Гонитель (διώκτης) κινήτωρ.

ῦ, γόνω = δόνω (ὡς δϋ, γϋ·) ϑονέω. Гоженý.

Гора́, Fόρος, ὄρος [ὡς, γόρτυξ, ὄρτυξ, μετὰ τοῦ F (Ἡσύχ.) ἴσως διάλεκτός τις εἶπε καὶ ὄρας (ὡς δέρος, δέρας· κέρος, κέρας· κνέφος, κνέφας·) ὅϑεν τὸ Горà = Fόρα-ς. ἢ καὶ, Fόρα, ἡ, (ὡς δορὰ καὶ δέρος, βλ. καὶ водà) τὸ δὲ ὄρος ἐκ τῦ ὄρω, ἄρω, αἴρω = ὑψῶ· ὅϑεν, Горѣ, ἄνω, ὑψῦ· καὶ Гóрьній, ὑψηλὸς (οἷον ὄρειος) = ἔωρος, μετέωρος· ὅϑεν καὶ Гóрница, ὑπερῷον.] Πρβ. Ἑβρ. har, hara (ὄρος) Σανσκ· hiri, καὶ Παρὰ Τυγγιςάνοις ura, ἢ, uro (ὄρος. βλ. Asia polyglotta). Гóрный, ὀρεινὸς. Горúстый, Горúстъ (πλήρης ὀρέων, βυνώδης) ὡς, ὀρείτης. Горокóпъ Fοροκόπος = ὀροτύπος (ὁ μεταλλευτὴς. Γρμ. Bergbau.)

Горбъ (ὕββος, λτ. gibbus, κύρτωμα) Πλ. garb, Βμ. hrb, Ἰλλυρ. καὶ Κρτ. грба, γόρFος, γόρὸς, αἰολ·=γύρος, συγγ. κορὸς, χορὸς = γυρὸς, γυρFὸς, λτ. curvus, Горбýнъ (ὑβὸς). Гóрблюся, γυρFῦμαι (ὡς ἐκ τῦ Гóрбу) γύρFω, γυρῶ, λτ. curvo (κυρτόω) κτλ.

Гóрдый, Гóрдъ (γαῦρος, ὑπερήφανος) Fόρϑιος, (ϑ = δ.) Fορϑὸς (ὀρϑὸς τὸ ἀνάςημα, καὶ ὑψαύχην, ὡς ἐκ τῆς ἀνατάσεως τῦ σώματος τῶν ὑπερηφάνων) λτ. gurdus. Гордѣю (γαυριῶ) Fορϑιάω, ὀρϑιάζω.[τὸ τῆς Σ. κορδωτὸς, „ κορ-

δωμένος καὶ ὑπερήφανος" ἐκ τοῦ χορδόω, χορδὴ, ὡς ἐκ τῆς τάσεως τῶν ἐν τοῖς ὀργάνοις χορδῶν, ἃ καὶ χορδίζειν (κορδίζειν) λέγομεν.]

*Горизóнтъ, ἐκ τοῦ λτ. horizon, zontis, ὁ ὁρίζων, —ζοντος. (Σημείωσ. Γ=h.)

Гóркій, Гóрькій, Гóрекъ (πικρὸς) Ϝόρκις, μεταθέσει ἐκ τοῦ ὄκρις (ἄκρις, λτ. acer, acerbus. Γρμ. herbe, βλ. Adelung.)

Гóре (οὐαὶ, κακὸν). Горше (χεῖρον) χέρος, χέρης, χεῖρος, χείρων. (χ=γ, ὡς, χάω, γάω. χάρω, γάρω, γράω. κτλ. οὕτω καὶ τὸ Груша, Κρν. хрушка.)

Гóрло (φάρυγξ) Βμ. hrdlo, Πλ. gardlo, Γρ. Gurgel, Αγ. gargle. Γλ. gorge, gargouille. μ. λτ. gurgulio, Σ. γούργουλας=γαργαρεὼν (ὀνοματοποιΐα, ἐκ τοῦ γαργαίρω, καρκαίρω, κορκορύζω. Σ. γουργουρίζω, τοῦτο δὲ = τρύζω, (ἐπὶ περιστερῶν, καὶ τρυγόνων) ὅθεν, Гóрлица (τρυγὼν, ὡς καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ὀνοματοπεποιημένου τρύζω).

Горнъ (φοῦρνος, λτ. fornax, χῶνος, χωνευτήριον μετάλλων) ἴσ. συγγενὲς Горнъ—ή, λτ. urna, Σ. γοῦρνα· ὅθεν καὶ Горнéцъ (χύτρα) λτ. hirnea: ἐκ τοῦ ἀρνύω, ἄρνω, ἄρνυμαι = ἀρύω, ὅθεν ἀρνευτὴρ.

Гóродъ, βλ. Градъ.

Горожỳ (φλυαρῶ) γαρύζω=γαρύσσω, γαρύω, λτ. garrio (Σ. γαρύζειν=ὀγκᾶσθαι.) βλ. καὶ Градъ.

Горо́хъ, *Fάραχος*, *ἄρακος*. *Σ.* *ἀρακᾶς* (pisum sativum. *Τὸ Γρ.* Erbse, *'Ολλ.* ervest = *ὄροβος*, *λτ.* ervum, *Γλ.* ers.)

Горсть *βλ.* Грсть.

Горше́къ (*χύτρα*) *συγγ.* Горне́цъ (*βλ.* Горнъ). *παράβαλε καὶ Fύρχη*, *Fύρχος* (*υ=ο*, *καὶ χ=* ш). *ἢ*, *ὑρίσκος*, *ὑῤῥίσκος*. [*ἐκ τῦ ὑῤῥὸς*, *ὗρος*, *ὑῤῥίς*. *τὸ δὲ ὕρχη* = *ὄρκα*, *ὄρκος*, *λτ.* orca = *κεράμιον*. *καὶ* arca, urceus, *κτλ.*]

Горю́ (*καίω*) *συγγ.* *λτ.* *F*uro, uro (*αὔω*, *αὔρω=καίω*, *λάμπω*, *ὅθεν αὖρον*, *λτ.* aurum, *ὁ χρυσὸς* „ *αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπων νυκτὶ* (*Πίνδαρ.*) *καὶ αὔρω* (*οὔρω*, *ἄρω*, *Fώρω*, Горю́. *ὡς*, *αὖς*, *οὖς*, *ὦς*· *αὖρα*, *εὖρος*, *ὦρος*, *ὥρα*· *καὶ τὰ λτ.* aula, olla: oratus, auratus. *κτλ.*) *'Ισλ.* uri (*λάμπω*), *'Αρμ.* hur, *πῦρ*· *κτλ.* *οὐ γὰρ τὸ* Горю́ *καὶ* Грѣю = Варю́ *καὶ* Врѣю, *ὅτι β=γ* (*ὡς*, *γλήχων βλήχων*·) *ὡς ἂν εἴποις*, *γόρω* (*ε=ο*) *γέρω*, *γρέω=αἰολικ* (*βρέω*) *φρέω*, *φέῤῥω* = *θέρω*, *θέῤῥω*, *θάρω*, *φάρω*, *κτλ.* *καί τοι καὶ χ* (= *γ*) = *φ*, =*β*· *ὡς*, *βρέμω*, *φρέμω*, fremo, *χρέμω*. — *χύω*, *χύδω*, fudo (*φύδω*) fundo, *χείω*, *Γρμ.* giessen (*χείσειν*)· *χολὴ*, *χόλος*, fel, bilis, *Γρμ.* Galle, *κτλ.* *'Αλλὰ τὸ* Горю́ *ἕτερον τῦ* Варю́.

Госпо́дь, *δεσπότα* (*Αἰολικ*· *ὡς*, *ἱππότα*, *νεφεληγερέτα*) = *δεσπότης*. [*ε=ο*· *δοσπότα*, *ὡς* (*γότος*) Годъ, = *γέτος*, *ἔτος*· *δλω* = *ἕλω*, *Λακων*. *κτλ.* *'Εκ τῦ δεσπότας* (*καὶ γ=δ*, *οἷον*

γοσπότας, ὡς, ἔργω, ἔρδω· γνόφος, δνόφος) δεσπόταρ, τὸ Господáрь, *Γρμ. καὶ Γλ.* hospodar, ὅπερ ἀπιθάνως ἐκδέχονταί τινες ὡς σύνθετον ἐκ τῦ Βεσογοτθικῦ hus-fada (οἰκοκύριος, *Γρ.* Haushalter). Τὸ δὲ δεσπότης ἐκ τῦ δεσπόζω, δεσπόω, = δεσμόω (μ = π, ὡς μετὰ, πεδά· βλ. 'Ρείμερον.] Госпóдство, Госпóдствіе, δεσποτεία. Госпóдскій, Госпóдній, δεσποτικὸς, δεσπόσυνος, κτλ.

Гость, βλ. Стрaнá.

Готóвый, Готóвъ, ἕτοιμος, *Σ.* ὅτοιμος, ἐκ τῦ ἐτὸς, ἔτυμος, ἕτομος, ε=ο, ὅτομος· μ=β· ὅτοβος, Fότοβος· (ὡς, βέλιμος, μόλιβος, κτλ.) Готóвлю, (ἑτοιμόω, μάω, μάζω) Fετόβω,= ἑτόμω, ἑτομόω, ὅθεν ὁ ἀρχαῖος παρακείμεν ἑτετόμακα.

Грáбли, Грáбель (ἀγρίφη, θρίναξ) ἐκ τῦ Грáблю, грáбити (грáбу) = Fράπω, βράπω, (F = β, καὶ γ) βράπτω, = ἅρπω, μεταθ. ῥάπω, *Λτ.* rapo, rapio, *Γρ.* greifen, raffen, raufen, rauben. *Γλ.* ravir, rober, (dérober) *'Ιτ.* robare, *Αρβ.* raba, reba, *Πρ.* rubat, rüba, κτλ. Грабáздаю (συναρπάζω, δράσσομαι ταχέως) Fραπάσδω, Fραπάζω, ἁρπάζω. Грабíтель, Грабéжъ, Fράπαξ, λτ. rapax = ἅρπαξ, ἁρπακτὴρ, Fραπακτὴρ, λτ. raptor· ὅθεν καὶ ἡ θρίναξ. Грáбель, ὡς ἁρπάγη, ἅρπαινα, κτλ. (βλ. καὶ Гребý.) Πόβλ. *Γλ.* grappin (εἶδος ἀγκύρας.)

*Граверъ, τὸ *Γαλ.* graveur, καὶ Гравирую, *Γλ.* graver=γράβειν, γράφειν (γλύφειν.) Гребу.
Градъ, *Ῥωσσ.* Городъ (πόλις) *Σρβ.* Град (τεῖχος, ἀκρόπολις, ὡς τὸ ἄςυ) *Πλ.* grod. *Βμ.* hrad, *Βνδ.* hrod, *Σβ.* gård, *Ἑβρ*, hirt, keret, *Ἀρμ.* kerta (κέρτα, πόλις. *Ἡσύχ.* ὅθεν, Τιγρανόκερτα.) *Χλδ.* cartha (ὅθεν Carthago, ἡ Καρχηδών) *Γτθ.* gards (οἶκος, αὐλή, κῆπος) *Γρ.* Gard, Garten (κῆπος, κτλ. βλ. Adelung·) *Ἰτ.* giardino, *Γλ.* Jardin, *Λτ.* hortus=χόρτος (περίφραγμα, αὐλή, ἐνδιαίτημα, περίβολος, κῆπος, ὡς „χόρτος εὔδενδρος, κτλ. ὅθεν καὶ τὰ λτ. chors, cohors, cors, cortis. *Ἰτ.* corte, *Γλ.* cour, κτλ. βλ. *Ῥείμ.* λ. χόρτος. [ἡ ἀρχαιοτάτη αὕτη, καὶ τῆς πρωτογόνȣ γλώσσης, ἴσως, λέξις, ὡς εἰκάζεται ἐκ τῆς εἰς πολλὰς Ἀσιανὰς γλώσσας ἐπικρατήσεως, σημαίνει κυρίως φραγμόν, ὡς καὶ τὸ Φοινικικὸν gadir (ὅθεν τὰ Γάδειρα)· καὶ φαίνεταί πως συγγενὴς τȣ̃ ὄρχος (ἕρκος) ὄρχατος· ὅθεν, Граждỳ, *Ρσ.* Горожỳ φράσσω) ὡς ὀρκάζω, ὀρκίζω (ὅρκος)· καὶ о-грождáю (περιφράσσω) ὅθεν, огорóдъ, ограда, ἀρχ. градина, = κῆπος (βλ. *Δοβρβ.* σελ. 202.). τὸ δὲ Горожỳ=болтáю (φλυαρῶ) ἐκ τȣ̃ γαρύζω, γαρύσσω.]. Ἐκ τȣ̃ бѣло (λευκόν) καὶ Градъ (πόλις) καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐν τῇ Σερβίᾳ, Βελιγράδιον (Бѣлоградъ) = Λευκόπολις (ὡς τὸ Λευκὸν τεῖχος). Ἔςι δὲ καὶ ἄλ-

λο Βελιγράδιον τῆς Ἠπείρυ, τὸ νῦν Ἀλβανικώτερον Berat, *ὅπερ οἱ Βυζαντινοὶ ἀμεμπτῶς Βαλάγριτα ἐξελλήνισαν, κατὰ τὸ Τιγρανόκερτα.*

Гра́ю, Гра́каю, *κράω, κράγω, κράζω, κρώζω* (*ἐπὶ κορώνης*)· *ἐκ τῦ φθόγγυ* Гра́й, *κρὰ, κρὸ. Γρ.* krähen, grotzen.

Грань (*ἄκρον, γωνία, ὅριον, πέρας*) *Βμ.* hrana. Грани́ца (*ὅριον*)· Грани́чу (*ὁρίζω, καὶ ὁμορέω, Σ. συνορεύω*) *κρᾶνον, κραίνω, καρανῶ* (*περατῶ*). Грани́чипіъ (*περατῦται*) *κραίνει, κραίνεται, καρανῦται, κτλ. Πρβ. μ. λτ.* granicies, granicia, *Γρ.* Gränze, Grenze· *ἢ* (*κέρνον*) *κέρνω, λτ.* cerno, discerno· *ἐκ τῦ κέρω, κέρνω, κίρνω, κρίνω, διακρίνω*· (*βλ.* Adelung.)

Грахъ = Горо́хъ, *Βμ.* hrach. *Πλ.* groch, *Σρβ.* Грашак, *ὑποκορις.* [*τὸ δὲ* Гра (Гра̂г) = *φασίολος.*]

Грачъ (corvus frugilegus) *κράξ, κρέξ· ἀνάφερε εἰς τὸ* Гра́ю: (*ὡς Σ. κρακάξα, καὶ καρακάξα, ἐκ τῦ κράζω καὶ καράζω·* „ *κάῤῥαξον = κράξον. Πάφιοι·*) *κράκτης, κεκράκτης, Λτ.* graculus, (gracus, *κραγὸς*)· *Γλ.* gralle *Γρμ.* Krähe, Krohe, *κτλ.*

Гребу̀ (*κωπηλατῶ*) *γράβω, γράφω* (ε=α,=*ξύω, ὀρύσσω· οἱ κωπηλατῦντες χραύυσι, καὶ οἷον ἀρῦσι* „ *πολιὴν ἅλα τύπτοντες ἐρετμοῖς*) *Γρ.* graben. *ὅθεν καὶ* Гробъ (*τάφος*). 2) *δὲ ἀγρί-*

φνης σωρεύω, δράσσομαι, ἁρπάζω, ὡς τὸ Гра́блю = γράπω, Ϝράπω, (ἅρπω) λ. rapo, ὡς καὶ γρίφω, γρίπω, κτλ.—Гре́бень (κτεὶς) γράβα, γράφα, κράφα (= σκαφεῖον, σκάφη ὀδοντωτὴ· ὅθεν, καὶ ὁ κτεὶς) συγγ. ἀγρίφη, ἀγρεῖφνα, καὶ κρόβιον, κρώβιον, κρωπιον (δρέπανον. τὰ πάντα ἐκ τῦ ἅρπη, ἅρπω, ῥάπω, γράπω). ὅθεν 2) Гре́бень (ἠλακάτη, καὶ λόφος ἀλέκτορος, καὶ ῥάχις ὀρέων) ὡς τὸ κρόβιον (διὰ τὸ δρεπανοειδὲς καὶ κυρτὸν.— οὐ γὰρ συγγενὲς τῦ, γρυπὸς, γυρϜὸς, curvus, Горбъ.) βλ. καὶ Гробъ καὶ Хребетъ.

Гре́жу (ὑπνάττων παραλαλῶ) γρύζω. Гре́за, γρύξις, καὶ ὁ γρύζων.

Грезнъ (βότρυς) Ϝράξ, ῥάξ, ῥαγὸς, Γλ. raisin. Πῤβλ. Λτ. racemus = ῥαγὰς, ῥακίς.

Грибъ (ἀμανίτης) συγγ. κόρυβος (κόρυμβος). ἢ γυρϜὸς curvus (διὰ τὸ κεφαλωτὸν, καὶ κυρτὸν τῦ σχήματος) Βμ. hrzib.

Гри́ва (χαίτη· καὶ = Гри́вна, μανιάκης, περιτραχήλιος κόσμος, κτλ·) κύρβα (μεταθέσ· κρύβα) κυρβασία (λόφος)· ἐκ τῦ κόρυς, κόρυβος, κόρυμβος, ὅθεν καὶ τὸ κρόβυλος, κρώβυλος.

*Грифъ (γρύψ) γρύφος, λτ. vultur gryphus.

Гробъ (τάφος) γράβα, ἢ γραβὰ (γραφὴ·) „ γραβὰν, σκαφεῖον, βόθρον (Ἡσύχ·) ἐκ τῦ Гребу̀: Γρ. Grab, graben, ʽΟλ. grooben, Κσξ. graven, Σβ. grafwa, Λετ· grawis, κτλ.

Грожу̀ (ἀπειλῶ, φοβίζω). Гроза̀ (ἀπειλὴ, βρον-

τή) Ϝρόζω, ῥώζω, ῥώγω, ῥώκω. „ ῥώκομαι, ὀργίζομαι (Ἡσύχ·) καὶ ῥόζω, ῥοίζω, ῥοῖζος· (ῥοίζα, ῥύζα, ῥυγή, ὠρυγή). Грóзный (ἀπειλητικὸς, φοβερὸς) Ϝροιζήεις, ῥοιζαῖος, ἢ καὶ ῥοιζώδης = βρυχητής. [ῥάζω, ῥόζω, ῥώζω συγγεν· ῥύζω (ῥύδω, rudio) ῥύσσω, ῥύκω, βρύκω, βρύχω, καὶ ῥύγω (rugio, ὅθεν ὀρύγω, ὀρύω, ὠρύομαι. βλ. Ῥείμ· λ. ῥάζω)· καὶ τὸ Γρμ. graus, grass, = φοβερὸς. — Τὸ δὲ Σρβ. Грозипсе = Ϝρίζειν, ἀντὶ Ϝρίσσειν = φρίσσειν, ἐκ τῶ ῥίγω, ῥιγέω, λτ. rigeo, frigeo.]

Гроздъ = Грезнъ, ῥώξ, (Σ. ῥῶγα) ῥάξ. (ξ = κσ, σκ, στ, σδ, Ϝρώσδ.)

Громáда (σωρὸς) καὶ Грóмоздъ, Κρν. Гермада Κρτ. Громача, κρώμαξ, λ. grumus (congeries) „ κρώμαξ, σωρὸς λίθων (Ἡσύχ·) ἢ, χερμὰς, χερμάδος, συγγεν. ἑρμὰς, ἕρμαξ· (βλ. Ῥείμερ.)

Громъ (βροντὴ) χρόμος (ὅθεν χρόμαδρος) = βρόμος, Πλ. hrom, Γρ. Grommel. — Гремлю (ὡς ἐκ τῶ Гремỳ, τὸ λ ἐπενθετικὸν, = βροντῶ) χρέμω = βρέμω, λτ. fremo, Γλ. gromeler, κτλ. Грóмкій (βροντώδης, πολύκροτος) Грóмокъ, χρόμαξ = χρόμιος, ἢ, βρόμιος, κτλ.

Грóхотъ (κρασσέα, κρησσέρα. 2, βρασμὸς γέλωτος, καγχασμός.). Грохочỳ (καγχάζω) Ϝρόγχος, Ϝρόχος, ῥόχθος, ῥοχθίζω, ῥοχθέω, ῥογχάζω, Ϝροχάζω, [ὀνοματοποιΐα. = ῥάζω

(*βράζω*, *βρασμὸς*) *ῥόγω*, *ῥώκω*, *ῥόχος*, *ῥόχθος*, *καὶ ῥέγω*, *ῥόγχος*, *κτλ. βλ.* '*Ρεῖμ. λ. ῥάζω*]· *σύγγεν.* Грожу.

Грепь, Горсть (*δράξ.*) *γρόνθος*, *Σ. γρόθος* (*γρό(σ)θος*)· *ἢ* Грсть = *δρστ* = *δρσκ*, *δρκσ* (*γ* = *δ. καὶ στ* = *σκ*, *ἢ ξ*· *βλ.* Господь, *καὶ* ость) *δρξ*, *δράξ* (*δάρξ*, *δόρξ*, Горсть.)

Груда, (*βῶλος*) grumus (*κρῦμος*, *κρυμὸς*, *κρύω*) *συγγ.* Грудь.

Грудь (*στέρνον*, *στῆθος*) *συγγ. κρυστὸς* (*κρύσταλλος*, *λ.* crusta) *οἷον κρυτὸς* (*κροῦτος*) *ἐκ τοῦ κρύω* = *πήγνυμι*, (*ὡς καὶ στέρνον* = *στεῤῥόν.*) *ὅθεν καὶ κρέω*, *κρέας*, *κρῆς*, *κρητὸς*, *συγγ. λτ.* crudus (*ὠμὸς*, *τραχὺς.*) *Κρτ. καὶ Σρβ.* Груди (*πληθ.*), *Σανσκ.* grda.— *Τὸ* '*Ρσ.* Грудина = *στῆθος κρέας*, *Σ. στηθέριον* (*λέξις μαγειρική*). '*Ενταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ* Груда (*βῶλος*) *καὶ* Груденъ, *ἀρχαίως ὁ Δεκέμβριος*, *ὡς κρυμόεις*, *κρυμώδης καὶ κρυσταλλώδης*, *βλ.* крутый.

Грузъ (*γόμος*, *φορτίον πλοίου*). Грузну (Грузаю). Погрузаю (*βυθίζομαι. ὡς ἐκ τοῦ* Гружу) *Ϝρύζω*, (*Ϝρύσσω*, *βρύσσω*, *καὶ Ϝ* = *γ*, *γρύσσω*) *ὡς*, *βρυχθεὶς ἁλὶ* (= *βυθισθεὶς*, *καταποντισθεὶς*), *βρύχιος*, *ὑποβρύχιος*, погруженный. [*βρύσσω*, *καὶ βρύττω* = *θλίβω.*] *ἤ*, *πιθανώτερ.* Грузъ *συγγεν. ῥοπή*, *ἐκ τοῦ ῥέω*, *ῥέϜω ῥέβω*, *ῥέπω*, *ῥοπή*· *ὅθεν*, *ῥέϜω*, *ῥοϜή* (*ῥογή*, *Ϝ*=*γ*=*ζ*, *ῥοζή*, *Ϝρουζή*) *καὶ ῥύω*, *ῥύϜω* *ῥύγω*,

ῥύζω, = ῥείω, ῥείπω, ἐρείπω, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. ῥέμβω.)

Грýна (δρόμος ἐφ' ἵππε). Груиь (εἶδος καλπασμῦ, le petit trot) ῥύμη (οἷον Fρύνη, ῥύω, ῥούω, λ· ruo, καὶ ῥούνω, ὡς ῥίω, ῥίνω, ῥίν.)

Грýша, ὑποκορις. Грýшка (ἄπιον) Κρτ. Хрýшка, Ἰλλυρ. Крýшка, Βμ. hrusska, ἀ-χρὰς ἀχρὰς, οἷον ἀ-χρῦσα· τῦ δ' ἀχρὰς συγγεν· τὸ ἄχερδος, ὅθεν (ἀχερδῦς) Ἀχερδύσιος· καὶ Ἀχραδύσιος (Ἀριςφνς· ἐκ τῦ ἀχραδῦς.) Ἐκ τῦ ἀχρὰς καὶ τὸ συνήθ. ἀχράδιον (καὶ ἀχλάδιον.) Ἢ τὸ Груша ὀνοματοποιΐα ἀπὸ τῦ ἐν τῷ τρώγεσθαι ἤχυ, ὡς τὸ Грызý, γρύζω = βρύζω, βρύσσω, βρύκω, ῥύσσω. βλ. крушу.

Грызý (βρύκω) Fρύζω (ῥύζω, ῥύγω, Fρύκω, βρύκω) Γλ. gruge, gruger, Σξ. gröse, gruse, κτλ. Грыжéніе, Fρύξις, Fρυγμὸς, βρυγμός.

Грѣхъ (ἁμαρτία). Грѣшý (ἁμαρτάνω) χρήζω, χρεῖος, χρέος, χρέhος· (ὡς τὸ, ὀφείλω, καὶ ὀφείλημα = ἁμάρτημα, ἐκ τῦ χράω, χρῆμι) Πρβ. Γλ. grief, Λιθ. griecka.

Грѣю (θάλπω, θερμαίνω) συγγεν. Горю. (ὡς врѣю, варю.)

Грядý (πορεύομαι, ἔρχομαι) λτ. gradior (gradio), κραδέω, κράδω (= κινῶ, σείω· καὶ τὸ κινῶ ἐκ τῦ κίω, Γρμ. gehen: καὶ τὸ

σείω ἐκ τȣ̃ σίω, σεύω, σεύομαι=ὁρμῶ, πορεύομαι.)

Гряда̀ (δοκὸς) Σρβ. ὅθεν ἡ Σ. (ἐν Θεσσαλίᾳ) γρεντιὰ = κράδα, κράδος (ὁ κλάδος). ὅθεν Гря́дка (κρεμάθρα, καὶ 2, ςοιβὴ)=gradus (βαθμὶς, κτλ.)

Грязь (ἰλὺς, βόρβορος) γράσσος (ὅθεν καὶ τὸ λτ. crassus.)

Гу́ба (χεῖλος)· huba, Βοεμ· (ςόμα)=γύπα, (συνήθ· γούβα) κύβα, κύπη (πᾶν τὸ κοῖλον· ἐκ τȣ̃ γύω, κύω· ὡς καὶ τὸ χεῖλος, ἐκ τȣ̃ χέω, χάω, χαίνω, χείω, hio, κτλ. βλ. лобза́ю) ὅθεν καί, 2) Гу́ба,=σπογγιὰ, σφόγγος, λτ. fungus (διὰ τὰς κοιλότητας καὶ τὸ πολύτρητον.) καὶ, 3) Губа̀ (κόλπος) γύπα, κύπα (τρώγλη.)

Губа̀, βλ. Гу́ба.

Губный (κεφαλικὸς, ἐπὶ ποινῆς κεφαλαιακῆς) συγγ. κυβὴ (κεφαλὴ, οἷον κυβινὸς, ὡς κυβηλίς·) ἀνάφερε εἰς τὸ Гублю̀.

*Губерна́торъ, λτ. Gubernator, κυβερνέτωρ,—νήτωρ· (σημείωσ. γ = κ·)

Гублю̀ (ἀφανίζω, ἀπολλύω). Губи́тель (φθορεὺς, λοιμὸς, ὀλέθριος) κύβω, κυβέω, κυβητίζω (καταςρέφω, ὡς καὶ κύβω, κύπω, κυπόω, ἀναπυπόω,= ἀνατρέπω) καὶ Ἀλβαν· hnmp, κύμπω, κύμβω, κτλ. Ἐκ τȣ̃ γύω, κύω (κύϜω, καὶ κύθω, κεύθω)=χύω, χάω, Σ. χάνω (χωννύω, ἀφανίζω)· συγγ. Ги́бну,

Гйблю. Ἕτερον δὲ τὸ Γρμ. Uebel (κακὸν)· ἐν γὰρ τῷ Гублю̀ καὶ Гыблю̀ (у = ы = и) Гиблю̀ τὸ λ ἐπενθετικὸν, καθὰ καὶ τὸ н, ἐν τῷ Гибню̀, τὰ πάντα ἐκ τοῦ ἀῤῥήτου Губу̀ = γυβῶ, κύβω, ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ συγγενοῦς κύθω, κεύθω, χωννύω· τὸ δὲ κύβω, = καὶ καύω, κάβω, κάμβω, πτω, βλ. Гнѵ̀.

Гугни́вый, Гугни́въ, βλ. Гукъ.

Гудо́къ (ἀρχαῖον ὄργανον μουσικὸν, ὡς τὸ βιολίνιον, ἢ κιθάρα). Гудю̀—жу̀ (κρέω τὸ Гудо́къ) Ϝύδω, ὕδω, Ϝῦδος=ᾆδω, ᾠδή· (παῤβλ· τὸ Σ. γάειδα, ὁ ἀσκαύλης, = Ϝαειδὰ, ἀοιδὰ, ἀοιδὴ). Гуде́цъ (κιθαρωδός) Ϝυδὸς, ὑδὸς = ἀοιδὸς, κτλ. καὶ τὸ Λιθ. giedmi, καὶ giedoju = Ϝαειδέω, ἀείδω, καὶ ἀείδημι.

Гужъ (σχοινίον, χορδὴ, ἱμὰς) Ϝοῦσσον, οἶσον συγγ. уже.

Гу́зка (ὀῤῥοπύγιον, ἐπὶ πτηνῶν· τὸ θέμα Гуза, Гуз=γυσσ—κυσσ.) κυσσὸς, κύσθος (πρωκτὸς, ἐκ τοῦ κύω, γύω). Λέγεται καὶ Гу́зно (Гузо). — Гузю́нный (κτητικὸν τοῦ Гуз, = κῶλον, τὸ εὐθὲς ἔντερον) οἷον κύσσινον (ἀνῆκον τῷ κυσσῷ.) Πρβ. τὸ Σ. καὶ Τουρκ· κουσκοῦνι (λωρίον διαβαῖνον ὑπὸ τὴν οὐρὰν τοῦ ἵππου καὶ συνέχον τὸ ἐφίππειον (τὴν σέλλαν). Гу́заю (μέλλω, βραδύνω) ὡς, χάζω—ζομαι (χάω, χύω, γύω). Καὶ τὸ Σ. κολόνω, ἐκ τοῦ κολόω, κολούω (κόλος = κοῖλος, κύω, γύω, καὶ κῶλον· ὅθεν Σ. κῶλος = κυσσὸς) διὰ

τὸ χάζεσθαι πρὸς τὰ ὀπίσω ἀπισχυριζομένυς τὺς μὴ θέλοντας προχωρεῖν.)

Гу́за (ῥυτὶς) συγγ. (κύος) κυσὸς, κύςη, (κύω τὸ χωρῶ, διὰ τὸ κοίλωμα τὸ ἐν ταῖς ῥυτίσι. ὡς καὶ φαρκὶς, διὰ τὸ σχιςὸν·) συγγ. Гу́зка.

Гукъ (ἦχος σομφὸς, κωφός). Гу́каю (φθέγγομαι, ἢ ἠχῶ σομφὸν, τονθορύζω·) γόκ-ος (ο=ου, γῦκ-ος) γόγος=γόγγος, γόγγυς, γογγύω, γογγύζω, ὅθεν καὶ, γογγὸς (= μογγὸς) Гугни́въ (οἷον γογνύϝς, γογνὸς) ὁ λαλῶν ἀδιάρθρωτα, μογγιλάλος.

Гулъ (ἦχος, φθόγγος ἀδιάρθρωτος). Гу́лю (ἀδιάρθρωτον φθέγγομαι.) Ϝύλος, ὕλος (ὅθεν ὕθλος) Ϝύλω, ὕλω, ὕλλω· „ ὑλλεῖν, θρυλλεῖν (Ἡσύχ.)· ὅθεν καὶ Σ. γυλίζω (ὑλίζω) γυγυλίζω (ἐπὶ βρεφῶν) „ дѣтя гулюшъ, τιτθὰ γυλλῦντι. βλ. Гусли.

Гуля́ю (περιπατῶ πρὸς διατριβὴν· εὐφραίνομαι, ῥαθυμῶ, ἀσωτεύομαι) ἀλάω, ἠλάω, ἠλάσκω· (περιπλανῶμαι· ἐκ τῦ ἄλω, α=υ, ὡς, Hecuba, Ἑκάβη· ἥβη, pubes, κτλ.) ἤ, γλιάω· „ γλιᾶται, παίζει (Ἡσύχ. καὶ Εὐςθ.), Γρμ. (πρὸς Ῥῆνον) gaule, παίζω, (βλ. Tripart. p. 224). Τὸ Σκανδιναβ. Jula, Giula συγγεν. τῦ ἀρχ. Γρμ. Gillen (Opfer-Gillen), ὅθεν Gilde (συμπόσιον, φαγοπότιον, ἔρανος), παραβάλλει ὁ Ῥείμερ. πρὸς τὸ (εἴλη, ἴλη) εἰλαπίνη (= κατ᾽ ἴλας, ἰλαδὸν πίνειν.)

*Гу́мми, τὸ λτ. gummi=κόμμι.

Гумно̀ (ἅλως) τὸ θέμα Гум—, но κατάληξις (Δοβρόβ. σελ. 291) γυμνὸν, (ὡς ἄδενδρος τόπος)· ἢ συγγεν. γύω (κύω) ὅθεν γυνὸς, „γυνῷ ἀλωῆς ('Ομ.) οἷον, γυμνὸς (ὡς, σιγύννη, σιγύμνη, κτλ.)

*Гу́ртикъ (γύρος νομίσματος) γυρτὸς, κυρτὸς, τὸ Γρ. Gurt, συγγ. Gürtel (ζώνη) ἐκ τοῦ γυρῶ, κυρτῶ (ὡς καὶ καμάρα, ριον, Σ. κεμέρι=ζώνη, ἐκ τοῦ κάμω, κάμβω, κάμπτω) βλ. Adelung λ. gurt.

Гуртъ (ἀγέλη, ποίμνιον) Γρ. Heerde, Ασξ. hiord. Πρβ. τὸ Ταταρ. hord. (ἀγέλη νομάδων ἀνθρώπων, στρατόπεδον, Τουρκ. hordu—καὶ τὸ Юртъ=Τουρκ. orta.) ['Εκ τῷ Ταταρικῷ καὶ Σκυθικῷ hord εὕρηκαν τινὲς τῶν κριτικῶν συγγένειαν μετὰ τοῦ 'Εορδὸς, ἢ "Εορδος (ἔθνος ἀρχαῖον τῆς Μυγδονίας. βλ. Θουκ. β. Στέφ. βυζ. λ. 'Εορδαῖαι. βλ. καὶ Wasse εἰς 'Ηρόδ. Ζ. 185) „'Εορδοὶ, οἱ Μακεδόνες (Σχ. Λυκφρ. βλ. καὶ Στράβ. Ζ, 323, καὶ 326.) 'Αλλὰ τὸ ἐθνικὸν 'Εορδὸς συγγενὲς τοῦ ἔορδα, ἐκ τοῦ ἔρδω = ἔργω· ὅθεν καὶ "Ορδης, κύριον ὄνομα = Ϝέρδης, Γέρδης, γέρδιος, gerdius = ἐργάτης, (βλ. 'Ρειμ. λ. 'Ορδιναῖος.) Τὸ δὲ τῆς Συν· παρὰ Κρήταις κουράδι (ποίμνιον) φαίνεται ἐκ τοῦ κουρίζω (= κείρω) = κουρίδιον, καὶ κουράδιον, (ὡς τὸ λτ. pecus, ἐκ τοῦ peco, πέκω) οὐ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ λτ. curo=φροντίζω, ἐκ τοῦ ὅρω, οὔρω, Ϝούρω·

δρώω, ὤρα = ἡ φροντίς)· ἀλλὰ πρὸς τὸ κυράδι οὐ τολμῶμεν παραβαλεῖν τὸ куртъ.]

Гусли (κιθάρα) συγγ. ὕσλος Λακων=ὕθλος, ὕλος, ὕλω, ὕλλω (ὕω, ὕδω, ᾄδω) βλ. Гулъ.

Гусь, (χῆς χὸς)=χὴν, χηνὸς, δωρ. χὰν, χανὸς Γρ. Gans, κατ' ἄλλας διαλέκτες, gaas, gås, goose, λτ. anser, ὅθεν auca, 'Ιτ. occa, Γλ. oie, Βνδ. gus, Λαπλνδ. gas, Φιννιςὶ auhi, καὶ Τυρ. kaz.

Гутей, κύδων, κυδώνιον, λτ. cotonium, cotonum, 'Ιτ. cotagna, Γρ. Quitte, Γλ. coin.

Д.

Д. Д. д. (Добро̀, = λτ. D) = Δ, δ. = θ, τ. — Д҃ = δ' (4). ҂Д = δ, (4000). Д҃І = ιδ' (14).

Да (ναὶ) δὰ, δὴ (βεβαιωτικόν). 2, μετὰ προςακτικὲ (ὡς τὸ τῆς Σ. ἄς) = δὴ (παρακελευσματικόν). 3, = ἵνα. 4, = δὲ, δαὶ, κτλ. (βλ. Δοβρόβ. 446).

Давлю̀, Давить, ὡς ἐκ τὲ Давỳ (θλίβω, πιέζω, ἄγχω.) δάβω = δαύω, δάϜω (δάω, πρωτότ. τὲ δάπω, δέπω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. δαύω.)

Да́вный, Да́внїй, δαϜνὸς, δαϜναιὸς (δαναὸς, δηναιὸς, ὁ πολυχρόνιος). Давно̀, δαϜνὸν,

δανὸν = δὴν. Недáвно, οὐ (νὴ) δαϝνὸν (ὐ πρὸ πολλῦ = πρὸ μικρῦ.)

Даль, τᾶλε, τῆλε (μακρὰν). Дáльній, Дáльный, καὶ, Далéкій, Далéко, καὶ συγκριτκ. Дáлѣе Дальше = ταιλὸς, τηλὸς, τηλῦ, τηλόσε, τηλικὸς· „ τηλικώτατον = ποῤῥώτατον (Ἡσύχ.) Λετ. tal, Λιθ. toli, Σκρ. dila, dile, κτλ. — Далю̀ (ὅθεν одаляю = ἀπομακρύνω) τάλω = τάνω, τανύω (τάω) Βμ. delssim, Ὀλλ. tille, καὶ Ἀρβ. tala, Ἐβ, talal, (Tripart 292.)

Даръ (δῶρον). Дарю̀, Дарýю, δωρῶ, δωρέω, (χαρίζομαι, ὅθεν τὸ σύνθετ. Благо-дарю̀, ἐυ-χαριςῶ.) Дари́тель, δωρητής· (ἐκ τῦ δόω, λτ. do, dono, donum, ὡς δάω, δάνον) Ἀλβαν· dorog, δωρῶ. Σανσκρ. darana, δῶρον, donam (dono), κτλ.

Даю̀, Дамь, δᾶμι, δάω (ὅθεν δάνον) = δόω, δῶμι, διδόω, δίδωμι· καὶ Дава́ю, (δαϝάω), Λ. do, Ἰτ. dare, Γλ. donner, Σκρ. da, Λιθ. dūmi, καὶ dudu (= δῶμι καὶ δόδω, ἀντὶ διδῶ, ἐκ τῦ δόω, δῶ.) κτλ. Дáтель, δώτωρ, δότης· Дань (φόρος, δασμὸς) ὡς τὸ δάνος. Дáча, δόσις, δωτὺς — δασμὸς — δαςὴ γῆ, γῆς ἀπόμοιρα — ἀγροκήπιον, κτλ.

Двà, Двѣ, Двà, δύω, δυὰ, (υ = β, δβὰ) καὶ Двóи, Двóё, δοιοὶ, δοιαὶ, δοιὰ, Λτ. duo, Γλ. deux, Ἰσπ. dos, Λετ. diwi, divi, Γτ. dva, Ἰσλ. dvö, dvar, Ὀλ. dvee, Γρ. zwey, Σκρ. du, Πρ. du, dij, κτλ. Двóякій, δοι-

κὸς, δισσὸς. Двóйка, *δυὰς, δυϊκὴ (ἐπὶ ζεύγες).* Двую, *δυάω, δυάζω.* Дву — = *δυ, δι —* (*ἐν τοῖς συνθέτ. οἷον* двуглáвій, *δικέφαλος. κτλ.*). *Ἡ ἰδέα τῦ δύω ἐμφαίνει τὸ δίχα, διαίρεσιν, διαιρετόν· ἐκ τῦ δύω, δῦμι=δαύω, δάω = καύω, κάω, κύω = γύω, χύω, χώω, χωρῶ, χωρίς. βλ. καὶ* Для.

Дверь, *θϜύρα, θύρα.* (*θ = δ· τὸ δὲ θύρα ἐκ τῦ τύρω, τύρα, ὡς τρύω, τρύπα· καὶ ἐκ τῦ τέρω εἴη ἂν τέρα, θέρα, τϜέρα,* Дверь) *Κρν.* duri, *Γρ.* Thür, *Ἰσλ.* dur, *Σϐηδ.* dyra, *Ἀγ.* door, *Γοτ.* daur, *Βνδ.* duri, *Ἀλβανιςὶ,* dera, *Πρ.* der, *Σκρ.* dvar, tuwar, *Χαλδ.* tera, *κτλ. βλ. καὶ* Дворъ, *καὶ* Дерý.

Двúжу, Двúгу, Двúгаю (*κινῶ, σαλεύω, σκύλλω, ἐνοχλῶ*) *δύζω, δύσσω (δύγω) ὅθεν δοίδυξ, καὶ δαδύσσω, δαδύζω (= ἕλκω)· ἢ πιθανώτ· δϜίγω (γ = ζ, δϜίζω) δίγω = δίκω (ἐκ τῦ δίω) = διώκω.* (*Ἡσύχ. βλ. καὶ Ῥείμερ. λ. δοίδυξ, καὶ δίω.*)

Дворъ (*αὐλὴ, ἔπαυλις*) *συγγ.* Дверь, *ὡς, θυρὼν=προαύλιον· καὶ* Дворéцъ (*αὐλὴ βασιλική.*) *ὡς τὸ ,, θύραι βασιλέων.* (*ἔκφρασ. συνήθ. καὶ ἐν Ἀσιαν. γλώσσ.*). *ἐκ τῦ θύρα, θόρα (τϜόρα,* Двор) *Αἰολικ. φόρα, ὅθεν Λατιν·* foris, (*ἔξω*). *ἔξω δὲ τῆς οἰκίας ἡ αὐλή.*

Де, *δή, δῆθεν* (*ἐπὶ διηγήσεως λόγων ἑτέρυ τινός.*)

Дебрь (*κοιλὰς, αὐλὼν*) *δέϜρα, δέρα = τὰ σι-*

μὰ τῶν ὀρέων, (Ἡσύχ.) ὡς καὶ, δειράδες= φάραγγες (αὐτ.)· τὸ δὲ Τυρ. derbent=ςενὰ, πύλαι ὀρέων.

Деверь, δαϝήρ, δαὴρ, λτ. levir (ὡς ἐκ τῦ δεὶρ, δεϝὴρ, καὶ δ=λ· ὡς, λάκρυμα, δάκρυμα)

*Девтéрь Σ. δευτέρι, ἐκ τῦ διφθέρα. καὶ Τυρ. tefrer.

Дéвять (ἐννέα. Σκρ. enniä, Λτ. novem, Γρ. neun, Ἰσλ. niju, καὶ Προ. nüh, κτλ·) δεϝετὰ = δευτὰ, δευτὸς (ἐκ τῦ δεύω, δέω,= ἐλλείπω, ὡς ἑνὸς δέοντα δέκα. Ἐκ τῦ δευτὸς καὶ τὸ δεύτερος, ὡς ὑποδεέςερος, ὕςερος τῦ πρώτυ, ὅθεν καὶ δεύτατος, ὁ ἔσχατος. ἡ δὲ παραγωγὴ τῦ δεύτερος ἐκ τοῦ δύω, δυὸς, δύτερος, ὐκ ὀρθή. βλ. Ῥείμ. λ. δεύτερος)· Καὶ τὸ ἐννέα δὲ φαίνεται συγγενὲς τῦ ἔννη, ἔνη (τελευταία ἡμέρα τῦ μηνὸς, ἡ ἔνη, καὶ νέα.) ὡς τελευταῖος δηλονότι καὶ ὗτος τῶν μονάδων ἀριθμός· ἤ, συγγεν· τῦ νέος (ὡς καὶ λτ. novem, καὶ novus· Γρμ. neun, ἐννέα, καὶ neu, νέος·) οἷον νέος τις ἀριθμὸς προκύπτων ἐκ τῆς πρὸς τοῖς ὀκτὼ προσθέσεως τῆς μονάδος· ὡς τὰ Γερμ. eilf (ἕνδεκα=einlif=ἓν λοιπὸν, ἐπὶ τῇ δεκάδι δηλαδὴ.) zwölf (δώδεκα = zweylif, δύω λοιπά). βλ. καὶ Ῥείμ. λ. Ἐννέα.

Дéготь (πίσσα ῥευςὴ. Γλ. goudron de bouleau) τάγος = ςάγος (ε = α· βλ. Деверь) = ςαγὼν ςακτὴ (ςάζω, ὡς τέγος=ςέγος).

*Дéисусъ = δέησις· (ὀνομασία εἰκόνος τȣ̃ Σωτῆρος Χριςȣ̃, ἑκατέρωθεν τῆς Θεοτόκȣ καὶ τοῦ Προδρόμȣ ἱκετικῶς παριςαμένων· τὸ Σ. Τριμόρφιον.)

Дéлва (πίθος, κάδος) λτ. dolium, συγγ. δάλω, δαίλω (κόπτω, σχίζω) ὅθεν καὶ δελφὺς,—φύα, αἰολ. δόλφος (ἡ μήτρα, ὡς κοίλη) βλ. Дóлъ.

*Демéстиво (εἶδος Ἐκκλησιαςικῆς ᾠδῆς· ἐκ τȣ̃ Ἑλληνολατινικȣ̃ Δομέςικος, Δομέςιχος, εἷς τῶν τῆς Ἐκκλησίας ψαλτῶν. Βυζαντινοί). οἷον Δομεςίχειον (ᾆσμα.)

День (ἡμέρα) δὶν = δὶς, διὸς, δία (Δεὺς, ὁ Ζεὺς = αἰθὴρ· ὅθεν εὐ-δία, εὐδιεινὸς, ἔνδιος, ἐνδιάζω, κτλ. καὶ τὸ λτ. sub diu: καὶ δὰν (α = ε, День)=Ζᾶν, Ζανὸς, Ζῆν [δ≠ζ. Τὸ λτ. Jovis, ἀρχαίως Diovis, ἐκ τȣ̃ Διὸς· τὸ δὲ Jupiter, ἀρχαίως Juppiter = Jus—piter, Δὺς, ἢ Ζὺς (Δεὺς, Ζεὺς) πάτερ.] Λτ. dies: „ Δία οἱ Κρῆτες ἔλεγον τὴν ἡμέραν (Μακρόβιος.) καὶ ὁ Varr: παράγει τὸ dies ἐκ τȣ̃ Δία (de Lin. Lat. L. IV). Πολ. dzien, Βενδ. dau, Λετ. dien, debbes, Λιθ. dienas, Ἰρλ. dia, Ἀγ. day, Γλ. di (mi-di, lun-di, etc.) Δαν. tag. ἀρχ. denn, Γρ. Tag, Σκρ. dina, dinon, κτλ. τὸ Αρβ. dau = φῶς, λάμψις.

Дéргаю (ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ, ὡς ἐκ τȣ̃ Дéргу) δέργω = δέρϜω, δέρω [ὅθεν καὶ δέρπω, δρέπω· οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ συγγενȣ̃ς τέρω (δέρω)

τὸ τέργω, λτ. tergo, abstergo. βλ. 'Ρείμ. λ. δέρω]. ἢ (δέργω) δέρκω = δέρπω, δρέπω· (γ=κ=π· ὡς, δράκανον, Λακωνικῶς=δρέπανον· κῇ = πῇ, κτλ.)

Деревня (χωρίον) τέρεβνον—τέρεμνον· „ τέρεμνα, οἰμήματα. τέραμνοι, σκηνώματα ('Ησύχ) β = μ.

Дерево, βλ. Древо.

Держу (κρατέω) δέρσω = δράσσω (σσ=ζ, ὅθεν συνήθ· δράζω, ἀδράζω; καὶ μεταθ. οἷον, δάρζω, δέρζω, Держу. ὡς, δαρχμὴ ἡ δραχμή· καὶ ε = α, ὡς, θέρσος, θάρσος.) δράσσομαι, Держусь (μέσον = κρατῦμαι). Держалка (λαβὴ) δράξις, δραγμὴ (ὡς ἐκ τῦ Держала, οἷον δραξάλα, δρασσομένη.)

Держи-дерево (παλίυρος) ἐκ τῦ Держу, ὡς δρασσομένη.

Дерзаю, θερσέω, αἰολικ. = θαρσέω, θαῤῥῶ (Σλ. Дрзну, θερσύνω) ἀρχ. Γρ. tharren, getharren (dürfen), 'Εβρ. darach, κτλ. Дерзкій Дерзокъ (θερσὸς) θερσὺς, θαρσαλέος, καὶ Дерзый, Дерзъ, θρασὺς (ὅθεν καὶ Λιθ. drasinohs = θρασύνομαι, καὶ drasùs, θρασὺς) Γρ. dreust. κτλ. καὶ Περσ. dürüscht, κτλ. Дерзость, θέρσος, θάρσος. Γρ. Thurst (τόλμημα) κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. θαῤῥέω.

Дерьмо (κόπρος, ἐκ τῦ Деру) δέρμος, τὸ, (=δρύμα, δρύψαλον, ξύσμα. Σ. ἔκδαρμα, ἐκ τῦ δρέω, (δέρω) δρέπω. ὡς καὶ, κόπρος, ἐκ τῦ κόπτω.)

Дерý, δέρω, δαίρω (ἐκδέρω)· 2, δέρω (Σ. δέρνω, τύπτω), 3, δέρω (δρύπτω, ξύω, σπαράσσω). Драніе, δάρσις (ἔκδαρσις)· καὶ живодéръ, ὁ. ζωοδάρτης. Дерýнъ, δέρων = δριμὺς. καὶ τὸ δριμὺς ἐκ τῦ δρίω = δρέω = δέρω, καὶ δρίπω, καὶ δρύπω (δρύω) καὶ δράπω· ὅθεν Σ. δραπέτσι (ἐπὶ δριμέων χυμῶν, οἷον δραπέσσιον, ἀντὶ δράψιον, ὡς, δρύψιον, δρώπαξ, κτλ. „ дерéтъ горло=δέρει γαργαρεῶνα, = δρυμάσσει. κτλ.]. Дырà καὶ Дирà (τύρα) τρύπα, ἐκ τῦ τύρω (= τρύω) τύρα, ὅθεν θύρα· τὸ δὲ τύρω = τέρω = δέρω. (βλ. 'Ρείμ. λ. δέρω). Сдоръ (С-дирáю) μεσεντέριον=δέρτρον, καὶ δαρτὸν.

Деснà (ὕλα ὀδόντων) δέξανα=δόκανα, δοχεῖα· τὸ θέμα Дек=δεκ—δέχ—δέκω, δέχω.

Десный, δεξιὸς. [ὡς ἐκ τῦ δέκω, δέχω (δέχομαι) δέξω, δεξιὸς, συνήθ. δεξὸς· οὕτως ἐκ τῦ δέκω, δέκνω (ὅθεν δέχνυμαι) οἷον δεκνιὸς. с=κ· βλ. 'Αλφάβ.] δεξιτερὸς, λτ. dexterus, καὶ dextera, δεξιτερὴ, δεξιὰ=Десни́ца, ἐλλειπτ. χεὶρ, ὑποκορ· ἐκ τῦ Деснà (οἷον δεκνὰ, δεκνίσκα, ὡς ἂν εἴποις, συνήθως, δεξίτσα, ἐκ τῦ δεξὸς, δεξὴ, δεξὰ, δεξιὰ = δεξιὰ) βλ. Лѣвый.

Дéсять, δέκα, λτ. decem, 'Ιτ. dieci, 'Ισπ. diez, Γλ. dix, Λιθ. deszimtr, Λετ. desmit, Σκρ. descha, Ζνδ. deh, 'Ισλ. diju, 'Αγ. ten, Γρ. Zehn, κτλ.—Десятóкъ, δεκὰς, δεκάδα.

Деся́тый, δέκατος. Девяти́на, δεκάτη. Десяпью̀, δεκάκις. κτλ. ['Ο δέκα ἀριθμὸς φαίνεται συγγεν· τῦ δέκω, δέχω, χομαι, (ὡς καὶ τὸ Дéсять τῦ Десный), ὅθεν καὶ ἡ δοχμὴ (παλαιςὴ, σπιθαμή.) ὥςε ἡ ἰδέα τῦ δέκα ἐμφαίνει τὴν ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν, ἢ τῶν δέκα δακτύλων σύναψιν πρὸς ὑποδοχὴν, καὶ σημαίνοι ἂν ἀπολύτως δοχμὴν, δοχὴν ἐν κοίλαις χερσίν, ἤτοι δράκα (συνήθ. ἀπλόχειρον, φύκταν, = πύκτην, ἐκ τῦ πύξ.) βλ. καὶ пять.]

Деше́вый, Де́шевъ, εὔωνος, Σ. εὐθηνός· ἐκ τῦ θέω, τίθημι, θὴν (ὅθεν θηνὸς, καὶ θενὸς, εὔχρηςα ἐν τοῖς, εὐ-θηνὸς, εὐθηνέω, εὐθενέω) καὶ θεὶς, ὅθεν φαίνεται τὸ Де́шевъ, θέσιϜος, οἷον θέσιος, θείσιος. ὡς θὴν, θενός.

Джипъ (φαρέτρα) σκύτος, κύτος, (κοίλωμα, κύω, κεύθω.—τὸ Дж=τσ=κσ=σκ. βλ. 'Αλφάβητ.) Πρβλ. Σ. skida, (κυλεὸς, θήκη. Γρ. Scheide, 'Αγ. scheath, κτλ. (Adelung) βλ. καὶ τὸ συγγεν. щи́тъ.

Ди́вій (ἄγριος) συγγ. Ди́во = θηβὸς, θαβὸς, (ἐκπληκτικός· ὡς καὶ, θάπα=φόβος ('Ησύχ.) βλ. καὶ Ди́кій, καὶ Ди́во.

Ди́во, θῆβος, θῆπος, θάπος (θαῦμα)· Дивлю̀, Диву́ю (ἐκ τῦ ἀχρήςυ Диву̀) θήβω,-πω, θάπω, θάβω, θαβέω (θάω, θαύω, θάβω) θαμ-

βέω, θαυμάζω. Дйвный, Дйвенъ (*θαυμαςὸς· ὡς θήβων, θάπων, εἰς θαῦμα κινῶν.*)

Дйкій, Дикъ, (*ἄγριος*) *δῆκος, δάκος, δήκιος, „ δάκια, τὰ ἄγρια τῶν ὀρνίθων,* (*'Ησύχ.*) *ἐκ τῦ δήκω, δάκω.* (*ὅθεν δάκετον, δακετὸν, πᾶν ἄγριον καὶ δάκνον θηρίον*). Дичь (*ἄγριον πτηνὸν, ἀγρίμιον, ἄγριος ἄνθρωπος*), *ὡς τὸ δῆξ, δάξ.—Γοτθ.* dichs, dius (*θηρίον*). Дичáю, Дичѣю (*ἀγριεύομαι*) *δακέω, δάκω, δήκω, συγγενὲς θήγω, θηγέω, θήγομαι = ὀξύνομαι* (*βλ. 'Ρειμ. λ. δάκω*).

Дитя́ *καὶ* Дѣти (*παιδίον, νήπιον*) *πληθ.* Дѣтя̀, *τυθὸν, τιθὸν, = τιτθὸν, τιτθὰ, Συηβ.* ditte. *βλ. καὶ* Чадо.

Длань, *'Ρωσ.* Долонь, *καὶ μεταθ'.* Ладонь, *Σρβ.* Длан (*παλάμη, παλαιςὴς*) *συγγ.* Далъ, *ταλὸν, ταελὸν, τηλὸν* (*μακρόν*)· *ὡς καὶ τὸ δῶρον, καὶ δάρις, καὶ δάρειρ, αἰολικ.* (*ἡ παλαιςὴ*) *ἐκ τῦ δαρὸν, δηρὸν* (*τὸ μακρόν*). *ἴσως δὲ καὶ αὐτὸ τὸ δάρις* (*ρ = λ, ὡς, λείριον,* lilium. Lemuria, Remuria) = *δάλις, δάλιν* (*ὡς* ивинъ=*ἴβις*) *συγκπ.* Длань. *Πρβλ. τὸ 'Αλβαν.* dora (*χείρ*) = *δῶρον,* Долонь.

Дл̀я, *διὰ* (*πρόθ.*) *συγγ.* Дѣлю, *δαίλω* (*δάλω = δι-έλω, διαιρῶ. οἷον δάλα.*) *Καὶ ἡ διὰ σημαίνει διαίρεσιν, ὡς συγγενὴς τῦ δὶς, δίχα,* (*κατὰ τὸ τρὶς, τρίχα*) *ὅθεν λτ.* dis—di— (*ἐν συνθέσει.*) *τὸ δὲ δὶς* (*ἐκ τῦ ἀρχ. δυῒς,*

ἀρχ. λτ. duis) = λτ. bis (β = δ.). βλ. Два. Пρβ. καὶ Черезъ, Скрозѣ, Раз—κτλ.

Днѣпръ (ὁ Βορυσθένης ποταμός) δνεπερὸς, δνεφερὸς = δνοφερὸς (δνόφος, γνόφος = νόφος, νέφος, νέφω, νίφω, νίπτω, νίζω, συγγεν. νάζω, ναύω, νάω, Γερ. nassen, nätzen, κτλ.)

Днѣстръ (Τύρας ὁ ποταμὸς) ἴσως συγγεν. τοῦ Νέσος (ἐκ τοῦ νέω, νάω) καὶ τοῦ, Νέσων (ποταμῶν ὀνόματα) μετὰ F δνέσος (ὡς δνόφος, γνόφος) δνέσρος (οἷον ἐκ τοῦ δνέσορ, δνέσορος.) βλ. Днѣпръ.

Дмỳ (φυσῶ) θυμῶ. βλ. Дымъ καὶ Духъ.

Днò (πυθμὴν) θῖν, θινός. „ μή με τὴν θῖνα ταράττης ('Αριστφ'.) = ἐκ βυθοῦ κινῆς ('Ησύχ.) ἢ συγγεν. δύνω = βύνω, βύνα, δύνα (βλ. 'Ρείμ. λ. βύνη, καὶ δύω. βλ. καὶ Донъ.)

До (πρόθ = ἕως, ὡς) τῷ, τῇ (ἐκεῖ). λτ. donec „ τήνης, ἕως. Ταραντῖνοι ('Ησύχ.)

Дóба (καιρὸς, ὥρα). Подобáетъ (ἀπρόσωπ. = πρέπει) ἐκ τοῦ ἀχρήστου добáю = δευέω (δεέω, ὅθεν δεήσει) δεύει· λτ. debet, δέει, δεῖ, ὅθεν δεύων (δέβων, καὶ οἷον δόβων, δόβας, доба, ἀντὶ δεύας, δεήσας) ὁ δέων χρόνος, ὡς τὸ „ ἐν δέοντι (ἐλλειπτ. χρόνῳ). Подóба (χρῆσις) ὡς καί, χρὴ = δεῖ. Подóбіе (ὁμοίωσις, ὁμοίωμα) ὡς ἐκ τοῦ εἴκω, ἔοικα τὸ, εἰκὼν, εἴκελος, καὶ τὸ ἔοικεν, εἰκὸς = προσῆκον = δέον. Нáдобный, Нáдобенъ (χρή-

σιμος, ἀναγκαῖος) ὁ δεύων (προσήκων, ὢν, οἷον δεῖ εἶναι.)

Добрый, Добръ (ἀγαθὸς, καλὸς). ἐκ τȣ̃ Доба (Δοβρόβισκ.) ἢ θαβρὸς, θιβρός. [ἐκ τȣ̃ θάπω, τάφω (καίω), τάφρος· καὶ ἐκ τȣ̃ σύγγ. θέπω, τέπω, tepo, τέφρα· ἐκ δὲ τȣ̃ θίπω, θιβρὸς, καὶ θιμβρὸς (ὅθεν καὶ Θίμβρων κύριον ὄνομα Λακωνικόν) = θερμὸς, καὶ λαμπρὸς, τρυφερὸς, καλὸς (Ἡσύχ.). Οὕτω καὶ τὸ καλὸς, ἐκ τȣ̃ κάω, καίω (λάμπω). τὸ δὲ Γρ. tapfer, Ἀγ. dapper, (γενναῖος, ῥωμαλαῖος) ἐκ τȣ̃ Добрый (Wachter): ἢ (κατὰ τὸν Adelung) συγγενὲς μὲν τȣ̃ Добрый, ἀμφότερα δὲ ὀνοματοποιΐα, ὡς τὸ tappen, tüppen,=δȣπὲν, δȣπεῖν (ἐπὶ κινήσεως ἰσχυρᾶς, οἷα ἡ τῶν ῥωμαλέων ἀνδρῶν, ἢ ἵππων, ὅταν ῥάγδην φέρωνται, καὶ ῥήσσωσι ποσὶ χθόνα.) ὥςε τὸ tapfer, =δȣπερὸς, ὡς τὸ δȣπήτωρ· ἀλλὰ πρὸς ταύτην τὴν ἔννοιαν τὸ Добръ οὐ πάνυ τι ἔοικεν ὁμολογεῖν.]

Дождь (βροχὴ) Ἰλλυρ. dasgy, Καρ. desh, Κρτ. desgy, Βμ. desst, Πολ. deszcz, καὶ deźdź, κτλ. — Дождю (βρέχω) δεύσσω (δεύζω) δεῦσος, δευσὸς, (ευ = ω· ὡς, εὖρος, ὦρος, ὥρα· οἷον, δάζω, δόζω, δόσδω). ἢ, τάσδω, τάζω (ςάζω, ςάγω, ἐκ τȣ̃ τάω, таю, ὅθεν καὶ, теку, точу) ςαγὼν, ςάγος (τάγος, γ=ζ, οἷον, τάζος, τάσδ-ος· α = ο καὶ τ = δ.) Πρβ. Ἰτ. doccia, Ἰσλ. dögg, Ἀγ dasck. Σβ.

duska, *Γλ.* douche, *καὶ* doucher (*ςαλάζειν.*)
Дóлгій, Дóлогъ, *δολιχός.* Долготà, *τὸ δολιχὸν, οἷον, δολιχότης,* (*μῆκος*). Длúнный (*μακρὸς*) *τȣ̃τὸ φαίνεται ἐκ τȣ̃* Далъ, *ταλὸς, τηλὸς, ὡς καὶ τὸ* Длю̀ (*μηκύνω, παρατείνω τὸν χρόνον*) *τάλω=τάνω, τανύω. Ἐκ δὲ τȣ̃* Дóлгій *τὸ* Должáю, *χρήσιμον εἰς τὸ* Продолжáю (*μηκύνω, παρατείνω*) *δολιχέω,—χεύω. Ἀλλὰ καὶ τὸ δόλιχος, δόλιξ=δάλις, τάλις, τηλός.*
Долгъ (*ὄφλημα, χρέος*) *Πολ.* dlug, *Βμ.* dluh, *Κρν.* dovg, dolg, *Σρβ.* dug, *κτλ. καὶ Γοτϑ.* dolge, *τέλγος* (*τόλγος, ε = ο, ὡς δέλος, δόλος*) *τέλχος=τέλϑος* [*γ=χ, καὶ χ=φ=ϑ. τέλϑος, αἰολ. τέλφος, τέλχος,—γος· ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ τέλσος* (*σ=χ=γ*)· *παρὰ τὸ τελέω, τέλεϑος, τέλϑος· καὶ ἐκ τȣ̃ τέλω, τέλσω, τέλσος.*] Должнúкъ (*ὀφειλέτης*) *τελίζων, τελεςής.* Должу̀ (*ὀφείλω*) *τελίζω,* (*τὸ καὶ ἄλλως, τελίσκω = τελῶ.*) *κτλ.*
Дóлъ, Долúна (*κοιλὰς, αὐλὼν*) *Γρ.* Thal, *ἀρχ.* tal, dal, *Ἀγ.* dale, *Γτ.* dalei, *κτλ. συγγ. δάλω, δάλλω* (*κόπτω*) *δάλα,* (*κοπὴ, ὅϑεν λύμη*) *δαλὴς, κτλ.* [*ἐκ τȣ̃ δάλω φαίνεται καὶ τὸ δελφὺς, αἰολ. δόλφος* (*ἡ μήτρα*)· *ἀλλὰ καὶ τὸ ϑύλαξ, ϑυλλὶς* (*ϑυλὴ, λὸς, υ=ο, οἷον ϑόλος,* Долъ) *σημαίνει κοῖλον* (*βλ.* Полúца, *καὶ* Дéлва, *καὶ* Дѣлю̀]. *ἢ συγγ. τέλμα = ἔδαφος· τέλβω = ςείβω.* (*Ἡσύχ.*) *ὡς καὶ τὸ* Дóлу=*κάτω. Καὶ τὸ* Thal *ὁ* Adelung *πα-*

ράγει ἐκ τῦ dal, κάτω, χαμαὶ. (βλ. καὶ Theodor. Bernd. Verwandtschaft der Germanischen und Slawischen Sprachen. p. 174.)

Домъ, δόμος, δῶμα (οἶκος) λτ. domus, κτλ.— Дóма, Домóй (οἴκοι, οἴκαδε) δόμοι, δόμοϊ, (δόμῳ), δόμονδε.

Донъ, ὁ Τάναϊς ποταμός· (Σκυθιςὶ, Σίλις· εἴγε καὶ τῦτο Σκυθικὸν, καὶ μὴ Σλαβονικὸν ἐκ τῦ сила, ἰσχὺς) Ταταρ. duna. Τὸ μὲν Τάναϊς φαίνεται συγγενὲς τῦ ταναὸς, ἔςι δ' ἄρα καὶ τὸ Донъ συγγεν. τῦ Τάναϊς, ταναὸς, τανὸς, τανὺς (τανύω), ὡς καὶ, Τάνος, Ἀργολίδος ποταμὸς (Παυσαν. Κορινθ. λη); ἢ γοῦν μᾶλλον τὸ Донъ συγγενὲς τῦ δύνω (υ = ο, δόνω) тону (ὅπυ συμπίπτει καὶ τὸ Днò = πυθμὴν, βυθμὴν, βυθὸς.) οἷον δύνη = βύνη (θάλασσα. ὡς καὶ τὸ δύω κατὰ διάλεκτ. = βύω); Ἐν τῇ διαλέκτ. τῶν Ὀσσητῶν (φύλυ Περσικῦ περὶ τὸν Καύκασον) don, ἢ doun = ὕδωρ (Κλάπροθ. Asia polyglott. p. 96.). Tuna, ἢ Duna οἱ Τῦρκοι λέγουσι καὶ τὸν Δανέβιον (Ἴςρον). Καὶ τῦτυ δὲ τὸ ὄνομα ὐ πάνυ τοι ἀπέχειν δοκεῖ τῦ Τάναϊς καὶ Донъ.

Дорóга, Σλ. драга, Βμ. draha, Πλ. droga (ὁδὸς) τράχα (ὡς τράχω, τρέχω)=τρόχα, καὶ τρόχος. Ἑβρ. derech. κτλ. βλ. Дражáю.

Доскà βλ. Дскà.

Дочь βλ. Дщерь.

Дою (ἀμέλγω, θηλάζω) θόω, θώω, (δ=θ. βλ. Духъ.) θάω, (ὅθεν θηλὴ, θηλάζω.) „Доить корову = θᾶσαι τὰν βῶν, ὡς τὸ „θῆσθαι γάλα. — καὶ, корова доитъ, θηλάζεται, ἐκδίδωσι γάλα. ὡς " θήσατο μαζὸν (ἡ μήτηρ τὸ παιδίον. "Ομηρ.). Доилица, θηλάςρια, θηλώ. Доеніе (θήλασις) οἷον θοάνη, ὅθεν καὶ τὸ θοίνη. [ἐκ τῦ θόω, θώω, θώσσω, θώζω (θώδω, θ = φ, φώδω) τὸ ἀρχ. Τευτων. fodan, foedan, fedan, fuden, τρέφειν. τὸ θέμα ἄω, ἀάω, ἄζω, Γρ. atzen. βλ. Ρειμ.]

Драга, βλ. Дорога.

Драгій, Драгъ, 'Ρωσσ. Дорогій, Дорогъ, Πολ. drogi (πολύτιμος) δροϝὸς, δροὸς [„ δροὸς, ἰσχυρός· Ἀργεῖοι· δροιὸς, καλός. Κρῆτες. ('Ησύχ. ἴσ. ἐκ τῦ δρόω, δράω, δρῶν, δραςήριος). Καὶ τῦ Γρ. theuer (πολύτιμος) ἡ ἀρχικὴ σημασία ἦν μέγας, καὶ ῥωμαλέος, (βλ. Adelung) ὅθεν καὶ ὁ πολύτιμος. καὶ τὸ Σ. ἀκριβὸς (ἀκριβὴς) ἐκ τῦ ἄκρος, ἄκρις (ἔξοχος)· καὶ τὸ, ἄξιος, ἐκ τῦ ἄγω (βαρῶ)· καὶ τὸ λτ. carus = charus, χαρίεις. Χάρις, ῥώμη, κάλλος, μέγεθος, βάρος, ἐπάγονται τὴν ἰδέαν τῦ πολυτίμυ. Τὸ δὲ τραχὺς πρὸς τὸ Драгій παραβαλλόμενον, πάνυ τοι δοκεῖ ἀπροσδιόνυσον καὶ κωμικὸν, ὡς τὸ τῆς συνηθ· ἁλμυρὸς, μεταφορ.=ἀκριβὸς.] βλ. καὶ Tripart. p. 292.

Дражаю (εὔχρηςον ἐν τῷ подражаю, μιμῦμαι)

ἐκ τῦ Дражу̀=τράχω, τρέχω, τροχάω (κ=χ.) ὅθεν καὶ τὸ Доро́га, Дра́га (βλ. Δοβρόβ. σελ. 129.) ὥςε τὸ подража́ю=παρατρέχω, ἀκολυθῶ, ὅθεν μιμῦμαι· ὡς τὸ, ἀκολυθῶ, ὀπηδῶ, ὀπαδὸς, κτλ.

Дражню̀, καὶ Дразню̀ (παροξύνω, παρορμῶ) Дражни́ти ὡς ἐκ τῦ Дражу̀=θράζω, θράσσω=ταράσσω· συγγ. τρύσσω (τρυπῶ).

Дра́чіе [ςοιβὴ (Ἡσαΐ. 55, 13), εἶδος ἀκανθώδυς φυτῦ, κτλ. βλ. Δοβρόβ. σελ. 129. δράπω (δράψις) δέρπω] συγγ. Драти, Деру̀, δέρω· ὡς καὶ τὸ δρυπὶς (ἐκ τῦ δέρω, τρέω, δρέπω, δρύπω). Ἢ, τραχὺς, ἐκ τῦ ῥάσσω (Ῥειμερ.) ὅθεν καὶ ῥάχος=ἀκανθῶδες φυτὸν, καὶ=ςοιβὴ (Ἡσύχ.) βλ. Рого́зъ.

Дребезжу̀ (θρυλλίζω, ἠχῶ σαθρὸν, ἐπὶ διεῤῥωγότων σκευῶν) θρεϝάζω, θρεβάζω, θρυβάζω. [ἐκ τῦ θράω, θρέω, θράζω· ὀνοματοποιΐα ἐπὶ ἤχυ συντριβομένων σωμάτων, ὡς καὶ θρύω, θρυλλίζω. Σ. θρυμματίζω, θρυβαλίζω (Ἰλ. ψ. 395). καὶ κακοφωνῶ, ἐπὶ κακοηχίας λύρας. Ὁμ. ὕμν. Ἑρμ. 488].

Дребеде́нь (θρυλλιγμὸς, κακοφωνία, κακοηχία) οἷον, θρέϝαδος, θρόος, κτλ. βλ. Трепλю̀.

Дре́вній (ἀρχαῖος, παλαιὸς) καὶ Дре́венъ, δραιϝὸς, δραϝὸς, ἐκ μεταθέσ. ἀντὶ δαρὸς, δηρὸς, δηραιὸς. „ δραιὸν, μακρὸν παλαιὸν, (Ἡσύχ. ἐκ τοῦ δραὸν=δαρὸν.) Σκρ. duari.

Дре́во, καὶ Дрѣ̀во· Ῥωσσ. Де́рево (δένδρον)·

Доію (ἀμέλγω, θηλάζω) θόω, θώω, (δ=θ. βλ. Духъ.) θάω, (ὅθεν θηλὴ, θηλάζω.) „Доить корóву = θᾶσαι τὰν βῶν, ὡς τὸ „θῆσθαι γάλα. — καὶ, корова доитъ, θηλάζεται, ἐκδίδωσι γάλα. ὡς " θήσατο μαζὸν (ἡ μήτηρ τὸ παιδίον. Ὁμηρ.). Доилица, θηλάςρια, θηλώ. Доéніе (θήλασις) οἷον θοάνη, ὅθεν καὶ τὸ θοίνη. [ἐκ τῦ θόω, θώω, θώσσω, θώζω (θώδω, θ = φ, φώδω) τὸ ἀρχ. Τευτων. fodan, foedan, fedan, fuden, τρέφειν. τὸ θέμα ἄω, ἀάω, ἄζω, Γρ. atzen. βλ. Ρειμ.]

Дрáга, βλ. Дорóга.

Драгій, Дратъ, Ῥωσσ. Дорогій, Дóрогъ, Πολ. drogi (πολύτιμος) δροϝὸς, δροὸς [„ δροὸς, ἰσχυρός· Ἀργεῖοι· δροιὸς, καλός. Κρῆτες. (Ἡσύχ. ἴσ. ἐκ τῦ δρόω, δράω, δρῶν, δραςήριος). Καὶ τῦ Γρ. theuer (πολύτιμος) ἡ ἀρχικὴ σημασία ἦν μέγας, καὶ ῥωμαλέος, (βλ. Adelung) ὅθεν καὶ ὁ πολύτιμος. καὶ τὸ Σ. ἀκριβὸς (ἀκριβὴς) ἐκ τῦ ἄκρος, ἄκρις (ἔξοχος)· καὶ τὸ, ἄξιος, ἐκ τῦ ἄγω (βαρῶ)· καὶ τὸ λτ. carus = charus, χαρίεις. Χάρις, ῥώμη, κάλλος, μέγεθος, βάρος, ἐπάγονται τὴν ἰδέαν τῦ πολυτίμυ. Τὸ δὲ τραχὺς πρὸς τὸ Драгій παραβαλλόμενον, πάνυ τοι δοκεῖ ἀπροσδιόνυσον καὶ κωμικὸν, ὡς τὸ τῆς συνηθ· ἁλμυρὸς, μεταφορ.=ἀκριβὸς.] βλ. καὶ Tripart. p. 292.

Дражáю (εὔχρηςον ἐν τῷ подражáю, μιμῦμαι)

ἐκ τῦ Дражу̀=τράχω, τρέχω, τροχάω (ж=χ.) ὅθεν καὶ τὸ Дорóга, Дрáга (βλ. Δοβρόβ. σελ. 129.) ὥςε τὸ подражáю = παρατρέχω, ἀκολυθῶ, ὅθεν μιμῦμαι· ὡς τὸ, ἀκολυθῶ, ὀπηδῶ, ὀπαδὸς, κτλ.

Дражню̀, καὶ Дразню̀ (παροξύνω, παρορμῶ) Дражити ὡς ἐκ τῦ Дражу̀ = θράζω, θράσσω = ταράσσω· συγγ. τρύσσω (τρυπῶ).

Дрáчіе [ςοιβὴ (Ἡσαΐ. 55, 13), εἶδος ἀκανθώδυς φυτῦ, κτλ. βλ. Δοβρόβ. σελ. 129. δράπω (δράψις) δέρπω] συγγ. Драпи, Дерў, δέρω· ὡς καὶ τὸ δρυπὶς (ἐκ τῦ δέρω, τρέω, δρέπω, δρύπω). Ἢ, τραχὺς, ἐκ τῦ ῥάσσω (Ῥείμερ.) ὅθεν καὶ ῥάχος=ἀκανθῶδες φυτὸν, καὶ=ςοιβὴ (Ἡσύχ.) βλ. Rогóзъ.

Дребезжу̀ (θρυλλίζω, ἠχῶ σαθρὸν, ἐπὶ διεῤῥωγότων σκευῶν) θρεϜάζω, θρεβάζω, θρυβάζω. [ἐκ τῦ θράω, θρέω, θράζω· ὀνοματοποιΐα ἐπὶ ἤχυ συντριβομένων σωμάτων, ὡς καὶ θρύω, θρυλλίζω. Σ. θρυμματίζω, θρυβαλίζω (Ἰλ. ψ. 395). καὶ κακοφωνῶ, ἐπὶ κακοηχίας λύρας. Ὁμ. ὕμν. Ἑρμ. 488].

Дребедéнь (θρυλλιγμὸς, κακοφωνία, κακοηχία) οἷον, θρέϜαδος, θρόος, κτλ. βλ. Трепл̀ю.

Дрéвній (ἀρχαῖος, παλαιὸς) καὶ Дрéвенъ, δραιϜὸς, δραϜὸς, ἐκ μεταθέσ. ἀντὶ δαρὸς, δηρὸς, δηραιὸς. „ δραιὸν, μακρὸν παλαιὸν, (Ἡσύχ. ἐκ τοῦ δραὸν=δαρὸν.) Σκρ. duari.

Дрéво, καὶ Дрѣво· Ῥωσσ. Дéрево (δένδρον)·

ἀθροιςικὸν, Древіе, δρίϜος, δρίος, δρύον, δρῦς, δόρυ, δένδρον (πάντα συγγενῆ, ἐκ τῦ δρέπω, δρέω, δέρω.) Σκρ. taru, Ἰσλ. trie, Ἀγ. three, ἀρχ. Γρμ. trée, Σβ. träd, κτλ. Древяный, δρύϊνος (δένδρινος)· Деревенѣю δενδρῦμαι (ἐπὶ φυτῶν αὐξήσεως) καὶ=ἀποδενδρῦμαι (= ναρκῶ, αἱμωδιάζω, ἐπὶ ναρκώσεως μελῶν, ὡς τὸ Σ. ξυλιάζω). Дрова (πληθυντ.) δρόϜα, δρούα = δῦρα (ξύλα καύσιμα) κτλ.

Дремлю, Дремать, ὡς ἐκ τῦ Дрему (νυςάζω) Βενδ. drimam, δρέμω=δεέρμω (ἐκ τῦ δέδορμαι, δέδορδα, δέρθω, δαρθω, δράθω) λτ. dormo, dormio, dormito, Ἰτ. dormo, Γλ. dors. Πρβλ. Γερ. träume=ὀνειρεύομαι (Σβεκ. dörm, Ἰσλ. dur, Ἀγγ. dream). ἐκ τῦ δέρθω, καὶ τὸ λτ. sterto, δ=τ, μετὰ τῦ πνευματισμῦ σ. βλ. καὶ Дрыхну.

Дробь, θρύβος= τρύφος, Σ. θρέβαλον (θραῦσμα, κλάσμα· καὶ αἱ μικραὶ βολίδες, Τερ. σατζμά, Γλ. dragée = τραχαία. Ῥείμ.). Дроблю ὡς ἐκ τῦ Дробу, θρύβω, θραύω (θράβω, θρόβω), ὅθεν, Дробина (ἡ πρὸς ζύθον θραυςὴ κριθὴ) Γρμ. Träber; ἐκ τῦ ἀρχαίυ traben, θραύειν, ἢ treben, τρίβειν (θρίω, τρίβω), Γλ. drague, Ἀγ. dregs: μ. λτ. drusus, τρύσκος, ἐκ τῦ τρύσκω, τρύζω, τρύγω, θρύγω, θράγω, θράζω. (βλ. Ῥείμ. λ. θράω). συγγ. Дрочу.

Дрождіе (ἀθροιςικὸν. Ῥωσσ. Дрожди, καὶ

Дрóжжи, πληθυντ. Κρτ. drosgye.) τρυγίας, τρύξ (ἐκ τῦ τρύγω, καὶ τρύζω, οἷον, τρυσδίας, τρυζίας) 'Ιoλ. dreggiar, 'Αγ. dregs; 'Ασξ. dresten, dros, Σβ. draegg, Γρ. Drusen, μ. λτ. drascus.

Дрожу̀, τρέζω, τρέσσω (ὡς θράζω) = τρέω, τρέμω, λτ. tremo, ἐκ τῦ τέρω, λτ. terreo, κτλ. Γλ. trembler, Γρμ. zittren (τιτρεῖν, ἀντὶ τρεῖν, ὡς τετρεμαίνω = τρεμαίνω.). Дрожь τρέος, τρόμος. βλ. Трýшу.

Дротъ, Γλ. dard (ἀκόντιον)· παράβ. δόρυ, δόρατος.

Дрочу̀ (θρύπτω, καταψῶ). Дрочу́сь (θρύπτομαι, ἐπὶ διατεθρυμμένων παίδων· ὡς τὸ Γλ. gâté.) θρύζω, θρύω, θρύπω, θρύπτω, (ὡς θράω, θράσσω, θράζω.) Дроче́на (εἶδος πλακυντίȣ) ὡς τὸ θρυμματὶς, ἐντρυμματὶς. βλ. Тру.

Другъ (φίλος, ἑταῖρος) καὶ Другъ, Другíй-гóй, ἕτερος. Друг-Дрýга, (ἀλλήλȣς), συγγενῆ· ὡς τὸ ἑταῖρος (ἕταρος), καὶ ἕτερος, ἐκ τῦ ἕτης ἀμφότερα· τὸ δὲ Другъ πόθεν; 'Ισως συγγεν. Дрáга (βλ. Дорóга.) τρόχις, (τρȣ̃χις), ὡς σύνδρομός τις ὢν καὶ συνοδοιπόρος ὁ ἑταῖρος (у = ȣ = о = α.)

Дружу̀ (πήγνυμι, ἐμπήγνυμι· ἄχρηςον.) συγγ. τρύω (τρύσσω, τρύζω), τρυπῶ. = Дручу̀.

Друзкъ (φρύγανα) συγγ. τρύσκω (ξηραίνω) οἷον, τρύσκος (ὡς τραύω, τραύξανον, τρώ-

ξανον, ἐκ τῦ τέρω, τερύω, λτ. toro, torreo, torridus.)

Дручу̀, τρύζω, τρύσσω, τρύχω (κατατρύχω) Γρ. drüske, Ἰτ. strucco, etc. βλ. Тручу̀.

Дрыхну (κοιμῶμαι) δρήθω, δέρθω, λτ. sterto, δαρθάνω. [τὸ θ, μεταβληθὲν αἰολικ· εἰς φ, δρήφω, (ὡς φὴρ, θὴρ· Феодоръ, Θεόδωρος), παρεξετράπη εἰς χ, δρήχω· ὡς, ὄφις, ὄχις, κτλ.]. ἤ, ὀνοματοποιΐα· ὡς τὰ, τρήχω, καὶ, τρύγω, τρύζω, κατὰ τὸ ῥέγχω, ῥέγκω· ἴσως δὲ καὶ ῥύγχω (ἀντὶ ῥέγχω) τρύγχω (ὡς τραχὺς ἐκ τῦ ῥάσσω· τὸ τ, πνεῦμα ἰσχυρὸν).

Дря́блый, Дря́блъ (ξηρὸς, τρυσσὸς, ἀσθενὴς) θραυλὸς, θραυρός· ἐκ τῦ θραύω (θρύβω) Дря́бну, Дря́бнуть (ὡς ἐκ τῦ Дря́бу, θράβω = θραύω) ἐπὶ φυτῶν, ξηραίνεσθαι, θραύεσθαι, θρύβεσθαι, τρύφεσθαι. (θραύω, θράω, θρύω, τρύγω, τρύφω, τρύχω, τρύσκω συγγενῆ). 2) Дря́бну (αἱμωδιάζω). λατ. torpeo= ταρβέω, ταρβῶ (μεταθ. τραβῶ, Дря́бу, τὸ ν ἐπενθετικὸν· καὶ τὸ ταρβέω ἐκ τῦ τάρβω, τάρϝω, τάρω, συγγ. θάρω, θράω.) Дряблю̀, θραυλίζω, = θρυλλίζω (σαθρὸν ἠχῶ.) βλ. Дребезжу̀.

Дрягáю (ςρέφων τινάσσω, κινῶ τὸν πόδα ταχέως, ὡς ἐκ τῦ Дрягу̀, τράγω) = ςράγω (ὡς τέγος, ςέγος) ςράγγω, ςρεύγω = ςρέπω, ςρέφω. (βλ. Ῥειμ. λ. ςράγγω). Дрягáюсь

(χερσὶ καὶ ποσὶν ἀπισχυρίζομαι) τραγεύομαι, = ςραγγεύομαι, ςρεύγομαι, ςρέφομαι. ἐκ τῦ ςράγγω, λτ. stringo, ςρίγγω.

Дрязгъ (σκύβαλον, σάρον) θράγος, θραῦσμα (θράγω, θράζω, θράξω· οἷον θράσκος, θράσγ-ος· ὡς, τραύξανον, ἐκ τῦ τράω = θράω, θραύω.) τὸ ʼΑγ. trash = περιψήματα. λτ. quisquiliæ.

Дрянь (σκύβαλον, περίψημα) θρᾶνος (θράω, θράνω, θρανεύω.)

Дря́хну (τρύχομαι, κατατρίβομαι ὑπὸ νόσε, γήρως, κτλ). Дря́хлый, Дря́хлъ, τρυχνὸς, τρυσσὸς, τρυχνόω, τρύχνω (Γαλην. Γλωσσάρ·) τρύχω = θρύγω (θράγω, θράσσω, θράζω κτλ.) ἐκ τῦ Дря́хлый (χ = c) Дря́селъ (κατηφὴς, ςυγνὸς, περίλυπος.) καὶ Дряселу́ю = ςυγνάζω· ὡς ἐκ τῦ τρίω (= τρύω, τρύχω) τριςὸς, λτ. tristis. βλ. Трясу̀.

Дска, ʽΡωσ. Доскà (πίναξ, σανὶς, τράπεζα) Κρτ. Κρν. Μοραβ. Πολ. deska (σανὶς) συγγ. Γερ. Tisch, Σβ. disk. Αγ. desk, dish, ʼΙτ. desco λτ. discus, δίσκος. [ʽΗ Σ. λέγει δόγας τὰς σανίδας τῶν οἰνοδόχων κάδων· ἴσως ἐκ τῦ δόκη, δοκὸς, δοκὶς, παρὰ τὸ δέκω, χω, —χομαι.]

Дубъ (δρῦς) συγγεν· (δάπω, ἀρχ. Γρ. dubben, tüppen) δῦπος = τῦπος, τύπος, ςύπος, stupes, κτλ. Дуби́на, (κορύνη, ῥάβδος παχεῖα ἐκ δρυὸς, ἢ ὁποιῳδήποτε δένδρυ) οἷον τυ-

παραβάλλουσι καὶ τὸ Ζενδ. tug. (Tripart. p. 373). βλ. Дымъ, καὶ Ду́маю.

Ду́ю, βλ. Духъ. Πρβλ. Γρ. dute, düte, tute, 'Αγ. toot, (Tripart. p. 31.)

Души́ца (ὀρίγανον) ἐκ τοῦ ду́ю (πνέω, ἐκπνέω, εὐωδιάζω) οἷον, θυΐσκα (θυσίσκα)· ὡς ἐκ τοῦ θύω καὶ ἡ θυΐα (εὐῶδες δένδρον) καὶ ὁ θύμος κτλ.

Дще́рь, Дщи́ (θυγάτηρ) Ρωσ. До́чь, Βμ. dcera, Κρτ. kchi, kcher, Κρν. hzi, hzer: ἐν τοῖς Γλαγολιτικοῖς βιβλίοις, Де́щи, Де́щер. οἷον θέκτηρ, θύκτηρ, θίκτη, (щ=κτ=ct=στ. τσ, τζ. βλ. ἀλφάβ.) θύγτηρ, ἐκ συγκοπῆς τοῦ θυγάτηρ· τούτου δὲ τὸ πρωτότυπον ἴσως ἐστὶ τὸ σῳζόμενον ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν περὶ τὰ 'Ιωάννινα 'Ηπειρωτῶν, θύγος=θυγάτηρ· οἷον ἐν δημώδει ᾄσματι. „'Εδῶ 'χουν θύγον ὄμορφην, θύγον καμαρωμένην" οἱ δὲ καθ' ἡμᾶς Λάκωνες λέγουσι καὶ δυχατέρα, ἢ δυγατέρα, ἀντὶ θυγατέρα, (κατὰ τὸ, δεὺς, θεὺς κτλ.) ὅθεν καὶ τὸ Дочь, Дщерь, Дещерь= δέκτηρ, δύκτηρ, ἀντὶ (θύγτηρ) θυγάτηρ. [τὸ ὄνομα φαίνεται παρὰ τὸ τύκω = τέκω, τέκος, τύκος, θύγος· ὡς, θήγη=θήκη, κτλ. Πρβλ. 'Λιθ. dukte, Γρ. Tochter, παρ' Οὐλφίλᾳ dauhtar, 'Αγγ. daughter, κτλ. καὶ Πρ. duchtar, Σκρ. tugida (οἷον θυγίτα) κτλ. Σημείωσ. д=θ, καὶ πρβ. Дерза́ю, Ди́во, Дробь, Духъ, κτλ. ὡς καὶ θ=δ· δάσος, θάσος· ὅθεν καὶ ἡ νῆσος Θάσος.

Дъждь, *Σλαβ.* = Дождь.

Дымъ (*καπνὸς*) *θυμὸς*, *αἰολ.* *φῦμος*, fumus, *θύμμα*, *θυμία* (*θύω*, *θύπω*). *Σκρ.* du, duma, *καὶ Τϐρ.* duman. *Πέβ. Γρ.* Dampf (*ἀτμὸς*, *καπνὸς*, *νέφος*) *Σβ.* dimma, *Ἰσλ.* dimur = *σκοτεινὸς κτλ.* (*βλ.* Adelung. *λ.* Dampf. *καὶ* dämmern. *βλ. καὶ* Тма). Дымлю̀ (*ἀντὶ* Дымю̀, *καπνίζω*) *θύμω*, fumo, *θυμιῶ*. „ *ἄνθρακες θυμιῶντες* (*Θεόφρ.*). *τὸ θέμα* Дмỳ, *ἐκ τϐ* Дую, *βλ.* Духъ. (*Σημείωσ.* ы = у = *υ* = *ϐ*).

Дыня (*πέπων*) *θοῖνα*, *θοίνη?*

*Дьякъ (*ἐκ τϐ* Діа́конъ) *διάκονος*, *ὡς καὶ Σ. συγκοπῇ*, *διάκος*· 2) *πρωτοψάλτης*, *ὡς διακονῶν τὰ Ἐκκλησιαςικὰ* (*καθὰ καὶ νῦν παρὰ Χίοις*, *διάκος*, *καὶ ὁ ἐλλόγιμος καὶ ὁ ψάλτης*) *ὅθεν* 3) *ἀρχαίως*=secrétaire (*γραμματεὺς*) *ἐχ ὡς διάκονος ἁπλῶς* (*ὑπϐργός*), *ἀλλ' ὡς γράμματα εἰδὼς*, *ὁμοίως τῷ ἱερῷ διακόνῳ*. *Τοὺς γὰρ ἐλλογίμους καὶ γραμμάτων ἴδμονας εἰθιςαι καὶ χρὴ διακονεῖν τὰ περὶ τὰς ἱεροπραξίας*, *καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν θείων Γραφῶν· ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνήθ'. παρὰ τοῖς χυδαίοις τὸ ἀναγνώςης συνώνυμον τοῦ λόγιος*, *λογιώτατος*, *ἀπὸ τϐ Ἐκκλησιαςικοῦ ἀναγνώςου. Καὶ οὗτος δὲ παρὰ Ῥώσσοις*, Дьячёкъ (*διακάκης*, *διακονάκης*.)

Дѣва, *ὑποκρ.* Дѣви́ца (*παρθένος*) *θαίβα*=*τιθαίβα*, *τιθαιβὸς*, *ὅθεν τιθαιβώσσω* = *τιθηνῶ*. [*ἐκ τϐ θάω*, *τιθάω*, *τιθαίω*, *τιθαίϜω*,

παραβάλλουσι καὶ τὸ Ζενδ. tug. (Tripart. p. 373). βλ. Дымъ, καὶ Дýмаю.

Дýю, βλ. Духъ. Πρβλ. Γρ. dute, düte, tute, 'Αγ. toot, (Tripart. p. 31.)

Душúца (ὀρίγανον) ἐκ τοῦ дýю (πνέω, ἐκπνέω, εὐωδιάζω) οἷον, θυΐσκα (θυσίσκα)· ὡς ἐκ τοῦ θύω καὶ ἡ θυΐα (εὐῶδες δένδρον) καὶ ὁ θύμος κτλ.

Дщéрь, Дщи́ (θυγάτηρ) Ρωσ. Дóчь, Βμ. dcera, Κρτ. kchi, kcher, Κρν. hzi, hzer: ἐν τοῖς Γλαγολιτικοῖς βιβλίοις, Дéщи, Дéщер. οἷον θέκτηρ, θύκτηρ, θίκτη, (щ=κτ=ct=στ. τσ, τζ. βλ. ἀλφάβ.) θύγτηρ, ἐκ συγκοπῆς τοῦ θυγάτηρ· τούτου δὲ τὸ πρωτότυπον ἴσως ἐστὶ τὸ σωζόμενον ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν περὶ τὰ 'Ιωάννινα 'Ηπειρωτῶν, θύγος=θυγάτηρ· οἷον ἐν δημώδει ᾄσματι. „ 'Εδῶ 'χουν θύγον ὄμορφην, θύγον καμαρωμένην" οἱ δὲ καθ' ἡμᾶς Λάκωνες λέγουσι καὶ δυχατέρα, ἢ δυγατέρα, ἀντὶ θυγατέρα, (κατὰ τὸ, δεὺς, θεὺς κτλ.) ὅθεν καὶ τὸ Дочь, Дщерь, Дещерь= δέκτηρ, δύκτηρ, ἀντὶ (θύγτηρ) θυγάτηρ. [τὸ ὄνομα φαίνεται παρὰ τὸ τύκω = τέκω, τέκος, τύκος, θύγος· ὡς, θήγη=θήκη, κτλ. Πρβλ. 'Αιθ. dukte, Γρ. Tochter, παρ' Οὐλφίλᾳ dauhtar, 'Αγγ. daughter, κτλ. καὶ Πρ. duchtar, Σκρ. tugida (οἷον θυγίτα) κτλ. Σημείωσ. д=θ, καὶ πρβ. Дерзáю, Дúво, Дробь, Духъ, κτλ. ὡς καὶ θ=δ· δάσος, θάσος· ὅθεν καὶ ἡ νῆσος Θάσος.

Дъждь, *Σλαβ.* = Дождь.

Дымъ (*καπνὸς*) *θυμὸς*, *αἰολ.* *φῦμος*, fumus, *θύμμα*, *θυμία* (*θύω*, *θύπω*). *Σκρ.* du, duma, *καὶ Τȣρ.* duman. *Πέρβ. Γρ.* Dampf (*ἀτμὸς*, *καπνὸς*, *νέφος*) *Σβ.* dimma, *'Ισλ.* dimur = *σκοτεινὸς κτλ.* (*βλ.* Adelung. *λ.* Dampf. *καὶ* dämmern. *βλ.* *καὶ* Тма). Дымлю̀ (*ἀντὶ* Дымю̀, *καπνίζω*) *θύμω*, fumo, *θυμιῶ*. „*ἄνθρακες θυμιῶντες* (*Θεόφρ.*). *τὸ θέμα* Дмӯ, *ἐκ τȣ̃* Дую, *βλ.* Духъ. (*Σημείωσ.* ы = у = *υ* = *ȣ*).

Дыня (*πέπων*) *θοίνα*, *θοίνη?*

*Дьякъ (*ἐκ τȣ̃* Дїаконъ) *διάκονος*, *ὡς καὶ Σ. συγκοπῇ*, *διάκος*· 2) *πρωτοψάλτης*, *ὡς διακονῶν τὰ 'Εκκλησιαςικὰ* (*καθὰ καὶ νῦν παρὰ Χίοις*, *διάκος*, *καὶ ὁ ἐλλόγιμος καὶ ὁ ψάλτης*) *ὅθεν* 3) *ἀρχαίως*=secrétaire (*γραμματεὺς*) *ȣ̓χ ὡς διάκονος ἁπλῶς* (*ὑπȣργός*), *ἀλλ' ὡς γράμματα εἰδὼς*, *ὁμοίως τῷ ἱερῷ διακόνῳ*. *Τοὺς γὰρ ἐλλογίμους καὶ γραμμάτων ἴδμονας εἴθιςαι καὶ χρὴ διακονεῖν τὰ περὶ τὰς ἱεροπραξίας*, *καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν θείων Γραφῶν*· *ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνήθ'. παρὰ τοῖς χυδαίοις τὸ ἀναγνώςης συνώνυμον τοῦ λόγιος*, *λογιώτατος*, *ἀπὸ τȣ̃ 'Εκκλησιαςικοῦ ἀναγνώςου*. *Καὶ οὗτος δὲ παρὰ 'Ρώσσοις*, Дьячéкъ (*διακάκης*, *διακονάκης*.)

Дѣ́ва, *ὑποκρ.* Дѣви́ца (*παρθένος*) *θαίβα*=*τιθαίβα*, *τιθαιβὸς*, *ὅθεν τιθαιβώσσω* = *τιθηνῶ*. [*ἐκ τȣ̃ θάω*, *τιθάω*, *τιθαίω*, *τιθαίϝω*,

τιθαίβω· ὡς θάω, τιθάω, τιθή, καὶ τηθή, τιθήνη, τιτθὸς, τυτθὸς, καὶ (θάω) θῆλυς, θηλή κτλ. τὸ δὲ (θαίβα) τιθαίβα=τιθηνουμένη (ὡς καὶ κόρη ἐκ τῦ κόρω, κορέω=τρέφω) καὶ τυτθή.] Πρβλ. ἀρχ. Γρ. Diuuvi (κόρη, παρθένος)· τὸ δὲ Ἀγσξ. theowa=θῆς, θῆσσα. βλ. тать, καὶ Adelung λ. dieb.

Дѣва́ю, θεύω (θεβέω) = θέϝω, θέω, τιθέω, θῆμι, (τίθημι). τὸ θέμα, Дѣ́ю = θέω (θ= δ.) „ Не знаетъ куда дѣвать своего сына. οὐ γνόει (ἀγνοεῖ) κοῦ δὰ θεύῃ (θείῃ, θῇ) σφῶϊον ἶνιν [ὡς τὸ „ οὐκ εἶχον (καὶ οὐκ ᾔδεισαν) ὅποι αὐτὸν θῶνται (Αἰλιαν.) Σ. „ δὲν ἔχει, ἢ δὲν ἐξεύρει ποῦ, νὰ τὸν βάλῃ. ἐπὶ διαφερούσης τιμῆς καὶ περιθάλψεως] καὶ τὸ ἀρχ. Γρ. deo, deon (ταπεινὸς) ἐκ τοῦ θέω, τίθημι (κατατίθημι). Одѣва́ю, одѣ́ю = περιθέω (περιτίθημι, περιβάλλω = ἐνδύω) κτλ. καὶ Λιθ. demi, καὶ dedu = τεθῶ (τιθῶ) καὶ θῆμι (τίθημι). συγγεν. Дѣ́ю.

Дѣдъ (πάππος) τέττας, Λτ. tata, Γρ. Dad, Dot, Tate, Ἀγ. dad, Ἑβρ. dod, Τουρ. dede, Σκρ. dodon, Ζνδ. tada κτλ. [φυσικὴ φωνὴ τῶν βρεφῶν, ὡς, ἄττας, πᾶ, μᾶ.]

Дѣжа̀ (κάδος, πίθος) Γρ. Döse, δοχὴ, δοχὸς, δοχεῖον (ж=χ, καὶ ο=ε.)

Дѣлю̀, δαίλω=δάλω, δάω (=κόπτω, μερίζω, διαιρῶ). Γρ. theilen, μ'. λτ. talliare, Ἰτ.

tagliare, *Ιλ.* tailler. *κτλ.* Дόля (*μερὶς*) *ὡς ἐκ τοῦ δαίω, δαστή. κτλ. βλ. καὶ* Долъ.

Дѣшу, dessim, dessiti, *Βοεμ.=δειδσσω, δεδίσσω* (terreo). *Λεξ.* Gelenii.

Дѣю (*πράττω, ποιῶ*) *θέω* (*ὅθεν, τίθημι=ποιῶ*) *ἢ τέω, ὅθεν τέλω, τελέω,* Дѣлаю. [*ἐκ τῦ τέω, τέλω· συγγεν. τῦ ςέλλω, ςέλω, ἐκ τῦ ςέω.*] *τὸ 'Αγγ.* to do, *'Ασξ.* don, *Κσξ.* deon, *Γρ.* thun = *θεῖναι* (*ποιεῖν.* Adelung.) *ὅθεν.*

Дѣло (*ἔργον*) *ὡς τὸ, τέλος, τέλεσμα.* Не-дѣля (*ἡ Κυριακὴ, οἷον, νη—τέλεια=ἀτέλεια, ἀπραξία, ἀργίας ἡμέρα· ὡς καὶ,* не-дѣльній день = *ἡμέρα Κυριακή. 'Αποκαλ. Α,* 10.) *ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ ὅλη ἡ ἑβδομὰς,* Недѣля. (*ὡς, σάββατον = ἀργία, καὶ σάββατα = ἑβδομὰς, παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ*) *βλ. καὶ* пять.

Дѣти. *βλ.* Дитя.

Дядя (*θεῖος*) *τάττας. βλ.* Дѣдъ.

Є.

Є. Е, є, е (ἔстъ, *προφερ. γὲς*, Jest)=Є, Е, ε.=α, ο, η.—є҃=έ· (5). є҃і=ιέ (15). ҂є=ε (5000).

Е, Ѥ, *Σλαβ. καὶ 'Ρωσ.* еѐ=ἓ, ἑὲ (*αὐτὴν*).

*Евнухъ, *εὐνοῦχος* (*Σημείωσαι, εβ=ευ*) (*Γρφ.*)

Егдà (ὅτε) εὖτα = εὖτε (ὡς, πότα, αἰολ. καὶ πόκα, δωρικ. = πότε). ἢ, ἔϝτα (ἔγτα) = ὅϝτα, ὅτα, ὅτε (ε = ο. ὅθεν καὶ, тогдà, τόϝτε) ϝ = υ, β, γ.

Егò (ЄГО) ἔϝο, ἔο, ε) = ἑϝὲ, ἓὲ (αὐτὸν) ἐκ τοῦ онъ.

Едà (ἢ; μή; ἐρωτηματικ.) εἶδα, εἶδή;

Еди́ный, Еди́нъ. Ῥωσσ. оди́нъ (εἷς) ἴττον. „ἴττον, ἕν. Κύπριοι, ἐκ τῦ ἴς (ἴσσος, ἴτ-τος) = ἴος = εἷς· καὶ „ἴγγα, ἕν. Πάφιοι. [ὡς ἐκ τοῦ ἴν, ἴννος, νν = γγ, ἴγγος. Ἡσύχ. ὅθεν (ἴγγυλος) Λτ. singulus, singularis, ἑνικός]. ἢ ἐ(δ)ινὸς = εἰνὸς (παρενθέσ. δ) = εἰνὸς, οἰνὸς, ἑνὸς, ἕνις, (ὅθεν ἔϝνις, εὖνις = μόνος, μεμονωμένος, ἔρημος.) καὶ οι = ε, οἰνὸς, οὐνὸς, ὄνιος (Ἡσύχ·) λτ. œnus, unus, κτλ. τῦ δὲ ἕεις, εἷς, ἕν, συγγεν. Γρμ. ein, eins, Ἰσλ. ein, κτλ. Πρβλ. τὸ Σκρ. καὶ Ζενδ. ik, hek, καὶ Βενδ. edek. κτλ. [Ἡ ἰδέα τῦ εἷς ἐμφαίνει μόνωσιν, τὸ μόνον καὶ ἀσυνδύαςον, ἢ ἀδιαίρετον· ὅθεν καὶ τὸ μόνος, ἐκ τῦ ὀνὸς, οἰνὸς, ἑνὸς, προσλήψει τῦ μ (ὡς, ὄνθος, μόνθος· ἄλευρον, μάλευρον. καὶ τὸ κοινὸς δὲ ἴσως ἐ μᾶλλον ἐκ τῆς ξὺν, ξυνὸς, ἢ ἐκ τῦ οἰνὸς (προσλήψει τῦ πνευματισμῦ κ), ὡς εἷς τις ὢν, καὶ ἀδιαίρετος. βλ. Ῥείμ. λ. κοινὸς].

Éже (ἵνα, ὥς γε), καὶ Éжели, εἴγε, αἴγε,

συγκοπ. Если. (Еже, ли. Е, же=*ἐ*, *εἰς δὲ*). *ἢ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἐφεξῆς.*

Е́же, *ὅγε*, *ἴγε*, (*οὐδέτερ*, *τοῦ* иже): еже есть, *ὅγε ἐστὶ* (*τουτέστι.* е, же): а́ еже, *ἠδ' ὅγε*= *τὸ δέ.* заéже, *διὰ ὅγε*, *διόγε*, (*διὰ τοῦτο*) *οἷον ζα ὅγε* (*ὅζε· γ=ζ. καὶ ἡ διὰ, παρὰ Κυπρίοις, ζὰ*).

Ежъ, *ἐχῖνος* (*ἔχις*) *ἴζ=ἔχ—ις*, *ἔχις*, *ὅθεν* (*ἔχινς*) *ἐχῖνος· γράφεται καὶ* Ѣжъ. Ежевíка (*βάτος*) *ὡς ἐχινώδης*, *κατὰ τὸ*, *ἐχινόπους*, ж=з=*χ*.

Е́зеро, *'Ρωσ.* óзеро [*λίμνη· ἐκ τοῦ* ез, *καὶ τῆς καταλήξεως* еро. (*Δοβρόβισκ.* 296) *ἐζ= ἔχ* (*χ=ζ*)=*ἄχ—ἄχα*, *ἄκα*, aqua. *βλ*, Oкà.] *οἷον*, *ἔζερος*, *ἐζερὸς=ἐχερὸς=ἀχερὸς* [*'Εκ τοῦ ἄχα*, *καὶ τῆς καταλήξεως*, *ερος*, *ηρος* (*ὡς*, *πνιγηρὸς*, *τακερὸς*) *ἐσχηματίσθη τὸ ἀχερὸς*, *οὗ τὸ μεγεθυντικὸν σῴζεται ἐν τῷ 'Αχέρων*, *ποταμὸς Θεσπρωτίας* (*ὅθεν 'Αχερουσία λίμνη. παρὰ τὸ ἄχα καὶ ὁ 'Αχελῷος. κτλ. βλ.* Водà). *'Εκ δὲ τοῦ* éзеро, *ὁ τῆς συνηθ. Νιζερὸς* (*ἡ Νεσωνὶς*, *λίμνη Θεσσαλίας*) *κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ν* (*ἐζερὸς*, *Νεζερὸς*, *ὡς νερὰ =ἐρὰ· νεμπότης*, *ὁ ἐμπότης*) *ἡ δὲ παραγωγὴ τοῦ Νεζερὸς ἐκ τοῦ Νεσωνὶς*, *βεβιασμένη καὶ ἀπίθανος. 'Εκ τοῦ ἀχέρων*, *γίνεται καὶ ἀχερωῒς*, *ἡ λεύκη*, *ὡς δένδρον ὑδροχαρὲς καὶ ὑδατοτραφές*, *τοῦτο δέ τινες ἀνέγνωσαν ἀχελωῒς*, *ὡς ἐκ τοῦ ἀχελῷος. 'Η δὲ παρα-*

γωγὴ τοῦ Ἀχέρων, παρὰ τὸ ἄχεα ῥέειν, φαίνεται μᾶλλον πεποιημένη, ὡς ἐκ τοῦ ποιητικοῦ Ἀχέροντος, ποταμοῦ τοῦ ᾅδου].
Ἐκ τοῦ езеро, Езерiякъ. (ἔθνος Σλαβόνων, παρὰ λίμνας κατοικοῦν) οἷον ἀχεριακοὶ, ὡς ἀχερούσιοι (λιμναῖοι, παραποτάμιοι, κατὰ τὸ Πάραλοι, κτλ.) Ἄτοπον δ' ἂν εἴη, εἴ τις παραβάλλοι τὸ езеро πρὸς τὸ ζωρὸς, ζώω = ζέω, κατὰ τὸ Γρ. See (der See, λίμνη. die See, θάλασσα) Ὀλλ. Zee, συγγ. ζέω, ζέσις· ἢ σίζω, (σίδω) Γρ. siede, sause (ὀνοματοποιΐαι, ἐκ τοῦ ἤχου τοῦ ὕδατος καὶ τῶν ἀνέμων)· ὁ δὲ Σουΐδ. ἔχει καὶ ἀζείρει= ζέει, ἀλλ' ἥτε γραφὴ πάνυ ἀμφίβολος, καὶ ὐδὲν κοινὸν τύτῳ καὶ τῷ éзеро. βλ. καὶ ильмень.

Ей, Σλ. КИ, ἑοῖ (αὐτῇ.)

Éй (ναὶ) ἤ, (βεβαιωτικὸν· κατὰ διάλεκτον, εἰ. ὡς, νηὸς, νειὸς, κτλ. ὅθεν ἔϊ.) Γλ. oui. Γρ. ja, jo. ἤ, ὡς τὸ γὰ, γὲ (βεβαιωτικὸν). καὶ Ἑβρ. je (βλ. Adelung. λ. Ja). τὸ Ей, καὶ ὀμωτικὸν, ὡς τὸ, ναὶ, νή. „Ей Богу, νὴ τὸν Θεὸν, καὶ, ей, ей, (κατ' ἀποσιώπησιν, διὰ σέβας, ὡς, νὴ τὸν··· μὰ τὸν···) ἢ ὡς, ναὶ ναὶ (κατ' ἐπαναδίπλωσιν.). Οὐ γάρ μοι δοκεῖ τὸ Ей = ἐῦ (καλὸν. = εὖ, ἐκ τῦ ἔω= εἰμὶ) καὶ Τυρκ. egi, ei.

*Елéй, ἔλαιον, λτ. oleum, Γτ. alev, Ἀσξ. ele, Ἀγ. oll, Γρ. Oel, Γλ. huile, κτλ. καὶ οἱ

Πλαταγῶνες, oli. (βλ. Adelung). σημειῶσαι ей = αιον, ιον· διὰ τῦτο καὶ ἔγραψα τὴν λέξιν.

Еле́нь, Ῥωσ. Оле́нь (ἔλαφος) ἐλὴν, ἐλὸς, ἐλλὸς, ὅθεν ἔλαφος, Γτθ. elaho (φ = χ = h). Τὸ δὲ Γλ. elan = ἀλκὴ (βοῤῥεία ἔλαφος, λτ. alces, καὶ cervus alces) Γλ. Elend, Elenthier, Σβ. elg, κτλ. καὶ τὸ Ἑβρ. ajela = ἔλαφος. βλ. καὶ Лань.

Еле́цъ (ἰχθὺς, cyprinus dobula) ἔλοψ, ἔλλοψ (ε = ο, καὶ ц = ξ = ψ· οἷον, ἔλοξ· ὡς, ἰψὸς, ἰξὸς· nix, νίψ).

Ели́кій, Ели́къ (ὅσος) ἡλίκος.

Е́ль, Е́лка (ἔλα) ἐλάτη.

Е́млю, ἀόρ. ялъ, ἀπαῤμφ. яти [λαμβάνω δέχομαι, συλλαμβάνω, κτλ. τὸ θέμα я, (яю) = ἄ — ω, ἄω, ἄFω, αὔω, ἅφω, ἅπω, ἅπτω—πτομαι· ἐκ δὲ τῦ ἀῤῥήτου ею (= яю, ἔω, ἄω) τὸ е́му (οἷον, ἔμω) μετὰ τῦ ἐπενθετικῦ, л, е́млю. ὡς καὶ иму̀ (ἀντὶ ему̀) има́ю, ὅθεν καὶ и́мамъ, иму́ю (ἔχω, οἷον ἄμημι ἀμέω). Παράβλ. τὸ λτ. amo=capio (ὡς τὸ ἀσπάζομαι. amata=capta. Αὖλ. Γέλ. α, 12, ὅθεν καὶ = ἀγαπῶ.) καὶ emo (ὠνῦμαι) ὅθεν ad-imo, κτλ. Τοῦ αὔω, ἅπω (ἅπτω) συγγεν· καὶ τὸ, ἔπω (= ἅπω, ὅθεν π=μ, amo, емлю) καὶ (π=κ) ἔκω, ἔχω, τῦτο δὲ καὶ μεταθέσ. ἐκ τῦ χέω (ὅθεν, σχέω) χάω, χαύω (=αὔω,

ἄω) λτ. (habo) habeo, „ ἄβεις, ἔχεις· μεταβὼν, μετασχὼν (Ἡσύχ.). τὸ ἄω φαίνεται θέμα καὶ τῦ αἴνω, αἴνυμι = Γρμ. nehmen (Adelung.) βλ. Ῥείμ. λ. ἅπτω.]

*Ербихъ, erbich, καὶ irb (Καρνιλ) Γρμ. Orb, Ὀλλ. erve, Οὑγκ. arva, λτ. orbus, ὀρφὸς, ὀρφανὸς (Tripart p. 34)

Ерникъ (θάμνος, θαμνῶδες χωρίον) ἔρνος (ὡς, ἔρνυξ.)

Ерикъ, ῥύαξ (οἷον ἐρύαξ, ἔρυξ, μετὰ τῦ εὐφωνικῦ ε· ὡς, ῥύω, ἐρύω. Λέξις τῶν παρὰ τὸν Ρᾶ (Βόλγαν) καὶ τὴν Κασπίαν κατοικύντων). παράβαλ. Ἐρίγων, ποταμὸς Θρᾴκης, Συνήθ. Ῥιγίνα [ἐκ τῦ ῥίω, ὅθεν ῥὶς, ῥὶν = ῥέω, ἐρίϝω, ἐρίγω (ὡς καὶ τὸ ἐρύγω, ἐρεύγω ἐκ τῦ ἐρύω, μετὰ τῦ ϝ = γ. Οὕτω καὶ ἐράω, ὅθεν ἐξεράω, ἐκ τῦ ῥάω = ῥέω, ῥίω. τοῦ δὲ ῥάω συγγενὴς ὁ Ρᾶ. βλ. Ревень.].

Ерошу, (φύρω τὰς τρίχας ἀτάκτως) καὶ μέσ. Еросуся (φρίσσω τὰς τρίχας, ἐπὶ θηρίων) ἐ-ρόσσω, ἀντὶ ἐ-ρίσσω = ϝρίσσω (βρίσσω) φρίσσω. Γλ. friser, κτλ. — Ерошка (κεφαλὴ ὀλόθριξ) φριξὴ (φρισκὴ)· ὡς „ φριξὴ κόμη (Ἀριςοτέλ.) καὶ „ ἔφριξαν ἔθειραι (Ὅμ.). τὸ ε, εὐφωνικὸν, ὡς ῥύω, ἐρύω.

*Еродія, ἐρωδιὸς, καὶ ῥωδιὸς λτ. rodius.

Ершъ (πέρκη, perca cernua) Ἰσ. ἔρκη (ἀποβολ. τῦ π· ὡς, ἀλαιὸς, παλαιὸς) ἐρκὸς, ἔρξ,

ἀντὶ πέρκη, περκὸς (πέρξ) βλ. Вершъ. ἢ ἔρση, (μετφ. πᾶν δροσῶδες καὶ τρυφερὸν ζῶον, ὁποῖαι μάλιςα αἱ πέρκαι τῦ Νευᾶ τῆς Πετρυπόλεως·) τὸ δὲ ἔρση (δρόσος) ἐκ τῦ ἔρδω, ἄρδω· βλ. καὶ рыба.

Ерóшка, βλ. Ерóшу, ῥίσσω, φρίσσω, φρίγω, συγγ. φρύγιο (λτ. frigo, frixus) καὶ υ=ο (οἷον, Ϝρόσσω). βλ. Ῥείμ. λ. φρίσσω.

Éсенъ, Ῥωσσ. осень (φθινόπωρον) αὔσων? (αὔω, ὅθεν αὖρα, ὥρα, καὶ εὔω, εὖρος, ὖρος). ἴσ. συγγ. Веснà. βλ. καὶ осень.

Есмь, еси, естъ, ἐσμὶ (ὅθεν ἐσμὲν) = ἐμμὶ, ἐσσὶ, ἐςὶ. πληθυντ. есмы, есте, сутъ (ἀντὶ есутъ. Δοβρόβ.) ἐσμὲν, ἐςὲ, ἐντὶ, καὶ εἰσὶ (ἐσῦντι, ἔσεντι). Σερβ. есам, jesam, οἷον ἔσαμι = ἔσεμι, ὅθεν συγκοπῇ, ἐσμὶ) Λετ. esmu (ἀντὶ ἐσμὶ) Λιθ. esmi. κτλ. Πῤβλ. Λατ. sum, (ὡς ἐκ τῦ, ὕω, ὑμὶ, Ϝῦμι [ὅθεν, φῦμι, φύω] σῦμι· ὡς, ἕλα, σέλα.) es, est. sumus, estis, sunt (ϳυντὶ). Γοτθ. καὶ Ἀσξ. am, καὶ em, καὶ im, ἀρχ. Γρ. bim (Ϝιμὶ, εἰμὶ, καὶ ἡμὶ, ὅθεν ἦν·) παρ᾽ ὃ τὸ Γρμ. bin, (bis) bist (Ϝῆσ-θα) ist. sind, seyd, sint. Σκρ. osmi, osi, osti, πληθ. sumus, sunti. Περσ. am, ai, ast: aim, aid, ant. κτλ. — Σλαβ. δυϊκ — есвà, естà, естà = ἐςὸν, ἐςὸν [τὸ ά πρόσωπν (οἷον ἐσμὸν) παρ᾽ Ἕλλησι λείπει]. μετχ. Сый (ὁ Ὢν) οἷον Ϝύς, ἐκ τῦ ὕμι, (ὡς φὺς, ἐκ τῦ φῦμι) ἢ ὀρθότερ. ϳεὶς, εἱς, αἰολ· ἔνς,

(λ. ens) ἔντος, θηλυκ. ἔσσα, Δωρικ. (ἐκ τῦ ἔω) ὅθεν καὶ ἐσσία = ὀσία. сущій (ὢν) ὅσιος Fόσιος (ὅθεν ἀνόσιος, κτλ. βλ. Μέρ. Α. ῥῆμα). Нѣсмь, Нѣси, Нѣсть, = Не есмь, κτλ. ὀκ ἐσμὶ· καὶ Нѣть (= ὀκ ἔςι) = οὐ. Естество̀ (есть) ὀσία, οἷον, ἐσσιωτFὸν, οὐσιότης, ἐςότης=ἐςὼ (ὅθεν εὐεςὼ, ἀειεςὼ) καὶ „ ἐπυτὶς, ὀσία. 'Ρόδιοι, ('Ησύχ. οἷον, ἐπουσὶς, ἐπ—ουσὶς. βλ. и́стинный) λτ. essentia (esse) Γλ. essence Γρ, Wesen. κτλ.

*Ехи́дна, Ехи́дный, ἔχιδνα, -δνειος· ὅθεν Ехи́дствую καὶ Ехи́дничаю (βλάπτω, ὡς ἡ ἔχιδνα) οἷον ἐχιδνίζω.

Ею̀, ἑοῖ, οἱ (αὐτῇ). Еѧ̀ (αὐτῆς), ᾧς, ἑῆς.

Ещѐ, ἔτι, λτ. etiam.

Ж.

Ж. Ж. ж (Живѣте, ὡς τὸ Γλ. J. Jivjete, Ζηβιέτε) = Ζ, ζ· καὶ = β, γ, δ, χ, σ. (βλ. 'Αλφάβητ.)

Жа́ба (φρῦνος, ἢ φύσαλος, εἶδος βατράχου) βάβα-ξ (ζάβα-ξ. ὡς, ζαρεῖ=βαρεῖ. „ βάβακα τὸν βάτραχον· Ποντικοὶ. 'Ησύχ.) Πρβ. ὀλολυγόνες, λάλαγες, κέρβεροι (βάτραχοι· καὶ ὀξύγη = φύσαλος)· ὀνοματοποιΐαι ὡς ἐκ τοῦ κοάζοντος βατράχου.

Жа́бры (πληθ. βράγχια ἰχθύων) ὡς ἐκ τῦ Жабръ (οἷον σάφρος, σάφροι, ζάφροι, μεταθέσει) = σφάροι, σφάρος, φάρος, πρωτότυπον τοῦ σφάρυγξ, φάρυγξ, φάραγξ· ὅθεν σφάραγος, Σ. σπάραχνον, καὶ ζβάραχνον,—χνα (τὰ βράγχια), οἷον ἐκ τῦ σφάραγνος· ὡς, σφάκος, σφάγος, σφάγνος.

Жа́жду, Жажда́ю, Жада́ю (διψῶ) οἷον ζάσδω, σάσδω, σάζω=ȷάζω=ἄζω (ξηραίνω). Жажда, σάσδα, ἄσδα, ἄζα (δίψα). [ἐκ τοῦ ἄω, αὔω, μετὰ τοῦ πνεύματος, σαύω, ζαύω, (σ=ζ, ὡς καὶ ἐκ τῦ ἄω, σάω, ζάω, ζαής·) ὅθεν τὰ, σαυκρὸς, σαυσαρὸς, σαυσαρισμὸς, κτλ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ αὔω καὶ τὸ ἄζω, ἀζαίνω = ξηραίνω· συνεισάγει δὲ τὴν δίψαν ἡ ξήρανσις· ὅθεν ἐξελήφθη τὸ ἄζω, ἄσδω (жажду) καὶ ἀντὶ τοῦ, διψῶ, κατὰ τὴν συνήθη μετάληψιν τῶν ἑπομένων ἀντὶ τῶν ἡγυμένων, καὶ τ' ἀνάπαλιν. Οὕτω καὶ τὸ ἐκ τοῦ αὔω, αὐχμὸς = ἀνυδρία· καὶ τὸ Γρ. Durst (δίψα) ἐκ τοῦ dürre, dörre = θέρω, τέρω, τέρσω (ξηραίνω) λτ. (torro) torreo: καὶ τὸ λτ. sitis = ȷίδος, ἴδος (καῦσις) κτλ.]

Жа́лкій, Жа́локъ (ἐλεεινὸς)· Жалѣ́ю (ἐλεῶ) ζάλαξ, ζαλόεις = σάλαξ, σάλλω, σάλω, καὶ σέλλω, ζέλλω=commoveo, commoveor(Ῥειμ. λ. σέλλω)· ὅθεν, σαλαΐζει = κόπτεται (Ἡσύχ.) ἢ = Λτ. doleo. (д=ж.) ἕτερον δὲ τὸ δείλαιος, δειλός.

Жа́ло (κέντρον) ζάλος, ζέλος=ζέλλω, Жа́лю (κεντῶ)

βάλλω, βέλλω, βέλος, (β = ζ). „ ζέλλω, βάλλω (Ῥείμ.)

Жаръ (καύσων, θέρμη). Жáрю (ὀπτῶ) σάρω, σάρος = σέρω, σέρος=θέρω, θέρος, θέρμη (θ=σ. λακωνικ. καὶ σ=ζ)· „ σαρμὸς, θερμὸς, Κύπριοι. (Ἡσύχ.) ἐκ τοῦ σέρω (θέρω), σεὶρ = ἥλιος. καὶ σείριος (ὁ ἀστὴρ. βλ. Ῥείμ. λ. Σείριος). Παράβ. Ἑβρ. sara (φλόξ). Ἀρμ. zerm (θερμὸς) κτλ. Ἐντεῦθεν τὸ τῆς συνηθείας ζάρα, ζιάρα (ἡ ἐκ τοῦ πυρὸς θέρμη) παράτισι τῶν χωρικῶν τῆς Θετταλίας, καὶ τοῖς παροικοῦσι Βλάχοις· καὶ Ἀλβανιςὶ δὲ, Ziar.

Жвáнъ, βλ. Чвáнъ.

Жвỳ (μασσάω, μασσῶμαι) ζάπω, = δάπω, δέπω, δόπω (δ=ζ, ὡς καὶ Συνήθ. ζυπῶ= θλίβω, ἐκ τῦ δέπω, δέφω, δόπος, δῦπος, δυπῶ. τὸ θέμα, δάω, δάϝω, δαύω, δέϝω, δεύω). Ῥωσσ. Жую̀, ἀπαρέμφ. Жевáть, ὡς ἐκ τῦ Жевáю, Жевỳ=ζεύω (ζέβω) ἀντὶ δεύω (δέβω, δέφω) δέπω, (βλ. Ῥείμ. λ. δάπτω). τὸ δὲ Жую̀, οἷον ζύω, ἐκ τῦ Жевỳ (ζεύω) ὡς, κύθω ἐκ τῦ κεύθω, καὶ τὸ λτ. gusto (γύσθω, γύω) ἐκ τῦ γεύω. Ἀλλὰ τὸ αἰολ. ζεύω, ἀντὶ γεύω, δῆλον, ὅτι ἕτερον τῦ Жевỳ, ὅθεν συγκοπῇ, τὸ Жвỳ.—Жвáніе, Жевáніе (μάσσησις, ἀναμηρυκισμὸς) ἐσχηματίσθη ὡς τὸ δαπάνη (ζαπάνη, ζεπάνη) καὶ δέπανον, δείπανον, συγκοπ. δεῖπνον (δέπω, δάπω).

Жгу̀ (*καίω· ὀκ οἶμαι=ζέϝω* [*ζέγω*] *ζέω*, *ὅθεν*, *ζένω*, *ζεννύω*, *Γρμ.* senge, *καὶ ζύῳ*, *Περσ.* sucht), *ἀλλὰ μᾶλλον = δαίϝω* (*δαίω*, *δάω*, *καὶ δέω*, *ἀντὶ δάω*, *δ* = ж, *ζέϝω*, Жеry, *ὅθεν συγκοπ.* Жгу) = *δαύω*, *ζαύω*, *καύω* (*αὔω*, *ἄω*) *Λιθυαν.* degu (*δαίω.*)

Жде (*μόριον τελικὸν = σδε*, *δε*) *οἷον*, тоѝ (*τὸς*, *τόος*, *τοῖος*) тóйжде, *τοός δε·* толи́ко, толи́кожде, *τηλίκον*, — *λίκος*, *τηλικός δε· καὶ* Ждо = Жде: кóй, кóйждо, *κόος* (*κοῖος*) *κοιός δε* (*ποῖος*, *ὁποῖος.*)

Жду (*προσδοκῶ.*) *ζατῶ*, *ζητῶ· ἢ*, *ζίδω*, *μεταθέσ. ἀντὶ δίζω*, (*ὡς δέλω*, *ἔλδω*).

Же, жь = *δὲ*, *οἷον*, тыже, *τὺ δέ.* мыже, *ἡμεῖς δέ·* иже (и, же), *ἵςδε*, *ὅςδε*, *ὁδὲ*, *καὶ ἵςδε*, *ἵςγε*, *ὕςγε καὶ*, *οἵγε*, (*ἀναφορικόν.*)

Жéзлъ (*ῥάβδος*, *βακτηρία· ἐκ τῦ* Жез. *τὸ* л *κατάληξις. Δοβρόβ.*) *ἴσως*, *ζογγύλον*, *ζάγκλον* (*ζόγυλον*, *ζέγυ-λον*, *ζέζυλ-ον*), *ἐκ τῦ ὀγκύλος* (*ἀγκύλος*, *ἄγκος*, *ἄγω*) *ϝογγύλος*, *γογγύλος*, *ζογγύλος* (*συνήθ. ζογκλὸς*), *καὶ ζάγκλος· ὅθεν*, *ζάγκλον=δρέπανον* (*ὡς σκολιόν*). *Οὕτω καὶ τὸ Γλ.* crosse. *καὶ τὸ σκήπων*, *ἐκ τῦ σκάπω* (*σκάμβω*, *κάμβω*, *κάμπτω*) *καὶ σκάπος* (*σκᾶπτον*, *σκῆπτρον*) *λτ.* scapus, *Γρμ.* Schaft. *συγγεν. τῦ σκίπων*, *σκίμπων*, *λτ.* scipio. *βλ.* Клюка̀.

Желáю (*ἐπιθυμῶ*, *ἐπιποθῶ.*) *ζελέω = ζέλω*, *σέλω*, *θέλω*, *δέλω*, *βέλω* (*ἐκ τῦ ἔλω*, *ἔλλω*,

μετὰ πνευματισμῶν κατὰ διαλέκτες, βλ. ʽΡείμ. λ. σέλλω). Желатель (ἐπιθυμητὴς) ζελητὴς = θελητής. Ἄλλοι παραβάλλεσι τὸ ζηλόω, ζῆλος (ζέω, ζέελος) ζηλήτωρ, λ. zelator, κτλ.

Желна̀, βλ. Жолна̀.

Желвь, βλ. Зелвь.

Же́лтый, (ὠχρὸς)· Желто́къ (ὠχρὸν ὠὲ. ἐκ τε̃ Желт, Жолт. Σερβ. Жут=Жлт, у=л: Κρτ. sut, Κρν. shut, Βμ. žlutu, Πολ. żołtu.) Λτ. helvus, gilvus, gilbus, galbus: μέσ. λτ. giallus, ʼΙτ. giallo, ʼΙσπ. jalde, Γαλ. Jaune, ʼΑγγ. yellow, Σβ. gul, ʼΙσλ. gulur, Γρ. gelb, gilb, συγγ. ςιλβὸς, ςιλπνὸς, ςίλβω· ἐκ τε̃ ἴλλω, ἴλπω, ἴλβω (στ-ίλβω). τὸ δὲ ἴλλω, ἴλω = ἔλω, Fέλω, γέλω = λάμπω, καὶ ἔλα, (εἴλη) γέλα (γελὸς, γέλFος, helvus, ὅθεν καὶ οἷον γελτὸς, ζελτὸς). βλ. ʽΡείμ. λ. ςίλβω, καὶ Adelung. λ. gelb. Ἡ συγγεν. Желчь (χολή, χολωτός). βλ. καὶ Зла́то.

Же́лудь (βάλανος, βέλανος, συνήθ. βελανίδι), αἰολικ. γάλανος, λατ. glans, glandis, Γλ. gland = γέλανος, ζέλανος, (οἷον ζέλαν(δ)ος· β, καὶ γ = ζ· ὡς, γεύω, ζεύω· βάλλω, βέλλω, ζέλλω.)

Желу̑докъ (ςόμαχος), κατὰ Δοβρόβ. συγγεν. Желудь, οἷον, ζελάντιον (ὡς τὸ βαλάντιον.) ἀλλά μοι πιθανώτερον δοκεῖ τὸ Желу̑докъ = χέλυδος (ζέλυδος) = χέλυς—υος, καὶ—υδος

(ὁ θώραξ, τὸ κοῖλον τῦ ϛήθους). Καὶ τὸ χολὰς, χολάδος (ἔντερον) συγγενὲς κόλον, ἐκ τῦ κόλος, κοῖλος, κύλος, κύλω, κύω=κάω=χάω, χέω, ὅθεν καὶ χειὰ, καὶ χέλυς, κτλ. τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικὰ [κ=χ.]

Жéлчь (χολή) Σερβ. Жуч=Жлч (βλ. Желтый) Κρτ. such, Κρν. scholzh, schovz, Βμ. žluč, Πολ. żołć—Γρ. Galle, Ἀγγ. gall, Ἰσλ. galla =γολὰ, ἀντὶ χολὰ, χολή, χόλος (χέλος, Желчь, χ=ж, καὶ ζ). Ἐκ τῦ χελή, καὶ τὸ λτ. fel, (φελή, φ=χ· ὡς, ὄφις, ὄχις, ἔχις· χατίσκω, fatisco· χύω, φύω, fudo, fundo) τῦ δὲ fel (felis) συγγενὲς καὶ τὸ συνώνυμον bilis (b=f, φ.).

Желѣзо (σίδηρος) (οἷον ζέλιζος, ἀντὶ χέλιγος, χέλικος) = χάλικος, ὅθεν τὸ χαλκὸς. [ἐκ τῦ χάλω, χάω=χύω, χέω (ὡς μέταλλον χυτόν. βλ. мѣдъ) χάλις, χάλιξ, χάλικος, χέλικος, (α=ε, κ=χ, κ=γ=ζ· Желѣзо). τὸ δὲ χαλκὸς, ὅτι καὶ ἐπὶ τῦ σιδήρυ, φανερόν. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. χάλις, καὶ χαλκός.] Ἄλλος δ' ἂν τις, ἴσως, εἴποι τὸ Желѣзо, συγγενὲς τῦ χάλυψ (χάλυξ—ὡς ὄψ, vox: ἰψὸς, ἰξὸς—χάλυκος, γος).

Жéлобъ, Жóлобъ (ϛεγαϛὴρ, σωλὴν) οἷον, χέλος (ζέλοϝ-ς) = χόλος = χολέρα, καὶ χολέδρα. [ἐκ τῦ χέω, χόω, χύω, χόλος, χολερὸς, χολέρα = ϛεγαϛὴρ σωλὴν]. Οὐ γάρ μοι δοκεῖ

παραβλητέον εἶναι τὸ, σωλὸς (οἷον ζωλόϝ-ς) = σωλὴν, ἐκ τῦ ὠλὸς, ἀλὴν = αὐλὸς (ὡς αὖλαξ, ὦλαξ· αὖς, ὧς, οὖς· κτλ.) Ἐκ τοῦ ὠλὸς (αὐλὸς) καὶ ἰδίως ἐκ τῦ ὦλαξ (αὖλαξ) ὠϝλὸς, ὦϝλαξ, τὸ τῆς συνηθ. ἐν Θετταλ· ἀγλᾶς, οὐγλᾶς, ὁ σίφων, ἢ αὐλὸς, δι ὃ ἀποςάζει τὰ σίκερα. (παρ' ἄλλοις μεταθ. γυλᾶς, παρὰ δὲ Πελοπον. λυλᾶς, λωλᾶς, ἐκ τῦ ὦλαξ κατὰ πρόσθ. τῦ λ· ὡς, ἀπήνη, λαμπήνη.)

Жемчу́гъ (μαργαρίτης) ζάμβυξ, ζάμβυκος (ζάμζυγ-ος. β=ζ=ч) καὶ ζάμβαξ, καὶ ζάμυξ, παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς, τὸ ἔσω τῆς μαργάρου, ἤτοι τῆς μαργαριτοφόρου κόγχης. Γρμ. Perlen—mutter, Γλ. nacre de perle, συνήθ. μαργαριταρόῤῥιζα, ἧς τὸ φαυλότερον μέρος καὶ τὸ καθόλυ δὲ Τυρκιςὶ, σεδέφι· (ἐκ τῦ ζάμβαξ, τὸ τῆς συνηθ. ζαμβάκι, ζαμπάκι = κρίνος, διὰ τὸ λευκόν).

Женà, γενὰ, γυνὰ (γυνὴ) γάνα, γένα, γόνα (ὅθεν τὸ συνήθ. κοκόνα. κατ' ἀναδίπλ· ὡς ἐκ τῦ κόνα = γόνα. βλ. Щёголь.) Πολ. żona, Λετ. ganne, Ἰσλ. kona, quon, Τευτων. quan, quän, quen, Ἀγγ. queen, Ἀγγσξ. quean, Σβ. quinna, Δαν. kone, Γοτθ. kuen, Κιμβρ. cena, Ἀρμ. kin, Ἀλβαν. zolına (νύμφη) κτλ. καὶ Περσ. gani, kenis, sen, ἢ zen. Ἰνδ. gena, kapi, keeniao, kania, genai, dschénai· καὶ παρὰ τοῖς Σίναις, schin.

-Τὸ γυνὴ, γάνα, ἐκ τῦ γάω, γέω, γύω=κάω, χάω, (χωρῶ) καὶ κόω, κύω (ὅθεν καὶ, κόνος, κόννος, λτ. cunnus.). Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἀντὶ γάνα, (γανὰ, γυνὴ,) ἔλεγον βανὰ, καὶ βάνα, Αἰολικῶς, καὶ βύνη, φύνη. οὕτω καὶ 'Ιρλανδ. ben, καὶ παρὰ τοῖς 'Ιαποναίοις, vonua, κτλ. —Женю (νυμφεύω, καὶ Женюсь, νυμφεύομαι, ἐπὶ ἀνδρὸς) ἐκ τῦ Женà. ὡς ἐκ τῦ γάω (γάνα) καὶ τὸ γάμω, γαμέω (καὶ γέμω = κύω. 'Ησύχ.) γάμος, Женúшва (οἷον γενετὴ) καὶ Женúхъ (νυμφίος· οἷον γενήσιος, γενέτης, ἀντὶ γαμέτης, γαμερὸς, γαμβρός· ἐκ τῦ γέω καὶ τὸ γένω, γείνω, γίνω, γίγνω, λτ. gigno, γένος, γόνος, λτ. genus, Γτθ. Kun, Γρμ. Kind, κτλ.) Ἄλλαι διάλεκτοι ἔπλασαν τὸ γαμεῖν ἐκ τῦ ἀνδρὸς, ὡς 'Ιταλ. (marito) maritare, maritarsi, Γαλ. (mari) marier, se marier, καὶ τὸ τῆς συνηθ. ὑπανδρεύω, -ομαι, ὕπανδρος, ὑπανδρευμένη, 'Ρωσσ. мужáшая женá. ἐπὶ δὲ γυναικὸς λέγυσι, за мужъ выходишь, ὡς τὸ, γίνεσθαι ὑπ' ἀνδρὶ· συνέρχεσθαι ἀνδρί· παράβ. καὶ τὸ Τυρκ. gotzaja varmak.

Женỳ (διώκω) ἐκ τῦ Гонію (гнапи) γόνω=κόνω, Σ. κυνῶ = κίνω, κινέω = δόνω, δονέω, δινέω, δίνω, δίω, διώκω. [ἐκ τῦ ἴω, ἰώκω, μετὰ τῦ πνεύματος, δίω, διώκω, καὶ μετὰ ψιλωτέρυ πνευματισμῦ, κίω, λτ. cio, cieo: ὅθεν κίνω, κινέω = δινέω, δίνω, δένω, δέδονα, δόνω (δονέω) δ=γ = κ· καὶ γ=ζ, οἷον

γόνω, γένω (ζένω) βλ. 'Ρείμ. λ. δίω.] ἤ, δένω=θένω (τύπτω) αἰολ. σένω (ζένω) συγγεν· κένω, κόνω (γόνω), ἐκ τȣ̃ δάω, κάω· δαίνω, καίνω· δένω, κένω, (caedo. βλ. 'Ρείμ. λ. δάω)· βλ. καὶ Гоню̀.

Жера́вль, γεραϝνὸς, γέρανος [γέρας, γέρος, γέρυς, γρὺς, λτ. grus, μέσ. λατ. grua, Γαλ. grue, τȣ̃ δὲ γέρανος τὸ αν εἰς αυ, γέραυος (ὡς ἀνίαχος, αὐΐαχος. κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. Αυ.) γέραβος, ζέραβος = Жерав (ἀντὶ Жеравль, τὸ λ. ἐπενθετικ· ὅθεν) Σερβ. жерав, Βοεμ. gerab, καὶ geran, 'Αγγλ. Crane, Γρ. Kranich, κτλ.] Γράφεται καὶ Жаравль, 'Ρωσσ. Журавль, Σερβ. καὶ Ждрао (συγκπ. ἐκ τȣ̃ Ждерав = σδέρανος = ζέρανος, ἀντὶ γέρανος· γ = ζ = σδ = жд.)

Жеребе́цъ, βλ. Жребе́цъ.

Же́ребей, βλ. Жре́бій.

Жерло̀ (ςόμιον καμίνȣ, τηλεβόλȣ, ὄρους ἡφαιςείȣ, κτλ.), Σερβ. Ждрисло (φάρυγξ.) Καρ. sherelo (ςόμιον σίμβλȣ.) Κρτ. srelo (ςόμιον καμίνȣ) ἐκ τȣ̃ Жрỳ (Жерỳ, ζέρω=δέρω). Εὑρίσκεται καὶ Жрѣло̀ καὶ Жрело̀ (Δοβρόβ.) συγγεν. τρώγλη. [ἐκ τȣ̃ τέρω, τύρω, τύρα, ἡ θύρα· καὶ τερύω, τρύω, τρύμα, τρύϝω, τρύπω, τρύπα· καὶ τρόω, τρώω, τρώϝω, τρώγω, τρώϝλη, τρώγλη· τὸ δὲ τέρω=δέρω (ζέρω. βλ. τὸ β. Жру) ὅθεν καὶ οἷον, δρώγλη, δρώϝλη, δρώλη (δρόλη) δρέλη(ο=ε, ζρέλη, Σλα-

βονικώτερ. καὶ κατ' ὑδέτ. σχημ. ζρέλον (ὡς, κανδήλα, candela, кандило) Жрелὸ, Жерлὸ.] 'Εκ τῦ τρύω καὶ ἡ τρυήλη, λτ. trulla, καὶ τὸ trullus, καὶ παρὰ Βυζαντινοῖς, τρῦλλος (θόλος) καὶ συνήθ. τρέλλα, τέρλα· καὶ τρυλλωτὸς (θολωτὸς) καὶ τυρλωτὸς κατὰ μετάθ. ὡς жрелὸ, καὶ жерлó.

Жéрновъ, Жóрновъ (λίθος μυλικὸς) συγγεν. τόρνας (δάρνος, ζόρνος = ζόρνοϜ, τ = δ, καὶ δ = ζ, ὡς δάπεδον, ζάπεδον.) ἐκ τῦ τέρω λτ. tero (τρίβω) τέτορα, τόρος, ὅθεν τόρονος, συγκοπ· τόρνος· εἴη δ' ἂν καὶ ἐκ τῦ τόρονος, δόρονος, μεταθ. δόρνοϜ-ος, τὸ Жéрновъ, οἷον ζόρνοϜος, καὶ ζόρϜονος, ἀφ' ὗ τὸ Σερβ. Жрбань (χειρόμυλος) Πολ. żarna, Κρτ. serne, servne καὶ sermlye (m=v. οὐ γὰρ οἶμαι τῦτο παραφθορὰν τῦ χερόμυλος, χέρμυλος.) Μορβ. żernowy. βλ. Жрỳ.

Жéсткій, Жестóкый, Жéстокъ (σκληρὸς) ζεςὸς· καὶ Σερβ. Жесток (θερμὸς, πυρώδης). Жестина (θερμότης, σφοδρότης). Κρτ. seztok, sesztok (ἰσχυρὸς, ςεῤῥὸς)· ὅθεν Жестчỳ, Жещỳ, (σκληρύνω) ζεςόω (ζεςέω, συνήθ. ζεςένω). [ἐκ τοῦ ζέω, φωνῆς πεποιημένης (βλ. Жидкій) ὡς καὶ τὸ σίζω· ὅθεν καὶ σιγμὸς, καὶ σίγμα, „ ἀπὸ τῆς φωνῆς ἣν πυρωθεὶς ὁ σίδηρος ἀπήχησεν, ἐπειδὰν ἐμβληθῇ τῷ πυρὶ ('Ευςάθ.)· σκληρὰ δὲ τὰ πεπυρωμένα, καὶ ξηρά. Οὕτω καὶ ἐκ τῦ ἄω, αὔω, σαύω, σαυ-

κὸς, καὶ αὐςὸς (αὐςαλέος) αὐςὴρ, αὐςηρός· καὶ σαύω, ζαύω, ζάφω, ζαφελὸς ὁ σκληρὸς] κτλ.

Жи́дкій, Жи́докъ (ῥευςὸς). Жи́жа (ζωμὸς) ἐκ τῦ Жижу̀ (ῥευςόω) ζίω, συγγεν· ζείω (ζέω, ζύω, ὅθεν ζύθος, θ=δ, ζύδος· καὶ ζάω, ὅθεν ζωμὸς). τὸ δὲ ζέω, ζύω = σύω = θύω, θύζω (σύζω) θύσις = ζύσις, ζέσις· καὶ τὸ ζίω = σίω, σίζω, (ὅθεν Жижу̀, οἷον ζίζω, ζίζα, ζιδὸς)· τὰ θύω, σύω, σίω, ζίω, κτλ. πεποιημένα ἐμφαίνυσιν ὁρμὴν, ζέσιν, ῥοὴν („δάπεδον αἵματι θῦεν· "Ομ.) καὶ ἦχον, οἷον πυρὸς, κτλ. „σίζει, ἠχεῖ, ῥεῖ, περιῤῥεῖ (Ἡσύχ.) Ἐκ τοῦ σίω, σίζω, ζίω, καὶ τὰ Γερμ. sieden, sausen, zischen, κτλ. τὸ δὲ Γαλ. sauce (ζωμὸς)=salsa (al=au. βλ. Ἀλφβ.) βλ. Ῥείμ. λ. σύω, θύω, ζέω· πρβλ. καὶ Жужжу̀.

Жизнь, ζῆν, ζῆσις (ζωὴ). Жи́въ, Живы́й, ζωϝὸς, ζωὸς, ζῶς, ζῶν (Σανσκρ. dchiwa). Ἐκ τῦ Живу̀ (ζήϝω, ζήω)=ζάω, ζῶ, (Περσ. zisten, Σανσκ. jivitum.) Живлю̀, ζωϝῶ, ζωῶ, ζωόω (ζωοποιῶ). Житіѐ (ζῆτις, ζῆσις) ζωὴ, βιοτὴ, καὶ Живо́тъ (Λετ. ziwot). Живо́тное, Ῥωσσικ. Живо́тно, ζῷον, ζώϊον, ζώϝιον (οἷον ζωϝωτὸν, ζωωτὸν, ζωτὸν, ζητὸν, ὡς ἐκ τῦ ζάω, ζητὴρ, ζήτριον, καὶ ζώτειον, καὶ ζωντεῖον, καὶ ζώστειον, τὸ Συνήθ. ζωντάνιον· οὕτω καὶ ζωντανὸς = ζωός.) βλ. καὶ Зубъ.

Жи́ла (φλέψ). ὡς ἐκ τῦ φλέω, φλεύω, φλέβω,

φλέψ, οὕτως ἐκ τῦ φλίω (=φλύω) εἴη ἄν, φλιὰ, φλία, (βλία, μετὰ τῦ πνεύματος, σβλία, μεταθέσ· σβίλα, ζίλα· σβ=σδ=ζ, βλ. зола) Παράβ. Γρ. Schwiele. [φλέω, φλίω, φλύω = βλέω, βλίω, βλύω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. φλέω, φλὲψ, φλοιά.]

Жи́ръ (ςέαρ) παρηχεῖ πρὸς τὸ, ςῆρ (σσὴρ, ζὴρ), ἔςι δὲ παρὰ τὸ Жрỳ (ζέρω, δέρω) ὡς δέρτρον=δερτὸν (ζερ-τὸν)· τὰ δὲ, Περσικ. tscherb, 'Αρμ. dscharb, 'Ινδ. sarpi, ἀσύμφυλα δοκεῖ μοι πρὸς τὸ Жиръ.

Жи́то, (πᾶς σιτηρὸς καρπὸς [ὡς Συνήθ. γέννημα] καὶ ἰδίως, κριθὴ) σῖτος (σ=ζ· ὡς σέλω, ζέλω). Жи́тница (σιτοδοχεῖον. οἷον σιτανεῖον)· Жи́тный, σίτινος. Житáрскій, Житáрскъ, κτητικ. τῦ Житáрь, σιτοποιὸς (ὡς τὸ Σ. σιταρᾶς). Житомѣ́рie, σιτομέτριον (Λυκ. ιβ). 'Ο Δοβρόβισκ· παράγει ἐκ τῦ Жити = fruere. βλ. καὶ Adelung. λ. Schutt.

Жмỳ (θλίβω, πιέζω) ζμῶ, σμῶ, [σμάω, μάω, μάσσω· ὅθεν Жемóкъ (πᾶν τὸ μεμαγμένον χειρὶ) σμάγμα, μάγμα]. παράβ. Γρ. schmiegen, κτλ. 'Αλλὰ τὰ, ἀπαρέμφ· Жáть, καὶ Жáтіе (θλίψις, πίεσις) καὶ Жáтый (πιπιεσμένος) ἀπαιτῦσι πρωτότυπον τὸ Жáю (ζάω)= δάω, δαύω, δάπω, δέπω, δέφω, δέψω, (δέψις, δεπτὸς) ὅθεν καὶ τὸ Жму εἴη ἂν (ζάμω= δάμω) = δάπω, δέπω (ж=δ, καὶ π=μ). βλ. Жву, καὶ 'Ρείμ. λ. δέφω, δαύω.

Жмýрю (*νεύω*, *καμμύω*) *σμύρω*, *ἀντὶ σμύω* = *μύω*, (*ὡς νύρω* = *νύω*, *νύσσω· καὶ σμῦς* = *μῦς· σμυκτὴρ* = *μυκτὴρ*, *κτλ.*). Жмýра (*καμμύων*) *σμύρων*, *μύων· καὶ παρὰ Σέρβ* = *μυΐνδα*.

Жнỳ (*θερίζω*) *ἐκ τῦ* Жáю, Жáю (*ζάω*) = *δάω* (*δάζω*) *καί*, *δάνω*, *δαίνω* (*ζάνω*, Жаню, *ὅθεν* Жнỳ). Жáтель (*θεριςής*) *οἷον δάτης* (*ζάτης*) *ὡς*, *δαίτωρ*, *δαιτηρὸς*, *δαιτρὸς·* Жáтие (*θέρος*) *δάτος* (*Ἡσύχ.*) *ὡς δαίτη*, *δαιτύς*. Жáтый (*τεθερισμένος*) *δαςὸς*, *κτλ.* (*ἢ*, *ἢ ζ*=*δ*). *Τὸ δὲ Γερμαν.* schneiden, (*κόπτειν*) *οὐκ ὀρθῶς δῆπυ παραβάλλεται πρὸς τὸ* Жну, *ἐκεῖνο γὰρ μᾶλλον ἀναλογεῖ πρὸς τὰ κναύω*, *χναύω* (Adelung.) *καὶ* (*κνάδω*, *ὅθεν κναδάλλω*) *κνάζω*, *κνίζω*, *κνέω*, *κνάγω*, *ὅθεν καὶ τὰ Γρ.* knagen, nagen, knicken, *κτλ.*

Жолнà, *βλ.* Злáто.

Жóлобъ, *βλ.* Жéлобъ.

Жрéбій, *Ῥωσσ.* Жéребей, *Σερβ. κώδηκ.* Ждрѣбій, *Ἰλλυρ.* xdreb, xdrib, *Κρν.* sdrib, (*κλῆρος*) *δρέπος* (*ζρέπος*, *σδρέπος*) *δρόπις*, *δρόπος*, *δρύπος*. [*δρέπω*, *δρύπω*, *δρύψαλον*, *δρέμμα*, *δρεπτὸν*. ,, *δρέμμα*, *κλάσμα· καί*, *δροπὸν*, *δρεπτὸν* (*Ἡσύχ.*). *Οὕτω καὶ τὸ κλῆρος ἐκ τῦ κλάω· καὶ λαχμὸς*, *ἐκ τῦ λάχω*, *λάκω* (= *ῥάκω*, *ῥάγω*, *ῥήσσω*). *Κλάσματα καὶ δρύψαλα παρελάμβανον τὸ πάλαι ὡς σημεῖα*

τῦ λαχμῦ, καθὰ καὶ νῦν εἰώθασιν οἱ χωρικοί.] βλ. καὶ ключи́шся.

Жребе́цъ, 'Ρωσσ. Жеребе́цъ (ἵππος θὲρης, βάτης, ἔνορχις) δρεπέτ-ης = (ζρεπέτης) = δραπέτης, καὶ συγκοπ. δρέψ, δράψ ('Απολλών.) ὡς ἐκ τῦ δράπης, δρέπης, πας, = Жребя̀ (πῶλος, παρ' ὃ τὸ Γρμ. Füllen, Fohlen) 'Ρωσσ. Жеребе́нокъ, Σρβ. Ждребе, Ждриебе, Κρτ. srebe, Κρν. sbrebe, Βοεμ. hrzibje. [ἐκ τῦ δράω, δράμω, δράπω, δραπέτης = δρομεὺς (ταχὺς εἰς τὸ φεύγειν. οἷον „ βίος δραπέτης). ὡς καὶ ἐκ τῦ ῥύω (ῥέω, λτ. ruo) ῥύα = ἵππος ('Ησύχ.) Γρ. Ross, 'Ολλ. ros, hors, Σανσκρ. gora: καὶ ὁ ὀρεὺς ἐκ τῦ ὄρω (ἢ ὄρος)· ἀλλὰ καὶ τὸ Γρμ. Hengst, Hängst, Δαν. hingst (= Жребе́цъ) οἱμὲν παρὰ τὸ hanen, yanen = hinnire, (χρεμετίζειν, ὀγκᾶσθαι. βλ. 'Ρείμερ. λ. ὀγκάομαι·) κατ' ἄλλυς δὲ συγγενὲς τῦ Δανικ. hest, Σβεκ. haest (ἵππος) ἐκ τῦ Γρμ. Hast (σπυδὴ, ταχύτης) συγγεν. Γαλ. hâte, ἴσως δὲ καὶ τῦ 'Ελληνικ· ἄττω, ἄττης? (ἄλλο δὲ τὸ Τυρκικ. ἄτ.). ὡσαύτως, καὶ τὸ κέλης (κέλης ἵππος) ἐκ τῦ κέλω, κέλσω (ἔλω, ἐλάω) ὅθεν Λτ. celer (κέληρ = ταχὺς) καὶ celsus (ἐλειπτ. eques). Πρόσθες καὶ τὸ, αἴξ, ἐκ τῦ ἄϊξ, ἀΐσσω, ᾄσσω, ᾖττω, ἀφ' ὃ καὶ τὸ 'Ιωνικ, ἄττηγος, καὶ παρὰ Φρυξὶν, ἄταγος (ὁ τράγος)· καὶ ἐκ τῦ ἴω (ἴτας) Ιταλος (ὁ ταῦρος) Fίταλος, — τυλος λτ. vitulus: ὅθεν καὶ

τὸ ὄνομα τῆς καλλιταύρου Ἰταλίας. Gell. ii, 1) κτλ.]

Жрỳ (θυσιάζω) ἀπαρέμφ. Жрéти (ὡς ἐκ τῦ Жрéю) δρέω (ζρέω, ζρῶ) μεταθέσει ἐκ τῦ δέρω. Ἐκ δὲ τῦ δρέω καὶ τὸ δρέπω (ἀντὶ, δέρπω = κόπτω), ὅθεν Жрéцъ (θύτης), δρέτης, δέρτης = δρεπὴς (ὁ κόπτων, θερίζων). Жéртва (θυσία) δερτFὴ, δαρτὴ = δρεπτὴ· ὡς, δορπὴ, δόρπος, δρόπις, κτλ. συγγεν. τῦ ἐφεξῆς Жру. [τὸ δὲ δρῶ, δράω, καὶ τοι συγγ· τῦ δρέω, οὔγέμην ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τῦ θύω, ὡς τὸ τοῦ δράω συνώνυμον ἔρδω, ῥέζω, καὶ τὸ ἔργω, ἐργάζομαι (διεργάζομαι, ἐπὶ φόνε) καὶ τὸ πράττω, (ἐκπράττω) κτλ.]

Жрỳ (βροχθίζω) δρῶ (ζρῶ) ἀντὶ τρῶ = τρόω, τρώω, τρώFω, τρώγω, καὶ τράω, τράγω (ὅθεν ἀπαρέμφ. Жрáти, Жрáть, ὡς ἐκ τῦ Жрáю, δράω, ἀντὶ, τράω, Βμ. Жрáти, Καρν. Жрéм, Жрéти, Σρβ. Ждéрати, ὡς ἐκ τῦ Жéру, δέρω, ἀντὶ τέρω). Ἐκ τῦ Жру, καὶ τὸ Жерлò, Жрелò. ὡς πάλιν ἐκ τῦ Σρβ. Ждéрам, Ждéрати (ζέρω, σδέρω, σδέρημι = δέρημι, δέρω) τὸ Ждерало = δειρὰς, δέρη, δειρὴ (jugulum) βλ. Δοβρόβ. σελ. 95 καὶ 143. [τὸ θέμα τέρω. (καὶ τρέω, τρήσω, τεράω, τράω, τρόω, τρώω, τερίω, τρίω, τρίFω, τρίβω, τερύω, τρύω, τρύFω, τρύβω, τρύπα. κτλ.) Ἐκ τῦ τέρω καὶ τὸ δέρω, ὅθεν δρέω, καὶ τὸ προηγέμ. Жру (δρέπω). τὰ

πάντα τύποι συγγενεῖς, ἐν οἷς ἐπικρατεῖ ἡ σημασία τᾶ κόπτω, τρίβω, τρυπῶ. Τὸ δὲ τέρω = Λτ. tero, (παρκ. trivi, ἐκ τᾶ τρίβω) Γοτϑ. tairau, Γρμ. zehren, ὡς καὶ τρέω (τρήσω) drehen, καὶ τρίβω, treiben, κτλ.]

Жужжу̀ (βομβῶ, ἐπὶ μυιῶν, κτλ.) ζίζω (ὅϑεν ζίγγος, βόμβος. 'Ησύχ.) = σίζω, σύζω (ζύζω, συνήϑ. ζυζυνίζω, καὶ ζυζύνισμα = Жужжéніе). ὀνοματοποιΐα, βλ. зычу̀.

Жу́пелъ (ϑεῖον, ϑειάφιον) Κρν. Жвепло, ἐκ τᾶ Γρμ. Schwefel, λτ. sulfur, ἴσ. συγγεννὲς τοῦ (εἴλη, εἴλω, ἴλω) ἴλπω (σίλπω, σίλβω) ϛίλβω, ϛιλβὸς, ϛιλβὸρ (σιλβόρ) ὅπυ συμπίπτει καὶ τὸ Γερμ. Silber (ἄργυρος), συγγενὲς τᾶ Сребро̀, Серебро̀. βλ. καὶ Сѣра.

Журчу̀ (μορμύρω, ἐπὶ ὑδάτων) συρίζω (ζυρίζω) 'Αγγ. surge, κτλ.

Жура́вль 'Ρωσσ. βλ. τὸ Σλαβ. Жера́вль καὶ Жара́вль.

Журю̀ (ἐπιπλήττω, ὀνειδίζω.) ӌύῤῥω, σύρω (σύρω) = ὕῤῥω, ὕῤῥος, λατ. surrus, susurrus, susuro. βλ. 'Ρείμ. λ. ὕῤῥω.

Жую̀ 'Ρωσσ. βλ. τὸ Σλαβ. Жву̀.

Ꙅ.

Ꙅ (Ꙅѣλὸ, ζιελὸ) εὔχρηςον ἔν τισὶ λέξεσι κατὰ τὴν Σλαβονικὴν γραφὴν (βλ. Μέρ. Α. Ἀλφάβ.) = З (ζ.). Ꙅ҃ = ς′ (6). καὶ Ꙅ҃І = ιξ (16). καὶ ҂Ꙅ = ς (6000).

З.

З, з. (Земля, ζεμλιά) = З, Ζ, ζ. καὶ = γ, δ, σ, χ (βλ. Ἀλφάβ.). З҃ = ζ′ (7). З҃І = ιζ′ (17). ҂З = ζ (7000).

За (πρόθεσις) διὰ, ὅθεν, ζὰ (οἷον, ζαβάλλω = διαβάλλω. Πάφιοι.) λτ. de, ἀρχαιότ. di—dis—=δι—δις (ἐν συνθέσει,=δίχα· παράβαλ. ἀλλ) 2) За = ὀπίσω (νομίζεσί· τινες ἀποκοπὴν ἐκ τῦ Задъ, ἀλλὰ κἀνταῦθα τὸ За=ζα, διὰ, διὰ τὴν ἐνῦσαν σημασίαν τῆς μεταξὺ τῦ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν διατειχίσεως καὶ διαχωρίσεως· καὶ εἴη ἂν ἡ διὰ (За) ἀντὶ τῆς μετά.)

Загóрье (За, горà) χωρίον ὄπισθεν ἢ μέσον ὄρες κείμενον (οἷον διόρειον, ζαϜόρειον) ὅθεν Σ. τὸ κατὰ Πίνδον Ζαγόριον, καὶ ἡ ἐν τῷ Πηλίῳ Ζαγορὰ, κτλ. ὡς τὰ, Ὀρέςη, Ὀρεςία, Ὀρεςιὰς (ἐκ τῦ Ὀρέςης=ὀρείτης).

Законъ [νόμος, ἐκ τῆς За, (διὰ, ζὰ) καὶ конъ (ἄκρον, πέρας, ὅριον. βλ. конъ.)=δι-ορισμὸς, ὅρος (ἐκ τοῦ ἔρω, εἴρω, series, σειρά.) οἷον γραμμὴ διοριστικὴ, ἄκρον γωνιῶδες, καὶ ὡς ἂν εἴποις κατὰ λέξιν, διαγώνιον (ζαγώνιον)· σημαίνει δὲ τὸ конъ καὶ τὴν ἀρχὴν, ὡς τὸ λτ. principium=ἀξίωμα. Εἰ δ' ἦν ἁπλοῦν τὸ За-конъ, ἦν ἂν = σάκος (σακὸν, σ=ζ, ζακὸν) = θᾶκος = θεσμὸς, τεθμὸς, θέμις, θέμα, θεμὸς· ἐκ τοῦ θέω, θῆμι, τίθημι· καὶ θάω, θάζω, θᾶκος, θακῶ, αἰολοδωρικ· σακῶ· „ σακεῖ, θακεῖ (Ἡσύχ). οὕτω καὶ τὸ Γρμ. Gesetz (setz, satz, Satzung) ἐκ τοῦ setzen, satzen=σακεῖν (θακεῖν. βλ. Ῥείμερ. λ. θάω.) = ἕζειν, ἵζειν, ἱδρύειν· καὶ τὸ Λτ. lex οὐκ, οἶμαι, παρὰ τὸ lego (λέγω)=ἐπιλέγομαι = ἀναγινώσκω, οἷον λέξις, λέγμα (ὡς τὸ ῥῆτρα, ῥῆσις), ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ λέγεσθαι = κεῖσθαι (ὅθεν καὶ τὸ lectum, λέκτρον) οἷον λεκτὸν, κείμενον (ὡς τὸ „ κεῖται νόμος), Σβεκ, Lagh, Ἀγγ. law, Γαλ. loi, κτλ.]

Задъ (ὀπίσω) ϳάτα, (σάτα, μετὰ τοῦ πνευματισμοῦ σ = ζ) = ἄτα, ἀντὶ, αὖτε (αὖ τε) = ὀπίσω. Ἐκ τοῦ αὖτε, αὐτὰρ, (αὖτε, ἄρ) καὶ τὸ ἄτερ, ἄτερθεν· ἴσως καὶ τὸ Γρμ. Afrer (αὖτερ, ἄϜτερ, ἄτερ, ἄταρ, ἀτὰρ = αὐτὰρ) τὸ δὲ αὖ = ἀπ, ἀπὸ, ἄψ. βλ. Ῥείμ. λ. αὖ.

Заря̀ (φαῦσις, χρῶμα πυῤῥὸν, ὡς τὸ τοῦ λυκαυγοῦς) συγγεν. Жаръ.

Затѣвáю (Затѣю = σκευωρῶ, διαβάλλω), οὔ μοι δοκεῖ = ζατέω = δατέω = δάζω, δάω, δαίω, δαΐζω, ὅθεν δάϊος, δήϊος, δατὴρ (δάτης, Затѣя, ὁ σκευωρὸς)· οὐ δέμην = ζατέω ζητέω, ἐνεδρεύω)· ἀλλὰ μᾶλλον σύνθετον, За, тѣю = διὰ (ζα) τέω (τάω, τένω) διατείνω (ὡς τὸ διαβάλλω)· ὅθεν καὶ τὸ χυδαῖον τῆς συνηθείας διάτανος (διάτονος) = διάβολος· τὸ δὲ тѣю συγγ. тну (βλ. тнỳ καὶ тяну.)

Зáяцъ (λαγωὸς· ἡ ῥίζα, Зáй, ζαὴς) = δαὴς, δεὴς, (περιδεὴς, ἐκ τοῦ δέος· ὡς πτὼξ, ὁ αὐτὸς λαγωὸς, ἐκ τοῦ πτώσσω)?

Збрýя (πανοπλία, καὶ πανσαγία, ἐπὶ ἵππου· σπρύα) = σπρύα, μεταθέσει, ἀντὶ σπύρα = σπεῖρα, σπεῖρον (ἱμάτιον, εἴλυμα, ἐκ τοῦ σπάρω, σπάργω, ὅθεν σπάργανον. καὶ σπύρω, ὅθεν σπυρὰς. βλ. Ῥείμ. λ. σπεῖρα καὶ σπυράς).

Звенò (σύνδεσμος, μέρος συνδετικὸν, οἷον ζῶμα τοίχου, κρίκοι ἁλύσεως. 2, τεμμάχιον μέγα ἰχθύος) σφηνὸς, σφὴν· (σφάω, σφίω, σφίγω, σφίγγω.) Συνήθ. σφῆνα (= σφὴν, καὶ τεμμάχιον σφηνοειδὲς, οἷον „ σφῆνα ψωμίου.)

Звиздáю (συρίζω) σπίσδω, σπίζω (ὅθεν σπίζα.) Σρβ. Звиздим (σπίσδημι), Κρτ. zvisgam, Κρν. s͡hvishgam (жвижгам), καὶ Βοεμ. hwizdati, Πολ. gwizdać. ἢ σϝίζω (σβίζω, ζβίζω, ζβί-

σδω· ὡς, ζϝέω, ζβέω, σβέω)=σίζω, σιγμὸς, σισμὸς, Звиздъ (συριγμὸς). βλ. Ῥείμ. λ. σίζω, καὶ σβέω, βλ. καὶ свищу̀.

Звóнъ (ἦχος). Звоню̀ (ἠχῶ) σφωνῶ, σφωνὴ = φωνῶ, φωνὴ [ὡς φάω, σφάω· τὸ σ, πνεῦμα· καὶ Σλαβ. Звеню̀ (σφενῶ), ἐκ τῦ φάω φέω, φένω, ὡς ἐκ τῦ φάω, φόω, φώω, φωνὴ, φωνῶ· τὸ θέμα ἄω, ϝάω, ϝέω, φάω, φόω, βάω, βόω, κτλ.]. Звонéцъ (κώδων) οἷον, φώναξ=φωνᾶς, φωνήεις (ὡς ἠχεῖον) ὅθεν Κρτ. Βοεμ. Κρν. Звонъ=κώδων (καμπάνα) καὶ Πολ. dzwon. Ἄλλοι παρέβ. τὸ λτ. sonus, sono.

Звýкъ (ἦχος σάλπιγκος). Звучу̀, βύζω (σβύζω) ἐκ τῦ βυ, βυ, βὺξ (ὀνοματοποιΐα· ὅθεν βύκτης, βυκάνη, λτ buccina.)

Звѣздà (ἄςρον. ἐκ τῦ φαίδω, φαίζω, σφαίζω· τὸ ζ=σ, πνεῦμα) οἷον, σφαισδὰ, φαισδὰ, φαισδὸς=φαιδὸς (δ=ζ=σδ) φαῖδος (ὅθεν φαιδερὸς, φαιδρὸς, φαίδων) ἢ=φαιςὰ—ςὴ, φαιςὸς (φαῖςος = λαμπρὸς) ὅθεν Ἥφαιςος. Οὕτω καὶ φωςὴρ (ὁ ἀςὴρ) ἐκ τῦ φάω, φάω, φαέθω, ὅθεν καὶ ὁ Φαέθων· καὶ (φαίω) φαίδω, φαίζω (ὅθεν τὸ φαικὸς, φὰξ, φάκκες, facies). Βοεμ. hwjezda, Πολ. gwiazda, κτλ. καὶ Λιτ. swaigne=φαινὸν (σφαινὸν) φανὸς, φανὴ, φανὸν· (συγγεν. Свѣшъ.).

Звѣрь, σφὴρ, ἀντὶ φὴρ = θὴρ (φ = θ, αἰολικ· τὸ ζ = σ, πνεῦμα) λτ. fera, κτλ. Звѣ-

ріный, φήρινος=θήρειος. Звѣрскій, φηριακὸς, θηριακὸς (θηριώδης) κτλ.

Звякаю (ἠχῶ, ληρῶ. ὡς ἐκ τῦ Звяку). Звяцаю (ἀλαλάζω) οἷον σβάκω, ἐκ τῦ βάσκω, βάζω, (βαβάζω), Γρ. schwatzen, 'Αγγλ. swagger, κτλ. Звякъ (ἦχος, λῆρος) σβάξ (βάξ, ὅθεν, ἄβαξ) βάξις, Σρβ. Звека (ἦχος) καὶ Звечати (ἠχεῖν)· ἢ συγγ. Звукъ.

Зегзица (ἀρχαίως 'Ρωσσικ. ὁ κόκκυξ· οἷον ζέζυξ, γέγυξ = κέκυξ (κ = γ, καὶ γ = ζ)= κόκκυξ, Συνήθ. κῦκος, Γλ. coucou, κτλ. (ὡς ἐκ τῦ κίκιρος, ὁ τέττιξ, συνήθ. τζίτζιρος, τζίντζιρας· καὶ ἐκ τῦ κίκκαξ τὸ λτ. cicada. ὀνοματοποιῖται·) Πολων. Гзегжолка (μετὰ διπλῦ F = FзеFжолка.)

Зевéсъ, τὸ αἰολ. Ζέβυς = ΖέFυς, ὁ Ζεύς.

Здрáвіе, 'Ρωσ. Здорóвье (ὑγεία). Здрáвлю (Здрáву) καὶ Здрáвствую (ὑγιαίνω). Здрáвый, Здрáвъ 'Ρωσσ. Здорóвый, Здорóвъ (ὑγιής· κατὰ Δοβρόβισκ· σύνθετ· ἐκ τῦ съ καὶ Драти): ἴσως, ςαρFὸς, ςαρὸς=ςερὸς, ςερFὸς, ςερβὸς, ςερφὸς, μεταθ. ςρεφὸς (ςραφ-ὸς, στ=ζδ, Здрáв καὶ Здорóв = ςοροφὸς = ςερεβὸς. ἢ μετάθ. ὡς σπρατὸς, σπαρτὸς· καὶ ςαρτὸς = ςρατὸς, καὶ ςροτός.) ςερφόω, ςερφότης, ςερFότης, καὶ οἷον, ςάρφος (ςαρὸς, ςηρὸς) Здравіе κτλ. ['Εκ τῦ ςέρω (ςέω, ςάω) ςεαρὸς, ςερρὸς, Γρμ. starr, λτ. sterus, ςερὸς, ςερεὸς, μετὰ τῦ F, ςερεβὸς, ςερεβενὸς, καὶ β=μ, ςερεμενὸς,

ὅθεν ϛέρεμνος, ϛερέμνιος· καὶ πάλιν ἐκ τοῦ ϛέρεβος τὸ ϛέρεφος, ϛέριφος, ϛερφὸς, ϛεριφνὸς, ϛριφνὸς· καὶ ϛεαρὸς, ϛηρὸς, ϛηρίζω· καὶ (ϛέρω, ϛέρνω, ϛέρνὸν) ϛρηνὸς, λτ. strenuus. ὅθεν strena ἔλεγον οἱ Λατῖνοι εὐχήν τινα μετὰ δώρων, οἷςπερ ἀλλήλους ἐδωροῦντο κατὰ τὰς καλάνδας (τὴν νουμηνίαν) τοῦ Μαρτίου, (ὡς τὰ καθ' ἡμᾶς 'Αγιοβασιλιάτικα,) ἐπ' ἀγαθῇ τοῦ ἔτους ἀρχῇ· διὸ καὶ τὸ strena ἑρμηνεύεται εὐαρχισμὸς „ bonum et felix initium. Τὸ δὲ ϛεῤῥὸς = καὶ ὑγιὴς· ὡς τὸ „ ϛεῤῥότατα διεβίωσεν = ὑγιέϛατα (Λουκ' Μακρόβ.) ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ αἱ εὐχαί. „ καλὴν ϛερέωσιν! ὁ Θεὸς νὰ σὲ ϛερεώσῃ! ϛερεωμένος! κτλ.] Здравствуй (ἐπὶ προσαγορεύσεως=ὑγίαινε!) ϛραϜίσδοισ, ἢ, ϛαρϜίσδεο, ϛαρϜίσδου=ϛαρίσδοιο, -ρίσδεο, ϛαρίσδου, ϛηρίζου, ϛεῤῥοῦ. ὡς τὸ „ οὖλε, καὶ μέγα χαῖρε ('Ομ.). Τὸ Λετ. guju, issguju = ὑγιῶ, ὑγιαίνω (ῥαΐζω). βλ. καὶ Старый.

Здѣ, 'Ρωσ. Здѣсь (ὧδε) τῇ (στῇ· τὸ ζ=σ, πνευματισμὸς) τῇδε, Λετ. καὶ Λιθ. sze. (τὸ δὲ τελικὸν с, ἐν τῷ сдѣсь, ἐκ τῆς ἀντωνυμίας сь, сій (οὗτος) ὡς τὸ τῆς Σ. ὡδαυτοῦ, ὧδε, αὐτοῦ, καὶ τὸ, τῇδ' αὐτοῦ, κτλ. οὕτω καὶ τὸ днесь = день, сь, сій.)

Зе́лва, Βοεμ· καὶ 'Ρωσσ. Золо́вка (ὡς ἐκ τοῦ Золо́ва, γόλωϜος) = γάλοως, γάλως (ἀνδρὸς ἀδελφή). 'Εκ τοῦ γάλως, γάλος, καὶ τὸ λτ. glos.

ἴσως δὲ καὶ γάλη, κατὰ διάλεκτον (α = ε, γέλα, γέλϜα) ὅθεν Зелва.

Зе́лвь, καὶ Желвь (χελώνη) χέλϜυς, χέλυς. (з, καὶ ж=χ· βλ. Δοβρόβ. σελ. 142). Παράβαλ. Ἀραβ. selha, selhafa, sulhaf. κτλ. Зельный, χέλϜυνος, χέλυνος = χελώνειος.

Зе́лень, Зе́лie (χλόη, χόρτος) σέλος, θέλος= θάλος (ὡς θέρσος, θάρσος·) ἢ Ϝέλος (σέλος, ζέλος) = ἕλος. λτ. olus (ἐκ τοῦ ἄλω, ἄλδω λτ. alo). Зеленѣю (χλοάζω ὡς ἐκ τοῦ Зеленю) σελύνω, θελύνω = θαλύνω, θαλέθω (βλ. Ῥείμ. λ. θάλλω). Τὸ Зе́лень, οὐ δεῖ συγχέειν τῷ σέλινον, ὃ παρὰ τὸ ἕλινον (ἐλίνω, ἐλίσσω.)

Землѧ̀ (γῆ· ἐκ τοῦ Земѧ̀, ζεμὰ = χεμὰ· ζ=χ) = χαμὰ, χαμή· [ὅθεν τὸ χαμαὶ=χαμῇ, καὶ χαμοῦ, ἐκ τοῦ χαμὸς = λτ. humus, ἀρχ. Γρ. ham, heim, han, hain. Ἐκ δὲ τοῦ humus, τὸ homo, (ἄνθρωπος) παρ᾽ Οὔμβροις καὶ Θόσκοις, humo =χαμὸς=χθόνιος (γηγενής). γήϊνος, γεηρὸς, γέγειος, γίγας (ἐκ τοῦ γέα, γειὸς) ὡς, γαῖα, γαιὸς, ὅθεν Γάϊος, λτ. Caius· καὶ χαιὸς, χαὸς χάϊος=αὐτόχθων (ὅθεν=εὐγενὴς) παλαίχθων, αὐθιγενὴς, καὶ ἴγνης παρὰ Ῥοδίοις = ἰγγενὴς, ἐγγενὴς, ἰγγένης (λτ. ingenuus) ἰθαγενὴς, indigena (οἷον, ἐνθαγενὴς) Γρ. heimisch. Ἐκ τοῦ χαιὸς καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀχαιὸς· ἐκ δὲ τοῦ χαὸς τὸ Χάων, Χάονες, ἔθνος Ἠπείρου. κτλ. (βλ. καὶ Человѣкъ.). Γαῖα, καὶ

γέα, γῆ παρὰ τὸ γέω, γάω=χάω (χωρῶ) ὅθεν καὶ χάος, καὶ χὼν, παρενθ. τῦ θ, χθὼν (ὡς χὲς, χέσι, hesi, χθὲς)· ἐκ δὲ τῦ χάω χαυὸς, χαβὸς=χαμὸς, χαμὰ, χαμὴ, χαμηλὸς, χαμαλὸς, χθαμαλός· καὶ (χάω, χαορὸς) χῶρος, χώρα, χωρέω. Ὧςε γαῖα, χώρα, χάος, χθὼν, χαμὴ, λέξεις συγγενεῖς. (βλ. Ῥείμ. χαμαὶ, καὶ χαὸς)· τὸ δὲ χαμὴ, χαμὰ =χεμὰ (ὡς γάμμα, αἰολ. καὶ ἰων· γέμμα) Земя̀, Λετ. zemme, Λιθ. ziemia. Πϱβλ. καὶ Περσ. semin, zemin, Ζενδ. zemen, Σανσκρ. dschama, κτλ.]. Земный, χθόνιος, γήϊνος. Землякъ, καὶ Единозéмецъ, ὁμόχθων (ὁμόπατρις). Тузéмецъ, αὐτόχθων. Позéмный, πρόσγειος, χαμηλὸς. Подзéмный, ὑποχθόνιος. κτλ. Πρὸς τὸ Землѧ̀ παρέβαλόν τινες καὶ τὸν Ζάμολξιν, ἢ Ζάλμοξιν, νομοθέτην Γετῶν (οἱ δὲ Γέται, Θρᾶκες·=γῆται, γηῖται, γῆ, γέα), ὡς ἐκ τῦ Землѧ́къ, Земнѧ́къ (αὐτόχθων), καὶ Λιθ. ziemeluks, ziameluks. Ὁ δὲ Πορφύριος παράγει τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ ζαλμὸς, Θραξὶ, δορὰ ἄρκτυ· τινὲς δὲ (λέγει) ἑρμηνεύυσι τὸν Ζάμολξιν, ξένος ἀνὴρ (Πορφ. βίῳ Πυθαγ. § ιδ.) κατά γε τῦτο εἴη ἂν καὶ τὸ Ζάμολξις = Землякъ, οἷον χαμηλικὸς, χαμηλὸς, χαμίτης=χθόνιος, χαιὸς· ὡς καὶ τὸ ξένος=ξέρος, ξερὸς, ἐκ τῆς ξηρᾶς = ἠπειρώτης. βλ. Странà). Ἔχει καὶ ὁ Ἡσύχ. Ζεμέλιον, ἀνδράποδον, Φρύγες· ἴσως ὡς χαμηλὸν (χα-

* *

μερπὲς), ἢ ὡς χαμῆς, γῆς, ἐργάτης, κατὰ τοὺς παρὰ τοῖς Κρησὶν Ἀφαμιώτας (εἵλωτας), ἐκ τῦ, ἀφαμίαι = ἀγροί.

Зерно̀ (σπέρμα) Λτ. granum, Γρ. Korn: συγγ. κράω, κρέω, (λτ. creo, cresco = αὔξω. βλ. Ῥείμ. λ. κράω) κράνον (κέρνον, κ=γ, γέρνον· καὶ γ=ζ.)

Зерца́ло, βλ. Зрю.

Зду̀, Зда́ти [σύνθετ. ἐκ τῆς с (со) σὺν, καὶ да́ти, даю (ду) = δέω (δῶ) ὅθεν καὶ τὰ, δέμω, δόμος, δομέω· καὶ τὸ λτ. condo (κτίζω)=con-do, συνδῶ (συ—δῶ, συγκοπ. σδῶ, Зду̀) συνδέω· ἴσως δὲ τὸ з = σ, πρόσθετος πνευματισμὸς εἰς τὸ Зду̀, ἀντὶ с-ду, ʒду (σ-δέω, ʒδέω, δέμω.) ὡς εἰς τὸ Здѣ (с-дѣ, дѣ.) καθὰ καὶ τὸ σ εἰς τὸ στέγω = τέγω, λτ. tego, κτλ.] Ἐκ τῦ Зду̀ καὶ τὸ, Зъд, Зо́дъ, ἢ Зи́дъ, πληθ. Здѣ (σδῶ) δῶ (δῶμα) τέγος, λτ. tectum, Γρ. Dach, Γλ. toit, κτλ. καὶ Зи́жду=σύ- ʒδω (συνδῶ)· συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὸ, σ-ἴσδω, ἵζω.

Зима̀, χεῖμα, χειμὼν, λτ. hiems, hyems, [ἐκ τῦ χείω, χέω, χίω (ὅθεν χιὼν) χύω (ὕω), Γλ. hiver. τὸ δὲ Γρ. Winter, ἐκ τῦ Wind=ventus (ἄνεμος. βλ. Вѣю). Παράβ. Λιθ. žiema, Σκρ. hima.]. Зиму́ю, χειμάω, χειμάζω (παραχειμάζω). Зи́мній ἢ Зи́мный, χείμιος, χειμώνειος, Σ. χειμωνιάτικος (ζ=χ).

Зіяю (*χαίνω, ἐπὶ θηρίων*) *χειάω, χείω, χίω* (*χάω, χαίω, χαίνω*) *λτ.* hio, hisco, *Γρμ·* gähnen, *ἀρχ.* gien, gyn (*ὅθεν καὶ* gienen, gimen, kiemen), *Σβ.* gina, *Βενδ.* siam (*πρόφ.* зіам) *κτλ.* „ Левъ зіяетъ, *λέϜων χειάει* (*χαίνει*). Зіяніе, *χάνη, χειὰ* (*χάσμα*) hiatus· (*ζ=χ. βλ.* Зе́лвь, Землѧ̀, Зимà, *κτλ.*) *καὶ Σλαβον.* Зѣю =*χαίω, χαίνω,* (*βλ. Δαβρόβ. σελ.* 349) *ὅθεν τὸ* Зѣва́ю (*βλ. τὴν λέξιν·*). *Σημείωσαι δὲ καὶ τὰς αὐτὰς τύπας,* Зѣю =*χαίω, ἢ χέω, καὶ* Зію (*τὸ ἄῤῥητον θέμα τῦ* Зіяю)= *χείω, χίω, λτ.* hio.

Зла́къ (*χλόη*) *ζέλκιον=λάχανον· Φρύγες* (*'Ησύχ.*) *ζέλκ-ον, ζάλκ-ον* (*μεταθ'. ζλάκ-ον*). *οὐ γὰρ, οἶμαι, συγγεν.* Зе́ленъ.

Зла́то, *'Ρωσσ.* Зо́лото. *Πολ.* złoto (*χρυσὸς*) *καὶ Γρ.* Gold. *ἴσως, χλοδὸς, χλοιδὸς =χλωρὸς =χλωνὸς* (*Συνηθ. χλωμὸς*) *χλυνὸς = χρυσὸς, ὡς καὶ γλυρὸς* (*χλωρὸς*) *ὁ χρυσὸς, ἐπιθετικῶς, διὰ τὸ χλωρὸν* (*χλωμὸν, κίτρινον*) *τῦ χρώματος* (*'Ησύχ.*)· *οὕτω καὶ τὸ χλόος τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ κιῤῥῦ χρώματος* (Blassgelbe)· *τὸ χλωρὸς σημαίνει καὶ τὸ χλοερὸς, πράσινος, ὅθεν ἴσως τὸ* Желнà, Жолнà (picus martius) *καὶ τὸ Βοεμ.* žluna (picus viridis, *εἴδη δρυοκολαπτῶν*) = *γλυνὰ, χλυνὰ, χλυνὴ=χλωμὴ, χλωρὰ* (*ὡς τὰ, χλωρῆϊς, χλωρὶς, χλωρεὺς, χλωρίων· εἴδη πτηνῶν.*). *Ἢ τὸ* Зла́то, *συγγεν. τῦ* Же́лтый.

'Ἐκ τῦ Злато, Златица (νομισμα)· καὶ Πολ. zlota (εἶδος νομίσματος) ὅθεν τὸ Τυρκικὸν, καὶ παρ' ἡμῖν σύνηθες, ζολότα.

Злò (κακὸν). Злый, Золъ (κακὸς) συγγεν. ὀλὸς (ὀλοὸς) ȷολὸς (σολὸς, ζολὸς, ζολὸν, Золò, συγκοπ. Злò) ὖλος. 'Ἐκ τῦ ὄλω (ȷόλω, Злю, ὅθεν Злюся = κακύνομαι, ὀργίζομαι) ὄλλω (ὀλλύω) ὀλόω, ὀλόφω, ὀλόπω (ȷολόπω, Злобу, ὅθεν Злоблю = παροξύνω, παροργίζω, κακύνω. Συνήθ. κακιόνω) καὶ Злость (κακία, ὀργὴ, ὠμότης) ὀλότης, ὀλοότης (βλ. 'Ρείμ. λ. ὀλοφύρομαι). Ἡ συγγεν· λύω (λόω, Ϝλόω) ὅθεν λύα, λύμη, λύπη, λυπέω, λυπῶ? (λυ = λο· ὡς, υ = ο).

Змїй, Змія, καὶ Σλβ. Змѣй, Змѣя (ὄφις) οἷον, σμίος, σμύος, σμία, ζμία, [ἐκ τῦ σμίω, μίω (= βίω, ςρέφω·) καὶ μύω = μίω (υ = ι, αἰολικ.) ὅθεν μύλλος = σκολιὸς, ςρεβλὸς· καὶ μύλλα, σμύλλα = σαῦρα (διὰ τὸ σκολιὸν καὶ ἑλικοειδὲς τῆς κινήσεως)· ἐκ τοῦ μύω ἴσ. καὶ τὸ μύρος, σμύρος (εἶδος θαλασσίυ ἐγχέλεως, ὖ τὸ θηλυκὸν, σμύραινα)· πᾶν δὲ τὸ ςρεφόμενον συνεπάγεται καὶ τὴν ἰδέαν τῆς κατὰ μῆκος ἐκτάσεως καὶ λεπτότητος, ὡς καὶ τὸ ἐκ τῦ μίω, μίτος, βίττος, vitta, κτλ. Ὥςε τὸ Змій, καὶ τὸ ἑλλην· σμύλλα, κτλ. ζωγραφῦσι θαυμαςῶς καὶ τὴν κατὰ μῆκος ἔκτασιν καὶ τὺς ἑλιγμοὺς τῦ ὄφεως· Ὡσαύτως καὶ τὸ Γερμ. Schlange (ὄφις)

παρὰ τὸ schlängen, schlingeu (ἑλίσσειν) συγγ. schlank = ῥαδινὸς, ὁ ἐπιμήκης, καὶ λεπτὸς, καὶ εὐκαμπής. (βλ. Adelung λ. Schlange). τὸ δὲ Κατ. Σαξ. schnake (ὄφις) ἐκ τῦ ἀρχαίυ schnaken (ἕρπειν·) ὡς τὸ λτ. serpens ἐκ τῦ serpo = ἕρπω, ἑρπετόν. Αὐτὸ δὲ τὸ ὄφις = ὄχις, ἔχις, ἐκ τῦ ἔχω, (ἔκω) ἔπω, ἄπω, ἅπτω, ὅθεν καὶ ἡ ἀσπὶς (ὁ ὄφις, = ἀψίς) ὡς ἐχόμενον, ἁπτόμενον τῶν σωμάτων. (βλ. Ῥείμ. λ. ὄφις, καὶ ἀσπίς.)

Знáю, γνάω = γνόω, (γινώσκω) λτ· gnosco, nosco, Σερβ. Знамъ (γνῶμι. ὅθεν γνῶθι) Λιθ. zinnaú, Λετ. sinnu, sinnaht. (πρόφερ. zinnu) κτλ. (ἐκ τῦ κόω, κόνω, κονέω, Γρ. kennen, können, Ἀγσξ. knaean, Ἀγγλ. know, κονόω, κνόω, γνόω, καὶ χωρὶς, τῦ γ, νόω, νόος, νοέω. βλ. Ῥείμερ.). Знáмя (σημαία) γνῶμα (γνώρισμα). Знáтный, Знáтенъ, γνωτὸς, λτ. gnotus, γνωςὸς (ἐπίσημος). Знáнie, γνῶσις, κτλ. (τὸ ἄῤῥητον πρωτότ. Зну=γνῶ· ζ=γ.)

Знóй (καύσων) δάνος, δανὸς (δ = ζ, ζάνος, μεταθ. ζνάος, ζνόος)· ἐκ τῦ δάνω = δαύω, δάω = κάω, καύω, καίω.

Знобь (ῥῖγος). Знóблю (ῥιγεῖν ποιῶ· ὡς ἐκ τῦ Знобỳ, οἷον ζνόβω, ζνόφω)=γνόφω, γνόφος, δνόφος, παρὰ τὸ γνέφω, Ϝνέφω, νέφω, νέφος = νίφω, νιφὰς, νίψ, νιβὸς, λτ nix, nivis.

Зобáю (κολάπτω, τρώγω· ὡς ἐκ τῦ Зобỳ) δόπω, δάπτω, συγγ. Жвỳ.

Зовў (*φωνῶ, καλῶ*) οἷον, *ζαύω* (*ζάβω*)=*jαύω*, *αὔω*, *ἀΰω*. (*ὡς*, *ζάω* = *ἄω*.)

Зола̀ (*αἰθάλη*. *οἷον*, *ζολὰ*, *ζολὸς* = *σδολὰ*, *σδολὸς*) = *σβολὰ*, *σβολὸς*, *καὶ μετὰ τȣ̃ εὐφωνικ*. *α*, *ἄσβολος*, *ἀσβόλη*. [*ἐκ τȣ̃ σβέω* *σβολὸς*, *καὶ*, *σβ*=*σπ*=*πσ* (*ψ*) *ψόλος* (*αἰθάλη*) *καὶ λ* = *δ*, *ψοδὸς* = *σποδὸς καὶ ψοθὸς*. *Πάλιν τὸ σβ*=*σδ*=*ζ*. *ὅθεν σβολὸς*=*σδολὸς*, *ζολὸς*, *ζολὰ*· *ὡς*, *Σβεὺς*, *Σδεὺς*, *Ζεὺς*· *σβέω*, *σδέω*, *ζέω*, *ζένω*, *ζίννω*, *ζιννύω*, *σδίνω*, *λτ*. stinguo, exstinguo (*σδίγγω*, *γγ*=*νν*.) *βλ*. *'Ρείμ*. *λ*. *σβέω*, *καὶ ψοθὸς*.]

Золо́вка, *βλ*. Зе́лва.

Зрю̀ (*βλέπω*, *ἀπῤφ*. Зрѣ́ти), *δρῶ* (*ζρῶ*) *ἐκ τȣ̃ δρέω*, *δράω*, *ὅθεν τὸ*, *δράκω*, *δάρκω*, *καὶ δρέκω*, *δέρκω*, *δέρκομαι* (*βλ*. *'Ρείμ*. *λ*. *δέρω*, *καὶ δράω*.) *Λιθ*. zurú. *κτλ*. Зра́къ, *δράκος* (*ὄψις*). Зо́ркій, Зо́рокъ, *δόρξ*, *δορκὸς* (*δόρκος*) *δόρκων*, *δερκὶς* (*ὀξυδερκής*·) *ὡς καὶ τὸ δράκων*. Зо́ркость, *δόρξις*, *δέρξις* (*ὀξυδέρκεια*). Зерца́ло, *καὶ* Зерка́ло (*κάτοπτρον*. *ὡς ἐκ τȣ̃* Зерца́ю, *δερκάω*, *δερκιάω*, *δορκάω*, *δορκάζω*) *οἷον δέρκαλον*· *ὡς τὰ*, *δερκύλος*, *δόρκανον*. Зороче́къ *καὶ* Зраче́къ (*κόρη ὀφθαλμȣ̃*) *δράκος* (= *ὄμμα*). *δ* = *ζ*, *ὡς καὶ* *δόρξ*=*ζόρξ*, *ζόρκος*, *ζορκὰς*, *Συν*. *ζορκάδιον*. Зри́тель (*θεωρὸς*, *ἔφορος*, *ὡς ἐκ τȣ̃ πρώτȣ θέματος δράω*, *δράτης*, *δρήτης*, *ἀντὶ τȣ̃ ἑλληνικȣ̃ ἐκ τȣ̃ δράκω*, *δέρκω*) *δερκέτης*,

δρακέτης, ὅθεν τὸ Σ. δραγάτης (ὁ ἀμπελοφύλαξ. ὡς τὰ, οὐρὸς, ὠρὸς, ἐκ τοῦ ὁράω, ὁρῶ) ἀντὶ δρακάτης· (κ = γ· ὡς θήγη, θήκη· τήκω, τήγανον.) κτλ.

Зърно̀, καὶ Зьрно̀, καὶ Зрьно̀, Σλαβ. καὶ παρὰ τοῖς Σρβ. Зрно, Βμ. Zrno, Πλ. Ziarno, = Зерно́.

Зрѣю (πεπαίνω· ὡριμάζω) θρέω (θ=σ, σρέω, ζρέω) = θέρω, τέρω, λτ. (toro) torreo, Γρμ. dörren, τέρσω (ξηραίνω, θερμαίνω· ὡς, πέπω, πέπτω, πεπαίνω) καὶ τέρω, τερύω, τρύω, τρύγω, τρύγη (οἱ ξηροὶ καὶ ὥριμοι καρποί· οὕτω καὶ τὸ λτ. frux, fructus, ὁ καρπὸς = φρυκτὸς, φρύγω, λτ. frigo, frixus)· καὶ τὸ Γρμ. reifen (πεπαίνειν) reif (ὥριμος) συγγεν. τοῦ raufen, raffen = ῥάπειν, ἅρπειν, ȷάρπειν, κάρφειν, κάρφος, καρπός. (βλ· καὶ Ῥειμ. λ. κάρφω.)

Зу́бъ (ὀδοὺς) δοὺς (υ=β· καὶ ο=ε· καὶ δ=ζ· ζεβς). ἐκ τοῦ ἔδω, ὄδω, ὀδὼν, καὶ ὀδοὺς, ἀφαιρέσει τοῦ ο, δούς· ὡς ἐκ τοῦ edo, edens, τὸ λτ. dens· καὶ Σ. δόντι. Παρβλ. Γρ. Zahn (ἀρχ. Zan), Ἰσλ. tan, Ἀγγ. tooht, tine, Γτθ. tunth, Ἀρμ. atamn, Περσ. dendon, Σκρ. danda, κτλ. (καὶ τὸ ἑβρ. schen?). Зу́бы моло́чные, ὀδόντες μυλῖται, dentes molares. Зу́бы у́мные, οἱ σωφρονιςῆρες, κτλ. [οὕτως ἐκ τροπῆς τοῦ δ, εἰς ζ, καὶ τὸ τῆς Σ. ζοντόβολον = δοντόβολον, ἀντὶ ὀδοντό-

βολον, ἐλλειπτ. ζῶον (ὁ ὄνος, κυρίως ὁ τὸν ὀδόντα τὸν γνώμονα, βαλὼν, ἤτοι ἐκφύσας. ὡς, ἄβολος, τὔμπαλιν ὁ νέος πῶλος·) εἰ μή τις ἐθέλοι τὸ ζοντόβολον ἐκ τῦ ζωντεῖον καὶ βάλλω, ἐτυμολογεῖν (ὅτι τὸ ζωντεῖον καὶ ζητρεῖον, τόπος καταδίκης, Σ. ζωντάνιον, ἐσήμαινε καὶ μύλωνα, ἐν ᾧ εἰργάζοντο οἱ κατάδικοι, ὅθεν καὶ ζητρεύειν=βασανίζειν ἐν τῷ μύλωνι) ἀλλ' ἀπίθανα ταῦτ' ἔμοιγε δοκεῖ. Τὸ δ' ὖν ζοντόβολον παρὰ μὲν Θετταλ. = ὄνος· παρὰ Πελοπονν. δὲ γενικώτερ. σημαίνει καὶ ἵππον καὶ ἡμίονον, ὡς τὸ κτῆνος.]. Τὸ δὲ Зόбъ (ὄρνιθος ςόμαχος, Σ. γέσσα, βλ. Кýшаю) ἐκ τῦ Зобỳ, (δόπος, δάπτης, ὡς δάπτρια γαςήρ) βλ. Зобáю.

Зы́блю (δονέω, κλονέω) ὡς ἐκ τῦ Зы́бу=σύβω=σοβῶ, σοβέω. (σύω, σόω, σέω, σείω, καὶ σείϜω, Зы́бу). Зы́бь (σάλος, θάλασσα κοίλη=Γαλ. houlle) ὡς τὸ σύβη, σόβη (κυρίως πᾶν τὸ σειόμενον, κλονέμενον.)

Зыкъ (ἦχος, κρότος, καὶ ἐπί τινων θηρίων ὠρυγμοῦ). Зычỳ, ζίζω, ἀντὶ, σίζω (σίξ) σιγμός· ὀνοματοποιΐα, ὡς καὶ λτ. sciscito, Γρ. zische, κτλ.

Звва́ю, χαιϜάω (ἐκ τοῦ Зѣю, βλ. Зія́ю)= χαίω, χαίνω (χάσκω, χασμῶμαι) καὶ Звѣвъ (χάσμα θηρίυ) χαῖϜ-ος = χάος, χάσμα. καὶ τὸ Γλ. gueul=χαῦλος=χαῦνος, ἐκ τῦ χαύω (χάω), χάσκω, ὡς καὶ χέω, χείω, καὶ χίω, χίσκω, λ. hisco, κτλ.

Зѣлò (*λίαν*) *ȷελὸν*, *ȷελὸς* = *ἀλὴς* (*ἀλὸς*) = *ἀϑρόος*. *ἐκ τοῦ ἔλω*, *ἄλω*, *ὅϑεν καὶ ἄλις*, *ȷάλις*, *σάλις* (*'Ησύχ.*) *σ* = *ζ*· *'Εκ τȣ̃ ἄλις* (*ἦλις*) *καὶ τὸ*, *ἤλιϑα*.

Зѣница (*κόρη ὀφϑαλμȣ̃*) *ὑποκορις*· *ὡς ἐκ τȣ̃* Зѣна = (*σεανὴ*) *σεανὼ* = *ϑεανὼ* (*ϑεανίσκα*, *σεανίσκα*, *σενίσκα*) *ἐκ τȣ̃ αἰολ. σεάω* (*ϑεάω*) *Γρμ.* sehen=*σεᾷν* (*ϑεᾶσϑαι*) *ὅϑεν καὶ ἀρχ. Τευτ.* seha, sehan (*κόρη*)=*σέα* (*ϑέα*). *παρενϑ. τȣ̃ ν*, *σέ*(*ν*)*α*, Зѣна. *Πρὸς τὸ* sehen *παραβάλλȣσι καὶ τὸ 'Εβρ.* shaah. *κτλ.*

Зя́бну (*ῥιγῶ*, *ὡς ἐκ τȣ̃* Зя́бу, *ζάβω*) = *βάβω* (*β*=*ζ*· *ὡς*, *βέλλω*, *ζέλλω*) *ὅϑεν παρενϑέσει τȣ̃ μ*, (*βάμβω*) *βαμβάω*, *βαμβαίνω*, *καὶ βαμβακύζω* — *λύζω* (*τρέμω ὑπὸ ψύχȣς*, *κροτῶ τȣ̀ς ὀδόντας*, *ὅϑεν*, *καὶ ἀδιαρϑρώτως φϑέγγομαι*). *Τὸ Τȣρκ.* zabun (*τρυσσὸς*, *ἀσϑενὴς*, *ἀσϑενικὸς*) *ȣ̓κ ἀνήκει ἐνταῦϑα*.

Зябáю (*εὔχρηςον ἐν τοῖς συνϑέτ.* прозябáю *ἐκφύω*, *ἐξανατέλλω*, *ἐπὶ χλόης*· *τὸ ϑέμα* Зя́бу) *ζαύω* (*ζάβω*)=*αὔω*, *ἄω*, *ὅϑεν ἄωτον*· *καὶ* (*ἄω*, *ἄνω*) *ἄνϑος*, *κτλ.*

И.

И, И, и, и (Иже, *ἧζε*) = *Η*, *η*, *καὶ* = *α*, *ει*, *οι*, *υ*. И҃ = *ή* (8) И҃І = *ιή* (18). ҂И = *η* (8000).

И (*καὶ*) *ἠ*, *καὶ ἰ* (*ὅθεν ἠ-μὲν*, *ἠ-δὲ*, *ἰ-δὲ*.)

Ибо (*γάρ*. и, бо) *ἤ που*.

Ива (*ἰτέα*) *ἴβα*, *ἴβη* = *ἴμα*, *ἱμὰς* (*διὰ τὸ ἱμαντῶδες τοῦ φυτοῦ· ὡς καὶ τὰ*, *ἰτέα*. *ἴτυς*, *οἶτος*, *οἶττος*, *οἶσος*, *κτλ*. *ἐκ τοῦ ἴω* = *βίω*, *βλ*. вію· *λτ*. vitus, vitex, vimen, vitis, vitta, *Γρ*. Weide, Wiete *κτλ*.) *καὶ τὸ Γρμ*. Ive (Ivenlaub)· *ὁ κισσὸς*, *καὶ πάλιν* Ive (Eibe, Eibenbaum) *ὁ σμίλαξ* (*τάξος*, *λτ*. taxus) *συγγενεύουσι πρὸς τὸ* ива. (*βλ*. *'Ρείμ*. *λ*. *κισσὸς*)· *τὸ δὲ παρ' 'Ησύχ· εὐὰν*, *ὁ κισσὸς* (*κατὰ 'Ινδούς*), *καὶ Γρμ*. Epheu, (*ἀρχαιότ*. Ebah, Ebhew, Aböw) *φαίνεται διάφορον*. *Οἱ δὲ Θουβάσκοι* (*Τσουβάσχοι*, Tchouvasches, *φῦλον Φιννικὸν*) iwos *λέγουσι τὸ δένδρον*. *'Εκ τοῦ ἴβα*, *ἴμα*, *ἰβάνη*, *ἱμάνη*, *καὶ τὰ λτ*. habena=amena, *ὅθεν* amentum, *ἱμὰς*, *ἱμάντος* (*'Ρείμ*. *λ*. *ἱμὰς*, *ἰβάνη*).

*Ивинъ, *ἴβιν*, *ἀντὶ ἴβις* (*ἡ ἴβις*, *τὸ πτηνὸν*.)

Иглà (*βελόνη*, *ἄκανθα*. Иг-гла) *συγγεν*. *ἀκὶς*, *ἄκανος* (*ὅθεν ἄκανα*, *-κανθα*) *ἐκ τοῦ ἀρχ*. *ἄκος*, *λτ*. acus, acies [*ὡς καὶ ὀκὺς* (*ο*=*α*, *ἀκὺς*)=*ὠκὺς*, *ὀξύς*.] *'Εκ δὲ τοῦ ἄκος*, acus, *τὸ λτ*. aculeus *οἷον ἀκύλιον* (*ὑποκορις*.) *καὶ κ*=*γ*, *ἀγύλιον*· (*ἀκύλη*, *ἠγύλη*, игóла, Иглà). *Παρβλ*. *τὸ τῆς συνηθ'*. *ἀγκύλιον*=*ἄκανθα* (*ἢ τοῦτο ἐκ τοῦ* incilium) *Γλ*. aiguille. *κτλ*. *Τὸ Γρ*. Igel=*ἐχῖνος*, Ежъ, (*ἔχις*. *καὶ τοῦτο ἴσ*. = *ἀκὶς*.)

Иго, *λτ*. jugum, *ζυγὸς*, *Γλ*. joug, *Γρ*. Joch.

'Αγγ. yoke, yoak, Γτθ. Juk, gajuk, Περ. Juk, Σκρ. Juga, κτλ. [ἐκ τοῦ ζύγω, ζύγγω, Λτ. Jungo, Λιθ. jungiu· ὡς καὶ ζίγω, ζίγγω, λτ. cingo, συγγεν. ζώω, ζώννυμι, Λιθ. josmi, κτλ. τὸ ζ=J=i. ὡς, Ζανὸς=Janus. καὶ Ἑλλην. ἴορκος=ζόρκος· οὕτως ἴσως καὶ иго (ἰγὸς) οἷον jigos (ζιγὸς)=jugom—gum, ζυγόν. βλ. 'Ρειμ. ςοιχ. Ζ. καὶ λ. ζυγός.]

Иготь (ἴγοδις· ὅθεν) ἴγδις, ἴγδη (ἰγδίον) Σ. γδὶ, καὶ γυδὶ (γοδὶ).

Игра́ю (παίζω) ὀγράω? (μεταθ. ἐκ τοῦ ὀργάω· ὡς τὸ ἀθύρω ἐκ τοῦ θύρω, θόρω, θύω· и=ο. βλ. Ика́ю). ἤ, γράω=γάρω, γαρύω (φωνῶ, ἠχῶ· πρὸς δὲ τὸ γράω παράκειται καὶ τὸ χάρω, χαίρω, βλ. 'Ρειμ. λ. χάρω) μετὰ τοῦ ἐυφωνικοῦ ι (ἰγράω?) ὡς (γόνυ, γνύξ) ἰγνύς· θύω, ἰθύω· κτλ.

*Идолъ, εἴδωλον· (σημείωσ. и = ει.)

Иду̀, Σερβ. Идем (πορεύομαι) ἰτῶ = ἰτάω, ἰτέω, ἀρχ. λτ. ito, itare (ὅθεν ἰτητέον· καὶ, ἰτὸς, ἴτης, ἰτὴρ, λτ. iter) = ἴω, εἴω, εἶμι, Λιθ. eimi, einù, κτλ. ἀπαρέμφ. Иши. ἐξ ἀμόρφου θέματος и=ἴ—ω, ἴθι, ἰέναι. τὸ δὲ хождỳ, хожу̀ = hoδῶ (ὁδὸς) ὁδέω, ὁδάω· καὶ ходъ = hoδ-ὸς, ὁδὸς. βλ. καὶ шеду̀.

Иже, яже, еже, ἴς γε, ἄγε, ὅγε = ὅς γε, ἥγε, ὅγε· ἐκ τοῦ и, же = ἴ, ἴς, καὶ δὲ, ἤ, γέ. 'Εκ τοῦ ἴς καὶ τὸ λτ. is, ea, id· καὶ

ἴττος = ἴςος (= ἲς τὸς) λτ. (istus) iste, ista, istud (βλ. йспый). Παῤῥ. ἀρχ. Γρ. his, hit, δοτ. hima, αἰτ. hina, hit, (him, hin, hir) Ὀλλ. het, κτλ. βλ. καὶ онъ.

Йзба. (πενιχρὸν δωμάτιον, οἷον καλύβη) συνήθ. ἴζβα, ἴσβα=ἴσμα (ἵδρυμα, κτίσμα. Ἡσύχ.)

Йзвесть = Азбéсть, ἄσβεςος, Συν. ἀσβέςης, καὶ ἀσβέςη.

Изъ, ἰξ = ἐξ, (ὡς ἰν, εἰν=ἐν) λτ. ex, Γοτθ. us, ἀρχ. Γρ. ûz.

Икáю (λύζω), Γλ. hoqueter = ὀχέω, ὀχθέω, ἀχέω (ἐκ τᾶ ἄχ, ach. Ῥειμ. λ. ὀχθέω) ὀνοματοποιΐαι, ὡς καὶ τὸ λύζω, λύγξ, καὶ λτ. singulto, καὶ τὸ Γρ. schluchzen, kluken (Ἰλλρ. klukati)=κ-λυγγαίνειν, κ-λύζειν (λύγω, λύζω) συγγ. κλύζω, κλώζω, κτλ.

Икрà (κνήμη, συνήθ. ἄντζα. 2, ὠὰ ἰχθύος, τὸ συνήθ. χαβιάρι) συγγεν. ἄκρα, ἄκρον „ ἀκρῶα, σπλάγχνα, ἔντερα, ἀκρωτήρια (Ἡσύχ.) Τὸ Икрà οὐκ ἂν παραβληθείη πρὸς τὸ γάρον (οἷον, Икáра, ἰγάρ-ον. βλ. Игрáю). Ἔςι δὲ τὸ γάρον, καὶ ὁ γάρος, οὐ μόνον ὁ τῆς συνηθ. γάρος, ἀλλὰ καὶ εἶδος καρυκεύματος ἰχθυηρᾶ, ἔτι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ καθ' ἡμᾶς χαβιάριον, ἢ γᾶν, τὸ αὐγοτάριχον. „ garum ex intestinis piscium (Πλίν. λα, 7, 8.) κάλλιςον δὲ τὸ ἐκ τῆς Σκομβραρίας

νήσε (Στράβ. β.), ὡς καὶ νῦν τὸ Ῥωσσικὸν χαβιάριον ἐκ τῶν περὶ τὴν παλαιὰν Παντικαπαίαν χωρῶν, τὸ λεγόμενον τῆς Ἀτζε̃ς, καὶ τε̃ Κερτσίε, καὶ Jenikale, *κτλ. Τὸ δ᾽ ὖν χαβιάριον (Γλ.* caviar, *Ἰτ.* caviale) *οὐ παρὰ τὸ τῆς συνηθ᾽. χάβαρον, χαβαρικὸν (ὀςρακόδερμον, ἐκ τε̃ ἀρχαίε χάραβος, χάραμος, χηραμὸς = κάραβος, παρὰ τὸ χάρω = χαίνω, διὰ τὸ κοῖλον· ὡς καὶ τὸ κάραβος, καραβὶς, ὅθεν καράβιον. ἐκ δὴ τέτου τε̃ χάραβος μεταθ. χάβαρος, τὸ χάβαρον· καθὰ καὶ τὸ κάμμαρος=κάμβαρος, κάβαρος, ἐκ τε̃ κάραβος), τὸ δὲ χαβιάριον ἐκ τε̃ αἰολικ. ὠβιάριον (ὤβεον, ὤϝεον,* ovum, *καὶ ὤϊον, ὠὸν, ὅθεν ὠϊάριον, ὡς ὠάριον· τὸ δὲ ω=α, διὸ καὶ αὐτὸ τὸ ὠὸν, Συνήθ. ἀϝὸν, αὐγὸν. βλ.* Яицо. *ὅθεν) ἀβιάριον,* h*αβιάριον,* h = *χ, χαβιάριον. Οὕτω καὶ τὸ ὠοτάριχον, Συνήθ. αὐγοτάραχον.*

Илѝ *καὶ συγκοπ,* иль (и, ли = *ἤ, νὺ. βλ.* ли) = *ἤ, ἠὲ, ἤτοι. — τὸ λτ.* aut=*αὖτε· καὶ Γερ.* oder = *ἀτὰρ, ἤ, ἑτέρως* (Tripart.)

Ѝльмень (*λίμνη Ῥωσσίας, παρὰ τὸ Νοβογόροδον·*) *ἴλμὴν, μεταθέσ. ἐκ τε̃, λιμὴν, λιμένη, ὅθεν λίμνη·* (*λίω,* лію, *λίβω, λείβω*). *ἢ συγγ.* илъ.

Ѝль, *ἰλὺς, εἰλὺς, ὑλὶς.* **Иловáтый, Иловáтъ,** *ἰλυϝώδης, ἰλυόεις.*

Имáю, *βλ.* Éмлю.

Ймамъ, *'Ρωσσ.* Имѣю (*ἔχω*) *ἄμημι*, *ἀμάω*, *ἄμω* = *ἄβω* (*β* = *μ*) *ἄπω*, *ἄπτω*. [*ἄω*, *αὔω*, *καύω*, *κάπω*, *λτ.* capio, *χαύω*, haveo, habeo. *καὶ* (*ἔω*, *εὔω*) *ἔπω*, *π*=*κ*, *ἔκω*, *ἔχω*, *κτλ.* *Παῤῥ.* *Γρμ.* haften, heften.] *βλ.* éмлю.

*Ймнъ, *ὕμνος* (и = *υ*)· *καὶ* Гúмнъ, *ἐκ τῦ λτ.* hymnus.

Ймя (*ὄνομα*) *λτ.* nomen *Γρ.* Name, *Περ.* nam, *'Ινδ.* naman, *κτλ.* [*'Εκ τῦ ὄνομα*, *συγκοπῇ*, *ὄνμα* (*ὡς ἄγημα*, *ἄγεμα*, agmen·) *μεταθ.* *νόμα*, *τὸ λτ.* nomen, *Γρμ.* Name. *ἐκ δὲ τῦ αἰολ.* *ὄνυμα* (= *ὄνομα*) *συγκοπῇ καὶ μεταθέσ.* *ὕνμα*, *ἀποβολῇ τῦ ν*, *ὕμα*, *τὸ* ймя (*ὡς*, пять, *πέ(ν)τε*· мята, *μέ(ν)θα*, mentha). *Αὐτὸ δὲ τὸ ὄνομα*, *ἐκ τῦ ὄνω*, *ἄνω*, (*φέρω*, *ὅθεν ὄνος*, *λτ.* honos, -nor, *αἶνος*)=*φόρημα*, *γνώρισμα χαρακτηριςικὸν*, *ὃ διὰ ςόματος φέρεται*, quod ore fertur. *βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *ὄνω*]. Именýю, *ὀνομαίνω*, *ὀνομάζω*, *κτλ.*

Йней (*πάχνη*) *ἀόνη*, *μεταθ.* *ἀνόη*? (*ἐκ τῦ ἄω*, *ἀόνη*, *αἰόνη*, *αἰονάω*· *καὶ ἄω*, *ἄνω*, *αἴνω*, *ὅθεν διαίνω* = *ὑγραίνω*, *νοτίζω.*)

Иный, Инóй, Йнъ, (*ἄλλος*) *ἴν* = *εἴν*, *εἴνς*, *ἕνς*, *Κρῆτες*. [*τὸ δὲ ἕνς*, *ἡ ἀρχαία ὀνομαςικ.* *τῦ ἑνὸς*, *ὅθεν μετεπλάσθη τὸ εἷς*, *ὡς ἐκ τῶν εἷς* ενς *καὶ λτ.* eus, *αἰολικῶν καὶ*

παῤ Ἀργείοις καὶ Κρησὶ μάλιςα συνήθων μετοχῶν (Ευςάθ. Ιλ. σελ. 725), μετεπλάσθη ἡ εἰς εις κατάληξ· οἷον, τιθένς, τιθείς, ντλ.] = ἑνός, ὅθεν καὶ (ἔνιος) ἔνιοι (οὐκ ἀπὸ τῦ ἔνι, ὅϊ. οὕτω καὶ τὸ Γρ. einige, ἐκ τῦ einer). Ἐκ τῦ ἶς, ȷἰς, καὶ τὸ τίς. τὸ δὲ λτ. alius (Κελτικ. al, all)=ἄλλος (ὡς, φύλλον, folium), καὶ τὸ alter=ἀλλότερος (ἀλλότριος, ἀλλοΐος), ἐκ=ἄτερος=ἕτερος, Γρμ. anderer, Γοτθ. anthar, Ἰσλ· annar, Ἀγγ. other, Γλ. autre, Σκρ. andara, etoron· κτλ. ὡς πάλιν ἕτερος ἅτερος (ὅτερος, ὅθεν πότερος), λτ. uter (alteruter), Ιτθ. hwathar, Ἀγγλ. whether, Αγσξ. hveder, Γρ. wäder, weder, Jetweder, Jeder, Σλαβ. ктєрѣ. κτλ. Иногда (ἄλλοτε, ποτέ) ἔνοϝτα=ἐνίοτα=ἐνίοτε. (βλ. Ρείμ. λ. ἄτερος, θάτερος, ἔνιοι.)

Инокъ (μοναχός), οἶνοξ=οἶνος, οἰνός, οἶος, ἶνος, ἶος, εἶς, λτ. œnus, unus, κτλ. (κατὰ Δοβρόβισκ. ἐξ ἀποκοπῆς τῦ единокъ.)

Ирха (βύρσα), (εἴρχα, ἔρχα)=ἔρχος, καὶ τέρχος, λτ. tergum, τέρφος, ςέρφος, ςέρχος. (βλ. Ῥείμ. λ. ςέρφος, τέρφος)· τὸ ирха θηλυκ. = ὀδετέρ. ἔρχος· ὡς горà = ὄρος, κτλ.

Искра (σπινθήρ) ἐκ τῦ ис (изъ), крéшу (χρέσσω, βλ. τὴν λέξ.), οἷον ἐξ—χραῦσις (ἐκ τῆς χραύσεως ῥηγνύμενον).

Искренній, Искръ (εἰλικρινής, καθαρός. 2, Σλαβ. =πλησίον), ἐκ τῦ изъ (ис), края, крáй = ἐξ ἄκρας, ἐξ ὁρίων=(ὅμορος), =γείτων (ὅθεν

εἰλικρινὴς, ὡς γείτων)· καθὰ καὶ Искръ, Σλαβ. = σχεδὸν (ἐκ τῦ σύνεγγυς), παρὰ τὸ, Крóю (=κρίνω, ἐκ—κρινὴς), βλ. Крáй (ὅτω καὶ, Выспрь ἐκ τῦ Выспарю. Одръ ἐκ τῦ О-дремать). οὐ γὰρ τὸ Искръ παρὰ τὸ Крыю (= От-крытый).

*Исполáть (χυδαῖον. = εὖγε! καλῶς!) ἐκ τῦ συνήθ. εἰσπολλάτη, σπολλάτη = εἰς πολλὰ ἔτη.

· Исполи́нъ (γίγας), ἰσπηλὸς = ἰψηλὸς, αἰολ. ἀντὶ, ὑψηλὸς (ὡς, σποδὸς, ψοδὸς, ψοθὸς)· ἢ ис (из), καὶ пóлнъ = ἔκπλεως (ἔκπολλος) = ὑπέρπολυς, ὑπερμεγέθης.

И́стый, и́стая, и́стое (αὐτὸς, τὴ, τὸ) ἴσος (ἴς, τὸς), καὶ ἴττος (Ἡσύχ.), λ. iste (βλ. Иже).

И́стина, И́стинна (ἀλήθεια), И́стинный, И́стиненъ (ἀληθὴς), = ἐτανὸς, (οἷον, ἐςανὸς, νὴ), ἐτεανὸς, ἐτεὸς, ἐτὸς, ἐτὺς, ἐτήτυμος (ἀληθής· ἐκ τῦ ἔω, εἰμι, ἐςὶ, Есть). ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ, ἴττεον, ὁσία. Ἠλεῖοι. (= ἔσσιον, ἐσσία = ὁσία, ὅσιον)· βλ. Прáвый.

Ищу̀ (ζητῶ) ἀπαρ. искáть (ὡς ἐκ τῦ иску̀) ἀξιῶ? (τὸ Γοτθ. haitan = αἰτεῖν). Πρβλ, Γρμ. heischen (ἐφίεσθαι, ζητεῖν), Κτσξ. esken, eschen (παρακαλεῖν), Σβκ. æska, κτλ, (βλ. Adelung. λ. heischen). Ἢ ἴσχω (ἰσχάω, ἰσχάνω, ἰσχανάω) ἐκ τῦ σχέω, χέω, χαύω, κάπω, λτ. cupio.

I.

I, ι (ἴ) = I, ι· καὶ = ει, καὶ οι, καὶ υ. — Ī = ι′ (10). ⁎I = ‚ι (10000).

*Іакі́нѳъ, Іере́й, Ікосъ, Ірмо́съ = ὑάκινθος, ἱερέης (ἱερεύς), οἶκος, εἱρμός (Ἐκκλ.)· καὶ πᾶσαι αἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ςοιχείου ἀρχόμεναι λέξεις, ξενικαί, καὶ ἐξαιρέτως Ἑλληνικαί· (βλ. Ἀλφάβ.).

К.

К, к. (Како, κάκω) = Κ, κ καὶ γ, καὶ χ. — К҃ = κ' (20). ҂К = ͵κ (20000).

Кабакъ (καπηλεῖον) Γλ. cabaret (κάβαξ, κάβακος) = κάβος, καβὸς = καυὸς, χαυὸς, λτ. cavus (κοῖλος), ὅθεν μέσ. λτ. gavia, Σ. κάβια. (ἐκ τοῦ καύω, κάβω, κάπω, ὅθεν καί, κάπη, κάπηλος, καπηλίς, λτ. caupo, copa) βλ. Капище.

*Кадь, κάδος.

Кавка, cawca, Βοεμ = κάβηξ, καύηξ, καύης (πτηνὸν) λτ. gavia· καὶ κήξ, κῆϋξ, λτ. ceyx.

Кажду, Кажу (θυμιῶ) κάσδω, κάζω = κέζω (παρακείμ. κέκοδα, ὅθεν κοδομή, κτλ. Ῥείμ. λ. κάω) = καύω, κάω, κέω, καίω [καὶ κάω, κάνω, κάνδω (ὡς τένω, τένδω, tendo) λτ. cano (canesco) cando, candeo, καί, γάνδω = λάμπω (Ἡσύχ.), ὡς καὶ κένδω (λτ. cendo, accendo), διὸ καὶ τὸ Гнѣту = κένδω, γένδω μεταθ. γνέδω· ἢ γάνδω, γνάδω, γναίδω (βλ. Гнѣту). ὅθεν κανδάων, κάνδαος = Ἄρης (= δαΐς, ἡ καυςειρὰ μάχη), καὶ κάνδαρος = ἄνθραξ.]

* *

Кадило (*θυμίαμα*) *οἷον κάνδηλον, κάνδηρον = κηῶεν· ὡς. καὶ κανδήλα*, *λτ.* candela=Кандило (*λύχνος, ὡς καιόμενος καὶ φαίνων.*)

Каждый, Каждой, *ἕ-κασος, Γλ.* chac-un, *'Ιτ.* ciasc-uno.

Какать, *Βοεμ. κακκᾶν, λτ.* cacare, *'Αγγ,* to cack, *Γρ.* kacken, *κτλ.*

Кажу̀ (*θλάω, πηρόω*) *κάζω* (*= χάζω, σχάζω, κάω, κέω*) *κεάζω, καὶ, κέζω* (*ὅθεν κεςός*). Каженикъ (*εὐνοῦχος*) *κασὸς* (*σχασὸς*) *κασθεὶς, κεασθεὶς* (*ὡς τὸ θλαδίας*). Искажаю (*εὐνουχίζω*) *ἐξ, κάζω, ἐκσχάζω* (*ἐκσχίζω.*) Проказа (*λέπρα*). Прокаженный (*λεπρὸς· ὡς τὸ λώβη, λωβὸς = πηρὸς, καὶ λεπρὸς*). *Τὸ κάζω, ἐκ τοῦ κάω, ὅθεν καὶ σκάω, σκέω, καὶ κσέω, κσάω, κσέσις, = ξέσις, ξέω, ξάω = ψάω,* (*πσ = κσ*) *ψώω, ψώρα.*

Кажу̀ (*τιμωρῶ*) *συγγενὲς τοῦ προηγουμένου κάζω, κάσδω, λτ.* (casto) castigo· *καὶ κάζω, κέζω, κάδω, κήδω, κέδω,* caedo. *ὅθεν* Наказу̀, Наказываю, *κτλ.*

Кажу̀ [*δείκνυμι.* 2, *λέγω· συνηθέστ.* Скажу̀, Сказу̀ю — *ἐν τοῖς συνθέτοις=ἀποδείκνυμι, γνωρίζω, γνωςοποιῶ, νουθετῶ, κελεύω, ὅθεν καὶ,* указъ, *κέλευσμα· καὶ Βενδ.* kasam, *κελεύω· συγγεν. Γρμ.* heisse, *καλῶ, κελεύω· ἐκ τοῦ ἀπηρχαιωμένου,* chedan, quedan = *λέγειν, καὶ ἀρχ. λατ.* cedo = *λέγω, φράζω* (*καὶ τὸ* cito?) *βλ.* Adelung. *λ.* heissen] *κά-*

ζω=δάζω, μλ. δάξω, ὅθεν δάσκω, διδάσκω, καὶ Συνήθ. παρά τισι τῶν Θετταλῶν, διδάζω. [ἐκ τῦ ἄω, Ϝάω (φάω) προσλήψει τῦ πνευματισμῦ δ, δάω, δαίω, δάζω, κατ' ἄλλην δὲ διάλεκτ. μετὰ τῦ πνευματισμ. κ, κάω, κάω, κάζω, (καὶ κάδω, κήδω, κέδω, λτ. cedo). οὕτω καὶ τὸ καίω, καύω=δαίω, δαύω, ἐκ τῦ αὔω· καὶ ἐκ τῦ ἴω, τὸ κίω κίκω=δίω, δίκω. (βλ. 'Ρείμ. λ. δαύω). ὥςε τὸ Кажỳ, κάζω=δάζω, διδάζω (—σκω) καὶ=δείκνυμι (ἐκ τῦ δείκω, ὅθεν καὶ τὸ λτ. dico, dicere=λέγω, καὶ dico, dicare, indico = δείκνυμι). Πρόσθες καὶ τὸ „ἐκέκαςο ἰθύνειν = ἐδεδήει, δεδιδαγμένος ἦν, ἠπίςατο„ ἐκ τῦ κάζω = λαμπρύνω, φαίνω, ὡς ἀπὸ τῦ κάω, καίω ('Ρείμερ.). Εἴη δ' ἂν τὸ Кажỳ καὶ=ɉάζω, βάζω, φάζω, φάσκω, ὡς καὶ τὸ κῦδος, κυδάω,—άζω, ἐκ τῦ αὔω (ἄω) αὖδος, αὐδή, αὖχος, εὖχος ɉεῦδος (κεῦδος). Εἰ δέ τις τὸ λτ. cedo φαίη=κέλω (d=λ, ὡς, adeps=ἄλειψ, ἄλειφα), ὅθεν κελεύω, κτλ. ἐχ ἕξει καὶ τὸ Кажỳ συνᾆδον καὶ συμπαρακολεθῦν ὁμαλῶς.]

Кажỳ, βλ. Каждỳ.

*Казнà, τὸ Περσικ· καὶ Τερκικ. χαζιγνὲ, χαζνέ. 'Εξελληνίσθη, γάζα. Казначéй, Περσ. χαζναδὰρ = γαζοφύλαξ.

Какíй (τίς, ποῖος) κοῖος, (διπλασ. κοκοῖος, ὡς κάβη, κακκάβη). Кáко, кáкъ (πῶς) κῶς (δι-

πλασ. κόκως. ἤ, ὄκως, ὁκοῖος, μετὰ τοῦ πνευματισμοῦ κ, οἷον, κόκως, κοκοῖος· (ρ=α).

*Калавчà, τὸ Ταταρικ. καὶ Τουρκικ. kalantza (πύργος τείχους· ο, ξύλινον οἰκημάτιον). ἔξεστι παραβλ. τὸ καλιά, -λίδιον, κάλινος (κᾶλον=ξύλον)?

Каláчъ, Βοεμ. kolás, Πολ. kolacz (εἶδος ἄρτου κυκλοτεροῦς, ὡς τὸ κολλίκιον, ἀλλὰ πρὸς τὴν βάσιν ὀγκηροῦ καὶ παχυτέρου· τούτου τοῦ εἴδους κάλλιστοι οἱ τῶν τῆς Μόσκας ἀρτοπόπων, καὶ ἥδιστοι παρὰ τοῖς κολλικοφάγοις) κόλλαξ (κολάξ) κόλληξ, καὶ κόληξ; κόλιξ, κόλλιξ, κολλίκιον = κολλύρα, συνήθ. κολλέρα, (παρὰ τὸ κολὸς κοῖλος). Ἢ ἐκ τοῦ κάλαθος (κάλαθς, καλάτς) ὡς ἐκ τοῦ σχήματος. καλαθίσκῳ γὰρ κυκλοτερεῖ λαβὴν ἔχοντι παρεμφερὲς τὸ Каláчъ). πρὸς τοῦτο παραβάλλουσι τινὲς τὸ Περσ. giulatz, Ἑβρ. chulah. (βλ. καὶ Adelung. λ. kloss). τὸ δὲ Γερμ. klatschen (κλάζειν = πλάζειν, πλήσσειν) ὀνοματοποιΐα πάντῃ ἀσύμφωνος πρὸς τὸ Калачъ.

Калбасà (ἀλλᾶς) χολϝᾶς, χολᾶς· ἢ καλϝᾶς, καλλᾶς, γαλλᾶς (ἀλλᾶς· γ, καὶ κ=ϝ) ἐκ τοῦ ἴλλω, ἔλω; ἑλίσσω? ὅθεν καὶ γάλλια (ϝάλλια) καὶ κάλια, καλίδια=ἔντερα. Κύπριοι. (Ἡσύχ.) καὶ τὸ Γερμ. kaldauen = ἐντόσθια. τὸ δὲ Würst (ἀλλᾶς, Σ. λουκάνικον, ἐκ τοῦ λτ. lucanicum) συγγεν. λτ. farcimen, fartum, Γλ.

farce, = φϱϰτὸν, φϱαϰτὸν (ὡς τὸ Σ. παϱαγεμιςόν.)

Калѣка (κυλλὸς, χωλὸς). Калѣчу (χωλαίνω, κυλλόω) οἷον χάλαξ, χαλάζω=χαλάω, χάλω, χάω, ὅθεν χαολὸς, συγκ. χωλὸς. Ἐκ τῦ χάλω, πῦς, καὶ τὸ χαλαίπυς=κυλλόπυς, κυλλοποδίων. Ἤ, κύλλω, κυλλὸς (συνήθ. κυλὸς, ὑποκοϱ. κυλάκης.) τὸ δὲ λτ. claudus ἐκ τῦ κλαύω=κλάω, κλάζω, κλαυὸς (παϱενθ. d, κλαυδὸς) κλαβὸς καὶ, κλαμβὸς=πηϱὸς. πιθανῶτ. δὲ καὶ τὸ Калѣка, Калѣчу ἐκ τῦ αὐτῦ κλάζω (κλάξ, κλακὸς). βλ. Клекý, καὶ Кóлча.

Калита̀ (βαλάντιον· οἷον, καλύτα, τ=π· ὡς πέσσυϱα, τέσσαϱα, καὶ κόττω=κόπτω)=καλύπα (κάλπα, κάλπη) καλύβα, καλύβιον, ὅθεν συνήθ. καλύφιον, κολέφιον. [καλύβω, καλύπτω, καὶ καλύσσω, ὅθεν κάλυξ, κάλυκος, κτλ. κοιλότητος σημαντικά. Τὸ θέμα γλάφω γλύφω (παϱενθ'. γαλύφω) καλύβω (κελύφω) κελύπτω, κέλυφος, κελέβη, (κολύφω) κολύφανον, κτλ.]

Калитка (θυϱὶς πϱὸς πύλῃ μεγάλῃ) συγγενὲς κλῆθϱα, κλᾷθϱα, κλεῖθϱον, κλειθϱίον. λτ. clathrum· ὡς ἐκ τῦ Калита=κλιτὴ (κλίω, κλείω).

*Калихъ, kalich, Βοεμ. καὶ kielich, Πολ. = κύλιξ, λτ. calix, Γϱ. Kelch, Σβ. kalk. (Tripart. pag. 74.)

Калоша, πληθ. ши, ὡς ἐκ τῦ Калошь (ἐμβάδες, ἃς ἔξωθεν τῶν ὑποδημάτων ὥϱᾳ χειμῶνος

εἰώθασιν ὑποδεῖσθαι, ψύχους καὶ πηλῦ ἰλυώδους ἀλεξητήρια, οἱ τὰς προσβοῤῥοτέρας χώρας κατοικοῦντες· καὶ παρὰ τοῖς αὐτόθι Ἕλλησι, καλόσια, συγγ. κάλτιος, καλτίκια, καλίκια, καλλίγια (ὅθεν Σ. καλλιγόνω, καλλιγάρις)= λτ. calceus (παρ' ὃ καὶ ἡ Σ. κάλτσα. τὸ δὲ Ῥωμαϊκὸν calceus = ὑπόδημα κοῖλον· καὶ калошь — лоша, οἷον, κάλσος, κάλοσος, — λόσιον). βλ. Ῥείμ. λ. κάλτιος.

Калья (εἶδος ἐδέσματος) κόλον (τροφή).

Калю (πυρόω, βάφω σίδηρον, ξηραίνω) κύλω, κήλω, (ὅθεν κήλεος = καυςικὸς, Калёный· καὶ κᾶλον = ξηρὸν ξύλον). Πρβλ. λτ. caleo, calor (ἐκ τῦ κάω, καίω, κάλω· ὅθεν καὶ τὸ, καλὸς, κάλλος, κτλ. βλ. Ῥείμ.)

Каля (ξύλυ τεμμάχιον), κᾶλον, κάλιον, ὑποκορις. βλ. Калю. ἤ, σ-χάλη (σχαλίς) = σχίδα, -ζα.

Калякаю (φλυαρῶ) κολωϜάω (κολωγάω, κολωκάω) = κολωβάω (β καὶ γ = Ϝ), κολουβάω· „ κολυβᾷ, θορυβεῖ. Λάκωνες (Ἡσύχ). = κολῳῶ (κολοιῶ), παρὰ τὸ κολοιὸς, ἡ συνήθ. κολακεῦδα.

*Камара, Камера, λτ. camara, Ἰτ. camera, Γρ. Kamer, καμάρα (κάμω, = κάμμω = κάμβω, κύβω, καύω·) καὶ καμάριον (ὅθεν καὶ τὸ Σ. κεμέριον). Πρβλ. καὶ Γρ. Zimmer. βλ. Камора.

*Камéдь, ἐκ τῦ κομμίδιον, συνήθ. κομμίδι = κόμμι· λτ. gummi.

Камень (λίθος) Γρ. Kamm. Παράβ. Γλ. camée. λτ. gemma, γέμμα (βλ. Adelung. λ. Kamm.) γόμος, κόμος. [Ἡ ἰδέα, ἣ τὸ, τὶ ἦν εἶναι τῦ ὀνόματος ἐμφαίνει πεπηγός τι, καὶ πλῆρες, γόμφωμα μορίων συνεχῶν καὶ συμπεφυκότων· ὅθεν εἴη ἂν τὸ Камень, καὶ ἄλλως, Σλαβον. Камы, συγγεν· τῦ κάμω=κάβω (μ=β), κάπω, κάμβω, ὅθεν καὶ τὸ κόμω, κόμβω, κόμβος, κόμμος (οἷον κόμμη, κάμμη, камы = καμβὴ, γαμφὴ, γόμφος, γαμπτὸν σῶμα. πρβλ. τὸ, λίθος, λᾶας, λᾶϊς, ἐκ τῦ λάβω=κάπτω. βλ. Хлѣбъ, καὶ Ῥείμ. λ. κόμω). Ἐκ τῦ θέματος καύω, κάω = γάω, γέω, ὅθεν καὶ τὸ γέμω, παρ' ὃ τὸ γέμμα, (ὅπερ ὡς Ἑλληνικὸν πιθανώτατα παραβάλλει ὁ Adelung πρὸς τὸ Kamm.). Ἐκ δὲ τῦ камы τὸ камень, οἷον, κάμμινος, κάμνος κόμνος, ἀντὶ, κόμμος (μμ=μν.). Ἄλλο δὲ τὸ λτ. cæmentum (χάληξ) ἐκ τῦ cædo. Βόσσ.]

Камо, (πῦ=Ка, καὶ мо, κατάληξ.) κᾶ=πᾶ, πῆ (βλ. тамо.)

Камора (προσῳδία γραμματικ. ἡ περισσωμένη). καμάρα (διὰ τὸ σχῆμα· ὡς τὸ κᾶμπύλη, ἐλλειπτ. γραμμή.) βλ. Камара.

*Каналъ (διώρυξ.) καὶ συνήθ. κανάλι, τὸ λτ. canalis, Γαλ. canal, Γρ. Kanal, κτλ. καὶ τῦτο ἐκ τῦ κάνα, κάννα (κάλαμος), ὅθεν λτ. canna, παρὰ τὸ κάνω=χάνω, χαύω, διὰ

τὸ κοῖλον καὶ σωληνοειδές· ὅθεν καὶ τὰ τῆς Συν. καννίον (καὶ ἄλλως, καλάμιον ποδὸς, τὸ τῦ σκέλυς ὀςῦν) καὶ κάνναλος, κτλ. καὶ τὸ Γλ. canon, 'Ιτ. cannone, τὸ πολεμικὸν καννόνιον.

Кандалы̀ (ποδοκάκη, ἄλυσις ποδῶν) σκάνδαλα (σκάζω, σκάδω, σκάνδω)· καὶ „ κάνδαλοι, κωλοβάθραι ('Ησύχ.)

Кандило, βλ. Каждѹ.

*Канифо́ль, Γαλ. Colophane, κτλ. Κολοφώνιον, Κολοφωνία (ἐλλειπτικ. ῥητίνη, ἐκ Κολοφῶνος.) Σημείωσ· λ = ν· κατὰ μετάθ.

Ка́нна (εἶδος μέτρου ὑγρῶν·) κάνας, κάνης, κάναςρον (κάνεον), ὅθεν καὶ ἡ Συν. κανάτα, καὶ τὸ κανίον (ῥακοδόχον σκεῦος) κτλ.

Ка́ну (ςαλάζω) χάνω, ἐκ τῦ χάω = χέω, χύω = χύνω, (ὡς καὶ χόω, χώω, χώνω, ὅθεν χωννύω, κτλ.) συγγεν. Ка́плю.

Ка́па, βλ. Ка́пище.

*Ка́персы, κάππαρις, καππάρεως καρπὸς, Γρμ. Kapers. Γλ. câpre.

Ка́пище (ναὸς εἰδώλων, βωμὸς, εἰδωλεῖον. τὸ θέμα Кап, καὶ κατάληξ. ище.) συγγ. kapella, Γλ. chapelle. παράβλ. καπίθη, κάπετος, κάπη, κάψα, κτλ. ἐκ τῦ κάπω, κάβω, καύω, λτ. cavo. κτλ. Καῦ, κὰβ, κὲβ, πρωτότυποι φωναὶ, ἐν πολλαῖς γλώσσαις καὶ τῆς 'Ασίας καὶ τῆς Εὐρώπης σημαίνεσαι, κατὰ διαφόρυς καταλήξεις, κοῖλόν τι, ἢ κάλυμμα· οὕτω

τὸ Ἑβρ. κὰβ, καὶ Γραφικ. κάβος = κάδος (καύω, καὶ χαύω, χάδω· ὅθεν τὸ κάδος) καὶ κάβη, κακκάβη, κάκκαβος, καὶ καυδὸς (βλ. Кабакъ) κτλ. καὶ πάλιν Ἑβρ. gaphaph, kaphaph = καύειν, χαύειν, κεύθειν (καλύπτειν)· ὡσαύτως καὶ τὸ Капа, ἐκ τῦ μέσ. λατ. capa, cappa (κάλυμμα κεφαλῆς) Γρμ. Kappe, Käppchen, Γλ. cape, capote, capuce, κτλ. καὶ συνήθ. κάππα (ἐριῦν ἀγροίκων ἱμάτιον), καὶ καππάσιον (κεφαλόδεσμα)· ὡς καὶ ,, κάππα, καὶ καππάτια, γυναικεῖα ἱμάτια (Ἡσύχ.) Σ. καββάδια· καὶ, ,, κυπασὶς = χιτωνίσκος (ἐκ τῦ κυπὴ, κυβὴ, κύω = καύω, ὅθεν καὶ κύτος, κύθος, κιθὼν, χιτὼν· διὰ τὸ κοῖλον δηλαδὴ τῦ ἱματίυ, ὡς καὶ τὸ ἔνδυμα ἐκ τῦ δύω, ἐνδύω, δύομαι, Σ. χώνομαι). Παῤβλ. καὶ τὸ τῆς Σ. καπανίτσα (οἷος ὁ ἐπενδύτης τῶν Ἡγεμόνων τῆς Δακίας). πρόσθες καὶ τὸ Περσ. καὶ Τυρκ. καφτάν. κτλ. Εἰς ταύτην τὴν συγγένειαν ἀνήκει καὶ τὸ Капище (ὡς κοῖλόν τι χωρητικὸν) κατὰ τὸ, καπίθη.

*Каплунъ (Капун· τὸ λ. ἐπενθετ.) κάπων, Συν. καπώνιον· τὸ λτ. capo, (ἐκ τῦ μέσ. λτ. capo = κόπω, κόπτω), Ἰλλυρ. Копунъ, Γρ. Kapaun, Γλ. chapon, κτλ.

Каплю, Капаю (ςάζω, ὡς ἐκ τῦ Капу) οἷον κάπω, καύω = χαύω, χάϝω, χάω, χέω· συγγεν. Кану. [Ἄλλο τὸ κάπω ≐ πνέω, ἐκ τῦ αὔω, ἄπω, ἄπος (μετὰ τῦ πνευματισμῦ,

κάπω, κάπος) ἄπορ, Ϝάπορ. λτ. vapor (ἀτμὸς) ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ κάπος, καπνός.] Ἡ συγγεν· Киплю?

Карета (εἶδος ὀχήματος. Συνήθ. καῤῥέτα, καρότζα, Γλ. carrosse) συγγεν. λτ. carrus, carruca, currus, Γρ. Karre, Ἰτ. carro, Γλ. char, κάῤῥον (Ἐσδρ. Ε, 55) καὶ καρȣ̃χος, καρέχα, καὶ „κάραρυς, κατήρης ἅμαξα (Ἡσύχ.)

Кара (ποινή). Караю (τιμωρῶ) κάρω (κέρω, κεραΐζω) κάρσις, καὶ „κάρνη, ζημία (Ἡσύχ.) Πῤβλ. Ἑβρ. karath, βλάπτω, φθείρω.

Каркаю (κρώζω) καρκάω (καρκαίρω) = κράκω, κράγω, κράζω. Γρ. krächtzen, Γλ. croasser, μέσ. λτ. cracare, crocitare, gracitare, κτλ. (ὀνοματοπ. ἐκ τȣ̃ κρὰ, κρὸ, ὅθεν καὶ κρώζω, Γρμ. grotzen) συγγ. Керкаю.

*Карнизъ, Γρμ. Karnies, Γλ. corniche, Ἰτ. cornice, λτ. coronis, κορωνίς.

Карпетка (προπόδιον, καὶ κάλτσα, Συνήθ. βλ. Калоша.) ἴσ. καρπατίνη, καρβατίνη (ὡς ἐκ τȣ̃ Карпета, καρπάτα.)

*Карта, λτ. carta, charta, Γλ. carte, Γρ. Kart, Συνήθ. χάρτα (ἐκ τȣ̃ χάρτης, χαρτὸς, χαράσσω, χάρω·) ὅθεν Картина (εἰκὼν) χαρτίνη, (ὡς ἐπὶ χάρτȣ μάλιςα χαρασσομένη.)

Карабкаюсь (ἀναῤῥιχῶμαι, Γλ. grimper) = γράμπω, γράμπτω, γράπω (εἰ μὴ, παρὰ τὸ σκηρίπτω, κηρίπτω -πω) = Ϝράπω = κάρπω,

λτ. carpo, κτλ. παρενθ. α, καράπω, (ὡς κάῤ-ῥαξον, κάραξον = κράξον. Πάφιοι. Ἡσύχ.) π=β (καράβω, καράβγω, Карапку, Карабкаю, ὡς συνήθ. σκύβγω, νίβγω μετὰ τοῦ Ϝ,=νίβω, σκύβω). Τὸ θέμα, ἅρπω, ὅθεν καὶ μάρπω, μάρπτω (μράπτω) βράπτω· (τὸ συνήθ. γραπατ-ζόνω-νομαι, βλ. царапаю). τὸ δὲ τῆς συνηθ. σκαντσερόνω, παρέφθαρται ἐκ τοῦ σκανδυρόω, σκανδυρός (ὅθεν τὰ Σκάνδυρα Σ. Σκάντσερα.) σκανδὸς, παρὰ τὸ σκάνδω (ὅθεν τὸ λτ. scando=ἀναβαίνω ἀναῤῥιχῶμαι· ἀφ' οὗ τὰ σύνθετα, ascendo, descendo)=σκάμβω (β=δ. ὡς σκάμβυξ, καὶ σκάνδυξ· βλ. Ἡσύχ. καὶ Ῥείμ. λ. σκήπτω, καὶ σκανδάληθρον.) σκαμβὸς=κάμβω (κάβω) κάμπτω, καμβὸς, καμπτὸς, καμψός (ὅτι οἱ ἀναῤῥιχώμενοι συγκάμπτονται καὶ συςρέφονται, καὶ οἷον σκάζουσι, σκηριπτόμενοι χερσὶ καὶ ποσὶ πρὸς τὴν ἀνάβασιν). Ἐκ τοῦ σκαμβὸς, παράγεται τὸ σκαμβηλὸς καὶ σκαμβηρὸς· ὅθεν καὶ ῥῆμα σκαμβηρίζω (Ἡσύχ.) σκαμβηρόω σκαμβηλόω, ἀφ' οὗ πάλιν τὸ παρεφθαρμένον τῆς συνηθ. παρὰ τοῖς Ἠπειρώταις καὶ Ἰωαννίταις σκαρβελόνω (ἀναῤῥιχῶμαι.) βλ. Грабли.

Карпавый, Карпавъ (ψελλὸς) οἷον, κάρθας (κάρτας) κέρθας = κέρθος. ὀνοματοποιῖαι, κατὰ τὰ κόραξ, κρὲξ, κέρβερος, κάρβαρος, κρώζω, κρέκω, κτλ. ὡς καὶ τὸ ψελλὸς, ἐκ τοῦ ψέλλω, ψέλω, κτλ.)

Карша (*δένδρον πεσὸν ἐν ποταμῷ, ἐμποδίζον τὴν διάπλευσιν.*) *συγγεν.* *Πολ.* karcz (*κορμὸς, ςέλεχος, καυλὸς. Βοεμ.* крч.) *ὅθεν Σερβ. καὶ Βοεμ.* крчити, крчем (*ὡς ἐκ τοῦ* керчу, карчу.) carczować, *Πολων* (*ἐκριζοῦν, τέμνειν δάσος*) *κάρσω, κέρσω,* (*κάρω, κέρω, κείρω*) *κόρσης, καρτὸς, κτλ. ἐκ τοῦ κέρω, κείρω καὶ τὸ κορμὸς, αἰολ. κορπὸς, ὅθεν λτ.* corpus. *ἴσως συγγεν καὶ τὸ ἀρχ. Γρ.* schrot, *ἐκ τοῦ* schroten· *ἢ τοῦτο=κ-ρώσσειν, ρώσσειν, ἀράσσειν-ττειν. βλ.* Корнаю, *καὶ* Крошу.

Касаюсь (*ἅπτομαι ἐκ τοῦ* Касаю, *κασάω*) = *κσάω, ξάω,* (*ξ = ψ*) = *ψάω, ψαύω.* [*Μεταξὺ τῶν διπλῶν ξ, καὶ ψ, παρεμβάλλουν ἐνίοτε φωνῆεν οἱ Σλάβοι, ὡς καὶ ἐν τῷ* песокъ (*ψῶκος*). *βλ. καὶ* Кислый· *ὅτι δὲ τὸ ξάω = ψάω, βλ. Ῥείμ. ςοιχ.* Κ.]

*Катарактъ, *καταῤῥάκτης* (*Γραφ. Σημείωσαι τὴν ἀποκοπὴν καὶ τοῦ μακροῦ, ης.*)

*Каторга, *κάτεργον.* (*Βυζαντινοί.*)

Качаю (*δονέω, λικνίζω·*). Качель (*αἰώρα, συνήθ. κούνια*). Качу, *κυλίω, καὶ* Катаю, *λτ.* quatio, quasso, quatto = *αἰολ· κόττω, κοττέω,* Катаю, (*ὡς ἐκ τοῦ* Катy) *κόσσω,* (*κϜόσσω, κϜόττω*) = *κόπτω. Ἢ συγγεν.* скачу, *σκάζω* (*ἐκ τοῦ σκάω, κάω, καύω, κάβω, κάμβω, κάμπω, κάμπτω=ςρέφω*). *Οὐ γὰρ, οἶμαι, κάζω, ὡς ἐκ τοῦ, κάδω, δ=λ, ἀντὶ κάλω, κέλω, κύ-*

λω, κυλίω, καλίω (καλίνδω, κυλίνδω, ἐκ τοῦ ἕλω, εἴλω. βλ. Ῥείμ. λ. κέλω καὶ κάλω). παῤῥ. τὸ Ἰτ. scazzo (διώκω). Τὸ δὲ κίζω (ὅθεν ἀπέκιξε) κίκω, κίχω, = δίκω (ῥίπτω) δίω, διώκω. (ἴω, ἰώκω, ἴκω· δ, καὶ κ, πνευματισμοί.)

Кашель (βήξ). Кашляю, (βήχω). Ὀνοματοποιΐα, ὡς καὶ τὸ βήσσω, βήζω, βήχω, βήξ, ἐκ τοῦ ἄω, ἠχῶ, Fήχω (βήχω), καὶ ἄχω, ϳάχω (κάχω, κάσσω, κάξ. κ, β, πνεύματα.) καὶ (ὕω, ὕδω, ὕζω, ὕσδειν) Γρμ. husten, kotzen. τοιοῦτο καὶ τὸ λτ. tussis. κτλ.

Каю (ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ, καὶ συνθέτ. Окаяю, ταλανίζω). Каюся (μετανοῶ) κόω, κοάω, κοέω, (ὅθεν ἀκόω, ἀκούω, ἀκοάω, ἀκροάω, ἀκροάζω (οἷον ἀκούειν ποιῶ· καὶ μεσ. Каюся οἷον κοάομαι, ἀκροάζομαι). Ἀκούω καὶ φωνῶ συσχετίζονται, (ὅθεν καὶ τὸ αὐδέω = λτ. audio = ἀκούω), ὡς τὸ κλύω, καὶ καλῶ. Τὸ δὲ λτ. cajo (ἀναστέλλω, κωλύω) = κάω, χάω, χάζω (χάζομαι). βλ. καὶ Чую.

Квака, Ἰλλυρ. Κροατ. Σλοβακ. (ἄγκιστρον.) Γρμ. Haken = ἄγκη, ἄγκος. [ἄγος, Fάγος βάγος, ἐκ τοῦ ἄγω (ἀγνύω) Fάγω, βάγω, -Γρμ. bagen, biegen, ἄγκος, ὄγκος, λτ. ancus, uncus, ἄγκη, ἄγκα, μεταθ. γάκα, γFάκα (γ=κ, κFάκα). ἢ μετὰ διπλοῦ F, ἀγὴ βαγή, βακή, Fβάκα.]

Квакаю, *Γρ.* quaken, *κοάζω* (*λτ.* coaxo, *Γλ.* coasser) *κοϜάζω*, *κοβάζω*, (*συγκ.* *κβάζω*, *κβάγω*, *κβάκω*) *ἐκ τῦ κοάξ*, *κοϜάξ*. *ὀνοματοποιΐα φωνῆς βατράχου*, *παρ' ὃ συνήθ.* *κύβακας* = *βάτραχος*.

Квапити (Квапу. *Βοεμ.* = *σπεύδω*) *Ϝάπω* (*μετὰ δύω Ϝ.* *γάπω*, *γϜάπω*, *κϜάπω·* *ὡς*, *οἶνος* *λτ.* vinum, gwin.) = *ἕπω* (*ἕκω*=sequo-or.) *ἕπομαι*, *ὀπάω*, *ὀπάζω*, *κτλ.* (*βλ.* *Ῥείμ.* *ἅπτω*, *ἕπω.*)

Квасъ (*ζύμη.* 2, *Ῥωσσ.* *εἶδος ὀξίνυ ποτῦ*). Квашу (*ζυμῶ*) *καῦσις*, *καύσω* (*κϜαύσω*, *καύω*, *καίω*)· *ὡς ζέω*, *ζύω*, *ζύμη*, *ζῦθος*, *καὶ λτ.* fermentum, *ἐκ τῦ* ferveo, fervo, *φέρϜω*=*θέρω*, *θερμὸς*, *θερμαίνω*, *θερμαντὸν* (*φ*=*θ*, *αἰολικ·*). *Ἄλλοι παρέβαλον τὸ λτ.* quatio.

Квитъ *βλ.* Пигва.

Квокаю, *Βοεμικ.* *καὶ Πολων·* *κρώζω*, *κλώζω* *ἐπὶ ὀρνίθων*) *κϜοκάω*, = *κοκάω*, = *κοκκάζω*, *καὶ κακκάζω*, *κοκκύζω·* *ἐκ τῦ κοκκύω*, *κοκύω*, (*κόκκυ*, *ὀνοματοποιΐα·* *βλ.* Кокошъ) *συνήθ.* *κακκαρίζω*, *Γρμ.* gacken, gackern. *Πρόσθες καὶ τὸ Σερβ.* квочем, *καὶ* квочка, квока, квокна (*ὄρνις κλώζυσα*)· *παρ' ἄλλ.* клокка, клока, *οἷον κλὼξ* (*κλώκα*) *συνήθ.* *κλώσσα* *καὶ κλωσσαρία*, *Γρμ.* gluck-Henne, *ἐκ τῦ* клокаю = *κλώγω* = *κλώζω*, *κλώσσω* (*καὶ Σ.* *κλωσσῶ* = *ἐπωάζω*) = *κλάγω*=*κλάζω*, *λτ.* glocito, glocio, *Γρμ.* gluchsen, *Γλ.* glousser *κτλ.*

Ἴσως δὲ καὶ τὸ Квóкаю *μετεπλάσθη ἐκ τῦ* Клóкаю, *κατὰ τὴν συνήθη τῦ λ εἰς β* (=υ) *τροπήν. βλ.* Клохчỳ.

Квѣтъ = Цвѣтъ (*Βοεμοί*). *Σημείωσαι* к=ц.

*Керамида, Керемида, Херемида, *ἡ συνήθ. κεραμίδα, κεραμὶς, κέραμος·* (*σημείωσαι* е=α· χ = к.)

Кврка́, *Σερβ. καὶ* Кврка́ти, кврка́м (*γογγύζω, μορμύρω, βορβορύζω, ἐπὶ γαλῶν, κτλ. κϜέρκαμι*) *κϜέρκω, κέρκω, κρέκω, κρέξ* (*κρέκα, κέρκα, κϜέρκα*) *κρέκαλος, κτλ. βλ.* Кéркаю, Крéка.

Кепъ, Кер. *Βοεμ.* = *κῆπος* (*γυναικεῖον μόριον*) Gelenius.

Кéркаю (*κρώζω, κλώζω, κοάζω*) *κέρκω, κρέκω* (*ὀνοματοποιΐα*). *καὶ* Кéркнути, Кéркну. *ὡς κέρκω, κέρχω, κέρχνω· ἐπὶ φωνῆς ὀρνίθων κερχαλέας. βλ.* Крéка.

Кибитка (*εἶδος ὀχήματος· ὡς ἐκ τῦ* Кибита) *κιβωτὸς, κύβη, κύμβη, κύβησις, κίβυσις, κιβησία, κτλ. τὰ πάντα ἐπὶ κοίλων σκευῶν.*

Кива́ю, *καὶ* Кыва́ю (*κλίνω τὴν κεφαλὴν, νεύω· ἐκ τῦ* Кивỳ *καὶ* Кывỳ) *κύβω,—βάω, κύπω,-πτω.*

Ки́веръ (*εἶδος ὀρθῦ πίλου, καὶ καυσία στρατιωτική*) *κύρβις, κυρβασία,* (*ἐκ τῦ κόρυς, κόρυβος, κορυφή*) *μεταθ. κύβρις* (*κύβερις*)· *ὡς κύρβω* (=*κρύβω*) *κυρβάζω, κυρήβιον=κυβήριον* (*ἔλυτρον, λοπὸς*) *ἐκ τῦ κυβὴ, κύβη,*

κύπη, κτλ. κυβὴ δὲ καὶ κυφὴ καὶ ἡ κεφαλή. ὅθεν καὶ κυφαία, ἡ συνήθ. σκέφρα, ἢ σκέφια (κυφία) καὶ ὁ σκῦφος (σκύφος, κύφος)· ἴσως δὲ καὶ τὸ Кйверъ, ἐκ τῦ κυβὴ, ὡς καὶ τὰ, κύβεθρον, καὶ κύβελον, κτλ.

Кидáю (ῥίπτω) κίδω, ἐκ τῦ κίζω, κίκω, κίχω (βλ. Качáю). ἢ κιδάω=κεδάω (σκεδάω, σκίδνημι.) βλ. καὶ Скипáюсь.

Кикѝ (φυτὸν, εἶδος ζειᾶς, zea mays) ὡς τὸ, κίκι.

Кйла, καὶ Кы́ла, κῆλα, κήλη (hernia). Килякъ, καὶ Килáстый, κηλάτης, κηλήτης.

*Кйль (σεῖρα = τρόπις) Γρ. Kiel, Γλ. quille, συγγενὲς κελέων (ἰσόπους), κελεὸς, κηλώνειος, κῆλον, κᾶλον (ξύλον). βλ. Adelung λ. Kiel. πρβλ. καὶ τὰ Γρ. Keil, Keule, Kolbe.

*Кимйнъ, κύμινον. Βοεμ. kmin, ὅθεν пьмйнъ, βλ. Тймонъ. (Σημείωσ. m=κ.)

*Кинамóнъ, κίναμον, κινάμωμον. λτ. cinamomum, ὅθεν Γρ. Zimmet, ἐκ τῦ ἀρχ. Zinammet· καὶ Ἑβρ. Kinamon.

*Кинжáлъ, τὸ Περσικ. χαντζέρ, ἐξελληνισθὲν κανάκης, κινάκης, ἀκινάκης.

*Кйноварь, κιννάβαρι. (βλ. ο=α.)

*Киновíя, κοινόβιον. Σημείωσαι τὸν εἰς ıя θηλυκὸν τύπον, ἐκ τῶν εἰς ιον ὀδετέρων ἑλληνικῶν· οὕτω καὶ Гимнáзія, γυμνάσιον Кéллія, κελλίον, κτλ.

Киплю, καὶ Кыплю (Δοβρόβ.), Кипáю (Кипỳ, βράζω, καχλάζω) κήπω=κήκω, κηκίω (βρύω, ἀναζέω· κ=π· ὡς, κρέκω, crepo). ἢ κήπω= κάπω (ἄπω, αὔω, ἄω· ὡς, κῆπος=κᾶπος). ἢ κάπω, κάφω, = κάχω, (καχάω) καχάζω= καχλάζω (ἐκ τοῦ χλάζω, ὀνοματοποιΐαι). Ἐκ δὲ τοῦ καχάω-ζω, καὶ τὸ καγχάω, καγχάζω, λτ. cachinor· καὶ (χ = φ) ϛ, καφάζει, καγχάζει (Ἡσύχ.) ὡς, αὐφὴν, αὐχὴν, Αἰολ.

Кипрéй (φυτὸν, epilobium angustifolium·) παράβ. κύπειρον, κύπερος.

*Кисà (βαλάντιον) τὸ Ἀραβικ· καὶ Τυρκ. Kissè. Παράβ. τὰ κυσὸς, κύσος, κύσθος, κύςη, κίςη (λ. cista, Γρ. Kiste, Kasten), καὶ κυτὶς, κυτίον (συνήθ. κυτίον), καὶ κοιτὶς καὶ, κοισσὸς (κυσὸς) φορμὸς (Ἡσύχ· ἐκ τοῦ κύω, κύτος, καὶ τὰ λοιπὰ κοιλότητος σημαντικά.)

Кúслый, Кúселъ (ὀξὺς, ὀξύνης, καὶ ὄξυνος, ὄξινος). Кúсну (ὀξύνω, ὀξύζω, καὶ ὀξίζω, Σ. ὀξυνίζω) καὶ Кыселъ, Кысну· ἐκ τοῦ ὀξὺς ἀποβολῇ τοῦ ο, ξὺς (ὡς συνήθ. ξινὸς=ὄξινος) καὶ διαλύσει τοῦ διπλοῦ ξ (κσ) κὺς, ἢ κὶς, κίσινος (κίσιλος, ν = λ, ὡς боль, πόνος) κισίνω, ἢ κυσίνω, κύσνω, Кыснy (βλ. Касáюсь) = ὀ — κύσνω, ἀντὶ ὀκσύνω, ὀξύνω, συνήθ. ξυνίζω (ὡς καὶ τὰ Βυζαντινὰ, ξυλάβιον = ὀξυλάβιον, ὀξυλάβη. ξυντὸς = ὀξυντὸς, κτλ.). Кúслица, ὀξαλὶς (ὀξαλίσκη=

ξαλίτσα. συνήθ. ξινίθρα): Πρὸς τὸ Кислый πρβλ. τὸ Ἰνδικ. kesla: ὡς καὶ τὸ Τυρκ· exi, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὀξὺς (ὄξινος). Ἐκ τοῦ ὀξὺς (ὀκὺς, ὠκὺς, ὄκος, ἄκος, ἀκὶς, ἀκάω, λτ. acuo, acus, acies, acidus, acetum, acesco, κτλ·) βλ. ýксусъ.

Кистéнь, Ῥωσσ. = κεςὸς, κεςὸν, κέςρος, κέςρα (κέζω) λτ. cestum, cestrum (clava).

Кисъ, Кисъ (ἐπιφώνημα πρὸς γαλῆν) κίς=Σ. πὶς, πίς, καὶ ψὶ, ψὶ (π=κ··ὡς, καὶ κσὶ (ξ)= = πσὶ (ψ) οἷον, ἰξὸς, ἰψὸς). βλ. Кшикъ.

*Кúтъ, κῆτος. (Σημείωσ. и = η.)

Кичý (φυσιῶ) χύζω = χύω, (ὡς ἐκ τοῦ χύω, χαύω, χαῦνος, χαυνόω). ἢ (χύζω) χύσσω, = φύσσω, φυσάω, φυσῶ, φυσιῶ· κ=χ=φ. ὡς, χύδω (ἐκ τοῦ χύζω, χύω) λτ. fudo, fundo· καὶ χατίσκω, fatisco· ἔχις (ὄχις) ὄφις κτλ.

Кишкà (ἔντερον) κύςα (στ = σκ· οἷον κύσκαως, σκύβαλον, στύβαλον) κύςις, κύσθος (πᾶν τὸ κοῖλον, ἐκ τοῦ κύω· οὕτω καὶ κῶλον, κόλον = κοῖλον) βλ. Кисà.

Кишý (βρύω βρυάζω) χύσσω=χύω, κοχύω. [κ = χ, οἷον κύσσω· ὡς καὶ, κότος (ἀντὶ χότος) χόλος, ἐκ τοῦ χόω, χέω.]

Кій, καὶ Кóй, Кáя, Кóё (τίς, ποῖος) κοῖος, κοία, κοῖον· ἢ κὶς (κίος, κία, κίον)=αἰολ. τίος=τέος, τέο, κτλ.=τίς, λτ. quis, quæ, quid. Γλ. qui, Ἰνδ, ke, ka, Περ. ke, ki,

keie, *Τυρκ.* kim, *κτλ.* Кійждо, Кóйждо, Кóждо, *κοῖος δὴ* (*ὁποῖος δὴ*) (= *ἕκαςος*). *βλ.* *'Ρείμ. λ. τὸς.*

Кїй, (*ῥάβδος, κορύνη*) *κίων* (*ἐκ τῦ κίω = ἴω· διὰ τὸ ἴσον καὶ ὀρθόν.*)

Кладиво, *Κροατ. καὶ Βοεμ.* (*σφύρα*) *Καρν.* kladwu, kladilu, *ἐκ τῦ κλάζω, κλάδω,* (*κλάω, κτλ.*) *οἷον κλαδιϝον, κλάδιον, κλάδον = κλάζον, κλάςης, κλαςὴρ, ὡς καὶ κλαςήριον = δρέπανον* (*βλ.* млатъ). *ἀνάφερ. εἰς τὸ β.* Кладу̀.

Кладу̀ (*τίθημι*) *κλάδω = κλάζω, κλᾴζω, κληΐζω, κλείω. ὅθεν* Кладъ, *Βοεμ.* по-кладъ (*θησαυρὸς, κτλ. οἷον, κλᾳδὸς, κληδὸς, ὡς ἐκ τῦ κλᾴζω*) = *κληςὸς, κληϊςὸς, κλειςός* (*κλειτὸς*). 2, Кладу̀ = *κλάδω, κλάζω, κλαδάω, κλαδεύω* (*κλάω, κόπτω*) *ὅθεν* Клáда, *'Ρωσσ.* Колóда, *Σερβ.* кладе, *Πολ.* kłoda (*ςέλεχος, κύφων, ξύλον, κτλ.*) *κλάδα = κλάδος. Παράβ. Γρ.* Klotz (*ἀλλὰ καὶ τὸ λτ.* clades [*φόνος*] = *κλάδευσις, κλαδεία, ὡς κοπή*). *Τὸ θέμα* кла. [*κλάω, πρωτότυπον τῦ Δωρικῦ κλάζω* (*κλάδω· δ = ζ*) *κλαΐζω, κλᾴζω, ὅθεν κλάϊς, κλαῖς, κλᾷς, κλᾳδὸς, καὶ κλάξ, κλακός· ἀντὶ τῦ* (*ἐκ τῦ κλέω, κλείω*) *κλεῖς, κλεΐζω, 'Ιωνικ. κληΐζω, κλῄς, κλῇθρον, κλεῖθρον. κτλ. 'Εκ τύτυ τῦ κλάω, κλαύω* (*κλαύδω = κλάδω, κλάζω, κλᾴζω*) *καὶ τὰ λατ.* claudo, claustrum, *κλᾷσθρον = κλῇθρον, κλεῖςρον* (*'Ησύχ.*) *καὶ*

clavis, *κλάϝις*, *κλάϊς*, *κτλ. Τῦ δὲ κλάω, ὁ διὰ τῦ ι τύπος, κλίω, παρήγαγε τὸ κλίνω.= τίθημι, ἐπιτίθημι· ὡς τὸ ,, πύλησιν ἐπικλίνειν σανίδας* (*Ἰλ. μ.* 121.) " *ἠέρι ἔγχος ἐκέκλιτο = ἔκειτο.* (*Ἰλ. ε.* 356) *κτλ. ὅθεν παρὰ τοῖς Σλάβοσι τὸ* Кладу̀, *κλάδω, κλάζω, κλείω, ἐξελήφθη ἀντὶ τῦ συγγενῦς κλίνω, καὶ τίθημι· διὸ καὶ* Кладъ, *κυρίως ὁ θησαυρὸς, καὶ τὸ φορτίον, ὡς ἀμφότερα κεκλιμένα, κλιτά· καὶ ἐπίθετον μὲν τὸ φορτίον, ἀπόθετος δὲ* (depositus) *καὶ κλειςὸς ὁ θησαυρός· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ θησαυρὸς, ἐκ τῦ θέω* (*θῆμι, τίθημι*) *θήσω, θησαρὸς, θησαϝρὸς* (*κατὰ τὰ εἰς αρος, αυρος, ωρος λήγοντα ὀνόματα*), *οὐ παρὰ τὸ θήσω αὖρον* (*λτ.* aurum = *χρυσός. βλ. Ῥείμ. λ. θησαυρός·*) *ὡς πάλιν ἐκ τῦ θῆμι, θημὼν, θέμα, κτλ. Τὸ δὲ κλάω, κλάδω* (*κλαδεύω, κατακλῶ*) *κλάζω, φαίνεται μᾶλλον ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τῦ ἤχυ τῶν κατακλωμένων σωμάτων κατὰ τὸ κέλω, κελάδω, καὶ κελάζω, κλάζω* (*βλ. Ῥείμ. λ. κλάω*), *ὅθεν τὸ δεύτερον* Кладу̀, *κλάδω· καὶ* Кла́да, *κλάδος* (*κεκλασμένον ξύλον*). *βλ. καὶ* Кла́дязь.].

Кла́дязь, Кладене́цъ, *Ῥωσσ.* Коло́дезь (*φρέαρ, πηγή*) *τῦτο τινὲς ἀναφέρυσιν εἰς τὸ* Кладу̀, Кла́да (*ςέλεχος, κορμὸς· ἴσως διὰ τὰς τοῖς φρέασι παρακειμένας ἐκ ςελέχων ποτίςρας!*) *ἀνήκει δὲ πιθανώτατα εἰς τὸ δεύτερον* Кла-

ду, κλάζω (κλάδω) συγγεν. τȣ̃ γλάζω, χλάζω καχλάζω (ἐπὶ τῶν μετὰ ῥόχθου ἀναβρυόντων ὑδάτων, καὶ τῶν ἀναβραζόντων καὶ παφλαζόντων ὑγρῶν· ὡς τὸ „ φιάλαν ἀμπέλου καχλάζȣσαν δρόσῳ (Πίνδαρ.). Ἐκ τȣ́τȣ τȣ̃ χλάζω, κέχλαδα, φαίνεται τὸ Кла́дязь, οἷον χλάδας (ὡς χλήδης. Ἡσύχ.) = χλάδων (χλάζων) κεχλαδὸς, καχλάζον, κοχλάζον· ὡς καὶ τὸ κλύς, κλυδὸς, κλύδων, ἐκ τȣ̃ κλύζω συγγενȣ̃ς τȣ̃ κλάζω, καχλάζω. [βλ. Ῥείμ. λ. κλάζω, χλάζω, χλίω. οὕτως ἐκ τȣ̃ κλάζω, κελάζω (κέλω = ἠχῶ) κέλαδος, καὶ Κελάδων, ποταμὸς Ἀρκαδίας]. Τὸ Кладене́цъ, ἐκ τȣ̃ Кла́дязь, καὶ Кла́дезь, κατὰ τὴν κατάληξιν τῶν εἰς енецъ (βλ. Δοβρόβ. σελ. 232, καὶ 306), οἷον χλαδινὸς (ὡς τὸ ἐκ τȣ̃ χλίω, χλιδάω, χλιδανός). Τὸ δὲ Γρ. Brunnen (φρέαρ) = βρύον, βρύω· ὡς ἡ τῆς Συνηθ. βρύσις = πηγή· καὶ πηγάδιον = φρέαρ.

Кла́мъ, βλ. τὸ β Клеплю́.

Кла́няюся, βλ. Клоню́.

Кла́съ, Ῥωσσ. Ко́лосъ (ςάχυς) Πολ. kłos, συγγεν: κόλος, σκόλον, σκῶλον, σκόλοψ (διὰ τὸ ὀξὺ καὶ ἀκανθηρὸν τῶν ἀνθερίκων· ὡς τὸ λτ. spica ἐκ τȣ̃ spico, spicio, σπίζω, Γρμ. Spitze. βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω). ἀναφέρεται εἰς τὸ Колю́, Кла́пи.

*Классъ, λτ. classis = κλᾶσις, κλῆσις, κάλεσις (= τάξις, καὶ διαίρεσις τῶν κεκλημένων. βλ.

Δ. 'Αλικαρν. 'Αρχ. Δ, 20, καὶ 'Ρείμ. λ. κλῆσις.)

Клевещу̀ (*συκοφαντῶ, καταλαλῶ·*) *κλεϝίζω, κλεΐζω, κληΐσκω = ὀνειδείζω·* [*ἐκ τοῦ κλέος= κῦδος, φήμη ἀγαθὴ καὶ φαύλη· ὡς καὶ αἶνος (ἄνω, ὄνω) συγγεν· ὄνος, ὄνειδος· καὶ λτ.* honos, honor]. *Τὸ θέμα, κλέω, κλάω, κλάζω· καὶ κάλω, λτ.* calo, calumnia, *κτλ. Παράβ. τὰ, λαλῶ, καταλαλῶ, λάσκω (λοιδορῶ)· καὶ τὸ ἐγκαλῶ (ἐκ τοῦ καλῶ, κτλ.).* Клевета̀, *ἢ* Клѣвета̀ (*καταλαλιὰ συκοφαντία*) *ὡς τὸ κλεϝηδὼν, κληδὼν (κληδὼν, κλέος = φήμη.) βλ. τὸ β,* Клеплю, *καὶ* Кля́тва.

Клегчу̀, *κλάζω, κλέζω, κλέξω, (κλέκσω, κλέκζω)=κλαγγάζω (ἐπὶ ἀετῶν). βλ.* Кли́чу.

Кле́й (*κόλλα*). Клею̀ (*κολλῶ*) *συγγεν. γλοία, γλοιὸς, γλιὸς, λτ.* glus, gluten, gluttus (*γλουτὸς*) *Γλ.* glu, gluant, *ἐκ τοῦ λίω, λίπω, λείπω (ἀλίπω, ἀλείφω) ϝλίω (γλίω) ϝλίπω, Γρμ.* kleben, kleiben.

Кле́ку (*ἄχρηστον· ὅθεν* Клекну̀, Клекну́ти, *καὶ* Клека́ти, Клеча́ти) *ὡς ἐκ τοῦ* Кле́чу=*κλάζω (ὀ-κλάζω, κάμπτω τὸ γόνυ). καὶ τὸ ὀκλάζω, ἐκ τοῦ κλάζω (διὰ τοῦ ε σχηματισθὲν, κλέζω, κλέγω,* Кле́ку, Кле́чу, Кле́кам, Кле́чим, *ὡς κλάγω, καὶ κλάζω-ζημι. παρὰ Σέρβ. Κροάτ. Πολων. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 236). *Καὶ τὸ Βοεμ.* Клецати=claudicare, *ἐκ τοῦ κλάζω κλαυδὸς* (claudus, *κλαυδὸς*) = *κλαβὸς, κλαμ-*

βὸς., βλ. Колчà. Τὸ δὲ Σερβ. Клецати (κλονεῖν) = κλάζειν, κλᾷν, κλένειν, κλονεῖν. Ἀλλὰ τὸ Βοεμ. Клекати, Σρβ. καὶ Κρτ. Куцати (у=л. κρούειν)=κλάγω (κλάζω) κλάγγω, Γλ. claquer, craquer. Ἐκ τῦ αὐτῦ κλάζω, κλάω, γίνεται καὶ κλάνω=κλάγγω (βλ. Кляпва)· καὶ τὸ κλάνω δὲ τῆς συνηθείας (ἐπὶ κακεμφάτȣ ἤχȣ)=κλάγγω (ἠχῶ), ὡς τὸ „ ἔκλαγξαν ὀϊςοί. (Ὀμ.) καὶ " Ζεὺς ἔκλαγξε βροντάν. (Πίνδ.)

Клеплѭ, Клепáю (κρούω) κλάπω (= γλάφω) ὅθεν κολάπτω. Γρμ. kleppen, klopfen, κτλ. Ἤ, κρέπω (ρ = λ· κλέπω) λτ. crepo, ἐκ τῦ κρέκω (κ=π.) ὅθεν κρέβω, κρέβαλον (κρέμβαλον) κλέβαλον, Клепáло (τὸ σήμαντρον τῶν ἐν Μοναςηρ. Ἐκκλησιῶν). Παράβ. κλάζω, κράζὼ, κλώζω, κράζω, συγγενῆ.

Клеплю (ἀπατῶ· ὡς ἐκ τῦ Клепу̀) κλέπω, λτ. clepo; κλέπτω· „ κλέπτειν νόῳ, λόγοις. [Τὸ Βοεμ. καὶ Πολων. Кла́мъ (ψεῦδος), Кламати (ψεύδεσθαι) = κλέπος, κλέπω (κλάπος, κλάπω, π = μ, αἰολ. ὡς, μετὰ, πεδὰ· κλάμω), κλέπτω (καὶ κλέβω, συνήθ. ὡς, κρύβω). ἐκ τῦ καλύπω (καλύπτω) συγκοπ. κλέπω. (παράβ. λτ. clam). Ἢ ἐκ τῦ κλαμμύω, κλάμω λτ. clamo· ὡς τὸ κλοτοπεύω (ἐκ τῦ κλοτὸς κλόζω, κλώζω, κλάζω), καὶ, ἠπεροπεύω (ἐκ τῦ ἄπω, ἔπω, ἀπύω=φωνῶ) ἐπὶ τῶν διὰ

πολυλογίας καὶ φλυαρίας ἀπατώντων· βλ. Ῥεἰμ. λ. Κλοτοπεύω. βλ. καὶ Κлевещу̀].

Κλέцу, Κλέцати (Σερβικ. καὶ Βοεμ.) βλ. Κλέку.

Κлзáмъ, Κлзати, Σλοβακικ. καὶ klauzati, Βοεμ. καὶ Κлúзити, Κлúзимъ, Σερβ. (γλίσσημι) γλίσσω, συνήθ. γλιςρῶ=ὀλισθῶ, ὀλισθαίνω (lubricor). ἐκ τῦ λίω (γλίω) λίπος, λίσπος, λίσφος, λίσθος, μετὰ τῦ εὐφωνικῦ ο, ὄλισθος, ὡς καὶ λισσὸς, γλισσὸς (γλισσᾶς) Σρβ. Κлúзавъ, καὶ Κлúзакъ=γλίσχρος (ὀλισθηρὸς). πρβλ. Γρμ. Glitschen, glitsche.

Κлúнъ (σφὴν) = Γρμ. keil = κῆλον (ξύλον). ἢ συγγεν. κλάνω (κλάω) κλὼν, κλῶνος (ὡς, σφὴν, ἐκ τῦ σφάω, σπάω). Παράβ. καὶ Κлинóкъ τὸ πλατὺ τῦ ξίφυς (συνήθ. λεπίδα, λτ. lamina) Βοεμ. klinka, Γρ. Klinge. καὶ βλ. Adelung. λ. Klinge, Klinke.

Κлица (Σερβ. καὶ Κροατ.=βλαςὸς). βλ. Κолъ.

Κлúчу, κλήζω, κλάζω, κλάγγω, λτ. clango. (κράζω, βοῶ) ἐκ τῦ κάλω λτ. calo, Γρμ. gallen, gellen, kallen, hallen, hellen, Ἰσλ. gala, Γλ. héler, κτλ. Ἑβρ. kahal, Ἰνδ. kala· (ὀνοματοποιΐα). Κлúчъ, Κлúкъ, κλῆσις, κλάγξις, κλαγγὴ (κραυγή). Κлúкну, Κлúкнути, κλήγω, κλάγω, γ = κ. (Δοβρόβ. 234.) βλ. καὶ Κлéку. Ἐκ τῦ κάλω, κλάω, κέκλαμαι (κλάμω) κλαμμύω, κλαμμυςέω, τὸ λτ. clamo, clamor.

Клобу́къ (*Ῥωσσ.* = *ἐπανωκαλύμαυχον μοναχῶν· παρὰ δὲ Σέρβ. καὶ Σλαβονικ.* = *μίτρα, καὶ κίδαρις*) *συγγ.* Колпа́къ, *Συν. καλέπιον· καλεπάκιον, καλεπάκι* (*συγκοπ. κλεπάκι, κλαπϋκι. α = ο*)· *καὶ Τερκ.* kalpak. *ἐκ τῦ καλύπω, καλύβω· ὅθεν καλύπτρα, κτλ.*

Клокощу̀, ˘Клокочу̀, *καχλάζω, κοχλάζω* [*μεταθ. κλοχάζω, κλοκάζω· ὡς, κάχληξ, κάλχος, κάλκος, λτ.* calcus, calculus· *κάλχη, κάχλη, κτλ. καὶ συνήθ. κλόκοτίζω* (*ἐπὶ ἤχε κλύζοντος ὑγρῦ ἐν ἀγγείῳ μὴ πλήρει, κινεμένῳ*) *καὶ κλοκοτῶ. ἐκ τῦ κοχλάζω, κοχλάδω*]. Кло́котъ, *κοχλασμὸς* (*κόχλος, συνήθ. χόχλος, χῦχλος.*)

Кло́къ [*κροκὶς* = floccus, villus. 2, *ςρίφνος, ςρέμμα* (*Συνήθ. ςρέβλα*) *ςρόβος μηρύματος, ἢ τριχῶν, κτλ.*] *κρόξ, κροκὶς* (*ρ = λ*)· *ἢ κλὼς* (*ὅθεν Κλῶθες*) = *κλῶσις, κλῶσμα. ἐκ τῦ κλώθω, κλώσκω, ὅθεν* Кло́чу (*συγχέω, φύρω τὴν κόμην*). *ἐν δὲ Λευιτ. ιγ, τὸ* Клокъ = *κρόκη. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 236.

Клоню̀, *κλίνω· καὶ* (Кла́ню) Кла́няюся (*προσκυνῶ*) *ἐκ τῦ κλάνω* = *κλένω* (*ὅθεν κέκλονα, κλόνω, κλόνος, κλονέω*) = *κλίνω·* (*τὸ θέμα, κλάω, κλέω, κλίω.*) *λτ.* clino, *ἀρχ. Γρ.* hlinen, hleuen, *ὅθεν* lehnen (*ἢ τῦτο ἐκ τῦ* legen = *λέγειν* = *λυγεῖν, λυγίζειν, βλ. Ῥείμ. λ. λύγος.*)

Клохчу̀, *κλώζω*, *κλώξω*, *κλώκσω* (*κλώκζω*) *λτ.* glocio, glocito, *βλ.* Квóкаю *καὶ* клегчу̀.

Клóсный, Клóсенъ, *συγγεν.* Колча̀ (*χωλὸς*) *καὶ* Клецапи. *βλ.* Клéку (*ὡς ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ* Клóсу, *κλάσω*, *κλάζω*, *ὀκλάζω.*)

Клу̀бъ (*ἀγαθὶς*, *συνήθ.* *κυβάριον*, *κυμβάριον*) *λτ.* globus, glomus=*γολαμὸς* (*οὐλαμὸς*, *ἔλω*, *ὅλος*, = *συςροφή*) *καὶ μ*=*β*, *γόλαβος* (*γλόβος*, *γλῦβος*). *Πῤβ.* *Γλ.* Klewel, Klügel (Knaul) Klungel, *᾿Αγγ.* klew, *κτλ.*

Клѣвъ, *βλ.* Хлѣвъ.

Клѣшь (*κοιτὼν*, *ταμεῖον*, *θάλαμος*,) *κλαῖδον*, *κλῆδον* (*῾Ησύχ.* *ἴσως*. *κλῆτον*, *ἀντὶ κλῆθρον* *ὡς*, *θρέπτα*, *ἀντὶ θρέπτρα.*)=*κλαῖθρον*, *κλεῖθρον*, *λτ.* clathrum (*ὡς καὶ κλείσιον*, *καὶ κλεῖς.*) *Γρμ.* Klete, *κτλ.* *ὅθεν*, Квѣтка, *κλωβός· καὶ τοῦτο ἐκ τῦ κλειῶ*, *κέκλοια*, *κλοιός*, *κλῳὸς*, *κλῳϜός*. *Καὶ τὸ Βοεμ.* Клецъ (klec) (*κλωβὸς*) *ἀνήκει εἰς τὸ* Клѣтъ.

Ключи́тися, (*λαγχάνειν*, *τυγχάνειν*, *συμβαίνειν·* accidere) *οἷον ἐκ τῦ* Ключу̀. *οὐ παρὰ τὸ κλύζω* (*ἀντὶ κλήζω*, *κλέζω*, *κλάζω*) *κλίζεται*, *κλήζεται* (*κλεΐζεται*)=*καλεῖται· ὡς δῆθεν καλυμένων*, *κλητῶν ὄντων τῶν λαγχανόντων*)· *ἀλλὰ πιθανώτ.* = *κλύζεται*, *ἀντὶ κλάζεται* (*ἐκ τῦ κλάζω* = *κλάω*, *κλῶ*, *ὅθεν καὶ κλᾶρος*, *᾿Ιωνικ·* *κλῆρος*, *τὸ κλώμενον κλάσμα εἰς σημεῖον λαχμῦ·* *βλ.* Жрéбій. *ὥςε τὸ κλάζεται* = *κληρῦται*, *λαγχάνει.* *τῦτο δὲ*

τὸ κλάζω, ὀνοματοποιΐα, ὡς ἐκ τῦ ἤχȣ τῶν κλωμένων· ὅθεν συγχέεται μετὰ τῦ κλύζω, καὶ αὐτῦ ὠνοματοπεποιημένȣ ἐπὶ ἤχου. (βλ. 'Ρειμ. λ. κλύζω, κλάω). Ἐςι δὴ Ключю=κλάζω (ὡς Ἑκάβη, Hecuba, α=υ·) καὶ, Ключим (χρήσιμος· οἷον κλάσιμος) κληρωτὸς, κλήρῳ ἐκλεκτὸς," ὃν ἐκλήρωσε πάλος.]

Ключъ (κλεὶς) δωρ. κλάξ (κλακὸς) κλαΐς, κλάϊς, λτ. clavis, Γλ. clef, Γρμ. Schlüssel, Βοεμ. kljč (κλεῖς). Ключáю, (Ключю) κλήζω, κληΐζω, κλείω (κλειδόω) Γρ. schliessen, λτ. claudo, καὶ cludo (ὡς αὖς, οὖς· raudus, rudus) κλάζω (κλάδω) κλαύδω, ἐκ τῦ κλάω. τὸ δὲ Σερβ. Ключъ, εἶδος ὀγκίνȣ, ὡς κλαςὸν (λυγιςὸν, κυρτὸν) ὁποῖα ἦσαν καὶ εἴδη τινὰ τῶν παλαιῶν κλειδῶν (βλ. 'Ρειμ. λ. κλεῖς.) Καὶ τὸ κλέω (κλείω) συγγεν. τῦ κλάω, κλίω, κλίνω (βλ. Кладу). Τὸ δὲ Ключъ= κλάξ, κλάϜις, clavis, ὡς τὸ cludo=claudo. βλ. καὶ Клюкà.

Клюша (ἱμὰς ὑποδήματος) ἴσ. ἐκ τῦ Ключъ, Ключáю, (οἷον κλεῖς, κλεῖςρον, συνέχον τὸ ὑπόδημα· καὶ τὸ κλεῖς=ἱμὰς ἐπὶ κλείσεως θυρῶν, παρ' Ὁμήρῳ. βλ. 'Ρειμ. λ. ἱμὰς, κλεῖς.)

Клюю (κολάπτω, πλήττω ῥάμφει, ἐπὶ πτηνῶν) (κλέω, γλέω)=γλύω, γλύϜω, γλύβω, γλύπω, -πτω, γλύφω, γλάφω, (ἐκ τῦ λύω, λάω, Ϝλύω, Ϝλαύω) καὶ γλάπω (γολάπω, κολάπω, παρενθ. ο) κολάπτω (βλ. 'Ρειμ· λ.

λάφω). Клю́въ (ῥάμφος) ὡς γλύφον, γλυφεῖον γλύφανον, κτλ. Ἰλλυρ. καὶ Κρτ. Клювъ, ὡς ἐκ τῦ Клювỳ (γλύ(ν)ω, ἀντὶ γλύ(β)ω, παρενθέσ. ν, ἀντὶ, β, υ, φ = F· ὡς καὶ, κάω, καύω, καὶ κάνω, cano). Τῦ δὲ Клюю̀ τὸ ἀπαρέμφ. Клева́ти, ὡς ἐκ τῦ Клевỳ, γλέFω, γλέβω = Fλέπω, λέπω, συγγεν. γλύβω, γλύφω,

Клюка̀, ὑποκορ. Клю́чка [Ρωσσ. = καλαύροψ. ῥάβδος ἔχυσα τὸ ἄκρον κυρτὸν (Γρμ. Krücke. ὡς καὶ Γλ. crosse, συγγεν. croche, croc. βλ. Крюкъ.) 2, Κροατ. Καρν. = ὄγκινος. Βοεμ, klika, Πολ. kłuka]. Οὐκ οἶμαι συγγενὲς τῦ Ключъ, ἀλλὰ μᾶλλον οἷον παρὰ τὸ люка̀, ἀντὶ лука̀ (βλ. лука̀, καὶ лякій)= (λύγος) λυγὴ (λυκὴ, Fλυκὴ· τὸ δὲ προτιθέμ. к=F, ἰσχυρὸς πνευματισμός) = λυγιςὴ, λοξή. [Ἐκ τῦ λέγω = κλίνω. Γρμ. legen, γίνεται λοξὸς, ὡς ἐκ τῦ λύγω (λέγω) λύγος, λυγὸς· καὶ λίγω (λέγω) λικὸς, λτ. liquus, obliquus, καὶ λίγξ, (λικερὸς) ὅθεν λίκροι, καὶ λέκροι, ὄζοι κεράτων, ὡς οἱ τῶν ἐλαφείων, καθὸ λέχριοι = πλάγιοι. Ἐκ τῦ λικὸς (λεκὸς) καὶ ἡ τῆς συνηθ. παρὰ Θετταλοῖς ςραβολέκα = καλαύροψ (ἡ καὶ λαγγο—ῥάβδα, παρὰ Πελοποννησίοις= λαγγο — ῥάβδος, ἐκ τῦ λαγγὸς, λτ. longus, διὰ τὸ μῆκος). Οὕτω καὶ τὸ Клюка̀ (Fλυκὰ, κλυκὰ) λυγὰ = λικὰ, liqua, ὡς τὸ ἄκρον καμπτὸν. Ἐκ δὲ τῦ Клю́чка, ἡ τῆς συνηθ.

ἐν Θετταλίᾳ κλῶτζα, πᾶν τὸ λυγιςὸν καὶ ἀγκιςροειδὲς· ὡς τὸ σχῆμα, δ.]

Кля́пъ (φιμὸς εἰς ςόμα θηρίϐ, κτλ.) Σ. κλάπα, τὸ λτ. clava· συγγενὲς clavis, κλάϊς, κλαῖς, κλεῖς. Τὸ δὲ Γρμ. Klöppel, ἐκ τϐ̃ kloppen, klepſen, κολάπτειν (Adelung.)

Кля́тва (ὅρκος. 2, ἀρά). Клену̀, καὶ Кляну̀ (καταρῶμαι). Кляну́сь, Клену́ся (ὀμνύω) κλάω, κάλω [=καλῶ, ἐπικαλϐ̃μαι (θεὸν)· καὶ ἁπλῶς, βοῶ, φωνῶ. ὡς τὸ κυδάζω, κτλ. Οἱ ἀρώμενοι καὶ ὀμνύοντες κλάϐσι, κλάζϐσι, κράζϐσι, κλείϐσι, θροϐ̃σι, λέγουσι, λαλϐ̃σι, καταλαλϐ̃σι, λάσκϐσι, λάζϐσι, λαλάζϐσιν, ὀλολύζϐσιν]. Ἐκ τϐ̃ κλέω (κλέος) τὸ κλεηδὼν, κληδὼν (φωνὴ, λόγος) καὶ κλήδη (κλάδα, κλάδϝα, Кля́пва) καὶ τὸ κλένω, Клепу̀, ὡς καὶ κλάνω, Кляну̀ παρὰ τὸ κλάω, (μετὰ παρενθ. τϐ̃ ν· κατὰ τὸ κλάνω, ἐκ τϐ̃ κλάω, κλῶ· καὶ κλένω, κλείνω, κλίνω, βλ. Клоню̀). τὸ δὲ κλέω, κλάω = κλαίω = κλάγω, Γρμ. klagen, κλάζω, γλάζω, κτλ. Ἐκ τϐ̃ Кляшва (Кляп) Прокля́пый, Про́клятъ (ἐπάρατος, οἷον πρόκλητος, πρόκλατος, ὡς τὸ ἐπίκλητος = ἐπίψογος, ἐγκληματίας.) βλ. Клевещу̀, καὶ Кле́ку.

Кни́га [βίβλος· συγγεν, κνάω, κνάγω, κνάζω, κνέω, κνήθω, κνύω, κνύζω, κνίω, κνίζω (κνίγω) Γρμ. knicken, knagen, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. κνάω.] κνίγα=κνίζα, κνύζα, κνήθη, —φη,

κνῆσις = ξύσις, ξέσις (ὡς, γραφὴ, ἤτε γράψις, καὶ τὸ γράμμα τὸ γεγραμμένον; βιβλίον, ἐπιςολὴ, κτλ. ἐκ τȣ͂ γράφω = γράβω, γραύω, γράω, χράω = χάρω, χαράσσω, ὅθεν καὶ ὁ χάρτης. ἐκ τῆς ἐν τῷ γράφειν καὶ κολάπτειν κνίσεως, ξέσεως). Εἴη δ' ἂν Книга, καὶ ἀντὶ κνῆμα, κνῆσμα, κνίσμα = ξέσμα, λέπος· οὕτω καὶ λτ. liber = λέπυρον, ἢ λίπορ, λίπος, ἀντὶ λέπος, λοπὸς = φλοιὸς, ἐκ τȣ͂ λέπω, λείπω (βλ. Липа)· καὶ τὸ Γρμ. Buch = φηγὸς, fagus: ἢ πυκὸς, λακων = πυκὸς (πυκνὸς) πύξος, λτ. buxus· ὅθεν πυκτὶς, πυκτίον (βλ. Буква). καὶ ὁ πίναξ ἐκ τȣ͂ πίνος, λτ. pinus, ὡς ἐκ τῆς ὕλης, ἐφ' ἧς ἔγραφον „πάλαι γὰρ πίναξιν, ἤτοι σανίσι, καὶ ταύταις ἐκ πύξȣ μάλιςα τὰ γεγραμμένα ἐνεκολάπτοντο. (Εὐςάθ.)· Εἰσὶ δ' οἳ κατάγȣσι τὴν λέξιν, ἐκ μέσων τῶν Σινῶν (Κινέζων), kinga γὰρ παρ' ἐκείνοις, ἥ φασιν, = βίβλος ἱερά.

Кнýтъ (μάςιξ.) ἴσως κνύω, κνύθος (κνύτος κνȣ͂τος· ὡς γνύω, γνύθος)· καὶ τὸ Γρμ. Knoten (κόμβος) καὶ τὸ ταυτόσημ. λτ. nodus, φαίνονται συγγενῆ τȣ͂ κνάπτω (κνάω, κνάγω, κνάζω) ὡς καὶ τ' ἄλλα τὰ Γρμ. Knob, Knubbe, Knopf. (κομβίον). Ἢ κόνδος (μεταθ. κνόδος, nodus, κνότος) κυρίως πᾶν κεφαλωτὸν καὶ συνεςραμμένον, ὅθεν ἀςράγαλος· προσήποντο δὲ ταῖς μάςιξι κόμβοι καὶ κόνδοι, ἢ ἀςράγαλοι·

ὅθεν καὶ ,, ἀςραγαλωτὴ μάςιξ (Διόδ.) βλ. καὶ Adelung. λ. Knoten.

Кня́стъ (Κροατ. = πηρὸς, πεπηρωμένος) κναςὸς (ἐκ τοῦ κνάζω, κνάω, κνάπτω, γνάπτω.) ἢ κλαςὸς (ἐκ τοῦ κλάζω, κλάω· λ=ν. ὡς, βέντιον, βέλτιον, αἰολικ.) βλ. Клекѹ́.

Ко́белъ, Ко́блъ = Ко́вшъ, βλ. Ко́вшъ.

Кобе́ль (σκύλαξ) κόβελ-ος = κόϝελος, ἀντὶ κύϝελος (ο = υ αἰολικ.) κύελος, ὅθεν κύλλος, κύλος, σκύλλος (παρ᾽ ὃ καὶ ἡ Σκύλλα) καὶ σκύλος, σκύλαξ, καὶ παρ᾽ Ἠλείοις, κύλος, κύλαξ (Ἡσύχ.). Τὸ θέμα κύω, ὅθεν καὶ κύων, καὶ (κυόμενος, κύμνος) σκύμνος. βλ. Ῥείμ. λ. σκύλαξ.

Кобе́ню, καμβαίνω, σκαμβαίνω (ἐπὶ ςρεβλώσεως μελῶν). βλ. Кобыля́ю.

Кобы́ла (φορβὰς) καβάλη (α = ο, κοβήλα) ἐκ τοῦ καβάλλης. λτ. caballus, Ἰτ. cavallo (ὅθεν τὸ Γερμ. Gaul.). Τὸ δὲ καβάλλης συγγενὲς τοῦ κάμηλος (μ = β, κάβηλος.) Περσ. gamal, gabal. (Ῥείμερ.). Ἐκ τοῦ καβάλλης, cavallo, καὶ τὸ Βυζαντιν· καβαλλὶς καὶ Σ. καβαλλίνα (ἐλλειπτ. κόπρος, ἡ τοῦ ἵππου κυρίως, καὶ ἡ τοῦ ὄνου· ὡς, βουνιὰ, ἡ τοῦ βοός. βλ. Вонѧ́.)

Кобы́лка (τέττιξ, καὶ ἀκρὶς). τὸ πρωτότυπ. Кобы́ла, ὑποκοριςʹ Кобы́лка, Σλαβον. Кобылица, συγγεν. τοῦ καβάλη, (καβαλίτζα) οἷον καβαλίσκη· διὰ τὸ ὕψος τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς ἀκρίδος, καὶ τὸ πήδημα, οἷον τὸ τοῦ ἵππου. Οὕτω

καὶ ἄλλα ζῶα μετωνομάσθησαν ἀπ' ἄλλων διά τινα ὁμοιότητα (βλ. 'Ρείμ. λ. κάμμαρος.)

Ковéръ (τάπης) συγγεν. Γαλ. couvert (couvrir) 'Ιτλ. coverta, κτλ. ὡς τὸ κυβήριον (μεταθέσ. κυρήβιον = ἔλυτρον) κύπαρος, κυπασὶς, κτλ. ἐκ τȣ̃ κύπω, κύβω, κύω, ὅθεν καὶ κύφος = κύθος, κύτος, σκύτος, cutis (δέρμα, κάλυμμα) βλ. Кáпище.

Кóбза (πανδέρα, ὄργανον τετράχορδον. 'Ρωσσ. Βοεμ. Πολων.) κόψα (κόπσα, κόβσα) κοψὰ = κομψὴ [ἐκ τȣ̃ κάμπω, κάμβω, κάμπτω, γάμπω, γαμψός· διὰ τὸ κυρτὸν, ἢ κοῖλον. ȣ̎τω καὶ ἡ τῆς συνηθ. κόμψα (κόμτζα = πόρνη) ἐκ τȣ̃ κομψὴ = γαμψή. 'Ως ἐκ τῆς κοιλότητος καὶ ἡ χέλυς (χάω), καὶ ἡ κίθαρις (κίθω, αἰολ.=κύθω, κύω· ὡς κιθὼν, χιτὼν ἐκ τȣ̃ κύθος)· καὶ τὸ κύμβαλον (κύβω, κύω). Ἴσως δὲ καὶ κυψὴ, κοψὴ (ὡς κυψέλη) ἐκ τȣ̃ κύβω, κύπτω. βλ. Ковчéгъ.

Ковчéгъ (κιβωτὸς) καψάκης (κοψάκης, κοπσάκ — κοβσάκ—ης) = καψίον, κάψα, λτ. capsa, Γρμ. Kapsel, 'Ιτ. cassa, κτλ. 'Εκ τȣ̃ καύω, κάβω, κάπω, κάμβω (ὅθεν κόμβος), κάμπω, γάμπω (ὅθεν γαμψὸς), καὶ γαύω (ὅθεν γαυσὸς = κοῖλος) κτλ. ὡς ἐκ τȣ̃ συγγενȣ̃ς κύβω (κύω) κύπω, τὰ, κύβη (αἰολ. κόβη, κόμβη) κύπη (συνήθ. κȣ̃πα), κύπελλον, κύφος σκύφος· καὶ κίβη (ὅθεν κιβωτὸς), κύμβη, λτ. cymba. παρβλ. Γρμ. Kuppe, Küpe, Kübel,

Kufe, *κ. τ. λ. ἐπὶ κοίλων σκευῶν. Ἐκ τῦ κύμβος* (= *κοῖλος, μυχὸς, βυθὸς*) *κύμβα, καὶ τὸ* Catacumbæ, Catacomben· [*συγγεν.* Ко́вшъ, Ко́въ, Ко́бза. *βλ. καὶ* Ку́фа].

Ко́вшъ (*ὑδρία*) *συνήθ. κοβᾶς, κουβᾶς* (*ἐκ τῦ κύβας, κύβα, αἰολ. κόβα, κόμβα.*) *ἀπὸ ῥίζης* Ков (*κύβ-κυβ-*) *ὅθεν καὶ* Ко́белъ, Ко́блъ, *ὡς κύπελον* (*κόπελ-ον*) *κύπελλον· καὶ κύβελον, Σ. κυβέλιον* = *κυψέλη. βλ.* Ковче́гъ.

Ко́въ (*ἐνέδρα, ἐπιβυλή.*) *κόϜ-ος, κόος, κῶος, κύος, κύαρ* (*χάσμα, κοίλωμα· ὡς τὸ, λόχος.*) *ἀνάφερε εἰς τὸ* кую̀ (*κόω, κύω, κέω, κάω, ὅθεν καίαρ, καιάτας, κτλ. πρβλ. Γρμ.* Kau, Kawe, Keuche *κτλ.*). *Ἐκ τῦ* Ко́въ *τὸ* О-ко́въ (*κρίκος, ἄλυσις, δεσμὸς*) = *κόβος* (*κόμβος*) *βλ.* Ковче́гъ, *καὶ* Кую̀, Око́въ.

Ковыля́ю (*χωλαίνω*) *καβηλέω, καμβηλέω* = *σκαμβαλέω, σκαμβηρέω—ρίζω.* (*ἐκ τῦ σκαμβαλὸς, σκαμβηρὸς, σκαμβάλυξ, σκαμβὸς, παρὰ τὸ σκύμβω, κύμβω, κάμπτω, καμπύλος, κύβω, καύω.*) *βλ.* Кара́бкаюсь.

Когда̀, *κόϜτα, κότα* = *πότα, αἰολ.* (*πότε.*) *λτ.* quando. *βλ.* Егда́.

Ко́готь, Ко́гть (*ὄνυξ, ἐπὶ σαρκοφάγων θηρίων, καὶ ὀρνέων γαμψωνύχων.*) *κόγος*=*κόγγος, κόγχος*=*ὄγκος* (*τὸ κ, ἰσχυρὸς πνευματισμός.*) = *ἄγκος, ὄγκος, ὀγκὺς, ὄγκυς, λτ.* uncus, *καὶ* unquis (*ὄνκυς*) *μεταθ'. ὄνυξ* (*Ῥείμ. λ'. ὄνυξ, καὶ κογχύλη*). *βλ. καὶ* Но́готь.

* *

Кóжа, *κώδα* (*κώδιον*, *κῶας*, *δ = ζ*· *κώζιον*· *κώζα*· *ὡς*, *καρδία*, *κορζία*), *ὅθεν* Кожу́хъ, *ἡ συνήθ*. *κȣζόκα* (*μηλωτῆ*) *ἀφ' ȣ̃ καὶ οἱ Κοζάκοι* (Козáкъ. *φῦλον Σλαβονικὸν*)=*κωδιοφόροι*. Кожáнъ, (*κωδανὸν*[*κωζανὸν*]*ἐλλειπτ*. *ἱμάτιον*). 2, *νυκτερὶς* = *δερμόπτερος*. (*Ἀριςοτ'*.) Кожáныя (*οἷον κωδάνια*) *κώδικες*, *κώδιξ*, *κώδηξ*, *λτ*. codex. *ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ λτ*. membrana (*μεμβράνα καὶ βεμβράνα*, *βεβράνα*· *Βυζαντιν*.) *μετεπλάσθη τὸ* Веммара, Веммары = *μεμβράνεια*, membranea (*Δοβρόβ*. *σελ*. 406). *αὐτὸ δὲ τὸ* membrana, *οἶμαι*, *ἐκ τȣ̃* membrum, *μέλος* (*μέμβλος*, *μέμβρος*· *ὡς*, *μέμβλεταὶ* = *μεμέληται*, *ἐκ τȣ̃ μεμέλω*, *μέμβλω*, *μέλω*. *λ*=*ρ*· *καθὰ καὶ τὸ μέλος*=*μέρος*). *Πρὸς τὸ* Кожу́хъ *παράβ*. *Ταταρ*. kozuk, *κώδιον*, *'Αραβ*. kot, kotum. *ὡς πάλιν τὸ Τȣρκικ*. derin = *δέρας*, *δορὰ*. *βλ*. *καὶ* Козà.

Кожáнъ, *βλ*. Кóжа.

Козà (*αἲξ*) *συγγεν*. *ὠγή*, *ὠγά*, *ὀγὰ* (*γ*=*ζ*· *ὠζά*, *μετὰ τȣ̃ F*, *κωζά*· *ὡς κῶς*, *κᾶς*, *ἐκ τȣ̃ ὄϊς*, *οἶς*, *αἰολ*. *ὦς*, *Fῶς*, *κῶς*· *καὶ αὐτὸ τὸ αἶγα*, *μετὰ τȣ̃ F*, *ἐν τῇ συνηθ'*. *γαῖγα* (*'Ηπειρῶται*) *καὶ Γρμ*. Gais, *γαὶξ*· *ὡς καὶ*, Ziege *μετὰ τȣ̃ συριςικȣ̃ πνεύματ*. (siege, ziege)=*σ-αἶγα*. *Καὶ τὸ μὲν αἶγα αἲξ*, *ἐκ τȣ̃ ἀΐσσω*, *καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ ἄγω*· *τὸ δὲ* Козà, *ȣ̓κ ἂν εἴποιμι*, *ὅτι παρὰ τὸ αἶγα* (*ἄγα*, *ὄγα*) *ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ ὠγή*=*ὠβή* (*'Ησύχ*.)=*ὠή*, *ὄα*, *οὖα*

(ἀγέλη), τὸ δὲ ὄα συγγενὲς τȣ͂ ὄϊς, λτ. ovis (πρόβατον. βλ. Ῥείμ. λ. ὠβὴ, ὦα). Ἤ, κόδα, κοδὰ (κοζὰ) = κεφαλή. ὡς ἡ τῶν Κυπρίων, καρανὼ = αἴξ (ἐκ τȣ͂ κάρηνον, κάρη. Ἡσύχ.). Παράβ. τὸ Τȣρκ. kusu (ἀρνίον), καὶ ketzi (ἔριφος, ὅθεν τὸ χυδαῖον τῆς συνηθ. κατζίκι). Ἐκ τοῦ κᾶς, κῶς, κῶας, καὶ τὸ κάσας ἢ κασᾶς (Ξενοφ.) ἀνάλογον καὶ πρὸς τὸ Ἀραβ. χασᾶς (ἐφίππειον). Ἐκ δὲ τȣ͂ Кóжа, (κώδιον) ἢ πιθανώτερον ἐκ τȣ͂ Козà, παρωνόμαςαι Σ. καὶ ἡ καλὴ καὶ Ἑλληνικὴ πολίχνη τῆς Μακεδονίας Κοζάνη (= Αἴγινα, ἑλληνιςὶ· ὡς καὶ Κάπραινα, ἡ Χαιρώνεια· ἐκ τȣ͂ Τυῤῥην. κάπρα = αἴξ, ὅθεν λτ. capra). Τὸ ἄρσεν. τȣ͂ Козà, Козéлъ (τράγος) κοδδῖνος (—ζῖλος).

Кóзонъ (ἀςράγαλος) συνήθ. κότσι = κόττος, κοττίον (κύβος) ὡς καὶ κοττίζω = κυβεύω (Βυζαντινοί). Παρὰ τὸ κόττα, κόττος, κότος, κόδος, καὶ μετὰ τȣ͂ ν, κόνδος = ἀςράγαλος (Ἡσύχ.) καὶ κῶδας, δ = ζ, Кóзонъ (ὡς, κώδων) καὶ κώδη, καὶ κοδδὰ (κεφαλή) καὶ κότυς (ὅθεν κοτύλη, πᾶν τὸ κοῖλον) Γρμ. Köte, Köde = acetabulum in osse, καὶ astragalus. (Ῥείμ. λ. κόνδος, κόττα, κοτύλη). βλ. καὶ Кóсть.

Кóзнь, βλ. Кую.

Кóй, βλ. Кій. 2, Кóй, Кóю, βλ. Покóй.

Кóйка (κλίνη ναυτική) κοίτη, (ἐκ τȣ͂ κοίω,

κέω, κεῖμαι) *Γρμ.* Koje, Koe, *'Αγγλ.* koite, kajuta, *κτλ. βλ.* Покóй.

Кóкосъ (*καρύα 'Ινδική, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα·* cocus nucifera), *παράβαλε καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθ. κοκκόσιον=κάρυον, καρύδιον· ὁ 'Ησύχ. ἔχει καὶ „ κοκκοῦσα, συκῆ.*

Кóка, *βλ.* Кóкошь.

Кóкошь (*ἀλεκτορὶς*) *κικκὰ, ἡ, κικκὸς ὁ* (*συνήθ. κόκκοττας, ἐκ τοῦ κόττος, κοττύκας, ὡς καὶ κόττα, ἡ ὄρνις, Σερβ.* koka), *κοττυλιοὶ οἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες* (*'Ησύχ.*). *'Εκ τοῦ κίκκος, καὶ ὁ κίκκιῤῥος* (*ἀλέκτωρ. 'Ησύχ.*) λτ. cucuris, *συνήθ. κουκουῤῥίκος. Βοεμ.* kocke, *Πολ.* kogut, kokot, *Γρμ.* Göcker, Gücker, Güggel (Gökel — Hahn) *καὶ* Gickel, Göckel, *'Αγγλ.* cock, *Γλ.* coq. *'Ινδ.* kuka, *Περ.* koku, *κτλ. ὀνοματοποιΐαι ἐκ τοῦ κι, κη,* (кы) *κο, κὸ, κου, τῆς τῶν ἀλεκτρυόνων φωνῆς* (*ὡς καὶ κόκκυξ, ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ φωνῆς, κόκκυ, ὁ Σ. κοῦκκος, λτ.* cucus, cuculus, *Γερμ.* Kukuk = Кукýшка· *καὶ* Кокýю, *κοκκύω*). Кокочỳ, *κοκκύζω* (*ἐπὶ ἀλέκτορος*) *Συνήθ. κουκουρίζω. Γρμ.* köken, *καὶ κακκάζω, κοκάζω* (*ἐπὶ ἀλεκτορίδος*) *συνήθ. κακκαρίζω, Γρμ.* gackern· *καὶ τὸ* Кóка (*ᾠόν*) *συνήθ. κοκκὸν* (*ὑποκοριστικὸν ὄνομα τοῦ ᾠοῦ, λεγόμενον πρὸς τὰ παιδάρια*), *ἐκ τοῦ κίκκα, κόκκα· βλ.* Кýръ, *καὶ* Кóчешъ.

Кокýшка, Кукýшка, (*ὑποκορις· ἐκ τῦ* Кокýшъ) *κόκκυξ, συνήθ. κοῦκκος. βλ.* Кόкошь.

Кóлба, (*κωβιὸς*) *ἐκ τῦ κεβλὰ*, (*μεταθ. κελβὰ, ο = ε·*) = *κεβλὴ, κεβαλή, κεφαλὴ*) *ὡς καὶ κέβλος = κέφαλος, ἄλλος ἰχθῦς· καὶ τὸ κωβιὸς, ἐκ τῦ κώβη, κύβη* (*κεφαλή*), *Γλ.* gobion, goujon, *κτλ. βλ. τὸ συγγενὲς* Голоβáчь.

Колдýнъ (*μάγος*). Колдýю (*μαγεύω*) *συγγεν. κάλω, καλέω*, (*καλέδω, ὡς κελάδω, κέλαδος καὶ κάλαδος, ὅθεν* [*κάλανδος*] *κάλανδρος, καὶ καλάνδρα, εἶδος πτηνῦ. ἀρχ. Γρμ.* Calander, *ὡς* Galander.) *κηλέω, κηληδών. Παῤῥ. Ἀγγλ.* galder (*ἐπαοιδὸς*), *Ἰσλ.* galldra (*ἐπῳδή*), scalden (*ἀοιδὸς*) *ὅθεν καὶ οἱ Σκάλδοι*, (*παλαιοί τινες ἀοιδοὶ τῦ Βοῤῥᾶ*). *Ἐκ τῦ κάλω* (*καλέω*; *λτ.* calo, *ἀρχ. Γρ.* gallen, gellen, kallen, schallen, *κτλ.*) *ἀόρις· ἔκηλα, κηλέω, καὶ παρὰ Πλυτάρχ.* „*κήλησις, ἡ δι᾽ ᾠδῆς τέρψις καὶ ἡδονὴ* (delectatio)· *αἱ δὲ μαγεῖαι δι᾽ ᾠδῶν τινων καὶ ἐπικλήσεων ἐτελῦντο, ὅθεν ὁ μάγος ὠνομάσθη καὶ γόης* (*βόης*) *καὶ ἐπωδός. Καὶ τὸ ἠπιάω* (*ἐκ τῦ ἔπω = λέγω*) *κυρίως = θεραπεύω νόσον ἢ ἕλκος, θροῶν ἐπῳδάς.* (*βλ. Ὀδ. Τ. ςχ.* 456). *παράβλ. καὶ* Вóлхвъ, *καὶ* Вражỳ, *καὶ* Гадáю, Гадáнie, *καὶ* Ганáнie, *ὡς ἐκ τῦ ἀχρήςυ* Ганáю, Гáну = *κάνω*, (*ὅθεν κανάω, κανάζω, καναχὴ = βοή.*). *λτ.* cano, canto) incanto. *ἢ καὶ γάνω* (*γάω, ἀντὶ γόω*) *κτλ.* Ὥςε τὸ Колдýнъ = *κελάδων τις, ἢ κηληδών,*

κηλήτωρ, ἐκ τȣ̃ κηλέω, πρὸς ὃ παρέβαλε καὶ ὁ σοφὸς Ῥείμερος τὸ galder (βλ. λ. κηλέω, καὶ ἠπιάω)· Ἄλλοι δὲ παράγȣσι τὸ Колдýнъ ἐκ τȣ̃ Χαλδαῖος, ὡς τῶν Χαλδαίων μάλιϛα μαγείαις καὶ μαγγανείαις προσχόντων· καὶ τȣ̃το μὲν ἀληθὲς (βλ. Cicer. de Divin. *A*, 1.), ἀλλ' ȣ̓ παρὰ τȣ̃το καὶ τὸ Колдýнъ = Χαλδαῖος, ὡς ȣ̓δὲ τὸ Волхвъ = Βέλγαρος καὶ Βέλγης· ταῦτα γὰρ ἀπίθανά μοι δοκεῖ συμφερόμενα. Σημείωσαι δὲ καὶ τὴν Σλαβονικὴν λήγȣσαν τȣ̃ Колдýнъ, ὡς πάντων τῶν εἰς ун Σλαβονικῶν· οἷον, Вѣщýнъ (βλ. Вѣщáю) Перýнъ, Бѣгýнъ, κτλ. κατὰ τὰ εἰς ων, καὶ μάλιϛα τὰ μεγεθυντικ· οἷον, κήλων, φύσκων, γάϛρων, χείλων, κτλ.

Колéблю, Колебáю (σείω, σελεύω, ὡς ἐκ τȣ̃ Колéбу) καλίϜω (οἷον καλίβω, κολίβω) = καλίω, κυλίω, (Γρ. kullen, kaulen, kollern). ἤ, κελεύω (κολέβω) ἐκ τȣ̃ κέλω, κέλλω = κινῶ (ἀπὸ τȣ̃ ἕλω, ἕλλω) ὡς καὶ κόλω, κολέω = κελεύθω, ἐλεύθω, μόλω (Ῥείμ. λ. κέλω.)

Коли́ба, καλύβα, Ἀλβαν. kalubi.

Коли́ (πότε, ἐκ τȣ̃ ко, ли = κὸς, κότε· ὡς πὸς, πȣ̃, πῇ, πότε). Коли́ждо, κοσάκις, ποσάκις, ὁποσάκις, ὁσάκις. βλ. Коли́кій.

Коли́кій, Коли́къ. (Ῥωσσ. Скóлькій, πόϛος) κηλίκος = πηλίκος λτ. qualis. Коли́ко, Кóль (коли́) (Ῥωσσ. Скóлько (ποσάκις). Ἐκ τȣ̃ πὸς, πὴ πὸν (αἰολικ· κὸς, κὴ, κὸν) ἐπλάσθη

τὸ πόσος, καὶ ποσὸς καὶ πότε, καὶ ποῖος, καὶ ποιὸς (ποὸς, πὸς, καὶ τῦτο ἐκ τῦ ὃς ὅος, οἷος.). ὅθεν τὸ колй, колйкій, ἐμερίσαντο τὴν σημασίαν τῆς ἐκτάσεως ἐπί τε χρόνυ καὶ ποσῦ. Πρὸς τὸ Колй ἀνταποδοτ. τὸ Толй, ὡς πρὸς τὰ (πὸς) πόσος, πότε, τὰ (τὸς) τόσος, τότε.

Кóло, (κύκλος, τροχὸς) κόλος = κοῖλος, (Γρμ. hohl) = κύλος (διπλασιασμ. κύκυλος, συγκοπ. κύκλος), Βμ. kule, Πλ. kula, Βνδ. kuel. Γρμ. Gugel, Gogel, Kugel, συγκοπ. Kulle, Kule, Kaule, κτλ. Πόβ. Σνκρ. kula, Ἑβρ. gülah, κτλ. Колесò, (τροχὸς, ὡς καὶ τὸ κύκλος). Кóлія, Колеѣ (τροχιὰ) κυκλιὰ (κυλιὰ). О́-коло (πέριξ, περίπυ) ὡς, κύκλῳ (οἷον ἐν κύλῳ). Колеснúца, Колácка (εἶδος ὀχήματος, ὅθεν ἡ συνήθ. καλιάσκα. Γλ. caleche, Ἰτ. calessa, Γρμ. Kalesche.) ὡς τὸ κυκλιὰς, κυκλεύσσα, (ἐσχηματίσθη ὡς τὸ κυλίσκη). Καὶ ὁ Ὀβίδιος ἔμαθε τὴν λέξιν παρὰ τῶν τῷ Πόντῳ τότε παροικούντων Σλαβόνων, οὓς αὐτὸς ᾤετο Σκύθας εἶναι.

„ Gens inculta nimis vehitur crepitante Colossa.
Hoc verbo currum, Scythe, vocare soles.

Кóлоколъ (κώδων) μσ. λ. cloccus, clocea, glocea, Γλ. cloche, Γρμ. Glocke, Klocke, ἐκ τῦ ἀρχ. chlochen, klochen = (κλώγειν) κλώζειν = κλάζειν (ἠχεῖν. ὀνοματοποιΐα.) οἷον κλώκη, κλωγὴ (κλωγμὸς, κλωσμὸς) ὡς κλα-

γή, κλαγγή, Σκρ. kulaga. Τὸ λτ. campana ἐκ τῶ κάμπω, κάμβω (καύω) οἷον καμπανὴ ὡς καμπύλη (διὰ τὸ κοῖλον)· οὕτω καὶ τὸ κάδων συγγενὲς τῶ κώδη, κύδδα (κεφαλή) κόττα, κόττος, κότυς (ὅθεν κοτύλη, πᾶν τὸ κοῖλον). τὸ δὲ κώδη=κυβὴ (κύβω, λτ, cubo, κύω, = κάβω, κάμβω.)

*Колóнна, κολώνη (κολωνὸς) λτ. columna, 'Ιτ. collonna, etc.

Кóлось. βλ. Клáсъ.

Колочỳ (κρούω) κολάζω (κόπτω). ἢ κολάσσω= κολάπτω (αἰολικ. ὡς καλύσσω=καλύπτω). Колошýшка (κόραξ θύρας, σφύρα, κτλ.) ὡς κολάττεσα, κολάπτης, κολαπτήρ· καὶ τὸ σύνθετ. В-колáчиваю = ἐγκολάπτω. βλ. Колупáю.

Колпáкъ, Калпáкъ, Συνήθ. καλεπάκιον, καλεπάκι (συγκοπ. καλπάκι), συγγεν. τῶ καλύβω, καλύβη, ὅθεν συγκοπ. κάλπη (καλύβω, -πτω)· καὶ Τερκικ. καὶ Οὐγκαρ. kalpak. βλ. Клобýкъ.

Колупáю (καθαίρω ἄκροις δακτύλοις, διακρίνω, διαλέγω.) κολύπω, κολύφω=γλύφω, λτ. glubo, Γρμ. klauben· ὡς καὶ κολάπω, -πτω = γλάφω, λτ. scalpo, (μεταθ. ὡς ἐκ τῶ κύλπω), καθὰ πάλιν ἐκ τῶ γλύφω, κολύπω (κύλπω, σκύλπω) τὸ sculpo, ὡς καὶ σκολύπτω, deglubo.

Колтýнъ (plica polonica, πλόκαμος Πολωνικὸς), ἐκ τῶ Колочỳ, ἀπρμφ. Колотúть (Коло-

пýнъ) *κολάζων -των, κολαςὴρ, κόλασις* (*ὡς καὶ* кóлшы, *πληϑ. πόνοι.*)

Кóлча (*χωλὸς*). Кóлчу (*χωλαίνω*) *συγγεν.* Клекỳ (*κλάγω*) *κλάζω* (*μεταϑ. κάλζω*) *κλὰξ* (*ὀκλὰξ*) *κλακὸς· ἢ ἐκ τȣ̃ κύλω, κόλω, μέλ. κύλσω, κόλσω*, Кóлчу (*ὡς κέλω, κέλσω*) *κυλὸς, κυλλὸς. Σ. κȣλλὸς, κȣλλάκης, ὡς ἐκ τȣ̃ κύλλαξ* (=*Γύλαξ, Γύλων, γυλὸς, κυλὸς, κολὸς, κόλλιξ*) Кóлча. *Ὅϑεν* Колченóгій, Колченóгъ=*κυλλοποδίων, κυλοπόδης, κυλοίπȣς, κολοβόπȣς*, (*χωλὸς τὸν ἕτερον πόδα*). *Τὸ δὲ τῆς συνηϑ. κȣτσὸς, φαίνεται ἐκ τȣ̃ κύςος* (*κυσϑὸς, κυσσὸς*)=*κοῖλος*=*κυλὸς, κολὸς· ὡς καὶ τὸ χωλὸς ἐκ τȣ̃ χαολός, χάω*=*κάω, κύω· καὶ γύω, γυῖον, γυιὸς* (= *πηρὸς*), *ὅϑεν τὸ Γρμ.* Schooss, *μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃*, s.

Колыхáю, Колышу (*δονέω*) *κυλίσσω* (*υ* = *ο*).

Колыска (= Качéль, *αἰώρα*,) *κύλισις* (*κυλίσκη*).

Колѣно (*γόνυ, ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν*) *κωλῆνος, κωλὴν, κώληψ*=*ἰγνύα, καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ γνύω, ὅϑεν γόνυ, γνῦ* (*Γρμ.* Knie) *γνύα, ἰγνύα· τὸ δὲ κωλὴν, καὶ κῶλον ἐκ τȣ̃ ὠλὴν, ὦλος* (*ὕλος* = *κυρτὸς, κοῖλος*) = *ἀγκὼν, καμπὴ* (*καὶ ἰδίως ἡ τȣ̃ βραχίονος*). *ἐκ τȣ̃ ὠλὴν, καὶ ὤλενος. ὅϑεν ἂν εἴη παλιν καὶ τὸ* Колѣно (*κόλενος*). 2, *κῶλον* (*μέρος μουσικῆς*). 3, *γένος, γενεὰ, φυλή.* [*Αὕτη ἡ τρίτη τȣ̃* Колѣно *μεταφορικὴ σημασία, φαίνεται μετενη-*

νεγμένη ἀπὸ τῆς τȣ̃ γόνατος σημασίας· σύνδεσμος γάρ τίς ἐςι τὸ γόνυ πρὸς συνάρθρωσιν καὶ ἀλληλȣχίαν μελῶν, ὡς τὰ γόνατα τῶν καλάμων. Οὕτω δὴ καὶ πᾶσα γενεὰ συναρμολογεῖ τὰς ἐν χρονικοῖς διαςήμασι τῶν ὁμογνίων διαδοχὰς, ἐξ οἰκογενῶν εἰς οἰκογενεῖς μεταλαμπαδευομένης τῆς τȣ̃ γένȣς ἀθανασίας· ὅθεν καὶ ἡ συνήθεια ζωνάρια λέγει τὰς γενεὰς, οἱονεὶ ζεύγματα καὶ συνδέσμȣς. Τὴν αὐτὴν μεταφορὰν σῴζει καὶ παρὰ τοῖς Κάτω Σάξοσι καὶ τοῖς Σȣηκοῖς τὸ Knie, σημαῖνον τό, τε γόνυ, καὶ τὸ γένος· καὶ ὁ μέσος δὲ λατινισμὸς εἶπε genu, ἀντὶ genus, ἤτοι τῷ Σαξονικῷ καὶ Σλαβονικῷ ἑπόμενος ἰδιώματι, ἢ παρεκτραπεὶς ἐκ τῆς τῶν ὀνομάτων συνεμφάσεως καὶ ὁμοιοφωνίας, ὥςε τὸ genus (= γένος, ἐκ τȣ̃ γένω, geno, γεννάω) ἐκλαβεῖν ἀντὶ τȣ̃ genu (γένυ = γόνυ. ὅθεν καὶ geniculum = γόνυ, ἐπὶ φυτῶν) παρὰ τὸ γνύω, κνύω, κνάω, κνάμπτω, καὶ νύω, νεύω (Γρμ. nagen, neigen, Nacken, Genick, knicken, ὅθεν, Knie, Knix = γνύξ). τȣ̃ δὲ γόνυ, γόνας, συγγεν. τὸ γῶνος (γόνος) ἰων· γȣ̃νος = γωνία. Παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησιν, ὅσα γ' ἐμὲ εἰδέναι, ἡ μεταφορὰ τȣ̃ γόνυος ἀντὶ γένȣς παντάπασιν ἠγνόηται.

Колѣваю, (О-колѣваю, θνήσκω, ἐπὶ κτηνῶν. Σ. ψοφῶ). καὶ За-калáю (θύω, καὶ σχάζω) ὡς ἐκ τȣ̃ Калю = Колю, Колѣю.

Колю̀ (*νύσσω, κεντῶ, θύω, παίω*) *κάλω=σκάλω* (*ἐκ τῦ κάω, χάω, σχάω, σχάζω*). Коль, *σκῶλον, σκόλοψ* (*καὶ πᾶν τὸ, ὀξὺ, ὡς κυνόδους κτλ.*). Колóкъ, *σκῶλοψ*. 2, *κόλλοψ*, (*ἐπὶ, κιθάρας*) *συγγεν*. Кла́съ. *βλ. καὶ* Ко́лъ. *Καὶ τὸ* Колѣ́ваю (*σχάζω*) *ὡς ἐκ τῦ* Колѣ́ю (*σχαλέω*). *οὕτω καὶ τὸ λτ.* crepo=*κρέπω, κρέβω, κρέμβω* (= *κρέκω*) *Γλ.* crever, *Γρμ.* crepiren, *καὶ* laken=*λάκειν, λακεῖν, ὡς "λακῆσαι τὰς ψύλλας. Ὀνομαποιΐαι ἀπὸ τῦ ἤχυ τῶν ῥηγνυμένων σωμάτων. ὅθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθ'. ψόφος καὶ ψοφεῖν, ἐπὶ κτηνῶν.*

Ко́лъ, *βλ.* Колю̀. *Καὶ τὸ Σερβ.* Клица (*βλαςὸς, κῦμα, ὅθεν λτ.* cyma, *Γρμ.* Keim, *ἀρχαίως* Kym) *ἀνήκει εἰς τὸ* Колъ, *ὡς καὶ τὸ* Кла́съ (*διὰ τὸ ὀξὺ τῦ κύματος, ὁποῖος ὁ τῶν ἀσπαράγων καυλὸς, κτλ.*)· *ὁ δὲ σχηματισμὸς φαίνεται ὑποκοριςικὸς* (*οἷον,* Колица, *σκωλίσκος*), *ἔχυσι μέντοι καὶ τὸ ὑποκοριςικὸν* Кличица (*βλ. Δοβρ. σελ.* 234). *Μοραβ.* kli, klei, *Πολ.* kieł, kiełek, *κτλ. Τὸ Κροατ.* klijem, *Μοραβ.* kleju=*βλαςάνω, οἷον,* kolijem, koleju, *σχαλέω, σχάλημι* (*ἀπὸ τοῦ σχάζοντος βλαςοῦ· ὡς τὸ λτ.* spicor, *ἐκ τῦ* spica, *ςάχυς, -χύω, Σ. ςαχυάζω*). *Πλὴν εἰ μή τις ἐκλάβοι τὸ* kleju, klijem=*χλίζω* (*χλίζημι*) *χλίω, χλίω* (*καὶ τῦτο=φλίω, φλέω, βλέω, βλάω, ὅθεν βλαςὸς, βλάςη*) *χλιδὴ* (*χλιζὴ,* Клица) *συγγενὲς τῦ χλόη, ἐκ τῦ χλόω. Ἀλλ' ἡ πρώτη παραγωγὴ φαίνεται πιθανωτέρα.*

Комáръ (*κώνωψ*) *κόνορ* (*ν=μ κόμορ*) *κόνος*, *ὅθεν κόνυβος* (*συγκπ. κόνοψ*) *κώνωψ*. (*Ἐκ τȣ̃ κόνος*, *κοναρὸς· ὅθεν καὶ νῦν οἱ κώνωπες παρὰ τοῖς Βυζαντίοις λέγονται συνήθως καὶ κανάρια, διὰ τὸν βόμβον*). *ἢ κόμαρος = κόβαρος, κάβαρος = κάραβος = ἄραβος. βλ. Ῥείμ. λ. κάμμαρος, κάραβος.*

Кóмната (*κοιτὼν, δωμάτιον*)=*κοίμητρον* (*οἷον κόματον, ἐκ τȣ̃ κείω, κοίω, κοίμη* [*ὅθεν καὶ κώμη*] *κοιμάομαι.*) *συγγεν* кóю, *βλ.* Покóй.

Комшỳ (*παίω*) *κόμψω, κόμπω* (*κόπω-πτω. ὅθεν κόμπος*).

Кóмъ (*σφαῖρα*) *κομὸς, κόμμος, κόμβος· συγ.* Кáмень.

Кóнъ (*τέλος, ἄκρον, ἀρχή. ὅθεν,* и́сконн=*ἐξ ἀρχῆς.*) *γῶνος, γωνία.* [*γ = κ. οἷον κῶνος, ὡς ἐκ τȣ̃ κνάω = γνάω, γνύω, ὅθεν καὶ γνῦ, γόνυ, γόνας, γȣ̃νας, κυρίως = καμπή· τὸ δὲ, κνάω, κνάπτω, γνάπτω, γνάω, γνύω, χωρὶς τȣ̃ γ = νύω, νεύω, = κλίνω. βλ.* Колѣно]. *ὁ γȣ̃ν γῶνος, Ἰωνικ. γȣ̃νος, ἡ γωνία, τὸ ἄκρον ἐςὶ τȣ̃ καμπτομένȣ σώματος, ὅθεν τὸ* конъ *κυρίως σημαίνει τὸ ἄκρον, τό, τε πέρας, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄκρον* (*ἐκ τȣ̃ ἀκιρὸς, ἀκὶς, ἡ ὀξεία ἐξοχή*). Конéцъ (*ἄκρον, τέλος·*) *καὶ* Кончáю (*τελευτῶ, ἀντὶ* Конечáю) *οἷον γωνιάζω* (*= κάμπτω, ὡς τὸ ,, κάμπτειν βίον· καὶ καμπτὴρ, καμπὴ = τέλος, ἀπὸ τȣ̃ ἐν τῷ ςαδίῳ καμπ-*

τῆρος· καὶ λήγω δὲ [τὸ τελευτῶ] ἐκ τῦ λέγω συγγεν. λύγω, λυγίζω). Τὸ δὲ Γρμ. Kont (*ἄκρα, ἀγκὼν*) *'Ιτ.* canto, cantone, *Γλ.* canton = *κανθὸς, λτ.* canthus, *καὶ τῦτο παρὰ τὸ κνάω, γνάω, (οἷον κνατὸς) κατὰ τὸ γνάθος, γνύθος (γνάω, γνύω). 'Εκ τῦ* Кóнъ *φαίνεται καὶ τὸ* Князь (*ἄρχων, κτλ. καὶ συνηθὲς. πρίγκηψ·* Княгиня, *πριγκήπισσα, οἷον* Коняз, Коняг) *ὡς ἂν εἴποις (κόναξ) γόναξ, συγκοπ. γνὰξ, κνὰξ (ὡς γνὺξ) γναγὸς, (ὡς ἄκρος καὶ ἔξοχος ὁ ἄρχων). Ἄλλως μέν τοι ἐτυμολογεῖ ὁ* Adelung *τὸ Γρμ.* König, *ὁ*, Königin, *ἡ (βασιλεὺς, βασίλισσα) συγγενὲς τῦ* Князь, *καὶ* Княгиня (*βλ. Δοβρὸβ.*)

Конóбъ (*λέβης, χύτρα.*) *κανοῦν, κάνεον, κάνεϝον (α, καὶ ε = ο, κάνοβ-ον.*)

Конýра (*ςαῦλος κυνῶν*) *οἷον κυνύρα (ὡς γοργύρα, γεργύρα) ἀντὶ κυνεὼν, κυνὼν, (ὡς ἱππὼν, βοὼν, αἰγὼν), Γλ.* chénil.

Кóнь (*ἵππος*) *συγγ. γύννος (αἰολ. υ = ο, γόννος) γίννος, ὕννος, ἴννος, λτ.* ginnus, hinnus. *Καὶ λιθ.* Kuinas = *φαῦλος ἵππος (ὡς ὁ γύννος), ἀρχαίως καὶ* Гомонъ, *οἷον γόμμων, γόμμος, μ = ν. ἀντὶ γόννος. τὸ δὲ τῶν νῦν Κυπρίων, γονικὰ (τὰ φατνιζόμενα ζῶα) = ϝονικὰ, ὀνικὰ, ὄνοι γενικώτερ. ἀντὶ κτήνη.*

Конопéль, *κάνναβις· καὶ* Кóнопъ, Кóнонецъ, *καννάβινον σχοινίον (Κροάτ.), λτ.* cannabis, *Γρμ.* Hauf, *Γλ.* chanvre, *κτλ.*

Копáю (*σκάπτω*) *κάπω=σκάπω*, *λτ.* scabo (*ἐκ τῦ κάω*, *καύω*, *κάβω*, cauo, *κάφω*, *κάπω*, *Γρμ.* gaffen). Кóпоть, *κάπετος*, *κάφος* (*σκάφος*), *καὶ* Кóпань (*ὄρυγμα*) *ὡς τὸ καπάνη*, *σκαπάνη*, *καὶ Συνηϑ. κοπάνα* (*ἡ σκάφη*, *Λακων. κάφα*, *κάπα*). Кóпкій, Кóпокъ, *σκαπτὸς* (*σκαπὸς*). *κτλ. Τὸ δὲ* Кóпоткій, Кóпотокъ (*βραδὺς*) *κοπώδης* (*κοπὸτὸς = κοπτὸς*), *κεκομμένος* (*ἐκ τῦ κόπτω*, *κόπω*, *συγγεν. κάπω*, *σκάπω*, *σκαύω*, *σκάω*, *σχάω*, *σχάζω*.)

Копіѐ, Копьѐ (*λόγχη*) *κοπὶς*, *κόπις· ὅϑεν* Копéйка, *καὶ* Копѣйка, *τὸ γνωςὸν 'Ρωσσικὸν νόμισμα*, *συνήϑ. καπίκι.* (*ὅτι πρῶτον ἐπὶ τῦ νομίσματος ἐχαράχϑη λογχοφόρος ἱππεὺς διαπείρων δράκοντα.*) *οἷον κοπεϊκὸν*, *κόπει οἰκεῖον*, *ὡς κόπιν φέρον*, *καὶ ϑηλ. κοπεϊκή*, Копéйка, *ἐλλειπτ.* moneta (*μονέδα*, Монета.)

Коплю̀, Копи́ть (*ἀϑροίζω· ὡς ἐκ τῦ* Копу̀), *κάπω*, *λτ.* capio, *καύω*, *χαύω*, habeo, *βλ.* Ёмлю̀· *καὶ* Копа̀ (*σωρὸς*). *βλ.* Ку́па.

Копчу̀ (*καπνίζω*) *καπύζω = καπύσσω*, *καπύω*, *κάπω.* (*ἐκ τῦ αὔω*, *ἄω = πνέω*, *ὅϑεν καὶ καύω. Γρμ.* Jappen, häppen, *κάπτω*, *κτλ. βλ. 'Ρειμ. λ. κάπω*). Кóпоть (*λιγνὺς*) *κάπος* (*κάπανος*) *καπνὸς.* Копчéный, *καπνώδης*, *ὁ καπνιςὸς*, *κτλ.*

Копыто (*ὁπλὴ*, *καὶ χηλὴ τετραπόδων.*) *ἐκ τῦ* Копáю, *καπητὸν* (*σκαπητὸν*) *= σχαςὸν* (*κά-*

πω, κάβω, χαύω, χάω, σχάω, σχάζω· ὡς καὶ χηλὴ ἐκ τῦ χάλω, χάω). βλ. Копаю.

Кóпръ (*ἄνηθον*) *Ῥωσ.* Крóпъ, *Βμ.* kopr, *Πολ.* kopr, koper, *Κρν.* koper, koperz, *Κρτ.* kopr, *ἴσ. κύπρος (ἄνθος, καὶ ἰδίως ἀμπέλυ καὶ ἐλαίας· υ = ο, κόπρος). Τυχηρὰ συνέμφασις τῦ Σλαβ.* Кóпръ = *ἄνθος, καὶ τῦ Ἑλλην. κόπρος = ὄνθος. Ἀλλὰ τὰ μὲν ἄνθος καὶ ὄνθος ἀμφότερα ἐκ τῦ ἄνω (ἄω) ἀνέω, ἀνέθω, ὅθεν ἄνεθος, ἄνθος, καὶ τὸ ἄνηθον, Σ. ἄνηθος· καὶ πάλιν ἄνω, ὄνω, ὀνέθω, ὄνθος· τῦτο μὲν διὰ τὴν δυσωδίαν, τὸ δὲ ἄνθος διὰ τὴν εὐωδίαν. ἐκ δὲ τῦ αὐτῦ ἄω, καὶ τὸ (ἄζω, ἄδω, δ=λ·* halo) *ὄζω, ὄδω,* oleo, *κτλ. τό γέμην* Кóпръ *οὐκ ἂν παραβληθείη πρὸς τὸ κόπρος. Ἐςι δὲ καὶ Ἀραβικ.* kopher = *κύπρος (δένδρον τῆς νήσου Κύπρου. τὸ καὶ ἄλλως Ἀραβιςὶ* henna, hanna) *λτ.* ligustrium. — *Τὸ κορίανδρον, καὶ κορίανον, καὶ κόριον,* coriandrum, *ὠνομάσθη καὶ,* anethum cimicarium, *τῦτο δὲ ἐκ τῦ κόρις (Ῥείμερ.), γίνεται ἄρα καὶ κόϜρις (κόβρις, κόπρις)* Копръ; *ἢ συγγ.* Кроплю? *βλ.* Крóпля.

Коприва, *καὶ* Кропива, *Ῥωσσ. (κνίδη) καὶ* Крапива (*ο=α*) *ἴσ· ὡς τὸ γραφίς, γράπις (γραπίϜα, = γ = κ· κραπίϜα) ἐκ τῦ* скребỳ (кребỳ-пỳ) = *γράπω, γράφω=ξέω, κνίζω, ὅθεν καὶ τὸ κνίδη· ὡς καὶ Γρμ.* Nessel, *Ὀλλ.* nettel, *Ἀγλοξ.* nytle, *συγγεν. νύττω, νύσσω· καὶ τὸ Ἀγγλ.* ne-

needle (*βελόνη*). *Τὸ δὲ Λατ.* urtica, *ἐκ τῦ* uro, *καίω· ὅθεν καὶ Γρμ.* Brennessel. *βλ.* Скребу.

Кора̀ (*φλοιὸς*) *συγγεν· χόριον, χορίον, λτ.* corium (*ὅθεν* cortex?) = *δέρμα, λοπὸς* [*ὡς ἐκ τῦ χόρα, κόρα· ὅθεν ἡ συνήθ. κορέα, κορεὰ, ἢ καὶ ἄλλως φλοῦδα, καὶ κύτταλον, καὶ καύκαλον, ὁ ἀττάραγος, ἡ τῦ ἄρτου ἐπιδερμίς.*]

Кора́бль (Кора́б, *τὸ λ. ἐπενθετ.* = *κάραβος*) *τὸ Σ. καράβιον* (*ἐκ τῦ κάρω=χάρω, χάω,* = *χάραβος, χέραβος, χήραψ, διὰ τὸ κοῖλον ὡς καὶ σκύφος, κύφος, ἐκ τῦ κύω, κτλ.*). *τὸ δὲ Βομ. καὶ Πολ.* кораб=кора̀, *μετὰ τῦ* F.

Ко́рга (*κορώνη*) *ἐκ τῦ κόρϜος, λτ.* corvus. *ἢ πιθανώτ. κράγα,* (*κραγὸς, κραγὴ*) *κραγγὴ, κραγγὼν* (*ὡς κρέξ· ἐκ τῦ κρὰ, κρὸ, κράζω, κρώζω*) *λτ.* graculus, *Γρμ.* Krahe, Krohe, Krähe, *κτλ. Πρβλ. καὶ Τυρκ.* karga, *βλ. καὶ* Кря́каю.

Ко́рень (*ῥίζα*) *συγγεν. κόρυς, κέρας, κόρος, κορύνη, κόρση, κόρσιον, κτλ.* (*βλ. 'Ρείμ. λ. κορός*)· *καὶ ἐκ τῦ κράνος, κάρνον* (*Γαλατικὴ σάλπιγξ*)=*λτ.* cornu (*κέρας*),*Γρμ.* Horn. *πρβλ. καὶ Εβρ.* schoresch.

*Кори́нка, *Κορινθία, ἐλλειπτικ· ςαφίς. Διφθάρη, ὡς τὸ συνήθ. κορακτὶ.*

Коркоио́сый, *βλ.* Корна́ю

Корма̀ (*πρύμνα*), (*κορμὰ*) = *πορμὰ, πυρμὰ, μεταθ. ἐκ τοῦ πρυμὰ, πρύμα, ὅθεν πρύμνα.*

[ἐκ τῦ πέρος, πέρυς, συγκοπ. πρὺς, καὶ πρὸς, γίνεται τὸ πρόμος (ὁ ἔμπροσθεν) καὶ πρυμὸς, πρυμνὸς (ὁ ἐπέκεινα, ὁ ὄπισθεν) πρυμνὴ, πρύμνη, πρύμνα, υ = ο (ὡς ὕμοιος αἰολικ. = ὅμοιος) καὶ κ=π (ὡς перепéлка=Βοεμ. krzepelka· πύλη = κύλη, κοίλη· καρδαμάλη, παρδαμάλη· ἕπω, ἕκω, ἔχω· κόρνοψ, πάρνοψ· λύκος, lupus, κτλ.) ὅθεν πρύμα, ἣ, πρυμὰ=προμὰ, μεταθ. πορμὰ (ὡς, πρόσω, πόρσω) =Кормà]. Кормúло (πηδάλιον, κατὰ τὰ εἰς ило ὀργάνων σημαντικὰ), ὡς πρυμναῖον, πρυμνήσιον. Кóрмчій (κυβερνήτης) πρυμνήτης (πρυμητὴς, πορμητὴς, κορμητὴς) ἐν Σερβ. κώδ. Крьмитель, παρ' ἄλλοις Кормникъ, οἷον πρυμνικὸς, ὡς, πρυμνητικὸς.

Кóрмъ (χιλὸς, τροφὴ) κόρημα (κόρεμα, κόρμα· συγκοπ. ὡς, ἄγημα, ἄγεμα, agmen) κόρος, κορέω = τρέφω, Кормлю̀· ἐκ τῦ κέρω, κρέω, λτ. creo, ὅθεν κόρος, κόρη. (Ῥείμ.)

Корнáю (κείρω· ὡς ἐκ τῦ Корну̀) κέρνω=κέρω, ὅθεν κεράω (κεράνω, συγκοπ. κέρνω λτ. cerno, discerno, καὶ Γρμ. kehren, kerzen, ὅθεν scheren, καὶ kahren.=κάρω) καὶ κίρνω (κρίνω) Σρβ. Крнити (σχίζειν), καὶ крня, крньо (ὠτοθλαδίας, κεκομμένος τὰ ὦτα, Ῥωσ. Корноу́хъ, Σ. συνήθ. κοτσαύτης=κοψαύτης) οἷον κερνὸς, ἐκ τῦ κέρνω, (ὡς ἐκ τῦ κάρω, καρτὸς). Καὶ Корнóсый (Корнонóсый) ῥινότμητος. τῦτο δὲ καὶ Корконóсый (ἀντὶ Корнонóс)

ἤ = Кортонобсый (т = к) οἷον καρτόῤῥιν, κολοβόῤῥιν. τὸ δὲ крньорогъ=κολοβοκέρατος. καὶ τὸ 'Ρωσσ. Ка́рла (νάννος) ἴσ· ἐκ τῦ Корна́ю (а=о καὶ л=н). Τὸ δὲ Σλοβακικ· крква (ῥυτὶς, πτυχὴ, πλὶξ, plica) καὶ крквапи, крквам (ῥυσσόω, πλίσσω) ἢχ', ὡς ἄν τις εἴποι, παρὰ τὸ κάρκω (κάρκϜω) ἀντὶ κάρπω (κ=π· ὡς κρέκω, crepo·) κάρφω (ἐκ τῦ ἅρπω, ῥάπω, rapo-pio, carpo, Γρμ. raufen, raffen, rupfen· κατὰ τὰ, krumpen, schrumpfen, κτλ.) ἀλλὰ τὸ крквам = ϜρύγϜαμι (κρύκϜαμι) ϜῥύγϜω ἀντὶ ῥύγω = ῥύζω, ῥύσσω, ῥυγὴ (rugo, ruga· ὡς ὀρυγὴ, -χὴ.) ϜρύγϜα (κρύκϜα) = ῥυτίς.

Ко́робъ (κανοῦν) λτ. corbis, Γλ. corbeille, 'Ιτ. corba, Γρμ. Korb = κόρϜος, (κορϜὸς (κορὸς, γυρὸς), λτ. curvus (διὰ τὸ κυρτὸν τῦ κανοῦ· ὡς καὶ γύργαθος ἐκ τῦ γύρω, γυρόω· καὶ κύρω, κύρτος, κτλ.) Σλαβ. Кра́бія Πολ. krobia, οἷον κυρβία, γυρϜία=κυρτία, κυρτὶς, συγγ. Коро́блю.

Коро́блю (Коро́бу, κυρτῦμαι, ἐπὶ ξύλων) Γλ. courber, λτ. curbo=κύρβω, κυρβόω=κυρϜόω, κύρω, γύρω, γυρόω. συγγ. Корю̀.

Коро́ва, βλ. Кра́ва. (= κράβα, κατὰ παρένθ. τῦ α καράβα [α=ο] ὡς τὸ, κάῤῥαξον, κάραξον = κράξον, Πάφιοι). Τὸ δὲ κράβα = κραύβα, ἀντὶ κραύγα, κράϜγα, κράγα=κραγὴ, κραυγὴ, κρακτικὴ· ὡς τὰ, Κραῖβις, Κραύγις, κραυγίας, κραύγασος, κτλ. Καὶ Σ. δὲ

παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Χαλδίᾳ) ὁ ταῦρος λέγεται γαρκὸν, ἐκ τῦ γαρύω, λτ. garrio, γηρύω, γῆρυς, οἷον γαρυκὸς (γάρυξ-υκος), γηρυὼν, ὡς γηρύων „ χ' ὡμόσχος γαρύεται (Θεόκρ). τὸ δὲ γαρύω=Ϝαρύω, ἀρύσσω (ὅθεν καρύσσω, κᾶρυξ, κῆρυξ), παρ' ὃ φαίνεται καὶ ἡ ἄρκος (Σ. ἀρκέδα, ἐκ τῦ ὑποκορ. ἄρκυλος [ἀρκύλη. λ=δ,], ὡς καὶ ἄρκηλος, ἡ μικρὰ πάρδαλις) ἄρκτος· συγγεν. Γερμ. Bär (Ϝάρ)· τὸ δὲ λτ. ursus=ὕρσος, αἰολ. ἀντὶ ὕῤῥος, ἐκ τῦ ὕῤῥω (surro, susurro) συγγεν. ὕλω, ὑλάω, παρὰ τὸ ὕω=ἄω, ἀρύω, ὡς καὶ ὕρω (ὕρϜω, urgo) urgeo.

Корóна (ςέφανος), 'Ιλλ. круна, Γερμ. Krone. γαλ. couronne, κτλ. κορώνα, χορώνα (κορὸς, χορὸς=κυρὸς, γυρὸς) λτ. corona, καὶ chorona (Κικέρων). Коронýю, συνήθ. κορωνιάζω (ςέφω), κτλ. συγγεν. Корю̀.

Корóткій, βλ. Крáткій.

Корóста, βλ. Крáста.

*Кóрпусъ, τὸ λτ. corpus, ἐκ τῦ αἰολικ. κορπὸς =κορμός. βλ. Кáрша.

Корыто (Σλαβ. ὑδραγωγὸς, alveus, canalis. 'Ρωσσ. σκάφη) κωρυτὸς, γωρυτὸς· (γάω=χωρῶ. ὅθεν καὶ γαῦλος·) καὶ „κώρυκος, πλοῖον ('Ησύχ). Συνήθ. κυρύτα (εἶδος ἁλιάδος, ἤτοι πλοιαρίυ ἁλιευτικοῦ. καὶ παρὰ Πελοποννησίοις=σκάφη.) συγγ. Корю̀.

Корысть, Корúсть [Кор - ысть, исть (Δοβρόβ.) σκύλον, (αἰολ. σπύλον, λτ. spolium,

ώς, φίλλον folium) λάφυρον, κέρδος] ἴσως ἐκ τῦ Крáсть, Крáду (παρενθ. ο. ὡς ἐν τῷ Корóста = Крáста) χραυςὸν, χραυτὸν (χαραυστὸν· παρὰ τὸ χάρω, χαράω, χράω, χραύω =κάρω, κέρω, κείρω, κεραΐζω) κεραϊςὸν. τὸ δὲ κέρδος πάντῃ ἀπεσχοίνιςαι. [ὁ γὰρ τῦτο παρὰ τὸ κέρω, κείρω, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἔρδω, ἔργω, γέρδω, ἔρδος (ἔργος, ἔργον) κέρδω, καὶ μεταθ'. κρέδω, τὸ λτ. credo, κυρίως ἐργάζομαι, ἐμπορεύομαι, ὅθεν πιςεύω, ὡς πιςεύϐσιν ἄνθρωποι ἀλλήλοις τὰ συμβόλαια, ὅσα πρὸς σφᾶς αὐτὸς ξυμβάλλουσιν. ὅθεν καὶ τὸ 'Ιτ. credito, Γλ. credit, βλ. 'Ρειμ. λ. κέρδος].

Корю̀ (κάμπτω, ὑποκλίνω, ταπεινόω, κτλ.) κορῶ, κόρω=κύρω (γύρω, γυρῶ, γυρόω, ὡς, κορὸς, κορϜὸς, curvus = γυρὸς, καὶ δασύτ. χορὸς=γύρος)· ὅθεν, Покоря́ю (ὑποτάσσω· οἷον, ὑποκορόω, ὑπογυρόω.)

Корча́гъ (κώθων, κεράμιον, καψάκης) κρωσσὸς (μεταθ. κορσὸς, οἷον κόρσαξ, ὡς κόρος κόριξ.) Γλ. cruche, Γρμ. Krug, plattdeutsch. kroos, Πολ. Корчак, μέσ. λτ. krusolinum, kruselinum. κτλ. Καὶ, Корчага, χύτρα μεγάλη (μεγενθυτικόν. οἷον κρωσσάκα, ὡς συνήθ. χοχλάκα, μϐςάκα, ἐκ τῶν εἰς αξ, ακος, μεγεθυντικῶν· οἷον, γαύραξ, πλϐταξ, καὶ λτ. ax, edax, bibax. 'Ιτ. accio, ricaccio, κτλ. [ἐκ τῦ κόρω, κορὸς παράγονται καὶ τὰ, κάρα,

κράας, κρᾶς, κόρση, μεταθ. κρόση, κρόσση, κροσσὸς, ἰων· κρωσσὸς, κτλ. (*βλ. Ῥείμ. λ. κορὸς*)· *τὸ δὲ κόρω = κύρω, γύρω, κυρτὸς, γυρὸς,* curvus, *καὶ τὰ λοιπὰ, κοῖλα καὶ κυρτὰ· ὅθεν τό* Корчáг *καὶ = κορτὸς = κυρτὸς* (*κυρτῶ,* Кóрчу), *ὡς καὶ τὸ Γρμ.* Krug = *κυρϜὸς* (*κρυγὸς*) *ἀντὶ κρυβὸς=κυρβὸς, βλ.* Кругъ]. *Ἐκ τῦ* Корчáгъ *ἴσως καὶ τὸ* Корчмà, *Σρβ. καὶ Βοεμ.* крчма, *Πολ.* карчма (*καπηλεῖον, ὅθεν ἡ παρὰ τοῖς Δάκαις, τὰ νῦν Βλαχο-βογδάνοις, κρίτζιμα*) *οἷον κρώσσωμα, κρωσσωνεῖον. ὡς, κωθωνεῖον, κωθωνιςήριον* (*τόπος, ἐν ᾧ κωθωνίζυσι, κυαθίζυσι, συνήθ. γαβαθίζυσι*)· *καὶ τὸ Γρμ.* Krug = *κρωσσὸς, καὶ καπηλεῖον.* (*βλ.* Linde *Πολων. λεξικ. καὶ Δοβρόβ.* 248. *ὅςις ἀνάγει μᾶλλον τὸ* крчáг, корчáгъ *εἰς τὸ* крч (кóрч, *ςέλεχος, βλ.* Кáрша.)

Кóрчу, *κυρτῶ* (*κάμπτω, ςρέφω, συσπῶ*). Кóрча, Кóрчь (*σπασμὸς*) *οἷον κόρτα = κύρτη, κύρτωσις, Σλοβακ.* крч, *Σερβ.* Грч, *καὶ* Грчипи=Кóрчипь, *Βοεμ.* крчипи, (*συνέλκειν, συσπᾶν*). *συγγ.* Корчáгъ, Корю̀.

Косà, *Συνήθ. κοσσιὰ = κόσσυμβος.* [*ἐκ τῦ κόσσα, κόττα* (*κεφαλὴ*) *κόσσος, κόσυβος* (*ὡς κόρος, κόρυς, κόρυβος — ρυμβος, καὶ κόρυβος, συγκοπ. κρῶβος, κρώβυλος*]. *καὶ* косъ, *ἀρχ. Σλαβ. = κόσσα* (*κεφαλὴ*). Косо-

плётина, κοσσοπλέκταινα, (κοσσύμβων πλέκτρια).

Косà (θρπη). Кошу̀ (θρπῃ θερίζω) συνήθ. κοσσίζω, κόσσα, ἐκ τȣ̃ αἰολ. κόσσω = κόπτω. Παῤβλ. Γλ. cosser (κυρίσσειν, κόπτειν κέρασι) καὶ ἀρχ. Γρμ. kutten = κόττειν, κόσσειν. βλ. Adelung. λ. kutten.

Космà (τρίχωμα). Космáтый, Космáшъ (τριχώδης, δασύς) ἐκ τȣ̃ Косà, κύσσα, κόττα, κοδδὰ, κόδα = κύβα, δ = β, κυβὴ, ἡ κεφαλὴ, ὅθεν καὶ κόσυβος, αἱ τρίχες αὐτῆς, καθὰ καὶ τὸ προκόττα, εἶδος κȣρᾶς τῆς κόμης. τὸ δὲ κυβὴ, ἐκ τȣ̃ κύβω (κύω, γύω, γάω, κᾶω), ὡς καὶ τὸ κόμη, ἐκ τȣ̃ κέκομαι, κέμω, κάμω, κάβω, κάμβω, κάω, διὰ τὸ γαμψὸν τῶν βοςρύχων, καὶ κικίννων, Γλ. boucles, συνήθ. σγȣρῶν (γυρῶν). ὥςε τὰ, Космà, Космáшъ, οὐ πάνυ τι ἀπέχȣσι τȣ̃, κόμα, κομάτας, κομήτης.

Косты́рь, καὶ Костáрь βλ. Кóсть.

Кóсть, ὀςοῦν [μετὰ πνεύματος ἰσχυρȣ̃, κοςοῦν, κοςὸν· ὡς, κόγχος, γύγγος = ὄγκος, βλ. Когошь. τὸ δὲ ὀςέον, ἐκ τȣ̃ αὔω = ξηραίνω (ὅθεν καὶ καύω) αὐςὸς, ὀςὸς, λτ. ustus (ὡς αὖς, ȣ̃ς) αὐςέον, ὀςέον, ὀςοῦν, ὀςὸν, κοςὸν, Кость: Ἀλβαν· koska, (σκ= στ. βλ. Óсть.). πρβλ. λτ. costa (πλευρὰ), ὡς καὶ αὔω, λτ. auso, os, ossis (ὀςȣ̃ν), καὶ Σανσκρ. asti, asta, ὀςȣ̃ν.] Костяный, κ-οςέϊνος,

ὀςεῖνος· καὶ Костáръ (κυβευτὴς) ὡς ἐκ τῶν ὀςεΐνων κύβων.

*Косúтеръ, Σερβ. ὁ κασσίτερος, κοσσίτερος. (ὡς τὰ αἰολ. κοθαρὸς=καθαρός· κορδινέω, καρδινέω· κοκκάζω, κακκάζω· κάρνος, λτ. cornus).

Костерѝ (φρύγανα, τὰ ξυλώδη τȣ̃ λίνȣ, τῆς καννάβεως, κτλ.) συγγεν. Кость, οἷον κ-ορερὸν -ρὰ (ἐκ τȣ̃ ὀςερὸς, ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ ὄςρεον, ὄςρακον. βλ. ‛Ρείμερ.), ὀςηρὰ (ὀςέων ὅμοια. ὡς, ὀςρακηρὰ)· ἢ κοττάρια, τὰ ἄκρα τῆς κέγχρȣ· ‛Ησύχ. ὡς καὶ, κότυνα, σκύβαλα. καὶ Συνήθ. κότσαλα (τὰ ξυλώδη τῶν ἀχίρων, τρώξανα, ἐκφατνίσματα·), λ = ρ. οἷον, κότσαρα (μεταθ. κόσταρα.)

Косый, Kócъ (λοξὸς, ἰλλὸς, ςραβὸς) κοσσὸς =κυσσὸς (κοῖλος, κυρτὸς)· ἐκ τȣ̃ κύω, γύω, ὅθεν καὶ γυιὸς (πηρὸς, κυλλὸς) Γρμ. schooss. (‛Αλλο τὸ λατ. cossus, = κὶς, κιὸς, ὅθεν, cossi homines = rugosi. Voss. Etymol.)

Котéлъ (λέβης) κότυλος, κοτύλη (πᾶν τὸ κοῖλον· ἐκ τȣ̃ κότυς, κύττος, κόττα, κόδδα, συγγεν. κυβὴ, κύω.) Λιθ. kodis, Γτθ. katil, ’Αγγ. katle, Δαν. kedel, Σβ. kettil, μέσ. λτ. cedellus (πρβλ. καὶ cattillus, catinus), Γρ. Kessel, Περ. kas, ‛Εβρ. kasah, Τȣρκ. kasan, κτλ.

Котва (ἄγκυρα) κότϝα, κόττα [κόδδα, κόδα, κόβα (δ = β. ὡς, κύδαρ = κύβας) κυβὴ,

(*κύβω*) = *κοίλη τὰ ἔνδον, καὶ ἑπομένως τὰ ἔξω κυρτὴ, ἀγκύλη· ὡς καὶ τὸ ἄγκυρα, ἄγκος. πρβλ. Γρμ.* Kot, Kote, Köte, *ἐπὶ κοίλων σωμάτων. βλ. καὶ* Кóзонъ.]

Кóтъ, *μ. λτ.* catus, catta, cattus, *ὅθεν συνήθ. γάτος, κάτος, ἡ κάττης, ὁ· καὶ γάτα, κάτα, ἡ, Λαπλανδ.* gato, *Γρμ.* Katze, *Πολ.* kat, *Γαλ.* chat, *καὶ Τȣρκ.* keti, ketzi (*γαλῆ*). *οἱ μὲν, παρὰ τὸ* cattere (*δρᾶν· διὰ τὸ ὀξυδερκὲς τȣ̃ ζώου*). *οἱ δὲ, παρὰ τὸ Γαλατ.* guet (*τήρησις, ἐνέδρα*). *οἱ δὲ, καὶ ἐκ τȣ̃* capere (*βλ.* Adelung.) *ὡς ἂν εἴποις, κάπτης,* (*κάττης, ἐκ τȣ̃ κάπτω· ὡς ἐκ τȣ̃ κόπτω, τὸ αἰολ. κόττω*).

Коты́ (*εἶδος ἀγροικικῶν ὑποδημάτων*) *κάλτοι* (*ἀποβολῇ τȣ̃ λ.*)

Коу́рый, Коу́ръ (*χρῶμα ἵππȣ ὑπόξανθον*) *ἴσ. συγγεν.* Курю́ (*ὁποῖα φαίνονται τὰ ἠρέμα καπνιζόμενα σώματα*). *ἢ κιῤῥὸν;* (*κȣῤῥόν: ὡς* Куръ = *κίῤῥος, κίκιῤῥος·* Кутія, *κηδεία*). *παρβλ. καὶ Τȣρκ.* kül, kula.

Кóчень, Кочáнъ (*ἡ κεφαλὴ τȣ̃ καυλȣ̃ τῆς κράμβης*) *συνήθ. κοτσάνι = κοττάνιον, κόττανον ἐκ τȣ̃ κόττα, κόδδα* (*κεφαλή*)· *ὡς καὶ, κόττανον, εἶδος σύκων μικρῶν, λτ.* cottanum.

Кóчетъ, *κόττος, συνήθ. κόκοττας, ὁ ἀλεκτρυών. βλ.* Кóкошъ.

Кóчка, (*μικρὸς σωρὸς, λόφος*) *ὑποκορ. τȣ̃* Кýча.

Кóша, Кошъ (*κόφινος*) *Σ. κόφα* (*φ*=*χ*=ш. *ώς*, глýх; глýшу, *ἀντὶ* глýху, *γλύχω*. [*φω*] глóхну), *'Ιτ.* coffa, *κτλ. ἐκ τῦ κόφος* (*ὅθεν κόφινος·*) *'Ιων. κοῦφος*, *Δωρ. κῶφος*, *ὅθεν καὶ κωφός*. [*τὸ θέμα κέω*, *κεύω* = *κάω*, *καύω*=*κόω*, куѝ, *κόϜω* (*κόβω*) *κόπω*, *πτω*. *ἐν πᾶσι τούτοις ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τοῦ κοίλυ καὶ κενῦ· ὅθεν καὶ τὸ Σ. κούφιος* (*κῦφος*) = *κοῖλος*, *καὶ ἑπομένως κενός· οἷον*, *κύφιον ἀμύγδαλον*, *κτλ. Οὕτω καὶ κυφάλα* (*γεράνδρύυ κοῖλος κορμός*), *καὶ κυφόνω* (*κοιλόω*, *γλάφω*). *ὡς δ' αὕτως καὶ τὸ Σ. κλύβιος* (*ἔριος*, *ὑπηνέμιος*, *ἐπὶ ὠῶν*) = *γλύφιος*, *γλύφιος* (*ὡς*, *γλύφιον* = *ἄντρον*, *γλυφεῖον*) *γλυφὸς*, *γλυπτὸς* (*κοῖλος*, *ὅθεν*, *κενός*), *ἐκ τῦ γλύφω*, *γλάφω* (*κοιλόω· καὶ γλυφαίνω*, *ὅθεν γλύφανον*) *καὶ Σ. κλυβιαίνω*, *κλυβιάζω* (*ἐπὶ ὠῶν*, *ὅταν ἐξυρίζωσιν*). *Διὰ ταύτην τὴν κατὰ σημασίαν συγγένειαν τῦ κῦφος καὶ γλυφὸς*, *γλύφιος*, *τὸ Σλαβονικὸν* глýхъ, *Σρβ.* глýвъ (*γλυφὸς*, *κλύβιος*) = *κωφὸς*, *κῦφος δηλονότι καὶ κενὸς*, *ὡς καὶ τὸ κωφὸς κυρίως* = *κῦφος* (*βλ. 'Ρειμ. λ. κωφός*) *ὡς πάλιν* глýбъ (*βάθος*), глубóкъ (*βαθύς*)=*γλυπτὸς*, *γλυφὸς*, *γλύφος*, *γλάφυ*, *ἐκ τῦ γλύφω*, *γλάφω*, *ὅθεν κολάπτω* (*βλ.* Клюю̀) *κολάφω*, (*κολάχω*, *γολάχω*, глóху, глóхну = *κωφόω* = *κουφόω*, *κοιλόω. βλ.* глóхну)· *καὶ* глýпъ *δὲ* (*ὁ μωρὸς*)=*Ϝλοβὸς*, *λωβὸς· καὶ τοῦτο ἐκ*

τȣ̃ λέπω, συγγεν. λάϝω, λάφω, γλάφω (βλ. Ῥείμ. λ. λάω). ἢ καὶ τὸ глу́пъ = глу́хъ, глу́въ (κλέβιος), ὡς καὶ Σ. οὔριος μεταφορικ. ὁ μωρὸς = κοῦφος (ἐλαφρὸς), νȣ̃ καὶ φρενῶν κενός. τὰ δὲ κενὰ καὶ ἐλαφρά.] βλ. Ку́фа.

Кра́ва, Ῥωσσ. Коро́ва, Πολ. krowa (βοῦς). Οὔτε παρὰ τὸ κρέας (κρᾶς, κάρα) οἷον καράβα, κράβα (ὡς καρανώ, ἡ αἶξ)· οὔτε παρὰ τὸ κέρας (κεραὸς, κεραὴ) κεραϝὴ, κεράβα (ὡς κριὸς, ἐκ τȣ̃ κεραὸς [κεριὸς], καὶ τὸ κεραΐς, καὶ „ βȣ̃ς κεραή. Ὅμ.). ἀλλὰ Кра́ва κράβα = κράγα (κραγὸς, κραυγὸς, κραγή. γ = β.) ἐκ τȣ̃ κράγω, κραύγω (κράβω· ὡς βόω = γόω). Οὕτω καὶ τὸ βοῦς ἐκ τȣ̃ βόω. καὶ τὸ Γρμ. Kuh, Ἰσλ. ko, Ἀγγλ. kow, καὶ Περσ. ghau, ὀνοματοποιΐαι ἐκ τȣ̃ γόου, ἤτοι μηκυθμȣ̃ τȣ̃ βοὸς, οἷον, γόϝος, γόος, γȣ̃ς = βόος, βοῦς. βλ. καὶ Коро́ва.

Крагу́й, καὶ Кре́четъ, Πολ. krzeszet (εἶδος ἱέρακος, ἢ δύω διαφέροντα) ἴσ. ὀνοματοπ. κραγίας, κρέκτης (ἐκ τȣ̃ κράγω, Кра́каю, κρέκω, κράζω, κρίζω, Кричу̀, Кречу̀.) = κερχνηΐς, κέρχνη, κεγχρὶς (εἶδος ἱέρακος λτ. tinnunculus, Γρμ. Kirchen-od. Thurm-falke, ἐκ τȣ̃ κέρχω, διὰ τὸ κερχαλέον τῆς φωνῆς (τὸ δὲ κέρχω=κέρκω, κρέκω, συγγεν. κράγω, κράζω, Γρμ. krächen). ἄλλο δὲ τὸ κρίκος, κίρκος συνήθ. κιρκινέκι (εἶδος ἱέρακος. ἐκ τȣ̃ κρίκȣ, γύρȣ, καθ' ὃν ἵπταται), ὅθεν μέσ λατ.

gerfalko, gyrfalko, *γυρο-φάλκων* (*γύρος*, *φάλ-κων*) *Ἰτ.* girifalko, *Γρμ.* Gerfalke, Gayerfalke, *Γλ.* gerfaut, grifaut, *κτλ.* *τοῦτο κατά τινας*= Кречéтъ. *τὸ δὲ* Крагу́й = accipiter minor, *ἢ*, nisus fringillarius. *καὶ τὸ Πολ.* Крогулецъ = falko nisus. (*βλ.* *Δοβρόβ.* 248).

Крáвія, *βλ.* Кóробъ.

Крáду (*συλῶ*, *κλέπτω*) *κρατῶ*· (*ὡς τὸ βαςῶ*, *βαςάζω*=*κλέπτω*)· *ἤ*, *πιθανώτ.* *χράδω* (*χράζω*, *χραύω*, *χάρω*). *οὐ γὰρ συγγεν.* *κάρπω* (*ἅρπω*, *ῥάπω*, *λτ.* rapio, *Γρμ.* raffen, *βλ.* Корнáть, *ὅθεν*, *καὶ ῥάπω*, *-πτω*, *μετὰ τοῦ F*, *βράπω*, *βράπτω*, *μάρπτω*, *κτλ.*)

Крякаю, *καὶ* Крáкамъ, *Βοεμ.* *Πολ.* *Κροτ.* = Грáкаю, Кáркаю, Кря́каю.

Крáль, *Σερβ.* *Βοεμ.* *Κροτ.* (*βασιλεύς*) *Πολ.* krol, *Λεττ.* karal, *Ῥωσσ.* Королъ (*ὅθεν καὶ Τουρκ.* kral) *κάρανος*, (*συγκ.* *κράνος*, *καὶ*, *κάραλος*, *κράλος*, *λ*=*ν*· *ὡς* боль, *πόνος*· *λίτρον*, *νίτρον*· *καὶ συνήθ.* *μηλίγκιον*=*μῆνιγξ.* *κτλ.*) *ἐκ τοῦ κάρανον*, *κάρηνον* (*κάρη*) *κράνον*, *ἡ κεφαλή* (*βλ.* Царь)· *τὸ δὲ κάρανος συγγεν.* *κοίρανος ἐκ τοῦ κῦρος* (*οι*=*υ*)=*κόρυς*=*κάρη*· *ὅθεν καὶ κύριος*, *καὶ κύρανος* (*ἀφ' οὗ Κυράνη*, *ἢ Κυῤῥάνη*, *Κυρήνη*, *Καράνη*, *κυριωνυμίαι*, =*κυρία*· *ὡς καὶ Ῥωσσ.* Крáля, *ἡ λεγομένη βασίλισσα ἐν τοῖς χαρτίοις τοῖς παικτικοῖς*, *οἷον καράνη*, *-λη*), *καὶ τύραννος* (*τ*=*κ*).

'Εκ τȣ̃ κοίρανος παρήγαγε τὴν λέξιν ὁ Ὀρσεχόβιος· ἄλλος, ἐκ τȣ̃ 'Αρμενικȣ̃ karol *(ἰσχυρός)· ὁ δὲ Δοβρόβ. ἐκ τοῦ μεγάλου Καρόλου*, Karl, *μεταθ.* Краль. *ἀλλὰ τίνι τις ἂν χρώμενος ἀναντιῤῥήτῳ τεκμηρίῳ πιςεύσειεν, ἢ ὅτι ȣ̓χ' ὑπῆρχε πρὸ τȣ̃ βασιλέως Καρόλȣ ȣ̓δαμῆ ȣ̓δαμῶς παρ' ȣ̓δέσι τῶν Σλαβόνων κατὰ διάλεκτον ἡ λέξις· ἢ ὅτι ἴσχυσεν ἐπὶ τοσȣ̃τον ὁ Κάρολος (καίτοι μέγας χαίρων καλȣ́μενος, ἢ καλεῖσθαι ἀξιῶν!) ὥςε τȣ̃νομα, ὃ κυρίως ἐκαλεῖτο, συνώνυμον καὶ ἰσοδύναμον τῇ προσηγορίᾳ (βασιλεὺς) ἀποφήνασθαι, καὶ τȣ́τῳ ἀντ' ἐκείνης χρῆσθαι καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον τȣ̀ς Σλαβονικοὺς ἀναπεῖσαι λαούς, ȣ̓ τοὺς μὲν, τοὺς δ' οὒ, ἀλλὰ ξύμπαντας ἅμα, καὶ ὧν ἐκράτησε, καὶ οἷς ȣ̓κ ἐπεξήλασε, καὶ οἳ προσβοῤῥότεροι ὄντες, μηδ' εἴτις εἴη Κάρολος καλȣ́μενος βασιλεύς, ἐπύθοντο τὴν ἀρχήν; Οὐκ ἂν τοσαύτην ὀνομάτων πενίαν τῆς Σλαβονικῆς γλώσσης καταγνοίην, οὐδὲ πεισθείην, τά γετοιαῦτα, τῷ σοφῷ Δοβροβίσκῳ· ȣ̓ μᾶλλον, ἢ εἴ τις καὶ τὸ 'Ρωσσικὸν* Кáрла *(νάννος) παρὰ τὸ* Karl *ἐτυμολογοίη, καὶ τὸν μέγαν ἡμῖν Κάρολον πᾶν τȣ̓ναντίον ἀποφαίνειν ἐπιχειροίη.*

Кра́й *(ἄκρα) ȣ̓ παρὰ τὸ κράας, κρᾶς (κραίνω)· ἀλλ' ἐκ τȣ̃* Крою̀ *(Δοβρόβ.)=κάρσις· (κάρω=χάρω, ὅθεν καὶ χερὰς=ῥῆξις· οἷον χράς)· βλ. καὶ* Грань. *'Εντεῦθεν, ἴσως, καὶ τὸ ἐθνικὸν*

Κράνιοι (Στράβ.), οἱ νῦν Καρνιόλοι, κάτοικοι Κρανίας, Γρμ. Crain, *οἷον ἀκραῖοί τινες ὄντες.*

Крамóла (*ςάσις*) = *λτ.* clamor? (*οἷον κλαμὸς, αἰολ. κλαμὸρ, μεταθ.* Крамóл(а) *ἐκ τῦ* clamo, *κλάμω* (*κλέω, κλάω, κέκλαμαι*) *ὅθεν κλαμύω, κλαμμύω, κλαμυςέω=βοῶ* (*Ἡσύχ.*) *ἢ, χαρμολὴ* (*χαρμονὴ=χάρμη=ἀλαλαγμός, ὡς καὶ βοὴ, ἀϋτὴ, κυδοιμὸς, φύλοπις, ἐπὶ μάχης· βλ. Ῥείμ. λ. χάρμη*).

Крáнъ, *κράνος, κρανίον. ὅθεν καὶ* скрáнія = *κρόταφος* (*Κριτ. Δ.* 21. *ὅπου οἱ Ο. ἔχυσι, γνάθος = κρόταφος, ὡς καὶ κόῤῥη, κόρση = κεφαλὴ, καὶ παρειὰ, γνάθος.*) *οἷον σ-κρανία = περικρανία* (*ἡ μῆνιγξ*). *Τὸ Ῥωσ.* Крáнъ (*σωλὴν*)=*κράνη, κρήνη, συγγ. κράνος.*

Крапи́ва, Кропи́ва, *βλ.* Копри́ва.

Красà (*κάλλος*) *ἐκ τῦ* Крáшу = *χράσσω, χράζω =χρώζω* (*χρωματίζω, βάφω· ὅθεν καλλύνω, κοσμῶ, τέρπω*), *καὶ* Красà =*χρὼς* (*ἐπιφάνεια, δέρμα σώματος κεχρωσμένον, μορφὴ, ὅθεν τὸ* Красà *καὶ = εὔχροια, εὐμορφία*) *ὡς τὸ „χρόϊσε θεῦ πλάσιν* (*ἐμόρφωσε. Γρηγ. Ναζιανζ.*). Крáсный, Крáсень, *χρωςὸς* (*κεχρωσμένος, εὔχρους, εὔμορφος, καλὸς, ὡραῖος, τερπνὸς· καὶ πυῤῥὸς, καὶ ἐρυθρὸς. οὕτω καὶ κάλλη = πορφυρᾶ, ὡς κάλλιςον τὸ πορφυρῦν. καὶ χρῶμα, ἐξαιρέτως, τὸ ἐρυθρόδανον* (*Θεόφρ.*) *ὅθεν,* Красню́ (*ἐρυθραίνω*) *χρωννύω.*

Кре́мень (*χάλιξ, πυρίτης*) *χερμὰς* (*μεταθέσ. χρεμὰς, χ = κ, οἷον κρεμὰς*) *ὅθεν*, Кре́мль (*τεῖχος ἐσώτερον, καὶ ἰδίως ἡ τῆς Μόσκας ἀκρόπολις, οἷον χαλίκων, χερμάδων λίθων οἰκοδόμημα.*) *χρέμα=χέρμα. „χέρμα, ποίημα, οἰκοδόμημα, χάλιξ.* (*'Ησύχ. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. χερὰς*). *Ἔοικε δ' ὧν μᾶλλον συγγενὲς τῷ* Кромà *τὸ* Кре́мень = *κρῶμνος = κρῶμος* (*κρῦμος*, grumus, *κρόμος, κρόμνος, παρενθ. ε, κρόμεν-ος, καὶ ο = ε, οἷον κρέμεν-ος*) *ὅθεν καὶ ἡ Κρώμνα, πόλις 'Ενετῶν* (*"Ομηρ.*) *πρὸς ἣν ἄν τις παραβάλοι τὸ* Кре́мль. *βλ.* Кромà.

Кра́стель (*Σλαβον. ὄρτυξ, ὀρτυγομήτρα λτ.* coturnix = *κόττα, ἢ κότα ὄρνιξ*) *δοκεῖμοι συγγεν. κρέκαλος* (*κράκαλος, οἷον κράξαλος. ξ, ἢ κσ, σκ=στ. κράσαλ-ος*) *ἐκ τοῦ κράκω, κρέκω*, Кричу̀· *ὡς κόραξ, κρέξ· καὶ ἡ τρυγὼν, ἐκ τῦ τρύζω*). *οὕτω καὶ τὸ 'Ρωσσ.* Коро́стель = rallus crex. *βλ.* Перепе́лка.

*Красовоу̀ль, *χυδ.* Красоу̀ля, *κρασοβόλιον, κρασοβόλιον* (*τυπικ. 'Εκκλησ.*)

Кра́ста, *'Ρωσσ.* Коро́ста (*ψώρα, οἷον χράσα, χράσις· ὡς γράσις, γράω=χράω, χάρω*)= *χάραξις, χαράζω, χαράσσω, Γρμ.* kratzen, *Γλ.* gratter (grattelle), *Σβκ.* gratta, *μ. λτ.* gratare, *κτλ.* = *ξύω, ξέω, ξάω, ψάω* (*ψ=ξ*), *ψώω, ψώρα. Καὶ τὸ λτ.* scabies, *ἐκ τῦ* scabo, *σκάβω, σκαύω, σκάω=κσάω, ξάω. συγγ.* Крою̀.

*Крáта, Карáть, *Γρμ.* karat, *Γλ.* carat, *ἐκ τῦ κεράτιον.*

Крáтъ, Крáта, *Σλαβον·* ⇒ *'Ρωσσ.* Рáзъ [*συνήθ. φορὰ, καὶ βολὰ (καὶ τὸ βολὰ ἐκ τῦ φορὰ, μεταβολῇ τῶν ϛοιχείων φ = β· καὶ ρ = λ. ῆ γῦν = βολὴ), ὡς ἐκ τῆς φορᾶς καὶ βολῆς τῶν ἐφεξῆς καὶ κατ' ἐπανάληψιν φερομένων. ἡ δὲ βολὰ, βολὴ παρὰ τὸ βάλλω = πάλλω, ὅθεν καὶ τὸ πάλιν ἐπὶ ἐπαναλήψεως, καὶ οἷον ἐπανακρέσεως,* repercussion. (*βλ. 'Ρείμ. λ. πάλιν*)· *ὡς δ' ἐκ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ἐπαναλαμβανομένων τὸ 'Ιταλ.* volta, *καθὰ καὶ τὸ λτ.* vices (vix, vis)· *τὸ δὲ Γλ.* fois, *εἴποις ἂν = φορά*]. (*κράτα*) *χράτα, μεταθέσ. ἀντὶ χάρτα, χαρτὴ = χαρακτὴ, χάραγμα (ὡς καὶ χάρτης, ἐκ τῦ χάρω, κάρω, χαράσσω), ἀπὸ τῶν χαραγμάτων δηλονότι ἃ χαράττουσιν ἀριθμοῦντες τὸ ποσάκις ἐπὶ τῆς ἐπαναλαμβανομένης πράξεως, οἷον ϛαθμήσεως, κτλ. καθὰ καὶ παρὰ τοῖς ἀγοραίοις τῶν 'Ελλήνων τοιαύτας ἐγκοπὰς προχείρως εἴθιϛαι χαράσσειν ἀντ' ἀριθμῶν ἐπὶ ῥαβδίῳ τῦ χυδαϊϛὶ λεγομένῳ τζετέλα = σχεδέλα· καὶ ἰταλικῶτ.* taglia. *Οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* mal, (*φορὰ*) *κυρίως σημαίνει τομὴν, ἐγκοπὴν, τμῆμα* (Adelung)· *ὅθεν,* Трикрáты, Двакрáты (*δύω, τρεῖς φορὰς*) = *δὶς, τρὶς, κτλ. ἐπὶ ἀριθμήσεως· καὶ* Секрáти (Се, кратъ, *ταύτην τὴν φορὰν, τώρα.*) = *πρόσφατοι* (*ὡς συνήθ.*

τῆς ὥρας· ἀντὶ νωπὸς, νεαρὸς). Συγγ. Кровъ. βλ. καὶ Ра́зъ, καὶ 'Ρείμερ. λ. φορά.

Кра́ткій, 'Ρωσσ. Коро́ткій (μικρὸς, συνήθ. κοντὸς· ἐκ τῦ Кра́токъ Βομ. kratek, 'Ιλλ. Кратак, Πολ. krotki) κρατὸς = καρτὸς (κάρω, κέρω, κείρω, κέκορα· ὡς ἐκ τῦ βράσσω, ῥάσσω, βραχὺς)· ἢ, κρυτὸς (κροτὸς) μεταθ'. = κυρτὸς, λτ. curtus, (τὰ κυρτόμενα σμικρύνονται τὸ μῆκος.) Γλ. court, Γρμ. kurz, κτλ. καὶ Περ. chord, churd. — Кра́щаю, Кратиши, (ὡς ἐκ τῦ Кра́таю) καὶ Коро́чу (σμικρύνω, κολούω, συνήθ. κοντεύω) λτ. curto, Γρμ. kürtzen, κτλ. κυρτῶ, κυρτόω, (υ = ο κορτόω μεταθ. κροτόω. τὸ δὲ ο, ὡς ἀμαυρὸν α· καὶ τ = tz = щ, Кра́щаю.) βλ. Ко́рчу.

Кровь, βλ. Кро́вь.

*Кре́ндель, ὀρθότ. Кре́нгель (κολλύριον, εἶδος ἄρτου.) τὸ Γρμ. Krengel, Kringel, 'Ισλ. krikla, krink (κύκλος) κρίκος, καὶ κίρκος, λτ. circus, circulus. Τῦ δὲ κρίκος τὸ ὑποκορ. κρικίον, καὶ κρικίλλιον, ἀντὶ κρικύλλιον· ὅθεν κρικέλλιον ἐν τῇ συνηθείᾳ, καὶ κρικέλα καὶ παρά τισι κρυκέλλιον, κρυκέλα, ἀντὶ κρικύλα ὡς ἐκ τῦ κρίκυλος, circulus· κατὰ τὸ ἐρωτύλος, ἐρωτύλα. βλ. Кру́гъ.

Кре́ка, Σερβ. ἀλεκτορίδων κλωγμὸς, βατράχων κοαγμὸς) καὶ, Кре́кам, Кре́кати (κοάζω) = κρέκω, κρέξ, συγγ. κράγω, κραυγή. κτλ. βλ. Крикъ, καὶ Ке́ркаю, Кря́каю.

Кре́стъ (εὔχρηστον μετὰ τῆς προθ. ω, 'Ρωσ. Ο. окрестъ=πέριξ, κύκλῳ), Γρμ. Kreis (κύκλος) Πολ. kres, krys, κτλ. = γύρος, γυρὸς, κυρὸς, κύρω; κυρτὸς [μεταθ. οἷον γρύος, κρύος (ὡς ἐκ τοῦ κυρβὸς, γρυπὸς· βλ. Кру́гъ) κρυτὸς μετὰ τȣ̃ σ, κρυστὸς· υ = ε. ὡς καὶ Σ. γέρω = γύρω]. βλ. Крестья́нинъ.

Кре́стъ (σταυρὸς)=χάραξ (συγκοπῇ χράξ, α= ε, καὶ ξ=στ, χρέξ, χρές, Хре́стъ=Кре́стъ. βλ. Óстъ. οὕτω καὶ τὸ λτ. crux = χάροξ αἰολ. χάρυξ, συγκοπῇ χρύξ, καὶ χ=κ=c, crux). τὸ δὲ χάραξ = σταυρός. [Πιθανώτερον δοκεῖ μοι τὸ χάραξ παραβαλλόμενον πρὸς τὸ Кре́стъ (ὡς καὶ τὸ crux, πρὸς τὸ χάρυξ), ἢ τὸ κρέω = πήγνυμι, ὅθεν ἂν γένοιτο καὶ ῥηματικὸν κρεστὸς, ὡς ἐκ τȣ̃ κρύω, κρυστὸς (κρυστὴ, crusta, κρύσταλλος), καὶ ζέω, ζεστὸς, κτλ. τὸ δὲ κρεστὸς εἴη ἂν = πηκτὸς, πῆγμα, ὕψωμα πάγιον, ἐμπεπηγός. καθὰ καὶ τὸ πάγος (ἐκ τȣ̃ πάγω, πήγνυμι) σημαίνει καὶ τόπον στεῤῥὸν εἰς ὕψος ἀνέχοντα, λόφον, βουνὸν, πετρώδη ἐξοχὴν. κτλ. καὶ αὐτὸ τὸ σταυρὸς ἐκ τȣ̃ σταύω, στάω, στέω, ὅθεν καὶ τὸ (στεαρὸς, στηρὸς, στειρὸς) στεῤῥός. Ἀλλὰ καὶ τὰ κόρυς, κέρας κεραία ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ κρέω, κέρω, παραγόμενα ἐμφαίνουσι σώματος ἐξοχὴν πεπηγότος καὶ στεῤῥȣ̃. (βλ. 'Ρείμ. λ. κράω, κρύω.). Ἐκ τȣ̃ κρύω (βλ. Кро́вь) συγγενȣ̃ς τȣ̃ κρέω, creo, (Кре́сну), εἴποι τις ἂν παράγωγον καὶ τὸ λτ. crux (οἷον

κρὺξ, κρυξὸς, κρυξὸς = κρυσσὸς· ὡς, διξὸς δισσός· ῥυξὸς, ῥυσσὸς), *Ἰτ.* croce, *Γλ.* croix (*καὶ Περσ.* crusc), *Γρμ.* Kreuz, ὅπερ ὁ κλεινὸς Ἀδελόγγιος παραβάλλει πρὸς τῦ Krücke (σκήπων), τῦτο δὲ συνάπτει πρὸς τὸ krumm, συγγεν. λτ. grumus = κρυμὸς, ἐκ τοῦ κρύω = κρέω, κράω, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. κραῦρος). Ἀλλ' ἔμοιγε καὶ ἔμπης τὸ χάραξ ἀνάλογον δοκεῖ πρὸς τὸ Кре́стъ, ἐκ τῦ χάρω = Кроѭ. τὸ δὲ ἰκρίον (= ςαυρὸς, ἐκ τῦ ὄκρις, ὀκρίς) τὴν μὲν ἔννοιαν συμφωνεῖ πρὸς τὸ Кре́стъ, ἀλλ' ἀπιβαίνει κατὰ φωνὴν καὶ τὴν τῶν γραμμάτων ἀναλογίαν]. Ἐκ τῦ Кре́стъ, Крещу̀, *Ῥωσσ.* = τῷ *Σ.* ςαυρόνω (ποιῶ τὸ σημεῖον τῦ Σταυρῦ εἰς ἐμαυτὸν ἢ ἄλλον τινά). τὸ δὲ ςαυρόω (προσπήγνυμι τῷ ςαυρῷ) λέγεται Распина́ю, Пропина́ю. (βλ. Пина́ю). βλ. καὶ Крещу̀.

Крещу̀ (βαπίζω) χράζω = χρίζω. [ἐκ τῦ χράω, χρέω, χρέζω (ὅθεν τὸ χρήζω ἐπ' ἄλλης σημασίας.) χρίω, χρίζω, χρόω, χρώω, χρώζω]. οὐ γὰρ οἶμαι = Ϝρέζω (μετ' ἰσχυρῦ πνευματισμῦ, κρέζω) = ῥέζω (βάπτω, ὅθεν βαπτίζω) ἐκ τῦ ῥέγω (ὅθεν Ϝρέγω = βρέχω. *Γρμ.* regnen) καὶ ῥέδω = ἔρδω, ἄρδω (βλ. Ῥείμ. ῥέζω). Οὐκ ἀπίθανον ἔδοξεν ἡμῖν πρὸς τὸ χρίζω παραβαλεῖν τὸ Крещу̀ (ἐν ἀρχ. κώδηξ. Хрещу̀, χρέσδω, χρέστω, τ = συριςικ. τσ, χρέστσω), ἀλλα δὴ καὶ μάλα ἡ ἐμὴ γνώμη εἰς τῦτο ποιεῖ (εἴγε μὴ παντάπασιν ἀπέσφαλ-

ται τȣ̃ ὀρθȣ̃). Καὶ ἔςι μὲν δήπου τὸ ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας Χρίσμα μυςήριον διάφορον τȣ̃ ἁγίȣ Βαπτίσματος, ὡς καὶ τὸ χρίζειν ἕτερον τȣ̃ βαπτίζειν· ὡς γέμην ἐκ τῆς μᾶλλον τετριμμένης καὶ κοινοτέρας σημασίας τὸ χρίζω δύναται ἴσον τῷ ἀλείφω, βάφω, βάπτω· ὅθεν ȣ̓δὲν ἀπεικὸς τὴν τῶν Σλαβόνων γλῶσσαν ἐκλαβεῖν τὸ χρίζω ἀντὶ τȣ̃ βάπτω (βαπτίζω), ἀντιτάξασαν ἀντὶ τȣ̃ παρ᾽ ἡμῖν ἐπὶ τȣ̃ μυςικοῦ Χρίσματος κυριολεκτȣμένȣ χρίζω τὸ συνώνυμον μάζω (μάσσω) мáжу. Ἀλλ᾽ οἱ συντάκται τȣ̃ πρώτȣ Λεξικοῦ τῆς Ῥωσσικῆς Ἀκαδημίας τετάχασι τὸ Крещу̀, ὡς παράγωγον, ὑπὸ τὸ Кре́стъ, ἐκλαβόντες, ἴσως, τὴν συγγένειαν τῶν λέξεων κατὰ τὴν μυςικὴν ἐκείνην τȣ̃ ἱεροῦ Βαπτίσματος ἔννοιαν. „ὅτι ὁ βαπτιζόμενος συςαυρȣ̃ται τῷ Χριςῷ. Ὁ δὲ πολλὰ καὶ καλὰ σημειωσάμενος Δοβρόβισκος ἐν ταῖς περὶ τῆς Σλαβονικῆς γλώσσης γραμματικαῖς αὐτȣ̃ διδασκαλίαις παράγει καὶ τὸ Крещу̀ καὶ τὸ Кре́стъ (ὁ Σταυρὸς, καὶ, κατά τινας διαλέκτȣς, τὸ Βάπτισμα) ἐκ τȣ̃ Γερμαν. christ = χριςιανὸς, καὶ τȣ̃ ἀρχ. christen = βαπτίζειν = χριςιανὸν ποιεῖν διὰ βαπτίσματος· μνημονεύει δὲ καὶ παλαιῶν χειρογράφων, ἐν οἷς γράφεται Хре́стъ, καὶ Хре́щу̀. ἀλλὰ καὶ κατὰ διαλέκτȣς, φησὶ, крижъ μὲν λέγεται ὁ Σταυρὸς, Кресшъ δὲ τὸ Βάπτισμα· καὶ οἱ

Σέρβοι λέγουσιν, у Крсту = *παρὰ τοῖς χριστιανοῖς* (*Δοβρ.* Justit. grammat. p. 35. *καὶ* 246.). *Καὶ ὅτι μὲν τὸ Γρμ.* christ *παρὰ τὸ χριστὸς* (*κεχρισμένος*, *βεβαπτισμένος*), *ἢ συγκεκομμένον ἐκ τοῦ χριστιανὸς*, *φανερόν· καθὰ δὴ καὶ τὸ* christen=*χρίσδειν*, *χρίζειν* (*χρέζειν*= Крещу̀)· *ἢ καὶ τὸ* christen (*ἤ φασὶ*) *συγκοπὴ τοῦ χριστιανίζειν. ὅτι δὲ τὸ* Кре́стъ (*ὁ σταυρὸς*) *ἐστὶ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ κατὰ διαλέκτους* Кре́стъ, *Σλοβακ.* krst, *Πολ.* krzest, chrzest, *Καρν.* керст (*Βάπτισμα*), *τοῦτο οὐ πάνυ μοι δοκεῖ πιθανόν· τὸ μὲν γὰρ* Кре́стъ, *ὁ Σταυρός*, *συγγενὲς τοῦ λτ.* crux, *κτλ.* (*ὡς ἐσημειωσάμεθα ἐν τῷ* Кре́стъ.), *ὅθεν καὶ τὸ κατὰ διαλέκτους* криж, *ἀντὶ* Крестъ, *συμφωνεῖ πρὸς τὸ* crux· *τὸ δὲ κατὰ διαλέκτους* кресm, керсm, krst, *τὸ Βάπτισμα*, *παρὰ τὸ* Крещу̀ (*χρέζω*, *χρίζω*) = *χριστὸν* (*χρεστὸν*, *ὡς ἐκ τοῦ χρέζω*) *ἀντὶ χρίσμα*, *ὡς καὶ τὸ Σλαβονικὸν καὶ Ῥωσσικὸν* Креще́нie (*βάπτισμα*), *καὶ τὸ* Крести́тель, *ὁ Βαπτιστής*, *οἷον χριστήτωρ*, *ἀντὶ χρίστης*, *κτλ. Συνέπεσε δὲ καὶ συνεχύθη τὸ* Кре́стъ *Σερβ.* крст (*ὁ σταυρὸς*) *πρὸς τὸ* Кре́стъ *Σλοβακ.* krst (*τὸ βάπτισμα*) *κατὰ ψευδῆ συνέμφασιν*, *καθὰ καὶ τὸ* Кре́стъ (*πέριξ· βλ. τὴν λέξ.*) *πρὸς τὸ* Кре́стъ (*σταυρός*)· *ἄλλως γὰρ παράδοξον ἂν ἦν*, *εἰ δύο πράγματα πάντῃ πάντως διαφέροντα τοῖς αὐτοῖς ἐν τῇ αὐτῇ γλώσσῃ ὀνόμασιν ἐκα-*

λοῦντο· καὶ ταῦτά γε πολὺ, μᾶλλον δὲ, τὸ πᾶν συντελοῦντα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν τῆς Πίστεως δογμάτων καὶ μυστηρίων, ἐν οἷς ὁ δήπου νυστάζοντας ἴσμεν τοὺς θεοσεβεστάτους Σλάβονας. διὸ καὶ Крижъ εἶπον τὸν Σταυρὸν, οἷς συνέβη Крестъ ὀνομάσαι τὸ Βάπτισμα, διαστέλλοντες τὰς προσηγορίας, καὶ διασαφοῦντες τὴν ἐκ τῆς τῶν αὐτῶν συμφώνων συμπτώσεως σύγχυσιν τῶν ὀνομάτων. Καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γε πιθανὸν, τὸ Крéстъ καὶ τὸ Крещу̀ παρὰ τὸ Γερμανικὸν christ, καὶ christen, παρῆχθαι. Ἡ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἀρχαίοις χειρογράφοις γραφὴ Хрестъ, καὶ Хрещу̀, δῆλον, ὅτι παρὰ τὴν συγγένειαν τοῦ κ, καὶ χ, ὡς καὶ τὸ Πολων. krzest, chrzest, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ Σλαβονικὰ καὶ Ἑλληνικὰ ὀνόματα. τὸ δὲ Γερμ. christ ὁ σημαίνει σταυρὸν οὐδαμοῦ οὐδαμῶς, οὐδ' ἔστιν, οὐδ' ἦν, ὅτε δὴ καὶ ἐσήμαινεν. Ἔπειτα πόθεν ἂν τις καὶ λάβοι τὰς ἀποδείξεις, ὅτι τὰ φῦλα τὰ τῶν Σλαβόνων οὐκ ἠπίσταντο τὰς λέξεις Крещу̀, καὶ Крéстъ καὶ πρὶν ἢ βαπτισθῶσιν εἰς Χριστὸν (ὥσπερ καὶ οἱ Λατῖνοι πολλῷ πρότερον ᾔδεισαν τὸ σφέτερον crux, καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲ, οἶμαι, τὸ Kreuz, καὶ οἱ Ἕλληνες τὸ βαπτίζω καὶ τὸ σταυρὸς), ἔμαθον δὲ ταύτας τὰς ἱερὰς καὶ ἀρχικὰς ὀνομασίας τῶν τῆς Πίστεως μυστηρίων οἱ Σλάβονες παρὰ Γερμανῶν, πρὸς οὓς ὀλιγίστας λέξεις Ἐκκλη-

σιαςικὰς ἔχουσι κοινὰς καὶ παρ' ὧν μήτε τὸ Βάπτισμα παρέλαβον, μήτε μὴν τὸν Σταυρόν; Οἱ δὲ τοὺς Σλάβονας κατηχήσαντες καὶ βαπτίσαντες Ἕλληνες οὔτε τὸ βαπτίζω λέγουσι χριςιανίζω, οὔτε τὸν Σταυρὸν, κατὰ μετάληψιν, Χριςόν. Σλαβονικὰ τοίνυν εἶναί μοι δοκεῖ καὶ ἰθαγενῆ τὰ ὀνόματα Кресть, καὶ Крещу̀, οἷς, ἐν χρήσει ἤδη ὖσι παρὰ τοῖς εἰδωλολατρᾶσι Σλάβοσιν, ἐχρήσαντο ἐξ ἑτοίμου καὶ οἱ τὰ τῆς Πίςεως διδάξαντες αὐτοὺς Ἕλληνες, ἑρμηνεύσαντες δι' αὐτῶν τὰ ἑλληνικὰ ςαυρὸς, καὶ βαπτίζω, ὡς τούτοις ταυτοσημάντων. ἔςι δὲ τὰ αὐτὰ συγγενῆ καὶ ἀνάλογα καὶ οἷς ἀντετάξαμεν ἑλληνικοῖς, διὰ τὴν αρχαίαν συγγένειαν τῶν γλωσσῶν. Ταῦτα μὲν δὴ τὰ ἡμέτερα· εἰδ' ἀπίθανα δόξει, ὥρα ἂν εἴη αὐτοὺς πάλιν τοὺς Σλάβονας φιλολόγους σκοπεῖν περὶ τῆς ὀρθότητος τούτων τῶν ὀνομάτων, καὶ τὸ ἔτυμον αὐτῶν ἀνιχνεύειν. ἐξευρήσουσι δὲ δήπου ἀσφαλέςερον παρὰ τὸν ἀλλόγλωσσον ἐμέ.

Крестьянинъ [χωρικὸς, ἀγροῖκος· ἐκ τοῦ Кресть (πέριξ), καὶ янинъ καταλήξεως = ανινος, ηνος, ὡς τὰ ἐθνικὰ, Самарянинъ, Римлянинъ, κατὰ τὰ, Ἀραβιανὸς, Ταυριανὸς, κτλ.] οἷον κυρτώνιος, γυρτώνιος (μεταθέσει κρυτώνιος, μετὰ τοῦ σ, κρυςώνιος· ὡς καὶ τὸ ἐθνικὸν Γυρτώνιος, καὶ πόλις Γυρτώνη, Γυρτὼν, ἐκ τοῦ γύρω, γυρόω. ἄλλη δὲ ἡ Πελασγικὴ Κρηςὼν,

καὶ οἱ Κρηςωνιάται Πελασγοί). *τὸ δὲ κυρ-τώνιος (κρυςώνιος) = τῷ τῆς συνηθείας γυ-ρινὸς (ἐκ τῦ γύρος = κύρος, κυρὸς) τριγυ-ρινὸς = περίοικος*. „*Περιοίκους δὲ ὠνόμα-ζον οἱ περὶ τὸν Πόντον τὸς σφίσι δυλεύον-τας γῆς ἐργάτας (Ἀρςτλ. Πολ. ς. ς), καὶ ἦ-σαν παρ' αὐτοῖς οἱ περίοικοι, ὡς οἱ παρὰ Θετταλοῖς Πενέςαι, καὶ οἱ Γυμνήσιοι τῶν Ἀργείων, καὶ οἱ Εἵλωτες τῶν Λακεδαιμο-νίων, καὶ οἱ Δμωῖται καὶ Ἀφαμιῶται τῶν Κρητῶν (ἐκ τῦ ἀφαμίαι = ἀγροί)· οἱ δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις Περίοικοι διέφερον τῶν Εἱ-λώτων (βλ. Ἡρόδ. θ, 11.)*

Креснỳ [*ἄχρηςον· ὅθεν* Воскреснỳ (Вскреснỳ) *ἀνίςαμαι·* Воскрешáю, *ἀνίςημι, ἀπαρέμφ*. Кре-сúти, *ὡς ἐκ τῦ*, Крешỳ, Кресỳ] = *κρέσω, κρέω (αὔξω, τρέφω) λτ.* creo, *ὅθεν* cresco, (*βλ. Ῥείμ. λ. κράω*). *τὸ δὲ* Кресỳ, *κρέσω, ἀντὶ κρέω· ὡς, ὄρσω, πόρσω, τέρσω, ἀντὶ ὄρω, κτλ.*

Крéчетъ, *βλ.* Крагýй.

Крéшу, -сишь, *καὶ Σερβ. Κροτ. Βοεμ.* Крé-сати, (*συντρίβω πυρεῖα, Σ.. πυροβολίζω*) *οἷον χρέσω (χρέσαμι) χράσω* (*βλ.* Креснỳ) *ἀντὶ χράω, χραύω, χραύσω = χάρω, χαράσ-σω (ὡς καὶ χρίω, χρίπω, χρίμπτω) = γραύω, γράπτω (ξύω, Γρμ.* kratzen· *καὶ* krauen, Krabbeln). *Ἐγχραύομεν γὰρ εἰς τὴν πυρῖτιν λίθον τὸν χάλυβα, καὶ συγχρίπτομεν τὰ πυ-*

ρεῖα, ἐκτρίβοντες πῦρ. (βλ. Ῥείμ. λ. χράω). συγγεν Крáсша, Кроỳ, κτλ.

Кривый, Кри́въ, οἷον κρυβὸς, γρυβὸς (ὅθεν γρυπὸς) = κυρὸς, λ. curvus. Кривлю, Кривлю̀ (Криву̀) οἷον κρυβῶ (γρυπῶ, γρυπῦμαι) = γυρῶ, κύρω, κύρϜω, curvo (γυρῦμαι, κυρτῦμαι). βλ. Корю̀.

Кри́къ, Кричу̀, κρίζω, κρὶξ (ὡς κράξ) = κράζω, κραυγή. Γρμ. kreien, kreischen, schreyen, Γλ. crier, Ἀγγ. to screch, to shrike μ'. λτ. chriare, Ἰτ. gridare (ὡς τὸ αἰολ. κρίδδω, κριάδδω) καὶ Ἰνδ. krischra, Ἑβρ. karah, κτλ. — Крику́нъ Ῥωσσ. (κράκτης, κραύγασος, κεκράκτης) κραγὼν (κριγὼν) κραγὸς, κραυγὼν, κραγγὼν (κατὰ τὰ εἰς ων μεγεθυντικά· οἷον, ἀχέρων, γάςρων· καὶ λατ. εἰς o. βλ. Колду́нъ), συνήθ. κραυγαλᾶς, φωναλᾶς (καὶ — κλᾶς. κατὰ τὰ εἰς ας μεγεθυντ.) Πολ. krzykała, -kayło, κτλ.

Кри́нка, ἢ Кры́нка, Кри́нъ (ςάμνος) συγγ. κρήνη, κράνα (κεφαλή), κρανίον, κάρηνον, κάρα (διὰ τὸ κεφαλοειδὲς καὶ κυρτὸν, ὡς τὸ κύμβη, κύπελλον, ἐκ τῦ κυβή. κτλ. τὸ δὲ κρήνη ἢ παρὰ τὸ κεράω, κράω, ἀλλὰ παρὰ τὸ κάρα, κάρηνον· κάρα γάρ τις καὶ κεφαλὴ τῦ βρύοντος ὕδατος ἡ πηγὴ (Σ. μάννα νερῦ). ὅθεν καὶ λτ. caput aquæ, καὶ Σ. κεφαλόβρυσον (ὄνομα κρυνῶν μεγάλων καὶ ἀλλαχῇ τῆς Ἑλλάδος, καὶ μάλιςα ἐν Θεσ-

σαλία, ἐν ᾗ καὶ κώμη Κεφαλόβρυσον. βλ. καὶ ʽΡείμ. κρήνη, καὶ κρȣνός.) συγγ. Кра́нъ.

Кри́нъ, βλ. Кри́нка. βλ. καὶ Скри́на.

*Криста́ль, καὶ κοιν. Хруста́ль, συνήθ. κρύσαλον-σάλλιον. (Σημείωσ. k = χ. и = υ.) βλ. Кре́стъ.

*Крова́ть, κράβατος, κράββατος, λτ. grabatus, Γλ. grabat. Σημείωσ. ο = α.

Кро́вь (αἷμα), λτ. cruor, κρύορ, κρύος, κροῦος, κρόϜ-ος (κρόβ-ος) Кро́вь. ὡς ἀπὸ ῥήματος, Кры́ю = κρύω, = πήγνυμι (ὅθεν κρυμὸς κρȣ̃μος, grumus, κτλ.), καθὰ καὶ ἐκ τȣ̃ Кро́ю, καὶ Кры́ю, Кро́въ. (βλ. Кро́ю, καὶ ʽΡείμ. λ. κραῦρος.)

Кро́ка, κρόκα, κρέκη. (Συνήθ. ὑφάδιον).

Кромà (μέγα τεμμάχιον ἄρτου) κρόμα, κρῶμα, κροῦμα, κρύμα (ἐκ τȣ̃ κρόμος, ʼΙων. κρῶμος, κρώμαξ, κυρίως = πηκτὸν, χονδρόν τι, κρυμὸς, κρȣ̃μος, grumus· ὅθεν καὶ τὸ κρόμυον, -μμυον (ʽΡείμ. λ. κρώμαξ). τὸ θέμα, κρύω, = τρέφω (θρέφω) ὡς καὶ τὸ ἐκ τȣ́τȣ θρόμβος· καὶ τὸ Βελγ. cramel = ψίξ. τὸ δὲ κέρμα (κέρω, κείρω) οὐκ ἀνάλογον πρὸς τὸ Кромà. πρβλ. καὶ Кре́мень, Кро́вь, Кро́пля, Кру́пный.

Кро́мъ (λάρναξ, κιβωτὸς) χραμὸς (χρομὸς· ο=α) ἀντὶ χαραμὸς ʼΙων. χηραμός (χάω, χάρω, χωρῶ.) = χωριαμὸς = φωριαμὸς (χ = φ) ʽΗσύχ. συγγ. Кроὺ.

Кромѣ (*χωρὶς, εἰμὴ, πλὴν, ἐκτὸς, ἔξω· ὡς Γλ.* hormis, hors, *καὶ* Кромѣшнїй, *ἐξωτερικὸς*, de-hors). *Πολ.* kromia, *συγγεν. χέρνα* (*ν = μ· οἷον χέρμα, χόρμα*) = *ςέρησις*, (*Ἡσύχ.*) *ἐκ τῦ χέρω, χάρω, λτ.* careo· *ὅθεν καὶ χερνὴς = ἀχὴν, ἀχῆνος, λτ.* egenus. *Τὸ θέμα, χάω· ὅθεν καὶ* (*χαοςὸς, χῶρος*) *χωρὶς, καὶ χῶρι* (*μακρὰν „ χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν. Σοφοκλ. καὶ ἀντὶ τῦ ἄνευ, ἐπὶ ςερήσεως, κτλ. βλ. 'Ρεἰμ. λ. χερνὴς.*) *βλ.* Кроѭ.

Кропа́ю (*συῤῥάπτω, καττύω· Σ. ἐμβαλλόνω· ὡς ἐκ τῦ* Кропу̀) *κράπω=Fράπω, ῥάπω, ῥάπτω* (*ὡς καὶ Fάρπω, κάρπω*).

Кро́тъ, *Βμ.* Krt, *Κρτ. καὶ Καρν.* Kert, *Πλ.* Kret, *Σρβ.* Кртина, *ὑποκορ.* Кртица (*ἀσπάλαξ*) *συγγ.* Кроѭ, *γρώω* (*γρώτης*), *ὡς καὶ τὸ αἰολ. ἀσπάλαξ = ἀσκάλοψ* (*σκάλω, σκαλίζω*). *ἢ καὶ ἐκ τῦ* Кро́ю, Кры́ю, *κρύFω, κρυτὸς, ἀντὶ* (*κρύπτω*) *κρυπτὸς· ὅθεν καὶ Σλαβ.* Кроторыя *σύνθετ. ἐκ τῦ* Кро́тъ, рыю (*Δοβῥβ.* 242) *οἷον γρυτωρύας, γρυτωρύχος = γρύτην* (*τρύπαν*) *ὀρύσσων· ὡς γαιωρύχον τὸ ζῶον.* (*Τὸ δὲ γρύτα = κρύπτα. ὅθεν λτ.* scruta, *'Ισπ.* gruta, *'Ιτ.* grotta, *Γλ.* grotte, *Γρ.* Grotte). *τὸ δὲ Γρμ.* Ratte = *λτ.* mus, rattus.

Кро́пкій, *βλ.* Хру́пкій. (*κ = χ.*)

Кро́пля, Кра́пля, (*ῥανὶς, ςαγὼν*). Кроплю̀, Краплю̀ (*ῥαίνω· ὡς ἐκ τῦ* Крапу̀, Кропу̀).

οὐκ, οἶμαι, Ϝράπω, ῥάφω = ῥάθω, ῥαθάσσω, καὶ ῥαιφασσω (φ = θ. Ἡσύχ.) ἀλλ᾽ = κραύω (κράβω, πω) κράω, κρέω, κρώμα (μ = π, Кропя), κρωμὸς, grumus (ὡς θρόμβος)· συγγ. Кровь, Крома̀. Διόρθε καὶ Ка́плю, Ка́пля = κάβω, κάπω (Ка́пу) = κάμπω κάμβω, ὅθεν Σ. κόμβος (ςαγών· καὶ κόμβα, κόβα, Ка́пя) διὰ τὴν ἰδέαν τῆς τε θρόμβε συςροφῆς.

Кропчу̀ (γογγύζω) κρόζω· ἐκ τε ῥόζω, ῥόζω, ὅθεν κρώζω, κράζω, ὡς καὶ ῥύζω, γρύζω· κ, γ = Ϝ. ἐκ δὲ τε ῥόζω, ῥόσδω, σδ = βδ, ῥοβδῶ, ῥοιβδῶ, (βλ. Ῥεἰμ. λ. ῥάζω) καὶ δ = ζ = ч, Кропчу̀ (οἷον κροβζῶ). Ἢ παρὰ τὸ crepo, κρέπω (κρέβω, κρέμβω, ὅθεν κρέμβαλον) κρέπσω, κρέψω (ὡς ἕψω· ε = ο, κρόψω) = κρέκω (κ = π· ὡς, λύκος lupus)· καί τοι καὶ τὸ κρέκω συγγενὲς τε κράγω, κράζω, ῥάζω.

Кро́ткій, Кро́токъ (πραῦς) Πολ. krotki, Βομ. Καρ. Κρτ. krotek, Ἰλλυρ. krotak, κρᾶτος, κρᾶτος, ἀντὶ πρῶτος, πρᾶτος. [Ἐκ τε πάρος, πέραν, συγκοπ. πρὰν, γίνεται τὸ, τε πράϊος, πρᾷος, πραΰς· καὶ τὸ πρήϊος, πρῆτος, πρᾶτος, πρῶτος. ὥςε τὸ πρᾶτος, ἐξελήφθη παρὰ τοῖς Σλάβοισιν ἀντὶ τε συγγενες πρᾷος· τετο δὲ = πρανὴς (καὶ τετο ἐκ τε πρὰν, πέραν) πρηνής. λτ. pronus. Τὸ δὲ π = κ αἰολικ. ὅθεν πρῶτος = Кро́токъ: ὡς, ὅπως ὅκως· οὕτω καὶ σπ = σκ· ὡς, σπάτος, σκύ-

τος· σπαίρω, σκαίρω· ἄσπρις, ἄσπρα, ἄσκρα (βλ. Искренный), κτλ. βλ. Кормà.]

Крóсны (πληθυντ. 'Ρωσσ. ἐκ τοῦ Πολων· καὶ Σλοβακ. Крóсна = ἱςὸς, ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον.) φαίνεται συγγενὲς τοῦ κρόσσα, κρόξ, κρόκη, ἐκ τοῦ κρέκω = ὑφαίνω· „ κρέκειν τὸν ἱςὸν (Σαπφώ)· ἀλλὰ τὸ Βοεμ. Кросна= 'Ρωσ. Крóшня (κόφινος, κάλαθος), καὶ Σερβ. Крошнье (πληθυντ. = φέρετρον) ὑπάρχουσι συγγενῆ τοῦ Γρ. Krächzen, krätze, λτ. crates (ἐσχάρα, ταῤῥὸς)=κράτης, καὶ οἷον κρατεὺς, ὡς τὸ κρατευτὴς (ἐν ᾧ κρατεῖται τὸ φερόμενον.) ἀφ' οὗ καὶ κρατευτήριον, λτ. craticulum, ἢ=κρώσσα,-σσὸς. βλ. Крóю, Корчáгъ.

Крошỳ (θρύπτω, ψώχω, τρίβω) Ϝρώσσω, ῥάσσω (ῥάζω, ῥάγω, ῥήσσω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, Γρμ. schroten, ῥώττειν = ῥώσσειν, ῥάττειν, κτλ.). τὸ к (κ-ρώσσω, Крошỳ) πνευματισμὸς ἰσχυρός: ὡς, κράπω = ῥάπω, ἅρπω, κτλ. (βλ. 'Ρείμ. λ. κράπω, κραιπνὸς). Крохà (ψίξ, Σ. ψίχα) Ϝρωχὰ = ῥωγὰ, ῥωγὴ, ῥαγὴ, ῥῆγμα· ὡς καὶ ψίξ, ἐκ τοῦ ψίχω, ψώχω· καὶ τὸ λτ. mica = μίκκα (μικκὰ, μικρὰ, ἐκ τοῦ μικρὸς, αἰολ. μικκὸς, παρὰ τὸ μίω)· ἀλλὰ καὶ τὰ 'Ιλλυρ. Крхаши, Кршиши (ῥήσσειν, ῥηγνύειν) συγγενῆ Крошỳ. βλ. καὶ Крушỳ.

Крою̀ (κόπτω, τέμνω, οἷον ἱμάτια, ὑποδήματα. κτλ.) οὐ παρὰ τὸ κρόω (πρωτότυπ. τοῦ κρούω),

ἀλλὰ κρώω = γρώω (γρόω) γράω, χράω, χάρω, κάρω, κέρω, κέρνω, βλ. Корнáю. [ὅθεν Кра́й, Кра́йній, συγγ. Гра́нъ, ἐν οἷς ἡ ἰδέα ἐμφαίνει ῥῆξιν, χάσμα, κενόν. ὡς καὶ πέρας (πέρω, πόρος), καὶ λτ. finis, ἴσ. = φίνις (φένω=φάω, σφάζω, σπάζω=σχίζω].

Кро́ю, Кры́ю (καλύπτω, ϛεγάζω, κρύπτω) κρύω, κρύϝω, κρύβω, κρύφω, κρύπω,-πτω. (συγγεν. κορὸς, κόρυς, κόρυβος, κορυφὴ, κτλ. Γρμ. krub, krumb, krumm, ἐν οἷς ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τȣ̃ συγκεκαμμένȣ, καὶ κυρτȣ̃ μὲν τὰ ἔξω, κοίλȣ δὲ τὰ ἐντός. βλ. Ῥείμ. λ. κρύβω). Кро́въ, Кро́вля (ϛέγη, ἐκ τȣ̃ Кры́ю, ὡς ἐκ τȣ̃ Ры́ю, Ро́въ. τὸ γὰρ ы=υ=ο, αἰολικ.) κρυβὴ, κρύβος (κρόβος) = κρύφος, Σ. κρυψάνα. ὡς καὶ κρυβὸς, κρύψ (ὁ κεκρυμμένος)· καὶ Крилò, ἢ Крылò (πτέρυξ, πτερύγιον, καὶ Καρν. krilo, κόλπος· ὡς ἐκ τȣ̃ Кры́ю, κρύω, Крилò. и = ы, ὡς υ, αἰολικ. = ι, οἷον κρυλὸν) κατὰ τὸ κρυβηλὸς, ἐνεργητ. ἀντὶ κρύπτον καὶ καμπτόν. Τοιȣ̃το καὶ τὸ λτ. ala (πτερὸν) ἐκ τȣ̃, μάλα, μάλη, ἡ μασχάλη=ἀσχάλη, Γρμ. Achsel, παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἀγνύω (κάμπτω, διὰ τὸ κοῖλον τῆς μασχάλης), ἀξάλη, λτ. axilla, ἀσκάλη, ἀσχάλη, μετὰ τȣ̃ μ (ὡς πνεῦμα) μασχάλη· ἔϛι δὲ τὸ (κρύω) κρύβω, συγγεν τȣ̃ κύρβω, κύρω, Корю̀, Кри́вый, γύρω, κυρτὸς· ὡς γȣ̃ν ἐκ τῆς ἐννοίας τȣ̃ κυρτȣ̃ καὶ κοίλȣ καὶ τὰ Καρν. krilo = κέλπος

(καθὰ καὶ τῦτο ἐκ τῦ κολοβὸς, κολοϝὸς κολὸς=κοῖλος) ὅθεν 'Ιτ. golfo, Γλ. golfe, παρ' ὃ τὸ Γρμ. Golk, Kolk. (βλ. καὶ Δοβρόβ. σελ. 240). 'Εκ τῦ Крыю (Крываю, κρυβέω, κρύβω) τὸ σύνθετ. Сокрываю, συγκρύβω (= θησαυρίζω). καὶ Сокровъ, ὁ θησαυρὸς, οἷον συγκρυβὴ, σύγκρυφος, συγκεκρυμμένος, κρυπτός. Συγγενὲς δὲ καὶ τὸ ἑτερόσημον κρύω (Крыю) ὅθεν Кровь. βλ. τὴν λέξ.

Кругъ (κύκλος, σφαῖρα, δίσκος, περιφέρεια) κρύϝος [κρυγὸς (ϝ=γ, καὶ β· ὡς, ὠϝὴ, ὠγὴ, ὠβὴ) κυρβὸς, curvus] ἀντὶ κυρὸς, γυρὸς, γῦρος, Γρμ. Kreis, κτλ. ἢ, κρίκος καὶ κρύκος? (ἐκ τῦ κρύκος, ἴσως, ἀντὶ κρίκος, τὸ τῆς Σ. κρυκέλλιον, καὶ κρικέλλιον=κρικύλλιον. οὕτω καὶ χιτὼν, κιθὼν = κύθος, κύτος· καὶ τὸ κέρκος δὲ = κίρκος). Кругъ мѣдянъ, Σλαβ. (κατὰ λέξ.= χαλκῦς γῦρος) = κύμβαλον (ὡς τὸ „χαλκόδετος κοτύλη· Αἰσχλ. καὶ τὸ κύμβαλον ἐκ τῦ κύμβω, κύβω· ὡς κυπτὸν, καὶ καμπύλον). Кружу̀ (ж = γ. ἀντὶ Кругу̀, κρύγω = κρύϝω, κύρϝω, γύρω, γυρόω, βλ. Корю̀) καὶ Кружка (ὡς ἐκ τῦ Кружа = Круга = κρύϝα) κυρβὴ, κυρὴ, γυρὴ, (κροσσὸς, ςάμνος) διὰ τὸ κυρτὸν καὶ καμπύλον· καθὰ καὶ τὸ κύβη, κύπη, κύπελλον, ἐκ τῦ κύβω· καὶ Γρμ. Krug. (βλ. Корчагъ). Круглый, Круглъ (ςρογγύλος, καὶ ὁ τορευτὸς) οἷον κυργελὸς, κρυγελὸς, συγκοπ. κρύγλος (ὡς ἐκ τῦ κύβω, κύβολον,

συγκοπ. κύβλον)· καὶ Кружилia, πληθυντ.= Крýти (κύκλοι) οἷον κυργίλια, ὡς ἐκ τȣ̃ κρίκος, κίρκος, κίρκυλος, circulus, κρικύλλιον-λλια (βλ. Крéндель). καὶ Кружúлія ὁ 'Ωρίων (ἀρχ. Σλαβον. 'Ησαΐ. ιγ, 10· καὶ 'Ιώβ. λη, 31) οἷον κρȣκελλία, Σ. κρȣκέλλα, ἤ· ὡς γύρος, σφαῖρα, σῶμα κυκλοφορȣ̃ν, καθὰ καὶ ἡ 'Ελίκη, ὁ ἀςερισμὸς, ἐκ τȣ̃ ἕλιξ (διὰ τὸ κυκλικὸν αὐτῆς σχῆμα), καὶ „ πανόπτης κύκλος 'Ηλίȣ (= δίσκος. Σοφοκλ.) καὶ, κυκλάδες ὧραι ('Ευριπίδ.) κτλ. Πρὸς τὸ Крýгъ πρβλ. καὶ τὸ Βασκικ. gur, γύρω (πέριξ)· καὶ ἐν πάσαις σχεδόν τι ταῖς Εὐρωπαϊκ· γλώσσαις τὰ θεματικὰ gur, kur, cir, cyr, κτλ. σημαίνȣσι κυκλοειδές τι· πρόσθες καὶ τὸ 'Αραβικ. kur, κτλ.

Крупà, βλ. Крупный.

Крупный, Крýпъ, Σερβ. Крпв (ςρεπτὸς, συνήθ. ςρυφτὸς, πυκνὸς, σκληρὸς, ξηρὸς). Кручỳ (ςρέφω, πυκνόω, συμπιλόω.) κρυςὸς, κρυςάω (κρυςαίνω, ὅθεν κρύςαλος). 'Εκ τȣ̃ κρύω· ἐνταῦθα ἴσ· ἀνήκει καὶ τὸ λτ. crudus· ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ κρέω=κρίω, κρέας, κρῆς, αἰολικ. κρῦς, κρυτὸς, crudus. βλ. Грýдь· ὡς καὶ κράω, κραύω, κραῦος (κραβὸς) κραμβὸς, κρόμβος, (ὅθεν, Σ. σκρȣ̃μβος) κραῦρος, κτλ. Καὶ τὸ Крупà (χόνδρος, πόλτος, ἄλφιτον, Γρμ. Gersten-graupe, συγκεκομμένη κριθὴ) συγγενὲς φαίνεται τȣ̃ (κρύω) κρυμὸς, grumus, κρȣ̃μα

(μ = π. κρῦπα)· ὅθεν καὶ Σλαβ. Крупица, ψιχίον· καὶ Σερβ. Крупанъ (χονδρὸς)· καὶ Κρτ. Крупенъ (χάλαζα)· καὶ Ἀλβαν. krupa (ἅλας, διὰ τὸ πηκτὸν). καὶ Λτ. scrupus (ψηφὶς). πρόσθ. καὶ Γρμ. graupen, κτλ. βλ. Кро́ю.

Крушу̀ (συντρίβω. 2, μεταφ. θλίβω, πιέζω. ὡς τὸ Грушу̀.) Ϝρύσσω (κρύσσω) = ῥύσσω. ῥύζω = ῥάζω, ῥάσσω, ῥήσσω, καὶ Ἰων. ῥώσσω. Кру́хъ (βῶλος, κλάσμα) οἷον Ϝρύχος, ῥωγὴ, ῥαγὴ, ῥάκος = ῥῆγμα. τὸ ῥύσσω σώζεται καὶ ἐν τῷ ὀρύσσω (τὸ ο, εὐφωνικὸν) ὄρυγμα, ὀρυχή. κτλ. [ῥα, ῥο, ῥυ, μετὰ τῶν τῦ πνευματισμῦ ςοιχείων β, γ, κ, χ, θ, εἰσὶ φωναὶ θεματικαὶ πολλῶν ῥημάτων ῥήξεως καὶ θραύσεως σημαντικῶν· βλ. Ῥείμ. λ. ῥάζω.] Παράβ. Крошу̀. πρόσθ. Γρμ. griesen, grüsen (abgrüsen), Ὀλλ. gruitzen, κτλ. Ἐκ τῦ Кру́хъ τὸ ὑποκορ. Кру́шецъ Ῥωσσ. καὶ Πολων. = μέταλλον, ὡς ὀρυκτὸν· παρὰ δὲ Βοεμ. Крушецъ (Σρβ. Крушацъ) = θρυμμάτιον, κλασμάτιον.

Кру́шка, βλ. Гру́ша. Τὸ τῆς Σ. γκόρτσον, γόρτσον (εἶδος ἀχράδος) φαίνεται ἐκ τῦ Го́рецъ (πικρία) = Ϝόρκις, ὄκρις = ἄκρις, ὅθεν καὶ τὸ ἀχρὰς -άδος, καὶ τὸ ἄχερδος. βλ. Го́ркій.

Крха́ти, καὶ Крши́ти, ἐκ τῦ Крше́мъ Σερβ., καὶ Κροατ. kerham, kersem (Ϝρέσσημι, κρέσσημι) ἀντὶ Ϝρέσσω = Ϝράσσω, ῥήσσω, Γρμ. reissen, krachen (βλ. Крошу̀). 2, βήσσειν

(ἐπὶ ἵππων) Βοεμ. Крхлати, κράχω, ἀντὶ κέρχω (ἐπὶ φωνῆς βραγχαλέας) συγγ. κρέκω, κράγω, κράζω (= Ϝράζω, ῥάσσω, ῥάγω, ὅθεν καὶ βράχω, βραχμάζω (χρεμετίζω), καὶ βρύσσω, βρήσσω = βήσσω, βήχω. πρβ. μ. λ. cracho, Γλ. cracher (πτύειν), ὡς καὶ τὸ βρήσσω (βήχων ἐκπτύω).

Крюкъ (ἄγκος, ἄγκιστρον, ὄγκινος) συγγ. Крýгъ, κρίκος (καὶ κρύκος); βλ. Крýгъ. παρβλ. Γρμ. Krücke, κτλ. βλ. Клюкà.

Крылò, ἢ Крилò. βλ. Крóю, Крыю.

Крыса (μῦς, mus rattus) 'Ρωσσικ. συγγεν. ῥύσσω (γρύσσων) ῥύζω, ῥύγω, ῥύκω, βρύκω. ἢ ῥύσσω, ὀρύσσω, ὄρυξ. συγγεν. Рыю· ἐπιθανῶτ. Крыю, Крóю, βλ. Крóтъ, καὶ Мышь.

Кръждеваю (Креждеваю, τὸ д ἐπενθετ. ἀντὶ Крежеваю=ἀσθενῶ, μαλακίζομαι· ἐκ θέματος Креж=Крег, ὅθεν ἄχρης· Крежỳ, Крегỳ.) κ-ρέγω, κ-ρέζω, κ-ρέσδω, ἀντὶ=κ-ῥάγω, κ-ῥάζω, ῥάζω, ῥήσσω, ῥήγνυμι· ὅθεν Βοεμ. Крегек (krzehek)=θραυστὸς, fragilis. συγγεν. Крушỳ.

Крѣпкій, Крѣпокъ (ἰσχυρὸς, στεῤῥὸς, ὀχυρὸς) κρέπος, κρεπὺς, ἀντὶ κρετὺς, κρατὺς, κραταιὸς [ὡς, κράτος, κρατίων, ἰωνικ. (κρέτος) κρετίων, κρέττων, κρέσσων, 'Αττικ. κρείττων, κρείσσων· καὶ Αἰολικ. π = τ. ὡς πέμπε = πέντε· πέτορες, τέσσαρες· κύπος, κύφος = κύτος, κύθος· κύπαρος, κύταρος, κτλ.]. Крѣплю (Крѣпỳ, = κρεπῶ = κρετῶ =

κρατῶ (κρατύνω, κραταιόω). Крѣпость (τὸ κραταιὸν, κρατυσμὸς, ἰσχὺς, κραταίωμα, φρέριον) κρέπος = κρέτος, κράτος.

Кря́жъ (τμῆμα ξύλȣ παχὺ, ςέλεχος. 2, ὀρέων σειρά. 3, γῆς ςιβὰς, καὶ λίθων ἢ ἄμμου σωρός· 4, τὸ νέρτατον ἔδαφος τῆς γῆς· ἡ παρθένος γῆ, Γαλ. la terre franche, Γρμ. die Mutter—Erde.) χρὰς, συγκοπῇ, ἀντὶ χερὰς = χέῤῥος, χέρσος. [τὸ δὲ χέρσος = σχερὸς (σκερὸς) ξερὸς, ξηρὸς, ξηρά. ἐκ τȣ̃ χάρω, χράω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. χεράς.]

Кря́каю (ἐπὶ φωνῆς νησσῶν) κράγω (κράκω) καὶ κρέκω. (λέγεται καὶ ἐπὶ ςεναγμȣ̃· ὡς καὶ κρέκαλος = θρῆνος. 'Ησύχ.). ὅθεν Кря́ква, Кряку́ша (νῆσσα) οἷον κραύγα, κράγȣσα, κρέκȣσα, κράζȣσα. Πβλ. Κροατ. καὶ Πολ. Кракам (κράγαμι) κράγω, κράζω = κρώζω, καὶ Βοεμ. Крокаю. 'Ρωσσ. Гра́каю, Кра́каю· καὶ Ка́ркаю, Ко́ркаю. ὅθεν καὶ Крук, Кручек, Πολων. (κρόξ) κόραξ (corvus corax), Καρν. Крокаръ, ὡς τὸ συνήθ. κλωξάρι. Γρμ. Krahe, Krohe, Krähe· καὶ τὸ Rab, Rabe (κόραξ) ονοματοποιΐα, κρὰ, κ-ρὰϜ, (κρώζω) κτλ. βλ. Кре́ка, Кри́къ.

Кто̀ (к, ко, καὶ то = τίς) κὸς, τὸς, τίς, κὶς, λτ. quis· (τὸ δὲ κότος, λτ. cotus, quotus = κόσος, πόσος). ἡ γενικ. Кого̀ (ἐκ τȣ̃ ко) κόϜο = (κόοο) κόοιο, κόου (τόου, τέου τοῦ.) λτ. cuius. δοτ. Кому̀, κό(μ)ῳ = κόῳ,

quo, *κτλ. Πρβλ. Γτϑ.* hwas, hwe, hwata, *Σνσκρ.* kah, ka, kad, *Ζενδ.* keie, *κτλ.*

Кубáрь (*βέμβηξ, ῥόμβος*)=*συνήϑ. κουβάριον, κύβαρος* (*ἡ ἀγαϑὶς, καὶ πᾶν τὸ συνεςραμμένον καὶ σφαιροειδὲς· ἐκ τῦ κυβὴ, ὑποκορ. κυβάριον, διὰ τὸ ςρογγύλον καὶ κεφαλοειδὲς τῦ βέμβηκος.*)

Кубóкъ (*βαυκάλιον*) *κύφος* (*κύβος, κύπος*) *σκύφος, καὶ κυβίον* (*κυμβίον*) *κύπελλον.*

*Кýбъ, *τὸ λτ.* cubus, *κύβος.*

Кýбъ (*ἄμβυξ. συνήϑ. ἀλ-αμβύκος*) *κύβος, κύπος, κύφος, σκύφος* (*συγγενὲς* Кубóкъ, *διὰ τὸ κυρτὸν καὶ περιφερές· ὡς καὶ τὸ ἄμβυξ ἐκ τῆς ἀμφὶ = περί· ὅϑεν καὶ ἄμβιξ, καὶ ἄμβικος, ὁ· „ ἄμβικος, χύτρα, κάδος.* '*Ετυμολ. βλ.* Алéмбикъ.)

Кувшúнъ (*ςάμνος, λάγηνος. συγγεν. κουψέλη*) *κυψέλη, κύβελον* (*κυβὴ, κύπω, κύβω, κύω*). *βλ.* Ковчéгъ, Кóвшъ, *κτλ.*

Кувы́ркаю,-юся, *κυβιςάω* (*ἐκ τῦ κύβη· οἷον, κυβηράω· ὡς, κυβήριον, κυβάριον, συνήϑ. κυβάριον, ὅϑεν, κυβαριάζω - ζομαι.*)

Кудà, Кудѣ, *κῦδὰ, κῦδὴ,* (*πῦ δή.*)

Кудáхчу (*κακκάζω ἐπὶ ὀρνίϑων*) *κυδάζω, κυδάξω, κυδάκσω* (*κυδάκζω*)=*ἐπιφωνῶ* ('*Ησύχ*') *ἢ, δ=τ=κ* (*κοδάζω*) = *κοκκάζω, κακκάζω.*

Кудéлъ, *βλ.* Кýдерь.

Кýдерь, *πληϑ.* Кýдри (*κίκιννοι, ἕλικες τριχῶν*) *Βὸρ.* kaderz, *Πολ.* kędzior, *Καρ.* ko-

der, *καὶ* kodra.=*κότταρον*, *κοττάριον* (*Ἡσύχ.*) *ἐκ τῦ κόττα*, *κοδδὰ* = *κεφαλή*. *ὅθεν καὶ τὰ συνήθ. κατσαρὰ* (*καὶ σγυρὰ*, *γυρὰ*, *οἱ κίκιννοι*), *καὶ κοτταβίας* (= *οὐλόθριξ*. *Ἡσύχ*· *συνήθ. κατζαρομάλης*, *κατζαρὸς*) Кудрявъ, Кудрявый, *Σρβ.* кудрав, *Καρ.* кудрасш, кудровец, *Βομ.* кудрнашый, кудрна, *καὶ* кучера. (*ἐκ τῦ κότταρος*, *κόττα*, *καὶ τὸ τῆς Σ. κωμικ. κοῦτρα* (*κεφαλή*, *καὶ μέτωπον ἐξέχον*) *καὶ κότρας*, *ἀντὶ κοταρᾶς*, *ὁ*, *ῶς*, *κεφαλᾶς*). *Τῦ* Кудерь *συγγ. φαίνεται τὸ* Куделъ (*τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα*, *τολύπη ἐρίων*, *ςυππίυ*, *λίνυ*, pensum lini) *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν*, *καθὰ καὶ κοττάρια*, *τὰ ἄκρα τῆς κέγχρυ* (*ὡς τριχώδεις ἀποφύσεις*. *Ἡσύχ.*). *Ἢ*, *τὸ* Куделъ = *κυτάλη* (*σκυτάλη*) *καὶ τῦτο ἐκ τῦ σκύτα* = *κύτα* = *κότα*, *κόττα* (*ἡ κεφαλή*), *ὅθεν καὶ τὸ συνήθ. κύταλον*, *ἢ κύτελον* (*μέτωπον*). *Καὶ τὸ κόνδος* (*κεραία*, *κορύνη*. *Ἡσύχ.*) = *κότος*, *κόδος* = *κοδδὰ*, *κόττα*· *ὥςε τὸ* Куделъ *ἐξελήφθη ἀντὶ τῆς τολύπης*, *ὡς κεφαλοειδῦς καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἠλακάτης* (*τὸ συνήθ. ῥοκοκέφαλον*) *περιειλημένης*. *οὕτω καὶ τὸ κότταρον* (*ἐκ τῦ κόττα*) *μετέπεσεν εἰς τὸ τῆς συνηθ.* (*κοτταρὸν*) *κατσαρὸν* (*ἐπὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς*). *Ἐκ δὲ τῦ κόνδος γίνεται καὶ τὸ*, *κόνδυλος*, *καὶ κονδύλη* (*κυρίως*, *οἴδημα*, *ὄγκος κεφαλοειδὴς*, *κτλ.*), *τοιῦτο φαί-*

νεται καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα· καὶ εἴη ἂν πιθανώτατα τὸ Кудѣлъ, Кудѣля=(κόδυλος) κόνδυλος, -δύλη· ὡς καὶ τὸ κορδύλη.

Кукаю (φθέγγομαι, βαβύζω, γρύζω) κοκκύω, κοκκύζω [ἐκ τοῦ κόκκυ, κόκκυξ· ὡς καὶ, κοκκύζει = ταράττει, φωνεῖ ὀξέως (Ἡσύχ.) ἐκ τοῦ κοκκύω, καὶ τὸ κωκύω]· καὶ Кокую, καὶ Кукую, ἐπὶ κόκκυγος, βλ. Кокошъ.

Кукла (πλαγγὼν συνήθ. κοῦκλα [ἐκ τοῦ κύλη, κύλα, διπλασ. κυκύλα (ὡς, κύκυλος, συγκ. κύκλος) συγκοπ. κύκλα, κοῦκλα· παρὰ τὸ (κύω, Кую) κύλος = κοῖλος, κύλη, κύλον, ὅθεν σκύλον = δέρμα, κτλ. ἀφ' οὗ σκυλόω (=καλύπτω. βλ. Ῥείμ. λ. σκύλον)=κυλόω, ὅθεν Συν. (διπλασ. κυκυλόω, κουκουλόω) κουκουλόνω (καλύπτω). Ἐκ τοῦ κύλος, καὶ τὸ λτ. cullus, culleus, cucullus, cucula, συνήθ. κουκούλλιον, κουκούλλα (κάλυμμα κεφαλῆς). Κοῦκλα τοίνυν ἡ πλαγγὼν ὡς κοίλη τὰ ἐντὸς καὶ κούφη μορφή, ζωΐδιον κενὸν ὀστέων καὶ σαρκὸς, καὶ αὐτόχρημα κύλον, σκύλον (δέρμα, κάλυμμα). ὡσαύτως καὶ τὸ κύσθη (ὅθεν παράγουσι τινὲς τὸ ἕτερον τῆς Σ. κατὰ τόπους, κοῦτζα = κούκλα) σημαίνει κοῖλον. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ „καικύλη, κεφαλή. Ἴσ. κυκύλη (κύλη) ὡς τὸ κύκυλος, ἐκ τοῦ κύω, παρ' ὃ καὶ ἡ κυβή.] ὅθεν

Куклянка, εἶδος ἐπενδύτου μετὰ κουκούλλας. ὡς ἡ τῆς συνηθ. καπανίτσα, οἷον κουκουλλάτα.

(βλ. Кукла, Куль καὶ Капище). Кукуль δὲ, τὸ μοναχικὸν κουκούλλιον.

Кукшу (χυδαῖον, = τρίβω δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς.) ἐπλάσθη ἐκ τοῦ ξύω, (κσύω, κύκσω).

Кукушка = Кокушка.

Кулакъ, κόλαφος [φ = χ. κόλαχος, κόλακ-ος· ὡς, ὀσφὺς = (ὀσχὺς) ἰσχὺς, ἰξὺς (ὅθεν καὶ τὸ λτ. coxa)· ὄφις (ὄχις) ἔχις· σέλεφος, σέλεχος, κτλ.]. βλ. Пясть.

Кулганъ (εἶδος κρωσσοῦ.) κυλικάνη, -χάνη, ὅθεν συγκοπ. τὸ ἑλλην· κυλίχνη, λτ. culigna. (ἐκ τοῦ κύλιξ, κύλικος. ὡς ἐκ τοῦ πόλις (πόλιξ, ικος) πολιχάνη-λίχνη. Οὕτω καὶ πλάκω πλάκανον, -χανον, σπλάγχνον). ἐκ δὲ τοῦ κύλιξ, τὸ λτ. calix, 'Ιτ. calice, Γερμ. Kelch, 'Ισλ. Kaleikr, καὶ Βλαχικ. kelke· (ἡ κατάληξ. τοῦ Кулганъ ὡς τὸ Лоханъ, Стоканъ· καί τοι ξενίζειν δοκοῦσα, κατὰ τὰ εἰς gan Ταταρικά· ἔςι δὲ καὶ Ταταρ. kumgan=πρόχοος).

Куликаю (πίνω, πίνων κύλικας μεθύω) κυλικίζω (κυλικάω)· ὡς τὰ, κωθωνίζω, κυαθίζω (καὶ συνήθ. γαβαθίζω). Куликало (πότης) οἷον κυλικιςὴς, κωθωνιςὴς, Σ. γαβαθιςὴς, γαβάθας. ἴσ. συγγ. Кулганъ.

Куличъ, κόλλιξ, κολλύκιον. βλ. Калачъ.

Куль (σάκκος) κοῦλος, κόλος (=κυλὸς) ὅθεν κολεὸς, κουλεὸς, λτ. culeus. Кулекъ (σπυρὶς), κτλ.

Куна ὑποκορ. Куница, τὸ Σ. κουνάβι καὶ κουνάδι. λτ. cuniculus, ὅθεν καὶ κόνικλος, καὶ

κύνικλος (*Στράβ.*) *Γρμ.* Kaninchen· *καὶ* Куница горная, *ἢ* каменная (*κȣνάδι ὀρεινὸν*) *ὁ Τȣρκικ. καὶ Σ. Ζαρδαβᾶς*, *λτ.* mustela foina. *Τὸ πρωτότυπ.* Куна = *κύνα*, *κύννα* (*κύριον ὄνομα* = *κύων*, *ἢ*) *ὅθεν* Куница = *κυνίσκα· καὶ τὸ* cuniculus *ἐκ τȣ̃* cunicus *εἴη ἂν* = *κȣνικὸς*, *κυνικός*.

Купа (*σωρὸς*) *κύβα*, *κυβὴ*, *κύβος* [*ἐκ τȣ̃ κύβω. τὰ γὰρ κύπτοντα καμπυλȣ̃νται καὶ ἀνυψοῦσι τὴν ῥάχιν· ὅθεν ἐκ τȣ̃ κύβος καὶ ὁ ὑβὸς*, *λτ.* gibbus· *ἐκ δὲ τȣ̃ ὑβὸς* (*ὑπὸς*) *τὸ ὕψος. βλ.* '*Ρείμ.*]. Куплѣю, *ἀπρμφ.* Купити (*συνάπτω, ἀθροίζω· ὡς ἐκ τȣ̃* Купу) *κύπω*, *κυπῶ*, *κυβῶ-βόω*, (*ἐκ τȣ̃ κύω* = *κάω*, *καύω*, *κάβω*, *κάπω*, *κάμβω*, *κάμπω*, *κάμπτω*, *καμπύλος*, *καμπυλόω*, *κτλ.*) *εὔχρης· ἐν τοῖς συνθέτ.* Совокуплѣю, *κτλ. πρβ. καὶ Γρμ.* Haufe, (Haube, Haupt. *συγγ.* Schober, *κόρθυς*). *Περὶ δὲ τοῦ λτ.* copulo, copia, *βλ.* Обиліе. (*βλ.* Купаю, Купую, Кую).

Купаю (*βυθίζων εἰς τὸ ὕδωρ πλύνω, λȣ́ω*) *κυβάω*, *γυβάω·* „ *γυβᾷ*, *κολυμβᾷ*. '*Ησύχ.*) *ἐκ τȣ̃ κύβω ενεργητ.* = *κύπτειν ποιῶ τὸν λȣόμενον*, *καὶ* (*κύβω*, *κύω*, *κύθω*) *κεύθω τȣ̃τον ἐν ὕδατι.* Купель (*κολυμβήθρα*) *συγγεν. κύπελλον*, *ἐκ τȣ̃ κύπη*, *κύβη*, (*κύπω*, *κύβω*, *κύω*), *ὡς καὶ* (*κάω*, *κάπω*) *κάφα* (= *σκάφα*) = *λουτήρ. Λάκωνες* ('*Ησύχ.*). '*Εκ τȣ̃ κυβὴ*, *καὶ τὸ κυβιςάω· ὡς τὸ* „ *κυβιςᾶν κατὰ*

ῥέεθρα (ἐπὶ τῶν νηχομένων ἰχθύων. Ὁμηρ.). Καὶ τὸ κολυμβάω, κόλυμβος, φαίνεται ἐκ τοῦ κόλυβος = κολοβὸς = κολοϜὸς, κολοὸς, κολὸς, κυλὸς, ἐκ τῦ κύω. ὡς καὶ τὸ νευςὴρ, νεύω, παρὰ τὸ νέω, νύω = κύβω, κυβάω. τὸ δὲ χύω (χύϜω) ἐκ ἂν τις, οἶμαι, πρὸς τὸ Купáю (Купỳ) ὀρθῶς παραβάλοι, κατὰ τὸ χύτλον, χυτλόω. βλ. Куѝ.

Купинà (βάτος) συγγεν. Кýпáю, (κύβω, κύβω, κάμβω, κάμπτω) καμπύλη, καμβὴ, σκαμβὴ, ὡς, ὀκάμβυξ, σκαμβάλυξ, = σκόλοψ (Ἡσύχ.) οἷον καμπυνὴ, καπανὴ (ὡς σκαπάνη). Οὐ γὰρ παρὰ τὸ Купýю, ὡς δῆθεν κάπτουσα (δρασσομένη).

*Кýполъ (θόλος) Ἰτ. cupola, Γλ. coupole, Γρ. Kuppel, μσ. λτ. cuppulla, συγγ. κύπελλον, κύφελλον, κυψέλη (κύβω. διὰ τὸ ἐντὸς τοῦ θόλου κοίλωμα), καὶ Τουρκ. kubé..

Кýпорю (πωματίζω.) οἷον, κυπαρῶ. ἐκ τῦ κύπαρος = κύταρος, καὶ κύτταρος (πῶμα, κέλυφος βαλάνου· καὶ πᾶν τὸ κοῖλον, κύτος). τὸ Γλ. boucher, ἐκ τῦ bouche (ςόμα)=ςοματίζω (βύζω, βύω). τὸ δὲ Γρμ. zustopfen, stopfen, μ΄. λτ. stupare, Ἰτ. stoppare, Γλ. estouper=ςύπω (ςύπος) ςυπάω (ςυπάζω) καὶ ςυπόω, συνήθ. ςουπόνω, ςουμπόνω.

Купýю, Ῥωσσ. Куплю̀ (Купỳ, ὠνοῦμαι, ἀγοράζω) κάπω [κούπω, α=ου=υ, ὡς Ἑκάβη, Hecuba. βάζω, δωρ. βύζω, βαβύζω = βι-

βάζω· ἴσως δὲ καὶ (κατὰ τὸ, κάπω, κώπη) κύπω· ο=ȣ. Ἔςι γέμην καὶ ἄλλως τὸ κάπω ἐκ τȣ̃ κάω, καύω, συγγεν. τȣ̃ κύπω, κύβω, κύω] κάπτω, λτ capo, capio, capto, accipio, accepto (*ὅθεν Γλ.* achêter, *ὠνεῖσθαι, ἀρχ.* achepter)· „ *κάπτοντες, ἀποδεχόμενοι* (*Ἡσύχ.*), *Γρμ.* kaufen, *τȣ̃το δὲ παρήγαγόν τινες καὶ ἐκ τȣ̃ ἑβραϊκ* kaf (*χείρ*), *ὅτι χεῖρας ἀλλήλων λαμβάνȣσι πρὸς πίςιν* (*Ἰλ.* Λ) *οἱ συμφωνȣ̃ντες ἐπὶ πράσει καὶ ὠνῇ· ἀλλὰ καὶ τὸ* kaf *συμπίπτει μετὰ τȣ̃ κάπω, ὅθεν καὶ τὸ κώπη* (*κυρίως=λαβή*). Купéцъ (*ὠνητής, κυρίως ἔμπορος*) *κάπτης, καπτήρ=κάπηλος* (*καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ κάπη, κάπω*). Кýпля (*ἐμπόριον*) *καπηλεία. κτλ. Καὶ τὸ λτ.* cupio (*ἐπιθυμῶ*) *ἐκ τȣ̃* capio, *κάπω, καύω· ὡς τὸ χατέω, χᾶτις ἐκ τȣ̃ χάζω, χαύω, χάω=κάω, καύω. βλ.* Кую.

Кýръ (*ἀλέκτωρ*) *κίῤῥος, κικίῤῥος=κοκκοβόας· καὶ,* „ *κόρκορα, ὄρνιν. Πάφιοι* (*Ἡσύχ.*) *καὶ* Кýрица (*ὄρνις ἀλεκτορίς*) *κίῤῥα* (*ὡς κικκὰ ἐκ τȣ̃ κικκός. Γρμ.* Kikkerri—Hahn.). Кýры (*πληθυντ.*) *ὄρνιθες, ἀλεκτρυόνες, ἀλεκτορίδια* (*κίῤῥοι κίκιῤῥοι*). *Βοεμ.* kure, *κτλ. πρβλ. Ἑβρ.* korre, *Τȣρκ.* choroz (*ἀλεκτρυών*). *Περσ.* churchan. (*καὶ συνήθ. κȣ̃ρκος, ὁ αἰγύπτιος ταώς Τȣρκικ. μισσίρ ταȣ̃κ.*) *κτλ.* Кукурéкаю *συνήθ. κȣκȣρίζω = κοκκύζω. βλ.* Кóкошъ.

Курлыкаю (*κλάγγω. ἐπὶ γεράνων*) *πεποιημένον*

ὡς ἀπὸ τοῦ φθόγγυ Кур, Курл, *κόρ, κρό· μετὰ προσθέσ. τῦ λ (βλ.* Лапша)· *ἢ ὡς τὸ,* gurgulio, *γαργαρεὼν, γαργαρίζω, γαργαίρω, καρκαίρω.*

Курва (*πόρνη*) *Γρμ.* Hure, *'Ιαλ.* hora. (*κατά τινας ἐκ τῦ σκὼρ, σκωρία· κατ' ἄλλυς δὲ πιθανώτερον* = *κόρη* (*κατ' εὐφημισμὸν, ὡς Γαλ.* fille de joye, *Γρμ.* Mädchen) *κούρη, κούρα, κύρϝα. οὕτω καὶ τὸ τῦ μέσ. λτ.* curia (*κυρία*), *κτλ. Εἰ δ' ἦν τὸ* Курва *λέξις ὕβριν διαγράφυσα, ἦν ἂν ὡς τὸ, χύῤῥα, χύρϝα* (*χούρϝα*), *ἐπιφώνημα πρὸς χοίρους,* (*ἐκ τῦ ὗς, Λακων· ὗρ, hῦρ, hύρα, ὅθεν καὶ ὁ ὕραξ*), *καθὰ καὶ μεταφ. ἐν τῇ Σ. τὸ, γρόνα, γυρόνα, 'Ισπαν.* gorrona (*πόρνη*), *ἐκ τῦ γρῶνος, γρώνα* (*γρώω, γράω*)· *καὶ σκρόφα, παρὰ τὸ γρομφὰς* (*γροφάς. λτ.* scropha.)

Курю́ (*καπνίζω*) *συγγ.* Горю? *λτ.* uro. (*οὔρω* = *αὔρω, αὔω*), *ὡς καύω, κάπω, κάπος, καπνός· ἢ* (*κ* = *π*) *πυρῶ;* (*ὡς καὶ καπνίζω* = *ἅπτω πῦρ.*)

Куса́ю (*δάκνω*) *συγγεν.* Кушаю.

*Кутія́, *κηδεία* (*τὰ μετὰ τὴν τῦ νεκρῦ κηδείαν κόλλυβα. 'Εκκλησ.*) *βλ.* у = *η*.

Ку́тъ (*γωνία οἰκήματος, αἰγιαλῦ μυχὸς, ἀγκὼν*) *κύτος* (*κῦτος*)· *καὶ* Кутóкъ (*κανθὸς ὀφθαλμοῦ*). Ку́таю (*καλύπτω*) *κούθω*=*κύθω κεύθω.* Кута́ніе (*κάλυψις, οἷον δι' ἱματίου κτλ.*) *συγγεν. χιτωνία, χιτώνιον, χιτὼν ἐκ*

τῦ κύτος, κύθος (καὶ υ=ι αἰολικ.) κίθος, καὶ Ἰωνικ. κιθὼν, κιθώνιον ἀντὶ κιτώνιον, ὅθεν τὸ τῆς συνηθ. παρὰ Σμυρναίοις γυναικεῖον τζιτιώνιον (βρακίον). Πρβλ. Γρμ. Kütte, Ἰτ. kotta, Γλ. cotte, cotteron, κτλ. καὶ Ἑβρ. chütonet. κτλ. βλ. Кую.

*Кýфа (βυτίνη, βυτίον) Γρμ. Kufe, Koffer, Κτσξ. Kiepe, Kype, Γλ. cuve. μ'. λτ. cuva, cupa=κύβα, κυπὰ, κύπη, Σ. κοῦπα, γύβα· ὡς καὶ κίββα, κίβα, κίβησις, κιβωτὸς· καὶ κύπος, κύφος, σκύφος, Γρμ. Küpe, Kuppe, Kübel, Γλ. gobelet, κύβελλον, κύπελλον. κτλ. ἐπὶ κοίλων καὶ κυρτῶν σκευῶν· ὅθεν καὶ „κύκλα κοφίνων=κυκλοτερεῖς κόφιν. Νόννος. βλ. καὶ Кóша, καὶ Ковчéгъ.

*Кýхня (μαγειρεῖον) τὸ Γρμ. Küche, Ἰτλ. cochia, cocina, Γλ. cuisine, μ'. λτ. coquina, ἐκ τῦ coquo, κόκϜω=πόπω, ἀντὶ πέπω, πέπτω [κ = π. ὡς quinque (κέγκε) πέμπε. quatuor (κάτορα) τέτορα, κτλ.]. ἐκ τῦ coquo, coquina, Кýхня. ὡς ἐκ τῦ πέπω, πόπανον (κόκανον), οἷον ποπανεῖον (ὡς ὀπτανεῖον).

Кýча (σωρὸς) κόκυξ (Ἡσύχ.) συνήθ. κῦκος.

Кучý (ϛρέφω, ἐπὶ ἀνεμοϛροβίλȣ) κυκῶ (κȣκῶ) κυκάζω.

Кýчусь (λιπαρῶ, ποτνιῶμαι. ὡς ἐκ τῦ Кýчу, κȣ́ζω, κύζω) = σκύζω, Συνήθ. σκȣ́ζω=ὀδύρομαι, καὶ ποτνιῶμαι· „σκύζȣσιν, ἡσυχῇ ὀδύρονται. (Ἡσύχ.). εἰ μή τις φαίη καὶ τὸ

μέσον Кучусь, *ἐκ τȣ̃ πρώτȣ* Кучу̀, *κυλίομαι ὡς τὸ κυλινδȣ̃μαι πρὸ τῶν ποδῶν, προσπίπτω, καὶ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς, ποδεδίζω= ἱκετεύω, ἐκ τȣ̃ ποδίζω, προποδίζω (γονατίζω). Ἀλλ' ἔμοι γε δοκεῖ τὸ* Кучусь *ἐκ τȣ̃* Кучу = *κύζω, σκύζω-ζομαι. ὅθεν καὶ* Скучаю (*ἀλύω, ἀνιῶμαι*) *σκύζω, σκύζομαι* (*δυσφορῶ, σκυθρωπάζω.*)

*Кушню, kuschniu, *Καρνιολ. τὸ Γρμ.* küsse (*κύσσω*) = *κύω* (*φιλῶ.*)

Кушаю (*γεύομαι. ὡς ἀπὸ τȣ̃* Кушу) *γύσσω* (*γύσσω*) *λτ.* gusto (*γύσθω; Γρμ.* koste), *ἐκ τȣ̃ γύω μέλ. γύσω, ἀντὶ γεύσω, γεύω* (*Γρμ.* keue). *ἔςι δὲ τὸ γεύω παρὰ τὸ γύω* (*ὡς ἐκ τȣ̃ κύω, κεύω, κεύθω, κτλ. συγγεν.' γάω, κάω, καύω, κάπτω, Σ. χάφτω* (*ὥςε τὸ γεύω, -ομαι = κάπτω, λαμβάνω ἐν κοίλῳ τῷ ςόματι*). *Τȣ̃ δὲ* Кушаю, Кушу (*γέσσω*) *συγγεν. τὸ Σ. γέσσα, ἢ γέσια, ὁ ςόμαχος τῶν πτηνῶν = κύσσα, ἀντὶ κύστα, κύςη, ἐκ τȣ̃ κύω = γύω* (*βλ.* Зубъ). *τοιȣ̃το καὶ τὸ Γρμ.* Gosse, *κτλ. βλ.* Кую.

Куща (*σκηνὴ*) *ἴσως συγγ. κύςη* (*κοῦςα*) *ἐκ τȣ̃ κύω, γύω = χωρῶ* (*ὡς καὶ τὸ σκηνὴ ἐκ τοῦ σκένω, σκέω = κύω, κύθος, κύτος, Γρμ.* Hütte = *καλύβη, κτλ.*). *τὸ Δαλμ.* kucha = *οἶκος. βλ.* Кую.

Кую (*κόπτω, χαλκεύω. ἀπρμφ.* Ковать, *ὡς ἐκ τȣ̃* Кову) *κούω = κόω, κόϜω* (*κόβω*)

κόπω, κόπτω. (καὶ ἐπὶ χαλκέων „ κόπτε δὲ δεσμοὺς. Ὅμηρ.)· τὸ δὲ κόω=κύω, (κύδω) λτ. cudo. ὡς καὶ, κάω, κάδω, κάζω· καὶ, κέω, κέδω, σχέω, σχέδω, κέζω, σχάζω, κτλ. τῆς δ' αὐτῆς συγγενείας καὶ τὰ cutio, percutio· βλ. καὶ Кажу̀ (τιμωρῶ). ἀλλὰ καὶ τὸ κάμνω ἐκ τοῦ κάμω, μ = β, κάβω (κάω = κύω), ὅθεν καὶ τὸ κάμβω, κάμπτω, κτλ. τὸ δὲ κάμνω=μετὰ κόπου τι ἔργομαι, ποιῶ. „κάμε τεύχων (Ὅμ. ὅθεν καὶ συνήθ. τὸ, κάμνω ἀείποτε ἐπὶ τοῦ ποιῶ, πράττω, ἐργάζομαι). Ковáчъ (χαλκεύς) ὡς κόπτης (κόπας, κόβας) κοπεύς. Кýзнь (χρύσωμα, ἀργύρωμα, σκεῦος χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν, κτλ.) ὡς τὸ κόμμα. τὸ δὲ Кóзнь, Σλαβ. Къзнь, καὶ Σερβ. Кьзнь (μεθοδεία, πανουργία) = κόδος, κόδων (κόζων) κῶδος, κώθων, κῦθος, κώδων [τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικὰ, κατὰ τὸ ковъ, ἀπὸ τῶν κοίλων τόπων, ἐν οἷς ἐνεδρεύουσι, μετενηνεγμένης τῆς σημασίας καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἐνέδρας. αὐτὸ δὲ τὸ κῶδος, κόδος, κοδὰ=κοδδὰ, κοττὰ (=κυβὰ, κυβή· β=δ, ὡς κύδαρ, κύδας=κύβας, ὁ τάφος, διὰ τὸ κοῖλον. δελφὶς, βελφὶς, κτλ.) καὶ ταῦτα δὲ ἐκ τοῦ κόω, κύω, κύθω, κεύθω· καθὰ καὶ τὸ Кóзонъ (ὁ ἀστράγαλος) διὰ τὸ κοῖλον καὶ κυρτόν]. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ῥωσσ. Ковáрный, Ковáренъ (πανοῦργος, ἐκ τοῦ ковъ) τὴν αὐτὴν ἰδέαν ἐμφαίνει. Οὕτω καὶ τὸ κόβειρος, καὶ κό-

βαλος (πανȣ̃ργος, μόθων) ἐκ τȣ̃ κυβὴ (βλ. Ῥείμ.), πρὸς δ᾽ παραβάλλεται καὶ τὸ Γλ. gobelin, Γρμ. Kobold. βλ. καὶ Кόвъ, Ковчéгъ, Окóвъ.

Кукурýза, Ἰλλυρικ.=ζειά· ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς Δάκαις, κȣκȣρόζι, τὸ παρὰ τοῖς Ἕλλησι συνηθέςερ. ἀραποσίτι (Ἀράβων, Ἀραβίας σῖτος, ὡς τὸ Τȣρκ. Missir [Ἀιγύπτȣ] bogdà), καὶ καλαμποῦκι, [ἴσως ἐκ τȣ̃ κάλαμος, καλαμὶς, κάλαβος (μ = β. καὶ παρενθέσ. τȣ̃ μ. ὡς, κύμβη, κύβη, κτλ.) κάλαμβος, καλαμβὶς, καλάμβυξ, -βύκιον. ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς καλάμης τȣ̃ φυτȣ̃]. τὸ δὲ κȣκȣρόζι μήποτε ἐκ τȣ̃ κόκκος, ῥίζα (οἷον κοκκόριζα;) ὡς κοκκωνάρα, κοκκωναρία, κτλ. Ἄλλο τὸ τȣ̃ Ἡσύχ. κυκύϊζα (γλυκεῖα κολοκύνθη), Ἰτ. cucuzza (σικύα.) βλ. Ῥείμερ.

Къ, βλ. Ко.

Кыка, Σερβ. καὶ Ἰλλυρικ. (κόμη, κόσσυμβος) κίκα? = κίκος, κίκις, ὅθεν κίκιννος· λτ. cincinnus.

Кынỳ; κίνω, κινέω-νῶ (κίω, cio, cieo). ἢ κύνω, κυνέω-νῶ· ἐκ τȣ̃ κύω, κύβω, κυβέω, Кывáю (Кывỳ) βλ. Δοβρόβ. σελ. 104.

Кшúкъ, Ксúкъ, Πολων. συριγμὸς. καὶ kszykac', ksykac', συρίζειν· = ψύζω, (ψὺξ, ψυγμὸς) ψύδδω, ψύττω, ψύθω (καὶ ψ=ξ, ξὺξ, ξύζω· ὡς ἴξ, ἴψ· ὄψ, vox.) καὶ ψίζω=σίζω, Γρμ. zischen. κτλ.

*Кулоста́ммы, *κοιλόςαθμοι*. (*Σημείωσ.* ы=*οι*. *καὶ* кв = *κοι*, *ὡς ἐκ τῆ κυλόςαθμοι· εὑρίσκεται δὲ διπλῆ ἡ γραφή*). *Γρφ.* *'Αγγ.* *α*, 4. *ἐν ἀρχ. κώδηξ. Βλ. Δοβρόβ.* 220.

Л.

Л. Л, л (Люди, *λιούδοι*.) = Л, *Λ*, *λ* — Л = *λ'* (30). — ,Л = *λ* (30000).

Лаба́зъ (*σιτὼν, ἀποθήκη*) *λάπασον*, *Λακων*. = *λάπαθον* (*ὄρυγμα*, *ἐκ τῆ λάπω*, *λάφω*, *λάβω*, *λαύω*, *λάω*, *λάμος· ὅθεν λάμβα*, *λάμια*, *κτλ*. *καὶ λάβυρος* = *βόθυνος* (*'Ησύχ.*). *πρβλ.* *λτ.* labrum (*τάφος*), *μ'*. *λτ.* labellum, lavellum (*λάκκος*), labs (*χύτρα*), *Γρμ.* Löffel (*κοχλιάριον*. *κτλ. βλ. καὶ* Ло́гъ.)

Ла́бжуся (*κολακεύω*) *ὡς ἀπὸ τῆ* Ла́бжу = *λάψω*, *λάπτω* (*λείχω*), *λίχω*, *γλίχω*, *συνήθ*. *γλίφω* (*φ* = *χ*.) *ὅθεν καὶ γαλίφος ὁ κόλαξ*, *καὶ γαλιφεύω* = *κολακεύω*, *παρενθ*. *α*. *ὡς καὶ*, *γλάφω* (*γολάφω*, *κολάφω*) *κολάπω*-*πτω*, *κτλ. βλ* Лобза́ю.

Ла́връ, *τὸ λτ.* laurus, *δάφνη* [*ἴσως*, *λαῦρος*, *λάβρος? κατὰ τὸ Σ. λαύρα* = *θέρμη*, *καῦσις· καὶ παρὰ Πελοπον. λαυρὸς* = *φλὸξ* (*ἐκ τῆ λάω*, *λάFω*, *λαὔω*, *λάβω*, *λάπω*, *λάμ-*

πω = λαμπρὸς). καὶ ἡ δάφνη δὲ δοκεῖ = δαύνη, δαυνὴ, δαυνὸς = καυςὴ· ὡς καιόμενον τὸ φυτὸν ἐπὶ θυσιῶν. Εἰσὶ δ' οἳ τὸ δάφνη παρὰ τὸ δάπτω φασὶ, διὰ τὰς δαφνηφάγες δῆθεν μάντεις καὶ ποιητάς· ὡς ἂν εἴποιεν καὶ τὸ laurus=λαυρὸς, λάβρος (λάπτω). Ἴσως δ' ἄν τις καὶ δαφάνην εἶναι φίσει τὴν δάφνην. ἐκ τῦ δαφάνης = λαφάνης (δα, λα-φαίνω), ὡς καὶ, λάφνη=δάφνη, Αἰολικ. κατὰ τὸ, δάκρυμα, lacryma.].

Лагáю, Лагáти, ὅθεν Возлагáю. βλ. Лож.

*Лáгеръ (ςρατόπεδον) τὸ Γρμ. Lager, συγγν. λόχος, λέχος, ἐκ τῦ λέγω-γομαι, Γρμ. legen, liegen (Lage, Loge) Лежу̀, κτλ. λτ. (lego) lectus (λέκτος)=λέκτρον. ὁ Ἡσύχ· ἔχει καὶ λάγρος, ἢ λαγρὸς = κράβατος (ἴσως, ὡς τὸ, λέκρος, λέχρις, λέχριος.)

Лагу́нъ (κίςη ἀλείμματος, ἐπὶ ἁμαξῶν) λάγυνος, λάγηνος. Σ. λαγύνα, Γρμ. Lägel, λτ. lagena, καὶ lagoena· (συγγ. λαγὼν· ἐκ τῦ λάκω, λάχω = σκάπτω διὰ τὸ κοῖλον· ὡς, κύμβη, σκύφος, ἐκ τῦ κύβω=κάω,' κάβω, κάπτω, σκάπτω.

Лáдъ βλ. Лáжу.

Лáдія, Ῥωσσ. Лодья̀ (πλοιάριον, σκάφη. ὑποκορ. Лóдка=ἐφόλκιον, Σ. βάρκα.) συγγεν. λαχὴ (λαχία, λακία, κ = δ, λαδία· ὡς, κύκνος, κύδνος) παρὰ τὸ λάκω, λάχω=σκάπτω κοιλαίνω [διὰ τὸ κοῖλον· ὡς καὶ καράβιον. βλ. Корáбл· καὶ λέμβος, λήμβων, ἐκ τῦ

λέπω (λάπω, γλάφω), λέβος, λῆβων. μήποτε δὲ καὶ λέβιον (λέμβιον), λέδιον (β=δ) Ладія;] ἢ (λάζω) λάδιος. (λαίδιος, λαιδρός=λαβυρός, λαμυρός=βαθύς); παῤβ. Γερ. Lade (κιβωτός, κάψα).

Ла́дога (λίμνη Ῥωσσίας, ἀφ' ἧς ἐκρέει ὁ τῆς Πετρουπόλεως ποταμὸς Νευᾶς)· τολμηρὸν ἂν δόξειεν, εἴτις παραβάλοι τὸ Λάδων (ποταμὸς Ἀρκαδίας· ὡς ἐκ τοῦ λάδος, λάδας, γεν. λάδαο. καὶ λάδαος, λάδοϜα). ἔστι δὲ τὸ Λάδων καὶ Λάδας, πιθανῶς, συγγεν. λαίδιος (λάδος, λάζω) = λάβρος. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λάζω (λαίζω) καὶ λαῖτμα, λαῖθμα=λαῖσμα (vorago), ὡς „ λαῖτμα θαλάσσης. ἀλλὰ καὶ τὸ λτ. lacus (λίμνη) = λάκος, λάκκος = βάθος. [ἢ δ' οὖν Ла́дога φαίνεται λέξις φιννική, εἴ γε Φίννοι πρῶτοι τὴν χώραν ἐκείνην ᾤκουν. ἢ συγγεν. Ла́дъ, Ла́зу. διὰ τὸν ἦχον? ὡς τὸ Γρμ. See. βλ. Езеро.]

Ладо́нь (παλάμη) μεταθ. ὡς ἐκ τοῦ (Доло́нь) Дло́нь (βλ. Дла́нь)· ὡς, λακέρυζα, κελάρυζα —. τὸ δὲ Ла́донъ=λᾶδον, λήδανον, λάδανον, λτ. ladanum.

Ла́жу (συμφωνῶ. ἐπὶ μουσικῆς) λάζω, ὅθεν λαλάζω, ἀλαλάζω, κτλ. Ладъ (συμφωνία) λάδος (ὡς ἐκ τοῦ λάζω, λάσδω, λάδδω) ἀντὶ λάγος = λάλαγος (λάλαξ), λαγή, λαλαγή, ἀλαλαγή. (λάω, Ла́ю, λάκω, λάσκω.)

Ла́йно (κόπρος) ἐκ τοῦ Ла́ю=λέω, ἀντὶ ὀλέω, λτ. oleo, (γ=δ· ὡς, Ὀδυσσεύς, Ulysses) ὀδέω

= ὄδω, ὄζω, ὄσδω (Λεττ. ohschu), ὅθεν ὀδαλέος, ὀζαλέος, ὄζαινα (ὀζάινος, ὄδαινος, ὀδάϊνος) ὀλάϊνος - νον (ἀποκοπ. τῦ ο, λάϊνον. βλ. Лόно). τὸ δὲ 'Ρωσ. Говнὸ (σκάρ)=Ϝόφνος (γόφνος, ὄφνος, ἀντὶ ὄθνος, μεταθέσ.)=ὄνθος (βλ. Вонѧ καὶ Мотыль)· ὡς καὶ ὄμφα=ὀσμὴ (Λάκωνες), ὅθεν ὄφα (ὄδω, ὄθω, θ = φ, καὶ φ=χ) ὄχα; Ϝόχα, τὸ τῆς Σ. βόχα (ὀσμὴ, καὶ ἰδίως οἴνυ, καὶ οἰνωμένων, κτλ.)

Лáкомый, Лáкомъ (λαίμαργος) λίχαμος, λίχμος, λίχανος [οἷον λέχαμος, λόχαμος, λάκαμος· ε = α· κ = χ· μ = ν. Ἐκ τῦ λείχω λίχω (ὡς λείπω, λίπω) λίχανος, ὅθεν λίχνος, λιχνάω· καὶ (λίχαμος, λίχμος) λιχμάω, λιχμάζω. τὸ θέμα, λίω· συγγ. λέω (λεύω) λέπω, λάω (λαύω) λάπω, λάκω· ὅθεν „ λακέμεναι, φαγέσθαι ('Ησύχ.)· καὶ τὸ λέχω ἀντὶ λείχω εἴη ἂν λάχω, αἰολικ· ὡς, λακάνη = λεκάνη]. συγγεν. Локáю.

Лáкоть, 'Ρωσσ. Лόкоть (πῆχυς, ἀγκὼν.) = λοξὸς. [λόκος, ὡς λίκος, λίξ, ἐκ τῦ λέγω, λύγω, λυγίζω, λυγὸς, ὡς ἐπικαμπὴς καὶ ἀγκύλος ὁ ἀγκὼν· καθὰ καὶ τὸ ὠλένη, ὦλος ἐκ τῦ ὖλος = κυρτὸς, καμπύλος· καὶ αὐτὸ τὸ ἀγκὼν, ἄγκος, ἀγκάλη, ἐκ τῦ ἄγω ἀγνύω· καὶ τὸ Γρμ. Locke (κίκιννος, βόστρυχος) συγγενὲς τῦ λοξὸς]. βλ. τὰ συγγεν. Лόгъ, Лѧкій, κτλ.

*Лáкъ, μσ. λτ. lacca, Γλ. laque, λάκος, ἡ

λάκκος χρωμάτιννος; (Αἰλιν. περίπλ. 'Ερυθρ.) λέξις ξενική.

Ла́лъ (ἄνθραξ, ἡ λίθος.) ξενικόν. ἢ συγγεν. λάω, λεύω (λάμπω· ὡς ἐκ τῦ λύκη, λύγη, λύγδος.) τὸ δὲ λάλλη (ψηφὶς), ψευδὴς παρήχησις.

Лани́та (σιαγὼν) ἴσ. συγγεν ὠλενίτης, ὠλενῖτις, ὠλενίδα, ὠλενὶς (ἐκ τῦ ὦλος, οὖλος, ὅλος, = ἀγκὴ, καμπή· ὡς καμπτὴ ἡ σιαγὼν. οὕτω καὶ τὸ γνάθος ἐκ τῦ γνάω, κνάω· καὶ τὸ γένυς ἐκ τῦ γνύω· καὶ ἐκ τῦ γάμπτω γαμφηλὴ, κτλ.) βλ. Ло́но.

Ла́нь (τραγέλαφος. Δευτερ. ιδ, 5. καὶ ἔλαφος) ἐ-λὰν, ἐλὴν, ἐλὸς, ἔλας, ὅθεν ἔλαφος. συγγεν. Еле́нъ, καὶ Ло́съ.

Ла́па, βλ. Сла́бый.

Лапша̀, (εἶδος ῥοφήματος, φύλλα, Σ. πέττυρα κοπτά. τὸ συνήθ. μάτζι, ἐκ τῦ μάσσω.) συγγεν. Ле́пестъ, Ло́паю, λάπτω, λάψω (λάψα) λάψις, λαπτόν. Ἕτερον δὲ ἡ τῆς Σ. ἐν Θετταλ. χλαψά, χλαψιὰ (= εὖςρα, ςάχεις σίτυ νεαρῦ φρυκτοί) παραμορφωθὲν διὰ τῦ λ. ἐκ τῦ καψιὰ, καυσιὰ (καύω)· ὡς καὶ (ἐκ τῦ ἕψω, ἑψανὸς) παρὰ Πελοπονν. ψάνη = εὖςρα, ἐκ τῦ εὔω (ἕφω) ἕψω.

Ла́рь, Ларе́цъ (κιβωτὸς, κιβώτιον) λάρος, πρωτότ. τῦ λάρυξ (λάρυγξ) λάρναξ, λάρκος, κτλ. (τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικά. παρὰ τὸ λάω, ὅθεν καὶ λάμος, λαιμὸς, λάμια, κτλ.) 'Ιολ. lar.

Ласкаю (*κολακεύω*, *θωπεύω*) *λασκάω* „ *λασκάζει*, *θωπεύει* (*'Ησύχ.*)· *ἐκ τῦ λάσκω* (*λαλῶ*) *λάκω*, *λακέω*, *λτ.* laceo, illiceo, alliceo, lacto, delecto, oblecto. (*ὡς ἐκ τῦ κάλω*, *καλῶ*, *κηλέω*.). *τὸ δὲ Βοεμ.* Ласка = *ἔρως*, *ἀγάπη· καὶ Πολων·* = *χάρις*, *εὔνοια· καὶ τὸ Σβεκ.* älska = *ἀγαπῶ*, *κτλ. ἀλλὰ τούτων ἡ σημασία κλίνει πρὸς τὸ λείχω* (*λέχω*, *λάχω*) *λίχω*, *λίχομαι*, *γλίχομαι. ἴσως ἂν καὶ ἐκ τῦ λέχω*, *λάχω* (*λάξω*, *λάσκω*, Ласку) Ласкаю· *ὡς τὸ Σ. γαλίφος*, *γαλιφεύω. βλ.* Лабжуся.)

Ластица, Ласточка, *ὑποκορ. τῦ* Ласта (*χελιδών*) *συγγεν. λάσκω* (*λαλῶ*, *ἠχῶ*) *λάζω* (*λαλάσδω*) *λάξις* (*λάσκη*, *σκ*=*στ*)· *ὡς* (*λάλω*) *λάλαξ*, *λάλος· καὶ ὀλολύζω*, *ὀλολυγὼν* (= acredula)· *καὶ ἀηδὼν ἐκ τῦ ἀείδω. τὸ δὲ χελιδὼν ἴσως ἐκ τῦ χελίζω* (*χέλυς*, *χελύζω*, *χελυνδὼν*, *λ* = *ρ*, *λτ.* hirundo). *συγγ.* Лазу, Лаю.

Лаю (*ὑλάω*, *ὑλακτῶ*) *λάω*, *πρωτότ. τῦ λάκω λάζω*, *λάλω· ὅθεν*, *λαλέω*, *λαλάζω*, *ἀλαλάζω*, *λύζω*, *ὀλολύζω. κτλ. 'Εκ τῦ λάω*, *λάζω*, *λάσδω* (*λάδσω·* *σ* = *ρ*) *φαίνεται καὶ τὸ λτ.* latro (*ὑλακτῶ*). *Τὸ δ' αὖ ὑλάω γίνετ. παρὰ τὸ ὕλω*, (*ὕω*), *Βελγ.* huilen, *Γρμ.* heulen = *λτ.* ululo = *ὕλω* (*διπλασιασμ. ὑλύλω*), *Γλ.* urler. *ὑλάζω*, *ὑλάσκω*, *ὕλαξ*, *ὑλακή*, *ὑλάκτης*, *ὑλακτέω*, *μεταθ. ἀλυκτέω· ὅθεν καὶ τὰ*

νῦν ἐν συνηθ. ἀλυκτῶ.) τὸ δὲ Κτσξ. leuen, 'Ολλ. loeyen = ὠρύεσθαι, ἐπὶ λέοντος.

Лаю̀, βλ. Ла́йно.

Ла́ятель (ἐπίβυλος, ἐνεδρευτὴς) ὡς ἀπὸ ῥήματος, Ла́яю (λαάω) λάω=λεύω (βλέπω). βλ. Ле́сть.

Лгу̀ (καὶ Лжу̀,=ψεύδομαι), Γρμ. lügen, Γοτθ. liugan, Σβεκ. καὶ 'Ισλ. liuga, κτλ. λύγω, λυγόω (λοξόω, λοξῦμαι, ςρεβλὰ καὶ ὀκ ὀρθὰ λαλῶ). 'Ο δὲ κλεινὸς Adelung παραβάλ. πρὸς τὸ lügen καὶ τὸ λόγος (μῦθος) ἐκ τῦ λέγω, λέξω (λέγσω, λέχσω), ὅθεν καὶ ἡ λέσχη, καὶ ὁ λέσχης (φλύαρος).

Ле́бедь (κύκνος) Σερβ. Лабудь, Κροατ. labud, κτλ. ἀρχ. Γρμ. alp, alap, elpiz, Σξ. olb, elps, elbsch. ἐκ τῦ ἀρχαίυ elbis 'Ισλ. elf, Νορβεγ. elv (ἔλβις, ἄλβις, ποταμὸς) καὶ Σλαβ. Лаба = Elbe, ὁ Ἄλβις, λτ. Albis (Γερμαν. ποταμὸς). τὸ δὲ Ἄλβις ἴσως συγγενὲς τῦ ἑλληνικῦ Ἀλφειός· (τῦτο δ' ἔςιν εἰπεῖν, ὅτι παρὰ τὸ ἄλφω = ἄλθω = ἄλδω; κατὰ τὸ „ ὕδωρ ἀλφεσίβοιον, καὶ ἀλπνὸς, κτλ.)· ἢ καὶ τὸ elbe, Albis (ὁ ποταμὸς) καὶ τὸ Лебедъ = albus, ἀλφὸς (μεταθ'. labus, Лабудь, Ле́бедь). παῥβλ. τὸ Φοινικ. καὶ 'Εβρ. laban = ἐλευκάνθη, albus fuit· ὅθεν καὶ ὁ Λίβανος, τὸ ὄρος, ὡς λευκὸν ἐκ χιόνος, fidum nivibus, (Τάκιτ. Ε. ς. βλ. καὶ Στράβ. ις. σελ. 756.). τῆς αὐτῆς παραγωγῆς καὶ ἡ λίβανος, ὁ λιβανωτὸς. Συν. λιβάνι,

Ливáнъ. οὐ παρὰ τὸ, λίβω, λείβω. βλ. 'Ρείμ. λ. λίβανος.

Лебедà, Σερβ. Лободà, συνήθ. λοβοδιά, chenopodium rubrum, καὶ atriplex hortensis (ἴσ. συγγεν. λείβω, λειβάδιον, οἷον λειβαδία, ὡς ὑδροχαρὲς τὸ φυτόν.) βλ. Левáда.

Левáда, λειβάδα,-βάς, λιβάδιον (λειμὼν, λείβηθρον, pratum). βλ. Лыва.

*Левкáсъ, λευκὰς, λεύκωμα (ζωγραφικ.) καὶ Левкáшу, λευκάζω. καὶ

*Левкóй, λευκόϊον. (βλέπε ευ = εβ.)

Лéвъ, λέϜ-ων, λείων, λῖς. λτ. leo, Γλ. lion, Γρμ. Löwe, ἀρχ. leu, κτλ. καὶ 'Εβρ. laisch. Львúщъ, ὑποκρ. Львúчищъ, λεοντιδεὺς (ὡς λυκιδεὺς, κτλ.) 'Ρωσ. Лéвикъ, σκύμνος λέοντος = λεοντίσκος (καὶ οἷον ἐκ τῦ λῖς, λιϜΐσκος).

Лéгкій, Легóкъ (ἐλαφρὸς) ἐ-λαχὸς (α=ε, καὶ χ = γ, λεγὸς) = ἐλαχὸς = ἐλαφὸς, (φ = χ ὡς ὄφις, ὄχις, ἔχις.) ὅθεν (ἐλαφερὸς) ἐλαφρός. (ἔςι δὲ καὶ τὸ ἐλαχὸς - χὺς, καὶ τὸ ἐλαφὸς ἐκ τῦ ἐλάω), ἢ λαιφὸς (λαιχὸς) ἐκ τῦ λαιϜὸς, λαιὸς = λεῖος· ὅθεν τὰ λατιν. laivis, levis. (ἐκ τῦ λαιὸς, ὁ λεῖος, καὶ τὸ ἔλαιον, προσθέσει τῦ εὐφωνικοῦ ε). παράβ. Σκρ. lesga, leka, Γαλ. leger, Γρμ. leicht, τῦτο δὲ ὁ σοφὸς 'Ρείμερ. συγγενὲς εἶναι οἴεται καὶ τῦ licht, (βλ. λ. φαικὸς). ὡς καὶ τὸ λεῖος (λέω), συγγεν. (λέω, λεύω) λευκός.

Лежу̀ (*κεῖμαι· ж = γ*) *λέγω = λέγομαι.* (*ἐκ τȢ λέγω, τὸ Ἰωνικ. λέγω, κυρίως = λέγομαι, κατακλίνομαι, κάθημαι· ὅθεν = παύσμαι.*) *Γρμ.* legen, liegen, *κτλ. καὶ τὸ λτ.* lectus = *λέκτρον, ὡς ἐκ τȢ* lego. *βλ.* Ложу̀.

Ле́дъ (*πάγος*) *Λιθ.* liadas, *Λεττ.* lieddus, *λεά-δα, λεδὰ* (*Ἡσύχ.*) = *λέα, λαιὰ* (*πέτρα· ἐκ τȢ λάας, λᾶς*), *συγγεν.* (*λαιὸς, λεῖος, λισ-σὰς, λισσὸς, λὶς, λίω, λίθος*) *λιττὸς* (*βλ. Ῥείμ. λ. λῖς*).

Лека́ло (*ἐγκοπεὺς, ὄργανον λιθοξοϊκὸν*), *ὡς ἀπὸ θέματος* Леку̀ = *λάκω* (= *ῥήσσω, κό-πτω*) *λακερὸν, συγγεν.* Лока́ю, Лочу̀ (Локу̀, = *λάκω = λάπω, λάφω = γλάφω, γλύφω*) *ὡς καὶ, γλύφανον, γλυφεῖον.*

Леле́ю (*καταψάω, συνήθ. χαδεύω*) *συγγεν. λειόφ* (*ἐκ τȢ λεῖος, λέω, λίω· οἷον λιλίω, λιλέω, διπλασ· ὡς, ἐκ τȢ λάω, λαίω, λιλαίω, ὅθεν τὸ τῆς Σ. παρὰ τοῖς κατὰ τὸν Πόντον, λελεύω = λίσσομαι, λιτανεύω, δέομαι*).

Ле́мехъ, Ле́мешъ (*ὕννις*) *συγγεν. λάμιος = πρίων* (*Ἡσύχ.*). [*λάω, λίω, ὅθεν λίμω, ἀφ' Ȣ ἔμεινε τὸ λτ.* lima (*ῥίνη*). *τὸ δὲ λίω=λέω, λέϜω* (*λέβω*), *λέπω· ὡς καὶ λάω, λάϜω* (*λάβω*), *λάπω, λαπάζω, λάφω, γλάφω· καὶ λύω, λύϜω, Ϝλύφω, γλύφω, κτλ.* (*ἐπὶ κοιλώσεως, καὶ γλυφῆς, καὶ ῥήξεως*). *Τοῦ λίμω, συγγεν. τὸ* Ломлю̀ (Лому̀) *οἷον λάμω* (*α = ο*) *ἐκ τȢ λάω· ὅθεν καὶ λάμος, λάμια* (*βόθρος*, vo-

rago, lamia), καὶ, τὰ λάμια = γῆς χάσματα, fauces· καὶ νῦν παρὰ τοῖς Ποντικοῖς ἐν τῇ Χαλδίᾳ καὶ Τριπόλει, λάμιν = ὄρυγμα, μεταλλεῖον, τὸ ἄλλως, λαγοίμιον (λαγὸς οἶμος)· ἢ λαγύμιον ἀντὶ λακύμιον (ὡς ἐκ τῦ λάκος, λάκκος), καὶ Τȣρκ. lagim.]

*Λéнтie, λέντιον, τὸ λτ. linteum· ὅθεν Λéнma (ταινία). Ἐκ τῦ λῖνον, λίνεον, λινῦν.

Λéнъ, λῖνον, λτ. linum. Γλ. lin, Γρμ. Lein.

Λéпесть (ῥάκος, ῥῆγμα, φύλλον ἄνθȣς.) λέπος, λεπὶς (λέπω, λεπίζω, οἷον λεπιςὸν) συγγ. Λόпаю.

Λепечỳ (τραυλίζω), Γρμ. lispeln, Σβ. lispa, Δαν. lespe, κτλ. λαπίζω, λάπτω, λάπω, ὡς τὸ Γρμ. (labbern, schlabbern) labbrig, schlabbrig = nugax, nugari (φλυαρεῖν). κατὰ τὸ, plappern, plapprig· ἀπὸ τῦ ἤχου δηλονότι τȣ̃ ληρῦντος, ὅθεν καὶ ἐπὶ τȣ̃ τραυλίζοντος τὸ λαπίζειν. Πρὸς τὸ Γρμ. lispeln, ὁ Αδελύγγ. παρέβαλ. τὸ „ λισπὴ γλῶσσα (Ἀριςφν.) ἐκ τῦ λίσπος = λισσὸς, λεῖος, τετριμμένος. (βλ. Ῥείμ. λαπιςὴς, καὶ λάβρος).

Λéсть (δολιότης, πανȣργία, κολακεία) λίσθος (λέσθος. ι = ε, ὡς, λέκρος, λίκρος· λέγνη, λίγνη· μίνθα, μένθα, mentha · linteum, λέντιον). ἐκ τῦ λισσός, λίσπος, λίσφος, ὅθεν ὄλισθος (φ = θ), καὶ ὄλισβος, καὶ λίσβη, ἀλίσβη=ἀπάτη. τὸ δὲ λισσὸς παρὰ τὸ λίω, λεῖος, λίς. (βλ. Ῥείμ. λ. ὄλισθος).

παῤῥβλ. τὸ Γρμ. List, Γοτθ. liutei. τῦτο δὲ κατά τινας παρὰ τὸ Lauscheu = λαύσσειν, λεύσσειν· (βλ. Adelung). Льщу̀, Σλαβ. Лщу̀ (κολακεύω, ἀπατῶ) λίσσω (λίζω), λισσόω (ὅθεν λίσωτρον, λίςρον) καὶ, λίσθω, λισθέω (ὄλισθος, ὀλισθέω). τὸ ζ = σδ = σθ, Ἰωνικ. ὡς, λάσθω = λάσδω = λάζω, κτλ. οὕτω καὶ λίζω, λίσθω, λίσθος (ὄλισθος) Лéсть, List. βλ. Лúсть.

Лечу̀ (ἵπταμαι) λέτω = λάτω, λατύω, λατύσσω „ λατύσσει, πτερύσσεται, νήχεται, τινάσσει. Ἡσύχ. (ἐκ τῦ λατάσσω, συγγεν. λάκω καὶ λάζω=λακτίζω. διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἱπταμένων). Ἐκ τῦ λάζω, λάκω, λακέω, καὶ τὸ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Τριπόλει) λαγκεύω=πηδῶ, (ὡς καὶ λάχτα, παρὰ τοῖς αὐτοῖς, ἡ λάκτισις, λάκτη, λάγδη). καὶ τὸ παρ' ἄλλοις λακταρῶ = ἀσπαίρω, (ὡς ἐκ τῦ λακτηρὸς = λακτικὸς)· ἀλλὰ καὶ τὸ Θετταλ. λαγκάζω (ἐπὶ ςρεμμάτων καὶ ἐξαρθρώσεων· οἷον ” ἐλάγκαξε τὸν πόδα, τὸ δάκτυλον) ἐκ τῦ λακάζω, λακέω (κόπτω, ἀράσσω)· ἄλλο δὲ τὸ λαγγάζω, καὶ λογγάζω (βλ. Лу́гъ, καὶ Ῥείμ. λ. λάκω). τὸ Лечу̀ φαίνετ. συγγ. τῦ Лѣзу.

Лéщадь (πλὰξ λεία καὶ λευκὴ) λισσάδα, λισσὰς. ἐκ τῦ Лщу̀. βλ. Лéсть.

Ли (ἆρα; μή; ἐρωτηματ.)=νὴ (ὡς τὸ παραπληρωματ. ἐγώνη, ἐμένη). ἢ μᾶλλον=νὺ, νὺν, λατ. num; (λ = ν· ὡς, Боль, πόν-ος. λίτρον,

νίτρον. κτλ.). Ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν νῦν Λακώνων, ἢ Καυκώνων (Τζακώνων) τίθεται τὸ νὺ συνεχέςατα μετὰ τῶν ῥημάτων ἐπὶ ἐρωτήσεως, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Σλάβοσι καὶ Ῥώσσοις ἀείποτε τὸ Ли· οἷον, ἐνέντσερε νυ; (τὸ ρ = ς, λακωνικῶς = ἔνεγκες, ἤνεγκες;)· δάτσαρέ νυ; (δάκαρ; ἐδάκας = ἐδάης = ἐκάης, συνήθως ἐκάηκες; ἐκ τῦ δαίω). ποίτσερέ νυ; (ποίησερ=ποίησας, ἐποίησας;) Здѣлали? κτλ. ὡς τὸ „τί νυ μ' ἔτικτες; = τί μ' ἐτικτέςνυ; καὶ τὸ νὺν, χωρὶς ἐρωτηματ· „εἶά νυν, φέρε νυν, σπεῦδέ νυν, ἔπεινυ, τῷ ὄνυ, κτλ.

Лижу̀, λίζω = λίγω (ζ = γ· ὡς, ὀλίζον, ὀλίγον.) = λίχω, λείχω, καὶ λίγω, λίγγω, Λτ. lingo, Γρμ. lecken (Οὐλφίλ. laeguan), Γλ. lecher, Ἰτ. leccare, lecco, Λετ. lohku, Λιθ. laku, Καρν. lishem, Σλοβακ. lizem. κτλ. καὶ Ἑβρ. lachach, lak. — Лижа́ніе (λειχὴ) λιχανεία (ὅθεν λιχνεία), κτλ. ἐκ τῦ λίχω, γλίχω, τὸ Σ. γλίφω (φ=χ. βλ. Ла́бжуся).

Ли́къ, λίκη, λάκη, (φωνὴ χαρᾶς· καὶ αὐτὸς ὁ τῶν εὐφραινομένων καὶ ψαλλόντων χορὸς). παρὰ τὸ λίκω, λάκω, ληκάω, Лику́ю (εὐφραίνομαι, ὀρχῦμαι) „ληκᾷν τὸ πρὸς ᾠδὴν ὀρχεῖσθαι (Ἡσύχ.). Καὶ τὸ Γρμ. lachen (γελᾷν)=λάκεν, λακεῖν (ἠχεῖν), ὡς ἐκ τῦ ἤχυ τῦ γέλωτος· καθὰ καὶ τὸ (χλίζειν) κιχλίζειν (kichern)· καὶ τὸ (χάζω) καχάζω, καγχάζω, cachinor, κτλ. βλ. Ῥειμ. λ. γλαύσσω.

Ликъ, καὶ Лицè (πρόσωπον, ὄψις) συγγεν. λύκη, λύξ, λυκὸς, (ἐκ τῦ λύω, λεύω, λεύσσω, ὡς λεῦσσον, λευςὸν), Γρμ. Ant-litz. (ἐκ τῦ ἀρχαίε litan = λεύσσειν). παρ Οὐλφίλ. luz, ludia (ὄψις), Ἰσλ. lit. κτλ. Οὕτως ἐκ τῦ φάω, φάξ (φάκκες = ὀφθαλμοὶ) τὸ λτ. facies (= ὦψ, πρόσωπον). βλ. καὶ Лучъ.

*Лилія (κρίνον) τὸ λτ. lilium, λίλιον = λείριον (λ = ρ· ὡς κρίβανος, κλίβανος· αλφὸς, ἀρφὸς, ἀργὸς.), Γρμ. Lilie, Γλ. lis, Ἰτ. giglio, κτλ.

*Лиманъ, λιμὰν = λιμὴν· ὅθεν καὶ τὸ Τυρκ. liman, iliman.

*Линія, Линея, τὸ λτ. linea (γραμμὴ) Γλ. ligne, Γρμ. Linie, ἐκ τῦ λινέα (ἐλλειπτ. χορδὴ, σειρὰ), λίνεος, λτ. lineus, (λῖνον)· ὅθεν, Линейка (εἶδος ὀχήματος ἀςεγάςυ, ἀπὸ τῦ κατὰ λινέαν (γραμμὴν, σειρὰν) καθῆσθαι τὸς ὀχυμένυς ἀντινώτυς ἑκατέρωθεν (οἷον λινεακή).

Линяю (τριχοῤῥυῶ. καὶ ἐπὶ χρωμάτων ἐξιτήλων=ἐξαλείφομαι) συγγεν. λει(ν)όω, λειόω, λεῖον, λισσὸν ποιῶ. Ἔςι δὲ καὶ λεγνεύω (συνήθ. λιγνεύω) = ἰσχναίνω, -νομαι· καὶ λεγνὸς (λιγνὸς) = ἰσχνὸς, ὠχρὸς = λειρὸς (Ἡσύχ.). τὸ δὲ λίνω (ὅθεν ἀλίνω, ἀλείνω, λτ. lino, Льну) = ἀλείφω. ὅθεν καὶ ἀλινὸν = ἀμαυρὸν (Ἡσύχ.). Ἐκ τῦ λίω, καὶ τὸ λίπω, λείπω (λείφω, λίφω, ἀλείφω), καὶ τὸ λίνω,

καὶ τὸ (λεῖος) λειόω, λισσὸς, λισσόω, κτλ. πρόσθες καὶ τὸ λτ. livo (λίϝω, λίφω) ὅθεν livisco, oblivisco,-scor (=ἐπιλανθάνομαι, παρὰ τὸ λάθω, λήθω, ὅθεν τὸ lateo, λαθέω) ὡς ἐκ τοῦ oblivo = ἀπαλίφω· ἐκ μεταφορ. τῶν ἐξαλειφομένων διὰ τῆς τρίψεως. Παρὰ τὸ λίπω, λείπω (ἀλείφω) καὶ τὸ λείπω, λίπω, λίμπω, λιμπάνω (ἀφίημι, κυρίως, κολλῶ = Γρμ. bleiben = be-leiben, leiben, liben, Γοτθ. lisnan, Ἀγγ. leave). ὅθεν πάλιν μεταφορ. τὸ Забываю (ἐπιλανθάνομαι. Забываю) = ὀπίσω γίνομαι, ἀπογίνομαι, ὑστερῶ, λείπομαι (ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπολειπομένων καὶ ὑστερούντων τινός. οἱ δὲ μνημονεύοντες συντρέχουσι καὶ ἀκολουθοῦσιν οἷς ἐν μνήμῃ φέρουσιν· ὁρμὴ γάρ τίς ἐστι καὶ μένος ψυχῆς ἡ μνήμη). βλ. Бываю.

Ли́па (φιλύρα) συγγεν. λεπὸς, λεπὶς, λέπυρον = liber = βίβλος, βύβλος, ὁ φλοιὸς τῆς φιλύρας· ὡς καὶ φιλύρα πάλιν = liber, βύβλος = λεπὶς, φλόος, φλοιὸς δένδρου, Γρμ. Bast. βλ. Болонъ.

Ли́пкій, Ли́покъ (γλίσχρος, κολλώδης) λίπος, λιπὸς = λιπήεις, λιπαρός. Ли́пну (κολλῶ· ὡς ἐκ τοῦ Ли́пу) λίπω, λίφω, λείφω, ἀλείφω, συγγεν. Льну́. βλ. καὶ Линяю.

Ли́стъ (φύλλον) λίσθον = λίσφον, λίσπον. ἢ λίψ (λίς· ψ = πσ = στ· ὡς ψιὰ, στία, Γρμ. Stein· ψάρ, staar, κτλ.), ὅθεν λίσπος, λίσφος

= λεῖος (λίω) ὡς ἐκ τῆς λειότητος· καθὰ καὶ Γρμ. Blatt = πλατὺ, πέταλον. τὸ δὲ Λεττ. lapas (φύλλον = Γρμ. Laub, Γοτθ. lauf) = λέπας, λέπος, λεπὶς. [Ἐκ τοῦ ὕω (ὅθεν ὕλη, ὕλα, ὕλϝα, λτ. sylva, ὡς καὶ [ὕλον] σύλον, χσύλον, ξύλον· ἢ τοῦτο ἐκ τοῦ ξύω) μετὰ τοῦ ϝ, τὸ φύω, ὅθεν φύλλον, λτ. folium. φυλλὶς, κτλ. ἀλλὰ τὸ Лисшь οὐδὲν πρὸς τὸ φυλλὶς, φυλὶς, ὑλίς]. Листопа́шъ παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ἀρχαίως ὁ Νοέμβριος = φυλλοπετὴς, φυλλοβόλος· διὰ τὰ φυλλοῤῥοοῦντα δένδρα. βλ. Ле́сшь.

Ли́съ, Лиса̀ (ὑποκορις. Лиси́ца, ἡ ἀλώπηξ.) συγγεν. λὶς (ὁ λέων). οὐ γὰρ = λὶς, λισσὸς (μεταφορ. πανοῦργος· ὡς τὸ, κερδώ. [Ἐκ τοῦ λάω, λέω (λεύω, λεύσσω) ὁ λέων· καὶ ἐκ τοῦ λύω, (= λέω, λεύω) λύκη, ὁ λύκος. ἐκ δὲ τοῦ λίω (= λέω, λεύω) λὶς, πάλιν ὁ λέων, καὶ αὐτὸ τὸ Лисъ, ἡ ἀλώπηξ. ἴσως ἀπὸ τῶν γλαυκῶν καὶ χαροπῶν ὀμμάτων, καὶ τοῦ χρώματος· αἴθων γὰρ προσαγορεύεται ὅ, τε λέων, καὶ ἡ ἀλώπηξ (ἤτοι πυῤῥὸς, ξανθὸς, burrus, robeus, rubeus, rufus, ὡς τὸ Γρμ. brandgelb, feuerroth, gelbroth) διὰ τὸ λυκοειδὲς (λύκης = φωτὸς, lucis, Луча̀, ὅμοιον) τῶν τριχῶν. Αὐτὸ δὲ τὸ ἀλώπηξ, ἡ καὶ ἀλωπὼ (συνήθ. ἀλωποῦ) ἴσως ἐκ τοῦ λῶβος, λώβη, λώπη (λωβάω· ἤ, κατὰ Λεννέπ. λωπήσσω, ἀντὶ λοπίζω, λέπω· ὡς καὶ καφώρη ἐκ τοῦ κάφω, σκάφω).

ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ λοβὸς, λόπος, λῶπος (τὸ δέρμα· ὡς καὶ λέπος, λεπορὶς = λτ. lepus, oris, ὁ λαγὼς), λώπηξ (μετὰ τȣ̃ εὐφων α, ἀλώπηξ) λώπης, μεταθ. ὦλπης, Ϝόλπης, ὅθεν τὸ λτ. volpes, vulpes· καθὰ δὴ καὶ τὸ Βόлкъ, Ϝόλκος (ὖλκος, λύκος) καὶ, κ = π, λτ. lupus, μεταθ. ulpus, Fulphus, Γρμ. Wolf. βλ. Вόлкъ καὶ Рысъ (λύγξ.).

Ли́хва (τόκος ἄνομος δανείȣ) συγγ. Лихíй (λύγϜα, λυγὴ=πονηρία, βλάβη). τὸ Γοτθ. laihvan (δάνειον), leihvan (δανείζεσθαι) λήβω, λάβω (λαίβω), λαβὴ (ληϜβὴ) λῆψις? ὡς ἐκ τȣ̃ λαμβάνοντος τὸ δάνειον, ᾧ ἕπονται οἱ τόκοι, καὶ ὃ δίδωσιν ὁ διδὸς ἐπὶ τὸ λαβεῖν, ἀπολαβεῖν· καθάπερ ἐκ τȣ̃ διδόντος τὸ (δάω = δόω, дáю, δάνω, dono) δάνος, δάνειον.

Лихíй, Лíхъ (πονηρὸς, κακὸς) λοίγιος, λύγιος, λυγὸς, λυγρὸς (ἐκ τȣ̃ λύζω, λύγω, lugeo, luctus, luctuosus). ἢ πιθανώτ. λυγὸς (λοξὸς) λέκος, λὶξ, λίγξ. ὅθεν, Лихýю, λυγέω, λοξȣ̃μαι (δολιεύομαι, κτλ.) βλ. Лукà, Лгý.

Лишáй, λειχὴν (ш = χ.) Lichen.

Лишáю(ςερῶ)οὐκ=λήσσω(λήϊζω),ἀλλ' ἐκτȣ̃Лихíй.

Ли́шше (περιττῶς, μάτην) ἴσ. συγγεν. Лишý (λίζω) λισσὸν, συγγ. λοιπὸν, λειψὸν, λειψὸς, ἀντὶ λοιπὸς, λοιπὸν (λείπω). βλ. Лиши́ю.

Ли́шь, μόλις, καὶ ἀποκοπ. λίς? (ὡς λέως=τελέως. καὶ πάλιν, βρῖ=βριθὺ. λὶ=λίαν. κτλ. βλ. Στράβ. Η, 364.). ἢ λὶξ, λίγδην (λίζω, Лижý).

Лицѐ, *βλ.* Ли́къ.

Ліѝ, *καὶ* Льѝ, *λίω*, *καὶ λύω*. [*ἐκ τῶ λίω καὶ τὸ λίϜω, λίβω, λείβω, λτ.* libo. *ὅθεν* Излі́ю, Изливáю (Ливỳ,-вáю) *ἐκχέω* (*οἷον ἐκλειβάω, ἐκλείβω*)· *τῶ δὲ λίω, συγγεν. τὸ λύω,* Льѝ (*ἀναλύω, χωνεύω*)· *καθὰ πάλιν τῶ λίω, λίβω, λίπω* (*λίκω, π=κ*) *τὸ λτ.* liquesco, liquo, *ὅθεν καὶ τὰ ἴκμη, ἰκμὰς, ἰχῶρ = λτ.* liquor, *κατ' ἔκπτωσιν τῶ λ. ὡς, εἴβω=λείβω, ἰκμάω=λικμάω*]. Ли́вень (*ὄμβρος*) *λίβων, λείβων = λιμβρὸς* (*λιβερὸς*) *ὅθεν λτ.* imber (*ἐκπτώσ. τῶ λ. βλ.* Óгнь, *καὶ* Óбразъ).

Лобзáю, Лобызáю, Лобзỳ, (*φιλῶ τοῖς χείλεσι*) *λάψω* (*α σκοτεινὸν = ο, λοψῶ*) *λάπτω, λάπω, λαπίζω* (*Γρμ.* labben, schlappen), *ὡς τῶ φιλοῦντος οἷον λάπτοντός, ἢ* (*λάβοντος*) *λαμβάνοντος τοῖς χείλεσι. καθὰ καὶ τὸ φιλῶ, φίλος, πιθανῶς ἐκ τῶ φίω=φύω, φύομαι ἐμφύομαι* (*ι=υ· ὡς καὶ φύω=φίω, λτ.* fio). *τὸ δὲ λάπτω ἐκ τῶ λάω, λαύω, λάβω, λάπω, ὅθεν καὶ τὸ λτ.* lambo (*λάπτω*), *καὶ* labium (*τὸ χεῖλος*), *Γρμ.* Lippe, *κτλ. καὶ Περσ.* lab. *Ἐκ τῶ λαύω* (*λάβω*) *καὶ τὸ λάμος* (*λαιμὸς κτλ.*) *λάμιον* (*χάσμα*), *ὅθεν ἴσως* (*β = μ*) *τὸ* labium, *ὡς ἐκ τῶ χάω, χέω, τὸ χεῖλος* (*ἢ χαῖνον, καθὰ καὶ τὸ* Гýба, *γύπα, γύπη*), *ὀ γὰρ δήπε παρὰ τὸ λείχω, λεῖχος, καὶ μεταθ. χεῖλος, ὥς τινες ᾠήθησαν, κατὰ τὴν δοκῶσαν συγγένειαν τῶ λτ.* lambo *πρὸς τὸ* labium.

Лóбъ (*Σλαβ. κρανίον. 2, μέτωπον*) *λόβος = λόφος*.

Ловлю̀ (*θηρεύω. ὡς ἀπὸ τȣ̃* Лову̀) *λάβω* (*α = ο, λόβω*) *λάμβω, λαμβάνω. πρβλ. Σανσκρ.* labomi, laboo, laboti, *'Εβρ.* lafat. *κτλ.* Ловéцъ, Ловúтель (*θηρευτὴς*) *οἷον λαβητὴρ* (*ὡς λωβητήρ*) = *λήπτης· καὶ λάβης* (*κυνὸς ὄνομα, ἐκ τȣ̃ λάβω· ὡς καὶ δάκης ἐκ τȣ̃ δάκω. κατὰ τὸ Λάχης, λάχω, κτλ.*). *Ἐκ τȣ̃* Ловлю̀ *φαίνεται καὶ ὁ* Ловáть, *ποταμὸς ἐκβάλλων εἰς* Ильмень, (*βλέπε τὴν λέξιν.*) *οἷον Λαβάτης, Λάβης* (*διὰ τὴν ἰχθυοθηρίαν*). *ἢ τȣ̃το συγγενὲς* Ливáю (Лію̀)· *ὡς λειβὰς. ἢ λοϜάτας, λȣάτης, λȣ́της, = Λȣ́σιος* (*βλ.* Лýка) *ἐκ τȣ̃ λόω, λȣ́ω, λτ.* lavo, *συγγεν. λύω, λίω,* Лію̀.

Лóгъ (*κοίλωμα*). Лóгово (*γύπη, φωλεὰ θηρίȣ*). Ложку̀ (*κοιλόω*), *λάκω, λάχω* (*λάγω, χ = γ = ζ, λάζω, α = ο, λόζω*) *ὅθεν λαχὴ, λάκος λάκκος, λάκκη, λάγκη* (*ἀφ' ȣ̃ συνήθ. λαγκάδιον = κοῖλος τόπος ἐν ὑπωρείᾳ* = Лощúна) *καὶ λόγχη = λάκκος* (*λόχος, οἷον λόγοϜος*) Лóгово, Логъ. *Πρβ. Γρμ.* Loch, Lache, *λτ.* lacus, lacuna, *κτλ.* *Ἐκ τοῦ* Лóгъ (Лóжъ) Лóжица, *ὑποκορ. καὶ 'Ρωσσ.* Лóжка (*κοχλιάριον, λτ.* cochlear, *Γλ.* cuillère) *λάκος = λέκος* (*κοῖλόν, τι, τρυβλίον. οὕτω καὶ λέκη, λόκκη, λεκὶς* (*κ = γ λέγη, λόγη, -γίσκη,* Лóжа, -жка). *τὸ Γρμ.* Löffel *συγγεν.* (*λάφω, λάπω, λάβω, λέπω*)

λόπος, λοπὰς, καὶ λαβὶς (μικρὸν κοχλιάριον, συνήθ. λαβίδα). βλ. Лáбазъ, καὶ Ломлю.

Ложу̀ (κλίνω, κατακλίνω, κατατίθημι) λογῶ (λογέω, ἐκ τῦ λέλογα) λέγω, (ὅθεν Лагáю, Лагáши, Возлагáю, κτλ. α = ο). Лóже, λόχος = λέχος (λέκτρον). εἰς τὸ λόχος ἀνήκει καὶ τὸ λτ. locus (τόπος, ἐν ᾧ δηλονότι κεῖνται τὰ πράγματα), Γλ. loge, κτλ. Ложесна̀ (μήτρα), ὡς λοχία, λοχεύουσα. Налóжница (παλλακὶς) = ἄλοχος, ὁμόλεκτρος, κτλ. βλ. τὸ συγγεν. Лежу̀, καὶ Лáгеръ.

Лоза̀ (κλάδος, κλῆμα, ὅσχος) λυγὴ, λυγὰ [οἷον λυζὰ, λοζὰ, γ = ζ, υ = ο· ἐκ τῦ λυγὸς (= λυγισὸς), ' λύγος, πᾶν τὸ θαμνῶδες καὶ λυγισόν.] συγγ. Лука̀, Лóхъ, κτλ.

Локáю, Лочу̀ (λάπτω) οἷον λακάω, λακῶ, λάκω [κ = π. βλ. Лóпаю) = λαπάω (λαπάζω) λάπω, ὅθεν λάπτω, λτ. lambo (ἐκ τῦ λάπω, μετὰ τῦ μ. ὡς ἐκ τῦ λάβω, λάμβω), Κτσξ. schlappen· [α = ο, καὶ ω· ὡς, λώβη, labes κτλ.]

Лóкоть, βλ. Лáкоть.

Ломлю̀, Ломáю (θραύω, κλάω, ἐκ τῦ Лому̀) λάμω· (ὡς ἐκ τῦ λίω, εἶπον λίμω, ὅθεν τὸ λτ. lima· οὕτω φαίνεται καὶ ἐκ τῦ λάω, λάμω)· ὅθεν Лóмъ (θραῦσμα) οἷον λάμος = λάκος, ῥάκος. [λάω, λέω, λίω, λόω, λύω, ἐπὶ σημασίας ξέσεως, ῥήξεως, κοιλώσεως, συγγενῆ· ὅθεν, λάκω, λάπω, λέπω, λίπω, λίζω,

κτλ. βλ. Лémехъ καὶ Ῥείμ. λ. λέπω. ἴσως δὲ τὸ/Ломлю (Ломy) = (Лópy) Лópaю π=μ. ὡς, πεδὰ, μετὰ]. παῤβλ. Γρμ. lähmen (παραλύειν, χωλῦν, θραύειν, κτλ.)

Лóно (κόλπος) λῶνος, μεταθ. ἐκ τῦ ὤλνος, ἀντὶ ὤλενος, ὠλένη, ὅθεν καὶ τὸ λατ. ulnus, ulna. ἐκ τῦ ὦλος, ὠλὴν, Γοτθ. alleina, Γρμ. Ellen, Ἀγγλ. ell. Δαν. aln, alen, Ἰτ. alna, Γαλ. ἀρχ. aulne, ὅθεν τὸ aune (πῆχυς). Ἡ δὲ μετάθεσις τῦ Лóнa ἐκ τῦ ὤλνος, ὡς τὸ λέμινς, ἀντὶ ἔλμινς· „ λέμινθες, ἔλμινθες (Ἡσύχ. ὅθεν αἱ συνήθ. λεβίθες, θ = μ.). Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ, λίνος = ὄλινος, ὄλενος. Κύπριοι (=ὤλενος) κατ' ἀποκοπήν· ὡς „ λέβινθος = ἐρέβινθος (συνήθ. ῥεβίθι, ῥοβίθι), Ἰλεὺς = Ὀϊλεύς, ἴξαλος=αἴξαλος. κτλ.

Лопáта (πτύον) λοπάδα, λοπὰς (λέπω, λάπω, λάφω, γλάφω, διὰ τὸ κοῖλον τῦ πτύυ. ὅθεν, ὡς ἐκ τῆς ὁμοιότητος) 2, ὠμοπλάτης (ὡς καὶ Συνήθ. κουτάλα = κοτύλη, ἡ ὠμοπλάτη). 3, = λοπὸς, λέπος, λέπυρον, (ὡς λεπαςὴ), συγγ. Лóпость.

Лóпаю (θραύομαι, ῥήγνυμαι) λαπέω = λακέω λάκω. (π = κ· ὡς, λίμπω, linquo. ἵππος, ἴκος, ἴκϜος, equus· πέμπε, quinque). Лóпанецъ (χύτρα τεθραυσμένη) οἷον λάπανον, ἀντὶ λάκανον, ἢ λάξανον [ὅθεν συνήθ. λάτσανον, λατζανίζω· ὡς τραύξανον, λείψανον, κτλ.

εἰς ανον) = λάκισμα, λακὶς, λάκος, Γρμ. Laken, λακερὸν, ὅθεν λτ. lacer, lacerus, lacero.

Лóпость, λόπος, λόφος (ἄκρον πίλου.) 2, λόπος, λοπὰς (τὸ πλατὺ τῆς κώπης). βλ. Лопáта.

Лóпоть (παλαιὸν ἱμάτιον) λῶπος (λάπος) λάφος, λαῖφος „ λαίφε' ἔχοντα ('Οδ. N. 399.). Γρμ. Lappen (ῥάκος) καὶ Lumpen, 'Ισλ. lapp, κτλ. συγγεν. Лóпаю.

Лóскутъ (ῥάκος) λάσκος, λάξος, ἀντὶ λάκος, λακίς. [λάκω, λάζω, λάξω (λάκσω, λάσκω.) λτ. laxo (χαλῶ), ὅθεν λαγὼν, λαγαρὸς = λαπαρὸς, κτλ. λάκω = λάπω.]

Лóскъ (ςιλπνότης τῶν λείων. συνήθ. ὑάλισμα.) Καρν. lisk, lesk, leskanie (λάμψις) κτλ. Лощу̀ (λειόω, λιςρόω) συγγεν. λαύσσω, λεύσσω, λεύσσω (λύσσω, λύζω, λύξω, λύσκω, υ = ο, λόσκω.) λὺξ, λυκὸς (λόξ). ἐκ τοῦ λάω, λαύω (λάβω, λάπω, ὅθεν λάμπω) λαύσσω γλαύσσω = λέω, λεύω, λεύσσω (καὶ λέβω, Ϝλέπω, ὅθεν βλέπω, γλέπω), ὡς ἐκ τῆς λαμπρότητος καὶ τοῦ φωτός. οὕτω καὶ (λαύω) γλάφω· γλύφω (λύϜω)· λεῖος (λέω) λειόω, λτ. lævis, iævigo· (λίω) λισσὸς, λιττὸς, λὶψ, λὶς, λισσόω, Γλ. lisser, κτλ. (διὰ τὴν ςιλπνότητα τῶν λείων). ὅθεν καὶ Лощи́ло = λεῖςρον. βλ. Гла́жду· ὡς, λισσὸς, λισπὸς=λιξός, ὅθεν λίσγος. [παρβλ. Γρμ. glätten (glatt)

gleissen, Glas, glänzen, Glanz, Glenz; χωρὶς γ, Lenz· ὡς, καὶ lauren (λαύσσειν) glauren, gluren, glaren, glarren· καὶ συνήθ. γαλερίζω, γαλερίζω (βλέπω ἀμαυρὸν), ἐκ τῦ γλάω (γλαύω) γαλάω, γαλερὸς, γαληρὸς = γαληνὸς, λαμπρός. βλ. 'Ρείμ. λ. γλαύσσω]. βλ. τὸ συγγεν. Лужу̀.

Лоха́нь, Лаха́нь, λακάνη, αἰολικ. = λεκάνη.

Ло́сь (ἀλκὴ, cervus alces) ἐ-λλὸς. βλ. Еле́нь.

Ло́хъ (ἄγνος, ἢ eleagrus angustifolia) λύγος. (υ = ο, λόγος· γ = χ, λόχ-ος) Σ. λυγαρία· (καὶ τὸ ἄγνος ἐκ τῦ ἀγνύω = λυγίζω. βλ. Лука̀, Лоза̀, κτλ.)

Лу́бъ (φλοιός) λόπος, λοπὸς· ὡς λτ. liber. βλ. Луплю̀.

Лу́гъ (λειμὼν, λιβάδιον) λόχος (λόχμη) λτ. lucus· καὶ τὸ Συνήθ. λόγγος (δάσος = ξύλοχον) ἐκ τῦ λόχος, παρενθ'. τῦ γ· ὡς, λογὰς λογχὰς (βλ. Лу́згъ). Τὸ δὲ λτ. longus, Γρμ. lange (μακρὸς) ἐκ τῦ λαγγάω, λτ. langueo, λαγγάζω· καὶ λογγάζω = ἐνδίδωμι (lange machen, μηκύνω, ὅθεν ἀναβάλλομαι, ὀκνῶ.) ἀφ' ὗ καὶ λαγγὼν, λαγγώδης (= λτ. cessator, tricosus, ὀκνὸς), ὅθεν longus, λογγός.

Лу́да (ἱμάτιον μίμυ γελωτοποιῦ)' λῆδα, λῆδος, λήδιον (τριβώνιον εὐτελές. 'Ησύχ.). τὸ δὲ λυδὸς, λυδίων, ludio, ludius = μῖμος (παντομῖμος) παρὰ Ρωμαίοις, (βλ. Διον. 'Αλικαρ. 'Αρχ. Β, 71.). ἢ συγγεν. Луди́шь, Лужу̀.

Луда̀ (*σκόπελος ἐξέχων τοῦ ὕδατος*) *λύττος*, *ἡ λυττὸς· ὅθεν καὶ τὸ λτ.* littus (*αἰγιαλὸς*). „*λυττὸς*, *ὁ ὑψηλὸς τόπος* (*Ἡσύχ. καὶ Στέφ. Βυζάντ. λ. λυκτὸς.*)

Лу́жа, (*βόρβορος*, *ἰλὺς*) *συνήθ. λοῦσα* [*συγγεν. λύω*, *λτ.* luo, lutum, lues=*λῦμα*, *λύθρον*, *καὶ λύμη*, *ἡ*, *ὅθεν ἡ Σ. λούνη* (*μ=ν*). *ἐκ τοῦ λύω*, *λόω*, *καὶ λόω*, *συνήθ. λοῦζω*, *παρὰ τὸ λούσσω* (*ὡς ἐκ τοῦ νίω*, *τὸ νίσσω*, *νίζω*), *ὅθεν καὶ οἱ Λουσσοί*, *καὶ τὰ Λοῦσσα*, *χώρα ἐν Ἀρκαδίᾳ· καὶ ἡ Λουσηΐς Στύξ· καὶ Λούσιος ποταμὸς*, *κτλ. βλ.* Ловлю̀]. *Πρβλ. τὸ Λούγεον ἕλος* (*Στράβ. Ζ*, 314), *καὶ Λούγαν*, Лу́га (*ποτάμιον καὶ πολίχνην εἴκοσι μιλίων μακρὰν τῆς Πετρουπόλεως*), *καὶ* Лу́за *δέ*, *ἄλλο ποτάμιον προσβοῤῥότερον*, *ἐκβάλλον εἰς Δουΐναν* (Двина̀). *οἷον παρὰ τὸ λύω*, *λύϜω*, *λύγω*, *λύζω* (*λούζω*, *λοῦζα*)· *ἢ λύζω=κλύζω* (*βλ. Ῥείμ. λ. λύζω*).

Лужу̀ (*γανόω*) *λύζω*, *λύσσω* [*ἀντὶ λεύσσω = λάμπω· συγγεν. λύκη*, *λύξ*, *λυκὸς*, *λευκὸς*, *λτ.* lux, luceo, *καὶ λύχνος* (*λύκινος*, *λύχινος*), *καὶ λύγδος* (*λύγος*, *παρενθέσ. τοῦ δ. ἅτε λίθος λευκὴ καὶ ςιλπνὴ*) *κτλ. συγγ.* Лощу̀. *βλ.* Лóскъ. *καὶ* Гла́жду.

Лузанъ, *ληδάριον*, *συγγεν.* Луда̀.

Лу́згъ (*κανθὸς ὀφθαλμοῦ.*) *λυσγ-ὸς = λυσκὸς*, *λυκσὸς*, *ἀντὶ λοξός.* (*βλ.* Глу́згъ, *καὶ* Лука̀). *Οὕτω καὶ τὸ κανθὸς παρὰ τὸ κνάω*, *γνάω*, *γνάμ-*

πτω=κάμπτω. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ λογὰς = κανθὸς, καὶ τὸ λευκὸν τῦ ὀφθαλμῦ, καὶ ὀφθαλμὸς (Καλλίμ.). ὁ δὲ Ἐτυμολόγ. γράφει λογχάς· ὡς, λόγγη καὶ λόγχη = λαχὴ· καὶ ἐκ τῦ λόχος, τὸ συνήθ. λόγγος.

Лукà (καμπὴ. Ἰλλυρ. = κόλπος) λυγὰ = λυγὴ, λύγος. ἐκ τῦ λύγω=λέγω (κλίνω, Γρ. legen, ὅθεν lehn, lehnen.) ἀφ' ὗ λοξὸς (καὶ τὸ Λτ. luxus, luxatus, luxatio, lucta, καὶ τὸ Γρμ. luck, ὅθεν locker· καὶ Locke = ἕλιξ, κτλ.) λίξ, λικερὸς, λικρὸς (λικὸς, liquus, obliquus.) λέχριος, κτλ. βλ. Лýкъ, καὶ Клюкà, καὶ Лозà, (ζ = γ = κ.)

Лукáвый, Лукáвъ (πονηρὸς) λυγαῖος (λυγάϜος γ = κ, λυκάϜος) λυγηρὸς, λυγιςὸς (ἐκ τῦ λυγὸς, λυγὴ, λύγος = ςρεβλὸς) συγγεν. Лукà. [Ἄλλο τὸ λυγαῖος (ἐκ τῦ λύγη, σκιὰ, σκότος) = σκοτεινὸς· καὶ τὸ λύγιος, (λυγερὸς) λυγρὸς, καὶ, υ = οι, λοίγιος, λοιγὸς ἐκ τῦ λύζω, λτ. lugeo, luctus, luctuosus]. Лукáвлю, Лукáвню (πονηρεύομαι, δολιεύομαι· ὡς ἐκ τῦ Лукáву) λυγάϜω = λυγόω, λυγίζω, (λυγὸς, λύγος = λοξόω, λοξῦμαι, ςρεβλῦμαι). βλ. καὶ Лихíй.

Лукóшко, Лукнò (κανοῦν) ἐκ τῦ Лукà· (ἢ παρὰ τὸ λεῖκνον, λίκνον.) βλ. Лыко.

Лýкъ (τόξον) λύξ = λύγξ (ὡς ἐκ τῦ σφίξ, σφίγξ.) ,, λύγξ, τόξον (Ἡσύχ.) συγγεν. λίγξ, λίξ (λίκρος, λοξὸς)· ὡς καὶ, βιὸς, ἐκ τῦ

βίω = μίω (ςρέφω, λυγίζω), καὶ τὸ Γρμ. Bogen, ἐκ τῦ biege, bage = βάγω, ἄγω (ἀγνύω, ὅθεν ἄγκος, ἀγκύλος)· συγγ. Лукà. (βλ. καὶ Клюкà). ἔςι δὲ καὶ ἄλλως τὸ λύγξ = λίγξ· ὡς καὶ λύγδην = λίγδην· καὶ λύχνος, συγγ. λιγνὺς· καὶ τὸ Γρμ, kluck, klick. κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. λύζω. πρβλ. καὶ Люблю̀).

Лу́къ (σκόροδον. 'Ιλλυρ. luk, κρόμμυον· luk beljj, σκόρσδον· luk por, πράσον· luk divjj, βολβὸς) συγγεν. Γρμ. Lauch, κατὰ διάλεκ. louch = λάχος (α = ο, οἷον λόχος, λοῦχος) κατὰ τὸ 'Ελλην. λάχανον (ἐκ τῦ λαχαίνω, λάχω, λάκω = σκάπτω, ὀρύσσω. βλ. Ло́гъ).

Лунà (σελήνη) λτ. luna, ἐκ τῦ λυνὸς λυνὰ· „λυνὸν, λαμπρὸν ('Ησύχ.) παρὰ τὸ λύω αἰολ. = λύω, ὅθεν λύκη, λυκὸς, λύξ, lux, λύχνος· ὡς λέω, λεύω, λευκὸς. κτλ. Τὸ λυνὸν τῦ 'Ησυχίυ ἔδοξέ τισι τῶν κριτικῶν ἐκ τῦ λατιν. luna· τῦτο δὲ παράγυσι κατὰ συγκοπὴν ἐκ τῦ lucina. βλ. Лу́чъ.

Луплю̀ (ὡς ἀπὸ τῦ τῦ Лупу̀) λοπῶ, λοπάω, λόπω, καὶ Fλύπω (γλύφω) = λέπω, λεπίζω. Γρμ. lauben, κτλ. βλ. Ли́сть, καὶ Лущу̀.

Лучу̀ (τυγχάνω, περιτυγχάνω, εὑρίσκω.) ἴσ. λάζω (α = ο = υ, οἷον, λυζῶ) λαζύω, λάζυμι, λάζυμαι (λαμβάνω. ἐκ τῦ λάβω, λάζω). ὅθεν, Получа́ю (δέχομαι, ἀπολαμβάνω τὸ ἀπόςαλμα.) οἷον ἀπολάζω, -ζομαι. Раз-

лучáю (*διαχωρίζω*, *διακρίνω*, *ἀφορίζω*) *διαλαμβάνω* (dirimo, distinquo).

Лутóкъ, *καὶ* Лутóчекъ (*εἴδη αἰθυιῶν*, *ἤτοι δυπτῶν*) *ἐκ τοῦ* (*λέω*=*λίω*, Лiю) *λοῦτος*, *λούτης*(*λέςης*) *ὡς καὶ δύπτης*, *καὶ κολυμβὶς*, *καὶ συνήθ. βουταναρία*, *καὶ βουτακίδιον ἐκ τοῦ βουτῶ*, =*βυθῶ*, *βυθίζω· καὶ Γρμ.* Taucher, *ἐκ τοῦ* tauchen, taufen=*δύπειν*, *δύπτειν· καὶ τὸ λτ.* mergus, *ἐκ τοῦ* mergo (*βυθίζω*.) *βλ.* Лýжа.

Лучи́на, *βλ.* Лýчъ.

Лучи́ца (*δόναξ*, *κάλαμος*) *ἐκ τοῦ* Лýчъ, *λύξ*, *λύκη* (*οἷον λυκίσκα*, *λυκίτσα*, *ὑποκορ.*) *διὰ τὸ λάμπειν τὸν κάλαμον καιόμενον. Οὕτω καὶ τὸ κάλαμος, παρὰ τὸ κᾶλον*, *κάλω*, *κάω* (*καίω*)· *Τὸ δὲ* Лучи́ца *οὐ παρὰ τὸ λωτὸς* (*λώταξ*, *λωτίσκη*, *ὅθεν καὶ ὁ ἐκ τοῦ λωτοῦ αὐλὸς*, *λωτὸς ἢ λοτὸς*, *κατὰ τὸ δόναξ*). *βλ.* Лýчъ.

Лýчшiй (*κρείττων*) *ὡς ἐκ τοῦ* Лýчше (Лýчъ) *λῷςος*, *λῴων. ἐκ τοῦ λάω*, *λῶ* (*θέλω· ὡς καὶ ἐκ τοῦ βέλω*, *βόλω*, *τὸ ἄρρητον βελὸς*, *βέλλος*, *λτ.* bellus, *ὅθεν βέλτερος*) *λωὸς*, *λώϊος*, *λωΐων*, *λῴϊςος*, *λῷςος· ῳ* = *οι* = *υ* = у (*λοῦστος* = *λοῦτσος*, Лýчше).

Лýчъ (*ἀκτὶς*) *λύξ*, *λύκη* (*λυκὸς*, *λευκὸς*), *λτ.* lux, *Γρμ.* Leuchte, Licht, *Γαλ.* lucur, *κτλ. ὅθεν*, Лучи́на (*δᾷς*), *λτ.* lucina (*λυκίνα*, *λύκινος· ὅθεν συγκοπῇ*) *λύχνος*, *λυχνὶς*, *λυχνία. κτλ. βλ.* Лунà, Лужỳ, Лицè, *κτλ.*

Лущу̀ (*λοπίζω, λέπω*) *ἐκ τȣ̃ λύω, λύϜω, λύβω, λύπω, Ϝλύβω* (*ὡς ἐκ τȣ̃ λέω, λέπω*) *γλύφω*, glubo, *μέλλων γλύψω, λύψω*, (*ψ = ξ = κσ σκ* = щ· *λύξω, λύσκω*, Лущу̀). *Ἴσως δὲ καὶ ὡς ἐκ τȣ̃ λέπω, λύπω* (*κ = π*) *λύκω, λύξω· ὅθεν* Лускà, Лущà (*λέπος, λέπυρον, κέλυφος*) *λοπὸς, λόπος, π = κ· οἷον, λόκος, λόκη, λόξος, λόξη, λόσκη* (*ὡς, λίσπος, λίσκος, λίσγος, ἐκ τȣ̃ λίω = λέω, λύω, κτλ.*) *βλ.* Лыко, *καὶ* Лóскъ.

Лыва (*δάσος ἑλῶδες*), *λιβὰς, λιβάδιον, λείβηθρον· ἐκ τȣ̃ λείβω, λίβω* = Лію̀, Лью̀. *συγγεν.* Левáда.

Лыко (*φλοιὸς φιλύρας, ἢ ἰτέας.*) *λίκος, ἀντὶ λέκος* (*ὡς λίκρος, λέκρος*) = *λέπος, λόπος. κ = π· ὡς καὶ λέκυς, λέκις, = λεπὶς, λέπυρον* (*ὅθεν λέκιθος*)· *ἢ λύγος, συγγεν* Лукà, *καὶ* Лукнò (Лукóшко, *κανȣ̃ν ἐκ φιλύρας πεποιημένον*) *οἷον λυγινὸν, λυγηρὸν* (*κυρτὸν*), *ἢ ἐκ λύγου, ἱμαντῶδες φυτοῦ πεπλεγμένον· οὕτω καὶ τὸ τῆς συνηθ. γαλύκα, γαλύκιον, ἀντὶ γλύγα, γλύγιον, Ϝλύγειον* (*λυγὴ, λύγιον*) *λυγηρὸν, ἢ ἐκ λύγȣ πεποιημένον, παρενθ. τȣ̃ α· ὡς ἐκ τȣ̃ γλύφω τὸ* (*γελύφω, γαλύφω*) *κελύφω, κέλυφος, κελύφη, καλύφω, καλύπτω· ἢ, καὶ ἐξ αὐτȣ̃ τȣ̃ καλύβω, καλύπω, καλύπτω, αἰολ. καλύσσω* (*ὡς κάλυξ, καλύκιον*) *γαλύκα, γαλύκιον. ἢ καὶ* = *κελύφα, -λύφη, κελύφιον· φ = χ. κελύχιον* (*χ = κ· γαλύκιον*)

κέλυφος (ὅθεν καὶ τὸ Σ. κολέφιον, κτλ.) διὰ τὸ κοῖλον δηλονότι τοῦ σκεύους.

Лылы̀ (ἀπάτη) λείη (παρενθ. λ.) ἐκ τοῦ λεῖος, λεία, λίω, ὅθεν λίς, λισσὸς, λισπὸς· καὶ λίσβη, ἀλίσβη = ἀπάτη. (βλ. Лéсть). Παραβάλοι δ' ἄντις καὶ τὸ λάλλη, λάλλω (λαλῶ) λτ. lallo (κατὰ μεταφορὰν, ὡς καὶ τῶν ἀπατηλῶν κατακηλούντων, καθάπερ οἱ βαυκαλοῦντες τὰ βρέφη. βλ. Лю̀.)

*Лыскáрь, λισγάριον, λίσγος, λτ. ligo. (σημείωσαι ы = ι.) βλ. Лущу̀.

Лы́сый, Лы́съ, λισσὸς (ὁ φαλακρὸς) συγγεν. Лущу̀· ὡς καὶ τὰ, λέω (λέπω), λύω (λύφω, γλύφω), λίω, λίς (λισσὸς). κτλ.

Льзя (ἔξεστιν, ἔνεστιν). ἔξεστι τὸ licet πρὸς τὸ Льзя παραβαλεῖν; τὸ δὲ licet ἐκ τοῦ ἀρχαίου liceo, lico = liquo, linquo (λίκω, λίγκω· κ = π) = λίπω, λίμπω, λιμπάνω· καὶ λείπω, ὅθεν καὶ τὸ Γοτθ. lifnan, ἀγγλ. léave, Γρμ. bleiben (be—leiben, liben)· καὶ τὸ Льзя ἐκ θέματος Лег (ζ = γ· καὶ γ = κ) λείκει = λείπει = λείπεται = ἀφίεται = ἐφεῖται; ἢ συγγεν. Лѣзу = λάζω (δράσσομαι, λαμβάνω, ὡς ληπτὸν, ἐφικτὸν) οἷον λαιστὸν, ληϊστὸν;

Льну̀ (κολλῶ, ἀλείφω) λίνω. [ὅθεν ἀλίνω, λτ. lino, linio, κτλ. ἐκ τοῦ λίω, παρ' ὃ καὶ λίπω, λείπω (Ли́пу) Ли́пну, λείφω, ἀλείφω, ἀλέπω ἀλέφω, λέφω (Лѣпу̀) Лѣплю̀.] βλ. Линя́ю.

Лѣвый (Лѣвъ) λαιϝὸς (λαιβὸς· ὡς, λαιφὸς) λαιὸς (ἀριςερὸς) λτ. laevus. (τὸ Γρμ. link, ἴσως ὡς τὸ λίγξ, λίξ = πλάγιος). Лѣвица, (ὑποκορις. ὡς ἐκ τȣ̃ Лѣва̀) λαιϝὰ, λαιϝὴ (ἡ ἀριςερὰ. ἐλλειπτικ. τȣ̃ χειρ. ὡς καὶ τὸ Десница). Лѣвша̀, ἀριςερόχειρ, ὁ τῇ ἀριςερᾷ χρώμενος (ὡς τὸ συνήθ. ζερβὸς, βλ. Шуй) οἷον λαίϝας, λαίαξ.

Лѣзу, Лѣзаю, Лажу (ἀναῤῥιχῶμαι) λαίζω=λάζω (ὡς θναίσκω, θνάσκω) συγγεν. Лечу. (οἱ ἀναῤῥιχώμενοι λατύσσȣσι, λάζȣσι). λαΐζω, λέγȣσι νῦν τὸ συνηθέςερ. κȣνῶ οἱ περὶ τὸν Πόντον (=λαίζω· ἢ ἐκ τȣ̃ ἀλαΐζω, ἀντὶ σαλαΐζω, σαλάσσω, σάλω = ȷάλω, ἅλλω.)

Лѣнивый, Лѣнивъ (ὀκνηρὸς, βραδὺς). Лѣнь, Лѣность (ὀκνηρία, βραδύτης). Лѣнюся, ὀκνέω (ὡς ἐκ τȣ̃ Лѣну) ἐ-λιννύω, ἐ-λιννὺς, ἐ-λιννὸς (ἐκ τȣ̃ ἐλινὼ = ἐλίω, ἐλίσσω.) ἢ (λένω=λέω, λεῖος, λειόω· καὶ λίνω (λίω) Льпу = λείφω, ἀλείφω· ὡς καὶ γλίσχρος ὁ ὀκνηρὸς); πρβλ. λτ. lenio, lenis, lentus, Γλ. lent, κτλ.

Лѣплю (ἀλείφω, κολλῶ· ὡς ἐκ τȣ̃ Лѣпу. βλ. Льну) λέφω (λέπω) λείφω, ἀλέφω, ἀλείφω (ὅθεν ἄλειφαρ, ἄλεφας, ἄλεπας, λτ. adeps=aleps, δ=λ). 2, τυπῶ ἐν μήτρᾳ, προσπλάττω, Γλ. mouler, modeler (διὰ τὴν ὑποκειμένην λιπαρὰν καὶ ἀλείφατος ὁμοίαν ὕλην, ἢ ἀλοι-

φὴν, ἐν ᾗ προσκολλᾶται, καὶ τυπεῖται τὸ τυπόμενον.)

Лѣпый, Лѣпъ (εὐπρεπὴς, καλὸς) συγγεν. λτ. lepidus, λεπτὸς (λέπω, λέπος, λτ. lepor: ὡς ἐκ τοῦ λάπω, γλάπω, γλάφω, γλαφυρὸς.) συγγ. Луплю, κτλ. ὡς καὶ τὸ Ϝλύπω, γλύφω = γλάφω, λάπω = λέπω. ὅθεν (пре-лѣпый) ὁ Σ. Πέρλεπες, Πρίλεπες (πόλις Παιονίας = περίλεπτος, περικαλλής).

Лѣсъ, λαῖσος = λάσος = δάσος (ὅθεν λάσιος = δασὺς· δ = λ· ὡς, λάκρυμα, δάκρυμα. Ἐκ τοῦ λαῖσος ἔμεινε τὸ λαισήϊον, λαισὰς, λαίσεα, κτλ. = λάσια, δασέα). 2, Лѣсъ = ξύλον, δένδρον. [ὡς καὶ ξύλοχος = δάσος. ἐκ τοῦ ξύλον (ξύλος) ξίλοξ, ξύλοχος· κατὰ τὸ δρύος, δρύοξ, δρύοχος.]

Лѣто (θέρος. καὶ ὅλον τὸ ἔτος) ἔτος μετὰ τοῦ προστιθεμένου λ. [λέτος· ὡς, ἀπήνη (λαπήνη) λαμπήνη· ἄχνη, λάχνη· ἴγδος, λίγδος· κτλ. βλ. καὶ Весна]. Лѣтошній (θερινὸς, ἐπέτειος) λ-ετήσιος. ὅθεν καὶ Столѣтіе ἡ ἑκατονταετηρίς.

Лѣть (ἔξεστιν· ἐκ τοῦ Ли, есть· ὡς, нѣть ἐκ τοῦ ни есть.)

Лѣха (τάξις· ὡς τὸ, πρασιὰ) λόχος (λόχη, ἐκ τοῦ Лежу, λέγω) " воз-легóша на лѣхи на лѣхи κατε-λέγησαν ἀν λόχοις ἀν λόχοις = " ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ (Μάρκ. 5, 40.)

Лѣчу̀ (*ἰατρεύω. τὸ θέμα Лѣк.*) *ἀ-λέξω, ἀλέκω·* (*ὡς, δύρομαι = ὀδύρομαι*). Лѣкáрство (*φάρμακον ἰατρικὸν*), *καὶ* Лѣкарь (*ἰατρὸς. πρβλ. Γοτθ.* leikeis, *ἀρχ. Γρμ.* lacknir) *οἷον ἀλέκωρ, ἀλέκων, ἄλκαρ* (*ἀλέκαρ, λέκαρ*) *ἐκ τȣ̃ ἀλέκω, ἄλκω, ἀλκτὴρ. καὶ ἀλέξω, ἄλεξις, ἀλέξιος· ὅθεν καὶ τὸ κύριον τῆς Σ.* (*ἔν τισι χωρίοις θετταλικοῖς*) *Λέτσιος = Ἀλέξιος* (*ἀποκοπ· λέξιος, ὡς καὶ* Лѣчу̀, *λέξω, ἀντὶ ἀλέξω*) *ἀλεξητὴρ, ἀλεξητήριον. Ἢ μήποτε τὸ* Лѣчу̀ = *λέκω, κ = π, λέπω, ἀντὶ ἕλπω, ἄλπω μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ θ θέλπω, θάλπω* (*ἐκ τȣ̃ ἄλω, λτ.* alo, *ὅθεν καὶ ἀλέθω, ἄλθω = ἰατρεύω*); *ἔςι δὲ κυρίως τὸ* Лѣкарь *κατὰ τὴν εἰς* arius, *λατ. κατάληξ. καὶ συνήθ. εἰς ρις ἐκ τῆς εἰς ρος καὶ ριος ἑλληνικ.* (*οἷον, λεκάριος, λεκάρις· ὡς ἀλεξητήριος, θαλπτήριος ὢν ὁ ἀλθεύς*). *Ἄλλοι δέ τινες παράγȣσι τὸ* Лѣчу̀ *ἐκ τȣ̃* Лéгкій.

Лю̀, Лю̀ (*φωνὴ ἐπὶ βαυκαλίσεως βρεφῶν*) *λὰ, λὰ. λο, λό. κτλ. ὅθεν* Люлю́каю *λάλλω, λτ.* lallo, *Γρ.* lallen, einlullen, *Σβ.* lulla, *κτλ. ὡς, λαλαγέω.*

Люблю̀ (*ἀγαπῶ, ἐρῶ· ὡς ἐκ τȣ̃* Любу̀). Любы̀, *καὶ* Любóвь (*ἀγάπη*) *συγγεν. λίβω* (*ὅθεν λίμβω, λιμβεύω-ομαι· ἐκ τȣ̃ λίπω, λιπτὼ, αἰολικ. λίσσω, = γλίχω, γλίχομαι*) *λίψ, λιβὸς* (*λιβὴ*) = *ἐπιθυμία* (*Ἡσύχ.*) *λτ. ἀρχ.* libo (*ὅθεν τὸ,* libet, libens, libido.) *Γρμ.* lie-

ben, Liebe, *Ἀγγλ.* lief, leef, *Σκρ.* loab, *κτλ.* — *τὸ Σερβ.* Льубим = *φιλῶ* (*ὡς καὶ φιλῶ = ἀγαπῶ, καὶ = φιλῶ τοῖς χείλεσιν = ἀσπάζομαι*)· *ἄλλοι παρέβαλ. τὸ* Люблю (Любу) *κατὰ μετάθεσιν πρὸς τὸ φιλῶ* (*λιφῶ, λιβῶ*). *ἔςι δὲ τὸ* Люб—(Любу) *πρὸς τὸ λιβ—*(*λιβῶ*) *ὡς τὸ λύχνος πρὸς τὸ λιγνὺς* (*παρὰ τὸ λύκη ἀμφότερα*)· *ὅτω καὶ μιςύλλω, καὶ μυςίλλω· ἰλὺς, καὶ ὕλις· ὕββος, καὶ* gibbus· *κοῖλον καὶ* cilium (supercilium), *κτλ.* (*βλ.* Лукъ). *πρόσθες καὶ τὸ λίβος, λιβὰς, λίβω, λείβω, καὶ* (*λέλοιβα*) *λοιβή· τὸ δὲ Σλαβ.* ю = οι = ου = υ = ι.

Людъ, *πληθ.* Люди (*λαὸς-οἱ. ἐκ δὲ τῦ λαὸς τὰ*) *λῆτος, λάϊτος, λαῖτος, λήϊτος, λέϊτος, λεῖτος* (*λαϊκὸς, δημόσιος*), *Γρμ.* (Leut) Leute, *'Ισλ.* liod, *'Ολλ.* luiden, *Λετ.* liaudis, *Βοεμ.* lidè, *Πολ.* lud, ludźie. *Πρβλ. καὶ 'Εβρ.* leum, leon· *τὸ δὲ 'Αλβαν.* neres = *ἀνέρες* (*ἀνθρώπων πλῆθος, ὄχλος*).

*Лютня *Ιλ.* luth, *Γρ.* Laute, *'Ιτ.* liuto, *'Ισπ.* laud, *μ'. λτ.* laudis, lautus, *συνήθ. λαῦτον, λαβῦτον, λαγῦτον, ἐκ τῦ 'Αραβ.* laud, alaud.

Лютый, Лютъ (*ὠμὸς, θηριώδης*)· Лютѣю (*θηριῦμαι, ἀγριαίνω*) *λυττάω, λυττῶ* (*λυττὸς*) *λυττήεις, λυττῶν* (*λύσσα.*)

Лягаю, *λαγέω, ἀντὶ λακέω, λάκω* (*λάξω, λάξ*) *λακτίζω. = ἀρχ. Γρμ.* läke, löke, *Γοτθ.* laike.

Лягу́шка (*βάτραχος· ὡς ἐκ τῦ* Лягу́шъ) *παρὰ τὸ* Лягáю (*ὡς σκαίρων*), *λάξ* (*λάγς, λάγαξ*) *λάκτης*.

Ля́дія, *καὶ* Ля́двея, *Ῥωσσ. ὑποκορ.* Ля́шечка, Ля́шка (*μηρὸς*), *Βενδ.* ládia, *λαγὼν* (*γ = δ, λαδὼν· ὡς, γλυκὺς, δυλκὺς*, dulcis · *δνόφος, γνόφος· ἔρδω, ἔργω*), *Γρμ.* Lende, *ἀρχ.* lancho, *Γλ.* longe, *Ἰτ.* longia, lonza.

Ля́кій (*λοξὸς, κυρτὸς, καμπτὸς. τὸ θέμα* Ляк, Ляг.) *συγγεν.* *λοξὸς* [*λακὸς, α = ε, ἀντὶ λεκὸς, ἐκ τῦ λέγω* (*λίγω*) *λίξ, λίκος*, licus, liquus, olbiquus, *ὅθεν καὶ* (*λικερὸς*) *λικρὸς, καὶ* (*λεκὸς, λεκερὸς*) *λεκρὸς, λέκρος=λέχριος. ἐκ τῦ λέγω, λύγω, λτ.* ligo, *καὶ τὸ λύγος, λυγὸς, κτλ. οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* läg = *λοξὸς, βλ. Ῥείμ. λ. λέκροι, καὶ λύγος*]. *βλ.* Лукà.

М.

М, М, м (Мыслѣте, *μήσλετε*)= M, *μ* —. М̃ = *μ'* (40). ͵М = ͵*μ* (40000).

Маáю (*νεύω, ὡς ἐκ τῦ* Маю́) *μοάω, μόω=μυάω, μύω*, (*υ = ο· ὡς, σύω, σόω. βλ. καὶ Ἡσύχ. λ. μοῶτε.*) *συγγ.* Маню́.

Мáжу (*χρίω, ἀλείφω*) *μάζω = μάσσω* (*ἐκ τῦ μάω, σμάω*), *καὶ Ἑβρ.* maschah. Мазь (*ἀλοιφὴ*) *ὡς μάζα, μαγὶς· καὶ* Мáсло (*βούτυρον, καὶ ἔλαιον. βλ. ἐφεξῆς*) *μάγμα, μᾶσ-*

σον (χρήσιμον πρὸς ἀλοιφὴν· καθὰ καὶ λίπος, καὶ ἀλοιφὴ, ἄλειφαρ = ςέαρ, πιμελή). τὸ δὲ βέτυρον φαίνεται ὃ παρὰ τὸ βοὸς τυρὸς, (οὐ γὰρ τυρὸς, ὃδ' ἐκ τοῦ βοὸς μόνον τὸ βέτυρον·) ἀλλ', οἶμαι, παρὰ τὸ πύω, πυτὶς (ὅθεν καὶ ἡ πυτία), πύτυς (ὡς καὶ πιτύα, πητύα) πύτυρ, πὐτυρος, πέτυρος, -ρον, βέτυρος, καὶ-ρον. (β=π· ὡς, βέλεκυς, πέλεκυς· βύσιος, πύσιος). Ἐκ τȢ πίω (πῖος, πίαρ, πιαρὸς) καὶ πίζω, πίσσω, -ξω (πικερὸς) καὶ τὸ πικέριον=βέτυρον (Ἱπποκρ. καὶ Γαλην.), Γρμ. Butter· *εἰσὶ δ' οἳ τὸ βέτυρον λέξιν νομίζȢσι Σκυθικήν. φαίνονται δ' ὖν μᾶλλον καὶ τὸ βέτυρον καὶ τὸ πικέριον ὀνόματα Φρυγικά. (βλ. καὶ Ῥείμερ. λ. βέτυρον, καὶ πικέριον). Ἀλλ' οἱ ἡμέτεροι Γραμματικοὶ σχεδόν τι πάντες ἐτυμολογȢσι τὸ βέτυρον παρὰ τὸ, βοὸς τυρός (βλ. Εὐςάθ.), ὡς ἐκ βοείȢ γάλακτος μάλιςα σκευαζόμενον, καὶ οἷον τυρευόμενον.* „plurimum è bubulo, et inde nomen. (*Πλίν. κή*, 9). *Καὶ ἡ Ῥωσσικὴ δὲ, καὶ ἄλλαι Σλαβονικαὶ διάλεκτοι ἐκ τȢ βοὸς μάλιςα παρονομάζȢσι τὸ βέτυρον, προςιθεῖσαι τὸ ἐπίθετον* Коро́вье = *βόειον, πρὸς τὸ* ма́сло, (коро́вье ма́сло, *βόειον μάγμα*), *πρὸς διαςολὴν τȢ ἐλαίȢ* = деревя́нное ма́сло (*δενδρικὸν μάγμα, ὡς ἀπὸ δένδρȢ τȢ τῆς ἐλαίας· κατὰ τὰ, ἐλαιόλαδον, σησαμόλαδον, λιναρόλαδον, κτλ.*)

Макáю, (*βρέχω*, *βάπτω*, *ἐμβάπτω· ὡς ἐκ θέματ.* Мáку) = *μάκω*, *μάγω* (*μάζω*, *μαδὸς*, *μαδάω* = *μυδάω*, *λτ.* madeo, madidus) maceo (maco) macero, maculo, *κτλ. τὸ θέμα μάω*, *συγγ. μίω*, *μίγω*, *βλ.* Мóкрый.

*Мáкъ, *μάκων*, *μήκων*.

Малúна (*Ἰδαία βάτος*) *συγγ. μᾶλον* (*μῆλον*, *μηλίνη. Σ. σμέυλον καὶ,-ρον*) *ἐκ τȣ̃ μαλὸς*, mollis = Мáлый.

Мáлый, Мáлъ (*μικρὸς*). Мáлю (*σμικρύνω*) *μάλω*, *μαλὸς*, *ἀμαλὸς*, *καὶ μαλλὸς*, *λτ.* mollis, *Γρμ.* Mehligen, Milden (*ἐκ τȣ̃ μάλω*, *μέλω*, *μέλδω*, *μύλω* = *λεπτύνω*, *τρίβω*, *Γρμ.* mahlen, schmelzen = *μέλδειν*, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. μαλὸς*, *καὶ μάλω*). Мáльчикъ (*παῖς*, *παιδίον· ὡς τὸ συνήθ. μικρὸς*, *μικρὸν*) *οἷον μάλυξ* (*κατὰ τὸ μάλλυξ*) *ὑποκορις. κτλ. συγγ.* Мелю̀.

Мáма, *βλ.* Мáтерь.

Маню̀ (*νεύω*. 2, *μεταφ. ἐφέλκομαι τινὰ δι' ἐλπίδων*, *ἐπελπίζω· ὅθεν*, Обмáнываю, *ἀπατῶ.*) *μάνω* (*ὅθεν μανύω*, *μηνύω*, *ἐκ τȣ̃ μάω· ὡς ἐκ τȣ̃ μύω*, *μύνω*, *μύνομαι*). *τὸ θέμα*, Маю̀.

Марáю (*ῥυπόω*, *μολύνω*, *κηλιδόω*) *μαράω*, *μάρω* (*ὅθεν μαυρὸς*, *συνήθ. μαῦρος*, *μαυρόω*, *ἀμαυρὸς*, *κτλ. καὶ μόρω*, *μορύω*, *μορύσσω*). Мáркiй, Мáрокъ (*οἷον μάροξ· ὡς μόρυξ*, *μόρυχος*, *Μώρυχος*, *μεμορυγμένος*, *μορυκτὸς*) = *μάρος*, *μαϜρὸς*, *μαυρός*. Мáрка (*κηλίδωσις*, *κηλὶς*) *ὡς τὸ μόρυξις* (*μορυχή.*)

* *

*Máска, *Гλ.* masque, *Γρμ.* Maske, *'Iτ.* maschera = *μάσκανον* = *βάσκανον*, *βασκάνιον*. *β* = *μ*. (*συγκοπ.* *βάσκα*, *μάσκα*, *ὅθεν καὶ τὸ ὑβριςικ. τῆς συνηθ. μασκαρᾶς=γελωτοποιὸς, καὶ γελοῖος, φαῦλος, ὡς οἱ φέροντες τὰ προσωπεῖα γελωτοποιοὶ*, *Iτ.* mascherati).

*Mácmеръ, Маcmерѣ, *συνήθ. μαςορεύω, μάςορας· οὐ παρὰ τὸ μάςωρ δωρικ. = μήςωρ, ἀλλ' ἐκ τοῦ λτ.* magister, *Γρμ.* Meister, *'Iτ.* maestro, *Γαλ.* (maistre) maître *κτλ. 'Εκ τοῦ* magister *καὶ τῶν Βυζαντινῶν τὸ μάγιςρος, καὶ μαγίςωρ, καὶ μαΐςωρ* (*ὅθεν τὸ συνήθ. μάςορ-ας*)· *αὐτὸ δὲ τὸ* magister *πάλιν ἐκ τοῦ μάκιςορ, αἰολικ. = μήκιςος, μέγιςος* (supremus, summus = *ἔξοχος, ἄριςος. βλ. 'Ρείμ. λ. μάκιςος.*)

Матéрый, Матéръ (*ξηρά, ἤπειρος. 2, ἐπιθετ. ὑπερμεγέθης*) *μάτιρ, μάτις* (= *μέγας, ὡς καὶ μάσις, μασίων, καὶ ματίων, μάσσων μάσιον, μάτιον, μάκιον,-γιον, λτ.* magis, *κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. μάσι, καὶ μακρὸς*). *ἄλλοι παρέβαλ. τὸ λτ.* materia.

Мámерь, Мáти, *μάτηρ, μήτηρ. Λετ.* mate, *Λτ.* mater, *'Iτ.* madre, *Γλ.* mére, *'Αγγλ.* mother, modder, *Γρμ.* Mutter, *Περσ.* mader, *καὶ ἐν τῇ Βουχαρίᾳ*, madar, *Σκρ.* mada, *κτλ. καὶ παρὰ τοῖς 'Αιγυπτ. μούτ.* [*ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς φωνῆς τῶν βρεφῶν μᾶ, πᾶ· οἱ δὲ Δωρ. καὶ Αἰολ. ἔλεγον μᾶ, κατ' ἀποκοπὴν τοῦ μάτηρ.*

καὶ *'Ρωσσ.* Мать. *Ἔοικε δ' ὂν μᾶλλον τὸ μάτηρ παρὰ τὸ μάω = πάω, ὅθεν τὸ πατὴρ (ἀμφότεροι γὰρ οἱ γονεῖς, τροφεῖς). Οὕτω καὶ οἱ Ἴβηρες (Γεωργιανοὶ) λέγουσι τὸν πατέρα,* mama = *πάπα (πάπας, πάππας· π = μ· ὡς, ματῶ = πατῶ· βίω = μίω)· ἀλλὰ καὶ τὸ* баба = *μάμα, μαῖα (βλ. καὶ* Чадо, Папа, Питаю). *ἔςι δὲ καὶ μάω (ὅθεν μάγω, μάζω) παρ' ὃ τὸ μάμμα, λτ.* mamma, *μαζὸς (βλ.* Вымя), *ἕτερον τοῦ μάμμα (μήτηρ)* *'Ρωσ.* Мама, *ὅθεν μάμμη, μαμμία, μαῖα, μαμμαία;* Мамка (*ἐκ τοῦ* Мамика, *Σ. μαμμάκα, ὑποκορ. ὡς ἐκ τῶν εἰς ακας, ακης ἀρσεν. οἷον παππάκας, υἱόκας, παππάκης, Νικολάκης, Κωςάκης· κατὰ τὸν εἰς αξ, ακος, τύπον τῶν ὑποκορ. οἷον ῥόδαξ, ῥόδακος = ῥόδον μικρὸν, κτλ.) καὶ μμ = νν, Σ. μάννα (= μάμμα = μήτηρ), ὅθεν τὸ ὑποκορις. μαννάριον, παρὰ Λουκιανῷ ('Εταιρικ. Διάλογ. κατὰ τὸ μαμμάριον, μαμμίδιον, μαμμίον, Γρμ.* Mütterchen, *συνήθως μαννάκα, μαννίτσα, καὶ τὸ 'Ρωσσ. ἐκ τοῦ* Мать, Матушка), *καὶ 'Αλβαν.* manne, *καὶ* nanña, *κτλ. Εἶπον δὲ καὶ ἀμμία, (συνίθ. ἄμμια) Σκρ.* amma, *'Εβρ. καὶ 'Αραβ.* am, *Γρμ.* Amme, *καὶ Τουρκ.* anna, *κτλ.* Матка = *μήτρα. λτ.* matrix. *Σκρτ.* meddra. Праматерь, *προμήτωρ, κτλ.*

Мачта (ἱςὸς) τὸ Γρμ. καὶ 'Αγγ. Mast, *Γαλ.* (mast) mât. *συγγεν. μαςὸς: „ μαςοὶ τὰ ὑψη-*

λὰ τῶν χωρίων (Ξνφ. Ἀναβ. α, καὶ Ἡσύχ.). ἢ ἐκ τῦ Γρμ. meist (meh-ist, συγγ. μέγας, καὶ μακρὸς, λτ. macer. Οὕτω καὶ τὸ mehr=meh-er. βλ. Ῥείμ. λ. μακρός, καὶ Adelung λ. mast.)

*Машина = Máхина, μαχανὴ, μηχανὴ, machina (βλέπε Машу̀· ш = χ).

Машу̀, Махáю (σείω, κινῶ.) μόγω (α = ο, καὶ χ = γ) ἐκ τῦ μόω, μόϜω, λτ. moveo, motus, μότος, μόθος, Máхъ (κίνησις). συγγ. Машина, βλ. καὶ Могу̀.

Máю, Смáю (κατατρίβω, καταπονῶ) μάω, μώω, σμώω, σμώχω (ἐκ τῦ μάω, μόω. βλ. Можжу̀). Маю̀, πρωτότυπ. τῦ Маáю, Маню̀.

Маячу (ἀποζῶ, τρέφομαι γλίσχρως καὶ λυπρῶς) ἐκ τῦ Máю. ἢ μάζω, μάσσω, μασσάω(μαςάζω, μαςαρύζω, συνήθ. ματσυλύζω, ἐπὶ νωδῶν γερόντων βίᾳ καὶ μόλις μασσωμένων.)

Мгла̀, ὀ-μίχλα, (μίγλα, γ=χ, ἐκ τῦ μίω, μίγω, μίχω, ὅθεν ὀμίχω, ὀμίχλη, μετὰ τῦ εὐφωνικῦ ο.) Ἰλλυρ. megla, Ἀλβαν. miekula. βλ. Мóкрый.

Медвѣдь (ἄρκτος. σύνθετ. ἐκ τῦ Медъ, вѣд) οἷον μελίϜειδος, μελιϜειδὴς, καὶ λ=δ, μεδϜειδὴς = ὁ τὸ μέλι εἰδὼς· ὡς μελιγηθὲς, καὶ μελιτοφάγον τὸ ζῶον. τὸ ὑποκορις. Медвѣдица, καὶ συγκοπῇ Мéчка.

Мéдлю, μέλλω (βραδύνω.) μέ(δ)λω· τὸ λ. ἐπενθετ. ὡς ἐν τῷ μέλδω· καὶ ἄλλως, λ=δ (ὡς, λάφνη, δάφνη· δάκρυμα, lacryma· δα-

σὺς [*λάσος*] *λάσιος· καὶ τὸ* medito,-tor = *μελετῶ*), *ὥςε τὸ* Мéдлю = *μέλ-λω*, *μέδ-λω*. Меледа̀, *μελλητὺς*, *μέλλησις*. Мéледный, Мéледенъ, *μελλητὴς*. Мележу̀=Мéдлю, *ὡς μελλήσω*, *ἐκ τῦ μελλέω*, *μέλλω*.

Мéдъ, *μέλι,-ιτος* (*λτ*. mel, *Γοτθ*. milith, *συγγ*. *Γρμ*. mild. *βλ*. Мúлый) *οἶον*, *μέδι* [*δ* = *λ*. *βλ*. Мéдлю. *τὸ δὲ μέδι*, *μέδυ*, *εἴη ἂν*=*μέθυ* (*οἶνος*)=Мéдъ (miód), *Σβεκ*. Mjiod, *Γρμ*. Meth (*τὸ Γαλλικ*. hydromel, *ὑδρόμελι*). *Καὶ τὸ Σκρτ*. madia, *καὶ Ζενδ*, medo = *φοινίκων οἶνος· καὶ τὸ ʽΕβρ*. mathon = *γλυκύ· ὡς πάλιν τὸ Γρμ*. Honig (*μέλι*), *Σβεκ*. honag, honiag, *φαίνεται ἀπὸ θέματος* hon = *hόν* — *hοῖν* — (*οἶνος*) *ἐσχηματισμένον μετὰ τῦ πνευματισμῦ*, *κατὰ τὸ*, *γοίναξ* (*γοίνακος*)=*οἶναξ*. (*ʽΗσύχ*.) *παρὰ τὸ μέθυ καὶ τὸ λτ*. temetum].

Между̀, Мéжъ, *μέσσον* (*μέζον,-σδον*) *μέσσῳ*, *μεσσιδὶ*, *μεταξὺ*. — Межу́ю (*διορίζω τι μετρῶν*, *διαμετρῶ γῆν· κυρίως ἐπὶ γεωδαισίας· ὡς ἐκ τοῦ ἀῤῥήτυ* Межу̀. *τὸ πρῶτον θέμα* Мед—)*μέζω* (*μέω*) *μέδω*, *μέτω*, *ὅθεν* metio, metior, *Γρ*. messen· *καὶ μέτρον*, *μόδιον*, modius, *μέδιμνον* (*μέδος*), *καὶ* modus, *μέσος*, *μέτος*, *μετὰ*, *κτλ*. (*βλ*. *ʽΡεἰμ*. *λ*. *μετὰ*). Межа̀ (*ὅριον*) *μέσσα*, *μέση*, (*ὅτι μέσον τῶν διοριζομένων ὡς μεσότοιχον κεῖται τὸ ὅριον*). Межéнь (*μέσον θέρος*) *μέσον*, *μέταξ· πρόσθ. καὶ λ*. medius, *Γρμ*. Mitte, mitten, *κτλ*.

Мекáю (*ὑπονοῶ.*) *μηχάω* (*μῆχος*, *μηχανὴ*, *μηχανάομαι*). *τὸ θέμα μάω*, *μέμακα*, *μῆχαρ*, *μῆχος*. *βλ.* '*Ρείμ. λ. μῆχαρ.*)

Мéлкій, Мéлокъ (*λεπτὸς*, *λευρὸς*, *ἀβαθὺς*) *καὶ* Мéль (*σύρτις ἄμμε ἐν ποταμῷ*) *συγγεν. μάλιος*, *μαλὸς*, *ἀμαλὸς*, *μάλαξ*, *καὶ Γερμ.* Mulm, Malm = (*ἄμμος*), *ἐκ τε μέλω*, *μέλδω* = *μάλω* (*μάλδω*, *ἀμάλδω*, *ἀμαλδύνω*, *μαλάω*, *μαλάζω*) *μύλω* (*τρίβω*) = Мелю̀, *καὶ* Мелѣю (*λεπτύνομαι*). *βλ. τὸ θέμα* Мелю̀.

Мелю̀ (*τρίβω*, *ἀλήθω*) *μέλω* (*μέλδω*) = *μάλω*, *μύλω*, *μύλλω*, *μόλω*, *Σερβ.* мельмем, *Καρν.* mlem (*μέλημι*), *Λετ.* mallu, *Λιθ.* malu, *λτ.* molo, *Γρμ.* mahle (*συγγεν.* malmen, Mehligen, Zer-malmten, *κτλ.*), '*Αγγλ.* to mill, *Γλ.* moudre (*ἀρχ.* mouldre, *ὡς μέλδω*, *μέλω*). Мéленъ (*χειρόμυλος*, *καὶ μύλε λαβὴ*) *μύλων*, *μύλαξ*, *ὅθεν*, Мéльница, *μύλη*, *μύλος*, *λτ.* mola, *Γρ.* Mühle, *Γλ.* moulin, *κτλ.* Мелéцъ, *μυλεὺς*, *Γρμ.* Müller, *μυλωθρὸς*, *συνήθ. μυλωνᾶς*. Мóлотый, *ἀληλεσμένος ἀλεσὸς*, *οἷον*, *μυλωτὸς*, *ὡς λτ.* mola (mola salsa), *Γρμ.* Malz· *καὶ τὸ* Mehl (*ἄλευρον*, *μάλευρον*) *κτλ. συγγεν.* Мáлый, *κτλ.* [*μάλ*, *μέλ*, *μόλ*, *μύλ*, *μίλ*, *θέματα διαφόρων λέξεων τρίψεως*, *θλίψεως*, *λεπτύνσεως*, *μαλάξεως*, *καὶ μαλακότητος σημαντικῶν.* '*Ρείμ. λ. μάλω*, *καὶ μέλγω*]. '*Εκ τε* Мелю̀, Мель, *καὶ τὸ* Мелинà (*μεγάλη σύρτις*, *ἄμμου χεῦ-*

μα, ἢ σωρὸς· ὅθεν ἡ Σ. Μηλένα, ὄρος παιπαλόεν διαιρῦν τὸ μεταξὺ τῆς Ἐλασσῶνος καὶ Λαρίσσης πεδίον)· καὶ Мéленъ, ὃ παράγωγ. τὸ Мéленькій, Мелéнекъ (ἅλις λεπτὸς, λευρὸς), ὅθεν φαίνεται παρωνομασμένος καὶ ὁ Μελένικος, πόλις Μακεδονικὴ, = λεπταλέος (λεπτύλλος. Σ. λεπτελὸς), ὡς λεπτόγεως, δηλονότι, καὶ λυπρόγεως, ἢ παιπάλοις περιειργομένη (κατὰ τὸ παιπαλόεις ἐκ τῦ παιπάλη, πάλλω· ὡς, παιπαλόεσσα Χίος, Σάμος, Ἰθάκη, κτλ.), οἷον μάλαξ, μάλακος (μάλαγκος, μάλα(ν)κος, μαλάνικος)=μαλὸς, ἀμαλὸς, ἀμαλδός.

Мельзю̀, μέλγω (γ = ζ. μέλζω). βλ. Млзу̀.

Мéншій, Меншóй, -шáя, ое, καὶ Мéнѣе (μείων, μεῖον, ὡς ἀπὸ θέματος Мéне) μίνυς, μίνυνς, μίνυνθος, λτ. minus, Γαλ. moins, Γερμ. min, minder, κτλ. βλ. καὶ Мній.

Мéрзскій, Мéрзокъ, μυσχρὸς (μεταθ. οἷον, μυρσχὸς = μυσαρὸς) ἐκ τῦ Мерзѣ́ю (βδελύττομαι, παρὰ τὸ Мержу̀, Мерзу̀) μύζω, μύσσω (μύρσω, κατὰ διάλεκτον· ὡς τὸ αἰολικ. μῦρκος, λτ. murcus, murcidus=μυκὸς, μυδὸς ἐκ τῦ μύζω, μύξω, μύσκος, ρ=σ, μύρκος· ὡς, ὀρφὸς, Ϝορφὸς, furvus, καὶ fuscus. βλ. καὶ Смéржду.

Мéртвый, βλ. Мру̀.

Мéскъ (ἡμίονος) ἴσ. συγγεν. Мѣшáю, μίσγω (καθὰ μικτὸς, μιγὰς) μὶξ (μίσκ. ὡς, σκερὸς, σχερὸς = ξερὸς).

Мечу̀, *Σλαβ.* Мещу̀, Мещáю (*ῥίπτω*) *μέθω, μέζω* (*ἐπὶ μήκες, ἐκτάσεως, κινήσεως· ἐκ τε̃ μέω, ὅθεν λτ.* meta = *σκοπός*). *'Ενταῦθα, ἴσως, ἀνήκει καὶ τὸ λτ.* mitto (*μίω = μέω, μίσσω, μίττω?*) *βλ.* Между̀· *καὶ 'Ρειμ. λ. μακρός.*

Мéчъ (*σπάθη*), *Κατσξ.* metz, mest, *Γρμ.* Messer, *'Ολλ.* meeter, *Σβ.* mäki, *μάχαιρα. τοῦτο δὲ ἐκ τε̃ μάχη = ἀχμὴ* (*κατὰ μετάθεσιν*) *ἀκμὴ* (*'Ρείμερ.*), *ὅθεν μάκη* (*α = ε, μέκη*) Мечь. *εἰ μή γε συγγεν.* Мéсть. *βλ.* Мщу̀.

Мечтà, *βλ.* Мкну̀.—Мету̀, *βλ.* Мщу̀.

Мжу̀, Мижу̀, Мигáю *ὡς ἐκ τε̃* Мигу̀ = *μύκω, λτ.* mico (*σκαρδαμύττω, καμμύω, νεύω*) *μύζω, μύσσω* (*μύω*). Мжа, Мжга, *καὶ* Зга, Зги, (*οὐδὲ ποσὸν, ἐδόλως, ἐδὲ γρὺ, ἐδὲ κνῖ*). *ὡς ἐκ τε̃ γρίζω, γρὺ, καὶ ἐκ τε̃ πνίω πνείω, φνεῖ, ἔτως ἐκ τε̃ μύω,* Мжу̀, *μύζω* Мжà, (*οἷον μύξ, μύζα=μύσις, ῥιπὴ ὀφθαλμε̃,* Мгновéніе ока, *δι' ἧς καὶ τὸ ἐλάχιςον τε̃ χρόνε συνήθως σημαίνεται*). *ἢ καὶ τὸ* Мжà, Мжгà *ἐκ τε̃* Мычу̀ (*ὡς καὶ,* Мизгúть = Мечéть, *τὸ Τερκ.* Metzit)· *τὸ δὲ* Мычу̀ = *μύζω* (*διὰ ςόματος*), *ὅθεν καὶ τὰ Σ. βῦκ, μὺκ* (*Γρμ.* muck), *καὶ τσὶκ* (*ὡς τὸ κίκκος, λτ.* ciccus), *καὶ τσυμστιὰ, ἐκ τε̃ συμμύττω, -σσω, συμμύζω, μίζω* (*ὡς τὸ ἐπιμύζω, ἐπίμυξις*)· *συγγ.* Мкну̀.

Мзгà, Мезгà, *βλ.* Мязгà.

Мзгну̀, Мóзгну (*μυδῶ, σήπομαι, ἐξασθενῶ. ὡς ἀπὸ τοῦ* Мóзгу, *τὸ* н *ἐπενθετ.* ≐ *μόσγω, μόσκω, ἀντὶ μύσκω· ο = υ) μύξω, ἐκ τοῦ μύζω, μύσδω, μύδδω, μυδὸς, μυδάω, καὶ* (*μάζω*) *μαδὸς, μαδάω*, madeo, madidus. *Τὸ δωρικ. μύσκος = μύξος. οὕτω, καὶ μύξω = μύσκω, ὅθεν* (*μυσκέω*) *τὸ Σ. μουσκεύω=διαίνω, βρέχω* (*ὡς καὶ τὸ μύξα=μῦδος=ὑγρασία, νοτὶς, φλέγμα, κόρυζα, κτλ.*). *εἰσὶ δ' οἳ παρήγαγον τὸ μουσκεύω ἐκ τοῦ μοσχεύω* (*μεταφυτεύω μόσχον, κλάδον ἁπαλὸν, παραφάδα· τὸ καὶ ἄλλως μολεύω, ἐκ τοῦ μόλος = μόσχος· ὡς ἐκ τῆς ἁπαλότητος δηλονότι τοῦ μόσχου μετενεχθείσης τῆς λέξεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ὑγρότητος μαλακυνομένων*). *πιθανώτερον δὲ τὸ μουσκεύω=μυσκέϜω, μουξέω,* (*ὡς εἶπον καὶ μυξόω, συνήθ. μυξόνω, ὅθεν τὸ μυξωτήρ· καὶ μυξάω, ἄζω. Σ. ξεμυξάζω=*emungo), *καθὰ καὶ τὸ Σ. μολυάζω* (*συνώνυμον τοῦ μουσκεύω*) *οὐ παρὰ τὸ μολεύω* (*μόλος*), *ἀλλὰ παρὰ τὸ αἰολικ· μολύζω, μολύσσω, μολύπτω=μολύνω* ≐ *μιαίνω* (*δεύω, ὑγραίνω, βάφω*). *βλ.* Мóкрый, Мóхъ, Мóю.

Мзда̀, *μισθὸς, Γοτθ.* mizdo. *ἀρχ. Γρμ.* miete, *Αγσξ.* med, *'Αγγλ.* meed. *Περσ.* müzd. Мéздникъ, *μίσθιος, μισθωτός.* Мздовоздáтель, *μισθαποδότης.* Безмéздникъ (*ἔξ-μισθος*) *ἄμισθος* (*ἀνάργυρος*). *βλ.* Мѣ́чу.

Мѝлую (*ἐλεῶ, μειλέω, μείλω* (*μέλω, μελίσσω,*

μειλίσσω, -σσομαι). Ми́лость (ἔλεος, χάρις) οἷον μειλητὺς (ὡς ἐλεητὺς) ἀντὶ μειλιχία, μείλιξις (Γρμ. Milde), συγγεν. Ми́лый. [Τὸ Λιθ. mezu (γλυκύνω) ἐκ τῦ Мед (d=z) μέλι. ὡς καὶ τὸ μέλι συγγεν. μαλίσσω, μέλω· ὅθεν καὶ μείλινος (μέλινος) = μείλιχος.] καὶ

Ми́лый, Ми́лъ (πρᾶος, ἱλαρὸς, λτ. hilaris) μείλιος, μείλιχος, Γρμ. mild, Περσ. mile.— Милу́ю (πραΰνω, ἱλαρύνω) μειλέω, (μείλω, μέλω, ὅπυ ἀνήκει καὶ τὸ μέλι), ὡς λτ. mulceo. [ἐκ τῦ μείλιος, τὸ μείλιον, = deliciæ, ὅθεν καὶ μείλια, τὰ, = προίξ, παράφερνα. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ εἴλια, ἴλια, ἀντὶ μείλια, ἀποβολῇ τῦ μ. ὡς μάλη, ala. οὐ γάρ, οἴμαι, τὸ μείλιος παρὰ τὸ ἴλαος, ἵλεως· τῦτο γὰρ συγγεν. τῦ ἔλεος]. συγγ. Молю́. τὸ δὲ ἵλαος = ἀρχ. Γρμ. gail, geil, gyl, ὅθεν geilen, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. ἱλάω.

*Ми́лоть, μηλωτῇ. (σημείωσ. ἀποκοπὴν τῦ μακρῦ η.)

Ми́мо, (παρὰ, πλησίον) βλ. Мину́ю.

*Минда́ль, Γρμ. Mandel, Ἰτ. mandola, amandola, Γλ. amande, Ἀγγ. almonde, λτ. amygdalum, τὸ ἀμύγδαλον, συνήθ. μύγδαλον. (Σημείωσ. γ = ν, ὅθεν παρεφθάρη τὸ μύγδαλον εἰς τὸ μύνδαλον, Минда́ль.)

Мину́ю (παρέρχομαι, ἔῤῥω, οἴχομαι) ἐκ τῦ Мину̀· τὸ θέμα Мію (Δοβρόβ. σελ. 89)=μίω, (ἀντὶ μέω, meo). ἢ μίω = βίω, βείω (βέω,

βάω, βάδω, β = μ) = ἴω, ἔω· ὅθεν Минў, (*ὡς ἐκ τῦ ἑτεροσημάντυ μίω, τὸ μίνω, μινύω*) *παρ' ὃ καὶ* Мимо (*πρόθ.=παρὰ*) *οἷον μοῖμος = οἶμος* (*οἴω = εἴω, ἴω*) *ἐκ τῦ* Ми *μί-ω* (*ἴω*) *καὶ τῆς* мо, *καταλήξεως. παράβαλ. τὸ περάω, πέρω, συγγεν. τῆς περὶ, παρὰ* (*πέρα*) *κτλ.*

Миръ (*εἰρήνη*) *μεῖρα = εἶρα* (*εἴρω, εἴρην, εἰρήνη, προσθέσει τῦ μ. ὡς καὶ μεῖραξ = εἶραξ, εἴρην· ἴα, μία· ἔλδω, ἐέλδω, μέλδω· ἄλω, μάλω· ὄνθος, μόνθος· μολπὶς, ὀλπὶς, ἐλπὶς, κτλ.*). Мирю, *μείρω, εἴρω=εἰρηνεύω*). *ἢ συγγεν. μάρω, μαράω μαραίνω?* (*ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀφαιρεῖσθαι τὴν κίνησιν καὶ δύναμιν, κτλ. ὅθεν = καταςέλλω*). *τὸ δὲ ἥμερος, ἡμερόω, φαίνεται ἀπώτερον. βλ. καὶ* Міръ.

Мищушаю (*μετρῶ, ἐπὶ ῥυθμῦ μυσικῦ*) *συγγεν. ἀρχ. μέτω, μετέω* (*μετύω, μετύσσω*), *ὅθεν μέτον, μετερὸν, ἐξ ὗ μέτρον. βλ.* Между̀.

*Миса (*εἶδος τρυβλίυ*) *συγγεν. λτ.* mensa, *μήνσα· ὡς τὸ μηνσώριον=πίναξ* (*Βυζαντινοί.*). *τὸ δὲ* mensa *παράγυσιν ἐκ τῦ μέση, μέσος* (*Βάῤῥ.*) „*τὴν δὲ τράπεζαν, μήνσαν, τῆς ἐν μέσῳ θέσεως ἕνεκεν* (*Πλύταρχ. Συμπ. Η.*), *ἀλλὰ καὶ τὸ μέσος, καὶ τὸ* mensa, *ἐκ τῦ μέω, μάω = ἐκτείνω, ὅθεν καὶ τὸ* mensis, *μεὶς. βλ. καὶ* Мишанъ.

*Мисюрка (εἶδος ἄλλο τρυβλίȣ· ὡς ἐκ τȣ̃ Мисюра) λτ. mensura, 'Ιτ. misura (μέτρον) ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. μισȣ́ρα (γαβάθα.)

Мишáнъ (εἶδος ἀρχαίȣ πλοίȣ) ἴσως, μόσυν, μόσσυν (= ξύλινος πύργος· καὶ πίναξ ξύλινος, μαζονόμιον. λέξις Θρακικὴ κατὰ τȣ̀ς Μοσσυνȣ̀ς, ἔθνος τȣ̃ Πόντου· ὅθεν καὶ οἱ Μοσύνοικοι. βλ. 'Ρείμερ.)

*Мишурà, τὸ λ. mixtura (σημείωσαι ш = xt.) ἐκ τȣ̃ misceo, μίσγω, οἷον μισγȣ́ρα, μιξȣ́ρα, μίγμα ἑτερογενῶν μετάλλων, οἷον ἀργύρȣ ἢ χρυσȣ̃, μετὰ μολύβδȣ ἢ χαλκοῦ· ὡς τὸ συνήθ. μιγάδιον, σμιγάδιον (μιγάς).

Міръ (ἐν ἀρχαίοις χειρογράφ. καὶ Миръ, ὁ κόσμος) μῆρα, ἀντὶ μαῖρα (κυρίως φῶς, ὅθεν καὶ τὸ ἄςρον ὁ Σείριος. ἐκ τȣ̃ μάρω, μαίρω, μαρμαίρω. Οὕτω καὶ τὸ Свѣтъ = φῶς καὶ κόσμος· καὶ ὡς ἐκ τȣ̃ μέρω δὲ, συγγενȣ̃ς τȣ̃ μάρω, εἴη ἂν μεῖρα=μαῖρα). ἢ Міръ, Міра = ἦμαρ (μεταθέσ. μῆρα) ἡμέρα. (τὸ δὲ 'Αλβανικ. mir = καλὸς, παρέβαλόν τινες πρὸς τὸ ἵμερος, ἱμείρω). Καὶ τὸ κόσμος ἐκ τȣ̃ κέζω, κάζω (κάω, κέω=λαμπρύνω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. κάζω), καθὰ καὶ τὸ λτ. mundus = καθαρὸς, καςὸς (κάζω). Κόσμος δὲ ὠνόμαςαι ἡ τῶν ὅλων περιοχὴ, τὸ σύςημα τȣ̃ παντὸς, ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως (Πυθαγόρ.). Ἔςι τοίνυν καὶ τὸ μοῖρα = κόσμος = τάξις· τὸ γὰρ „ τȣ̃το ȣ̉ κατὰ μοῖραν ἔειπας =

τῷ „ εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον (Ἰλ. Α. 286, καὶ Θ. 179, κτλ.) ἀλλ' οὐκ ἔςιν, οἶμαι, ὅςις ἂν εἴποι καὶ τὸ Міръ = μοῖρα· διὰ τὸ συνώνυμον δῆθεν τῶν ὀνομάτων. Οὐδ' ὅτι τὸ μοῖρα = καὶ μερὶς, κλῆρος, λαχμὸς, λῆξις· ἡ δὲ λῆξις καὶ ἐπὶ τῦ κόσμου, ὡς „ ἡ περίγειος, καὶ ἀέριος, καὶ ἡ καθ' ὕδατος ὑγρὰ λῆξις (Λυκν. ἀμέλειτοι ἐκ τῦ τόπου, ὃν ἔλαχος ἔχειν τὰ ὄντα· καθὸ καὶ „ τριτάτην μοῖραν ἔλαχε τῦ κόσμυ ὁ Ζεύς. Ἰλ. Ο, 195) οὐδ' οὕτω τὸ Міръ = μοῖρα· καί τοιγε τὸ οι (μοῖρα) = ι (Міръ), ὡς οἶνον, vinum, οἶκος, vicus. βλ. Мѣрю.

Мію (ἀπηρχαιωμένον) βλ. Мину́ю.

Мкнѹ̀ (φράσσω, κλείω· τὸ н ἐπενθετικ. ὡς ἐκ τῦ Мкѹ̀) μύκω, μυκόω (μυκόνω, μυκάνω, μυκνῶ· ὡς, ἵκω, ἱκάω, ἱκάνω, ἵκνω, ἱκνῶ, κτλ.). ὅθεν Замыка́ю (κλείω, κλειδόω· οἷον διαμυκάω, ζαμυκάω), καὶ Замо́къ μὲν=κλεῖθρον. За́мокъ δὲ = φρούριον (οἷον ζάμυχος, διάμυχος) = μυχός· καὶ τῦτο ἐκ τῦ μύκω. [τὸ θέμα μύω, ὅθεν καὶ μύνω (μετὰ τῦ εὐφωνικ. α, ἀμύνω; ἐξ ὗ τὸ λτ. munio, καὶ mœnio, mœnia, παρὰ τὸ mœne, nis = μύνη· œ = u ≐ υ.] βλ. τὸ ἐφεξῆς Мкнѹ̀.

Мкнѹ̀, ὡς ἐκ τῦ Мкѹ̀, μύκω, μύζω (=μύω, καμμύω, νυςάζω). ἀόρις. Мче, μύκε, μύξεν, ἔμυξε· ὅθεν Мечта̀ (φαντασία, φάντασμα) οἷον, μύςα (μύσδα, μύζα, ἐκ τῦ μύζω) μύξις=

μύσις, κάμμυσις· *καὶ* Мечтáюсь (*φαντάζομαι, καὶ κυρίως, ὀνειρώττω· ὡς ἐκ τῦ* Мечтáю.) *οἷον μυστάω, μύςω = μύσδω = μύζω· οἱ γὰρ φανταζόμενοι φαντάζονται ὕπαρ τε καὶ ὄναρ, ὀνειρώττοντες. οἱ δὲ ὀνειρώττοντες μύζεσι, μύεσι, καμμύεσι. (συγγεν.* Мжỳ, *καὶ τοῦτ' αὐτὸ τὸ ἀνωτέρω* Мжнỳ).

Младый, Млáдъ *'Ρωσσ.* Молодый, Мóлодъ (*νέος, ἁπαλὸς, τρυφερὸς*) *μαλδὸς* (*μεταθ'. μλαδὸς*) = *μαλθὸς* (*δ = θ· ὡς, θέλγω, δέλγω*) *μαλθακός.* Молодѣю, Младѣю (*νεάζω ·μλαδέω ἀντὶ*) *μαλδέω,-δόω, μαλθόω. κτλ. ἐκ τῦ μάλω* (*μαλάσσω*) *μαλὸς, μέλω, μέλδω,* (*μάλδω*) *μαλδύνω, ἀμαλδύνω· καὶ, μαλάσσω, μαλάζω μάλαξ* (*μλάξ, ὅθεν βλάξ.*) *μαλακὸς, μαλκὸς, μαλχὸς· χ = θ, μαλθὸς, καὶ μαλθῶ= μαλκῶ* (*'Ρείμερ.*). *Συγγ. τῷ* Млáдъ *καὶ τὸ ὑποκορις.* Мáльчикъ (*παιδίον*) *μάλαξ,* (*μαλακὸς*) *μαλθακὸς* (*μαλσακὸς. οὐ παρὰ τὸ μέλλαξ= πέλλαξ, πάλληξ, τὸ συνήθ. παλληκάριον*). *βλ. τὰ συγγ.* Мáлый, *καὶ* Мелю̀.

Млáшъ, *'Ρωσσ.* Мóлотъ (*σφύρα*) *λτ.* malleus. *συγγεν. μάλω, μόλω, μύλω* (*συντρίβω.*) *οἷον* (*μλάδων*) *μάλδων, μαλδύνων, μάλων, καὶ μαλλεὺς ἐν τῷ* malleus (*ὡς μυλεὺς, μύλαξ, μυλίτης, ἐκ τῦ μύλος, μύλω*). *συγγ.* Млачу̀.

Млачу̀, *'Ρωσσ.* Молочу̀ (*ἀλοῶ, ἀλωνίζω*) *μαλάζω* (*μλάζω*) *μάλω = μύλω, μυλάζω = τρίβω, συντρίβω.* (*ὡς καὶ τὸ Γρμ.* dreschen =

τρύσκειν, τρύβειν, θρύβειν, ἐκ τȣ̃ τρύω, τρέω, τέρω, λτ. tero, terere segetes· καὶ (tero, trivi, tritum) tritura=ἀλόησις, triturare, ἀλοᾶν· ὅθεν καὶ τὸ ἐν ἀρχαίοις κώδηξι Σλαβον. Врхуща, ἀντὶ Молотяща (ἀλοῶντα. βλ. Δοβρόβ. σελ. 121) ἐκ τȣ̃ Врху=βρύκω, βρύττω, βρύσσω (=ῥύσσω, ῥάσσω, ῥάζω, ῥήσσω). τὸ δὲ ἑλλην. ἀλοάω, καὶ ἡ ἅλως ἐκ τȣ̃ ἅλω, ἕλω, = ςρέφω (ὡς καὶ τὸ δινέω) circumago, διὰ τὸ παρ' Ἕλλησι περιφερὲς σχῆμα τῆς ἅλωνος, καθ' ἣν δινεύȣσι τȣ̀ς βόας οἱ ἀλοῶντες). βλ. Мелю.

Млзу̀=Молзу̀ καὶ Мельзю, ἢ ορθότερ. Мелжу̀ (Δοβρόβ. σελ. 126.), Σρβ. Музем (у = л) Κρν. Movsem, Molsem, Λιβ. mélzu (μέλζω, ζ = γ) μέλγω, λτ. mulgeo (ὡς ἐκ τȣ̃ μύλγω, μύλω, μόλω) Γρμ. melken. κτλ. τὸ Σερβ. Музара (ἀντὶ Мулзара) = μολγαία, ἀμολγαία (βοῦς, ὄϊς, οἷον μολγάρα· ὡς τὸ συνήθ. βυζανάρα.) ὅθεν

Млеко̀, Млѣко̀, Ῥωσσ. Молоко̀ (γάλα) οἷον μελγὸν (μελκὸν, μεταθ. μλεκὸν) μολγὸν (ἐκ τȣ̃ μέλγω, Млзу̀· ὡς μελκτὸν, ἀμελκτὸν· καθὰ καὶ μολγὸς, ἄμολγὸς, ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἀμέλγȣσι, καὶ αὐτὸς ὁ ἀμέλγων· καὶ ἀμόλγιον, κτλ. καὶ τὸ ἀμόλγη δὲ, ἀντὶ ἀμόργη, amurga, amurca) ἐκ τȣ̃ μέλγω, ρ = λ, μέργω, ἀμέργω (ὅθεν συνήθ. ἀρμέγω ἀντὶ ἀμέλγω), καὶ, γ = δ, ἀμέρδω. συγγεν. Γερ. malkern,

mergeln, melken· ὅθεν Melk, Milch (γάλα). Παῤῥβλ. μέλκα, λτ. melka (σκεύασμα ἐκ γάλακτος (Γαλην.), τὸ συνήθ. ἐν Θεσσαλ. μαρκάτη (=μαλκάτη· ὡς ἐκ τῦ μέργω = μέλγω, οἷον μερκτὴ, μελκτὴ), τῦτο δὲ παρ' ἄλλοις τυρκικῶς, γιαὕρτι. [Καὶ τὸ μέλγω παρὰ τὸ μέλω, μάλω, μαλάσσω, μαλακὸς, μύλω, μόλω, mollis, κτλ. βλ. Мелю].

Млкнѹ̀, Молкнѹ̀ (ὡς ἐκ τῦ Молкѹ̀) ὅθεν Молчапи, Σερ. Мучапи, Βοεμ. Млчепи (σιγᾶν), βλ. Молчѹ̀.

Млѣю (σιωπῶ δι' ἔκπληξιν, ἐνεάζω, γίνομαι ἐννεὸς, ἄνεως) μυλέω, μυλλέω. βλ. τὸ συγγεν. Молчѹ̀.

Мнóгій, Мнóгъ (πολὺς) συγγεν. λτ. magnus=μάκανος=μάκερος (ὅθεν λτ. macer) συγκοπῇ μακρὸς· ὅτω καὶ μάκνος, μάγνος (μεταθ. οἷον μνάγος. α=ο, μνόγος) ἐκ τῦ μᾶκος, μῆκος. τὸ θέμα, μάω, μέω, ὅθεν μᾶκος, μέγας, μέγαρος, -γάλος, μάτις, μάσις, (μασίων) μάσσων, μέσσων, μέζων, μείζων, καὶ μάλα, μᾶλλον, magis· ὅθεν ἀπεκόπη τὸ 'Ιταλ. ma, Γαλλ. mais = μᾶλλον (potius)· τούτων συγγεν. καὶ τὸ Γερ. mehr, 'Ολλ. maar (ἀντὶ maer) ὅθεν meist (meh-ist.), ἴσως δὲ καὶ τὸ Menge, manch (ἀρχ. mannig. καὶ τὸ 'Εβρ. meni = πολὺς. βλ. Adelung, καὶ 'Ρείμ. λ. μακρὸς καὶ μέγαρος)· καὶ τὸ Γοτθ. mais, maiza=μέζων, μείζων (μέγιστος, μάλα μέγας). [ὅτι δὲ τὸ πολὺς

ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τȣ̃ μέγας, μακρὸς, φανερόν· οἷον, πολλὴ ὁδὸς, γῆ, πεδίον, χρόνος, κτλ.] βλ. Могу̀.

Мнiй, Σλαβ. = μίνυς, μινυὸς (συγκοπ. μνιὸς), λτ. minus. κτλ. βλ. τὸ συγγεν. Ме́ншiй.

Мну̀, ἀπαρέμφ. Мя́ти, Мя́ть, ὡς ἐκ τȣ̃ Мя́ю = μάω (σμάω) μάσσω, μάττω (φύρω, μαλάσσω) [ἐκ τȣ̃ μάω, μάνω· ὡς, θύω θύνω· μεταθέσ. μνάω (μνῶ, Мну̀), ὅθεν μναρὸς=μαλακὸς· καὶ μνόος=μαλλὸς, κτλ.]. Мя́тiе (μᾶτις) μάξις (μάλαξις). βλ. Мя́гкiй, καὶ Мя́со.

Мню̀, μνῶ, μνάω,—ομαι, μνώω (=λογίζομαι) „φύγαδε μνώοντο=ἐλογίζοντο, ἐβȣλεύοντο φυγὴν (Ἰλ. π. 697), Λιθ. menù. συγγεν. λτ. moneo, Γρμ. mahne.—Мнѣ́нiе (γνώμη, λογισμὸς, ὡς τὸ μνεία, μνῆσις. ὅθεν Помяну̀, καὶ По́мню (μέμνημαι, μιμνήσκομαι, μνήσκομαι, μνήσκω. λτ. minisno-scor, memini, καὶ Σνκρ. manea) ἐπι-μνάω· καὶ Па́мять (ἀντὶ па́мнять, κατ' ἔκπτωσιν τȣ̃ ν) οἷον ἐπιμνήτη = μνήτη, μνεία, μνήμη. [Τὸ θέμα μάω, μέω, μένω, μάνω, Мяну̀, ὅθεν Помяну̀), μένος, mens, (μενάω) μνάω, μνέω.]

Могы́ла, Моги́ла (τάφος, τύμβος, χῶμα, γήλοφος, λτ. tumulus, ἐκ τȣ̃ tumus, τύμος = τύβος, β = μ· τύμβος, βη, tumba, Ἰτ. tomba, Γλ. tombeau) καὶ μεταθ'. Гоми́ла. ὅθεν Σ. μογύλα, μαγύλα (λόφος· καὶ χωρίων ὄνομα='Ρωσ. Могилёвъ) ἴσ. μεγίλη (μεγάλη· ὡς

καὶ μέγαρον, μάγαρον· καὶ τὸ μάκελλον, ἐκ τοῦ μήκους, μάκρους· βλ. Mory.· *ἄλλο δὲ τὸ Σ. μάγουλον. βλ.* Máco)· *ἢ* Mкну (Мок-*μυχὸς, μυκάλη?*). *Ἢ τὸ* Могила *ἐκ τοῦ* Гомила, *τοῦτο δὲ=λτ.* cumulus, *ἐκ τοῦ* cumus=*χυμὸς=χῶμα, πρόσχωμα* (*ὡς ἐκ τοῦ χαμὸς*, humus), *παρὰ τὸ χάω, γάω, χύω, γύω, κύω, κυβὴ* (*ὅθεν καὶ κύβας, καὶ κύδαρ, λακων. ὁ τύμβος· καὶ κυβὴ, κίβις, κιβώριον, συνήθ. κιβούριον=τάφος, λτ.* ciborium). *Εἴη δ' ἂν τὸ* cumus *μᾶλλον=κύβη, κύπη*, Кýпа, Губà, *κύβος* (*β=μ, κύμος*), *κύβελον* (*κύπελλον, κυπέλη, κυψέλη*), *κυβήλη* (*κυμήλη, κουμήλη*, Гомила)· *ὅθεν καὶ Σ.* (*ἐν Θετταλίᾳ*) *κουμέλα, καὶ γουμέλα=τροφαλὶς, πακτὴ*, (*ὡς καὶ τοῦτο ὀγκῶδες*), *ἣ καὶ ὑποκορίζοντες καὶ ἀναπάλλοντες χερσὶ τὰ βρεφύλλια λέγουσιν· „ὦπου* (*ὠόπ, Ἀριςφ.*) *ὦπου, τὸ νωπὸν τυρὶ· ὦπ, γουμέλα δροσερή."*

Mory (*δύναμαι, σθένω, ἰσχύω*) *μογῶ, μόγω, μόζω* (*μόζεις*, Мóжешь), *ἐκ τοῦ μόζω καὶ ὁ μέλλ. μόξω, Δωρικ. μοξῶ. Ἡσύχ.* [*τὸ μογέω=μοχθῶ, πονῶ, ἐμφαίνει καὶ τὴν τοῦ πονοῦντος ἰσχὺν· μοχθεῖ δέ που ὁ δυνάμενος· καθόλου δὲ ἡ λέξις διαγράφει, τάσιν, μῆκος, κίνησιν· οὕτω καὶ τὸ μόλω, μολῶ* (*=μολέω*) *μολίω=λτ.* molior (*ἀποκινῶ, κυλίω βάρος μέγα, ἐπιχειρῶ ἔργον βαρὺ*) *καὶ=ἀγωνίζομαι· ὅθεν μόλος, Ἰωνικ. μῶλος=μόθος, μόγος* (*πόλεμος, μάχη*), *καὶ „μωλεῖ,*

μάχεται (Ἡσύχ.). πρβλ. Γρμ. mögen (δύνασθαι) καὶ mühen (μοχθεῖν), ἀμφότερα συγγενῆ (ὡς fliegen, καὶ fliehen). Τὸ θέμα μόω, ὅθεν καὶ μόλω, moveo, μόθος, motus, (ἐπενθ. χ. μόχθος· ὡς, ἄγω, ἄγος, ἄχθος)· τὸ δὲ μόω, μόγω =(μάω), μάγω, μάγας (μέγας), μέμακα, μᾶκος, μῆκος, μάκανος, Мóченъ (βλ. Мнóгій), μῆχος (μηχανὴ) μόγος, Мóщь, Мóчь, (δύναμις, ἰσχύς)=Γρμ. Macht, Möge, Müge, ἐκ τοῦ magen, mögen (vermögen), καὶ machen (ποιεῖν, τεύχειν=μαχυνᾶν,-σθαι). βλ. Ῥείμ. λ. μῆχαρ, καὶ μογέω.]. ὥστε τὸ Могу̀ πιθανώτατα συγγενὲς τοῦ Бóгъ, = Βόγας, = μόγας, μάγας, μέγας. βλ. Бóгъ καὶ Богáтый.). πρὸς τὸ Могу̀, πρβλ. Λετ. mahku, καὶ Σκρ. moho, mahat, mia.

Мозжу̀ (ῥήσσω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, παίων συντρίβω·) μώζω, = σμώζω, σμώσσω, σμώχω. „σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν (Ἀριστφν.). ἐκ τοῦ σμώζω, καὶ τὸ σμῶδιξ, συγγ. Мозóль (τύλωμα). „ἔσμωξεν, ἐπάταξεν (Ἡσύχ.), τὸ δὲ σμώχω = ψώχω. (βλ. Ῥείμ. λ. σμώνη.)

Мóзгъ (ἐγκέφαλος, μυελὸς) μύσγος (μόσγος, ο = υ) = μύσκος, μύξος (ὡς λίσγος, ἀντὶ λίσκος, λίξος) ἐκ τοῦ μύξω (ὅθεν καὶ μύξα) μύζω, μύω, ὅθεν τὸ μυελὸς, Γαλ. moëlle (ὡς πύελος, poële, ἀντὶ poëlle). τὸ δὲ λτ. medulla φαίνεται ἐκ τοῦ μέδω, μέζω, ἀντὶ μύζω. ἢ μεταθεσ. μεῦλὸς, μεδυλὸς, παρενθέσ. τοῦ δ (ὡς, τένω,

τένδω, tendo). *Ἐκ τῦ μάζω γίνεται μαζὸς ἐκ δὲ τῦ μύζω, μυζάω, τὸ Σ. βυζίον* (*β=μ, μυζίον*) *καὶ βυζάνω.* (*βλ. ῾Ρειμ. λ. μύζω*). *Πρὸς τὸ μυελὸς παραβάλλεσι καὶ τὸ ῾Εβρ.* moach, *᾿Αραβ.* moch, mochiel, *κτλ. βλ.* Мязгà.

Мóй, Моà, Моè, *ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν· καὶ τὰ ἄῤῥητα, μέος, μὶς, μὸς* (*ὅθεν αἱ γενικ. μοῦ μεῦ, μέο=ἐμέο, ἐμοῦ, ἐμεῖο, ἐμείω, ἐμείως, ἔμως, ἐμέος, ἐμεῦς, ἐμοῦς, ἐμεῦ*). *λτ.* meus, mea, meum, *᾿Ιτ.* mio, *Γλ.* mon, mien, *Γρμ.* mein, *Περσ.* mau, *᾿Ινδ.* mi, mah.

Мóкну, *καὶ* Мóклый, *βλ.* Мóкрый.

Мóкрый, Мóкръ (*δίϋγρος, νοτερὸς*) *μυκερὸς, συγκοπ. μυκρὸς* (*ὅθεν συνήθ. μουγκρὸς*) *ἐκ τῦ μυκὸς, καὶ ὑσιας· μῦκος* (*μύξα*), *λτ.* mucus, *ὅθεν* mucidus, muger (Fest.). *ἢ μυχλὸς, μυκλὸς,* Мóклый, *λ = ρ, μυκρὰς* (*υ = ο = ȣ μοκρὸς, μȣκρὸς, μȣγκρὸς*), *ὡς καὶ μύκλος, μύκλα, συνήθ. μȣ́χλα = εὐρὼς = μύκος, μῦκορ, λτ.* mucor, *τὸ δὲ μȣ́χλα συνήθ. καὶ μȣ́χρα· ὅθεν μȣχρόνει, μεταφορ· ἀντὶ σκοτάζει* (*ἐπὶ ἀρχομένης νυκτὸς*), *ὡς τὸ, „ ἐυρώεντα οἰκία* (*εὐρωτιῶντα = σκοτεινὰ· καὶ, εὐρώδης Τροία=σεσηπυῖα, σκοτεινή. Σχλ. Σφκλ. Αἰ.*) *Οὕτω καὶ τὸ λάμπη, λάπη* (*ὅθεν συνήθ. λάσπη*) *= λέμφος, καὶ „ ἀνήλιος λάμπη = ἐυρὰς, εὐρώεντα οἰκία τῦ ἅδου* (*Αἰσχύλ. Εὐμεν. ἀλλὰ τῦτο εἴη ἂν καὶ=λαμπὰς* (*λάμπα*),

ὥςε τὸ ἀνηλίῳ λάμπῃ = ἄνευ λάμπης ἡλίȣ, ὡς ὁ Ῥείμερος ἡρμήνευσε· λ. λάμπη. (βλ. καὶ Мра́къ). Смо́ркаю (ἀπομύττω-μύζω, μύγγω, mungo, emungo, συνήθ. ξεμυξάζω)· καὶ На́сморкъ (κατάῤῥους) ὡς ἐκ τȣ̃ Смо́ркъ, Мо́рк = Δωρικ. μύρκος (μόρκος) λτ. murcus, (murcidus), ἀντὶ (ρ = σ) μύσκος, muscus, μύξος, μύξα. Ἐκ τȣ̃ δωρικȣ̃ μύρκος μȣ̃ρκος, καὶ τὸ τῆς συνήθ. βȣ̃ρκος (τόπος ἑλώδης, β = μ· ὡς, βόνθος, μόνθος, κτλ.) καὶ ἐπιθετ. βορκὸς, βαρκὸς (ὑγρὸς, ἔνικμος, ὡς, βαρκὸν ἀμπέλιον), καὶ ῥῆμα βȣρκόνω = ὑγραίνομαι. „ ἐβȣ́ρκωσαν τὰ ὀμμάτιά του (= ἀνυγράνθησαν, ἀνεπλήσθησαν δακρύων), ὡς ἀπ' ἀρχαίου ῥήματος (βυρκόω) μυρκόω = μυσκόω, μυξόω, μυσκέω (μȣσκεύω. βλ. Мзгну̀), ὅθεν καὶ τὸ Мо́кръ (μοκρὸς, ἐκ μεταθέσ.) = μορκὸς (βορκὸς, βȣρκὸς)· τὸ δὲ μύρκος, μύσκος, μῦκος (ἐπιθετ. -μυρκὸς, μυσκὸς, μυκὸς) ἐκ τȣ̃ μύζω, μύξω, μύκω, ὅθεν καὶ Мо́кну (μυδάω, ὑγραίνομαι, ὡς ἐκ τȣ̃ Мо́ку), καὶ Мочу̀ (ὑγραίνω, διαίνω) οἷον μόκω (ο=υ) μύκω, ἀντὶ μύγω (μύζω, μύξω, μέμυκα), λτ. muceo, (ὡς μάκω, μάγω, maceo, macero), συγγ. Γερμ. müchen (mücheln), κτλ. Ἐκ τȣ̃ Мочу̀, Мо́ча (οὖρος), συγγεν. μύξα (μόξα, μίσκα). τὸ δὲ μύζω, μύω, συγγεν. μάω, μάγω (μάζω), μάδω (madeo), μίω, μίγω, μίχω, μιχὴ, ὀμιχὴ, ὀμίχλη, Мгла̀, ὀμιχῶ· καὶ

μίγγω, λτ. mejo, mingo, Γρμ. ἀρχ. miegen, migen· ἐκ τῦ μίω, καὶ τὸ μιάω, μιαίνω, ὅθεν καὶ τὸ μυκὸς = μιαρὸς ('Ησύχ.)· οὕτω καὶ μυδὸς, μυδάω, Γρμ. modern, καὶ τὰ λοιπ. ὑγρότητος καὶ νοτίδος σημαντικά. βλ. Мокъ, καὶ Макáю, καὶ Мóю, καὶ Мзгнỳ, καὶ 'Ρείμ. λ. μύζω, καὶ μίω.

Молвлю̀ (θορυβῶ). Молва̀ (θόρυβος) μόλϜα= μόλϜος, μόλος, μῶλος = μόθος, θόρυβος, φρυαγμὸς ('Ησύχ.)· καὶ μόλϜω, μόλω, μωλέω (μάχομαι· ὡς πάλιν, βοὴ = μάχη)· ἀλλὰ πιθανώτερ. Молва̀ = μολπὰ (μόλπω, Мóлвю) μολπὴ, μέλπω. [τὸ γὰρ μολπὴ οὐ μόνον ἀντὶ τῦ μέλυς, ἀλλὰ καὶ=κραυγή. 'Ιλ. Ν, 637· καὶ ἐν Σ, 572=ἰΰγμός· οὕτω καὶ, σύριγγος μολπὴ (Σφκλ.), καὶ „ μέλπηθρα κυνῶν. "Ομ.]

Мóлнія (ἀςραπή) βολία = βολὴ (ὡς συγγραφία, —φὴ Саломіа, Σαλώμη.) β = μ. βολ(ν)ία, μολ(ν)ία (μετὰ τῦ ἐπενθετικῦ ν. ὡς Волна̀, ἀντὶ Вола̀, Γρμ. Wolle, βαλλὸς, = μαλλὸς· βλ. καὶ Волна̀, Мóсшъ, κτλ.)· τὸ δὲ βολὴ καὶ βολὶς σύνηθες ἐπὶ ἀςραπῆς, καθὰ καὶ τὸ βέλεμνον, καὶ βέλος ἐπὶ κεραυνῦ, καὶ φωτὸς ἀκτίνων, ὅθεν καὶ ἑκηβόλος ὁ 'Απόλλων=ἥλιος, κτλ. (ἐκ τῦ βάλλω, Валю̀ = πάλλω = πέλλω. ὅθεν πέλεκυς καὶ βέλεκυς, ἀφ' ὃ τὸ συνήθ. ἀςραποπελέκι = κεραυνος). βέλος, ἢ βολὶς, καὶ ἀκτὶς ἐν πολλαῖς γλώσσαις ἐμφαίνουσι τὴν αὐτὴν ἰδέαν. (βλ. 'Ρείμ. λ. βέλος). βλ. καὶ Стрѣла̀. [τὸ

δὲ μαλερὸς, παρὰ τὸ μάλω, Мелю, οὐ συγχυτέον τῷ Мόлнія].

Молодый, βλ. Младый —. Молокό, βλ. Млекό —. Молόтъ βλ. Млáтъ —. Молочỳ, βλ. Млачỳ.

Молчỳ (σιωπῶ) μυλίζω, μυλλίζω (μολίζω, ο = υ, = μύλλω, μυλαίνω - λλαίνω, Σ. μουλλόνω = σιωπῶ). Ὡς ἐκ τοῦ μύω, μέμυκα, μύκω, Мкнỳ, μυκίζω, Λακων. μουκίζω (= σιγῶ, καὶ μέμφομαι τοῖς χείλεσιν. Ἡσύχ.) = μυχθίζω = μωκάομαι (συνήθ. στραβοστομίζω)· οὕτω καὶ μύω, μύλω, μύλλω = μυλλαίνω, μυλλίζω (= μοιμύλλω, σκώπτω τοῖς χείλεσι, καὶ = σιωπῶ, μύω τὰ χείλη). Παράβαλε τὸ σιλαίνω, σιλλαίνω (ἐκ τοῦ σίλλω, σέλλω = ἕλλω, ἴλλω, στρέφω) = μυλλαίνω, μοιμύλλω, Γρμ. mummeln· „ σιλήνει, μυλλίζει, σκώπτει, σιωπᾷ (Ἡσύχ. ἴσως σιλαίνει, ἢ ἀόρ. ὑποτακτ. σιλήνῃ, μυλλίζῃ, κτλ.), ὡς ἐκ τοῦ σιλέω, καὶ τὸ λτ. sileo (σιωπῶ), Λιθ. tilu. τὸ δὲ Σβεκ. tiga = σιγᾷν (τιγᾷν). Εἰς τὸ μύλλω, μυλλαίνω ἀνήκει καὶ τὸ Γρμ. schmollen (βλ. καὶ Adelung.). βλ. τὸ Σλαβ. Млкнỳ, Молкнỳ.

Мόль, Σ. μόλυτζα, μόλυτσα (παρὰ Θετταλοῖς, παρ' ἄλλοις δὲ σκῶρος, = σκῶλος, σκώληξ, λ = ρ.) = σὴς (λτ. tinea), ὡς καὶ Мόлица (σκωληκόβρωτον ξύλον). συγγεν. μῶλυξ, μῶλυς (ἐνεργητ. καὶ μωλὺς, παθητ. = τεθρυμμένος, κτλ. βλ. Мрáкъ). παρὰ τὸ μόλω,

= μάλω, μέλω, Мелю, μύλω, μύλλω. λτ. molo (τρίβω, ἀλήθω), μολύω, μόλος, μόλυς, καὶ μῶλυς (βλ. 'Ρείμ. λ. μόλω καὶ μῶλυξ). Οὕτω καὶ τὸ σὴς παρὰ τὸ σήθω, καὶ τὸ tinea παρὰ τὸ τείνω = τένω, τένδω, τένθω (τρώγω)· καὶ τὸ Γρμ. Motte ἐκ τῦ ἀρχ. maten = μύσσειν, ἀμύσσειν (zernagen). καὶ θρίψ, ἐκ τῦ θρίπω, τρίβω· καὶ τὸ σαράκιον σάραξ (ἐν τῇ συνηθ. = ἴψ, καὶ τῦτο ἐκ τῦ ἴπτω), παρὰ τὸ σάρω, σαίρω (σχάζω. ὅθεν καὶ ἡ σήραγξ = χάσμα). Ἄλλο δὲ τὸ μώλυζα = σκορόδυ κεφαλὴ μονόκοκκος (ἀδιαίρετος εἰς ἀγλῖδας) συγγεν. τῦ μώλωψ (= μώλυξ, καὶ τῦτο ἐκ τῦ μώλω = μόλω) = σμῶδιξ, πρῆσμα ἐκ πληγῆς. ὅθεν καὶ ἡ μώλυζα (ἡ καὶ μάλυζα, καὶ μάνυζα) διὰ τὴν ὁμοιότητα· καθὰ καὶ τὸ Γλ. oignon (= κρόμμυον, καὶ σμῶδιξ) ἐκ τῦ λτ. unio (οἴνη), = οἰνὸν (ὀϊνὸν) = ἑνιαῖον (ἑνὰς) = μονόκοκκον. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. μώλυζα].

Молю, ἱκετεύω, δέομαι, λιπαρῶ), μολῶ, μόλω (= ἔρχομαι, ἥκω, ἵκω· ὡς καὶ ἐκ τῦ ἵκω, ἵκομαι, ἵκεται, τὸ ἱκέτης, ἱκετεύω). ἢ μέλω (μέμολα, μόλω, Молю) = μείλω, μειλίσσω, Милую, (βλ. Милый)· „ Μειλιχίη, ἱκετίη „ διαμέλεοι, ἱκέται ('Ησύχ.). τὸ δὲ μέλπω (μέλϜω, μέλω, μέλος) μολπή. βλ. Молвлю.

*Монастырь, μοναςήριον. Σημείωσ. ы = η· διὰ τῦτο σεσημείωται ἡ λέξις.

Монисто, (*περιδέραιον*) *μανίαξ*, *μανιάκης*, *μανιάκιον*, *μαννάκιον*, *ἐκ τȣ̃ μάννος*, *μάνος*, *μόννος· λτ.* monile, *ὅθεν ἴσ. καὶ μονίσκος* (*σκ=στ*, *μοννίςος*), *Σ. μανιάκι*. [*παρὰ τὸ μὴν*, *μὰν*, *μανὸς*, *ὡς καὶ τὸ μηνίσκος*, *διὰ τὸ μηνοειδὲς τοῦ σχήματος* (*βλ. Ῥείμ. λ. μανιάκης*)· *ἴσως δὲ πιθανώτερ. τὸ* Монисшо = *μανίσκος·* (*α=ο*), *μηνίσκος*]·

*Мопсъ, *τὸ Γρμ.* Mops (*εἶδος κυνὸς.* canis fricator) *ἐκ τοῦ μύωψ.* (Wachter. *βλ. καὶ* Adelung.)

Моргаю, Мргаю (*καμμύω*) *μύζω*, *μύξω*, *μύσκω* (*μύρκω*, *μυρκάω*, Моргаю· *ὡς μύρκος = μύσκος. βλ.* Мокрый). *ἢ μόργω* (*ὀμόργω*, *ὡς ἐκ τῆς θλίψεως τῶν βλεφάρων τȣ̃ καμμύοντος*)· *ὁ Ἡσύχ. ἔχει" μοργᾶται*, *παρῶπται. βλ.* Морщу.

Морда (*ῥύγχος*) *ἴσ. συγγεν. Γρμ.* Mund (*ςόμα*) = *μύνδος*, *μυδὸς* (*καὶ μυτὸς*, *μυττὸς. λτ.* mutus), *μῦθος*, *μύθα* (*φωνή*), *μύνθα*, *καὶ ν=ρ*, *οἷον μύρθα*, *μύρδα*, Морда· *ὡς καὶ τὸ Σ. μȣ̃τρον*, *οἷον παρὰ τὸ μύρτος*, *ἀντὶ μύνδος*, *μυνδὸς·* *ἢ παρὰ τὸ μυτερὸς*, *μύτη*, *μύττη*, *μύτις* (=*ῥίς*.). *τὰ πάντα ἐκ τȣ̃ μύζω* (*βλ.* Мурчу), *μέλ. μύσω*, *μυσιῶ*, *ὅθεν καὶ τὸ Ἰτ.* muso, *Γλ.* museau (*ῥύγχος*), *Σ. μȣ̃τζȣνον = πρόσωπον. ὡς καὶ τὸ ῥύγχος = πρόσωπον* (*Κυρίλλ. Λεξ. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. μύζω*). *βλ· καὶ* Языкъ.

Μόρε (*θάλασσα*) *λτ.* mare, *Γρμ.* Meer, *Γλ.* mer, *Ἑςονιςὶ* merri, *Βενδ.* murie, *συγγεν.* *μύρω* = *ῥέω* (*ὅθεν καὶ λτ.* mœreo, *μυρέω* = *μύρομαι*, *συνήθ. μυρολογω*, = *θρηνῶ.* œ = u· *ὡς*, *οι* = *υ*), *καὶ ἰδίως τὸ μύρω* = *ῥέω μετ' ἤχου*, *διπλασιασμ· μορμύρω* (*ὅθεν λτ.* murmuro, *Γρμ.* murmeln, *Σ. μουρμουρίζω*), *ἐπὶ φλοίσβου ὑδάτων. Ὡσαύτως, οἶμαι, καὶ ἡ θάλασσα* Μόρε, mare, murie (*οἷον, μάρα, μύρα, μόρα*), *ὅθεν καὶ Γλ.* marais (*λίμνη*), *ὡς μύρουσα, μορμύρουσα* (*βλ.* Ezero)· *ἐν γὰρ τοῖς θεματικοῖς μάρω, μέρω, μόρω, μύρω κινήσεως ἰδέα τις ἐνιζάνει, ἤτοι τὴν ὄψιν, ἢ τὴν ἀκοὴν ἐφελκομένης.* (*βλ. Ῥείμ. λ. μορμῶ*). *Ἐκ τοῦ* Μόρε, морéй *φαίνεται καὶ ὁ Μορέας ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων ἀμέλει τοι παρωνομασμένος* (*οἷον θαλασσίτης, ὡς ἁλιςεφὴς καὶ μυρόμενος θαλάσσῃ*). *Ἀλλά τινες τῶν ἡμετέρων παράγουσι τὴν λέξιν ἐκ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ μοριῶν, καὶ Μορίαν τινὰ τὸν Μορέαν ἐθέλουσιν εἶναι! ἤ, φασί, καὶ τὸ πάλαι Ἀπία ἐκαλεῖτο διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἀπίους*· [*καὶ τοι γε καὶ τοῦτο τῶν μάλιςα ἀμφιβολογουμένων ἐςί. τὸ γὰρ Ὁμηρικ. Ἀπίη γαίη οὐ μόνον παρὰ τὸ ἄπιος ἠτυμολόγηται, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ προθέσ· ὡς ἐπίθετον* (*ἄπιος, ἀπία* = *ἀποῦσα καὶ ἀπέχουσα μακρὰν, τηλεδαπή*)· *καὶ παρὰ τὸ πίω, πίνω, ὡς τὸ „ πολυδίψιον" Ἄργος· καὶ ἀπὸ Ἄπιος δὲ τοῦ Φο-*

ρωνέως· καθὰ καὶ τὸ Ἀπίας πέδον ἐν Μυσίᾳ ἀπὸ Ἥρωος, ὃ δὴ καὶ πιθανώτατον δοκεῖ]. *Ὅπως δ' ὖν ποτ' ἂν ἔχῃ τὸ ἔτυμον, οὐκέτι δήπȣ Μορέας κεκλήσεται τȣ̃ λοιπȣ̃, ἀλλὰ Πελοπόννησος, ἑλληνιςὶ, ἡ καὶ τὸ πάλαι καὶ νῦν κλεινὴ Πελοπόννησος. Ἀπὸ γὰρ τȣ̃ κρατοῦντος αἵτε χῶραι καὶ τὰ ἔθνη παρονομάζεσθαι φιλοῦσιν, εἰκότως· ,, ᾧ γὰρ πλȣ̃τος μέγα δόρυ καὶ ξίφος, οὗτος δεσπότας μνοίας κέκληται.*

Морóшка (*ὑποκοριϛ· ὡς ἐκ τȣ̃* Морóшъ) *μόρον, μῶρον, συνήθ. μȣ̃ρον* (rubrus chamæmorus), *καὶ μορία τὸ δένδρον* (*ὑποκοριϛ. μορίσκη, συνήθ. μορίτζα*). *συγγεν.* Мрáкъ.

Морóзъ, *βλ.* Мрáзъ.

Мóрщу (*ῥυσσόω, ῥυτιδόω, συνήθ. σȣφρόνω*) *μόργω* (*γ* = *ζ* = щ. *μόρζω*) *ὀμόργω, ὀμόργνυμι* (*μέργω, μέλγω*), *βλ.* Моргáю.

Мóръ, Морю̀, *βλ.* Мру̀.

Москвà, *βλ.* Мóю.

Мóстъ (*γέφυρα*) *φαίνεται μὲν συγγεν. μεςὸς, μεςὸν* (*ε* = *ο, μοςὸν*) = *τόπος οὗ τὸ μεταξὺ πλῆρες. τὸ δὲ μεςὸς παρὰ τὸ μέζω, μέδω, μέτος, μέσος, κτλ.* (*μέση δὲ ἡ γέφυρα, ζευγνῦσα τὰς ὄχθας, καὶ πληροῦσα τὸ μεταξὺ χαῖνον*). *ἔςι δ' ὖν πιθανώτατα*=*βαςὸς* (*α*=*ο, βοςὸς, β*=*μ, μοςὸς*) *ἐκ τȣ̃ βάζω, βαςὸς* (*ὅθεν τὸ βαςάω, βαςάζω*). *τὸ δὲ βάζω* = *βάδω* (vado, *βαδίζω*) Веду̀, *βιβάζω· καὶ δωρικ.*

(βύζω, βαβύζω), ὅθεν (βάβυξ) βαβύκα, καὶ βαβύκτα, ἡ γέφυρα, παρὰ Λακεδαιμονίοις. (Ἡσύχ. καὶ Πλέταρχ. Λυκέργ. ς), ὡς τόπος δὶ ὃ βαδίζεσι, βάσιμος, ςεῤῥὸς, βατὸς, βαςὸς· ὅθεν καὶ Мощу̀ (γεφυρόω, κατασκευάζω λιθόςρωτον) = βάζω, πάζω (πήγνυμι. ἐκ τῦ πάω = βάω = μάω. βλ. Мѣсто, καὶ Мчу̀). Καὶ τὸ γέφυρα = Fεφύρα, ἐφυρὰ, φ = χ. ἐχυρά (Ῥείμερ.).

Мота́ю (σείω, διαλύω, μηρύω, ἐκμηρύω, συνήθ. τυλιγαδιάζω, Γλ. dévider) συγγεν. μόω, μάω (ἕλκω, ξαίνω), μοτὸς (ξαντὸν), καὶ μότος, motus, μόθος (μοέω, moveo), καὶ μοιτόω· „ μοττεῖ, τιτρώσκει (Ἡσύχ.). τῦ μόω συγγενὲς καὶ τὸ μίω, μίτος, Мо́пъ (μήρυμα)· ὅθεν μιτόω, καὶ συνήθ. παραμιτόω, -τόνω, καὶ παραμιτίζω (χυδ. παραματίζω) = διαπερῶ τὲς μίτες τοῦ ςήμονος διὰ τῶν μιταρίων. (ἑλληνικώτερ. καιρόω, ἐκ τῦ καῖρος = licium). „ καιρῶσαι, μιτώσασθαι. " κεκαιρωμένων, μεμιτωμένων (Ἡσύχ.).

Мо́тъ, ὑποκορ. Моты́га (ἄσωτος). Мота́ю, (ἀσωτεύομαι, διασκορπίζω τὴν ἐσίαν). τὸ ἀνωτέρω, Мота́ю, μεταφορικῶς. „ μόττυς, ἔκλυτος (Ἡσύχ.)

Мотча́ю (μέλλω, βραδύνω) ματάω (ματάζω)? ἢ συγγεν. Мота́ю?

Моты́ка (σκαφεῖον, σκαπεῖον, χυδαίως τσαπεῖον· ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς χωρικοῖς τῆς Θετ-

ταλίας μοτίκα, *ἡ δίκελλα*, *καὶ πᾶσα δυσχεϱῆς χειϱωναξία*), *μάδιγος*, *δίκελλα*· (*Ἡσύχ.*). *ἴσως διάλεκτός τις εἶπε καὶ μαδίγα*, (*δ=τ. καὶ γ=κ. ματίκα*). *ἢ συγγεν.* Мотаю, *μότος*, *αἰολικ. μόττυς* (*μοττύη*, *μοττύϝα*, *μοττύγα*)· *ὡς καὶ* „*μοττύας* (=*μοττύα*), (*ὄϱγανον*) *ᾧ ςϱέφεσι τῶν ϱυτήϱων τὲς ἄξονας* (*Ἡσύχ.*)

Мотыль, Мотыло (*Σλαβον.* = *κόπϱος*) *ἐκ τῦ μόνθος*, *μόνθυλος*, *χωϱὶς τῦ ν*, *μόθυλος*)= *ὄνθυλος* (*ὅθεν τὸ ὀνθυλεύω. τὸ θέμα ὄζω*, *ὄσθω*, *ὄθω*, *ὄνθος*, *βόνθος*, *μόνθος*). *βλ.* **Лайно.** *ἢ συγγεν.* Мотаю (*μίω*) *μίτυλος*, *μύτιλος* (*μιςὸς*) *μυςίλλω*, *μιςύλλω* (*κόπτω. ὡς καὶ κόπϱος*, *ἐκ τῦ κόπτω*)?

Мóхъ, *Σλβ.* Мъх, *Σεϱβ.* Мах (*φῦκος*, *βϱύον*, *μνίον*) *ὑποκοϱ.* Мошóкъ, *Γϱμ.* Moos, *Γαλ.* mousse, *'Ισλ.* mossa (*καὶ 'Αϱαβ.* mosc), *μ'. λτ.* mussa, mussus, mussum, *μ'. ἑλληνισμ. μῦσχος*, *συνήθ. μοῦσκλον*· *ἐκ τῦ ἀϱχαίυ μύσκος* (=*μύξος*), *λτ.* muscus, *ὡς καὶ μύσκης*, *μύσχης* = *εὐϱὼς* (*Ἡσύχ.*) *συνήθ. μύχλα*, *καὶ λτ.* mucor, *μῦκοϱ*, *μῦκος*· *ἐκ τῦ μύω*, *μύμυκα* (*μύκω*), *μύζω* = *μύδω*, *μυδάω. ὅθεν καὶ ὁ μύκης*· *τὰ πάντα ὑγϱότητος γεννήματα. Παϱάβαλ. τὸ 'Ισπαν.* moho = *μύσχης* (*εὐϱὼς*), *καὶ μῦσχον* (*βϱύον*)· *καὶ τὰ Γαλ.* mousse (*βϱύον*), mousseron (*εἶδος μύκητος*), moisissure (*εὐϱώς*). *βλ.* Мóкрый, *καὶ* Пýхъ.

Мочỳ, *βλ.* **Мóкрый.**

Μόю, *ἀπρμφ.* Мыши *ἐκ τῦ Σλαβ.* Мыю (*νίπτω, πλύνω*) *μίω, μάω, μόω, μώω, μέω. Ἐκ τῦ μίω, τὸ μιχὼ, ὀμίχω, ὀμίχλη, καὶ τὸ μιάω, μιαίνω=διαίνω, βάφω.* (*Ἰλ. Δ.* 145). *ἐκ δὲ τῦ μάω, τὸ μάζω, μάσσω, καὶ σμάω. ἐκ δὲ τῦ μέω, σμέω, τὸ σμήχω, ὡς καὶ σμίχω* (*μίχω*). *ἐκ δὲ τῦ μόω, τέλος, τὸ μόλω, μολύω, -λύνω, μόρω, μορύσσω· κτλ.* (*βλ. Ῥείμ. λ. σμάω*). *ὅθεν* Мóйка, *μία τῶν τὴν καλὴν Πετρόπολιν διαιρουσῶν μεγάλων διωρύγων τῦ Νευᾶ* (*αὐτοφυὴς, ὡς λέγεσιν, ἀνέκαθεν*), *οἷον μοϊχὴ* (*ὡς μιαχὴ, μίαχος*) (*μῶσα*), *σμῶσα, σμήχεσα* (*πλύνεσα·*). *Τοῦ* Μόю *συγγενὴς φαίνεται καὶ ἡ* Москвà, *ποταμὸς, ἐξ ὗ καὶ ἡ παρακειμένη γεραρὰ τῶν Ῥώσσων παμμήτωρ, καὶ μεγαλοπρεπεςάτη πόλις* Москвà (= МоскϜà, Моска) *Μόσκα καὶ Μόσχα* (*οἷον μοσκὴ, μοσκεύρουσα=ὑγρά. βλ.* Мóкрый, *καὶ* Мзгнỳ), *κατὰ τὸ μύσκος* (*μύρκος*, murcus, murcidus) *μύσκα· καὶ μίσγα, ἐκ τῦ μίσγω, μίγω, μύζω, μύω =μάω, μίω· ὡς πρὸς τὴν πόλιν Μόσκαν παράβαλε τὴν Ὕδην* (*ὕω*), *πόλιν Λυκίας, καὶ Ὑδρῦντα, πόλιν Ἰταλικὴν, καὶ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ Νάυσαν, κτλ. βλ.* Окà. *Πρὸς δὲ τὸ* Μόю *πρβλ. καὶ τὸ ἀρχαῖον τῶν Αἰγυπτίων μῶϋ=ὕδωρ. Ἑβρ.* majjm, *καὶ κατὰ Σίνας* min = *ποταμὸς. τὸ δὲ Σκρ.* amma = *ὑγρὸς. κτλ. βλ.* Мóкрый.

Мра́вій, *Σλαβ. Σερβ.* Мра́в, *Κροατ. καὶ Καρν.* Мра́вля, *Πολ.* mrowka, *Βοεμ.* mrawenes, *καὶ Ῥωσσ.* Мураве́й, *μύρβος*, (*μούρβας*) *μύρβαξ Δωρικ.* = *βύρμαξ*, *καὶ βόρμαξ* (*β* = *μ*, *μύρμαξ*, - *μηξ*.), *καὶ* (*β* = *φ*), *φόρμαξ*, *λτ.* formica, *Γλ.* fourmi, *κτλ. καὶ ὅρμιξ*, (*Ἡσύχ.*) = *φόρμιξ*, *βόρμιξ· ὅθεν καὶ τὸ λτ.* vermis, *Γλ.* ver (*σκώληξ*), *Γρμ.* Wurm, *Σβεκ.* orm, *κτλ.* (*βλ.* Че́рвь). *Πρβλ. Δαν.* myre (= *μύρμηξ*, *οἷον μύρος*, *ἐκ τοῦ μορὸς*, *μυρὸς*, *μύρϝος*, *μόρϝος*, *μορβὸς* = *μαυρὸς*, *ἀμαυρός*. *βλ.* Мра́къ, *καὶ Ῥείμ. μορμῶ*), *Ἀγγ.* mir, *Σβ.* mura, *Ἰσλ.* maura, *Κτοξ.* miere, *Περσ.* mur.

Мра́зъ, *Ῥωσσ.* Моро́зъ (*παγετὸς*, *κρύος*, *πάγος*, *κρύσαλλος*.) *συγγεν. μάρω*, *μαράσσω* = *μαρμαίρω*, *σίλβω*, *διὰ τοῦ κρυσάλλου καὶ τῆς αἰθρίας τὸ λαμπρόν· ὡς καὶ γέλα* (*ἕλα*, *ἕλη*) *Ϝέλα*, *λτ.* gelu, gelidus· (*τὸ δὲ* glacies = *γλαυσσὸς*, *λαμπρὸς· ὅθεν καὶ τὸ Γερ.* Glas, *κτλ.*). *Ἐκ δὴ τοῦ μαράσσω*, *μάραξ*, *μάραγος* (*ξ* = *ζ*, *μάραζ*, Мра́зъ), *ὡς καὶ μάραγ*(*δ*)*ος*, *καὶ σμάραγδος* (*ἡ λίθος*, *διὰ τὸ λαμπρὸν*, *ἡ καὶ ζμάραγδος· πρβλ. καὶ τὸ Περσ.* zemerud, zemrud· *τὸ δὲ δ ἐν τῷ σμάραγδος κατ᾽ ἐπένθεσιν· ὡς καὶ λύγδος*, *ἐκ τοῦ λύγος*, *λύγη*, *λύκη*, lux)· *καὶ ἡ μάρμαρος δὲ ἐκ τοῦ μάρω* (*μαρμάρω*, *μαίρω*, *μαρμαίρω*), Ма́рморъ, *μεταθ.* Мра́моръ, marmor (*διὰ τὸ*

λεῖον καὶ λευκὸν)· καὶ ἡ μάργαρος (μάρω, μάρϜω)· καὶ ἡ μαῖρα (μάρω, μαίρω) = ἄςρον λαμπρὸν, τὸ τȣ̃ κυνὸς (Ἡσύχ.). κτλ. [τὸ Γρμ. kalt, Kälte, ψύχος,-χρὸς, συμπίπτει ȣ̓ μόνον μετὰ τȣ̃ λτ. gelidus, ἀλλὰ καὶ μετὰ τȣ̃ calidus (κήλεως, θερμὸς), καὶ τȣ̃ Ἑβρ. kel, Κτσξ. köle (πόνος, ἄλγος), ἀλγεινὰ γάρ τό, τε θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν (βλ. Adelung. λ. kalt.), ὡς καὶ τὸ ἀποκαίω λέγεται καὶ ἐπὶ σφοδρȣ̃ ψύχους· καὶ τὸ φρύγω, λτ. frigo, καὶ φρίγω, φρίζω, φρίσσω, λτ. frigeo, συμπίπτȣσιν, ὡς ἐξ ἄλλης ἰδιότητος (βλ. Ῥειμ. λ. φρύγω)·. κατὰ δὴ ταῦτα καὶ πρὸς τὸ Мра́зъ, Моро́зъ, ἄλλος ἄν τις παραβάλοι τὸ μόρος (πόνος, κακοπάθεια· βλ. Мрỳ), ἡμῖν γε μέντοι τὸ πρῶτον ἀρέσκει. βλ. Міръ.

Мра́къ (ἀχλὺς, σκότος), Ме́ркну, Σλαβ. Мркнỳ (σκοτίζω), Мра́ченъ (σκοτεινὸς ἀμαυρὸς) συγγεν· μάρω (μαύρω), μαυρὸς (λάτ. maurus, μῶρος, Γλ. more, κτλ.), καὶ μόρω, μορὸς (ὅθεν μόρον), μορϜὸς (ὅθεν ἀμορβὸς), μοριφὸς, μορφνὸς, καὶ (φ = χ.) μόριχος (ὅθεν τὰ κύρια Μόριχος, Μούριχος. βλ. Ῥειμ. λ. Μορφνὸς). Τὸ δὲ μορβὸς (καὶ χωρὶς τȣ̃ μ, ὀρφὸς, Ϝορφὸς, λτ. furvus) ἡ συνήθ. προφέρει μοργὸς (Ϝ = γ, καὶ β), καὶ μȣργὸς (ὀρφνὸς ἐπὶ ζώων, ὅθεν καὶ μȣ̃ργος, μȣ̃ργκος, ὁ μέλας κύων), καὶ μȣργόνει, παρὰ Πελοπον· συμ-μȣρτζόνει, = σκοτάζει, συσκοτάζει (ὡς τὸ μȣχρόνει,

ἐπὶ ἀρχομένης νυκτός, ὄρφνης· εἰμήτις ἐθελήσει κατὰ μετάθεσιν τὸ μυργόνει παρὰ τὸ μυχρόνει, μυρχόνει, ἢ τοῦτο ἐξ ἐκείνου παράγειν· ᾧ περ ὁ πείσομαι. βλ. Мокрый)· Ἐκ τοῦ μόριχος καὶ τὸ συνήθ. μόρικος, μόρκος (ἐπὶ χρώματος= ἰοειδὴς, καὶ Τουρκ, mor)· τοῦτο γοῦν τὸ ἐπίθετον μόριφος, μόριχος, Σ. μόρκος (μοργὸς, μορβὸς) εἴη ἂν ὡς οὐσιαστικὸν=Мракъ (μόρκος, ἐκ τοῦ μόρω. ἢ ἐκ τοῦ μάρω, μάϜρος, μαῦρος, μάρϜος, μάργ-ος, μάρκ-ος, мракъ)· καὶ Меркну (μορκόνω, μουργόνω)=μορϜόω, μορόω, μορύω, μορύσσω, μόρω, μάρω, μαράω, Мараю, μαράζω (μορίζω) Мрачу. Πρβλ. καὶ μύρτος (ἐπὶ χρώματος φαιοῦ, myrteus, murteus = fuscus), αἰολικ. υ = ο, ἀντὶ μόρτος (ἐκ τοῦ μόρω), ὅθεν τὸ Μοῦρτος (Βυζαντ.), καὶ ἐν συνηθ. μοῦρτζος (ἐπὶ κυνὸς μορφνοῦ, μελαίνου)· πρὸς τὸ μοῦρτος (μοῦρτζος) ἀναλογεῖ καὶ τὸ Мраченъ, ἢ πρὸς τὸ μορφνὸς (μορχνὸς, μορκνὸς). βλ. Мараю.

*Мскусъ, μόσχος, λτ. moschus (τὸ ἄρωμα), Γλ. musc, κτλ. καὶ Ἀραβ. misk. (τὸ μόσχος ἐπὶ τοῦ ἀρώματος φαίνεται ξενικὸν, ἐσημειώθη δὲ τὸ Мскусъ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς τῶν φωνηέντων ἐκπτώσεως ἐν πολλαῖς λέξεσι τῶν Σλαβονικῶν διαλέκτων.)

Мсто, καὶ Местъ, Γρμ. Most, τὸ λτ. mustum, Σ. μοῦστος (γλεῦκος), ἴσως = μυστὸς,-στὸν (μύζω, μυζάω, Σ. βυζάνω), ὡς τὸ λτ. sue-

cus (ὀπὸς) ἐκ τῦ sugo, βλ. Сóкъ, Мóзгъ, Мычу.

Мрéжа (δίκτυον) καὶ Σ. (ἐκ Θεσσαλίᾳ) μέρζα = λέγνη (πλέγμα λεπτὸν περὶ τὰς ὤας τῶν ἱματίων καὶ τῶν σινδόνων προσραπτόμενον.) ἔςιν ἄρα συγγενὲς πρὸς τὸ μέρις, μῆρις, μήρινθος, μέρμις, μέρμιθος, καὶ (μήριγς) μήριγξ, μήριγμα ἐκ τῦ μηρίσσω, μηρύζω, μηρύω, μηρίω, μέρω (= ἔρω, ἐρύω)· (οὕτω καὶ μέριζα, μέρζα, Мрéжа ἐκ τῦ μηρίζω μηρίω)?

Мрỳ (θνήσκω) μόρω, καὶ μόρτω· „ ἔμορτω, ἀπέθανεν (Ἡσύχ.), Σερβ. Мрем (μόρημι) Λιθ. καὶ Λεττ. mirstu, λτ. (morio) morior, Γλ. meurs, κτλ. Мéртвый (νεκρὸς. Мéртв— μερτϜ-ὸς) = μορτὸς (μροτός, μ = β, βροτὸς) λτ. mortuus, κτλ. καὶ μόρτης (θάνατος) = Смéрть, καὶ μοῦρτος, λτ. murdrum (φόνος), Βυζαντ. καὶ Γρμ. Mord, morden, Mörder, κτλ. Παῤβλ. Σνσκρ. murd, mrit, mrita, Περσ. murd, mürden, κτλ. Мóръ (πανώλης, λοιμὸς) μόρος, λτ. mors. ὡς καὶ morbus = μόρϜος. Морю̀ (θανατῶ, καταπονῶ, ἐκπονῶ, κατασκευάζω) μόρω, μορέω „ μορεῖν πονεῖν, κακοπαθεῖν. „ μεμορημένος, πεπονημένος· " μόρος, φθόρος, πόνος (Ἡσύχ.)· Моровый (λοιμώδης, θανάσιμος) μορόϜεις μορόεις, mortalis, κτλ.

Мýдрый, Мýдръ (σοφὸς, φρόνιμος) συγγεν.

πατὴρ, μήςωρ, ἐκ τῦ μάω, μάθω, αἰολικ μήδω, μῆδος, μῆτις, κτλ. ὅθεν μητιέτης, μητιόεις· (*καὶ οἷον μηδρός;* Мýдръ, *ἐκ τῦ μῆδος, ὡς ἐκ τῦ κῦδος, κυδρός — τὸ δὲ η = у, ὡς, κηδεία,* Кутія, *καὶ σμῆρις, σμύρις· καὶ συνήθ. σεσάμι, σεπία = σήσαμον, σηπία. κτλ. βλ. καὶ* Мýдо). Мудрýю, Мудрю̀ (*σοφίζομαι*) *μήδομαι, μέδομαι, μήδω, μητίω, κτλ.* (*μηδρόω*)?

Мýдо (*ὄρχις*) *μῆδος,* (*μῆδο-ς· η = у,* Мýдо. *βλ.* Мýдрый), *μέδος, μέζος·* (*ἐκ τῦ μέσον.*)*βλ.* Междỳ.

Мýжъ (*ἀνήρ*) *συγγεν. λτ.* mas, maris, *ὅθεν* Mars, Martis = *ἄρς, Ἄρης, ἄῤῥην, ἀρὴν ὅθεν ἀνὴρ. καὶ μετὰ τοῦ προσθέτε μ, μάρης = ἀνὴρ* (*παρὰ τοῖς Ἰταλιώταις. βλ. Αἰλιαν. Ποικ. Ἱςορ. Θ,* 16)· *καὶ* Mars, *Μάρης* (*ὁ Ἄρης*), *ὅθεν Μάμερτος* (*Λυκόφρ. ὡς ἐκ τῦ Μάμερς,* Mamers, tis = Mars, Mavors). *τὸ δὲ λτ.* mas, *ἐκ τοῦ* as = *ἄς, ἄς = εἷς, ὅς, ἷς, Fἱς, λακων. Fἱρ = λτ.* vir (*ἀνὴρ, ὅθεν καὶ τὸ* virtus = *ἀρετὴ παρὰ τὸ ἄρης, ἄρην, ἀνήρ. βλ. Ῥείμερ.*)· *τὸ δὲ ἷς = ἷος, ἴα, μετὰ τῦ μ, μία, καὶ οἶος* (*οἰνός,* unus) *οἷς, ὅθεν ἂν εἴη μετὰ τῦ μ, μοῖς, οι = у, καὶ σ = ж,* Мýжъ (*ὡς τὸ* mas = *ἄς, εἷς, οἷς, οἷος*). *Τὸ δὲ Γρμ.* Mann (*ἀνὴρ*), *Φιλλανδ.* mies, *Ἐσθλανδ.* mes, *ὁ* Adelung *παραβάλλει πρὸς τὴν ἀντωνυμ.* mein, *Περσ.* men, *ἀρχ. λτ.* mis = *μίς, μός* (*ἀρχαῖαι ὀνομας. = ἐγώ· ἀφ'*

ὧν αἱ γενικαὶ μοῦ, μέο, μεῦς, μείως, καὶ ἐμῦ, ὡς ἐκ τῦ ἐμὸς, ἐμὶς, ἀφ' ῦ καὶ τὸ ἡμεῖς). ἀλλ' ὁ σοφὸς Ῥείμερος οἴεται τὸ Mann συγκεκομμένον ἐκ τῦ Magen, ἀμέλει τοι παρὰ τὸ magen, mögen, vermögen (ἰσχύειν)· κατὰ δὴ τοῦτο εἴη ἂν καὶ τὸ Мýжъ συγγενὲς τῦ Могý, Мóжно, Мóчь=(μέγας), μέζ-ων, μείζων (μόζων, βλ. Могý). Πρὸς τὸ μάρης, λτ. mas, maris, παράβαλ. τὸ Μαρικᾶς (ἐπιγραφὴ Κωμῳδίας τῦ Εὐπόλιδος = ἀνδρίσκος, ἀνδράριον, = γύννις· Ἡσύχ.), ἡ δὲ λέξις αὕτη φαίνεται Περσική· ὅτι καὶ τὸ Περσ. merd = mas (maris, ἀνὴρ.), ὡς καὶ τὸ ar=ἄρ-ην ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀρμεν. mart, καὶ anr=ἀνήρ. πρόσθες καὶ τὸ Ἀραβ. marati, καὶ τὸ Τυρκ, er, erkek (ἄρσην, ἀνὴρ). Ἐκ τῦ Мýжъ, Мужáюся = ἀνδρίζομαι· καὶ Мýжество, ἀνδρία, κτλ.

Мукà (ἄλευρον) ἐκ τῦ Мýчу (μύκω) μύχω, σμύχω = σμώχω = τρίβω, ἀλήθω (ὡς ἐκ τῦ μύλω, μάλω, μάλευρον, Γρμ. Mehl, Ἀλβαν. miel. βλ. Мелю)· τῦ δὲ μύκω συγγενῆ τὸ ἀρχ. μίκω (λεπτύνω) ὅθεν μικὸς, μικκὸς, λτ. mica (ψὶξ), καὶ (μικερὸς) μικρὸς· καὶ τὸ (μώκω) σμώχω, ὅθεν σμώγη= ῥανὶς (Ἡσύχ.). ἐκ τῦ αὐτοῦ Мýчу, σμύχω (κατατρύχω, κατατρίβω, βασανίζω), καὶ τὸ Мýка (βάσανος ἄλγος) οἷον μυγὰ, μυγὴ, σμυγὴ (ὡς σμώγη)· Мýченикъ (ὁ μάρτυς), ὡς

βασανισθεὶς καὶ σμυχθεὶς, σμωχθεὶς· Мучи́тель (*ὁ βασανίζων*) *ὡς μυςίλλων, κτλ.* [*τὰ θέματα, μύω, μίω, μόω· ὅθεν καὶ τὰ μύλω, μύλλω, μόλω,* molo, *κτλ. ἐκ τῦ μίω, (μιςὸς, μιςὺς) καὶ τὸ μιςύλλω, καὶ μυςίλλω· καὶ μύτιλος, μίτυλος λτ.* mutilus, mutilatus, mutilo, *Γλ.* mutiler = *πηρόω, κολοβόω. βλ. Ῥεῖμ. λ. μίω*]. *βλ. καὶ* Мычу̀.

Му́лъ, *λτ.* mulus, *συνήθ. μουλάριον* (*ἡμίονος.*) *παραβάλλεσι τὸ μύλων* (*Βόσσ.*), *ὡς μύλλων* (*ἀλήθων*); *ἢ ὡς τὸ μύλος* (*μύλος ὀνικὸς* = *ὄνος ἀλέτης, ὁ ὑποκείμενος λίθος τῆς μύλης*)?

Мура́ва (*γάνομα*) *Γαλ.* vernis, *Σ. βερνίκι· ἐκ τοῦ* Мурава̀ (*χλόη*). *φαίνεται συγγ. τῦ* Мураве́й (*βλ.* Мра́вій), *ὡς καὶ τὸ μύρβος, μύρμος, μορβὸς, μορφνὸς, μορφή. βλ.* Че́рвь.

Мурлы́чу, Мурны́чу (*ἐπὶ φωνῆς αἰλέρων· ὡς ἐκ τῦ* Муры́чу, *Σ. μαυρίζω· καὶ* 2, *ψιθυρίζω, συνήθ. μερμερίζω, ἐκ τῦ μορμυρίζω, μορμύρω,* murmuro, *μύρω. ὀνοματοποιΐαι*). *βλ.* Мо́ре.

Мурчу̀ (*ἀρύομαι, ἐπὶ ἄρκτων*) *μύρκω* [*ἀντὶ μύσκω* (*μύξω, μύζω*), *ὡς μύσκος* = *μύρκος, σ* = *ρ, δωρικ. ὅθεν καὶ μιργόω* = *μισγόω, καὶ μιργάβωρ* = *μισγαύως, τὸ λυκόφως, ἐκ τῦ μίργω* = *μίσγω, καὶ ἄβωρ*=*ἀβὼς, αὐὼς, ἀώς*]. *Τὸ θέμα μύω, μύγω, μύκω, — κάω, μυκῶμαι, καὶ μυκίζω, δωρ. μακίζω* (*Ἡσύχ.*), *μυκίω, Γρ.* muhen, muchsen, *λτ.* mugio, *καὶ*

mugitus, *μύγδος*, *μυγμὸς*, *κτλ. καὶ τὸ συνήθ. μουγκρίζω, ἐκ τοῦ μουκίζω, μουγκίζω. προσθ. γ (ὡς λόχη, λόγχη), μουγκρίζω· ὡς φλάγω*, flagro. *συγγεν.* Мычу̀.

*Мусія, *μουσεῖον*, *τὸ λτ.* musivum, opus museum (*τὸ διὰ ψηφίδων ζωγράφημα*), *καὶ* Музи́нка (*μουσικὸν*), *Γλ.* mosaique, *Γερμ.* Mosaik, Mussiv-arbeit. (*ἐκ τοῦ μοῦσα· γράφεται καὶ μουσαῖον, μουσίον, μωσίον· καὶ διὰ μουσείων, ἢ μουσίων=διὰ ψηφίδων. ὅθεν καὶ μουσειόω, ζωγραφίζω διὰ ψηφίδων· καὶ μουσείωμα, καὶ μουσείωσις, καὶ μουσωτὴς, μουσιάτωρ=ψηφοθέτης*, musivarius, musivi artifex. *Βυζαντ.*)

Му́слю (*σιάλῳ μολύνω, σιαλίζω.) ἐκ τοῦ (μύζω, μύσω, μύσος) μυσάω, μυσαρόω, (ρ = λ. μυσαλόω, ὅθεν συνήθ. μουσαλόνω, μουζαλόνω, = μολύνω, μελαίνω), καὶ μουζαλία = μυσαρία (μελανία)*.

Му́шъ (*θολωτικὸς*). Му́шный, Му́шенъ (*θολὸς*) *μοῦτις, μύτις (ὁ θόλος, τῆς σηπίας τὸ θολὸν) = μυτὸς = μυσὸς (τ = σ) μυσαρὸς. Ἐκ τοῦ μυτὸς, μυδὸς, μυνδὸς, καὶ τὸ τῆς συνηθ. μουνδὸς = ἀμαυρὸς, θολερός. Τὸ θέμα, μύζω, μύσσω, μύττω (ἐνεργ. = μυσὸν ποιῶ)· ὅθεν*, Мучу̀ (*θολόω*), *Σερβ.* Мутим. *Παράβλ. λτ.* moto, motare· *ἢ τοῦτο μᾶλλον συγγενὲς* Мяту̀.

Му́ха, *Σερβ.* Мува, *μȣ̃Fα*, *μȣ̃hα*, *μȣα*, *μȣ̃α* $=$ *μυῖα*, *συνήϑ.* *μυῖγα.* *Βοεμ.* mauch, *λτ.* musca, *'Ιτ.* mosca, *Γλ.* mouche, *Γρμ.* Mücke, *'Ισλ.* mig, *'Αγγλ.* mitge, *Σβ.* mugga, *Λεττ.* mussa, *Λιϑ.* mussia, *καὶ Περσ.* meges.

Му́чу, *βλ.* Мука̀ —. Мучу̀, *βλ.* Му́шъ.

Мчу̀ (*συναρπάζω*, *ταχέως ἀπάγω*), *καὶ* Мчу́ся, Мчу́сь (*ἀποτρέχω*, *ϑέω*, *φεύγω*) *βάζω*, *βιβάζω*, *ἐνεργ.* *καὶ* *β = μ*, *μάζω* (*ὡς*, *βίω*, *μίω*, *βόνϑος*, *μόνϑος*). *'Εκ τȣ̃ βάζω*, *βαςὸς*, *καὶ τὸ βαςάω*, *βαςάζω.* *ὅϑεν τὸ* Мчу̀ *εἴη ἂν καὶ* = *βαςῶ* (*μαςῶ*, Мачу̀, *συγκοπ.* Мчу̀). *βλ.* Мо́стъ, *καὶ* Мѣ́сто.

Мщу̀, Мща́ю (*ἐκδικοῦμαι*) *μάζω*, *μάσσω* (*μάςις*, *μάςιξ*), *μαςίζω.* [*τὸ δὲ μάσσω ἔςι καὶ* = *ματέω*, (*μάω*) *μαςεύω* = *ἐτάζω*, *ζητῶ·* *ὡς καὶ τὸ*, *ἐτάζω* = *τιμωρῶ*]. Ме́сть (*τιμωρία*, *δίκη*) *μάςις*, *μάςιξ* (*α = ε*). Мсти́тель (*τιμωρὸς*, *ἐκδικητὴς*) *μαςίκτωρ*, *μαςιςὴς.* *Τοῦ* Мщу̀ *συγγεν.* *δοκεῖ τὸ* Мету̀ *ἀπὸρμφ.* Местѝ (*σαρόω*) = *μάττω*, *μάσδω* (*α* = *ε*), *ἀπομάττω*, *ἐκμάττω·* *καὶ* Метла̀ (*σάρωϑρον*, *ὡς τὸ*, *μάσϑλα* (*μάϑλα*) *μάσϑλη* (*ἱμάσϑλη*). *'Εις τὸ* Мщу̀, Ме́сть *ἀνακτέον ἂν εἴη καὶ τὸ* Ме́чъ (*ξίφος*) *ὡς μάςιξ καὶ τȣ̃το* (*οὐ μὴν γε κατὰ τὸ μάςης*, *ἐν τῷ σειρομάςης*, *παρὰ τὸ μαςέω*, *μαςεύω.* *βλ.* Мы́то). *ἀλλὰ τὸ* Ме́чъ *μᾶλλον δοκεῖ*=*τῷ Γρμ.* Messer *καὶ τοῖς ἄλλοις*, *ἃ παρεβάλομεν.* *βλ.* Ме́чъ.

Мы (*ἡμεῖς*) *μεῖς*, *ἐκ τῦ ἀρχ. μίς* (*ἐγὼ*), *ὅθεν ἡ γενικ. μέος*, *μέως*, *μοῦς*, *κτλ. ὡς πάλιν ἐκ τῦ ἀρχ. ἐμίς*, *τὸ ἡμεῖς.*

Мы́ло (*σμῆμα*, *σαπώνιον*). Мы́лю (*σμήχω*, *σαπωνίζω.*) *μήλω*, *ὅθεν σμήλω* (*σμάλω*, *ἀόρις. σμῆλαι = ῥύψαι. 'Ησύχ.*), *καὶ " μηλάσασθαι* (*ἀντὶ τῦ ἡμαρτημένυ μυλάσασθαι*)=*τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφαλὴν σμήξασθαι. Κύπριοι.* (*'Ησύχ.*), *οἷον μῆλον = μήλη = σμήλη* (*σμῆλον*, *σμῆμα*, *σμῆγμα*). *τὸ θέμα μάω*, *σμάω· συγγεν.* Мы́ю, Мо́ю. *ὡς*, *νίτρον ἐκ τῦ νίζω*, *νίπτω. βλ. καὶ* Мѣ́ль.

Мы́съ (*ἀκρωτήριον*) *μύσις = μύτις*, *συνήθ. μύτη = ῥίς*, *καὶ πᾶσα προβεβλημένη ἐξοχή*, *ἐκ μεταφορᾶς τῆς ῥινός. βλ.* Но́съ.

Мы́то (*τελώνιον.*) *μῆτος.* [*ἐκ τῦ μάω*, *ματός*, *μάτος* (*ζήτησις*) *ματέω=ζητῶ*, *ἐρευνῶ· καὶ τὸ τελώνιον τόπος*, *ἐν ᾧ ματεύυσιν οἱ τελῶναι ὡς μαςευτῆρες*, *ἐκλέγοντες καὶ μεταλλῶντες τὰς εἰσαγομένας ἐμπολάς*, *καὶ τὰ λαθρεμπορεύματα ἐςμασσόμενοι* (*δι' ὃ καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς σειρομάςαι*, *Σ. σῦβλαι*, *παρὰ τὸ σειρὰς μαςεύειν*). *τὸ δὲ μῆτος=μῆδος*, *ἐκ τῦ μήδω*, *μήθω*, *μάθω*]. Мыта́рь (*τελώνης*) *μητάρ= ματήρ*, *καὶ μαςήρ*, *μαςευτήρ.* („ *μαςῆρες δὲ καὶ οἱ τὰ φυγαδευτικὰ χρήματα εἰσπράττοντες· Φωτ. λεξ. ὡς καὶ οὗτοι μαςεύοντες.*)

Мы́чу, Мы́каю (*ξαίνω*, *οἷον λίνον*, *κτλ. συνήθ. λαναρίζω*) *μύζω*, *μύσσω = ἀμύσσω* (*τὸ*

α, εὐφωνικὸν), ὅθεν ἀμὺξ, ἄμυγμα (ξέσμα) ἄμυξις, ἀμυχὴ (ξέσις) κτλ. καὶ Мо́чка, καὶ Мы́чка (τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα) ὡς ἐκ τοῦ Мы́ча = μυγὴ, μυχὴ, ἀμυχὴ· [οὐ γὰρ οἶμαι κατὰ τὸ Му́чу = μίκω (μίω, = τρίβω, λεπτύνω· ὅθεν τὸ μικρὸς), καὶ (μιςὸς) μιςύλλω, καὶ μυςίλλω, ὡς ἐκ τοῦ μύω = μίω. βλ. Мука̀]. βλ. Ῥεἰμ. λ. μύζω.

Мычу̀, μύζω = μύκω, μυκῶμαι (ἐπὶ βοῶν) συνήθ. μυγκρίζω, λτ. mugio (ἐκ τοῦ μύγω, = μύκω, ὅθεν καὶ μυγὸς, μύγης, = μυδὸς mutus, καὶ μογγὸς, καὶ μυττὸς παρὰ τὸ μύττω (μύσσω, μύζω), λτ. musso, mussito (Σ. μυσσυνίζω)· πρβλ. καὶ τὸ Γρμ. muchsen, muttern, Ἀγγλ. to mutter, κτλ. συγγεν. Мурчу̀.

Мы́шлю (λογίζομαι, βουλεύομαι) μήσσω, μήσω, ἐκ τοῦ μήδω, μήδομαι. Мы́шль, μῆσις, μῆτις, μῆδος (βουλὴ, ἔννοια, γνώμη, λογισμός·) τὸ θέμα Мыс (Δοβρόβ. σελ. 123.) βλ. Му́дрый.

Мы́шца, καὶ Ῥωσσ. Мы́шка, μύσκα, μύσκος, ἀντὶ μυΐσκος (μῦς, μυὼν, βλ. Ῥεἰμ. λ. μύσκος) ὑποκορις· ἐκ τοῦ Мы́шь, ὡς καὶ τὸ λτ. musculus, Γρμ. Muskel, καὶ Maus, Γλ. muscle, κτλ. καὶ Σλβ. Мы́шца=βραχίων. λτ. brachium (Δοβρόβ. 309), διὰ τὸ μυῶδες τοῦ βραχίονος.

Мы́шь, μῦς (ἐκ τοῦ μύω, μύκω, Мкну̀· ὡς τὸ Кро́тъ ἐκ τοῦ Кро́ю, Кры́ю, κρύβω. βλ. Кро́тъ καὶ Кры́са). λτ. mus, Γρ. Maus, Ἀγγ. mous, κτλ. καὶ Περ. mouscs. Мыща́-

стый, Мышáсть, *μυΐνος, μυώδης* (*ἐπὶ χρώματος,=φαιὸς*) *οἷον μυσάτος, μυάτος· ὡς τὰ τῆς Συν. κρασάτος* (*οἰνωπὸς*), *κνηκάτος, κροκάτος. κατὰ τὰ εἰς ωτος,* (*κροκωτὸς, χειριδωτὸς*)· *καὶ ατης* (*ητης*) *ὑπηνάτης, γενειήτης. ὅθεν καὶ τὰ εἰς* atus, *λτ.* barbatus, manicatus, *ἀφ' ὧν κυρίως τὰ εἰς ατος τῆς συνηθ.*

Мыю, *βλ.* Мóю.

Мѣдь (*χαλκὸς*) *μεδὸς, ἀντὶ μελὸς* (*δ=λ· βλ.* Мéдлю),=*μαλὸς*, mollis, *καὶ οἷον μελδὸς ἐκ τοῦ μάλω, μέλω*, Мелю̀, *μέλδω* (*τήκω, ἀναλύω, Γρμ.* schmelzen)· *ὅθεν, μελίβδω, μόλιβδος, μόλυβος, μόλιβος* (*ὡς μέταλλον τηκτὸν, εὔτηκτον· βλ. Ῥείμ. λ. μόλιβος*). *Οὕτω καὶ τὸ χαλκὸς ἐκ τοῦ χαλάω, χάλλω, χάλω, χάω, χέω* (*χύω, χύνω*). *Τὸ δὲ Γρμ.* Kupfer, *Ἀγγλ.* kopper, *Γλ.* cuivre, *κτλ. ἐκ τοῦ λτ.* cuprum, æs Cyprium=*Κύπριος* (*ὡς ἐκ τῆς νήσου Κύπρου τὸ πρῶτον εἰς Ῥώμην μετενεχθέντος τοῦ χαλκοῦ.* Festus). *Τὸ δ' οὖν μέταλλον* (*παρὰ τὸ μέτος=μέσος, μετάω, μετάλω, μεταλλάω*) *οὐ παραβλητέον πρὸς τὸ* Мѣдь.

Мѣлъ (*κιμωλία γῆ, Σ. ἀσπρόχωμα, Τουρκ. τεμπεσίρ*) *μήλη* (*μέλη*)=*σμήλη. συγγεν.* Мыло. *Ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ* Мелю̀, *μύλω,* (*τρίβω*), *ὡς καὶ* (Мéль) От-мѣль=*σύρτις* (*Σ. ῥηχὰ νερά*). *καί τοι καὶ τὸ μάω, σμάω* (*ὅθεν σμήλη*), *συγγεν. οὐ μόνον τοῦ μάω, μόω*, Мыю, Мóю, *ἀλλά πως καὶ τοῦ μάλω, μύλω, μέλω*, Мелю̀.

Ἕτερον δὲ τε Мѣлъ, καὶ τῆς σμήλης, ἡ Μηλία (ἐκ τῆς Μήλου νήσου), ἡ καὶ Μηλιὰς (ἄλλο γῆς εἶδος, λτ. melinum; καὶ τετο διάφορον παρὰ τὸ μηλὶς = ὤχρα. βλ. Πλέτ. περὶ τε πῶς διακρ. τὸν κόλ. τε φίλε· καὶ περὶ εὐθυμίας· καὶ Διοσκουρ. Ε, 71, καὶ 80, κτλ.). ὁ γοῦν Γαληνὸς καὶ ὁ Ἐρωτιανὸς σμηκτίδα, καὶ σμηκτρίδα, τὴν κιμωλίαν καλεσι (λεξ. Ἱπποκρ.)· ἐκ τῆς Κιμώλε δὲ νήσου ἡ κιμωλία, λτ. creta, Γρμ. Kreid, Γλ. craie, κτλ. τοῦτο δ' αὖθις οἱ μὲν ὡς ἐκ τῆς Κρήτης, οἱ δὲ παρὰ τὸ Γερμ. gritten, gratten, = χαράττειν, ἠτυμολόγησαν, ὡς μάλιςα πρὸς χάραξιν καὶ γραφὴν ἐπιτηδείας ἔσης ταύτης δὴ τῆς γῆς· (βλ. Adelung). Мѣлю (κιμωλίᾳ χρίω) μηλόω, σμηλόω.

Мѣняю (ἀλλάσσω, ἐκ τε Мѣну, κατ' ἐπένθεσιν τε н. = мѣю) μέω, ὅθεν (ἀμέω, μετὰ τε εὐφωνικ. α· ὡς, μέργω, ἀμέργω, κτλ.) ἀμέϜω, ἀμεύω, καὶ (ἀμέβω) ἀμείβω (=ἀλλάσσω)· ἐκ τε ἀμέω, μέω, τὸ λτ. meo = ἀμείβω τόπον, κινεμαι, μεταβαίνω, εἶμι.

Мѣрю (μετρῶ) μέρω (μείρω, μέμορα, ὅθεν) μέρος, μοῖρα, Мѣра (μέτρον)· ὁ γὰρ μετρῶν μερίζει τὸ μετρέμενον κατὰ τε μέτρου τὸ ποσόν· ὡς καὶ τὸ δατέομαι (μερίζω) = μετρέω, ἐπὶ ὁδοῦ· „ δατέοντο ποσὶ χθόνα (Ἰλ. Ψ, 121).

Мѣсто (τόπος) μέςος (εἴποι τις ἂν) = μεςὸς

[ἐκ τοῦ μέω = ἐκτείνω, μέτος, μέσος, μέτω, μέδω, μέζω, μεςὸς, οὗτινος ἐν τῷ μεταξὺ τί ἐςιν· ἤτοι ὁ μὴ κενὸς = πλήρης (βλ. Ῥείμ. λ. μετά)· ὁ δὲ τόπος καὶ τὰ πάντα χωρεῖ (ὅθεν καὶ χώρα, χῶρος, χάω), καὶ ἔκτασιν ἔχει· ὡς καὶ τὸ λτ. spatium, Γλ. espace (ἐκ τοῦ Αἰολικ. σπάδιον = ςάδιον, ςάω), καὶ τὸ Γρμ. Stelle, ἐκ τοῦ stellen = ςέλλεν, ςέλλειν, ςέω, ςάω· ὅθεν καὶ τὰ, διάςημα, ἀπόςημα, κτλ.]. Ἔμοιγε δ' οὖν πιθανώτατα δοκεῖ τὸ Мѣсто = (μέςον) μεςὸν, -ςὸς, ἀντὶ βεςὸς = βαςὸς, = βατὸς, βάτος (παρὰ τὸ Веду, Вести́ = βάδω, βέδω, βέζω, βεςὸς· ὡς βάω, βατὸς, βάζω, βαςὸς, ὅθεν βαςάω, βαςάζω) = βάδος (= Γρμ. Boden) = πάτος (= Γρμ. Pfad), = πέδον. [ἐκ τοῦ πάω, παίω, πάτω, πάτος, πατέω· καὶ π = β, βάω (βάτω) βάδω, βάδος, βαδίζω, Γρμ. waden, -ten, λτ. vado, καὶ (ὡς ἐκ τοῦ vio = βείω, βέω) via· ἐκ τοῦ πάω, πάϝω καὶ τὸ λτ. pavio, ὅθεν pavimentum, Γλ. paver, pavè, pavage· καὶ πάζω, = βάζω = μάζω (α = ο, μόζω, μόσδω, Мощу. βλ. τὸ συγγεν· Мо́стъ), κτλ. τὸ δὲ πάω, ἤχου ὀνοματοποιΐα, ὡς ἐκ τοῦ κτύπου τῶν βαδιζόντων, ἅτε δὴ παιόντων τὸ πέδον ἐν τῷ πατεῖν, καὶ πλησσόντων ποδὶ χθόνα πεπηγυῖαν καὶ ςεῤῥάν. καθὰ καὶ τὸ τόπος = δάπος, δόπος, δοῦπος, τύπος, κ-τύπος· ἐκ τοῦ τύπω (δύπω) δέπω, δάπω, Γρμ. tappen, tüppen, tüpfen, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. πάω, καὶ τύπος].

Мѣсяцъ (*μὴν ἐκ τῦ* Мѣс - яцъ *κατάληξις*) *μὴς, μεὶς* (*μές· ἐκ τῦ μέω, οἷον μέσ-αξ, μέσας, ὡς καὶ ἐκ τῦ μείν-ς, μεινὸς, τὸ λτ.* mensis· *τὸ δὲ μέω* (*καὶ μάω*) = *ἐκτείνω, τείνω, λτ.* meo (*εἶμι*), *ὅθεν μήνη, ἡ περιοδεύεσα καὶ αὔξεσα καὶ μειεμένη σελήνη· καὶ ὁ μὴν, χρόνου τάσις, καὶ μέτρον* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. μὴν*), *καὶ μὰν, μὴν, μὴς, μηνὸς, ἀρχ. Γρμ.* man, *Κτσξ.* maan, *καὶ* mon (*ὅθεν* Mond), Monat, *Οὐλφίλ.* menath, '*Ισλ.* manadur, *Λεττ.* mienes, *Λιθ.* menesi, *Ζενδ.* maongho, *Περσ.* meh, '*Ινδ.* masi, masa, *κτλ.* 2, Мѣсяцъ = *μήνη* (*σελήνη*) *μηνὰς, μηνὶς, Δωρ. μάνα, Γοτθ.* mana, '*Αγσξ.* mona, *Βελγ.* maand, *Γρμ.* Mond. *κτλ.*

Мѣчу, *ἀπαρέμφ.* Мѣтить (*σημειῶ, ςοχάζομαι κατὰ σκοποῦ*) *μέζω, μέδω, μέτω* (*πρωτότυπον τῦ μέτος, μέσος, μέτρον, μετρέω*), *λτ.* metio, - or (*μετρέω*), meto, metor (*ὁρίζω*): Мѣта (*σκοπὸς*), *λτ.* meta (*μέτα, μέτη, ἐκ τῦ μέτος* = *μέσος, μέση. βλ. τὸ συγγεν.* Мечỳ, *καὶ* Междỳ). *ἐκ τῦ μέζω, μίζω, μέμιςαι φαίνεται καὶ τὸ μισθὸς, συγγενὲς τῦ* (*μέζω, δω, -τω*) *μέτρον· τὸ θέμα, μέω, μίω, ὅθεν καὶ* (*μιςὸς, μιςὺς*) *μιςύλλω* (*καὶ μυςίλλω. βλ.* '*Ρείμερ.*), *ὡς διαιρέμενος δηλονότι καὶ διανεμόμενος, ἢ γῦν ὁριζόμενος μέτρῳ ὁ μισθός. βλ.* Мздà.

Мѣхъ (*ἀσκὸς*) *μέκος* (*μέχος*) = *πέκος, πέσκος*

[ἐκ τοῦ πέκω, πέκος, πόκος, λτ. pecus· ἐκ δὲ τοῦ πέκω, πέξω, πέσκω, τὸ πέσκος, καὶ (π=μ αἰολικ. βλ. Мчу) μέσκος=κώδιον. Νίκανδρ. καὶ Ἡσύχ.] „ вино́ но́вое въ мѣхи новы вліяши=Ϝοῖνον νέϜον Ϝὲς μέχη νέϜα βλητέον = „ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς κενοὺς βλητέον (Μάρκ. β, 22). τὸ δὲ вліяши, ἐκ τοῦ влію̀ в-лію̀ = λείϜω, λείβω, ἐλλείβω = ἐγχέω, οἷον λειβητέον· [πρὸς τὸ μέσκος τοῦ Ἡσύχ. οἱ Κριτικοὶ παρέβαλον τὸ χαλδαϊκὸν mesech, ἀλογήσαντες, ἢ γοῦν ἐπιλαθόμενοι τοῦ πέσκος].

Мѣшу̀=μαίσσω, μάσσω, μάττω (φύρω) ὅθεν Мѣша́ю (μίγνυμι) ὡς ἐκ τοῦ Мѣшу̀, μαίσσω (μάσσω, μάζω, μάγω, μάω=μίω, μίγω) μίσγω, μισγέω, λτ. misceo, Γρμ. mischen, καὶ mengen = μιγνύειν, Σβ. menga, Ἀγγλ. mingle, κτλ. τὸ μίγω ἐςὶν ὁ διὰ τοῦ ι τύπος, τοῦ μάγω, μάζω, Γρ. mängen. (βλ. Ῥείμ. λ. μίγνυμι).

Мя́гкій, Мя́гокъ, Σλαβ. Мя́ккый, Мя́къ, μα(λ)κὸς, (μαλακὸς) ἐκ τοῦ μάω, Мя́ю (βλ. Мну̀), μάγω, μαγὶς, μαγεὺς (ὅθεν οἷον μαγὸς, мяк, мяг-)= μακτὸς· ὡς ἐκ τοῦ αὐτοῦ μάω, μάλω, μαλὸς, μάλαξ, μαλακὸς, μαλκὸς· [τὸ Мя́гокъ, Мя́ккый, φαίνεται καὶ ὡς τὸ αἰολικ. μαυκὸς (ἀντὶ μαλκὸς· ὡς ἔλεγον καὶ αὖσος ἀντὶ ἄλσος, θεύγω ἀντὶ θέλγω, αὖμα ἀντὶ ἅλμα. κτλ.) τὸ δὲ μαυκὸς (μαφκὸς ἢ μαβκὸς) εὐκόλως τρέπεται εἰς τὸ μαχκὸς, μαγκὸς, μακκὸς,

αυ = αβ = αφ = αχ, αγ, αχ (ὅτι φ = χ, καὶ β = γ)· οὕτω καὶ τὸ μικρὸς οἱ Δωριεῖς εἶπον μικκός· καὶ ἄλλαι δὲ διάλεκτοι ἄλλως τροποποιοῦσι τὸ λ· οἷον οἱ Ἰταλοὶ λέγουσι bagno (ἀντὶ balneum), piova, fiamma, chiave ἀντὶ pluvia, flamma, clavis, κτλ.]

Мяздрà καὶ Мездрà (я = α = ε) Κρτ. mezdra, Βοεμ. mazdra (μεμβράνα, διάφραγμα, καὶ κυρίως, ἡ ἄτριχος τοῦ δέρματος ἐπιφάνεια, ἡ πρὸς τὴν σάρκα κολλητή.) μασδαρά, μαζαρά = μαδαρά (ἐκ τοῦ μάζω, μάδω, μαδάω μαδαρός. βλ. Ῥείμ. λ. μαδάω). βλ. Мязгà.

Мязгà καὶ Мезгà, Σερβ. Мезгрà, Βοεμ. mizha, miza (δένδρου χυλός, καὶ Κροατ. mézga τὸ λευκόν, alburnum·) μύσκα, μύσκος (αἰολικ. = μύξος, ξα). Τὸ δὲ μύζω συγγενὲς τοῦ μάζω· ὡς καὶ τὸ μάδω (μάζω) madeo = μυδῶ (μύζω)· ὅθεν καὶ οἷον μάσγα (σ=ζ, μάζγα, ὡς ἐκ τοῦ τύπου μάζω· καὶ Βοεμ. mizha, μύζα ὡς ἐκ τοῦ μύζω) = (μύσγα) μύσκα, μύξα (ἐκ τοῦ μύζω, μύξω). βλ. καὶ Мóзгъ.

Мáмлю, Σ. μαμουλίζω (μασάζω) συγγ. μοιμύλλω, μύλλω, μύω, μάω, Мáю.

Мáсо (κρέας) οἷον μάσον = μάσημα, μασητόν, ἐκ τοῦ μάσσω, μασσῶ, μασάω· ὅθεν καὶ μαστός, καὶ μάσταξ, καὶ (μαίσω, Мѣшу̀, μάσσω) μαίσων = μάγειρος καὶ βορός (Ἡσύχ.). μασσᾶται δὲ μάλιστα τὸ κρέας διὰ τὴν μαλακότητα, διὸ καὶ κατ' ἐξοχὴν μάσημα (Мáсо)

πρὸς ἀντιδιαςολὴν τῶν ἀβρώτων καὶ ἀμασήτων ὀςέων (*βλ.* Плóть). *τὸ δὲ μασσάω, μασάομαι παρὰ τὸ μάζω, μάσσω* (*μάσδω, μάδω, ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ λτ.* mando, manduco· *ἐκ δὲ τῦ μάζω, μάγω, τὸ Σ. μάγυλον, ἡ παρειὰ· καὶ μὴν καὶ τὸ Γλ.* manger, *'Ιτ.* mangiare, *κτλ. συμφωνῦσι πρὸς τὸ μάγω, μάγγω*)=*μάττω. Τὸ θέμα, μάω· ὅθεν καὶ τὸ* Мя́со, *ὡς ἀπὸ τῦ ἀῤῥήτυ* Мя́ю (*βλ.* Мну̀, *καὶ* Мя́гкій). *ἀλλὰ καὶ ὁ μαίσων = μάγειρος, μαγεὺς ἐκ τῦ μάγω, μάσσω* (*κυρίως, φύρω*, pinso, *κτλ. καὶ ἔπειτα* = *ἕψω, πέπτω, μαγειρεύω*), *μάσσει δὲ ὁ μαίσων τὸ* Мя́со. *πρβλ. ἀρχ. Γρμ.* mett (*σάρξ*), *'Αγγλ.* meat, *κτλ. καὶ 'Αρμεν.* mis, amissa, *'Αλβ.* miss, *Σνσκρ.* amissa, *κτλ. Πρὸς τὸ μασσάω παρέβαλεν ὁ κλεινὸς* Adelung *καὶ τὸ Γρμ.* Mast (*χιλὸς, ζώων τροφὴ, λτ.* pabulum) *οἷον μάςαξ* (*μάσσημα*).

Мя́тва (Мя́тFа), *'Ρωσσ.* Мя́та, *λτ.* mentha (*χωρὶς τῦ ν*, meta, mata· *ὡς*, пять, *πέ(ν)τε*) = *μίνθη, μίνθα, αἰολ. μένθα, Γρμ.* Minze.

Мя́ти, Мя́ть, *ἀπαρέμφ. ἐκ τῦ ἀχρήςυ* Мя́ю, *μάω, μάττω, βλ.* Мну̀, *καὶ* Мя́со.

Мяту̀ (*ταράσσω*) *μοτῶ, μοττῶ* (*'Ησύχ.*) *ἐκ τῦ μόω, μόFω*, moveo, *μότος, μόθος, λτ.* motus=Мятéжъ (*ςάσις, ταραχὴ*)· (я=*α*=*ο*), *βλ.* Мотáю.

Мя́чъ (*πάλλα, λτ.* balla, *Γρμ.* Ball, Spiel-ball, *Γλ.* balle-à Jouer) *μάζα, λτ.* massa.

Н.

Н, ῆ, Н, н (Нашъ, νάσσ, nasch.) = *N*, ν.— Н̄ = ν' (50) —. ,Н = ͵ν (50000).

Нà (δεικτικὸν ἐπίῤῥημ.) συνήθ. νά, ἐκ τῦ ἠνὶ, ἢν (ἄν, νά) λτ. en!

Нà (πρόθεσ.) ἀν', ἀνὰ (ἐπὶ), καὶ=ἐν, ἐνὶ, αἰολικ. εἰν, ἰν, λτ. in, Γρμ. in, ein, an, Γαλ. en. κτλ.

Нагій, Нáгъ (γυμνὸς), Πολ. nagi, Βοεμ. nahy, Βενδ. nag, Γρμ. nacket, nackt, Σβ. nacot, 'Αγγλ. naked, 'Ισλ. naken, 'Ινδ. nagka,=νάκος, νάκα, νάκη [δέρμα· ὁποῖος φαίνεται ὁ γυμνὸς, =γύμενος=κύμενος, κυόμενος, οἷος ἐκυήθη, ἐξῆλθεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Τὸ γῦν νάκος ἐπιθετικῶς εἴη ἂν νακὸς, Нáгъ (ὡς, τάχος, καὶ ταχὸς, αἰολ. ταχὺς, κτλ.), παρὰ τὸ νάζω, νάσσω=τίλλω, συγγεν. (νέζω) νέκω, καὶ νύζω, νύσσω. βλ. τὰ συγγ. Нóгоnь, Нýда, κτλ. 'Εκ τῦ νύζω φαίνεται καὶ τὸ λτ. nudus (νυδὸς, ὡς νυθὸς, κτλ.) συνώνυμον τῦ (νακὸς) νάκος. τῦτο δὲ τὸ nudus τινὲς παράγυσιν ἐκ τῦ ἀνυπάρκτυ νηδὸς (Περιζών.) οἷον παρὰ τὸ νὴ δύω (Βόσσ.). 'Εκ τῦ νάκη, καὶ τὸ λτ. nacca (= fullo) = νάκτης, νακοδέψης = σκυτοδέψης]. Нагота̀ (γυμνότης, οἷον νακότης). Σημείωσαι τὰ τοιαῦτα ὀξύτονα ἀφῃρημένα κατὰ τὸν εἰς της τύπον

τῶν Ἑλληνικῶν καὶ παροξυτόνων καὶ ἐνίοτε ὀξυτόνων κατὰ διάλεκτον, ἀφῃρημένων τε καὶ μή· ὡς, ἀνδρότης, καὶ ἀνδροτὴς, δηϊοτὴς, πινυτὴς, ταχυτὴς, ποτὴς (καὶ τὰ εἰς τὺς Ἰωνικ. συγγενῆ τῶν εἰς τὴς, ὡς, ἐδητὺς, βρωτὺς, ποθητὺς, κτλ.). Ἐκ τούτων τῶν εἰς τὴς, καὶ (η = α), τὰς (χωρὶς τοῦ ληκτικοῦ σ, τὰ), τὰ Σλαβον. εἰς та̀ (κατὰ τὰ, ἀρετὰ, ἑορτὰ, τὴ), καὶ εἰς tas λατινικ. sanctitas, humanitas, Ἰταλικ. εἰς tà, santità, humanità (ὅθεν καὶ τὰ εἰς tè Γαλλικ. κτλ.). πρόσθες καὶ τὰ σπάνια τῆς Σ. ἄργητα, κάκητα, μάνητα, ἔχθρητα, (ἴσ. ἐκ συγκοπ. τῶν αἰτιατικ. ἀργότητα, κακότητα) ἀντὶ τῶν συνηθεστέρων τῶν εἰς της, καὶ παρά τισι χυδαίοις εἰς τη, ὡς, ἁπλότης καὶ ἁπλότη, μικρότης καὶ μικρότη, νεότης καὶ νεότη (τὰ δὲ νεάτα, ἐκ τοῦ νέατος, -τον=νέος), κτλ. ἕτερα δὲ τὰ εἰς do, λατιν· = τοῖς εἰς δων (dulcedo, κτλ. ὡς τὰ ἀλγηδὼν, ἀχθηδὼν, τηκεδὼν, τερηδὼν, teredo, κτλ.). βλ. Μέρ. Α. σελ. 124.

Надѣю, -юся (ἐλπίζω) σύνθετον, οἶμαι, ἐκ τοῦ На, дѣю=ἀνα-θέω, ἀνατίθημι. (ὡς τὸ ἀνάκειμαι)· ὅθεν Надéжда, (ἐλπὶς), οἷον ἀνάθεσις. Ἰλλυρ. Нада, ἐξ ἀποκοπῆς τοῦ Надéжда.

Нáдъ (На-дъ ἐπὶ, ὑπὲρ) ἀνὰ, ἄ-νωθ-ι, ἄνωθε, θεν.

Нáкъ, βλ. Нúцъ.

*Налóй τὸ χυδαϊςὶ, ναλόγι=ἀναλόγιον, ἀνα-

λόγιον. (*Ἐκκλησ.*). *Σημείωσαι τὴν ἀποκοπὴν τῆ α ἐν τῇ ἀνὰ* = Нà.

Напáрье (*τρύπανον*), (На=*ἀν, ἐν, πάρω, πείρω, πειρὰ*) *οἷον ἔμπαρον· ἀνάφερε εἰς τὸ* Прỳ, Перỳ.

Напрáсный (*μάταιος, φροῦδος — αἰφνίδιος — ἄδικος*) *σύνθετ. ἴσως, ἐκ τῆ* На, *καὶ* прáздный, прáзденъ (прáз=прáс. на-прáс.), *ὡς τὸ φροῦδος* (*πρὸ, ὁδῆ*). *βλ.* Прáздный.

Нáрва, *βλ.* Невà.

Нáшъ, ша, ше (*ἡμέτερος, ρα, ρον*) *ἐκ τῆ* Ны, Нáсъ, *λτ.* nos=*νὼ, νῶϊ* (*νοὶ*), *οἷον νῳὸς* (*νῷς*) *νώϊος,* (*ὡς, σφώϊος, σφὸς, ἡμὸς, ὑμὸς*) = *νωΐτερος* (*νῴτερος*), *λτ.* noster, *Γλ.* nôtre, *Γρμ.* unser, *κτλ.*

Нè = *νε, νη, νο, νω, ταῦτα μὲν ἐν συνθέσει, τὸ δὲ* Нè *καὶ ἐν παραθέσει καὶ ἐν συνθέσει· οἷον,* Невѣжда = *νήϝϊδος, νῆϊς.* Немúлостивъ, *νηλὴς, νηλήμων, ἀμείλιχος* (*οἷον, νημείλικτος*). Невидúмый, *αὐΐδετος, ἀϊδνὴς* (*οἷον, νηϝίδημος*)· *καὶ,* Не, Не (=*οὐ, οὔ*)· *πρβλ. λτ.* ne, non, *Γρμ.* nein, *Γλ.* ne, non, *κτλ. καὶ Περσ.* nen, *Σνσκρ.* na, no. *τὸ δὲ Ἰσλανδ.* ikce, *ἀρχ. Τευτωνικ.* ecke = *οὐκὶ, οὐχὶ. βλ.* Нú.

Нéбо (*οὐρανὸς*) *συγγεν.* (*νάω, νέω, ναύω, νεύω*) *ναϝὸς, νεϝὼς* (*νεὼς*) *νευὼς, ναυὸς* (*αἰολ.* = *ναὸς. Ἀπολλών.*), *παρὰ Βρεττανι. καὶ Βαλλησίοις* nefo, nef. [*Παρέβαλόν τινες*

τὸ Нέбо πρὸς τὸ νέφος, καὶ φαίνεταί τις τῶν λέξεων ἀναλογία οὐ μόνον κατὰ φωνὴν, ἀλλὰ καὶ κατά τινα μεταφορὰν, καθ' ἣν τὰ νέφη καὶ αἱ νεφέλαι ἐκλαμβάνονται μάλιςα παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ καὶ ἀντὶ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃, καὶ ἀλληγορικώτερον δὲ ἐπὶ τȣ̃ ὕψους τῆς θείας Μεγαλειότητος (βλ. Προφ. Ζαχαρ. β, 17. Ψαλμ. ρλδ, κτλ.)· ἀλλὰ τὸ Нéбо, παράγεται παρὰ τὸ νεύω (κλίνω, κύβω) συγγεν. Нúкну, Нúку (νύκω, νύγω = νύϜω, νύω, νεύω. βλ. Нúцъ), ὡς καὶ ἐκ τοῦ ναύω (νάω, νέω) τὸ ναὸς, καὶ νεὼς, καὶ ναῦς, καὶ νάπη, νάπος, κυρίως = κοῖλον χωρίον, κοίλωμα, κύτος (βλ. 'Ρείμ. λ. ναὸς, ναῦς). παῤβλ. καὶ τὰ Γρμ. Nawe, Naue, Napf, Napp, 'Ιτ. napa (κοῖλον σκεῦος, γάβαθον) κτλ. τοιȣ̃τόν τι ἔοικε καὶ τὸ Σανσκρ. nawa = αἰθήρ. Οὕτω καὶ τὸ λτ. cœlum (ȣ̓ρανὸς) 'Αλβαν. kiel = κοῖλον· καὶ τὸ Κτσξ. hefen, 'Αγγλ. heawen = hafen, λτ. cavus, καυὸς, χαυὸς, χαβὸς (κοῖλος). Ἐν πᾶσι τȣ́τοις ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τȣ̃ κοίλȣ καὶ κυρτȣ̃, ὡς ἐκ τȣ̃ σχήματος τȣ̃ ȣ̓ρανίȣ θόλȣ, καθὸ καὶ, γύρος ȣ̓ρανȣ̃, καὶ καμάρα, Γλ. voûte de ciel, κτλ. Τὸ δὲ Γρμ. Himmel, ἀρχ. Σβεκ. himin, παράγȣσιν ἐκ τȣ̃ heimen (καλύπτειν), ὅθεν καὶ Hemd, ἀρχ. Hemmet, -mat = εἶμα, -ματος, ἱμάτιον· παραβάλλȣσι δὲ καὶ τὸ ὑμήν. βλ. Adelung.

Нева̀, ὁ διαῤῥέων τὴν Πετρúπολιν κάλλιςος πο-

ταμὸς Νευᾶς (ευ = εβ, *Νεβᾶς· ἢ Νεῦα, Νέβα, θηλυκῶς, ὡς ἡ Νέδα, Παυσαν. Μεσσηνιακ. λς.*), *παρὰ τὸ νέω* (*νεύω*) = *νάω, ναύω* (*ῥέω*), *ὅθεν καὶ*, Нарва, (*ἄλλος τῆς Ῥωσσίας ποταμὸς*) = *ναυρὸς, -ρὰ* (*ναβρὸς, -βρὰ μεταθ. ναρβὸς, νάρβα· ὡς, νάθραξ = νάρθαξ· νεῦρον, πρόφερ. νέβρον, νέρβον, λτ.* nervum, *κτλ.*) = *ναρὸς, νηρὸς· παρ' ὃ καὶ, νηρὸν καὶ νερὸν, συνήθως, τὸ ὕδωρ.* (*συγγεν.* Нырю). *καθὰ καὶ Νάρων, καὶ Ναῦρος* (*ἄλλος ποταμὸς, βλ. Σκύλακ. περίπλ.*). *Πρόσθες καὶ τὰ* (*νέω, νέζω*) *Νέσσος, Νέσος* (*Ἀβδήρων ποταμὸς*) *καὶ Νέςος, καὶ Νέσων, ὅθεν καὶ ἡ Νεσωνὶς* (*λίμνη Θετταλίας*), *καὶ Νέδων* (*ποταμὸς Λακωνικῆς*), *καὶ Νέδα* (*νύμφης ὄνομα, καὶ πηγῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ ποταμȣ̃ διεξιόντος μεταξὺ Ἠλείας καὶ Μεσσηνίας*), *καὶ νεδία = αἴθυια* (*βλ.* Нырокъ). *Παράβλ. δὲ καὶ τὸ Νεῖλος, συγγενὲς τȣ̃ ἑβραϊκȣ̃* Nahal = *χείμαῤῥος, ποταμὸς* (*οὐ γὰρ δήπου παρὰ τὸ, νέα εἰλὺς,* " *ὡς νέαν ἰλὺν δὶ ἔτους ἐπάγων*)· *ὁ δὲ Νεῖλος παρ' Ὁμήρῳ, Αἴγυπτος.* (*βλ. Ῥειμ. λ. νάω, καὶ νεῖλος*). *Εἰ δ' ὅ, τε Νάρβας καὶ ὁ Νευᾶς* (*ἢ γȣ̃ν ἡ Νάρβα καὶ ἡ Νεύα*) *ῥέουσι διὰ χώρας ὑπὸ Φίννοις πάλαι τελέσης, οὔ γέ μην ἕπεται παρὰ τȣ̃το καὶ τὰ σφῶν ὀνόματα φιννικῆς πάντως ἀλλὰ μὴ τῆς Σλαβόνων εἶναι φωνῆς· ἄδηλον ὂν, εἰ Φίννοι πρῶτοι τὴν χώραν ταύ-*

την ἀνέκαθεν ᾤκουν, καὶ ὁ μᾶλλον Βένεδοι καὶ Σλάβονες· ἢ καὶ ἐξ αὐτῶν δὴ τέτων τῶν ὀνομάτων ἔξεςι ξυμβαλεῖν.

Невѣста (νύμφη) νυβευτὴ (νυβεςὴ) = νυφευτὴ, νυμφευτὴ (ὡς μνηςὴ, γαμετὴ· ὅτω καὶ νυμφευτὴς ὁ, = γαμέτης, πόσις),=νυϜὸς, νυὸς, ἐκ τῦ νύβω (λτ. nubo, nubes, nupta), νύφω, νύφη, νύμφη, νυμφεύω. Уневѣщаю (μνηςεύω ἀῤῥαβωνίζω), κτλ. Τὸ νύβω ἐκ τῦ νύω, συγγεν. νάω, νέω, ναύω, νεύω. ἐκ δὴ τῦ νεύω (νέβω, οἷον невѣю) φαίνεται τὸ Невѣста, ὡς ἐκ τῦ νύβω τὸ συνήθ. νύφη=νύμφη, νυμφευτὴ (τὸ δὲ νύβω, νεύω=κύβω, κύφω, κύθω, κεύθω =καλύπτω. βλ. Нéбо, καὶ 'Ρείμερ, λ. νέφω). κατὰ δὲ τὸν Δοβρόβιση. τὸ Невѣста, ἐκ τῦ Невѣдѣти, ὡς μὴ εἰδομένην τὴν νύμφην, ἴσως δὲ ἣν φέρει καλύπτραν, οἷα καὶ νῦν εἴθιςαι πολλαχοῦ τῆς 'Ελλάδος, ἔφερε δὲ καὶ τὸ πάλαι· ὅθεν περὶ αὐτῆς καὶ τὰ ἀνακαλυπτήρια, καὶ ἀνακάλυπτρα, τὰ καὶ ἄλλως ἀθρήματα, καὶ ὀπτήρια, καὶ θεώρητρα, καὶ ἤδη, παρὰ Βυζαντίοις μάλιςα, θώλετρα = θώρετρα (ἐκ τῦ θωρῶ = θεωρῶ· ὡς, νώσω = νοήσω, βωθέω = βοηθέω).

Несу́ (ἄγω). Ношу́ (φέρω) νέσσω=νείσσω (πορεύω, ὅθεν νείσσομαι, νείσομαι. βλ. 'Ρείμ. λ. νάω)· ἢ εἴσω, οἴσω (εἴω, οἴω), μετὰ προσθέσεως τῦ ν (νείσω· βλ. Ну́пръ).

Hémiй (ἀδελφιδοῦς, ἀνεψιὸς) Γρμ. neffe, ὁ, καὶ niche, ἡ (ἀνεψιά), Γλ. neveu ὁ, καὶ niece ἡ, κτλ. καὶ Περσ. newe, Σσκρ. naptri, neptis, συγγεν. λτ. nepos, otis, καὶ neptis, (ἔγγονος) = νέπους, νέποδος (ἀπόγονος)· ὅθεν ἴσως καὶ (νεψιδς) ἀνεψιδς· ἢ τῦτο πιθανώτερον ἐκ τῦ νήπιος.

Нзу̀, νύζω, νύσσω, (ἀπηρχαιωμένον. ὅθεν Вознзáю, Во-нзу̀, ἐννύζω = ἐμπήγνυμι), συγγ. Нзю. βλ. καὶ Нúжу.

Нѝ (ὀ, μὴ) νὴ=μὴ. [τὸ Нѝ, καὶ Нѐ, συμφωνοῦσι μὲν κατά τε φωνὴν καὶ κατὰ σημασίαν μετὰ τῦ ςερητικοῦ νη (=ἄνευ, ἄνε, ἀρχ. Γερ. an, ahn = ohn, ohne, καὶ Βοιωτ. ἄνις, λτ. sine. βλ. 'Ρείμ. λ. νη, ἄνευ), συμφωνῦσι δὲ κατὰ φωνὴν καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ καταφατικὸν νὴ, ναὶ· ἀμφότερα δ' ἓν τὰ μόρια τό, τε νη (ἄνευ), καὶ τὸ νὴ (ναὶ) παρὰ τὸ νάω=νύω, νεύω· καὶ γάρ τοι καταφάσκοντες μὲν κατανεύομεν, ἀποφάσκοντες δ' ἀνανεύομεν· τυτέςι καὶ ἔτω κακείνως νεύομεν· ὅθεν, ἴσως, καὶ τὸ λτ. nego (ἀρνῦμαι)=νέϜω (νέγω), νέϜω (νεύω. τὸ Ϝ=γ, καὶ υ· ὅθεν καὶ Нúку, βλ. Нúцъ), ἢ ὡς τὸ 'Ρωσσ Нéкаю = Не λέγω, ἐσχηματισμένον κατὰ τὰ, τίζω (τί λέγω)· μύζω (μῦ προφέρω) κτλ. 'Εκ τῦ ἀρχαίυ ςερητικῦ νη, νε, προσθέσει τῦ εὐφωνικῦ α, ἐγένετο τὸ ἄνε, ἄνευ (εἰμή γε τὔμπαλιν τὸ νη ἐξ ἀποκοπῆς τῦ ἄνευ· τῦτο δὲ = ἀν = ἀ, ςερητικὸν. βλ.

'Ρείμ. λ. νη). Διεῖλε δὲ τὰ μόρια ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα πρὸς τὸ σαφέςερον, ἀντιτάξασα ἀντὶ τῦ ne *(νε) τὸ μὴ, σχηματισθὲν ἐκ τῦ τῷ ν συγγενῦς γράμματος μ. ἐχρήσατο δὲ ἐπὶ ἀρνήσεως καὶ τῷ οὐ, ὅπερ ὐδὲν ἀλλ' ἢ αὐτὸ τὸ ςοιχεῖον ο (ἀρχαίως προφερόμενον ου). παράκειν δὲ καὶ ἐν τῷ ἀλφαβήτῳ ἀμφότερα τὰ γράμματα ἐκ γειτόνων πρὸς τὸ ν, ἔνθεν μὲν τὸ μ, ἑτέρωθεν δὲ τὸ ο, πρὸ τῆς εὑρέσεως ἀμέλει τῦ ξ. τὸ δ' αὖ Γαλλ.* oui *(ναί, τὐναντίον σημαῖνον ἢ τὸ ταυτόφωνον οὐ), ἀνακτέον εἰς τὸ ἦε, ἦ (πάντως), ἐκ τῦ ὑπαρκτικῦ ἀορίς. ἦε, ἦν, ὅθεν καὶ τὸ (ὢν, ὂν) ὄντως· ὡς καὶ Γρμ.* wahr *(ἀληθὲς ἐτεὸν) ἐκ τῦ* war *(ἦν, ἦς, ἦρ, Ϝῆρ). βλ.* Ей. *Τὸ δὲ τῆς Σ. δὲν (= οὐ) οὐ παρὰ τὸ ὐδὲν κατ' ἀποκοπὴν, ἀλλὰ τῦτο μᾶλλον ἐκ τῦ ὐ, καὶ δὲν, παρὰ τὸ δεὶς=τὶς (ἴς, εἷς). „ δὲν, ἀντὶ ὐδὲν ('Αλκαῖος. παρ' Ἐτυμ.) καὶ ἀντὶ, μηδὲν (Πλὐτ. πρὸς Κολώτ. § ς), ὅθεν Σ. παρὰ τοῖς Ποντικ. τίδεν = τὸ δὲν (τὸ ὐδὲν), καὶ συνηθέςερ. τίποτε.]*

Нúва *(χώρα, ἀγρὸς) νεῖϜα, αἰολικ. = νειά, νειὸς, λτ.* novale· *συγγεν.* Нóвый, Нóвъ.

Нúгва *(ψύλλης εἶδος,* pulex penetrans) *ἐκ τῦ* Нзу *= νύγϜα, νυγὴ, νύγος.*

Нúжу *(διείρω, διαπείρω εἰς ὁρμαθὸν, συνήθ. ὁρμαθιάζω, ἀρμαθιάζω.) ἐκ τῦ* Нзу̀ *=νύζω, νύσσω. ἢ, νήσω=νέω, νῶ (ὅθεν καὶ τὸ νήθω,* нію)

νάσσω, νάζω (ἐπιτίθημι, συμπυκνόω, συμπιλόω, Γρμ. nähe, nehe)· τὸ λτ. sero = (σέρω) ἕρω ἔρω, εἴρω, διείρω· ὅθεν σειρὰ, series.

Низъ (κάτω, κατά), καὶ Низу̀ (κάτω). Ни́зкій, Ни́жній (χαμηλός. Γρμ. niedrig, ἐκ τῦ nieder κάτω, 'Αγγλ. nether) Σσκρ. nischa. Ни́жу (καταβιβάζω) νύζω, νύσσω=νύω, νέω, νεύω (κλίνω), νυσός,-σσός [συγγεν. νάζω, νάσσω (=ἵζω), ναςός, καὶ (νέω, νέος) νέατος, νῆτος] οἷον νυζός, (νυζῦ) Низу̀. [Τὸ δὲ Γρμ. nieder, παραβάλλεται πρὸς τὸ νέρθε, ἔνερθε. ἐκ τῦ ἔνερ, ἀρχ. Γερ. iuner· ἔςι δὲ τὸ ἔνερ ἐκ τῆς ἐν (ὡς ἐκ τῆς ὑπ, ὑπὲρ, Γερ. über, λτ. super, ὅθεν superus, ὕπερος, ὑπέρτερος, superbus, κτλ.)· οὕτω δὴ καὶ ἐκ τῦ ἔνερ, ἔνερος, ἐνέρτερος (καὶ νέρτερος)· καὶ μετὰ τῦ F, ἔνFερ, ἴνFερ (ἐν=εἰν, ἰν), ὅθεν τὸ λτ. infer, infra, inferus, - rius, infernus (ὡς ἔνεροι, inferi), ἀφ' ὖ καὶ τὸ 'Ιτ. inferno, Γλ. enfer, ὁ ᾅδης, ὡς νέρτατα γαίης]. συγγεν Ни́цъ.

Ни́тъ, νητόν, νῆμα, ἐκ τῦ Нію.

Ни́цъ, Ни́цы (πρηνής). Ни́кну (κλίνω πρὸς γῆν, κύπτω, ἐκ τοῦ Ни́ку) νύκω (ὅθεν ἔμεινε τὸ νύξ), νύγω = νύFω, νύω, νεύω, γνύω, Гну̀, (λτ. nuo, nuto, niveo, καὶ nicto (nico) Γρμ. nicke, neige κτλ.) νυςός, Ни́цъ, (ὅθεν νυςάζω)=νευςός (νεύω), ὅθεν νευςάζω,-ζων (κύπτων). τὸ δ' ἔμπαλιν Взна́къ (ὕπτιος) ἐκ τῦ вз, накъ (Δοβρόβ. σελ. 90). πρβλ. Γρμ.

Nacken (*αὐχὴν*, *Καρν.* nak, *'Ιταλ.* nuca, *καὶ συνήθ. νὲκα*) *συγγενὲς νᾶκαρ* (*ἐκ τȣ̃ νώγω*, *νώζω*, *νώσσω*, *ὅθεν κνώσσω=νύσσω*, *νυςάζω = νεύω*, *νύω. βλ. 'Ρείμ. λ. νᾶκαρ*). *'Εκ τȣ̃ νώσσω*, *νώω*, *νόω* (*νύω*) *νένωται καὶ ὁ νῶτος*, *τὰ νῶτα*, *ὅθεν τὸ* Взнáкъ, *'Ρωσσ.* Нáвзникъ=*ἐπὶ νῶτα*. *Τὸ δὲ νύγω*, *νύω=γνύω*, *κνύω*, *γνάω=Γρμ.* nagen, *ὅθεν* Nacken, *ὡς ἐκ τȣ̃* nicken, *πάλιν τὸ* Genick, (*Γαλ* chignon) *συνήθ. ζνύχι* (*ἰνίον*, *αὐχὴν*) (*οἷον*, *γνύχιον*) *ὡς γνύον*, *νύον*, *νεῦον. βλ.* Выя *καὶ* Нóгошь.

Нúщій, Нúщъ (*πένης*, *πτωχὸς*) *νῆςις* (*ὡς πένης*, *πένω=πεινῶ*)· Нищáю (*πένομαι*) *νηςέω-ςεύω. ἐκ τȣ̃ νη*, *ἔσθω*, *ἐσθίω. ἢ συγγεν.* Нúщъ, *ὡς ταπεινός*· (*κατὰ δὲ Δοβρόβ. σύνθετ. ἐκ τȣ̃* Ни, што.)

Нію (*ἀπηρχαιωμένον*) *νείω = νέω*, *ὅθεν νήθω*· *λτ.* neo, necto. *ἐκ τȣ̃ νήθω*, *νητὸν*, Нúшь = *νῆμα* (*νένημαι*). *Τȣ̃ νέω συγγεν. καὶ τὸ Γρμ.* nehe, nähe. *βλ.* Нúжу.

Но, (*ἀλλὰ*) *νὺ*, *νὺν*, *Γρμ.* nun, (*υ = ο*).

Нóвый, Нóвъ, *λτ.* novus (*νόϜος*)=*νέϜος*, *νέος Γρμ.* neu, *ἀρχαιότ.* nivu, niu; *'Αγγλ.* new, *Γαλ.* neuf, neuve, nouveau, *Λιθ.* navias, *Περσ.* nau, *Σκρτ.* nawa. Новѣю, *νεϜόω*, *νεάζω. βλ.* Нѣжный.

Нога̀ (*ποῦς*) *ἐκ τȣ̃ νύγω* (Нúк(н)у=*νύϜω*, *νύω*, *νεύω*) *νυγὴ* (*νογὴ*, *νωγὴ*,-*γὰ*, *ὡς ἐκ τȣ̃ νώγω. βλ.* Нúцъ), *καθὰ καὶ παρὰ τὸ νύω*, *Ϝνύω* (Гнў) *γνύω*, *τὸ γνῦ*, *γόνυ*, *Γρμ.* Knie. *τὸ δὲ*

γνύω καὶ (γ = κ) κνύω=κάμβω, κάμπτω, καμπὴ, καμβὴ, μέσ. λατ. καὶ Ἰτ. gamba, Γαλ. Jambe ='Αλβαν, cambe = πȣ̃ς· ὥςε τὸ Ногà, νυγὴ = gamba, κάμβα (παρὰ τὸ κάμπτεσθαι, γνύειν, νύειν, νεύειν). πρβλ. καὶ τὰ Γρμ. gampe, gumpe, καὶ hamme, κτλ. Οὕτω καὶ τὸ κνήμη ἐκ τȣ̃ κνάω = κνύω, γνύω, γνάπτω, κνάπτω. [τὸ δὲ Ногà ἐκ μεταθ. τȣ̃ γόνα λέγειν, πρόχειρον μὲν, ἀλλ' ὀκ ἀσφαλές.] βλ. Нóгомь.

Нóгомь (ὄνυξ) οἷον νόγος, νόγυς, μεταθ. ἐκ τȣ̃ ὄνυγς, ὄνυξ (ὄγκυς, λτ. unguis, κτλ. βλ. кóгомь). τὸ δὲ ὄνυξ, παράγȣσι καὶ ἐκ τȣ̃ νύσσω (pungo), νύγω, νύζω (Нзу̀), ἐξ ȣ̃ τὸ ἄῤῥητον νύγς, (ὡς τὸ ἐκ τȣ̃ πυκνὸς, πύκνς, ὅθεν τὸ πνύξ), νὺξ, μετὰ τȣ̃ εὐφων· ο, ὄνυξ (ὡς ἐκ τȣ̃ ῥύσσω, ὀρύσσω, ὄρυξ). ἐκ δὴ τȣ̃ νὺξ, νυγὸς (υ = ο) νόγος, Нóгомь. Πρβλ. Σνσκρ. naga, ἢ noga, Περσ. nachum, Γρμ. Nagel, (ἐκ τȣ̃ nagen, knagen = νάγειν, νύγειν, κνάειν, κνύειν), 'Αγγλ. nacl, Δαν. nägl, κτλ. βλ. Нóю, Нью, Нзу̀, Ницъ. [νάω, νέω, νίω, νόω, νύω, νώω θέματα πολλῶν παραγώγων λέξεων παντοίας κινήσεως, οἷον ῥοῆς, νεύσεως, κάμψεως, θλίψεως, ὅθεν κνήσεως, νύξεως, τρύσεως σημαντικῶν. βλ. 'Ρείμ. λ. νάω].

Нóжь (μάχαιρα) συγγεν. Нзу̀, νύζω, νύσσω, νύσσω, καὶ νώζω, νώσσω (οἷον νώζα, νώγα)

=νύσσα, νύσσυσα, νύγος, νύγμα, νῶγμα. Οὕτω καὶ τὸ συνήθ. νυςέριον (σχαςήριον) = νυςήριον, ἐκ τῦ νύσσω (νυςὸς, νυςὴρ). βλ. Нóготь.

Норà (γωλεὸς, τρώγλη, φωλεὰ). παρὰ τὸ νύρω =νορὰ, ἀντὶ νυρὴ=νυγὴ, νύγμα, ἐκ τοῦ νύγω, νύσσω, νύω (Нѣю. βλ. Нóготь) νύσω, καὶ (σ. =ρ, δωρικῶς), νύρω· ὅθεν καὶ νυρίζω (Ἡσύχ.). Ἐκ τῦ νύρω, αἰολ. νόρω, φαίνεται καὶ τὸ νορύω „ νορύειν, τὴν γῆν ὀρύσσειν. (Ἡσύχ.), οὕτω καὶ νάρω (ὅθεν, νάρκη)=νάσω, -σσω, νάζω, νύσσω. Ἀλλὰ καὶ τἄλλα τὰ ἐκ τῶν συγγενῶν τῦ νύω ῥημάτων νάω, νέω, παραγόμενα, οἷον, ναῦς, νάπος (νάπω=νάβω, ναύω νάω, βλ. Нéбо), σημαίνυσι κοῖλον, κύτος, χάσμα· [παράβαλε καὶ τὰ Νῶρα, πόλιν Καππαδοκίας (Στράβ. ιβ. 537).. Ἐκ τῦ Норà καὶ Нырà (νυρὴ) τὸ Σλαβον. Нырище (μεγεθυντικὸν) οἷον νώραξ, νύραξ,=μεγάλη τρώγλη. ἐν ψαλμ. ρα „ Нощный врáнъ нà нырищи = νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ· κατ' ἄλλυς κώδηκας, нà развáлинѣ (ἐρείπιον, χάλασμα) ἐκ τῦ Развáлъ, Раз-валю=ῥάσσων βάλλω, φάλλω, σφάλλω (βλ. Раз, καὶ Валю. τὸ δὲ λτ. vallis (κοιλὰς), Γλ. vallée=αὐλὼν, -λὸς. ἢ, ἐκ τῦ σφάλω (ὅθεν καὶ σφαλάω,-σσω, σφαλὸς, σφέλας)=σφάω, σφάζω, σφὰξ (διασφὰξ)=φάω, πάω, σπάω, σπέος, σπήλαιον]. βλ. καὶ Нóрцы.

Нóрцы (Νῶρκοι), μία τῶν ἀρχαίων ἐπωνυμιῶν τῶν Σλαβόνων, ὡς ἱςορεῖ Νέςωρ, ὁ τῆς Ῥωσ-

σίας ἀρχαιότατος ἱςοριογράφος· τῦτο δ' ἂν εἴη ἐ παρὰ τὸ Нора̀, ὥς τινες παρήγαγον, (βλ. Siestrzencewicz, sur l'origine des Slaves), οἷον τρωγλοδύται, ἀλλὰ μᾶλλον = Νωρικοὶ Norici. Ἔςι δὲ Νώρικος, πόλις Φρυγίας. καὶ Νώρακος, πόλις Παιονίας (ἴσ. Παννονίας, τὸ λτ. Noricum. βλ. Στέφ. Βυζ. καὶ Σϊδ. καὶ Εὐςάθ.), ὅθεν καὶ Νωρικοὶ, Νωρίκιοι, λτ. Norici οἱ κάτοικοι ἐ μόνον πόλεως μιᾶς, ἀλλ' ἁπάσης τῆς Παννονικῆς χώρας, τῆς ἤδη ἄνω καὶ κάτω Αὐςρίας, καὶ Στειρίας, καὶ Καρινθίας καὶ Κρανίας, κτλ. τὸ δὲ Νώρακος=Νώραξ, νώροξ = νώροψ, καὶ τῦτο = ἀνώροψ (ἄνωρ, ὄψ) ἀνδρικός. ὅθεν καὶ τὸ κύριον ὄνομα Νώραξ (Παυσαν. 10, 27)· νώροπα δ' ἐπονομάζει τὸν χαλκὸν ὁ Ποιητὴς ὡς εὐήνορα, ἀνδρὸς ὄψιν καὶ ἀλκὴν παρέχοντα τῷ τὰ ὅπλα φέροντι (βλ. Ῥείμ. λ. νώροψ). Νώρικον δὲ πάλιν ὁ Πλύταρχος λέγει καλεῖσθαι φρυγιςὶ τὸν ἀσκὸν (ἴσως παρὰ τὸ νώρω, νόρω = νύρω, βλ. Нора̀· ὡς κοῖλον, καθὰ καὶ τὸ κύτος, σκύτος, κτλ. ἐκ τῦ κύω· καὶ ὁ ἀσκὸς, ἐκ τῦ σκέω, σκεύω, σκεῦος, σκύω, κύω)· ὅθεν οἱ παρὰ τῷ Νέςορι Нóрцы εἴησαν ἂν ἢ Νωρικοὶ, Νώρακες, νώροπες (ὡς καὶ τὸ Νωρικὸν κατασχόντων τῶν Σλαβόνων), ἢ Νωρικοὶ=ἀσκοφόροι, κωδιοφόροι, Козáкы (κωδικοὶ) ὡς ἐκ τῆς Νωρίκου ἢ τῦ νωρίκυ τῶν Φρυγῶν.

Нόсъ (ῥὶς) λτ. nasus, Γρμ. Nase, Ἀγγλ. nose, Σβεκ. näsa, Ἰσλ. nos, Γλ. nez, Σνσκρ. nasa, κτλ. καὶ Αἰγυπτ. nak, ἐν δὲ τῇ νέᾳ Γουϊνέᾳ, nisson, κτλ. συγγεν. νᾶσος, ἢ νασὸς, ρ = σ, ἀντὶ ναρὸς. [Ἐκ τοῦ νάω = ῥέω, γίνεται ἡ νᾶσος, νῆσος (ὡς περιῤῥυτος γῆ), ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ λτ. nasus, κατὰ τὸ, ῥὶν, ῥὶς, ἐκ τῦ ῥίνω = ῥέω „ ὅτι ἐξ αὐτῆς ῥέουσι τὰ περιττώματα τῆς κεφαλῆς (Μ. Ἐτυμολ.)· ὥςε καὶ ἡ ῥὶς = νάουσα (νῶσα) Нόсъ, νᾶσος, nasus, καθὰ καὶ τὸ λτ. nares (ῥώθωνες) ἐκ τῦ ῥήματος nare (nao) no, νάω, νέω, παρ' ὃ καὶ τὸ ναρὸν, νηρὸν (ὑγρὸν. βλ. Нáрва, Нырóкъ, Нырáю), καὶ ναρὸς, ναυρὸς (ναϜρὸς) ὁ μυξώδης, μωρὸς, (Γρμ. Narr). Ἴσως δὲ καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ναρὸς προῆλθε τὸ λατ. nasus, νασὸς (ρ=σ. βλ. Ῥείμ. λ. ναυρὸς)· οὕτω καὶ τὸ Ἀλβαν. khunde (ῥὶς) = χύνδη, χύδη, ἐκ τῦ χύω. Ὅ γέ μην Ἀδελὅγγιος παραβάλλων τὸ nasus πρὸς τὸ νῆσος ἐκδέχεται τὸ ὄνομα ἴσον τῷ χερσόνησος (ὡς ἐν τοῖς, Πελοπόννησος, κτλ.), θεωρῶν δηλαδὴ τὴν μεταφορὰν ἐκ τῆς ἐξοχῆς, καθ' ἣν προέχουσιν ἥτε ῥὶς τῦ προσώπυ, καὶ ἡ χερσόνησος τῆς ξηρᾶς. ὅθεν, λεγει, καὶ τὸ Σβεκικὸν näsa, καὶ τὸ Αγγλοσαξ. naesa σημαίνυσιν ἀκρωτήριον, παρ' ὃ καὶ οἱ Νασαμῶνες (Nasamones) τυτέςι nase-männer (ἀκρωτηρίων ἄνδρες, ὡς πρὸς τοῖς ἀκρω-

τηρίοις ἐνεδρεύοντες)· ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τῆς κυρίας σημασίας τῆς ῥινὸς μετενήνεκται τὸ Nase καὶ εἰς τὴν τῶν ἄκρων σημασίαν, ὡς καὶ τὸ ῥίον (ὄρες ἐξοχὴ), συγγενὲς τε ῥίς· καὶ τὸ τῆς συνηθ. μύτη (μύττις = ῥίς) σημαίνει μεταφορικῶς ἄλλα τε ἄκρα ὀξέα, καὶ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον (βλ. Мысъ). ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ τερκικὸν burnu, κτλ. βλ. καὶ ἄλλας ἐτυμολόγιας παρὰ τῷ Adelung. λ. Nase.] Ἐκ τε Нóсъ, τὸ Ноздрѧ̀ (ῥώθων) καὶ Ноздрѝ πληθυντικ. = ῥώθωνες, ὡς ἐκ τοῦ ἀχρήςου Ноздерь, (σύνθετ. ἐκ τε Нóо, καὶ дерỳ, дúра = θύρα, τρύπα, ὡς τὸ Γερμ. Nasenloch. οἷον ῥινότρυπαι, ῥινοθύραι). ἄλλοι πρβ. τὸ Γρμ. Nüstern.

Нóчь, Σλαβον. Нóщь, νὺξ, αἰολικώτερον, νὸξ, ὡς, σοφὸς, συφὸς), λτ. nox, noctis, Ἰτ. notte, Γλ. nuit, Γρμ. Nacht, Ἰσλ. natt, Ἀγγλ. nigt, Ὀλλ. nagt, Ἀλβαν. nata, Λετт. nakts, nakte, Σανσκρ. nischa, καὶ Ἑβραϊκ. nach. (τὸ ἑλληνικ. νὺξ ἐκ τε νύκω, νύγω, νύσσω, νύω, νεύω = κλίνω. βλ. Нúцъ, καὶ Ῥειμ. λ. νὺξ). Нощный (οἷον νυκτινὸς) = νυκτερινὸς, λτ. nocturnus, νύχιος (ἐκ τε νὺξ, νυχὸς, ὅθεν καὶ [νυκερὸς] λτ. niger). Ночу́ю (νυχύω) νυχεύω, ἐννυχεύω, συνήθ. νυκτερεύω. Ночéсь, νυκτὸς (τῆς παρελθούσης νυκτός· ὡς τὸ συνήθ. ὀψὲς, ἐψὲς, ἐχθὲς τὴν νύκτα) = Нóче, сь, сiѧ̀. βλ. Здѣ.

Ношу̀, βλ. Несу̀.

Нóю, *βλ.* Ныю.

Нрáвъ, *'Ρωσσικ. κοινῶς*, Нóровъ, *Σερβ.* Наравъ (*ἦθος, ἔθος*), *ἴσως συγγεν. νῶρος, νῶρFος* (*νόω, γνόω*, знáю, *γνῶρος*, *λτ.* gnarus, *ὅθεν τὸ γνωρίζω*) = *γνώμη*. *ἤ*, = *λτ.* mos, moris, mores, ($\mu = \nu$)? *Βοεμ.* nrawy, *νῦν δὲ*, mrawy.

Нỳ (*οὖν*) *νὺ*, *νὺν* (*τοίνυν*), *Γρμ.* nu, nun (*συγγεν. τῦ* Нынѣ, *νυνὶ, νῦν, ἐκ τῦ νύω· ὡς τὸ ναί, νή, ἐκ τῦ νάω, νέω, νύω, νεύω. βλ.* Ни́, *καὶ 'Ρείμ. λ. νῦν.*)

Нýда (*ψώρα*) *νύδα* (*νέδα*) *ἐκ τῦ νύζω*, (*ὡς κνίδα, ἐκ τῦ κνίζω*). *τὸ δὲ νύζω*=*νύσσω* (*ὅθεν καὶ νυθής, καὶ νύσος* = *νοῦσος, νόσος*). *Ἢ καὶ* (*κ*)*νύδα, κνύδα, κνύζα* = *κνήφη, κνῆσις ἐκ τῦ κνάω, κνίω, κνύω, κνίζω, κνύζω* (*ὡς Γερμ.* knagen, nagen·)=*γνάω, Fνάω, νάFω, νύFω, νύγω, νάγω, νάζω, νάσσω, ὅθεν νάκος, κτλ. συγγ.* Ныю, Нýжда, Нóгошь, Нагій.

Нýжда (*χρεία, ἀνάγκη*). Нýжду, Нýжу (*ἀναγκάζω, βιάζω*) *νύζω, νύσσω, νύσδω* (*νύσδα*) *νυγή, νύξις* (=*κέντησις, κεντῶ*), *ὡς ἐκ τοῦ νέζω, νέκω, λτ.* neco (*Γρμ.* necken=*νύσσω*) *τὸ λτ.* necesse, necessitas=*ἀνάγκη· καὶ τῦτο*=*ἀ-άγκη* (*τὸ ν, εὐφωνικὸν, ὡς, ἔγκω, ἐέγκω, ἐνέγκω*), *παρὰ τὸ ἄγγω, ἄγχω· καὶ τὸ Γρμ.* Noth, *συγγεν.* nehen, nähen (*νάσσειν, συγγ. νάγειν*) *νύγειν, νύσσειν. οὕτω καὶ νύκω* (noco), *ὅθεν λτ.* noceo (*βλάπτω*). *ἐκ τῦ νέκω, νείκω, καὶ ἡ νίκη* (*νικάω*), *καὶ τὸ νὲξ, νέκυς, νέκυρ* (*νεκυρός,*

νεκρὸς), λτ. nex, necis, κτλ. βλ. καὶ τὰ συγγ. Ныю, Нзу̀, Ну́жда, κτλ.

Ну́ръ (ἔδαφος, γῆ)· ὅθεν Пону́рный, Пону́ръ (ὁ κάτω νεύων τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ ἵππων κτλ.) ἐκ τοῦ νύρω=νύσω, νύσσω, νύω, νεύω, νευστάζω, οἷον νυρὸς = νεύων· καὶ ἡ γῆ Ну́ръ (ὡς χαμαὶ κεκλιμένη)· καὶ Пону́ра (ἐπινύρων) ὁ νεύων κάτω τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὁ τῆς συνηθ. χαμαΐδης (χαμαὶ, ἴδω). βλ. Нора̀, Ни́цъ, Нóгошь.

Нурю̀, νύρω = νύσσω. βλ. Нора̂.

Ну́трь, Нутрò (τὸ ἔνδον, ἐνδότερον) ἐκ τοῦ у́трь, ὅθεν καὶ Утрóба, προσλήψει τοῦ ν (Δοβρόβισκ.). τὸ δὲ λτ. intra, interior, ἐκ τοῦ inter (in = εἰν, ἐν) ἔντερ = ἐντὸς (ὅθεν ἐντόσθιον, intestinum. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. ἔνδον), indus, indu, ἐνδοῖ. 'Αλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις καὶ τὸ Ну́тръ συγγεν. τοῦ intra, inter, καὶ Σκρ. ontor, (οἷον ἐκ μεταθ. niter, нутрь), ὡς τὸ Γρμ. unter, = λτ. inter]. βλ. Нѣдро.

Ны (ἡμεῖς) Σλαβ. = νοὶ (ἀρχαῖον, ὅθεν νόϊ) νῶϊ, νῷϊ, νῷ, λτ. nos, 'Ιτ. noi, Γλ. nous, Γρμ. uns, κτλ.

Нынѣ, νυνὶ (νῦνε) νῦν, λτ. nunc = νῦνγε. ὡς, τοδὶ καὶ τόδε, οὕτω νυνὶ καὶ Нінѣ (νῦνε). βλ. Ну̀.

Ныро́къ (εἶδος αἰθυίας, mergus albellus) συγγεν. Ныря́ю, οἷον νυρῶν = νέων, κολυμβῶν. ἢ νηρὸς (ἐκ τοῦ ναρὸς, νάω), ὡς καὶ Νηρηΐς·

* *

οὕτω καὶ νεδία (βλ. Нева̀), καὶ δύπτης, καὶ κολυμβὶς, κτλ. καὶ τὸ λτ. mergus, mergo, συγγεν. ἴσως τῦ μέργω = μέλγω (ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς ὑγρότητος). καὶ Нярка (ἰχθύς τις, λτ. salmo) ἴσ. συγγεν. Нырóкъ (ναρὸς, οἷον νάραξ· Ἕτερον δὲ τὸ νάρκη ἐκ τῦ νάρω = νάσω, σσω, νύσσω [Ῥείμ.], ὡς καὶ νύρω = νύσω, σσω, Нурю̀).

Ныря́ю (βυθίζω ἐν ὕδατι, καταδύω) νυρέω, νύρω = νύσω, νύω, νεύω. [νάω, νέω, νίω, νύω, τύποι συγγενεῖς· ὅθεν νάω, νάρω, ναίρω = ἀμέλγω (διὰ τὸ ὑγρὸν), ἀφ' οὗ καὶ τὸ Γρμ. nähre (τρέφω) = λτ. nutrio = νύ-(θ)ρω (νύρω)· καὶ ναρὸν, νηρὸν· καὶ νίω, νίβω, νίπτω, νίσσω· καὶ νέω, νεύω, νεύσω (πλέω, κολυμβῶ), ὅθεν νέσος, νῆσσα, κτλ. καὶ νύσω (ἀντὶ νεύσω) = νύρω, -ρέω]. βλ. Нырóкъ.

Ны́ю, Ῥωσσ. Нóю (ἀλγῶ) νύω, νώω. [ἐκ τῦ νόω, νώω, νώσσω, νωθής· καὶ ἐκ τῦ νύω, νύσσω, νύσος, νῦσος, νόσος, νοσέω]. "зубъ ноетъ, ὀδοὺς νύττει (ἀλγεῖ). Нóй (ἄλγος) οἷον νύος (= νύσος) ἐκ τῦ νύω, (ὡς ἐκ τῦ κνύω, κνύος). πρβλ. Ἰτ. noia (en-noja), Γλ. en-nui, κτλ. Унóжіе (ὀδύνη ψυχῆς, ἄλγος) οἷον ἔννυξις (νύξις ἐσωτερική, ὡς τὸ κατάνυξις.). Τοῦ νύω εἴπομεν συγγεν. τὰ, κνύω, γνύω, Гну̀ (ὅθεν ἴσ. καὶ Кнýтъ), κνάω, κνίω, κνίζω, κνίγω· ὅθεν καὶ τὸ Книга εἴη ἂν συγγεν. τῦ Ны́ю, Нзу̀. βλ. Нóготь.

Нѣдро, καὶ Ня́дро (κόλπος), Βοεμ. Ня́дра, ἐκ

τȣ̃ ядро, προσλήψει н (*Δοβρόβισκ.*)· ἀλλ' ἴσως συγγεν. τȣ̃ Нутрò, Нýтрь (ν-όδερος, ν-έδερος = ὄδερος, οὖθαρ,-ρος, uterus (βλ. Утрóба)· ἄλλο δὲ τὸ νείαιρα, νεῖρα (γαςὴρ), ἐκ τȣ̃ νειρὸς (νεαρὸς), = ἔσχατος· ἕτερον δὲ καὶ τὸ ἄντρον, λτ. antrum (ἐκ τȣ̃ ἀνάτορον).

Нѣжный, Нѣженъ, (ἁπαλὸς, μαλακὸς, τρυφερὸς) συγγεν. νέσσος, νέςος (νέσδος, ὅθεν νέζος· ἐκ τȣ̃ νέω, νάω) ἤ· νέσσαξ, ἀντὶ νόσσαξ = νευσσὸς· νέσσος δὲ κυρίως, ὁ ὑγρὸς (λακωνικῶς, νῆσσος), ἐκ τȣ̃ νέος, καὶ τοῦτο παρὰ τὸ νέω, νάω, ὡς ναρὸς (ὑγρὸς), καθὰ καὶ ἐκ τȣ̃ νέος, νεαρὸς, νευρὸς, νεβρὸς· καὶ τὸ βρέφος δὲ, παρὰ τὸ βρέχω, διὰ τὸ ἀπαλὸν καὶ ὑγρόν). πρβλ. Ἀγγλ. nasche, nice (ἁπαλός). Нѣжу (μαλακύνω, ἀπαλύνω) νέζω (ἀντὶ νίζω = ὑγραίνω, βρέχω) παρὰ τὸ νέω, νίω, (βλ. Ῥείμ. λ. νάω). Ἐκ τȣ̃ νόσσαξ, κος, καὶ ἡ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς Ἕλλησι (κατὰ Τρίπολιν καὶ Χαλδίαν) νοσσάκα = τῇ ἄλλως Σ. πωλάδᾳ. βλ. Полярка.

Нѣмый, Нѣмъ (ἄλαλος, μυδὸς, μυτὸς, λτ. mutus.) νέμος, νέμιος, νήμιος, ἀντὶ νήπιος (μ = π. ὡς, ματῶ, πατῶ. τὸ δὲ νήπιος ἐκ τοῦ νὴ, ἔπω, ὁ μὴ ἔπων, μὴ λαλῶν = ἄφωνος, ἄβαξ). Нѣмѣю (ἀβακέω, ἄνεως γίνομαι, ἀναισθητῶ) νημιάω = νηπιάω.

Нѣтъ = ни есть, νὴ ἐςὶ (οὐκ ἔςι, καὶ = οὐ). βλ. Есмь.

Нюхаю (*ὀσφραίνομαι*), *φωνὴ οὐ μᾶλλον συγγενὴς τȣ̃* Нόсъ, *ἢ πεποιημένη ὡς ἐκ τȣ̃ ἤχου τȣ̃ ὀσμωμένȣ* (Ню), *ὃν ὁ Ἀριςοφάνης ἔγραψεν ὖ, ὖ, ὡς καὶ μῦ τὸν ἦχον τοῦ ἀναπνέοντος καὶ φυσῶντος διὰ τῆς ῥινὸς, ἀφ' ȣ̃ τὸ μύζω, μύσσω, λτ.* musso, *μυσιῶ = ἀναπνέω* (*Ἡσύχ.*), *συγγενὲς τȣ̃ μύκω, μυκάω. Ὡσαύτως ἐπλάσθη καὶ τὸ* Нюхаю (*οἷον, νȣχάω*)=*μȣκάω, μύζω* (*βλ.* Ухáю). *Παράβαλ. καὶ τὰ Γρμ.* schnuppen, schnauben, schnaufen, schnüffen, *κτλ.* [*Ὑπολάβοι δ' ἄντις ἐκ ἀλόγως καὶ τὸ* Гнію̀ (*σήπω,-πομαι*) *συγγενὲς τȣ̃* Нюхаю (Нюху), *ὡς κακεῖνο πεποιημένον παρὰ τὸν φθόγγον, νῦ,* Ню = *μῦ, οἷον νύω, Ϝνύω, καὶ Ϝνίω* (Гнію), *ι = υ =* у, *οἷον* Гнýю=*μύω, μύζω, μύσσω*=Гнушу̀, -шáю. (*βλ.* Гнýсъ). *Ἐκ δὲ τȣ̃* Гнію *καὶ τὸ* Гнόй=*ἕλκος, καὶ πύον, καὶ κόπρος· ὡς μυσαρὰ καὶ σαπρὰ, ἢ αὐτόχρημα μύση* (*ἐφ' οἷς δηλονότι μύζομεν*). *οὕτω καὶ τὸ πύθω* (*σήπω, λτ.*. puteo, putresco) *ἐκ τȣ̃ πύω, πύσσω, πύζω, πύσω* (*Γρμ.* pusten) = *φυσῶ· ἀπὸ τȣ̃ ἤχȣ πυ, φυ, φοῦ, ὃν οἱ μυσσαττόμενοι καὶ μύζοντες ἐκφέρουσιν ἐπὶ τῶν κακόσμων* (*βλ.* Пáхну), *ὅθεν ἐπηκολȣ́θησε καὶ ἡ τῆς δυσώδȣς σήψεως σημασία· εἴωθε δὲ πολλάκις ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων παρονομάζεσθαι τὰ αἴτια. βλ. Ῥεἰμ. λ. πύθω*].

Няня, (*τροφὸς*), *ὑποκορ.* Нянька, *νάννα, νάν-*

νη, νέννα, Σ. ὑποκρ. νεννέκα. [καὶ νόννα, συνήθ. ἡ θεία· καὶ νεννὰ, ἡ ἀνάδοχος, ὡς καὶ νεννὸς ὁ ἀνάδοχος ἔτι δὲ καὶ ὁ παράνυμφος, καθὰ τῦτον λέγυσι καὶ νῦν οἱ περὶ τὸν Πόντον, δεξάμενον δὲ καὶ δεξαμένην ὀνομάζουσι τὸν καὶ τὴν ἀνάδοχον· τὸ δὲ Σ. κυμπάρος, ἐκ τῦ compére (com-pater, Ῥωσ. кýмъ, кума̀). οὕτω καὶ παρὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν, νάννας, καὶ νάννος, καὶ νέννος, καὶ νέννας, ὁ θεῖος. Ἡσύχ. πῤβλ. καὶ ἀννὶς, καὶ ἄνναία = μαῖα, καὶ τιθήνη (Ἡσύχ. τὸ δὲ λτ. anus, ἡ γραῦς = annus = ἔννος, ὡς vetula, vetus = Ϝέτος), Τυρκ. ανὰ (μήτηρ.), κτλ. καὶ Γρμ. Nänna (τροφὸς). Нянчу (ἐπιμέλομαι τῶν παιδίων ὡς τροφὸς) ναννάζω. [ὡς καὶ „ ναννίον, νανίον, καὶ νυννίον = βρέφος, (συνήθ. νυννὶ), καὶ „ ναναζον, παιζόμενον. „ νύννιον, ᾆσμα τὸ ἐπὶ τοῖς παιδίοις καταβαυκαλούμενον. (Ἡσύχ.). ὅθεν συνήθ. νάνι, νανυρίζω, νανύρισμα, καὶ Τυρκ. νένι, νένι.]

О.

О, О, о (Онъ, ὄν)=Ο, ο. καὶ=α, ε, υ, .— $\bar{\text{О}}$ = ό (70). — ͵О = ϙ (70000).

О, καὶ Óбъ (ὑπὲρ, περὶ) ὑ-, ὑπ· (ὅθεν ὑπέρ, ὑπὸ, κτλ.) τὸ δὲ υ, αἰολικ=ο (ὀπ)· ἔςι γῦν τὸ о (υ) κατ' ἀποκοπὴν ἐκ τῦ ὑπ, Объ· ὡς καὶ τὸ λτ. a, ἐκ τῆς ab, abs=ἀπ, (ἀπὸ), καὶ ob·

οὕτω καὶ τὸ Ἰτ. o-mettere, Γλ. o-mettre, κτλ. Ἡ δὲ ὑπὲρ=λτ. super, Γρ. über, ober, κτλ.

Оба, ἄμφω, λτ. ambo (χωρὶς τȣ̃ μ, ἄφω, ἄβω, μεταθ. ὄβα)· τὸ δὲ ἄμφω φαίνεται ἐκ τȣ̃ ἅμος (ὁμὸς) ἅμα, ἅμω, καὶ τȣ̃το παρὰ τὸ ἅπω (ἅπτω), μ=β=φ, ἄμφος ἄχρης. ὅθεν δυϊκ. ἄμφω, παρενθ. τȣ̃ μ (ὡς ὄμπα, ὄμπνη, =ὄπα, ὄψ), ἢ γοῦν παρενθέσ. τȣ̃ φ=β=F ἐν τῷ ἁμὸς· ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ ὠμὸς, ὤμαξ, ὤμFαξ, ὄμφαξ.

Обавáю (μαντεύω)=Об-вавáю, ὑπο-βαβάω, βάω, φάω, φάσκω, Вѣщáю. βλ. καὶ Вѣшýю, Колдýнъ, κτλ.

Обáче (πλὴν, ὅμως) ὅμπαξ = ἔμπαξ, ἔμπης ἢ ὄβως κε=ὅμως κε (βλ. Оба). Οἱ Κρῆτες καὶ Ταραντῖνοι ἔλεγον ἀμάκι καὶ ἀμάτις = ἅπαξ (μ=π), οὕτω καὶ Обáче (ὄπασκε)=ὄβως κε, ἢ ἔμπας κε (ὄμπασκε), ὡς, ἴς γε, ἴς κε, hicce.

Обéлъ, βλ. Облый.

Обúда (ἐπήρεια), οἶμαι, σύνθετ. ἐκ τῆς Об, καὶ вúду, вúжду, вúжу (ἐπιβλέπω) ἐποφθαλμιάω· ὡς τὸ завúжду = invideo, φθονῶ, (ὅθεν ἐπηρεάζω), καὶ πάλιν τὸ не-на-вúжу, κτλ. παρηχεῖ δὲ ψευδῶς τὸ Обúда πρὸς τὸ, ὄπιδα (ὄπις, ὄπιδος), καὶ τὸ Обиждáю, Обижáю (ἐπηρεάζω) πρὸς τὸ ὀπάζω, ὀπηδέω (καταδιώκω), καὶ τȣ̃το γὰρ=Об-виждáю.

Обúлiе (καὶ из-обúлiе, ἀφθονία, εὐθηνία). Обúлую (εὐθηνέω) ὀφειλέω, ὀφέλω, ὀφέλλω,

ὀφειλὴ=ὄφελος, λτ. opuleo, opulesco, opulentus, opulentia. [Ἐκ τῦ ὀπὴ, ὀφὴ, ὀπὸς, Обо́щъ, ὄψ, λτ. ops, opes, opuleo, κτλ. ἐκ τῦ ops, co-ops, καὶ τὸ copia (ἀφθονία), καὶ opimus=ὄμπνειος (ὄμπη,-πάνη, ὄμπνη). βλ. καὶ τὸ συγγεν. О́блый]. κατὰ δὲ τὸν Δοβρόβισκ. ἐκ τῆς Об, καὶ вилъ.

О́блако, βλ. Влеку́.

О́блый (παχὺς, εὔτραφὴς, εὐαυξὴς), καὶ Обе́лъ (εὔρωςος, ἰσχυρὸς) ὄβλιος, ἀντὶ ὄλβιος = αὐξηθεὶς (Ὀδ. Λ, 448)· ἐκ τῦ ὄλβος, παραγώγου τῦ ὄφελος, ὄφλος, ὄφλω, ὀφέλλω. (βλ. Оби́лie)· ἢ ἐκ τῦ ὄλβω = ἄλφω = αὐξάνω· ἢ ὄλω (λτ. alo, τρέφω) ὄλβω, ὄλπω, ὄλφω, κτλ. βλ. Ῥεἰμ. λ. ὄλβος.

Обезья́на (πίθηκος). παρὰ τὸ μιμέομαι, μιμέω, μίμω, χωρὶς τοῦ μ, τὸ λτ. (imo) imito. ὅθεν imia, μετὰ τοῦ σ τοῦ πνευματισμοῦ, simia=μιμία, ἀντὶ μιμὼ, (συνήθ. μαϊμὸ, ὅθεν καὶ τὸ Τυρκικ. maimun). παρ' αὐτὸ δὲ τὸ imo, καὶ τὸ imago (εἰκὼν, μιμηλὴ) ἀρχαίως omago (ὡς τὸ Γρμ. omen, amen, ahmen = nachahmen), omaginis, ὅθεν (omagina, omegina, μ = β, καὶ γ = ζ) Обезья́на? οἷον (μ-ομάγινα) μιμάγω, =μιμαλὼ, μιμαλὴ, μιμηλὴ, μιμὼ (βλ. Ῥεἰμ. λ. μιμέομαι). Οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸ Обезья́на παρὰ τὸ бѣжа́нie бѣгу̀ (φεύγω. οἷον φυγηλὴ, φυζακινή).

Ово́щъ (ὀπώρα) ὀπὸς (ὅθεν τὸ ὀπώρα· ἐκ τῦ

ὄψ, λτ. ops, opes, ὀπὴ, ὀφὴ, ὄφελος), Γρμ. Obst.

Ὀбразъ (μορφὴ, σχῆμα, εἰκών). φαίνεται ἐκ τῦ ὄβρα (ὅθεν ὄμβρα, λτ. umbra, καὶ ὁ ὄμβρος, = ὄρβα, ὄρφα, ὄρφνη) ὀρφὴ, ὅθεν μορφὴ (ὡς, εἴραξ, μείραξ), ὄρφωσις (ὄρβωσις, ὄβρωσις, Образъ) = μόρφωσις. Образу́ю (μορφῶ, διατυπῶ, ὡς ἐκ τοῦ Образу̀) ὀβράζω = (ὀρβάζω, ὀρφάζω) μορφάζω, ἐκ δὲ τῦ μορφὴ (μεταθ. φορμὴ), τὸ λτ. forma, formo. τὸ πρωτότυπον, μόρω, μάρω (βλ. Мра́къ), μορὸς, μορϜὸς, μορβὸς, μορμὸς, κτλ. (βλ. Ῥεἰμ. λ. μορμώ). Μᾶλλον δ' ἄν τις ἐκλάβοι τὸ Ὀбразъ σύνθετ. ἐκ τῆς Об, καὶ ра́зъ (ῥάξις, ῥῆξις, Γρμ. Riss), ὅθεν εἴη ἂν συγγενὲς τῦ Рису́ю (βλέπε τὴν λέξιν)· ὡς τὸ σχέδη, σχεδάριον (σχέδω, σχίζω). οὕτω καὶ ῥυσμὸς (ῥυθμὸς = σχῆμα, τύπος· καὶ ῥυσμόω = τυπόω), ἐκ τῦ ῥύω = ἐρύω, ἕλκω. ἀλλὰ καὶ τὸ Γλ. portrait, ἐκ τῦ λτ. protractum (protraho = προέλκω), καὶ τὸ Ἰτ. ritratto (retraho).

Ὀбручъ (κρίκος κάδου, συνήθ. ςεφάνιον.) ὄβρος, ὄρβος = ὅρμος, ὁρμαθὸς· (β = μ. ὅθεν καὶ τὸ λτ. orbis, = κύκλος).

Ὀбщій, Ὀбщъ, ща, ще (κοινὸς) ἅψιος (α = ο) ὅψος, ἅψις (ὡς ἁψὶς, ἐκ τοῦ ἅπτω, ἅπτομαι. ὅθεν καὶ ἅψεα, τὰ μέλη, ὡς ἡμμένα, συνημμένα, ἀπ' ὀνομας. ἅψος. τὸ δὲ ἅπω = ἕπω = ἕκω (βλ. Сѣщу́), ἔχω, ὅθεν τὸ μετέχω, μετοχὴ,

μέτοχος = Общúтель, *οἷον ἁψητὸς = ἁπτὸς* (*ἡμμένος, συνημμένος*). Óбщество (*κοινότης τὸ κοινον*) *οἷον* (*ἁψητὸν*) *ἅψις, ἁφὴ, συναφή.* (*τὸ δὲ Σ. συνάφι=κοινότης τεχνιτῶν, οὐχ, ὥς τινες ᾠήθησαν, ἐκ τῦ συναφῆ, ἀλλὰ μᾶλλον, σινάφι, κατὰ μετάθεσιν τῦ Τȣρκικ. καὶ ᾿Αραβικῦ. ἐσνάφ, πληθυντικοῦ τῦ ᾿Αραβικ. σίνφ=ἑταιρεία*). Обшъ (*ἀθρόον*) *ἁπτῶς* (*ἑξῆς, ἐφεξῆς, ἐχομένως*), *κτλ. ἀλλ' ἴσως ζητητέον μᾶλλον τὸ* Общій *ἐν τοῖς συνθέτοις ἐκ τῆς* Объ· *οὐ γέ μην, οἶμαι, πιθανὸν, ὅ τισιν ἤρεσεν, ἐκ τῆς* Объ, *καὶ* вéщь (*ὁ περὶ τὸ πρᾶγμα*). *Τὸ δὲ κοινὸς, κοινῶς μὲν = ξυνὸς* (*ξὺν=σὺν=κὺν, λτ.* cum, *καὶ υ=οι*), *εἴη δ' ἂν καὶ ἐκ τῦ οἰνὸς* (*μετὰ τῦ πνευματισμῦ κ=F. ῾Ρείμ.*), *λτ.* œnus, unus, *ἐκ τῦ εἷς, ἴος, ἴα, μετὰ τῦ μ, μία· ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἴός, οἶος, οἰνὸς, ὀνὸς μετὰ τῦ μ, τὸ μόνος, μῦνος, ὅθεν, ἴσως, καὶ τὸ λτ.* (munis) com-munis, *ὁ κοινὸς* (*συγγεν. καὶ τὸ Γρμ.* gemein? *βλ. καὶ* Adelung. *λ.* gemein).

Обѣдня, *βλ.* Обѣдъ.

Обѣдъ (*ἄριςον, τὸ μεσημβρινὸν ἔδεσμα, καὶ ὁ χρόνος αὐτῦ, ὡς τὸ συνήθ. γεῦμα*). Обѣдаю (*ἀριστῶ, συνήθ. γευματίζω.*) *σύνθετ. ἐκ τῆς* Объ *καὶ* Ѣду (*ἄλλȣ σχηματισμῦ τοῦ* Ѣдмъ, Ѣмъ, *ὅθεν* Ѣдéніе, Ѣдка, *κτλ.*)=*ἔδω, λτ.* edo, *Γρμ.* eten, essen· *καὶ ἄδω* (*ἄζω*) atzen, *κτλ. ὅθεν ἔδαρ, εἶδαρ* (*ἔδ*-Ѣдъ, об-Ѣдъ). *καὶ*

Обѣдня (ἡ θεία λειτεργία) ὡς ἔδανον (ἐδανή), ἐδητὺς, ἐδωδὴ (δεῖπνος μυςικὸς), καθὰ καὶ τὸ Γαλ. messe, καὶ Γρμ. Messe = λτ. mensa (τράπεζα).

Ове́нъ, βλ. Овца̀.

Овца̀ (πρόβατον), καὶ Овча̀ (ἀρνίον). Ове́нъ (κριὸς) ὄϜιν, ὄϜις (ὄϊς), λτ. ovis (συγγεν. ἴσως καὶ τὸ Γρμ. Schaf, Κτσξ. schäp=ov, μετὰ τοῦ ἰσχυρᾶ πνευματισμᾶ, sch-ov-is). τὸ δὲ Овца̀, Овча̀, ἀπὸ ῥίζης Ов (ὄϜ-, ὄβ-ις), ὅθεν Ови́ча, συγκοπ. Овча̀, οἷον ὀϜίτσα = ὀϜίσκα, ὀΐσκη (ὄϊς μικρὰ). Овчи́на μηλωτὴ (κατὰ τὸ εἰς ина, δερμάτων σημαντικὰ, ἐκ τῶ ινος, ινη, κτητικῶ, ἀντὶ τῶν εἰς η, ια, εα (νεα, κεα τεα) ἑλληνικῶν (ὡς, κυνέα, ἡ, λεοντῆ, ἀλωπεκῆ) = ὀΐα, ᾠῆ, ᾤη (ἐκ τῶ ὄϊς, ὄϊα, ᾤη) καὶ, " ᾠΐσχα, (Ἡσύχ. εἰ ὑγιές).

О́вый, о́въ, ва, во (ὅς, ἥ, ὅ, ὅς μὲν) ὅϜος, ὕος (ὅθεν ὅου = οὗ) = ὕς· καὶ О́ви, ὕϜοι (οἱ δὲ)· ἥ, ὅπος, ὕποι (ἐκ τῶ ἀρχαίᾳ πὸς, πὴ, πὸν, ὅθεν τὰ ἐπιῤῥήμ. ποῦ, ποῖ, πῆ, πῶς, ὅπως, ὅπῃ, κτλ. ἀλλὰ καὶ τὸ πὸς ἐκ τῶ ὅς. βλ. О́нъ καὶ Ῥείμ. λ. πόθεν, καὶ, τὸς). О́во καὶ О́вогда̀ (О́вог-да, ἐνίοτε) ὁπόϜτε, ὁπότε, ὅϜῳ, ὅπᾳ. τὸ Σνσκρ. Ijan=ὅϊον, -ος, οἷος, ὅς.

О́гнь, Ῥωσσ. Ого́нь (πῦρ), Βοεμ. ohen, Βενδ. oign, Λιθ. ugnis, Σανσκρ. aghni, λτ. ignis = λ-ιγνὺς, λιγνὺς (καπνὸς φλογὸς, καὶ αὐτὴ ἡ φλόξ· ὡς " ςέροψ λιγνύς. Σοφκλ. Ἀν-

τιγ. ςίχ. 1127.), συγγεν. τȣ̃ λύχνος, λύκη, lux, ὡς καὶ τὸ Γρμ. Lohe=φλὸξ (Ῥείμερ.). Ἀλλ' ἐν μὲν τῷ ignis ἐκπέπτωκε τὸ λ. τȣ̃ λιγνύς (ὡς λείβω, εἴβω· λάχνη, ἄχνη· λαμπήνη, λαπήνη, ἀπήνη. labor, labos, ἆπος, αἶπος· λιμβρὸς, παρὰ τὸ λίβω, λιβερὸς, imber· liquor, ἰχὼρ, παρὰ τὸ λίκω, λείχω), ἐτηρήθη γέμην τὸ ςοιχεῖον ἐν τῷ lignum, τὸ ξύλον, οἷον λύχνον, (λάμπον, καιόμενον, καθὰ καὶ [κάω] κᾶλον, καὶ [δάω] δανὸν, δαλὸς, δαυλὸς, κτλ.). Τὸ δὴ λ-ιγνὺς, ignis, τραπέντος τὸ ι, εἰς ο (ὡς αἰολικ. θρόδαξ, θρίδαξ), γίνεται (ógn-is) Óгнъ. (ὁ δὲ Ἀδελόγγιος παρέβαλε πρὸς τὸ Óгнъ τὸ ἀκὴ, ἀκὶς, acies, κτλ. διὰ τὸ ὀξὺ τῆς φλογὸς. βλ. λ. Ecke.)

*Огурéцъ, ὑποκορ. Огýрчикъ, συνήθ. ἀγγούριον, ἀγγουράκι. μσ. λτ. anguria, Βομ. Wokurka, Γρμ. Gurke, κτλ. ἐκ τȣ̃ λτ. cucumis, cucumeris, Ἰτ. cucumero, Γλ. concombre, (Adelung.)

Одúнъ (βλ. Едúнъ). τὸ Одúнъ, καὶ ο=ε Едúнъ πιθανώτατά μοι δοκȣ̃σιν = ὀδεῖν, ὁ δεῖνα= δεῖν = τὶν, τὶς, τινὰ = ἶν, ἶς = εἷς· αἱ γὰρ ἀντωνυμίαι ὃς, ἶς, ἶν (μετὰ τȣ̃ πνευματισμ. τ = δ), τὶς, τινὰ, δεῖνα, ȣ̓δὲν ἄλλο προφανῶς, εἰ μὴ αὐτὸ τὸ ἀριθμητικὸν εἷς, τοτὲ μὲν ἀριθμητικῶς, τοτὲ δὲ δεικτικῶς, ἢ ἀναφορικῶς, ἢ ἀορίςως ἐκλαμβανόμενον εἰς

μονάδος ἢ μοναδικȣ͂ τινὸς δήλωσιν (βλ. Единъ *καὶ* Инъ, *καὶ* Онъ), *ὅθεν ἡ Σλαβονικὴ ἔταξε τὸ ὀδεῖν, δεῖν, δεῖς, ἀντὶ τȣ͂ ἁπλȣ͂ ἀριθμητικȣ͂ εἷς (βλ. καὶ ʽΡείμ. ἐν λ. εἷς, οὐδείς, τός). τὸ δὲ ο, τȣ͂* Одинъ, *ἢ αὐτὸ τὸ ἑλλην. ἄρθρ. ὁ, ὀδεῖν, καί, ο=ε,* Единъ. *ἢ μᾶλλον, πρόσθεσις εὐφωνικȣ͂ φωνήεντος, ὡς τὸ ε εἰς τὸ (εἷς) ἕεις, (ε = ο)· καὶ τὰ ὀςαφίς, ἀςαφὶς=ςαφίς, κτλ.* Однна́кій, *ἑναδικός, μοναδικός· ὅθεν* Одна́ко *(πλήν), ὡς τὸ τῆς συνηθ. μόνον, μονάχα (τȣ́τȣ ἢ ἐκείνȣ μόνον ἐξαιρȣμένȣ).*

Одръ, *(κλίνη), ȣ̓κ=ἕδρα (ὅδρα, ὡς ἐφθός, ὀφθός, ὀπτός), ἀλλ' ἐκ τȣ͂* О-дрема̀ *(βλ.* Дремлю̀), *ἐν ᾗ δαρθάνομεν. συγκπ. ὡς τὸ* Искръ.

Озеро, *βλ.* Е́зеро.

Ой, *ὠή, ἢ οἶ, οἲ* „ oh, ey.

Ока̀ *(Ρωσσίας ποταμὸς παρὰ τὴν Περεμίσλην ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Καλούγας)=ἄκα, λτ.* aqua, *ἄχα, ἄα, (ο = α). Οὕτω καὶ* Вýда *ἄλλο ποτάμιον (κατὰ τὴν Νοβογοροδικὴν ἐπαρχίαν) =(Ϝύδα,* uda) *Ϝύδα-ς, ὕδας, βέδυ (βλ.* Вода̀). *Ἔξεςι πρὸς τȣ͂το καὶ τὴν Βȣ́δαν, πόλιν Οὐγκαρικήν, παραβαλεῖν, καὶ τὰ νῦν Βοδενὰ (Βυδανὰ, ὑδανὰ), πόλιν Μακεδονίας (τὴν ἀρχαιότερον Ἔδεσσαν), οὕτω μετονομασθεῖσαν ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων. κατὰ τὸ, Ὕδη, κτλ. βλ.* Москва̀.

Окно̀ *(θυρίς), παρὰ τὸ* О́ко = *(ὀπὴ) = ὄψ,*

ὀπὸς, π = κ) ὄκος, ὀκὸς, (κατ' ἐπένθεσιν τῦ ν, Окнὸ, (Окὸ), ὅθεν καὶ ὑποκορ. Окóшка (θυρίδιον)=ὀκίσκος(ὀκόσκα)·ἐντεῦθεν καὶ ἡ Σ. ὄκνα (κάδυ οἰνοδόχυ ἢ ἄνω ϛρογγύλη θυρίς), καὶ Βλαχ. ὄκνα (μεταλλεῖον ἅλατος).

Οκο, ὄκος, ὄκκος. λτ. (ocus) oculus, 'Ιτ. occhio, Γλ. oeil, Γρμ. Oge, Auge (αὐγὴ, ἢ αὔκος = ὦκος, ὄκος· ὡς αὖς, ὧς, οὖς)· τὸ δὲ ὄκος = ὄπος (κ = π), ὄψ, ὦψ· ἢ ὄσσος (ὄξ, ὦξ) ὄκος, ὄκκος (ἐκ τῦ ὄπω, ὄπτω, αἰολ. ὄσσω, - σσομαι. βλ. 'Ρειμ. λ. ὄπω, καὶ αἰγή). Σβ. oga, Δαν. oge, 'Ολλ. ooghe, 'Αγσξ. eage, 'Αγγ. ege, Λιθ. akis, 'Ινδ. aksi, καὶ μὴν καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ταυρίδι Τατάροις ogo, κτλ. ['Η λέξις εὑρίσκεται ἐν γλώσσαις πολλαῖς, φαίνεται δὲ ταύτῃ συγγενὲς καὶ τὸ, ὠγὴν, ὠγῆνος, ὠκεανός. καὶ ὄγγα, ὄγκα, 'Αθηνᾶς ἐπίθετον παρὰ Θηβαίοις. τὸ φοινικικὸν og, ogan, σημαίνει κύκλον· ὡς καὶ τὸ ἑλληνικὸν ὄκκαβος. βλ. Окóвъ, καὶ 'Ρειμ. λ. ὄκος καὶ ὠγήν.]

Οκο, ἡ συνήθ. ὀκὰ (εἶδος μέτρου καὶ ϛαθμοῦ τριῶν λιτρῶν.) ἴσ. ἐκ τοῦ ἄγω, (βαρῶ, ζυγίζω) ἄγος (ὄγος) = ἄχθος. ὡς καὶ τὸ λτ. uncia, οὐγγία, οὐγκία (ἄγω, ὄγω, ὄγος, ὄγγος, ὄγκος).

Окóвъ, πληθ. Окóвы (κρίκος, δεσμὸς), ὁ παρὰ τὸ, ὄκαβ-ος, ὄκκαβος (= κρίκος; κίρκος. 'Ησύχ. συγγεν. ὄκος, ὄγγα, κτλ. βλ. Οκο.

ἀλλὰ τὸ Окόвъ = О-кόвъ, ἐκ τοῦ кýю, καὶ Окýю, Окóваю, Окóвываю (δεσμεύω, ἀλυσιδόω, σιδήρῳ περισφίγγω). βλ. Кóвъ, καὶ Кýю.

Окýнываю, καταδύω ἐν ὑγρῷ, βυθίζω καὶ πάλιν ἀναδύω, ἐκ τοῦ Окýну, О-кýну) χύνω (ὑποχύνω), ἐκ τοῦ χύω, χόω, χώω (ὅθεν καὶ συνήθ. χώνω). Ἐκ τούτου καὶ Óкунь (εἶδος πέρκης = О-кунь) οἷον, χυνὸς (ὑγρὸς), χυτὸς· ὡς, χυτοὶ ἰχθύες = ῥυάδες. βλ. Рыба, καὶ Скидáю.

*Олáдья=Алáдья=ἐλάδια (ὡς, ἔλαιον, λτ. oleum. βλ. Елей. σημείωσαι καὶ ε = ο = α· ὡς, ἔργανον, ὄργανον, συνήθ. ἄργανον· ἀςακὸς, ὀςακὸς, κτλ. οὕτω καὶ Олúва, λτ. oliva, ἐλαίϜα, κτλ.)

Óле, (ἔλε), ἔλευ, ἐλελεῦ, συνήθ. ὄλελε (ἐπιφώνημα).

Олéнь, βλ. Елéнь. (ο = ε, ὡς ἔλιος, ὄλιος. ἔλινος, ὄλινος. βλ. καὶ Олáдья).

Óлово, (κασσίτερος, παρ' ἄλλοις ὁ μόλυβδος), Βοεμ. wolowo, μόλυβος, (ἀποβολῇ τοῦ μ. ὄλυβος· ὡς, ἄλω, μάλω· ἄλευρον, μάλευρον καὶ λτ. ala, ἐκ τοῦ μάλα, μάλη) παρὰ τὸ μέλδω, μελίβδω (τήκω. βλ. Мѣдъ), συνήθ. μολύβι (καὶ παρά τισι μεταθέσ.) βολύμι. ὡς λτ. plumbum = πόλιμβον, ἀντὶ βόλυμ(β)ον, ἀρχ. Τευτ. pliwe, ὅθεν τὸ Γρμ. Bley (Ῥείμερ.).

Óнъ, Онà, Онó. ὅς, ἥ, ὅ, ἵς, καὶ ἶν, καὶ εἶν, καὶ ἵ (αὐτὸς), λτ. is, hic, (ἵγε), ἀρχ. Γρμ.

his, hit, καὶ ἑὶν (αὐτῷ), Γρμ. ihm, ihn, ihr· καὶ er (ὅρ=ὅς), sie (ἡ), es (ὅ), ὡς τὸ Σλαβον. ὑδέτ. е, еже, κτλ. τὸ δὲ ἵς, ἵν, συγγεν. ἵος, ἵα, ἵον = εἷς, ἕνς, ἑνὸς, οἶος, οἰνὸς, ὀνὸς (λτ. unus, na, num, βλ. единъ). ὥςε τὸ Онъ, нà, нò = ὀνὸς, ὀνὰ, ονὸν (= μ-όνος, μόνη, μόνον)· καθὰ πάλιν τὸ единъ, одинъ (εἷς) = ὁδεῖν, ὁδεῖνα, = δεὶς = τὶς, = ἷς = εἷς, οἶος, ὄος, ὅς· (βλ. Ρείμ. λ. τὸς, οὐδεὶς)· διὸ καὶ τὸ 'Ιταλ. uno, Γλ. un, Γρ. eins, ein, κτλ. καὶ τὸ νεώτερ. ἑλλην. εἷς, ἕνας, μία, ἕν = τὶς (ἐν τῷ ἀκμάζοντι ἑλληνισμ. εἷς τις, μία τις, κτλ. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ ἁπλῶς, εἷς, μία. βλ. Ματθ. 25· καὶ 27. κτλ.). βλ. Одúнъ, καὶ Иный. Πρβλ. καὶ 'Εβρ. hen, Περσ. an, œ, Τυρκ. o, ol, on, κτλ.

Онсица (ὁ δεῖνα) ἐκ τοῦ Онсій = он, сій = ὅς τίος (ὅντινα)· ὡς καὶ τὸ сице ἐκ τοῦ сій (σίως κε, τίως κε), λτ. sicce (βλ. Сúце). Ондѣ, (ὧδε) ὄνθε, ἀντὶ, ἔνθε, ἔνθα. [τὸ τῶν Κυπρίων ἄνδα = αὔτη ('Ησύχ.) ἴσ. ἐκ τοῦ αν = αυ (ὡς αὐΐαχος = ἀνίαχος, αὐερύειν = ἀνερύειν), ἄντη, ἄνδη, ἄνδα.]

Опако (ἀντιςρόφως, καὶ πρηνὴς, συνήθ. ἐπίςομα = ἐπὶ ςόμα) ἐκ τῆς О, καὶ паки, πάλιν = ἔμπαλιν, ἀνάπαλιν. [τὸ συνήθ. ἐπίκωπα, τἀπίκωπα (ὡς καὶ τἀπίςομα = τὰ ἐπὶ ςόμα, τὰ ἐπίςομα), τὰ ἐπίκωπα, καὶ μεταθ. τἀπίπωκα = τὰ ἐπὶ κώπαν (Kopf) = κώβαν (κωβὴν, κυβὴν, τὴν κεφαλὴν), ὅθεν, = ἐπὶ κε-

φαλήν· ὡς καὶ ἀνάποδα (= ἐπίςομα, ἐπίκωπα), ἐκ τοῦ, ἄνω πόδας (ὅθεν ἀναποδίζω)· καὶ πρύμυτα=ἐπίςομα (πρὸ, μύτη, μύτις=ῥίς· ὡς τὸ πρόχνυ = πρὸ γόνυ). Παράβαλε καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα ἐπιῤῥηματικὰ τῆς Ἑλληνικῆς· ὡς, ἀνάκαρ (ἀνὰ κάρα· ὅθεν τὸ συνηθ'. ἀνάκαρα = ἰσχὺς, ὡς ἄνω κάραν ὑψόντων τῶν δυνατῶν)· ἐπίκαρ (ἐπὶ κάρα= ἐπὶ κώβαν, ἐπίκωπα)· κατάκαρ, ἢ κατωκάρα (κατὰ κάραν, συνήθ. κατακέφαλα, κατακεφαλῆς), κτλ. οὕτως ἐπλάσθη καὶ τὸ, ἀνάλαιμα = ἄνω λαιμȣ̃ (ἐπὶ τῆς τῶν βρωθέντων ἀναδόσεως, καὶ ἐπὶ κατάρας „ ἀνάλαιμα νὰ τὸν γένῃ τὸ φαγίον=νὰ τὸ ἐξεμέσῃ, νὰ μὴ τὸ χωνεύσῃ, κτλ].

Опри́чь (πλὴν. = О, при́чь) = πάρεξ, παρὲξ (πρὲξ, πρίξ)=πρὶς, πέρις (πέρι, ὅθεν πέρις) πέριξ, περιξὸς, ἀφ'. ȣ̃ περισσὸς-σσῶς (ὡς ἐκ τȣ̃ πλέον, πλήν)· Ἐκ τȣ̃ πέρις, πρὶς καὶ τὸ πρὶν ὡς ἐκ τȣ̃ παραὶ, τὸ λτ. præ, præter=πάρεξ. βλ. При́. [τὸ ο, ἐν τῷ Опри́чь, φαίνεται οὐχ' ἧττον πρόθεσις, ἢ φωνῆεν κατὰ πρόσθεσιν, ὡς ἐν τοῖς, δὰξ, ὀδάξ· βριμῶ, ὀβριμῶ· σκάπτω, ὀσκάπτω· κέλλω, ὀκέλλω (βλ. καὶ Орѣхъ). τοιȣ̃το καὶ τὸ α ἐν τῷ ἀπρίξ, πρίξ, πρίω. κτλ.]. Опри́чина (φρουρά τις τῶν παλαιῶν τῆς Ῥωσσίας Βασιλέων καὶ 2, = προνόμιον) οἷον, πρισσεινὴ, περισσινὴ = περίσσειος, περίσσειον. ὡς περίσσειος,

ἤτοι ἐξαίρετος μὲν ἡ φρυρά, ἐξαίρετον δὲ καὶ τὸ προνόμιον)· οὕτω καὶ ιὸ περισσὸς, περιττὸς = ἐξαίρετος, egregius, exquisitus.

*Орденъ (τάγμα, Γλ. ordre). Ἐκ τῦ „ ἔρδημα (ἡ τολύπη τῶν ἐρίων), τὸ λτ. ordo, ordinis, ὅθεν συνήθ. ὄρδινον (τάξις, σειρά, ὡς τὸ μίτος· „κατὰ μίτον), καὶ Орденъ. (Ῥείμ. λ. ἔρδημα).

Орéлъ (ἀετὸς) συγγεν ὄρνεον, ὄρνις (ἐκ τῦ ἄρω, ὄρω, ὄρινος, συγκ. ὄρνις, ὄρενος, ὄρεν— ν=λ, Орéлъ), καὶ „ ὄρνις Διὸς, ἐξαιρέτως, ὁ ἀετός. πρβλ. Σβ. oren, Ἰσλ. uren, Ῥουνικὶ, aurn, Γοτθ. ara, ἀρχ. Τευτων. aro, Δαν. örn, Αγσξ. earn, Λαπλανδ. arnes· καὶ Γρμ. Aar = γὺψ (ὁ ἐν τῇ συνηθ. ἐξαιρέτως, ὄρνεον), καὶ πᾶν γυπῶδες πτηνόν· ὅθεν Adler ὁ ἀετὸς = edel Ar (εὐγενὴς γύψ. βλ. Adelung.). Ἐνταῦθα ἴσως ἀνήκει καὶ τῶν Κυπρίων τὸ ἀγὸρ, ὁ ἀετὸς = ἄϜορ, ἄορ, ἐκ τῦ ἀέρω = ἄρω, ὄρω, (Ἡσύχ.).

Орýдie (ὄργανον, ἐργαλεῖον) [συγγεν. ἔρδω (Γρμ. werde) = ἔργω, ὀρδέω, ἔορδα (ὅθεν λτ. ordior), ἑορδὸς, ἑόρδη, ὡς ἑόργη], οἷον ἑόρδιον (ὀρόδιον)· ὡς καὶ Ϝέρδιος, γέρδιος, γέρδης (ὑφάντης), λτ. gerdius. καὶ cerdo (γέρδων, κέρδων = ἕρδων, ἐργάτης, ὅθεν, sacerdo = sacer cerdo, ἱερὸς γέρδων, ὁ τὰ ἱερὰ ἕρδων = ἱερεύς). οὕτω καὶ (ἔργω) ἔργανον, γέργανον = ὄργανον. κτλ. (βλ. καὶ Бéрдо). τὸ δὲ, ἀρὶς, ἀρίδος, (Ἀνάλ. Α, 221) Σ.

* *

ἀρίδα = τρύπανον (βλ. καὶ Adelung. λ. geräth)· βλ. Орю̀, καὶ Ружьѐ.

Орѣхъ (κάρυον). Οὐτ' = ὄρχις (ὃ τινες παρέβαλον. βλ. Tripart. p. 116, ἴσως κατὰ τὸ ὀρχὶς, καὶ ὀρχὰς, εἶδος ἐλαίας. λτ. orchis, orchas)· οὔτε μὴν (ὡς πρότερον ᾤμην) = ἄρυον = (ἄρυhον, Орѣхъ) " ἄρυα τὰ Ἡρακλεώτικα κάρυα· καὶ, αὖαρὰ τὰ Ποντικά. Ἡσύχ. (ἔςι δὲ τὸ ἄρυον = κάρυον, χωρὶς τῦ κ. ὡς τὸ λτ. aper = κ—άπερος, κάπρος)· ἀλλὰ τὸ Орѣхъ σύνθετον δοκεῖ ἐκ τῆς ο, προθέσ. (ἢ ο, εὐφωνικ.) καὶ рѣжу (συγγν. Рѣку̀, рѣхъ, рѣшу ш = χ. κτλ.), ῥήζω, ῥήσσω, ῥάγὼ, ῥήγω, ῥέγω, ῥέκω, ῥείκω, ῥίκω, ἐρείκω, ὅθεν ἐρεικτὸς, ἐρείκη, ἐρεικὶς, ἐρείκιον, κτλ. ἐρέχω (ὅθεν ἐρέχθω), οἷον ἐρέχ-ιον (ὀρέχιον. Орѣхъ ε = ο) = ἐρεικτόν. ὡς ἐρεικτὰ καὶ τρωκτὰ τὰ κάρυα· καθὰ καὶ τὸ ὄροβος, ἐκ τῦ ἐρέπω, -πτω, συγγ. ἐρέβινθος· καὶ τὸ ἄρακος, ἐκ τῦ ῥάγω. βλ. Горо́хъ. Ὡσαύτως καὶ τὸ λτ. nux, nucis (Γρμ. Nuss, Γλ. noix, κτλ.), οἶμαι, συγγ. νύγω (νύκω), νύσσω = νώσσω, νώγω (νὼξ, νὺξ = νωγὸς), νῶγος, ἢ νώγα, τὸ πρωτότυπον τῦ νώγαλον, -λα, νωγαλεύματα = τρωγάλια, (Σ. στραγάλια), τραγήματα, ἐκ τῦ τράγω, τρώγω· καὶ τὸ νώγω δὲ = νάγω, Γρμ. nagen, knagen (knaupern), νάϜω, νάω, Ϝνάω, κνάω, κναύω, χναύω, (Σ. τρωγαλίζω, τρα-

γανίζω, κρατσανίζω). βλ. λ. Нужда, καὶ Ῥείμ. λ. νωγάλευμα.

Орю̀, ὀρῶ, ἀντὶ ἀρῶ, ἀρόω, ἄρω (συνήθ. ὀργόνω, ἐκ τῷ ἔργω, ὄργω), Σερβ. оремъ (ἄρωμι, ὡς ἄλωμι, ὅθεν ἀλῶναι, ἀλὸς), Καρν. orjem, Λιθ. aru, Λεττ. arru, λτ. aro. τὸ δὲ Γρμ. ackern (ἐκ τοῦ Acker = λτ. ager, ἀγερὸς = ἀγρὸς) οἷον ἀγρώσσω, ἀγρὸν ποιῶ (ὡς τὸ νεάζω, νεόω, ἐκ τῷ νεὸς, νειὸς, καὶ νειοποιεῖν = novare agrum). Ора́ло (καὶ ἀποκοπῇ, ра́ло) ἄροτρον, λτ. aratrum. [ἐκ τῷ ἄρω, ἀρῶ, ὄρω, ἔρω φαίνεται τὸ ἔρϜω, ἔργω, κτλ. ἄρω, ἔρω, ὄρω συγγενῆ. βλ. Ору́діе.]

Орь (ἵππος. βλ. Δοβρόβ. σελ. 271) (ὀρὸς, ὀρῶ, βλ. Оре́лъ), ὀρεύς? ἢ συγγεν. рѣю, ро́ю, (роню̀). βλ. Жребе́цъ.

Оса (σφὴξ), Ῥωσσ. оса̀, Βοεμ. wosa, λτ. vespa, Γρμ. Wespe, Wepse, κτλ. ἐκ τοῦ σφῆκα, μεταθ. φῆσκα (σκ=σπ. αἰολικ. ὡς, σκύζω, σπάζω· σκύλον, spolium), φῆσπα (φ=v) vespa (οὕτω καὶ σφέτερος, φέστερος, vester)· ἐκ δὲ τῷ vespa (κατ' ἔκπτωσιν τῷ v) espa, e = o, ospa = Оса, καὶ πάλιν ἐκβολῇ τῷ в, Оса̀, ὅθεν Ϝόса, wosa.

Осе́лъ, ὁ, Осля̀, ἡ, (ὄνος), λτ. asinus, Γλ. âne, ἀρχαιότερ. asne, Γοτθ. asilus (παρ' Οὐλφίλ.), Γρμ. Esel, Ἀγγλ. ass, Ὀλλ. ezel, Σβ. äsna, Δαν. asel, λτ. ὑποκορ. assellus. δοκεῖ μοι συγγενὲς τῷ ἄσιλλα (ἄσιλλος, ἄ-

σιλος). ἄσιλλα κυρίως ὁ ἀναφορεύς, ἴσως δὲ κατὰ διάλεκτον ἐσήμαινεν ἡ λέξις καὶ τὸν ὄνον, καθὰ δὴ καὶ τῦτο (παρὰ τὸ ὄνω, ἄνω = ἀνέχω) τάττεται ὐ μόνον ἐπὶ τῦ ζώυ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ὀργάνων βάρη ἀνεχόντων, ὡς, ὄνος ὁ τῦ πλοίυ (Σ. ἐργάτης), καὶ ὄνος μυλικὸς, κτλ. ὡς δ' αὕτως καὶ κίλλης, κίλλος λέγεται ὅ, τε ὄνος, καὶ ὁ κιλλίβας (βλ. Ῥείμερ. λ. κίλλος). ἔςι δὲ τὸ κίλλος συγγενὲς τῦ ἄσιλλα, ἀμφότερα γὰρ, οἶμαι, παρὰ τὸ ἴλω, ἴλλω ἔλω, ἔλλω, (κινῶ), μετὰ τῶν πνευματισμῶν, τῦ μὲν κ, κέλλω, κίλλω, κίλλος, τῦ δὲ σ, σίλλω, σίλλω (βλ. Силáю), σίλλος (ὡς τὸ σιλλὸς = ἰλλὸς), σίλλα (καὶ μετὰ τῦ εὐφωνικῦ α, ὡς, ςαφὶς, ἀςαφὶς), ἄσιλλα. Ὥςε τὸ σίλλος κίλλος (ἄ-κιλλος, ὄ-κιλλος· ὡς, κέλλω, ὀκέλλω) ἄσιλλος, asilus, asellus, Оселъ, καὶ asinus (ν = λ. ὡς, ἦλθες, ἦνθες, κτλ.). Εἰσὶ δ' οἵ παρέβαλον τὸ asinus πρὸς τὸ ἀσινὴς (ἀβλαβής)· ἀλλ' ὁ ὄνος πολλάκις καὶ βλάπτεται καὶ βλάπτει (σίνεται).

Осень, βλ. Е́сень. Καὶ τὸ Веснà φαίνεται ὡς ἀπὸ τῦ Bе́сен = Ϝе́сен, Е́сень, ἅπερ ἄν τις εἴποι πάντα παρὰ τὸ Вѣ́ю=αἴω=ἄω, ἔω, ὅθεν τὸ ἔαρ, καὶ ὁ εὖρος, καὶ ἡ ὥρα, καὶ ὁ ὧρος, κτλ. τὰ πάντα συγγενῆ τῦ ἀὴρ, ἄημα, ἄησις· καὶ ὡς ἐκ τῦ (ἀέω), ἀέσω, μετοχ. ἀέσων. ἤ, αἴω, αἴσων, Ϝαίσων, Е́сень, κτλ. Ἢ (αἴθω) αἶθος (λτ. æstas, æstus, ætas, ἔτος),

αἶσον, *Ϝαῖσον* (*σ*=*ϑ*). *τὸ δὲ λτ.* autumnus, (*φινόπωρον*) *δοκεῖ παρὰ τὸ* augeo (*αὐγέω*) *αὔγω*, *αὔξω*, *αὐξέω*, *οἷον* auctumnus=*αὐξό-μενος*, *ἢ αὐξόμηνος* (*διὰ τὴν αὔξησιν τῶν νυκτῶν*).

Óсмь, *καὶ κοινῶς μετὰ τȣ̃ Ϝ*, Вóсемь, *λτ.* octo, *ὀκτώ*. [*σημείωσαι Σλαβονικ.* с = *λτ.* c = *κ*· *ὡς*, дес-ять = dec-em = *δέκ-α*· сéс-ть = sec-s (sex), = *ἕκ-ς* (*ἕξ*)· ось, ос- = ac-sis (axis) = *ἄκ-σων* (*ἄξων*)· весь, вес- = vic-us, *Ϝοῖκ-ος*. *κτλ. καὶ* ос-мь = oc-to = *ὀκ-τώ*. *βλ. ςοιχ.* С). *τὸ δὲ* óсмь *φαίνεται συγκοπὴ ἐκ τοῦ* остомь, (*ὡς τὸ* céмь, *ἐκ τȣ̃* céдмь), *μετὰ τῆς συνήθȣς παρὰ λατίνοις προσθήκης τȣ̃ μ ἐν τοῖς ἀριθμητικοῖς* septem, decem, *ἴσως ἀντὶ τȣ̃ ἐφελκυςικοῦ ν*, *ὅπερ οἱ Ἴωνες προσετί-θȣν ὡς τελικὸν ἔν τισιν ἐπιῤῥήμασιν*, *οἷον ἔπειτεν*, *εἶτεν* (*εἶτα*)· *οὕτω διάλεκτός τις ἔλε-γεν ἔπτεν* (*ἑπτά*), septem· *ὄκτων*, oc(то)м, óсмь· *εὑρίσκεται μέντοι τὸ ἑπτὰ καὶ μετὰ τȣ̃ μ αἰολικ. ἕβδεμ*, *ὅθεν καὶ ἑβδεμήκοντα*=*ἑβδο-μήκοντα*, *κτλ. βλ.* '*Ρείμερ*.], *Γρμ.* acht, '*Ισλ.* aatta, '*Αγγλ.* eight, *Γαλ.* huit, *Περσ.* est, *Σνσκρ.* achtome, *καὶ παρὰ τοῖς Ζιγάνοις* (*Τσιγγάνοις*) ochto. *κτλ. Οὐ παντάπασιν ἀπί-θανός μοι δοκεῖ ἡ τοῦ ὀκτὼ συγγένεια πρὸς τὸ ὄχθος*, *ὄχθη*, *κτλ.* (*ἔχω*)· *καὶ ἐμφαίνοι ἂν ἡ τȣ́τȣ ἰδέα ἐξέχον ὕψος*, *ὕβωμα*, *καὶ ἑπομένως κῦβον*, *ὡς ὁ τέσσαρα*, *τετράγωνον*. *βλ.* Четыри.]

Осéтръ, *βλ.* Стéрлядь.
Осóба, Осóбый, *βλ.* Себѣ̀.
Óспа, *βλ.* Сыпу̀
Óстровъ (*νῆσος*) *κατὰ Δοβρόβιον. ἐκ τοῦ* óстръ (*ὀξὺς*)· *πιθανὸν· ὡς καὶ,*" *νῆσοι θοαὶ* (Ὅμηρ.) = *ὀξεῖαι, διὰ τὰ ἐξέχοντα ἀκρωτήρια· εἰ μή τις συνάπτειν ἐθέλοι τὴν λέξιν μετὰ τοῦ* Стру́я (*ῥεῖθρον, ῥεῦμα*): *οἷον ἀπὸ θέματος,* стры́ю (*ῥύω*) стрóв, (*ὡς* кры́ю, крóвъ), *μετὰ τῆς ο προθέσ.* Óстровъ = (*ςρύϜος, ῥύος*) *περίῤῥυτος* (*ὡς καὶ ἡ νῆσος παρὰ τὸ νάω*). *τὸ δὲ ςρόβος* (*μετὰ τοῦ εὐφων. ο, ὄςροβ-ος*), *ςρόμβος, πάντη ἀπίθανον πρὸς τὸ* Óстровъ *παραβαλλόμενον* (*ὡς ἀλιςεφὴς δῆθεν καὶ περίςροφος ἡ νῆσος*).
Óстрый, Óстръ (*μετὰ τοῦ Ϝ,* Вóстрый, *ὀξὺς*) *ὀςερὸς* (*ὄςρος*), *ἀντὶ ὀσκερὸς* = *ὀξερὸς* (*ὅθεν ὀξερίας*), *ὀξηρός. βλ. τὸ θέμα* Óсть.
Óсть (*ἀνθέριξ, ἀθὴρ ςάχυος*) *ὀςὸς, ὀςὺς* = *ὀσκὺς* = *ὀξύς.* [*κσ, καὶ μεταθ. σκ* = *ξ. ὡς σκίφος* = *κσίφος, ξίφος· σκερὸς* (*ὅθεν σκίῤῥος, σχερὸς*) = *κσερὸς, ξερὸς· κτλ. καὶ κσ, ἢ σκ* = *στ. ὡς* шесть = secs, sex, *ἕκς* (*ἕξ*)· стѣнь = *σκένος·* пясть = *πάκς* (*πάξ, πύξ.*) (*κατὰ τὸ στύβαλον* = *σκύβαλον· στυφαλμεῖν* = *σκυβαλίζειν*). *οὕτω καὶ Σερβ.* шт (*στ*) = *Σλαβ.* щ (*σκ*), *οἷον,* щеня̀, штене· щипати, штипати· щавель, штавлье, *κτλ. ἀλλὰ καὶ κ* = *τ.* (*ὡς, τῆνος* = *κεῖνος, ἐκεῖνος, κτλ.*

βλ. καὶ Тимонъ)· *καὶ τὸ τῦ ξ δὲ συγγενὲς ψ (πσ, καὶ σπ) = στ. ὡς, ψὰρ, Γρμ.* staar· *ςολὴ, σπολὴ*· hospes, *ἐκ τῦ* hostis (*βλ.* Спрана)· *ςάδιον, σπάδιον,* spatium· *καὶ πάλιν σκ = σπ = ψ = ξ· ὡς, σκοίθης = σποίθης = πσοίθης, ψοίθης* (*ψύθης*)· *ξάω, ψάω· ψηρὸς* (*σκηρὸς*) *ξηρὸς,* (*ψαρὸς*), *κτλ.*]. Ості́е (*ἀκίδες*) *ὀςεῖαι = ὀξεῖαι. κτλ.*

Ось, *ἄξων* (*ἐκ τῦ ἄγω, ἄξω, ἢ ἐκ τῦ ἀκὴ, ἀκὶς, λτ.* acies, acus, *ὀκὺς, ὠκὺς, ὀξὺς*), *λτ.* axis, *Γρμ.* Achse, *'Αγγλ.* axle, *'Αγγσξ.* astre, *Πορτυγαλ.* eyxo, *'Ιτ.* asse, *Γλ.* essieu, *καὶ* axe, *Δαν.* axel, *κτλ. βλ.* Осмь.

Оте́цъ (*πατὴρ*) *ἄττας* (*α = ο, καὶ ε, ὄττας, ὄττης*), *λτ.* atta, *παρὰ Βάσκαις,* ait, *Γρμ.* atta, aetty, aette, etle, *Οὐγκαρ.* atya, *καὶ Ταταρ.* atza, tza, tcha. *ὡς, τάττα, τέττα, Γρμ.* Tate, Täter, Dot, *κτλ.* (*βλ.* Дѣдъ)· *γενικ.* Отца́ (*συγκοπ. ὡς ἐκ τῦ* Оте́ца) *οἷον ἀττέσα, κλητ.* О́тче (Оте́че, *οἷον ἄττασε, ἄτσε, ὄτσε*), *ὡς ἂν σχηματισθείη τὸ ἄττας συγκλινομένυ καὶ τῦ τελικῦ σ κατὰ Σλαβονικὸν σχηματισμόν· εἴωθε γὰρ ἡ Σλαβονικὴ τηρεῖν τὸ τελικὸν σύμφωνον τῆς ὀνομαςικῆς καὶ ἐν ταῖς πλαγίαις, προςιθεῖσα τὸ χαρακτηριςικὸν τῆς πτώσεως φωνῆεν* (*ὡς καὶ ἡ 'Ελληνικὴ ἐν τοῖς πλείςοις δὴ τῶν περιττοσυλλάβων, οἷον, πάνθηρ, πάνθηρ-ος, κωλὴν, λῆν-ος, κτλ. τὸ μέντοι σ ἀποβάλλει ἐν ταῖς πλαγίαις, εἰ τῦτο τύχοι λη-*

κτικὸν τῆς ὀνομαςικῆς). Ἀλλ' ἡ Σλαβονικὴ καὶ τὸ Ἰησῆς, Іисусъ ἐσχημάτισε μετὰ τῦ τελεκῦ ς, ἐν ταῖς πλαγίαις, οἷον Іисус-а = Ἰησῦ (γενικὴ). Іисус-е, ὦ Ἰησῦ (κλητικὴ), κατὰ τὸ (Отéц-а) Отцà, Óтце (Óтец-е). κτλ. βλ. Питáю.

Óтъ (ἐκ, ἀπὸ, ἀτ, ο=α) =ἀπ (π=τ. ὡς, πέσυρα, τέσσαρα· πέλμα, τέλμα· πεσσὸς, tessera), λτ. ab, ob, a, Γοτθ. aba, abu, Γρμ. ab, Ἀγσξ. καὶ Σβ. af, of, κτλ. — ἢ, ὀκ (ἀντὶ ἐκ· τ = κ), ὡς καὶ παρὰ πολλοῖς τῶν χυδαίων συνήθως „ ὀκ (καὶ ὀχ) τὴν πόλιν, ἀντὶ ἐκ τὴν πόλιν, (ἐκ τῆς πόλεως).

Óхта (ἐν Πετρουπόλει μέρος τῆς ὄχθης τοῦ Νευᾶ.) παρηχεῖ μὲν πρὸς τὸ ὄχθα, ὄχθη· παρωνόμαςαι δὲ παρὰ τὸ παραῤῥέον ῥυάκιον Óхта, ὄνομα, ἤ φασι, Συηκικὸν, καὶ ἴσως συγγενὲς τῷ aqua (βλ. Окà).

Óхъ, Охáю = ахáю, ἄχος, ἀχέω, ὀχέω, ὀχθέω. (πεποιημένον ἐκ τοῦ τόνυ ἆ, ἄχ, ὄχ, ah, oh, κτλ. Ῥείμερ.), Γρμ. achen, ächzen, Ἀγγλ. to ache, κτλ.

Оцéтъ (ὄξος) λτ. acetum, [ἐκ τῦ (aceo) acuo (ἀκύω, ἀκέω. = ἀκάζω). τὸ θέμα ἄκω, ὅθεν ἄκος, acus, ἀκή, ἀκὶς, acies, ὀκὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, acutus, ἀκμὴ, acumen, ἄκρις, ὀκρὶς, ἄκρος (ἀκὴ, ἀκερὸς), acer, acerbus = ἀκερϝὸς, κτλ.], Γοτθ. akeit, ἀρχ. Γρ. ezzich = Essig. βλ. Ýксусъ, καὶ Óсть.

Очень, ἄγαν (ἄκαν, ὄκεν, ц = κ = γ. καὶ ε = α, ὡς, εἶτεν = εἶτα). ἢ ὄχα „ ὡς τὸ „ ὄχ' ἄριςος (ἔχω, ὄχος, ἔξοχος). τὸ πρῶτον πιθανώτατον. Ἄλλοι παρέβαλον καὶ τὸ Γρμ. igen (Tripart.), καὶ Σκρ. Watza.

П.

П, п (Покóй, ποκόη.) = П, *П*, π' καὶ = φ καὶ β. — П̄ = π' (80). — ,П = ͵π (80000).

Павли́нъ, Пáва, λτ. pavo, συνήθ. παβῶνι, παγῶνι, Ἰτ. paone, Γλ. paon, Ἀγσξ. pawa, Γρμ. Pfau, Ἀραβ. tavas, tavassa, ταῶς (ταϜῶς), ταὼς, παϜὼς (παϜὼν), παβῶνι, παγῶνι. ὀνοματοποιΐαι ὡς ἐκ τῆς φωνῆς τȣ̃ πτηνȣ̃ (πὰβ. τὰβ). παῤβλ. τὸ Τȣρκικ. tauk = ὄρνις. βλ. Кýръ.

Паду̀ (πίπτω), καὶ Пáдаю, πάτω, πατάω (ὅθεν πατάσσω.) = πέτω, λτ. peto (aliquem lapidibus), πετόω, καὶ πίτω, ὅθεν πίττω, πίσσω. αἰολικ. πίπτω, πιτνῶ. Κρν. padem, Σερβ. паднемъ (падем). συγγεν Бѣду̀ (ὡς τὰ πάτω, βάδω, πέτω, πέδη, πεδάω), κτλ. Падéжъ (πάτησις, πέτησις) = πτῶσις (γραμματικῶς· καὶ 2, ἐπιδημία, νόσος καὶ θάνατος κτηνῶν· συνήθ. ψόφος), ὡς τὸ πέσημα. Падýнъ (καταῤῥάκτης) ὡς, πάτων (πατῶν, παδῶν), πέτων = πίπ-

των (ὡς, πίτυλος). Συγγενὴς φαίνεται καὶ ὁ Πάδος ποταμὸς, λτ. Padus, Γαλ. καὶ Γρμ. Po, ὅθεν καὶ Παδόσα, τὸ ἕτερον αὐτȣ̃ τῶν ϛομάτων· Πολύβ. (οὐ γὰρ οἶμαι τὸ πάδος=(πόω) πότος, ποταμός). περὶ δὲ τοῦ φυτȣ̃, πάδος, padus, βλ. Ῥείμ. λέξ. πηδόν]. Западаю, (διαπίπτω, ὑποπίπτω, ἐπὶ ἡλίου = δύω). Западъ (δύσις), οἷον ζαπετόω, ζάπτωσις = διάπτωσις, πτῶσις. ὡς τὸ „ ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ φάος ἠελίοιο (Ἰλ. Θ, 485). καὶ „τὰ ἄϛρα πίπτει = δύεται (Φιλόϛρ.). πρβλ. λτ. occasus, occidens (occido) ἐκ τȣ̃ cado (πίπτω). [τὸ δὲ cado = Паду̀ (πάδω) πάτω, c = π· ὡς, coquo, πέπω (πόπω, κόκω)· equus (ἔκκος, ἴκκος) ἵππος· sequo (ἕκω) ἕπω· ὄκως, ὅπως· σηκὸς, sepes, κτλ. καὶ τὸ d (δ) ἐν τῷ cado = τ· ὡς, πίδναμαι, πίτναμαι· πεδὰ, μετὰ· βάδω = πατῶ· ὅθεν καὶ (πάδω, πήδω) πηδάω, -δῶ, καὶ πέδον, πέζα. κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. πάω). Πρὸς δὲ τὸ Западаю συμφωνεῖ κατὰ νόημα καὶ τὸ Γλ. coucher = κλίνειν. ὡς τὸ „ κέκλικεν ἡ ἡμέρα (Λȣκ. κδ. βλ. καὶ Ἡρόδ. Δ. 81.)· καὶ τὸ Τȣρκ. giun bati (ἔδυ ὁ ἥλιος ἡ ἡμέρα) ἐκ τȣ̃ batarim = βαθύνω, βυθίζω = δύω, καταδύω. [Σημείωσαι τὸν εἰς аю (καὶ яю) τύπον τῶν Σλαβονικῶν ῥημάτων = τοῖς εἰς αω ἑλληνικοῖς (βλ. Μέρ. Α. Τμήμ. β. κεφ. Ζ. § 15). χαίρει δὲ μάλιϛα τῷ σχηματισμῷ τȣ́τῳ ἡ Σλαβονικὴ, καὶ πολ-

λάκις αὐτῷ χρῆται καὶ ἀντὶ τῶν εἰς εω ἑλληνικῶν. φαίνεται δὲ τὸ σχῆμα τῆς ἀρχαιοτάτης γλώσσης ὄν, καὶ μάλιςα τῆς Αἰολικῆς, ὡς ἔςι ξυνιδεῖν οὐ μόνον ἐκ τῶν εἰς αω σωζομένων Αἰολικῶν ῥημάτων ἀντὶ τῶν εἰς εω Ἰωνικῶν καὶ Ἀττικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς διαλέκτου· τὰ γὰρ πανταχῆ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος εἰς ῶ συνηρημένως ἐκ τῶν εἰς εω, καὶ αω προφερόμενα πρῶτα πρόσωπα (ἐρωτῶ, τρυπῶ, χαλῶ, πολεμῶ, γελῶ, κτλ.), εἰς αω ἀσυναιρέτως προφέρουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον οἱ Ἰωαννῖται καὶ οἱ λοιποὶ Ἠπειρῶται, καὶ ἐν ταῖς Ἰονικαῖς νήσοις, καὶ ἀλλαχοῦ, οὐ μόνον ἐρωτάω, καὶ τρυπάω, καὶ χαλάω λέγοντες, ἀλλὰ καὶ πολεμάω, καὶ ἀδικάω, καὶ τροχάω τὸ μαχαῖρι (τροχέω, τροχῶ, τροχίζω), κτλ. τὰ δὲ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἀπὸ τῶν ἐς αω καὶ εω συναιρουμένων, εἰς ᾷς καὶ εἰς ᾷ, ἢ αῖ, αει προφέρομεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον ἐν τῇ χύδην διαλέκτῳ σχεδόν τι πάντες Ἕλληνες· οἷον, τρυπᾷς, πᾷ, καὶ τρυπάϊ (ῇ, άει), ἀδικᾷς, -κάϊ, πολεμᾷς, -μάει, κτλ. φυλάττομεν ὅμως ἐν ἄλλοις καὶ τὸν εἰς εῖς, εῖ, ἐκ τῶν εἰς εω σχηματισμόν· οἷον, θαῤῥεῖς, θαῤῥεῖ (θαῤῥέω), θωρεῖς, ὁμιλεῖς, λαλεῖς, πωλεῖς, εῖ, κτλ.

Падубъ (*πρῖνος*) *ἴσως συγγ. πᾶδος, πάδοϜος, πῆδος* (*ὡς καὶ τὸ λτ.* ilex = *Ϝίληξ, φίληξ, φίλαξ=δρῦς, Ἡσύχ.*). *ἤ, σύνθ.* Па-дубъ, *ἐκ*

τȣ̃ дýбъ (*δρῦς*). *βλ.* Дýбъ. *βλ. καὶ* '*Ρειμ. λ. πηδόν.*

*Пáжъ, *τὸ Γλ.* page (*νέος εὐγενὴς θεράπων βασιλέως*). *κατά τινας = παῖς· ὡς τὸ „ παῖδες βασιλέων* (*Πλȣ́τ.*)· *πρβλ. τὸ τȣ̃ μ'. λτ.* pagius, '*Ιτ.* paggio (*θεράπων, ὑπηρέτης*). *βλ.* Adelung. *λ.* Page. *φαίνεται δὲ τὸ* pagius (*πάγιος*) *ἀντὶ παίδιος, παιδίον· ὡς καὶ τὸ παίγνιος* (*παιγνὸς*) = *παιδνὸς,* (*παίδνιος*), *δ=γ βλ.* '*Ρειμ. λ. παίγνιος.*

Пáздеръ (*καλάμη σίτου*). *ἠχεῖ ὡς τὸ, πάσαξ* (*πάσας, πάσαρ*), *πάσσαλος* ('*Ησύχ.*)· *ἔστι δὲ συγγεν.* Пажỳ, Пашỳ, *φάζω, σφάζω, σπάζω,* (*ὡς σπαστὴ, τετμημένη ἡ καλάμη.*).

Пáзъ (*ἁρμὸς, χάραγμα. ἐπὶ ξύλων συναρμολογȣμένων καὶ ῥαβδωτῶν*) *ἐκ τȣ̃* Пажỳ (*χαράσσω τοιούτȣς ἁρμοὺς, ὡς τὸ Γλ.* canneler). *βλ. τὸ συγγεν.* Пашỳ.

Пáки, *Σλ.* Пáкы, *πάλι, πάλιν* [*τροπῇ τȣ̃ λ εἰς κ, ὡς παρ'* '*Ιταλ. λ*=g, (balneum) bagno· *καὶ* cl = ch. clavis, chiave· *παρὰ δὲ τοῖς* '*Ισπανοῖς τ' ἀνάπαλιν* cl=ll, *οἷον* llave, *ἀντὶ* clave, *κτλ. γλωσσῶν ἰδιώματα*]. *ἢ, ὡς ἐκ τȣ̃ πάλλω* (*βάλλω*) *πάλω, πάλιν· οὕτως ἐκ τȣ̃ πάγω, πάζω,* Пáки (*βλ.* Пáкость). *τὸ πάγω, παχὺς=πύγω, πυκὸς* (*πυκνὸς*), *ὅθεν πύκα=* Пáкы (*πάκυ, μεταθ'. ἢ, πάχει, ἐπὶ τῆς σημασ. τȣ̃ πυκνȣ̃*)· *καὶ τὸ* '*Ρωσ.* О-пя́ть (*πάλιν*)= о-пакь (к = т. я = а). *βλ.* Пáче, *καὶ* Пяmà.

Пáкость (*βλάβη, ἐπίπληξις*). Пáкощу (*βλάπτω*)

συγγεν. πάγω, πάζω, πάσσω (=παίω, πλήσσω). ἐκ τȣ̃ πάγω, πάζω, πάξω (πάκσω; πάσκω) καὶ τὸ πάσχω, ὅθεν τὸ Пáкость, *Βοεμ.* Пак. *ὡς τὸ πάθος, αἰολ. πάσος συγγενὲς πάξ, (πάκος) ἐπὶ τῆς φυσικῆς σημασίας τȣ̃ πλήσσειν. Τὸ ἄῤῥητον θέμα* паку *(πάω, πάγω. συγγ.* Пекỳ. *βλ.* Пѐкўся *καὶ* Пасỳ).

Палáтa *(παλάτιον, καὶ ἀκροατήριον), καὶ* Палáтка *(σκηνή), συγγεν. τȣ̃ λτ.* palatium=*φαλάντιον (φαλὸς, ὁ λαμπρὸς), κατὰ τὸν Βόσσιον· ἐκ τȣ̃ φάλω (φάω), βλ.* Палю̀, *φαλάω, ὅθεν παφαλάω, παμφαλάω, καὶ παιφάλη= σκοπὴ (Ἡσύχ.).*

*Палáчъ *(δήμιος) συγγεν· παλαίω, παλέω (φθείρω· οἷον παλαςής· ὡς τὸ παλαιςὴς, ἐκ τȣ̃ πάλω, βάλλω· καὶ παλακῖνος = πολεμεςήριος (Ἡσύχ.), ὡς ἐκ τȣ̃ πάλαξ. τὸ Γρμ.* pallasch, *καὶ Ῥωσσ.* Палáшь *(ξίφος), ὡς (πάλω, πέλω, πέλεξ) πέλεκυς, καὶ παλτὸν, Τȣρκ.* baltá. *βλ.* Пилà.

Пáлецъ *(δάκτυλος), λτ.* pollex *(ἀντίχειρ) ἐκ τȣ̃ πάλω (πάλος), πάλη, ὅθεν παλάμη καὶ παλαςή. — ἢ συγγενὲς τȣ̃* Пáлица *(φάλος, πάλος)· ὡς καὶ φάλαγξ (τὸ ἀλύγιςον τῶν δακτύλων μέρος, κτλ.* phalanx, indernodium). *οὕτω καὶ τὸ Τȣρκ. παρμάκ = δάκτυλος καὶ κάγκελλον (κιγκλίς). τοιȣ̃τό τι βȣ́λεται καὶ τὸ ποιητικὸν ἐπίθετον τῆς χειρὸς, πέντοζος, ὡς πέντε ὄζȣς (δακτύλȣς) ἐχούσης·*

Па́лица (*βακτηρία*, *ῥάβδος*, *κορύνη· ὡς ἐκ τῦ* Па́лицъ), *φάλαξ*, *φάλαγξ* (*ὅθεν φαλάγγη*, *φαλάγγιον*, *λτ.* planca, palanca, *Γρμ.* Planke· *ἐκ τῦ φάλος*, *πάλος*, *λτ.* palus (*πάσσαλος*, *συνήθ. πάλος*, *παλύκιον*), *Γρμ.* Fall, Pfal, *'Ιτ.* palo, *Γλ.* pal, *κτλ. καὶ* Па́лка (*βακτηρία*), *ὡς τὸ φάλκης* (*φάλκη*), *φάλκις*, *καὶ φόλκις* (*τὸ τῇ ςείρᾳ προσηλώμενον*), *λτ.* palicus, palcus, *ὅθεν καὶ τὸ Γρμ.* Balken, *'Ιτ.* balco, falco, *καὶ τὸ* balcone (*δρύφακτον*, *συνήθ. ἐξώςεγον*, *ἐξωπέτακτον*, *καὶ 'Ιτ. βαλκόνι*, *καὶ Τϐρκ. σαχνισὶ*), *καὶ τὸ τερατόμορφον τὴν σύνθεσιν* catafalco (*κατὰ*, falco), *καὶ ἡ 'Ιτ.* barca, *Σ. βάρκα.* (*ρ* = *λ. βλ.* Ба́рка).

*Па́льма (*φοῖνιξ.*) *τὸ λτ.* palma, *ἐκ τῦ πάλαμος*, *παλάμη* (palma, palmus), *ὡς τὸ συνώνυμον δάκτυλος* (*ὁ φοῖνιξ*), *'Ιτ. καὶ Γρμ.* dattel, *κτλ.*

Па́лья (*εἶδος ἰχθύος*, salmo alpinus), *ὡς τὸ φάλα*, *φάλλη·* (*ἐκ δὲ τῦ φάλη*, *καὶ ἡ φάλαινα*, balaena. *τὸ δὲ Γρμ.* Walfisch, *βλ.* Вла́ю).

Палю́ (*ἀνάπτω*, *καίω*) *φάλω* = *φλάω*, *φλέω*, *φλέγω*, (*καὶ φάλω* = *φάω· ὅθεν φαλὸς* = *λαμπρός· καὶ φαλάω*, *παφαλάω*, *παμφαλάω*, *κτλ. βλ. 'Ρεἰμ. λ. φαλὸς*).

Па́нъ, *ὁ.* Па́на, *ἡ* (*κύριος*, *κυρία. Πολωνικὸν*), *καὶ* Ванъ, = *βάννας* (*'Ησύχ.*). *ὅθεν καὶ βάννος* (*Μπάνος*), *ἀξίωμα ἄρχοντος παρὰ τοῖς*

Λακίας '*Ηγεμόσι.* '*Εκ τȣ̃* Жупа́нъ (Зу - па́нъ *ἄρχων*, *κριτὴς*) *καὶ τὸ νῦν ὄνομα τȣ̃* '*Ηπειρωτικοῦ. χωρίου Ζουπάνι. Πρὸς τὸ* Па́нъ, *παρέβαλόν τινες καὶ τὸ Παννονία* (*ὡς ἐκ τȣ̃ Πάννων*, *Πάννας*, *βάννας*).

Па́па (*ἄρτος*) *παπᾶ*, *παππᾶν*, *φυσικὴ φωνὴ τῶν βρεφῶν*, *ὡς καὶ τὸ μαμμὰ*, *μαμμᾶν.* (*βλ.* '*Αριςφν. Εἰρὴν. ςχ.* 119). " papas parvuli cibum vocent (Varro), *ὅθεν καὶ* pappare (*Πλαῦτ.*), *Γρμ.* pappen = *τρώγειν. πρόσθες καὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἐκ ζωμȣ̃ καὶ ψωμῶν ἔδεσμα*, *παπάρα.* '*Η λέξις φαίνεται καὶ συγγεν. τȣ̃ πάω*, *πάομαι* = *γεύομαι*, pasco, *ὅθεν καὶ πανὸς* = *ἄρτος* ('*Αθην. γ.* iii), *ἀφ' ȣ̃ τὸ λατ.* panis. '*Εκ τȣ̃ πάω* = *βόσκω*, *τρέφω*, (*πέπαται*), *καὶ ὁ πατὴρ*, *καθὰ καὶ τὸ μαμμᾶν συγγενὲς μάω*, (*μέμαται*), *ὅθεν πάλιν ἡ μάτηρ*, *μήτηρ. βλ.* Пита́ю *καὶ* Ма́терь.

Па́пугай (*ψιττακὸς*) *συνήθ. παπαγάλλος. μσ. λτ.* papagallus, *Γρ.* Papagey, *ἀρχ. Γλ.* papegau, pappeguez, '*Ιτ.* papagallo, '*Αγγλ.* popingua, *ἐκ τȣ̃* '*Αραβ.* bobagua.

Па́ра (*ζεῦγος*, *συνήθ. ζευγάριον*), *Γλ.* pair, *τὸ Λατ.* par (*ἄρτιος*). *δοκεῖ δὲ καὶ συγγ. ȣ̇ τȣ̃* Прѝ (*βλ. καὶ* Прю̀, Прягѝ), *ἀλλὰ τȣ̃* Перѝ, *πέρω*, *φέρω*, *φάρω*, *πάρω*, *λτ.* paro (*ὅθεν* com-paro= *συμφέρω*), par (*πάρος*), *παρὰ* (*πρόθ.*=Па́ра. *βλ.* Прѝ), *πόρος*, *πορὸν*, *ὅθεν* (*ἀνά-πορον*) *ἄμπρον* (*ζυγȣ̃ σχοινίον*, *καὶ ζυγὸς*)· *ὡς ἐκ*

τῆς φορᾶς καὶ τȢ βάρȢς τῶν παραλλήλως συμφερομένων ὑποζυγίων (βλ. Беремя). τὸ δὲ φάρω, πάρω = καὶ Порю, ὅθεν πάλιν φάρος, par (φάρα, Пара), ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τȢ σχιςȢ καὶ εἰς δύω διαιρȢμένȢ ζεύγους. καθὰ καὶ τοῦτο ἐκ τȢ ζυγὸς παρὰ τὸ δυγὸς, δύγω = δύω, δύνω (εἰσδύω), ὅθεν καὶ τὰ δύω = ἀριθμὸς διαιρετός· (βλ. Два).

Пара, βλ. Паръ.

Парень (νέος) συγγεν. Паръ, Парю, φάρων, φέρων = θέρων, θερὴς, θερμός· ὡς τὸ αἰζηὸς, καὶ (ἄλω, ἄλδω, λτ. alo, halo, olo, olesco, adolesco), adolescens. [τὸ λακων. πάϊρ =πάϊς, παῖς παρὰ τὸ πάω, καὶ πόω (πόϊρ) Λατ. puer, ἀρχ. por, οὐδέν μοι δοκεῖ κοινὸν πρὸς τὸ Парень· οὐδὲ τὸ ἑβραϊκ. par], καὶ Δαν. baru.

Парусъ (ἱςίον, ὀθόνη) πάρος = φάρος, λτ. parus (ὅθεν parullus, συγκοπῇ pallus, palla, pallium. ὡς, rarus, rarullus, rallus, ralla, κτλ.). Парусить (Паруху) ἐπὶ πλησιςίου ἀνέμου καὶ σφοδρȢ, = φαρύσσει, φαρύζει = σχίζει, πρήθει τὸ φᾶρος· καὶ τȢτο κἀκεῖνο ἐκ τȢ φάρω, (= Порю) = σχίζω, ῥήσσω· καὶ τὸ φᾶρος = ῥάκος).

Паршъ (ψώρα), Паршивъ (ψωραλέος) σπάρξις, σπαρξήεις· ἐκ τȢ σπάρω (σπάρξω, σπαράσσω, σπάραξις) = πάρω, φύρω, Порю. ὡς καὶ ἐκ τȢ ψάω = ξάω, ψώω, ψώρα.

Па́ръ, *Σλαβ.* Па́ра (*ἀτμὸς*). Па́рю (*ἀτμίζω, καπνίζω*) *φάρος, φάρω = θάρος, θέρος, θάρω, θέρω* (*αἰολικ. θ = φ, ὅθεν καὶ φέρϝω*, fervo, - veo, *φέρϝος, φέρϝορ*, fervor). *συγγεν.* Варю̀, Ва́ръ (Варе́ю), Вре́ю.

Парю̀, (*αἰωροῦμαι, πτερύσσομαι, ἵπταμαι ὑψοῦ*) *φάρω = φέρω* (*φέρομαι*), *πέρω, περάω, πόρος, πορέω· ὡς τὸ Γρμ.* fahren. (*βλ. Ῥείμ. λ. φάρω*). *συγγεν.* Варя́ю. *βλ. καὶ* Беру̀, *κτλ.* *ἢ συγγεν.* Перю̀, Перо̀ (*α = ε*).

Па́смо (*ἀγαθὶς, συνήθ. κυβάριον*) *πάσμα.* „*πάσμα, μαλλὸς ἐξ ἐρίου* (*Ἡσύχ. καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ* „*πάσμα μιταρίων, λέξις ὑφαντική. ἐκ τοῦ πάσσω*). *ἕτερον δὲ τὸ πάσμα = πεῖσμα* (*Ἡσύχ.*). *ἴσ. συγγ.* Пасу̀, Паса́ю (Спаса́ю, *σπάω, ἕλκω*).

Па́смурный, Па́смуренъ (*σκοτεινὸς, ζοφερὸς*) *οἷον, πᾶς—μοῦρος* (*μαῦρος, μῶρος, μόρος*, morus), *πάμμαυρος* (*ὡς Σ. ὁλόμαυρος, ὁλοσκότεινος*), *ἐκ τῆς* Па, По (*ἐπὶ*) *καὶ* Сму́рый, Сму́ръ.

Пасу̀ (*βόσκω. τὸ θέμα,* Па́ю) *πάσσω, πάω* [*ὅθεν τὸ μέσον πάσσομαι, καὶ* (*πάζω*) *πάξω, πάσκω, λτ.* pasco = *βάσκω* (*ὅθεν τὸ φασκὰς = βασκάς*), *τὸ δὲ πάω=πόω=βόω, βόσκω*], *Κρν.* pasem, *Βοεμ.* pasu, *Κρτ.* paszem, *Σοραβ.* passu, *καὶ* passom, *κτλ.* Па́стырь (*πάστηρ, πάστωρ, λτ.* pastor = *ποιμὴν, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ πάω, ποίω, ποία· ὡς, βόω, βόσκω, βοσκὸς*), *βώτωρ, βοτήρ· καὶ τὸ Σ. πιςικὸς, ὁ ποι-*

μὴν, ἴσως, πηςικὸς (= πας ικὸς) μᾶλλον, ἢ παρὰ τὸ πιςὸς, πιςεύω. τὸ θηλυκ. Пастина (*οἷον πας ίνη, = πας ὰ, βοτά)· ὡς τὸ (ποιμένη) ποίμνη, ποίμνιον, πῶῦ (πόω, πάω. βλ.* Питаю). 2, Пасу̀, Пасаю, *ὅθεν* О-расаю,-сѧ (*φυλάττω, ἐπισκοπῶ· καὶ* О-пасаюсь=*φυλάττομαι, καὶ φοβοῦμαι· διὸ καὶ*, Опасный, Опасенъ, *πεφυλαγμένος, καὶ ἐπικύνδυνος· καὶ* Опасность, *κίνδυνος, κτλ.) πάω (πάσω), πάϝω, παύω, (ἀπὸ ἤχυ πὰ, παῦ,* paff)=*αἰολικ. φάβω, λτ.* paveo (*φοβοῦμαι, δειλιῶ)· καὶ πάω (πάσω), πάτω (ὅθεν καὶ πτάω, πτήσσω)= πάπτω, παπτάω, παπταίνω = περισκοπῶ, περιβλέπω μετὰ φόβου, προσέχω.* [*Ἐντεῦθεν συμπίπτουσιν ἐν τοῖς ἐκ τῦ* Пасаю *συνθέτοις παραγώγοις αἱ σημασίαι τῦ φόβου καὶ τῆς προσοχῆς*]. 3, Пасу̀, Пасаю, *ὅθεν σύνθετ.* С-пасаю (*σώζω*). Спасъ, Спаситель (*σωτήρ*). Спасеніе (*σωτηρία, κτλ.) πάω (πάσω) =παύω, παύσω, παῦσις, παυςὴρ (παυσίτωρ), ὡς τὸ "παύειν τινὰ τῶν δεινῶν· νόσου παυςὴρ, κτλ. Ἐκ τοῦ πάω,* Паю, (*βλ.* Пну̀), *καὶ τὸ σπάω (ἕλκω), ὅθεν τὸ* Спасаю, Спасу̀ю, *εἴη ἂν καὶ = σπάσσω, σπάω, σπαςὴρ (οἷον σπασίτωρ,* Спаситель) = *ῥύω, ῥύομαι, ῥύςης.* [*Τὸ ἀρχαιότατον πάω, (καὶ πόω, πέω, πίω, πύω) ὑπάρχει ῥίζα πολύχυς πολλῶν ῥημάτων· ὅθεν αἱ διάφοροι σημασίαι καὶ ὁ αὐτὸς σχηματισμὸς ἐν τῷ* Пасу̀. *βλ. καὶ* Пахну, Пашу,

Пашу̀, Паду̀, Пе́стъ. κτλ. καὶ 'Ρείμ. λ. πάω]
Па́укъ, Βοεμ. pawuck, pawauck (ἀράχνη) σύνθετον ἐκ τȣ̃ Па-ук (ὡς καὶ На-у́к) ἐκ τοῦ Учу̀ (Δοβρόβισκ. ἔςι δὲ δήπου ἴδρις ἡ ἀράχνη, καὶ ἐργάνη τεχνῖτις)· ἀλλὰ τὸ τῆς συνηθ. πάγγος (ἀράχνη) φαίνεται ἐκ τȣ̃ πάγω, (πάϜω, πάω, Пая́ю, ὅθεν ἂν εἴη καὶ Пау́къ), πάγος, παγὶς, πάγη, ὅτι πήγνυσιν ὡς πάγην τὸν ἰςόν. ἐκ τȣ̃ πάω (σπάω) πέω, πένω, καὶ τὸ πᾶνος, πῆνος, πηνίον, πηνίζω· ὅθεν πάλιν ἐν τῇ συνηθ. ὑφαντάκος ἡ ἀράχνη (παρὰ τὸ ὑφαίνειν), ὡς καὶ Γρμ. Spinne, ἐκ τȣ̃ spinnen (κλώθειν) = σπᾶν (ἕλκειν), ἢ πηνεῖν, πηνίζειν· καὶ τὸ 'Αγγλ. spider, συγγεν. σπιδὴς, σπίδω, σπίζω (τανύω), ἢ σπαθᾶν (ὑφαίνειν)· καὶ τὸ ἑλλην. ἀράχνη, λτ. aranea (ȣ̓ παρὰ τὸ ἄρω καὶ ἄχνη· ἀλλὰ συγγεν. ῥὰξ, ῥαγὸς = φαλάγγιον, ῥάγω, ῥαγινὴ ῥάγνη· ὡς ῥιγανὸς, ῥιγνὸς, ῥικνός· καὶ ἀράγνη, -χνη. οὕτω καὶ ῥάσσω, ἀράσσω· ῥάκω, ῥέκω, ἐρείκω, ἄρακος, -χος. βλ. Орѣхъ. κτλ.), παρηχεῖ καὶ πρὸς τὸ ἑβρ. arag = ὑφαίνειν.
Па́хну (ὄζω, ὡς ἐκ τοῦ Па́ху) πάhω, (πάω) = πύω (ἐκπνέω, ὄζω· ὅθεν πύθω, λτ. puto, puteo, παρ' ὃ καὶ τὸ pudeo· καὶ ἐκ τȣ̃ ὄζω ὄδω, odio, odi = βδελύττομαι· καὶ τȣ̃το παρὰ τὸ πεποιημένον βδέω (σδέω, ζέω). ὡς καὶ μυσάττομαι ἐκ τȣ̃ μύζω (μῦ), μῦσος, ὅθεν καὶ μῖσος, μισέω. βλ. 'Ρείμ. λ. πάω)·

ὦςε, πάhω, Пáху (Пашу̀) = πύθω, πύhω, ἐκ τῶν ἤχων παh, πυh, puh, φῦ, φοῦ! phy, fi, pfui, καὶ ἰόφ (Αἰσχύλ. συνήθ. ὄφε, ἤ, ὦ φου) ἐπὶ βδελυγμίας καὶ ἀποςροφῆς ἀπὸ τῶν κακόσμων. βλ. τὸ συγγεν. Пашу̀, καὶ Нюхаю, καὶ Смéрдѫ.

Пáхтаю (πήγνυμι βούτυρον) πακτόω, πηκτόω (ὅθεν καὶ πακτὰ = νωπὸς τυρὸς, τροφαλίς. Θεόκρ. εἰδυλ. β). Пáхтанie, πάκτωσις (πῆξις). Пáхтальщикъ, πακτωτὴς (ὁ πηγνύων τὸ βούτυρον). βλ. Пáхъ.

Пáхъ (βουβὼν) πάχος, παχὺς (καὶ τὸ βεβὼν παρὰ τὸ βύω, βύζω, βύκω, διὰ τὸν ὄγκον. βλ. Пýхну). συγγ. Пáхтаю (ἐκ τοῦ πάω, Пáю, βλ. Пасу̀) πάγω, πήγνυμι, παγὸς, παχύς.

Пáче (μᾶλλον, πλέον) πᾶσσον (πάχιον), ἐκ τοῦ Пáки (πάχει, παχὺ, πάγω, πήγω, πύγω, πυκὸς, πὺξ, πύκα, πυκνός· ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τοῦ ἀλλεπαλλήλου. τὸ θέμα, πάω, πάσω, Пасу̀. βλ. καὶ Вящiй). Най-пáче (μάλιςα) = ἐπὶ μᾶλλον, ἐπὶ πλεῖον. ἐκ τοῦ ὑπερθετικ. μορίου Нáй, ἴσως παρὰ τὴν Нà = ἀνὰ (ἐπὶ), καὶ И (καὶ).

Пáчкаю (μολύνω, Пáчку) πάσκω (πάξω, πάζω, πάσσω, πάω) = πάσσω, ὅθεν „πάσκος = πηλὸς (Ἡσύχ.). ἢ πάσκω = μάσκω, ἀντὶ μάξω, μάζω, μάσσω. βλ. Мóкрый.

Пашу̀ (ἀροτριῶ) πάσσω = φάσσω, φάζω (ὅθεν σφάζω, -γω, σπάζω = φαρόω, σχίζω), ἀπαρέμφ. Пахáти (ш = χ). ὅθεν Пахáнie (ἄροσις). Пáхарь (ἀρότης) κατὰ τὸν εἰς арь τύπον = λατ.

arius συνήθ. ἄρις τῶν τοιέτων ἐπιθετικῶν. οἷον, σπαγάρις = σφαγάρις (σχίςης). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ Пазъ, Пажу̀ = σπάζω, σπάσμα (σχάζω, σχάσμα). βλ. Пасу̀.

Пашу̀, Пахáть (πνέω, οἷον πάσσω, φάσσω, ἐκ τοῦ πάω, ὡς ἐκ τȣ̃ διὰ τȣ̃ υ, συγγενȣ̃ς ἑλληνικοῦ τύπου τὸ, πύω [πύσω], φύσω, φυσάω)· ὥςε τὸ Пашу̀, φάσσω = φύσσω, φυσσάω, φυσάω. βλ. Пáхну, Пищу̀, Пыщу̀, Пышу̀, κτλ.

Паáю, (κολλῶ διὰ μετάλλου, ὡς ἐκ τȣ̃ Паю̀ = πάω) ὅθεν πάϜω, πάγω, πήγω, πήγνυμι. ἢ πάω, φάω, σφάω, σφάγω, σφήκω, σφίκω, σφίγγω, καὶ σφάζω, Свяжу̀. βλ. Вяжу̀, καὶ Пáсу. τὸ ἄῤῥητον θέμα Паю̀ = Ваю̀ (ὅθεν καὶ Ваáю) = πάω, φάω, σφάω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω.

Пéвгъ, πεύκ-η (ἡ πίτυς, ἡ καὶ ἄλλως, Сóсна) Γρμ. Fichte, λτ. picea, pinus (ἐκ τȣ̃ ἀρχαίȣ πίνος, ὅθεν πίναξ). Παρὰ Κοΐντῳ, πίτται πάντα τὰ πισσοφόρα δένδρα, οἷον πίτυς, πεύκη, ἐλάτη· καὶ ἡ πεύκη δὲ, πίτυς ἀγρία. βλ. Пекýся.

Пеку̀, πέκω = πέπω, πέπτω (ὀπτῶ ἄρτον, μάττω, φύρω, ἀρτοποιῶ. παρὰ τὸ εὔω, ἕφω ἕπω (ἕψω), μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ π, Ϝέπω, πέπω· π = κ) Пеку̀, ὡς λτ. coquo (ἀμφότερα τὰ π = κ, πέπω, πόπω, κόκϜω), καὶ ἴσως, Ϝέκω (βέκω), ὅθεν βέκος, καὶ βέκκος, ἢ βεκὸς = ἄρτος· Φρύγες καὶ Κύπριοι, παρ' Ἱππώνακτι (βλ. καὶ Ἡρόδ. β. 2, καὶ Στράβ.

η, 130)· πρβλ. Ἀλβαν. buk, Γρμ. Beck· καὶ backen (πέπτειν), κατὰ διαλέκτ. bagen, baken, paken. Σερβ. печем, Σλοβ. pecem, Περσ. pekhten, Σνσκρ. pactum, κτλ. Ἢ γῦν, φέγω, φέκω (φέω· ὡς φάω, φαύω, faveo· καὶ φαίω, φαίγω, φαίζω· καὶ φόω, φώγω, λτ. foco, ὅθεν suffoco, φώϝω, foveo) = φρύγω, καὶ ἕψω. (ἐκ τῦ φέγω, φέζω, ὡς φώγω, φώζω, εἴη ἂν πάλιν τὸ βεκὸς = φεκὸς (κατὰ τὸ, Βρύγες = Φρύγες) = φωκὸς, (φωκτός)· καὶ Пе́чь, Σλαβ. Пе́щь (κάμινος, φοῦρνος) = φαὶξ (ὡς φάω, φάξ, φάκκες· καὶ φώω, φώξ, ὅθεν φώψ), φαικὸς (λαμπρὸς=φῶγος, φώγανον, Συνήθ. φωγοῦ, φῶκος, λ. focus = ἑςία). ἔςι δὲ καὶ παρὰ τὸ πέπω (πέπτω), πέσσω, πέσσος (Пе́чъ), ὅθεν πέσσανος = = ἀρτόπτης (Ἡσύχ. λ. πάσσανος). τὸ δὲ Пе́кло (δᾴς), λτ. facla, Γρμ. Fackel, ἐκ τῦ φαίκελος, φάκελος (δέσμη ξύλων, δετή· καὶ τῦτο ἐκ τῦ φαικὸς, φάξ· ἢ ἐκ τῦ φάω, φάζω, σφάζω (φάκος), ὅθεν λτ. fax, facis, καὶ fascis, fasciculus. βλ. καὶ Пекýся. (ὁ Adelung πρὸς τὸ baeken παραβάλλει ἑλληνικὸν, βῶ· ἴσως, φῶ, φόω, φάω, φαύω, φαύζω, φαύσκω, φώγω, φώγνυμι, φώζω, φώσκω, κτλ. κτλ.)

Пекýся, Пекýсь (κήδομαι, μεριμνῶ· ἐκ τῦ ἀχρήςυ Пекý) πέκω, ἀντὶ (πύγω, πύζω = πίω, πιάω, πιάζω, πιέζω=θλίβω), πύκω, πίκω·

[ἐκ τȣ͂ πάω, πίω, πέω, καὶ πύω, πύγω, πύξ, τὸ πυκὸς (ὅθεν πυκινὸς, πυκνός)· καὶ πευκὸς (ὅθεν πεῦκος, = πικρία· καὶ ἡ πεύκη), πεύκαλος (πέκαλος) = Печáль (λύπη)· ἐκ δὲ τȣ͂ πεύκαλος τὸ πευκαλέος, κτλ. Παρὰ τὸ πυκὸς, καὶ υ = ι (αἰολικ. πίκς, πίξ) λτ. pix, picis, Γρμ. Pech, = πίσσα, πίττα, συγγεν. πίτυς (πῖνος, λτ. pinus), καὶ πεύκη, λτ. picea. Ἐκ τȣ͂ πικὸς, πικερὸς, γίνεται καὶ τὸ πικρός· ȣ̔́τω καὶ τὸ Γρμ. bitter εἴη ἂν ὡς ἐκ τȣ͂ πίττα, οἷον, πιττερός· ἢ τ=κ, πιτερὸς, ἀντὶ πικερός· ὡς, τόργος, corvus]. καὶ τὸ Пéкло δὲ, ἀρχαιότερ·=Смолà (πίσσα) οἷον πευκαλὸν (πέκαλον), ἐκ τȣ͂ πεύκη· ὡς καὶ τὸ πίττα συγγεν. πίτυς (βλ. καὶ Пекỳ, καὶ Печáть). Ἀλλὰ καὶ τὸ λατ. pungo (νύσσω), Γλ. piquer, = πύγγω, πύγω (ἐκ τȣ͂ πύω, ὡς ἐκ τȣ͂ συγγενȣ͂ς πάω τὸ πάγω, πάγγω, pango, πήγω, pingo, figo, πήγνυμι. καὶ πάλιν ἐκ τȣ͂ πύγω, πύζω, πύξ, πυγμὴ, pugnus, ὅθεν pugno, pugna, κτλ. τȣ͂ δὲ pungo, πύγω, συγγενὲς φαίνεται καὶ τὸ πέκω, πείκω (ξύω, τίλλω, κείρω). ὥςε τὸ (Пекỳ) Пекýся περιέχει τὴν ἰδέαν κυρίως τῆς θλίψεως καὶ πιέσεως, καὶ ἐκ τȣ͂ ἀκολȣ́θȣ τῆς νύξεως καὶ ἀμύξεως τȣ͂ τὴν ψυχὴν δαϊζομένȣ, καὶ πυκινῶς ἀκαχημένȣ καὶ μεριμνῶντος·, ὡς καὶ τὸ κήδομαι, παρὰ τὸ κήδω, caedo· καὶ τὸ μέριμνα, παρὰ τὸ μέρω, μερίζω· οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Пекýся παρὰ τὸ ἀνωτέρω Пекỳ = πέπω].

Пелена̀, Плена̀ (*σπάργανα βρεφῶν, κειρίαι νεκρικαὶ, ἐντάφια*). Пеленáю (*σπαργανόω*) *πελαίνω, πελλαίνω, πέλλανον, πέλανα· ἐκ τῦ πέλλα*, pellis. *βλ.* Плáпъ. *ὡς καὶ, πελλαςαὶ, πέλυντρα, πέλυτρα, καὶ „ πελλυταὶ = δεσμοί· „ πέλληον* (*γρφ. πέληνον, ἀόρις. ἐκ τῦ πελλαίνω*) = *ςρέψον, δέσμευσον* (*'Ησύχ.*). *βλ. καὶ Ρείμ. λ. πέλυντρον.*

Пелы́нь (*ἀψίνθιον*) *ὅθεν τὸ συνήθ. πηλῖνος καὶ πελῖνος. συγγεν. λτ.* fel, *καὶ* bilis = *φελὴ=χελὴ* [*χολή. φ=χ· ὡς, ὄφις, ἔχις· κόσσυφος, κόψυχος· Σ. ἀμπώχνω* (*ἀμπώχω*) = *ἀπώθω, ἀπωθῶ*]. *οἷον* (*φελῖνος*) *χολῖνος* (*κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῦ πελεκῖνος, ςαφυλῖνος, καὶ ἄλλων ὀνομάτων φυτῶν*). *βλ. καὶ* Полы́нь.

Пелéсый, Пелéсъ (*ποικίλος, ῥαντὸς, σποδοειδὴς, ἐπὶ κτηνῶν*) *πελλὸς, ἢ πέλλος = φαιὸς* (*'Ησύχ*). *βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. πελλός. τὸ θέμα,* Пéл. *βλ. καὶ* Перепéлка.

Пéмза (*κισσηρὶς· συνήθ. ἐλαφρόπετρα*) *οἷον ἐκ τῦ* Пéмез (*ὡς τὸ Βοεμ.* Помеч = *'Ρωσ.* Пóмча, *ἢ πέδη, ἐκ τῦ* По-мкнў). *τὸ δὲ* Пéмез=*λτ.* pumex, *ἴσως συγγεν.* spuma, *ἀφρὸς, ἐκ τῦ* spuo, = *σπύω* (=*πσύω, ψύω*), *σπύμα* (*ψύμα*), *ὡς καὶ πτύω = ψύω* (*πτ=πσ*), *πτύζω, πτύσμα. ἢ τὸ* pumex, *συγγενὲς πομφὸς* (*πόμφυξ*), *πέμφυξ, πέμφιξ* [*πομφόλυξ. πέμβυξ* (*ὡς, πομφόλυξ, βομβόλυξ*), *ἐκπτώσει*

τῦ ἐπενθέτυ μ, πέβιξ, πόβυξ, β = μ, πόμυξ?), *Ἰτ.* pumice, *Γλ.* ponce, *Γρμ.* (Bimsstein) Bimstein, *Κτσξ.* pimp-stein. *κτλ.*

Пе́ня (*ἐπιτίμησις*, 2, *χρηματικὴ ζημία*) *ποινὴ*, *λτ.* poena. *τὸ δὲ Γλ.* peine *ἴσως* = *πόνος* (*πένω*). *τὸ Σκρ.* pana = *βάσανος*, *ἢ βασανισθείς*, *κτλ.* Пеня́ю (*ἐλέγχω*, *ἐπιτιμῶ*) *ποινάω*, *κτλ.*

Пе́нь (*πρέμνον* *ςέλεχος*) *φὴν*, *φηνὸς* = *σφὴν* (*φάω*, *σφάω*, *σπάω*, *καὶ φέω*, *σφέω*, *ὅθεν καὶ σφέλω*, *σφέλας*). [*τὸ λτ.* penis = *πέος*, *μετὰ παρενθ.* ν, *πέ(ν)ος*, *καὶ σπέος*, *ἐκ τῦ πέω*, *σπέω*, *σφέω*, *σφένω*, *φένω*]. *Τὸ δὲ* Пе́нь, *λέγεται μεταφορ. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπυ ἀφυοῦς καὶ ἀναισθήτυ* (*ὡς τὸ ςέλεχος*, *ςύπος*, *λτ.* stipes, stupidus, *Γρμ.* Stumpf, *καὶ τὸ συνήθ.* *κύτσυρον*, *κτλ.*). *συγγενὲς* Пина́ю, *βλ.* Пну.

Пе́пелъ (*κόνις*, *σποδὸς*) *παιπάλη*, *παπάλη*, *πασπάλη* (*ἐκ τῦ πάλη*, *πάλλω*, *πεπάλλω*, *παλύνω*, *ὅθεν παλύνη*, *παλυντὴ*, pollen, pollenta, *κτλ. καὶ κατὰ διαλέκτ.* По́пелъ, (*πε* = *πο*). *κατὰ τὸν Δοβρόβισκ. σύνθετον ἐκ τῆς* По, *καὶ* (Пел, Пла, Пла́ю) Палю́· *καὶ τῦτο ὀρθόν.* (*βλ.* Пылъ). Пепелю́, *συνθ.* Изпепеля́ю (*καταχέομαι σποδὸν*), *παπαλόω* (*συνήθ. πασπαλόνω*, *πασπάλη*)· Пе́пельный (*σποδοειδὴς*, *σποδοῦ πλήρης*) *πασπάλινος*, *οἷον παιπαλόεις*, Пе́пеловый.

Пéрвый (πρῶτος· ἐκ τῦ Первъ) πέρϜις (ἴς=ὄς) =πέρϜος, πέρος, πέρις. [ἐκ τῦ πέρος, ἡ πρόθεσις πρός, πρό, πρωΐ, ὅθεν πρόϊος, πρώϊος, ὑπερθετ. πρῶτος· ὡς καὶ ἐκ τῦ πέρα ἤ, πέραν, τὸ πρὰν, πράϊος, ὑπερθετ. πρᾶτος= πρᾶτος. οὕτω καὶ ἐκ τῦ πέρις (ὅθεν πέριξ), πέριν (ὅθεν πρὶν), τὸ λτ. pris, pri, prior, priimus, primus. (τὸ δὲ priscus καὶ pristinus = priscinus, ἐκ τῦ πρέσγυς, πρείσγυς, ἀρχ. λτ. preiscus, = πρέσβυς). βλ. 'Ρείμ. λ. πρὰν].

Перѐ, βλ. Прѐ.

Перéдъ, βλ. Прéдъ.

Перепéлка (ὄρτυξ. ἐκ τῦ Пéрепелъ, = Перепéлъ, пéла) πέλεια, πελειάς (ἐκ τῦ πελλός, πέλος, πέλα, οἷον περιπέλα), Σλβ. Препелица (ὑποκορις.), Δαλμ. prepeoka, Πολ. przepiorka, βλ. Пелéсый.

*Пéрецъ, πέπερι· αἰτιατικ. πέπερι, καὶ -ριν, ἐκ τῦ ἀχρήςυ πέπερις (συγκοπῇ πέρις, Пéрецъ), λτ. piper, Κτσξ. peper, Δαν. beber, Γλ. poivre, Γρμ. Pfeffer, κτλ. καὶ Τυρκ. biber, Περσ. pelpel, pilpel, 'Αραβ. fulfal. [τὸ ξενικ. πέπερι συμπίπτει καὶ μετὰ τῦ πέπω (ὡς χρήσιμον πρὸς πέψιν), κατὰ τὸ πέπαρος, καὶ (πέπερος), πέπειρος. βλ. 'Ρείμερ.]

Пержу̀ (ὡς ἐκ τῦ Перду̀, Κροατ. καὶ Καρν. perdim, πέρδημι) πέρδω (δ = ζ), λτ. pedo, Γλ. peter, Γρμ. farzen (πάρδειν, καὶ Farz, Furz,

πορδή), 'Αγσξ. feord, 'Αγγλ. fart, 'Ισλ. freta. κτλ.

Перила, Перина. βλ. Перò.

Перò, πτερὸν (περόν· ὡς, πτέρνα, πέρνα, λτ. perna). τὸ Γρμ. Feder = πετερὸν (ὅθεν πτερὸν), Σνσκρ. pur, Περ. pere, κτλ. Перю, Перюся, π(τ)ερόω, - ροῦμαι. Перистый, Перистъ, π(τ)ερωτὸς, πτερόεις. Перина (ςρῶμα, κοίτη ἐκ πτερῶν) π(τ)ερίνη. Перила, περίπτερον (balustrade).

Перси, Σλαβ. Прси (ςήθη) πέρσθια = πόρσθια, πρόσθια (ὡς καὶ Σ. παρὰ Χίοις, προσθινὸν, ἐμπροσθινὸν, ὅ, τε ςόμαχος καὶ τὸ ςῆθος), Γρμ. Brust, 'Αγγ. breest, 'Ισλ. briest (προύσθιον, πρόσθιον). βλ. τὰ συγγεν. Прè, Прóстъ, κτλ.

Перстъ, Σλβ. Прстъ (χοῦς, πηλὸς) συγγεν. φύρσις, φυρτὸς, φύρδη (ἐκ τῦ φύρω = φάρω = μάσσω (ὅθεν καὶ φάρμα, φάρμακον), φυράω, φυράζω, ὅθεν φύραγμα = φύραμα· φύραξις (οἷον φύρξις, ξ = στ, φύρςις). βλ. Перстъ.

Перстъ (Прстъ. δάκτυλος) οἷον, φέρσις, φέρτης, φέρτος (ὁ φέρων, κρατῶν· ὡς τὸ Γρμ. Finger, ἐκ τῦ fangen)· ἢ, πέρσις, περάςης [ἐκ τῦ πέρω, πείρω, διαπείρω· τὸ δὲ πέρω, (περήσω, πρήσσω) = φέρω = φάρω, συγγεν. φύρω. βλ. 'Ρείμ. λ. φάρω. ὅθεν τὸ Перстъ συγγενὲς τῦ Перстъ. βλ. Порю, Перу, Перунъ.

Перу̀, *βλ.* Прю̀, *καὶ* Пру̀. 2, *βλ.* Перу́нъ.

Перу̀ (*πλύνω*) *φάρω* (*α = ε*)· „*φάρω*, *λαμπρύνω*· *φορκὸς*, *λευκὸς* (*Ἡσύχ.* *τὸ δὲ φάρω* = *φάλω* [*φάω*] *λ = ρ.*)

Перу́нъ (*κεραυνὸς*, *καὶ ἀρχαῖον ὄνομα θεοῦ παρὰ τοῖς τὸ πάλαι εἰδωλολατροῦσι Σλάβοσιν* = *Ζεὺς κεραυνοφόρος*, *ἀςεροπητὴς*, *ἢ Ζεὺς βρονταῖος*, *ὑψιβρεμέτης*=deus tonans), *πέρων*, *πείρων* (*ὡς τὰ κύρια ὀνόματα Πείρην*, *Πείρας*, *Πεῖρος*, *κτλ.*), *ἐκ τῦ* Перу̀ (ferio, quatio· *Δοβρόβ*)=*πέρω*, *πείρω*, *πόρω*, (Порю̀), *ὅθεν καὶ*(*περόνη*,-*ρόνιον*,*Σ.περένιον*),*περονάω.* *οὕτω καὶ* (*ἐκ τῦ βάλω*) ·" *βέλος ψολόεν*, *καὶ μάκελλα*, *καὶ πέλεκυς*, *συνήθ.* *ἀςραποπελέκιον* (*ὁ κεραυνός*)· *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Перу́нъ =*φέρων*, *φέρω*, *φάρω*, Парю̀=*θέρω* (ferveo. *καὶ τὸ πυρόω*, *πυρῶ*, *πυρῶν*, *πάντῃ ἀπίθανον*)· *ὁ τύπος εἰς* унъ = *ων*· *ὡς τὸ*, Бѣгу́нъ (*φέγων*), Паду́нъ (*πάτων*), *κτλ.*

Пе́стрый, Пе́стръ (*ποικίλος*), *Πολ.* pstry (*πέςρ. πέρς*), *ἀντὶ πέρξ* (*στ = σκ = ξ.* *βλ.* О́стрь), *περκὸς*, *καὶ* (*περκανὸς*) *περκνός.* [*τὸ περκὸς δοκεῖ μοι παρὰ τὸ πέρω* (*πέρσω*, *Γλ.* percer), *πείρω*, *πάρω* (*φάρω*), *πέπαρκα* (*βλ.* Прощаю), = *κεντῶ*, *νύσσω*, *ςίζω*· *ὡς καὶ τὸ ποικίλος ἐκ τῦ πέκω*, *πέποικα* (*ξαίνω*), *διὰ τὰ ςίγματα τῦ ποικίλυ.* *βλ.* *τὰ πολλαχῦ συγγενῆ*, *ὡς*, Пе́рсть, *κτλ.*]. *ὅθεν*, Пестру́гъ (pstrug, *Βοεμ.*), *καὶ* *Ῥωσ.* Пестру́шка *καὶ*

ἄλλως Форе́ль (*πέρκης εἶδος*, salmo fario, *ὅθεν καὶ τὸ* Форе́ль· *ἴσως δὲ καὶ τὸ* fario *ἐκ τῦ φάρω, πάρω*), *κτλ. παράβλ. καὶ τὸ συνήθ. πέςροφα* (=Форе́ль). *βλ. καὶ* Бе́ршь.

Песо́къ (*ἄμμος*) *ψῶχος* [*ἐκ τῦ ψώω, ψώχω, ψῶχος* (*Ἡσύχ.*)· *ὡς ἐκ τῦ ψέγω, ψεκάς. ψάω, ψάμμος*] = *πσῶχος, πσῶκος, καὶ* (*διαλύσει τῦ διπλῦ ψ, διὰ παρενθέσεως τοῦ ε*) Песо́къ· *ὡς καὶ τὸ πεσσὸς, συγγενὲς ψιὰ* (*οἷον ψιὸς, πσιὸς, πεσιὸς, πεσσός. βλ.* '*Ρείμ. λ. πεσσός*). *οὕτω καὶ πιτύω=πτύω· πινύω=πνύω, κτλ. καὶ οἱ Λατῖνοι δὲ διέλυον τὰ διπλᾶ σύμφωνα διὰ παρενθέσ. μάλιςα τῦ* u, *ὡς* Aesculapius = (*Ἀσκλάπιος*) *Ἀσκλήπιος,-πιὸς, κτλ. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Σλάβονες παρεντιθέασι καὶ* и *μεταξὺ τῶν διπλῶν, ὡς ἐκ τῦ* Жму̀, жима́ю, Нажима́ю. Зрю̀, зира́ю, Назира́ю, *καὶ διὰ τῦ* о, Позо́рую, *κτλ. Διὸ καὶ ἡ Ρωσσικὴ μάλιςα φιλεῖ ἐπεντιθέναι τὸ* о *ἐν τοῖς διπλοῖς συμφώνοις, τρέπυσα εἰς* о *καὶ τὸ μετ' αὐτῶν συναπτόμενον* а *τῆς συλλαβῆς· οἷον* Кра́ста, Коро́ста· Кра́ва, Коро́ва, *καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὡσαύτως, κατὰ τὰ, γλύφω* (*γολύφω*), *κολύφω, σκολύπτω· γλάφω* (*γολάφω*) *κολάπτω· καὶ διὰ τῦ* α, *γλύφω* (*γαλύφω*) *καλύφω,-λύβω,-λύπτω* (*καὶ κελύβω, πω, ὅθεν κλέπτω*)· *καὶ τὸ τῶν Παφίων, κάραξον = κράξον. κτλ.* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. καλύπτω*). *Ταῦτα εἰσάπαξ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς παρὰ*

Σλάβοσιν εἰθισμένης διαλύσεως τῶν συμφώνων δὶ ἐπενθέσεως φωνήεντος. βλ. καὶ Касáюсь, καὶ Кúслый, καὶ Пéсъ. ὥςε τὸ Песóкъ φαίνεται παρὰ τὸ Пхáю, Пихáю. βλ. τὴν λέξιν.

Пéстъ (ὕπερον ἰγδίου) λτ. pistillum ὡς ἐκ τȣ̃ pistum=πτίσσον, πτίσον· μεταθέσ. οἷον, πίςον (πέςον), ὡς ἐκ τȣ̃ πίςω κατὰ μεταθέσ. ἀντὶ πτίσω, πτίσσω· καὶ πίσσω, αἰολικ.=λτ. piso, pinso. τὸ θέμ. πάω, πέω, πέτω, πάτω, πίτω. βλ. Печáть, κτλ.

Пéсъ, γεν Псà (κύων ἡ, σκύλλα) πὲς, πὰς πὰξ = σπὰξ. [σπ = σκ· καὶ π = κ· ὡς σπάτος = σκύτος, Βοιωτικῶς. τὸ δὲ σκύτος ἐκ τȣ̃ κᾶς, κῶς, κὺς, σκύτος, σπύτος, καὶ (υ= α, ὡς, σάρξ, σύρξ), σπάτος. οὕτω καὶ τὸ ἀρχαϊκὸν σπάζω, = σκύζω, καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ κὺς, κὺν, (κύων), ὅθεν, ἡ γενικὴ κυνὸς, πληθυντ. κύνες. καὶ τὸ Γερμ. Hund (προσθέσει τȣ̃ Γερμανικȣ̃ τελικȣ̃ d ἐν τῷ hun= κὺν = κȣ̃ν· ὅθεν καὶ κȣ̃νες, οἱ κύνες, αἰολικῶς). τὸ δὴ κὺς = κὰς = πὰς (σπάζω). ὥςε καὶ τὸ Пéсъ = πὰς, κὰς, κὺς, κὺν κύων· " σπᾶκα (ὡς ἐκ τȣ̃ σπὰξ) ἔλεγον καὶ οἱ Μῆδοι τὸν κύνα (Ἡρόδ. Δ, 110), καὶ τὸ Ῥωσσικ. Собáка = σπάκα (κατὰ διάλυσιν τȣ̃ διπλȣ̃ σπ· βλ. Песóкъ)· καὶ „ σπάδαξ, κύων. (Ἡσύχ.). καὶ Ἕλληνες τοίνυν, μάλιςα οἱ Αἰολεῖς κατὰ τόπȣς, καὶ Σλάβονες καὶ Μῆδοι τῷ αὐτῷ σχεδόν τι ὀνόματι ἐκάλουν τὸν κύνα,

ἑτεροίως ἕτεροι τὴν λέξιν σχηματίζοντες: ἀλλὰ καὶ τὸ σφίγξ καὶ φίγξ, καὶ Βοιωτικῶς φίξ, συμπίπτει καὶ μετὰ τῦ σπάξ· = σφάξ, σφίξ, φίξ, σφὶς, σπὶς (σπ=πσ=ψ), ψὶς, πσὶς, Псъ (ὅθεν ἡ γενικ. Псà), παρενθέσει τοῦ ε, Пéсъ· [ὡς καὶ τὸ Вóшь (Всь, βσὲ, πσὲ), ψὲς, ψεὶς, Σ. ψεῖρα=φθεὶς, φθείρ. βλ. Вóшь]. πρβλ. τὸ Γρμ. Petze, Betze, Bitsch, Σβ. byskja, κτλ. βλ. καὶ Adelung. λ. petze. καὶ Ῥείμ. λ. σπάζω, σκίτος, σφίγξ.

Петрýшка (πετροσέλινον, Σ. μακεδονήσιον. παρὰ δὲ τοῖς Ποντικοῖς ἐν τῇ Χαλδίᾳ, γάραμψον). ἐκ τῦ πετροσέλινον, τὸ λτ. petroselinum, Γρμ. Petersilge, Γλ. (petersil) persil, κτλ. τὸ δὲ Петрýшка ὑποκοριστικ. ὡς ἐκ τῦ θηλυκῦ Петрýга (Петруг, πετρικὸν?), βλ. Пещéра.

Печáль (λύπη), Печáлю (λυπῶ). πεῦκος, πευκαλὸς, πευκαλῶ. „ πευκαλεῖται, ξηραίνεται (Ἡσύχ.) βλ. Пекý.

Печáть (σφραγὶς). Печáтаю (σφραγίζω), ἐκ τῦ Пекý (Δοβρόβ.)=πέκω, πύκω (πύγω, πυκὸς), πυκάζω, πυκτὸς, πυκτὶς (πυκατὶς, Печáть). τῦ δὲ πύγω, πύω, συγγενῆ τὰ, πάω, πάτω, Падý, πατάω, πατάζω, πατάσσω, πετάσσω, (ἀλλ' ἐκ ἂν εἴποις καὶ μεταθ. οἷον πεσσάτω, Печáшу), ὡς καὶ συνήθ. „ πατῶ τὴν σφαγῖδα. καὶ πατητήριον =σφραγιστήριον: πρβλ. καὶ Γρμ. Petschaft, καὶ Petschier, καὶ patschen=(πάζειν), πάτειν, πατάσσειν-σσω, συγγ. πτίσσω· καὶ ἐκ τῦ πέτω (πε-

τίσσω), πτίσσω· (βλ. Пе́стъ), κτλ. καὶ τὸ τȣρκικὸν bassarim (=πατῶ καὶ τυπῶ. basma, πάτημα καὶ τύπος, κτλ.)· οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ τύπω (τύπτω = πατάσσω) τύπος, τυπόω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. πέτω.

Пеще́ра, καὶ Пече́ра (σπήλαιον), (πεσσέρα, πεσέρα, =πετέρα) πέτρα. (ὡς ἐκ τȣ̃ πέτω, πετέρα, συγκοπ. πέτρα· οὕτω πεσέρα, ὡς ἐκ τȣ̃ πέσω, ἢ πέσσω, ἀντὶ πίσσω αἰολικ. = πίπτω· ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ πετέρα, ч = τ). λτ. petra, καὶ Πολων. pestka, Βοεμ. pecka=πέτρα (ὡς ἀπὸ τȣ̃ Пе́шпа). Ἐκ τȣ̃ πέτρος = πέτρα, καὶ τὸ κύριον Πέτρος (Πέτερος), Пе́теръ, Γρμ. Peter, κτλ.

Пи́гва (κυδώνιον), (πυκὸς) πύκα, πύκϜα, πύκα (πύκτα, συνήθ. φȣ́κτα), ἀντὶ πυγμὴ, pugnus, (ὡς γρόνθȣ ὅμοιον. βλ. Пеку́ся). Τὸ δὲ Кви́тъ, = Γρμ. Quitte = (κϜύτ-ων), κϜύδων, κύδων, Σ. κυδώνιον, λτ. Cydonium, κτλ. οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Пи́гва μεταπεπλάσθαι ἐκ τȣ̃ Кви́тъ.

Пи́каю, (πίκω, κ=π)=πίπω, πιππίζω (ὀνοματοποιΐα ἐπὶ φωνῆς ὀρνίθων), λτ. pipare, Γλ. pepier, Γρμ. pipen, κτλ.

Пила̀ (ῥίνη καὶ πρίων). Пилю̀ (ῥινίζω, πριονίζω) συγγεν. πέλεκυς (πέλεξ), ἐκ τȣ̃ πέλω, πέλλω = πάλλω = βάλλω = φάλλω, σφάλλω, φάω, σφάω), σφαλὸς, ὅθεν σφαλάσσω (τέμνω, κεντέω)· τὸ δὲ πέλω, διὰ τȣ̃ ο=πόλω, πολίω, λτ. polio, βλ. Полю̀. πῥβλ. Γρμ. Feile (ῥίνη), feilen (ῥινεῖν). Пилика́ю, πελεκάω

(οἷον ἐξ ὀνόματος Пилúкъ, πέλεξ,-κος, ἢ πελεκίς).

*Пилюля τὸ Λτ. pillula, Γλ. pillule, Γρμ. Pille (καταπότιον, σφαιρίδιον) ὑποκορ. τῦ pila = πίλος (σφαῖρα).

Пинáю (λακτίζω· καὶ συνθέτ. Запинáю. Ἱερεμ. θ. 4). Распинáю, Распнỳ, καὶ Пропинáю (ςαυρόω, προσηλόω τῷ ςαυρῷ, κρεμῶ ἐπὶ ξύλου [ἐκ τῦ Пинỳ, Пнỳ, πάνω (πένω) =σπάω, σπάνω, Γρμ. spannen, σπέω, σπείω, (σπίνω), καὶ (ὡς, τάω, τέω, τάνω, τένω, τένδω, tendo), πάν(δ)ω, πέν(δ)ω, pendo, pendeo, Γλ. pendre, κτλ.]. οὐ γὰρ ἐκ τῦ πάω, πάγω, πήγω, πηγνύω, πήγνω, (γ=ν· ὡς φένω, φέγγω, οἷον, πήνω, πηνύω). βλ. Пнỳ.

*Пúра, πήρα. (σημείωσαι η = и), Γρφ.

Пúра (βρίζα, βρίζινον ἄλευρον) συμφωνεῖ πρὸς τὸ πυρὸς (σῖτος). καὶ Пирóгъ (πλακοῦς), ὡς τὸ πυρόεις, πυραμοῦς (πύρινος ἄρτος), πύρνος, κτλ.

Пúръ, βλ. Прáздный.

Питáю (τρέφω) πητάω = πατέω (ὅθεν πατέομαι=τρώγω, τρέφομαι. ἐκ τῦ πάω, φάω, φάγω, πάομαι, πέπαμμαι, πέπαται, καὶ (πάζω) πέπαςαι, παςὸς, πάςωρ=βοτὴρ, βοτέω, κτλ. βλ. Пасỳ). πρβλ. Γοτθ. ſodan, Ὀλλ. voeden, Αγσξ. fedan, ſoedan, ἀρχ. Γρμ. fuden, (ὅθεν Futter, füttern) κτλ. Ἐκ τῦ πάω, πέπαται καὶ τὸ πατὴρ, pater, Γρμ. Vater, Father, Pathe (βλ. Бáтя, καὶ Ῥεἰμ. λ. πάομαι, παῖς). καὶ τὸ ἄττας δὲ

* *

(Ошéцъ) συμπίπτει μετὰ τῦ ἄδω (ἄω, ἀάω) ἄζω (ὅθεν καὶ τὰ, σάζω, σάττω, ϳάττω), Γρμ. atzen, eten, essen, ἔδειν (βλ. Ямъ). ἐκ τῦ ἄω καὶ τὸ θάω, θάζω, θάσσω, ᾧ συνέρχεται τὸ τάττας (θάτας), τέττας. Ἀλλὰ καὶ τὸ μήτηρ, μάτηρ, ἐκ τῦ μέμαται, μάω = πάω. (βλ. Мáшерь· κατὰ τὸν αὐτὸν σχηματισμὸν πέπλαςαι καὶ τὸ θυγάτηρ, ἐκ τῦ θύγω [=τύγω, τέκω, τίκω, τίκτω], τύκω= τεύχω, τέτυκται, τυγάω, τετύγαται. βλ. Дщéрь)· καὶ πάλιν ἐκ τῦ παίω = πάω, παῖς = βοτὸς, τρέφος, θρέμμα. βλ. καὶ Пáпа.

*Пи́хша, τὸ Γρμ. Fichte = πίτυς λτ. picea abies. βλ. Пекýся.

Пишý (γράφω) πήσσω=πήζω, πήγω (πήγνυμι) λτ. pigo, figo, pingo, pictor (ζωγράφος) καὶ Пи́сарь, Писéцъ, γραφεύς. [ὡς ἐκ τῦ γράω, γραύω (ξύω), γράφω, καὶ γράπω, γρίπω scribo· οὕτω καὶ Пишý = πήσσω (ὅθεν μέλ. πήξω, καὶ πάσσω, πάσσαξ), πήγω, πήγνυμι τὸ γραφεῖον εἰς ἐγκόλαψιν τῶν γραπτῶν], Κρτ. pishem, Πολ. piszę, pisywam.

Пищý, Пискáю, (ἐπὶ φωνῆς μυῶν=τρίζω. 2, αὐλῶ), οἷον, φυσκάω, φύσκω, ὡς ἐκ τῦ φύξω, φύζω, ἀντὶ φύσω, φυσσῶ, φυσάω. Пищáль (αὐλός· οἷον, φύσσαλος, φύσσα· ὡς καὶ αὐλὸς ἐκ τῦ αὔω). βλ. Пыщý, καὶ Пашý.

Пію̀, βλ. Пою̀.

Пла́ваю, βλ. Плыву̀. Βοεμ. plowu, καὶ plugi, καὶ plawim.

Пла́влю (χέω, ἀναλύω· ὡς ἐκ τȣ̃ Пла́ву) πλάϝω, πλάω, πλύω, φλάω, φλύω, λτ. fluo, fluidus. συγγεν. Пла́ваю.

Пла́вый, Пла́въ, καὶ 'Ρωσσ. Поло́вый (λευκὸς, ξανθὸς)=λτ. flavus, ὅθεν Βυζαντιν. φάλβας=φαῦλος (=φάβλος· μεταθ. φλάβος, φλάϝος = φαλὸς = " καλὸς, λαμπρὸς, εὐειδής· 'Ησύχ. ἐκ τȣ̃ φάω· βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. φαῦλος), 'Ιτ. falbo, Γρμ. falb. κτλ.

Пла́мя, πληθ. Пла́мы· καὶ Пла́мень (φλὸξ), λτ. flamma, Γλ. flamme, Γρμ. Flamme, κτλ. ἐκ τȣ̃ Палю̀, Пла́ю=φλάω, (flao), flagro, φλάγω, παρακείμ. πέφλαμμαι, flamma (φλάμμα)· ὡς ἐκ τȣ̃ φλέω, φλέγω, φλέγος, φλὸξ, φλόγα ('Αλβαν. flacha), φλογμὸς, φλέγμα = λτ. flemen, plemen, κτλ.

Пла́сть (τεμμάχιον πλατὺ, ὁμαλὸν ἑκατέρωθεν), συγγεν. Пла́щъ, πλάξ. ξ=στ (πλάς.) πλαςὸν (πλάσσω, πλάττω). ἢ = φλας-ὸν, φλάζω (θλάζω), φλάσδω, Пла́стаю. τὸ Γρμ. spalten, συγγεν. σφάλω (σφάω, σφαλὸς, σφέλας. βλ. Пилà.)

*Пла́стырь, Γρμ. Pflaster, Γαλ. emplâtre, λτ. emplastrum, ἔμπλαςρον, (πλαςερὸν, πλαςὴρ) πλαςόν.

Пла́тъ, Платóкъ (τεμμάχιον ὑφάσματος, πανίον, χειρόμακτρον, Σ. μανδήλιον, λτ. mandile) πλάτη, ἀντὶ (πλέτη) πέλτη (= σκύτος,

κύτος, λτ. cutis, scutum, δέρμα· „ δέρματά τε γὰρ ἀμφιέννυντο, καὶ δέρμασιν ὡπλίζοντο· Πλέταρχ. ὅθεν καὶ πέλτη, ἀσπίδος εἶδος). ἐκ τοῦ πέλλα, πελλὸς, ὅθεν λτ. pellis, Γρμ. Fell, φελλὸς (ἴσως καὶ τὸ λτ. pallium, palla), καὶ τὸ, πέπλον, πέπλος, λτ. peplum (ὡς ἐκ τε πέλος, πέπελος), ὅθεν καὶ, ἔπιπλον, κτλ. Платнò (πανίον, καὶ χιτὼν, Σ. ὑποκάμισσον). Пла́тье (ἱμάτια). Пла́щъ (χλαῖνα, μανδύας), καὶ Плащани́ца (σινδὼν· καὶ ἡ ἱερὰ σινδὼν, ἐν ᾗ εἰκονίζεται ὁ τε Σωτῆρος ἐπιτάφιος θρῆνος, ἡ συνήθ. 'Επιτάφιος), ὡς τὸ πέπλωμα (ὅθεν τὸ Σ. πάπλωμα), πέπλιον, πέλυντρον, πελλυςή, πελλυτή, (οἷον πελατυνή, συγκοπ. πλατυνὴ, πλατυνίσκη), κτλ. (βλ. 'Ρειμ. λ. πέπλον, καὶ πέλυντρον). βλ. καὶ Пелена̀.

Пла́ха (σχίζα πλατεῖα) πλάκα, πλὰξ, ὅθεν καὶ Γλ. placque, Γρμ. Fläche, Flack, Bleich, κτλ. βλ. Бляха. = Пла́щъ.

Пла́чу, βλ. Полощу̀. συγγεν. τε ἐφεξ. Пла́чу.

Пла́чу (κλαίω) ἀπαρέμ. Пла́кати (Пла́ку, πλάγω) πλάζω = φλάζω, φλάω, φλέω, λτ. fleo. ἢ καὶ πλάζω (πλάσσω, πλήσσω, πλήγω, πλάγω, πλάγγω, λτ. plango = κόπτομαι). βλ. Пле́щу. [Καὶ τὸ πλάζω, πλάγω = φλάζω, φλάω, φλέω, φλύω, πλέω, πλύω, πλύνω, κτλ. ἡ ἰδέα ἐμφαίνει καθόλε κίνησιν· ὅθεν καὶ φλοῖσβον, βλύσιν, δίνην ὑγρῶν· καὶ ναυμὸν, καὶ πλῆξιν, καὶ πλήρωσιν, παρ' ὃ καὶ

τὸ πλέω, πλήθω, πλάθω, πλάτος, κτλ. Διὰ ταῦτα ἐν τῇ Σλαβον. τὸ Плачу 1,=πλάζω (πλήσσω). 2, = πλύνω (βλ. Полощу̀). 3, = πλήθω (πληρόω). πλα, πλε, πλο, πλυ, ὠνοματοπεποιημένοι φθόγγοι κινήσεως. βλ. πλείω ἐν τῷ Плыву̀, καὶ 'Ρεἰμ. λ. πλάω].

Плачу̀, (ἐκτίω, πληρόω) πλάτω, πλάθω = πλήθω (=πληρόω, συνήθ. πληρόνω)· ,, πληρῶσαι χθονὶ τροφεῖα (Αἰσχύλ.). βλ. τὸ προηγόμενον Плачу.

Плащъ, βλ. Плашъ. 2, = πλάξ. βλ. Плоскій (ἐκ τοῦ Площу̀).

Плева καὶ Плѣва (ἄχυρον) καὶ, Плевы, Плевелъ, Плевеліе (ζιζάνια), λτ. palea, ἀρχ. 'Ρωσ. Пелà=(πάλλω) πάλη, πάλϜη (πάλβη). ὅθεν καὶ παιπάλη, κτλ. βλ. Пепель.

Племя (γένος, ἔθνος, — φυλὴ, φῦλον, Поль) πλήμη, πλῆμα (πλέμα, πλέω, πλῆμι)=πλῆθος, πληθὺς (αἰολ. πληφὺς, λτ. plebs· καὶ τὸ populus, ἀρχ. poplus, παράγουσιν ἐκ τοῦ πολλὸς, πολὸς, διπλασιασμ. πόπολος. Βόσσ.). ὅθεν Племенитый (πολυγένεθλος), καὶ Племянникъ (ἀνεψιός· ὡς, φυλέτης, γεννήτης, συγγενὴς) οἷον πλημανὸς (ὡς καὶ τὸ πλημνὸς, πλέμνιος, ἐκ τοῦ πλημανὸς, ἐπὶ τοῦ πολλοῦ χρόνου). βλ. Полный.

Пленà, βλ. τὸ 'Ρωσ. Пеленà.

Пленица (ἐμπλόκιον, περιδέραιον, σειρὰ, δεσμός. Пленица власъ, πλόκαμος), συγγ. πλε-

γνύω (πλέκω), πλεκτάνη, πλέγμα, βλ. Плету.

Плесна̀, πέλμα (μ = ν, πέλνα, πλένα, Плесна̀, μετὰ παρενθ. τε̃ σ· βλ. Плѣснъ), παρὰ τὸ πέλλα· (βλ. Пелена̀, Плена̀). τὸ λτ. planta = πλάτα, πλάτη, πλατὺς (κατ' ἐπένθ. τε̃ ν, ὡς Σ. πλαντάζω = πλατάσσω). οὕτω καὶ planta, τὸ φυτὸν, παρὰ τὸ αὐτὸ πλάτα, πλατανὸς, (ὅθεν καὶ ἡ πλάτανος)? καθὰ καὶ τὸ Γρμ. Blatt (φύλλον) = πλατὺ, ὡς τὸ πέταλον.

Плéсо (πλέθρον) ἐκ τε̃ πλέω, πλέθω, δωρ. πλέσω (πλέθον, πλέσον), ὡς καὶ πέλεθρον, ὅθεν πλέθρον. (βλ. Пóлный). ἢ, πλάσιον (πλαίσιον, ἐκ τε̃ πλατίον, πλατὺς, πλάζω. βλ. Ῥείμ. λ. πλέθρον). βλ. Плеща̀.

Плету̀, πλέκω, Σερβ. Плéтêм, Σοραβ. platu, Βομ. pletu. [ἐκ τε̃ πλάγω, (ὅθεν τὸ πλάζω, πλάσσω, πλάττω) πλήγω, καὶ διὰ τε̃ ε (πλέγω), πλέκω (κ=τ, Плету̀, ἀπρ. Плестѝ πλέσκω) πλέξω, λτ. plecto. ὡς διὰ τε̃ ι, πλίζω, πλίσσω, πλίγω, πλίκω, λτ. plico, Γρμ. flechten, Σβ. fleta, Βαλλησ. plega, Λιθ. plauku, κτλ.]. Плетени́ца (ὅθεν συγκοπ. Плени́ца) πλόκαμος, πλεκτάνη (πλεκτανίσκη), συνήθ. πλεξέδα, πλεξεδίτσα. Плéть, Плéтка, πλεκτὴ, (σειρὰ ἐξ ἱμάντων, ἢ σχοινίων). Плетея̀, πλέκτρια, κτλ. βλ. Плóтный.

Плéщъ, Ῥωσσ. Плечо̀ (ὦμος) πλάτα, πλάτης (ὠμοπλάτης· ἐκ τε̃ πλάω, πλατὺς, πλάτη· καὶ πλάστη, πλαςὴ, πλαςὸς, ὡς ἐκ τε̃ πλάζω,

πλάσσω, (*πλα*=Пле). *συγγ.* Плéщу, Площỳ, *βλ.* Плóскій.

Плéщу (*πλήττω*, *χειροκροτῶ*, *πλήττω τὸ ὕδωρ. πλατυγίζω*) *πλήζω*=*πλήσσω*, *πλήξω*, (*πλήσκω*); *Σρβ.* Пльескам (*οἷον πλήξημι· κσ* (*ξ*)=*σκ*). *ἐκ τȣ̃ πλάω* (*πλαύω*, *πλαύ*(*δ*)*ω*, plaudo), *πλάγω*, *πλάζω*, -*σσω*, -*ττω*, *πλήττω*, *καὶ πλατάω*, (*βλ.* Болтáю), *πλατάσσω*,-*τάγω*, *πλαταγίζω*,-*τυγίζω*, *συνήθ. πλατσαρίζω* (*πλαταρίζω*), *Γρμ.* plätschern, plantschen, *κτλ.* Плéскъ (*χειροκρότησις*) *πλῆσκις*, *ἀντὶ πλῆκσις*, *πλῆξις. βλ. καὶ* Плúщъ, Полощỳ, Плáчу.

*Плúнтусъ, *πλίνθος*, *πλινθίον* (*βάσις κίονος*, *τετράγωνος πέτρα*)· *διάφορον τȣ̃* Плúнѳа, *ἡ πλίνθος*, *πλινθὶς*, *Σ. πλιθίον* (*ἐκ πηλȣ̃*).

Плúца (*κοτύλη*, *κοῖλον σκεῦος*, *ᾧ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν σκαφιδίων ἐκχέȣσιν*) *ὡς ἐκ τȣ̃* Плиц= *πέλυξ*, *πέλυς*, *πέλις*, pelvis, *πελίκη*, *πελίχνη* (*καὶ* Плúца, *οἷον πελίσκα· ὡς κύλιξ*, *κυλίχνη*, *κυλίσκη*). *ἢ συγγ.* Плúщъ?

Плúщъ (*κρότος*). Плищỳю (*κροτῶ.* Плищỳ) *πλήσκω*, *ἀντὶ πλήξω*, *πλήσσω*, *πλήττω*, *πλῆξις* (*πλὴξ*). *πλα*, *πλε*, *πλο*, *πλυ*, *ἦχοι φυσικοὶ*, *πολλῶν ῥημάτων θέματα. βλ.* Плáчу, *καὶ* '*Ρειμ. λ. πλάω. ὅθεν καὶ συνήθ. πλάτσ*, *πλέτσ. Γρμ.* platz, platzen, *καὶ* (*πλατάσσω*, *πλατάζω*), *Σ. πλαντάζω* (= *λακέω*, *ῥήγνυμαι μετὰ κρότȣ· ὡς τὸ πλαταγίζω*, *κτλ.*). *συγγεν.* Плéщу.

Плόдъ (καρπὸς· φλόδος) = φλόος, φλοῦς, ἐκ τῦ φλέω, φλόω = εὐκαρπῶ, εὐθηνέω. ὅθεν φλόος, λτ. flos (ἄνθος). φλοίεσα ὀπώρα = χλωρά. φλιῦς = ἡ τῶν καρπῶν ἔκχυσις. τὸ δὲ φλόω, φλύω, φλάω = βλόω, βλύω, βλάω, βλάζω, βλαςὸς, βλώω, βλώσκω, βλώθω, βλωθρός, κτλ. ἐκ τῦ φλέω, φλέζω, ἢ φλύζω, φλύδω, φλοίδω, ἢ συνήθ. φλῦδα (φλύδη) = φλοιός. οὕτω καὶ Плόдъ (φλόδος). Плóжду (Плóду) φλόδω, φλάδω, = βλάδω, βλάζω. πῤῥβλ. μέσ. λτ. bladum, bladus, (εἶδος σίτου), 'Αγσξ. blaeda, ὅθεν Γλ. blè, 'Ιτ. biada. (βλ. Adelung λ. Blatt, καὶ 'Ρείμ. λ. φλέω, βλάω). ἢ τὸ Плóдъ συγγεν. πλάω, πλῆμι, πίμπλημι (κορέννυμι) οἷον πλατὸν = πλῆσμα, πλήσμιον? τὸ δὲ πλῆμι, συγγεν. τῦ πλήθω. βλ. Пложỳ.

Пложỳ (πληθύνω, πολυπλασιάζω, πολυλογῶ) πλάζω, ἀντὶ πλήσσω, πλήσω (πλῆμι, πλέω, πλήθω, δωρικ. πλήσω. βλ. Пóлный). ἐπὶ δὲ τῆς σημασίας τῦ πολυλογεῖν συμπίπτει καὶ μετὰ τῦ πλάζω, Плéщу = βλάζω, φλάζω, φλάδω, πλάδδω, πλαδιάω, blattero, blattern, pladdern, ploddern, κτλ.

Плόскій (ὁμαλὸς, ἐπίπεδος). Площỳ (ἐπιπεδόω, πλατύνω). Плóщадь (πλατεῖα, platea), πλάζω, πλάσσω,-ττω, πλάθω, πλάτος, πλατίον, πλατὺς, πλὰξ (πλάσκ), ὅθεν Плóскъ, Плóскій, ὡς Σ. πλασκωτὸς (ἀντὶ πλακωτὸς), πλατυκωτὸς; κτλ. πῤῥβλ. Γρμ. platten, plätten, platt, flach,

Platz, *'Iτ.* platto, piatto, Блюдо, piazza, *Γλ.* plat, place, *κτλ.* (*καὶ τὸ λτ.* planus = *πλάνος* = *πέλανος*, *πελάω*, *πλάω*, *πλάτος*, *πλατὺς*, *ὅθεν καὶ τὸ*, latus.)

Плотва̀, Плотица (*εἶδος ἰχθύος*) *ἡ Σ.* *πλατίτσα· ὡς*, *πλάταξ*, *πλατίςακος*, *μ'. λτ.* flota, *Γρμ.* Plötze, *κτλ.* (*πλάω*, *πλάσσω*, Плоцу̀) *βλ.* Пло́скій.

Пло́тный, Пло́тенъ (*ςεγανὸς*, *πυκνὸς*, *ςεῤῥὸς*). Плочу̀ (*συντίθημι*, *οἷον ξύλα· συνάπτω*, *πυκνόω*) = *πλάζω* (*α = ο*, Плочу̀), *πλατὸς* = *πλαςός*. (*πέλω*, *πελάω*, *πλάω*, *πλάσσω*, *πλάζω* = *πλάγω*, *πλήσσω*, *-ττω* (*παίω*)· *ὅθεν* „ *πεπλημένος σκοπέλῳ* = *προσηλωμένος· τῦ δὲ πλήττω*, *πλήγω*, *συγγεν. τὸ πλέκω*, Плету̀. *ὅθεν* Пло́тъ (*σχεδία*)· Опло́тъ (*φραγμὸς*) *πλόκος*, *πλοκὴ*, *πλοχμὸς*, *πλόχανον· καὶ πλάτη*, [*Γρμ.* Floss (*σχεδία*) = *πλωτὴ* (*πλώω*), *λτ.* pluta. *ἕτερον δὲ τὸ πόλτυς*, *λτ.* pluteus = *ξυλόκαςρον*, *ὡς τὸ*, *μόσυν*]. *βλ. τὸ συγγ.* Плету̀.

Пло́ть, Плть (*σάρξ*). *πλατὸν* (*α=ο*,=*πλαςὸν*, *πλάσμα*) *ἐκ τῦ πλάω*, *πλάζω*, Плочу̀, *πλάσσω*, *πλάθω. ἢ πλάδος*, *βλάδος*, *πλαδὸς*, *πλαδαρὸς* (*διὰ τὸ πλαδαρὸν καὶ μαλακὸν τῆς σαρκός· καθὰ καὶ σάρξ*, *αἰολικ. σύρξ*, *ἐκ τοῦ σύρω· ἢ διὰ τὸ βλωθρὸν*, *εὐαυξές· ὡς τὸ* Пло́дъ, *παρὰ τὸ βλάω*, *βλάζω*, *βλώω*, *φλάω*, *φλόω*, *κτλ. βλ.* Пло́дъ). *Εἰσὶ δ' οἳ καὶ τοῦ* Пла́тъ *νομίζυσι συγγενὲς τὸ* Пло́ть (*ὡς σκη-*

νος ψυχῆς). πρβ. Βοεμ. plet', Πολ. pleć, (χρὼς, χρῶμα σαρκὸς).

Плохій, Плохъ (φαῦλος, ἀμελὴς). Плошаю (ἀμελῶ, ἐκφαυλίζομαι) βλακὸς (πλακός· α=ο, χ=κ·), βλάξ, βλακέω, λτ. flacus, flaceo, flacesco, κτλ. βλ. Влага, καὶ Плуmаю.

Плєпь βλ. Полєпь.

Плутаю (πλανῶμαι· ὡς ἐκ τῦ Плуmу) πλάδω, πλάσσω, πλάζω, -ζομαι· ἐκ τῦ πλάζω, βλάω, φλάω, συγγεν. φλύω, βλύω, βλύω, φλύζω (ὅθεν καὶ φλυδαρὸς = πλαδαρὸς), φλυδ (Плуmу), ὡς καὶ φλάζω=πλάζω, πλάγω, πλάγχω (πλὰνάω, πλάνος), βλάζω (ὅθεν καὶ βλάβω, βλάπτω), καὶ βλάκω, βλακία = πλάκω πλακία (ἀμπλακία)· ὅθεν καὶ Плутую (δολιεύομαι, πλανῶ, ἀπατῶ. α=υ) πλάδω, πλάζω, πλάτης = Плуmъ (ἀπατεὼν, πλάνος, δόλιος). βλ. 'Ρειμ. λ. πλάζω· παράβλ. καὶ Блужду, Блуждаю.

Плыву, Плову, πλόϜω, πλεῖϜω, (πλέω, πλόω, πλώω, πλέϜω, πλεύω, πλείω· ὡς καὶ Плаваю, παρὰ τὸ Плаву, πλαύω, πλάω=πλόω, πλέω). 2, = φλύϜω, φλύω, βλύω (ῥέω). 3, = φλύω, φλάω, φλάδω, φλάζω (παφλάζω). Плавлю (ἐκ τῦ Плаву, τήκω, λύω, ῥευςόω) φλάϜω (φλάω, φλάδω, φλάζω, φλύζω)· ὅθεν Плавный, Плавенъ (ῥέων, ἐπὶ φωνῆς, ςίχων, καὶ = λεῖος, planus, οἷον φλάϜων, φλύων, βλύων =ῥέων· ὡς καὶ τὸ ῥέω, ἐπὶ ὁμαλῆς καὶ ἀνεμ-

ποδίςου κινήσεως), πλάω, πλέω, πλόω, πλύω, λτ. pluo, βλάω, βλέω, βλόω, βλύω, φλάω, φλέω, φλόω, φλύω, τύποι συγγενεῖς ῥημάτων σημαινόντων κυμαινομένην κίνησιν, ῥοῖζον, ῥοῦν ὑδάτων τε καὶ πνευμάτων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς φερομένων, ἢ νηχομένων, καὶ πλήρωσιν, κτλ. ὅθεν τὰ λτ. volo (ἵπταμαι) καὶ flo, (flao) flare (φλάω, βλάω), φλάζω, Γρμ. blasen, καὶ βλάζω ;, βλάζει, ῥεῖ, πτερύσσεται (Ἡσύχ. ἐν ἡμαρτημένῃ λ. βλαβύρει), Γρμ. fliessen (ἵπτασθαι). οὕτω καὶ φλέω, λτ. fleo, καὶ φλάζω=Пла́чу (βλ. τὸ 2, Пла́чу), ὡς καὶ βλύω, πλύω, πλύνω („ πλύνειν δάκρυ = βλύζειν). ὅθεν λτ. pluo, fluo· καὶ φλήνω, Γρμ. flennen καὶ fleuen, κοινῶς pleuen, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. πλάω). συγγενῆ Плюю, Полощу̀, Плачу̀, Плыть. πρβλ. καὶ Блона̀, κτλ.

Плѣ́ву, Плѣ́пти, Σλαβ. (τίλλω, μαδῶ, evello, ὡς ἐκ τοῦ Плѣ́ю, ἀντὶ Плы́ю, Плыву̀) φλεύω, φλέϝω (φλέω = μυδῶ, καὶ τοῦτο = μαδῶ). ἢ φλέω, φλάω = θλάω, ὡς καὶ (φλίω) φλίβω = θλίβω [ὅθεν λτ. fligo, φλίγω, ἀντὶ θλίγω, β=γ· παρ' ὃ καὶ (θ=σ, σλίγω) τὸ Σ. ζλίγω. βλ. Толку̀]. ἢ καὶ = vello, (βέλλω, μεταθ. βλέω, Плѣ́ю) = γέλλω = ϝέλλω (ἕλλω).

Плѣ́жу (ἕρπω) οἷον βλαίζω, βλέζω, ἀντὶ βλάζω, πλάζω (ὅθεν βλαισός), ὡς βέλλω=βάλλω, αἰολ. οὕτω καὶ τὰ Γρμ. slak (βλάξ) Schläks, Schlankel, Schlingel, schlägeln (χω-

λαίνειν, σφάλλεσθαι, πλάζεσθαι. βλ. 'Ρείμ. λ. βλάξ). βλ. τὸ συγγεν. Ползнỳ.

Плѣ́нъ (αἰχμάλωτος) *'Ρωσσικ.* Поло́нъ. καὶ Плѣ́ню, Плѣну́ (αἰχμαλωτίζω). ἐκ τοῦ πάλω, πάλλω, πέλλω, λτ. pello, πέλω (ὅθεν πέλεμος, πόλεμος) πελάω, πλάω (=παίω, =πλάγω, πλήγω, πλήσσω), πελάνω (ὅθεν πελάνη, πλάνη, πλανάω), συγκοπῇ πέλνω (πλένω, Плѣнỳ) = πίλνω, πιλνάω, πίλνημι = βάλλω, ῥίπτω („ δρῦς πιλνᾷ χθονί. 'Ησιοδ. Ἔργ.), καὶ πέλανος (κυρίως πᾶν τὸ πεπληγμένον, πεπαλημένον, ὅθεν καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ πέμμα ἐκ παιπάλης, κτλ.), συγκοπ. πλανὸς (πλενὸς, Плѣнъ= πεπληγμένος, βεβλημένος, pulsus). οὕτω καὶ τὸ planus, Γλ. plain,=πλανὺς(πλανύσσω) πλατὺς (ἐπὶ τῆς σημασ. τοῦ πλάττω=πλήττω. ἐκ δὲ τοῦ πάλω, καὶ τὸ παλέω=παλεύω, καὶ=παγιδεύω, ἀγρεύω. καὶ παλαίω=ἐκπίπτω, σφάλλομαι) κτλ. [ἡ λέξις ἐμφαίνει κυρίως τὸ βάλλω, πλήττω, σφάλλω, ῥίπτω κατὰ γῆς τὸν πολέμιον, ὅθεν αἰχμαλωτίζω. ὡς καὶ τὸ αἰχμάλωτος=αἰχμῇ ἁλωτὸς, ἐκ τοῦ ἅλω=ἕλω (συνήθ. λαμβάνω, καὶ ἐπαίρω σκλάβον). πάλω, πάλλω, βάλλω, φάλλω, λτ. fallo, Γρμ. fälle, σφάλλω, τύποι συγγενεῖς. βλ. 'Ρείμ. λ. πάλλω, πλάω, κτλ.]. τὸ Плѣнъ Σλαβον. καὶ=αἰχμαλωσία, ἀφῃρημένως, ἀντὶ αἰχμάλωτοι, „ плѣнилъ еси плѣнъ, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν ('Εφεσ. δ. 8.). βλ. Плѣжу, Ползнỳ. καὶ τὸ Плѣня́ю, -ню́, Плѣнỳ.

Плѣснь, Плѣсень (*εὐρὼς*, *λάμπη*, *συνήθ*, *μέχλα*) *πλέννος*, *πλέννα*, *βλέννος*, *βλέννα*, *φλέννος*, *'Ιων.* *φλῆνος* (*ὡς τὸ* mucor, *μύκης*, *μύξα*, *βλ.* Мо́крый), *λτ.* plennus, blennus, flennus. Плѣснѣю (*εὐρωτιῶ*) *φληνέω*, *φληνύω* (*ἐπὶ περισσείας ὑγροῦ*), *οἷον ἐκ τῦ* Плѣю, *φλέω*. *βλ.* Плѣву, Плыву̀, Плюю. *τὸ* с, *ἐπενθετ.* *οἷον πλέ(σ)νος.* (*βλ.* Весна̀).

Плю́ю (*πτύω*) *πλύω*, *φλύω*, *βλύω* (*βλύζω*, Плющу̀). „*φλύσσει* (=*βλύζει*), *ἐμεῖ* (*'Ησύχ.*) = Блюю. *βλ.* Плыву̀.

Пляшу̀ (*ὀρχοῦμαι*) *πλάσσω*, *πλήσσω*, „*πλήσσειν ποδὶ χθόνα* (*ἐπὶ ὀρχεμένων*)· *οὕτω καὶ τὸ συγγεν.* *πλίσσω*=*βηματίζω* (*'Οδ.* *ζ*, 318), *ἀπὸ τῦ κτύπε τῶν ποδῶν τῶν βαδιζόντων*, *καὶ ὀρχεμένων.* *βλ.* *τὸ συγγ.* Плищъ.

Плю́ще, *πληθυντ.* Плю́ща *Σλαβ.*, *καὶ Κροτ.* plyucha (Плю́ча, *πλεύμων*) *οἷον φλύζα*, *φλυδὴ ἐκ τῦ φλύω.* (Плюю, Плющу̀)=*φλάω*, *λτ.* flo, *συγγεν.* *πλέω*=*πνέω*· *ὅθεν καὶ πλεύμων καὶ πνεύμων* (*παρὰ τὸ πνεῖν*)· *καὶ* (*πλύμων*, *πύλμων*) *λτ.* pulmo, *συνήθ.* *πνεμῶνι*, *φλεμῶνι*, *Πολ.* pluca, *Βοεμ.* plice, *Καρν.* pluzhe. *βλ.* *καὶ* Блющъ.

Плѣшь (*φαλάκρα*) *ὡς ἐκ τῦ* Плѣх (х=ш. *Δοβρόβ.*)· *οἷον ἐκ θέματος* Плѣшу (Плѣю), *ἴσ. συγγεν. τῦ* Плѣши, Плѣву (*ὡς μαδαρόν*). *ἢ γοῦν καὶ ἐκ τῦ βλάζω*, *βλάξ*, *βλάδος*, *βλαδὸς*, *βλέννος*, Плѣснъ. *ὡς καὶ τὸ μαδαρὸς ἐκ τῦ μαδῶ* = *μυδῶ*, *διὰ τὴν ἐξ ὑγρασίας*

τριχόῤῥοιαν). οὐ γὰρ δῆπε συγγεν. Пла́вый, Пла́въ = φαῦλος, φάλος, φαλᾶς, φαλᾶντος, φάλανθος, φαλαντίας, ἐκ τῦ φαλὸς (ὁ λευκὸς), φαλάζω, φαλακρὸς, φαλύσσω, κτλ.—Плѣшу̀ ἄχρης. ὅθεν Плѣши́вѣю (φαλακρῦμαι) φλάσσω, φλάζω, βλάκω, flaceo· (βλ. Пло́хій. καὶ Плыву̀)· τὸ Βοεμ. plechaty = φαλακρός.

Плюска̀ (λέπυρον, ὡς ἐκ τῦ Плю́съ) = φλῦς, φλοιὸς (φλέσκα) Σ. φλῦδα. ἢ συγγεν. Полю̀.

Плющу̀ (πλατύνω, οἷον πέταλον μετάλλε) πλάζω, πλάσσω, πλάττω. (πλύζω, α = υ, ὡς σάρξ, σύρξ. καὶ υ=ю). συγγεν. Площу̀, (βλ. Пло́скій). 2, = βλύζω (ςάζω), βλ. Плю́ю.

Пну̀, Σλαβον. ἀπάρμφ. Пя́ти, ἀόρις. Пя, ὡς ἐκ τῦ Пя́ю [ὅθεν τὸ ἄῤῥητον Пану̀, συγκοπ. Пну̀, καὶ Пяну̀] Пина́ю. πάω, =σπάω (=τείνω, τανύω βλ. ʽΡείμ. λ. φάω) σπάνω· καὶ σπέω, ὀπείω, σπίνω=σπίζω (βλ. Пядь, καὶ Пять). ὅθεν Разпну̀ = ςαυρόω (κυρίως διατείνω, τανύω ἐπὶ τῦ ςαυροῦ. τὸ δὲ (ἐκ τῦ πάω) πάνω (ἀντὶ σπάω = ἕλκω), σώζεται καὶ ἐν τῇ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (κατὰ τὴν Χαλδίαν), οἳ λέγεσιν, ἐκπάνω, τὸ ἐκσπάω, ἀποσπῶ (ἐκκολλάω, τὸ Σ. ξεκολλῶ), ὡς καὶ τὸ συνηθέςατον σπάνω = σπάω (σφάω=ῥήγνυμι). βλ. Пина́ю.

По̀=ἀ-πὸ, καὶ πο-τὶ=πρὸς, (πὸς, ὅθεν καὶ πόσθη ἀντὶ πρόσθη, πρόσθησις)· καὶ=λτ. post (μετὰ)=ὄ-πισθε, ὀπίσω, ὀψέ. πῤβλ. Λιθ. pa, Σκανδιναβ. paa, (ἐπὶ) κτλ.

*Поганый, Поганъ, τὸ λτ. paganus = ἐθνικὸς, εἰδωλολάτρης, ὅθεν καὶ μιαρὸς, ἀκάθαρτος· καὶ „ παγανὸς, ἰδιώτης, ἄφρων (Ἡσύχ.), ὡς τὸ ἄγροικος. ἐκ τῦ λτ. pagus (ἀγρὸς) = πάγος (λόφος). Οὕτω καὶ παγανὸν (ἐπὶ βρέφους, παρὰ τοῖς νῦν Ἠπειρώταις), ὡς τὸ παρ' ἄλλοις μωρὸν, μωρυδάκι, κτλ. = ναννίον, νήπιον. Οὐ γὰρ ἄν τις, οἶμαι, πιθανὰ λέγοι λέγων τῦτο = πηγανὸν εἶναι, παρὰ τὸ πάγω, πήγνυμι = πηγὸν = τρόφι, εὐτραφές· ὡς τὸ, πακτὰ, πηκτὴ, ἡ τροφαλίς.

Погода (По-года). βλ. Годъ.

Подлѣ (Под-лѣ). = ποτὶ (πρὸς), πλησίον (ὡς ποτί-νυ). βλ. Ли.

Подъ (ὑπὸ) = ποτὶ, ποτ' (πρὸς). ἢ καὶ (ὑπὸ) ὕ-ποθι (ὡς, ἄνωθι)· ἢ γῦν ἐκ τῆς По, προςεθέντος τῦ τελικοῦ д, ὡς ἐν τοῖς ἀρχ. λτ. marid altod = mari alto.

Подъ (ἐσχάρα καμίνυ) φῶδος (ἐκ τῦ φώζω) = φῶγος, λτ. focus, συνήθ. φωγὺ (οἷον ἐκ τῦ φωγῶ· ὡς Ἰῶ, Ἰωνικ. Ἰοῦν· καὶ ἡ μιμῶ συνήθ. μιμὺ) = φώγανον. ἢ αὐτὸ τὸ ἄνω Подъ.

Поздо, καὶ Σλβ. Поздѣ, (ὀψὲ, ἐκ τῆς По-с (= ζ) д. Посд—ὅθεν Пос-ля) ὀ-πίσω (οἷον ὀ-πόσθε) = ὄ-πισθε, ὄπισθε, αἰολ. ὄ-πισθα, καὶ ὄπισε, ὅθεν τὸ ὀψέ. Поздный, Позденъ (ὄψιμος, βραδὺς), λτ posticus (post, post-ea, postea) = ὀ-πισθινὸς, ὀ-πσινὸς, ὄψιμος. Поздаю, ὀψίζω, ὀψίσδω, ὀ-ψίσδω (οἷον ὀ-πισθέω).

Покà (*μέχρις, ἕως*) = *ποτὰ* (*τ* = *κ*) *ἀντὶ ποτὶ, πρὸς· ποκὰ Δωρικῶς=ποτέ.*

Покóй, (*ἀνάπαυσις, ἡσυχία*). Покóю (*ἀναπαύω, καθησυχάζω*), *οὐ παρὰ τὸ πάζω, πάξω* (*πάκω λτ.* paco, pacisco, paciscor, *πάξ*, pax = *παῦλα, εἰρήνη, ἐκ τῦ πάω, παύω*), *ἀλλὰ σύνθετον ἐκ τῆς* По (*ἐπὶ*) *καὶ* кóй, кóю = *κόω, κοίω, κείω, κέω* (*κεῖμαι*), *κοῖος* (*λτ.* quies [requies], quietus, *κϝοιτὸς, κοιτὸς, ὅθεν ἄκοιτος*) quiesco, *ἐκ τῦ* quieo (*κοιέω, κοιέσκω*). *συγγεν* Почію (чію = *κείω*), *οἷον ἐπικοίω, -κείω, ὡς κατακείω, κατακοιμάω.* [*κείω, κέκοια, κοῖος, κέκοιμαι, κοίμη, κοιμάω, κῶμα, κώμη, κέκοιται, κοῖτος, κοίτη, κτλ. καὶ κῶος,* (*κοίλωμα* = *Γρμ.* Kewe, Keue, Koye). *βλ.* Кóйка. *Τούτων φαίνεται συγγενὲς καὶ τὸ λτ.* civitas (*πόλις*) *ἐκ τῦ* civis (*πολίτης*) = *κοίϝης, κοῖϝῖς* = *κοῖος, κῷος* = *κέων* (*κέω*), *ὡς τὰ κώμη καὶ κωμήτης*].

Пóлба (*εἶδος σιτηρῦ*), *ὡς πόλφος, πολφὸς, καὶ βολφός, λτ.* pulpa· *καὶ πόλτος, λτ.* puls, pultis.

Пóле (*πεδιὰς, ἀγρὸς, περιθόριον λευκὸν χάρτυ ἢ βιβλίυ γεγραμμένυ, ὡς τὸ, σελίς· πίλα περιφέρεια. κτλ.*) *πολὶ, πόλος* (*τὸ δὲ πολὴ = ἐπιφάνεια, σῴζεται ἐν τῷ συνθέτῳ, ἐπιπολῆς*). Полю́ю, (*θηρεύω*) *πολέω, πωλέο-μαι* [*ὡς* „*πωλέομαι κατὰ ἄςυ, ἀγρὸν, κτλ.* = *λτ.* versor in re· *καὶ πολάω,* polare agros· *καὶ πολίω ἐν τῷ λτ.* polio, *βλ.* Полю́· *καὶ πο-*

λεύω = θεραπεύω, 'Ησύχ. ὡς ἐν τοῖς συνθέτοις, μεσοπόλος, αἰπόλος (αἰγοπόλος), κτλ. τὸ θέμα, πέλω (=ςρέφω), πέλλω, πάλλω. βλ. τὸ συγγ. Плѣнъ]. ἐκ δὲ τȣ̃ Póле, τὰ Póльный, Póльскій, Полевы́й (ἀγροτικὸς, τȣ̃ ἀγρȣ̃, οἷον τῆς πολῆς, καὶ ὡς ἂν εἴποις, πόλειος, πολικὸς). ὅθεν Поля́къ, Поля́кы (πολακοὶ) οἱ Πολωνοὶ (Λέχοι), ὡς πεδιάσιοι, πεδιαῖοι, πεδιεῖς, οἱ Σ. καμπήσιοι, πρὸς διαςολὴν τῶν ὀρεινῶν, Σλαβ. Горня́кы=Fορεικοὶ, Σ. βουνήσιοι.

Ползу̀ (Плзу̀, Плжу̀), 'Ρωσσ. Ползу̀, Σρβ. Пужем = Плжем, Καρν. Βοεμ. plazim, (ὀλισθαίνω, ἕρπω, ἐπὶ ἑρπετῶν), φαίνεται συγγεν. φάλω, φάλλω, λτ. fallo, σφάλλω (μέλ. αἰολικ. φάλσω, πάλσω, α=ο καὶ σ=ζ. Ползу̀). οἶμαι δ' ἐν πιθανώτερον = πλάζω, βλάζω (α=ο, πλόζω, μεταθ. Ползу̀). 'Αλλὰ καὶ τὸ φάλλω=βάλλω=πάλλω, πέλλω, βέλω, βάλω, βλάω, ὅθεν καὶ τὸ βλάβω, πτω (κωλύω, πεδόω, κτλ.), καὶ βλάζω (βλόζω, μετθ. Ползу̀). βλ. τὸ συγγεν. Плѣжу, καὶ Плѣнъ.

Полéй, Γρμ. Poley=λτ. pulegium (παρενθ. u, ἀντὶ plegium) = βλήχιον, βληχὼ = γληχὼ, γλήχων, γληχή.

*Поли́пъ (εἶδος σκώληκος)=πολύπους. (σημειῶσαι τὴν ἀποκοπὴν τοῦ μακροῦ ους· ἢ ὡς ἐκ τȣ̃ βραχυνθέντος πολύπος, καὶ ὀρθότερον, πόλυπος, 'Ιωνικ. πούλυπος, Δωρικ. πώλυπος·

* *

ὧς καὶ, Οἴδιπος, ἄρτιπος, ὤκυπος, ἀέλλοπος· τοιαῦτα καὶ τὰ, Πάνθος, Πόλυβος (πολύβους), εὖνος, χείμαῤῥος, κτλ.

Полица, *ὑποκορ.* Полка (*πῆγμα σανίδων εἰς ἀπόθεσιν σκευῶν, ἐπίπλων, κτλ. μσ. λτ.* dressorium, *Γλ.* dressoir, *Γρμ.* Thressor, *ὡς ἀπὸ πρωτοτύπȣ* Полъ, Поля) *ὅθεν Σ.* (*παρὰ Θετταλοῖς*) *πολίτσα. ἐκ τȣ̃ φολὸς* (*φολὶς, Σ. φολίτσα*) = *φωλίον, φωλεὰ, φωλεὸς = γωλεὸς* (*κοίλωμα*). *τὸ δὲ φολὸς, ἰωνικ. φωλεὸς, φωλὸς, συγγενὲς, ἴσως, καὶ τȣ̃ θυλὸς, ὅθεν τὸ θυλὴ, θύλαξ, θύλλις, θύλλιξ* (*διὰ τὸ κοῖλον ὡς κύτος, σκύτος*), *αἰολικ. φόλλις* (*φ=θ, υ=ο*) *φολός.* (*βλ.* Пуло, *καὶ* Полъ). *ὅθεν* 2, Полка (*τὸ πρὸς τὸ πυρεῖον τȣ̃ πυροβόλȣ, οἷον τȣφεκίȣ ἢ πιςολίȣ, κοίλωμα, ἔνθα ἐγχεῖται ἡ πυρῖτις κόνις· ὡς ἐκ τȣ̃* Поля)=*Σ. φάλια* (*κυρίως, ἡ πρὸς τȣ̃το τὸ κοίλωμα τρύπα τȣ̃ πυροβόλȣ*). *βλ.* Полый, Полъ.

*Полиція, *τὸ λτ.* politia, *Γλ.* police, *Γρμ.* polizey, *ἐκ τȣ̃ πολιτεία.*

Полкъ, Плкъ (*λεγεὼν, τάγμα ςρατιωτῶν, Γλ.* regiment· 2, *ςρατός.* 3, *ςρατόπεδον*) *πόλχος, αἰολικῶς = ὄχλος* (*μεταθ. ὄλχος. τὸ π = F*), *Πολ.* pułk, *Βομ.* pluk, *Κροτ.* puk (*ἀποβολῇ τȣ̃ λ.*), *λτ.* volgus, vulgus, *Γρμ.* Volk, *Γλ.* foule; *κτλ.* (*τὸ Ταταρικ.* pulk=*σωρός. τὸ Τȣρκικ.* buluk, *λόχος, τάγμα ςρατιωτῶν, πλῆθος*).

Полный, Полонъ, Полнъ (Плнъ, *πλήρης.*)

πολὸς, πολέων, ὅθεν πλέων, πλέως, πλεῖος, λτ. plus, plures· *καὶ πλεῖν, πληνὸς, λτ.* plenus, *Γλ.* plein· *καὶ, πλήρης, πληρὸς, λτ.* plerus, *κτλ. Γρμ.* voll, *ἀρχ.* full, *ὅθεν καὶ* viel, *καὶ* (veel) völle=viele, *Κτσξ.* vull (*πϑλὺς*), *'Αγγσξ.* ful, *κτλ. καὶ τὸ Τϑρκικ.* bol = *πολὺς* (*πλήρης, ἄφθονος*). Пóлню, *πολέ(ν)ω, πολέω = πλέω, πλῆμι, πλήθω* (*πληρόω*)· *ὡς τὸ πλήρης συγγεν τῦ πολὺς, ὅτω καὶ τὸ* Пóлный *συγγ. τῦ* Бóлій, Болшóй.

Пóлозъ (*τὸ κύτος τῦ χαμουλκῦ, ἢ ἑλκήθρϑ, τῆς συνήθως σάνιας, Γλ.* traîneau) *φῶλος. βλ.* Пóлый.

Полосà (*σειρὰ, ὁλκὸς, λτ.* tractus. 2, *γῆς ἀπόμοιρα, φραγμός.* 3, *τὸ πλατὺ ξίφϑς ἢ μετάλλϑ, κτλ.*). Полосýю (*χαράσσω*) *φαλύσσω, φαλάσσω, σφαλάσσω* (*-λάττω, Γρμ.* spalten=*σχίζω, τέμνω, κεντῶ, νύσσω*), *ὅθεν φαλὸς, σφαλὸς, σφέλας* (*κυρίως ξύλα τετμημένα*), *ἐκ τῦ φάω, σφάω, ὅθεν φάλω=φάρω=πάρω, σπάρω, σπαράσσω, κτλ.* (*βλ. 'Ρείμ. λ. σφάζω*). *συγγ.* Пóлый.

Полошý (*φοβίζω, πτήσσω, τρομάζω*). Полóхъ (*τρόμος*) *πλάσσω* (*α=ο,* Плошý) = *πλήσσω, πλήττω* (*ἐκπλήττω*), *πλήγω, πληγὴ, πλαγή* (*α=ο* Плох), *πλῆξις* (*ἔκπληξις*). *συγγ.* Площý, Плèщу.

Полощý, *'Ρωσ. τὸ Σλαβ.* Плáчу (*πλύνω*) *πλάζω = φλάζω, φλάω, φλύω, πλάω, πλύω* (*ὅθεν πλύνω*), *καὶ πλύσσω* (*ἐκ τῦ πλύω, μέλ. πλύσω*) = *πλύνω· καὶ πλώσσω* (*πλόω*) *πλώω,*

ὡς τὸ „ δάκρυ πλώειν=δάκρυ πλύνειν (ῥέειν), βλ. Плывў. [ἐκ τȣ̃ πλύω, πολύω, πολύσσω (=πλύσσω, ζω, κατὰ παρένθεσιν τȣ̃ ο· ὡς, πτύω, πιτύω· πνύω, πινύω, κτλ. βλ. Песóкъ). εὑρίσκεται καὶ „ φολύνω, μιαίνω (Ἡσύχ. ἡμαρτημέν. ἢ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ μολύνω, μ=π, πολύνω· ἕτερον δὲ καὶ τὸ λτ. polluo), ἀπάρμφ. Полоскáть, οἷον ἐκ τȣ̃ Пололоскáю]. Полосканіе (πλύσις, καὶ ἰδίως ἡ τοῦ λάρυγγος=γαργαρισμὸς, ἀνακογχυλίασις). ὡς πλύσμα, πλυσμὸς (οἷον πλυσκανία, ἐκ τȣ̃ πλύσσω, ζω, σκω, πλύσκω· ὡς, βασκανία, λιτανία, κτλ.). ἐκ δὲ τȣ̃ Полоскáніе πάλιν τὸ συνήθως σπολοκάνιον καὶ σπαλακάνιον (μεταθέσει τοῦ σ), τὸ ἑλληνικώτερον πλυνοδόντιον (οἷνȣ ποτήριον τὸ ἔσχατον, ᾧ πλύνȣσι τοὺς ὀδόντας ἀπὸ δείπνȣ)· τοῦτο δέ τινες τῶν ἡμετέρων εὐφυῶς μὲν, ἀλλ' ἐκ ἀληθῶς παρήγαγον ἐκ τȣ̃ „ ἀπὸ λεκάνης, ὡς μετὰ τὰ ἀπὸ τραπέζης χέρνιβα πινόμενον, κατὰ τὸ „ ἀπὸ λετροῦ· „ δὸς ἡμῖν ἀπὸ λετρȣ̃ πιεῖν (Πλανούδης, Αἰσώπȣ βίῳ). βλ. τὸ 2, Плáчу.

Пóлсть (Плсть. πίλημα, πιλητὸν), Γρμ. Filz, Αγσȣ. felt, μσ. λτ. filzata, feltrum, pheltrum, Ἰτ. felza, feltre, Γλ. feutre, faultre, κτλ. συγγ. πῖλος, πέλλα, pilus, pellis, vellus, κτλ. βλ. Плáтъ.

Пóлъ (πέδον, ἔδαφος), συγγεν. Пóле.

Пóлъ (γένος) φύλον (αἰολ. φόλον· ὡς, φύλλον, λτ. folium.)

Пóлъ, *ὅθεν* (Пóлов), Половúна (*ἥμισυς*) *παῦλος* (*αυ* = *ω* = *ο*, *πῶλος*, Пóлъ. *ὡς*, *αὗς*, *οὗς*, *ὧς*), *λτ.* paulus = *φαῦλος* (Пóлов, *ἀντὶ* Полв *παρενθέσει ο*, *οἷον φαύολος*, *παύολος*, *πάβολος*, *πάλοβος*, Пóлов) = *φαῦρος* = *παῦρος*, parvus, parus, paucus (*καὶ* pravus), pauper, *κτλ.* *ἐκ τῦ φαῦλος καὶ τὸ Γρμ.* faul. (*βλ.* *Ῥείμ. λ. παῦλος*, *παῦρος*). *ἢ τὸ* Пóлъ *συγγεν.* *φῶλος* (*φολϜὸς*), *φάλω* = *φάρω* (*κόπτω*). *βλ.* Полúца.

Пóлый, Пóлъ (*κοῖλον*, *κοῦφον*, *κενόν*) *φῶλος*, *φωλὸς*, *φωλεός*. *βλ.* Полúца.

Полы́нь, *βλ. τὸ Σλαβ.* Пелы́нь, *Σ. πελῖνος* (*ἐν Μακεδονίᾳ μάλιςα καὶ κατὰ Θρᾴκην*, *καὶ πολλαχῦ τῆς Θεσσαλίας*, *κυρίως ἐπὶ τῆς ἀρτύσεως τῦ οἴνου· οἷον*, " *βάλε πελῖνον εἰς τὸ κρασίον· ὅθεν καὶ πελινάτον* (*ἐλλειπτ. κρασίον*) = *ἀψινθίτης* (*ἐλλειπτικ. οἶνος*)· *καὶ καταχρηςικώτερον*, *πελῖνος*, *ἀντὶ τῦ πελινάτον. ἄλλως δὲ λεγῦσι τὸ φυτὸν συνηθέςερον ἀψινθία*, *καὶ* (*θ* = *φ*), *ἀψιφία*, -*φιὰ*, *ἀντὶ ἀψίνθιον* = Полы́нь, Пелы́нь)

Пóльза, *καὶ* Пóлза (*ὄφελος*, *κέρδος*). Пóльзую (*ὠφελῶ*) = Пó-лза, *ἴσως συγγεν.* Лáжу, *οἷον τὸ ἀπολαζόμενον* = *ἀποφερόμενον*, *ἀπολαμβανόμενον*. *βλ.* Лучỳ, Лѣжỳ, *καὶ* Льзя. *οὐ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ* Лозà, *κατὰ τὸ λτ.* lucrum, *ὅπερ ὁ Βόσσ. παράγει ἐκ τῦ* lucus = *λόχος*, *λόχμη*. *βλ.* Etym. L. L.

Полю̀ (*ἐκλεπίζω, συνήθ. ξεφλεδίζω, καθαρίζω οἷον μῆλον, κτλ.*) *πόλω, πολίω, ὅθεν λτ.* polio, (*Γρμ.* poliren, *Γλ.* polir, *ὅθεν καὶ τὸ 'Ρωσσ.* Полирýю = *λειόω*), *βλ.* Пóле. *ἢ μεταθέσ. ἐκ τῦ λέπω* (*λόπω*, лупу̀ (лупл́ю) *πόλω*, Полю̀), *ὡς καὶ τὸ φολὶς εἴη ἂν ἐκ τῦ, λοφὶς, λοπὶς, λοπὸς, λέπος. βλ. 'Ρείμ. λ. φολίς.*

Поля́рка, *καὶ* Пуля́рка (*ἐν Πετρυπόλει*), *ἐκ τῦ Γρμ.* pollake (*ὄρνις νεαρὰ, καὶ ἐξαιρέτως ἡ θρεπτὴ*) *ἡ νῦν παρὰ Πελοποννησ. μὲν, πυλάκα* (*πυλακίδα*), *παρὰ δὲ Θετταλ. καὶ ἀλλαχῆ τῆς 'Ελλάδ. πυλάδα, πωλάδα = φωλὰς, φωλάδος* (*ἡ ἐμφωλεύυσα, ὡς πρὸς τὸ ὠοτοκεῖν ἤδη ἐγγίζυσα*)· *ὅθεν καὶ μεταφ.* „ *φωλάδα παρθενικὴν* (*Ανάλ. Τ. Β.* 89, *ἀριθ.* 22), *ἀντὶ τῦ παρθένον νεαρὰν, ὡς καὶ ἐν τῇ Σ. τὸ, πωλάδα, πυλαδίτσα, πυλαδάκι, κτλ. τὸ δὲ τῶν Πελοποννησ. πωλάκα, πωλακίδα φαίνεται ὡς ἐκ τῦ φωλακὶς, φῶλαξ, ἀντὶ φωλὰς* (*κατὰ τὰ θύλαξ, καὶ θυλὰς· θύλλιξ, καὶ θύλλις*), *παρὰ τὸ φῶλος, φωλεὸς* (*βλ.* Поли́ца). *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Σ. πωλάδα, παρὰ τὸ πῶλος, πωλίον* (*μεταφ. πᾶν ζῶον νεαρὸν, λτ.* pullus), *ὅθεν Σ. πυλλίον* (*πᾶν πτηνὸν*) *καὶ λτ.* pulli (*ὀρνίθια*), *διὸ καὶ ἐν τοῖς πατρωνυμ.* (*οἷον Νικολόπυλος, Παππαδόπυλος, κτλ. εἴθισαι δὲ ταῦτα μάλισα παρὰ Πελοποννησίοις*) *τὸ πῦλος=υἱός, ἔσι δ' ὅτε καὶ = νέος, μικρὸς, οἷον ἐπὶ τῶν νεογνῶν ζώων,*

ἀετόπȣλον, λυκόπȣλον = λυκιδεὺς, ἀετιδεὺς, κτλ. καὶ πάλιν, παιδόπȣλον, ῥαπτόπȣλον = παιδάριον, ῥάπτης μικρὸς, κτλ. ὑποκοριςικῶς. ἐν δὲ τȣ́τοις τὸ πȣλον ȣ̓δέτερον, ἐκ συγκοπ. τȣ̃ πȣλίον.

*Понамáрь, *ὅθεν Σ. (παρὰ τοῖς ἐν Ῥωσσίᾳ Ἕλλησι) παλαμάρις = κανδηλάπτης. συγκέκοπται ἐκ τȣ̃ παραμονάριος (Βυζαντινοί).*

Понѐ (По, не, *γοῦν, κἂν*) *πω νὴ. ἢ λτ.* penè *(μόγις), ἐκ τȣ̃ πόνῳ, ὡς ἐκ τȣ̃ μόγος, μόγις, μόλος, μόλις.*

Пóпъ, *πόπ-ας, πάππας (ὁ συνήθ. παππᾶς, ἱερεὺς), λακων. πόπαρ = πάππας (πατὴρ), καὶ πάππος (ὁ συνήθ. παπȣ̃ς, ἐπ τȣ̃ παπὺς, ὡς ἀπφῦς). ὅθεν* Попадьѧ̀ *ἡ συνήθ. παππαδία (ἡ καὶ πρεσβυτέρα, ἱέρισσα, ἡ σύζυγος τȣ̃ πρεσβυτέρȣ, τȣ̃ ἱερέως), ἐκ τȣ̃ ἀῤῥήτȣ παππάδης, ἀντὶ παππᾶς, ὅθεν ἡ πληθυντικ. παππάδαις· [πάντων σχεδὸν τῶν εἰς ας, καὶ ης ἀρσενικῶν τὰς πληθυντικὰς ὀνομαςικὰς εἰς αδαις (αδαι) σχηματίζει κατακόρως ἡ χυδαία συνήθεια, οἷον ἀρχοντάδαις (ἄρχοντας)· βασιλεάδαις (βασιλέας, ἀντὶ, εὺς)· κριτάδαις (κριτὴς)· ῥαπτάδαις (ῥάπτης)· δεσποτάδαις (δεσπότης, δεσπότας)· θεριςάδαις (θεριςὴς)· ψωμάδαις (ψωμᾶς), κτλ. ὁ δὲ τοιȣ̃τος τύπος σπανιώτατος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἐκ τῶν εἰς αδης, καὶ ας διφορȣμένων ὀνομάτων, ὡς τὸ κερατάδας, καὶ -τάδης, καὶ κερατᾶς = κερατίας, κτλ.]*

*Порéй (*πράσον*) *τὸ λτ.* porrum, *ἐκ μεταθέσ. τῦ πράσον* (*πάρσον, πάῤῥον· ὡς, πόρσω, πόῤῥω*), *Γλ.* poirreau, porreau, *κτλ.*

Порà (*καιρὸς*), *δοκεῖ μοι παρὰ τὸ* Пáрю (*βλ.* Пáръ)=*φάρος*=*φαρὸς* (*φαρὰ, φαρὴ*)=*θαρὸς*, *θερὸς* (=*θερμὸς*), *θέρος* (*βλ.* Врéмя· *ὡς καὶ τῦτο συγγεν.* Врѣю)· *καὶ τὸ* ætas=æstus, *αἶθος καὶ τὸ ὥρα ἐκ τοῦ ἄω, αὔω, εὔω, αὖρος, αὖρα εὖρος, ὖρος, ὧρος* (*βλ.* Óсенъ). *Εἰ μή τις ὕτω προχείρως ἐθελήσει τῷ* Порà *παραβαλεῖν αὐτὸ τὸ ὥρα, μετὰ τῦ F*=*π* (*Fώρα, Fόρα, πόρα*), *ὡς, ὄχλος, ὅλχος, πόλχος*, Пóлкъ.

Порóгъ, *Σλαβ.* Прáгъ (*φλιὰ*) *φράγος, φραγὴ φραγμὸς* (*φράσσω, φράγω*). *βλ.* Прягỳ, *καὶ* Порóхъ. *βλ. καὶ τὸ* 2, Порóгъ.

Порóгъ (*καταῤῥάκτης*, *'Ρωσσικ.*) *συγγενὲς τῦ ἄνω*, Порóгъ, Прáгъ (*διὰ τὸν τῦ καταῤ-ῥάκτυ φραγμόν*). *οὐ γὰρ, οἶμαι* = *φάραγος* (*σφάραγος, σφαραγῶ*=*σμαραγῶ, μαράσσω, ἐκ τῦ ἀῤῥάσσω, ῥάσσω, ὅθεν καὶ ὁ καταῤῥά-κτης. βλ. 'Ρείμ. λ. σφάραγος*). Запорóгъ, Запорóжы, *Σλαβόνων ἔθνος, ἀμέσως μετὰ τὺς καταῤῥάκτας τῦ Βορυσθένυς περὶ τὸ Κίαιβον τὸ πάλαι κατῳκημένοι, οἷον παρα-καταῤῥάκτιοι* (*ὡς τὰ, παράλιοι, παρώρειοι, παραποτάμιοι, κτλ.*), *κατὰ λέξιν* (Запрáгъ, жы) *ζάφραγοι*, (*γ* = *ζ*, *ζάφραζοι*), *διὰ*=*ζὰ*, *ὡς διάφρακτοι, ἢ φραγμῖται· ὅτι δὲ καὶ ἡ πό-*

λις Πράγα ἐκ τῦ Прáгъ=Порóгъ, *σεσημείωται ἐν* Tripart. p. 200 (*οἷον φράγα, φραγή*).

Поросѧ̀, *Σλαβ.* Прасѧ̀ (*χοιρίδιον γαλαθηνὸν*) *πράξ, πρόξ, πόρκος* (*ἀρχαῖον Ἀττικὸν*), *ὅθεν λτ.* porcus (Varro), *ὑποκορ.* porcellus, *Φιννικ.* porsas, *Γλ.* porc, pourceau, *Γρμ.* Forg, *καὶ* Ferkel, *ᾧ συμπίπτει καὶ τὸ φάρξ· „φάρκες, νεοσσοὶ* (*Ἡσύχ. βλ. Ῥείμερ.*). *βλ. καὶ* Порозъ.

Порозъ (*ταῦρος, καὶ κάπρος βάτης, ἀνευνέχιςος*) *συγγεν. πόρκος, πρόκος, πρῶκος, πρῶξ* (*οἷον πόροξ, παρενθέσ. ο*), *πράξ. βλ. Ῥείμ. λ. πρόξ.*

*Поромъ, *καὶ* Паромъ, *Ῥωσσικ.* (*πορθμεῖον, σχεδία*) *πέραμα* (*ε καὶ α = ο*).

Порóхъ, *Σλαβ.* Прáхъ (*κόνις = φράγ-*) *καὶ Σαξ.* prach, *συγγεν.* Прáгъ (*βλ.* Порóгъ) *παρὰ τὸ ἀρχαῖον* Прáю (*βλ.* Прỳ), *ὅθεν καὶ* Прягỳ = *φράγω, φράγος = Ϝράγω, ῥάγω, ῥάγος, ῥάκος* (*ῥάχος, Ϝράχ*=Прáх)=*ῥῆγμα, κτλ. τὸ* Прáхъ *συμπίπτει καὶ τῷ λτ.* frax, -ces, *ἐκ τῦ* fraceo, frango=(*φράγγω*) *φράγω, φράγος* (Прáх) *αἰολικ., ἀντὶ θράγω,* (*θραύω*) *θράγος, θρακὶς=θρίω, τρίω, τρίβω* (*τρύω, τρύγω, τρύξ*). *Ἐκ τοῦ θράω, θρέω* (*τρέω, τέρω*, tero), *καὶ τὰ θρᾶνος, θρῆνυς, θρόνος, κτλ. ὡς τριβόμενα, καθὰ πάλιν καὶ ἡ φλιὰ ἐκ τῦ φλίω, φλίβω* (*θλίβω*)· *οὕτω καὶ τὸ* Прáгъ *συγγεν.* Прю̀.

*Портъ (λιμὴν) τὸ λτ. portus = πόρος (πόρτος), πορθ-μός. πρβλ. Γρμ. Furth· ἐκ τοῦ πάρω, πέρω, περῶ, πόρος = φάρω, φέρω, φορῶ, φόρος. τὸ δὲ portus ἐκ τȣ̃ πόρος μετὰ τȣ̃ τ· ὡς ἐκ τȣ̃ μόρος, mors, mortis· καὶ φόρος, fors, fortis.

Порты, πληθυντ. ἐκ τȣ̃ Портъ, Σλαβ. Прътъ, (πηνίον, Σ. πανίον, πῆνος, πάνος, λτ. pannus· καὶ 2, 'Ρωσσικ. ἱμάτιον,-τια) φόρτος, φόρτοι· ἐκ τȣ̃ φέρω, Берỳ, Перỳ = φορῶ = φόρημα, φόρεμα, φορέματα· ὅθεν Портки (βρακίον, ια, οἷον, κατὰ τὸν ὑποκορ. τύπον τῆς Σ., φορτάκι, φορεματάκι)· καὶ Портной, ὁ ῥάπτης, ὡς φορεμάτων ποιητὴς (ἐκ τȣ̃ Порт καὶ нóю, ньію, ὡς φορέματα νύων, νύσσων, κεντῶν = ῥάπτων). πρβλ. τὸ Κρτ. pert = πανίον λινȣ̃ν· καὶ Σρβ. Прштише, ὀθόνια λινᾶ, lintea.

Пóрхаю (πτερύσσομαι, πτερυγίζω, ἐπὶ νεοσσῶν· ὡς ἐκ τȣ̃ Пóрху, οἷον, Ϝόρχῳ, πόρχω, ʝπόρχω, σπόρχω) = πέρχω, λτ. pergo = σπέρχω, -χνω, Βομ. prchnu. (πάργω) σπάργω, σπαργάω (ἐκ τȣ̃, ὀρέγω, ὄρχω, -χομαι, μετὰ τοῦ διπλȣ̃ πνευματισμȣ̃ π, καὶ σ. βλ. 'Ρειμ. λ. σπάω).

Пóрчу (βλάπτω, φθείρω) πόρσω, ἀντὶ (πόρθω) πορθῶ, πέρθω, λτ. perdo (ὡς ἐκ τȣ̃ πράθω, αἰολ. πραίθω, τὸ λτ. praedo, ὅθεν praeda, ἐξ ὧν πάλιν συνήθως πραῖδα, καὶ πραῖζα, καὶ πραιδεύω. βλ. Прю.

Порю̀ (*διαλύω τὸ ῥαπτὸν*, *ἐξηλόω*, *συνήθ. ἐξηλόνω*· 2, *σχίζω*, *οἷον κοιλίαν ἰχθύος*, *κτλ. συνήθ. ξεκοιλιάζω*=*ἐκκοιλιάζω*, *ἐκκοιλίζω*). *φάρω* (*φόρω*) *φαρόω*, *φαρῶ* (=*σχίζω*, *χαράσσω*). *βλ.* Перу́нъ.

По́слѣ (*ἔπειτα*, *μετὰ*. По́с-лѣ) *ὄ-πισε(λυ)*=*ὄ-πισε(νυ)*, *ὄπισεν*, *ὀπίσω*=*ὄ-πισθε*, *λτ.* post. *βλ.* По́здо.

По́стъ (*νηςεία*)=*Γρμ.* Fasten, *'Αγγ.* fast, fasting, *κτλ.*—Пощу́ся, *Σλαβ.* Пости́тися· *καὶ* Пощу̀ (Постѝ, Пости́ти, *νηςεύω*), *καὶ Βενδ.* posten, *Φιλλανδ.* paasten, *κτλ.*=*ἀπαςέω*, *ἀπαςία* (*κατὰ τὸν* Junium). *ἢ* (Wachter) *ἐκ τοῦ Γοτθικ.* fasten=*κρατεῖν* (*ὡς καὶ τὸ ἐγκράτεια*)· *τὸ δὲ* fasten, *οἶμαι*,=*βαςᾷν* (*βαςάζειν*), *ὡς καὶ συνήθ. βαςῶ*, *καὶ κρατῶ μεταφορικ.*=*ἐγκρατεύομαι*· *οἷον* „ *βαςᾷ*, *ἢ κρατεῖ τὴν Τεσσαρακοςὴν* (*νηςεύει*, *ἢ τηρεῖ*, *φυλάττει*)· „ *βαςᾷ*, *ἢ κρατεῖ νὰ μεταλάβῃ*=*ἐγκρατεύεται*, *νηςεύει*. *ὥςε τὸ* По́стъ=*βαςὸν* (*ὡς ἐπὶ τῆς κυρίας σημασίας τὸ συγγενὲς* Мо́стъ, *ἐκ τοῦ* Вестѝ, Веду̀, *βέδω*, *βάδω*=*πάδω*, Паду̀, Па́сти=*βάζω*, *βαςὸς*, *βαςάω*), *βαςῶ*=Пощу̀· Пости́тися, *βαςᾶσθαι*· По́стъ, *βαςὴ* (*παςὴ*)=*βάςαξις*, *βαςαγή*, (*α*=*ο*, *β*=*π*).

Пото́пъ, *βλ.* Топлю̀.

По́трохъ (*ἔντερον*) *ἐκ*=*βόθρος* (*διὰ τὸ βαθὺ ὂν ἔσωθεν*, *καὶ κοῖλον*, *ὡς καὶ τὸ*, *κοιλία*, *καὶ ἔντερον*, *ἔντος*, *κτλ.*), *ἀλλὰ σύνθετον*,

По-прóхъ = τρώγ-λη (τρύπα)· ἐκ τῦ Трỳ, Трыю. βλ. καὶ Требýха.

Пóтъ (ἱδρῶς). Потѣю (ἱδρόω, ἰδίω) πότος, ποτέω, (ποτίω) ποτίζω· ἐκ τοῦ Поѝ = πόω, ποτάω, ποταμὸς, κτλ. ὡς ἐκ τῆς ὑγρότητος τῦ ἱδρῶτος· καθὰ καὶ ἐκ τῦ Λακων. ὕδωρ, ὕδορ =ὕδος, ὕδας (ὕδα, водà), τὸ ἴδορ, ἴδος, ἰδρὸς, ἱδρώς=ϳὕδϑρ, λτ. sudor· ὅθεν ἰδίω, ἰδρόω (υ = ι, αἰολικ.)· καὶ τὸ Γρμ. Schweiss, schwitzen, ἐκ τῦ Wasser, Water (Ϝάδορ = ὕδωρ, βέδυ), ὅθεν καὶ Schwaddern, Schwette, κτλ.

Почію (ἀναπαύομαι, καταπαύω, κεῖμαι. ἐκ τῆς По, καὶ τῦ ἀπηρχαιομένϑ чію, ὡς ἐκ θέματος чи, Δοβρόβ. σελ. 104) = κείω, κέκοια, κοίω, (ἐπι-κείω). βλ. Покóй.

Пóчка (νεφρὸς. 2, ὄζος, ὀφθαλμὸς φυτῦ) φύσκα, φύσκη (φ = π, καὶ υ = ο, οἷον πόσκα). παρὰ τὸ φύω, φύζω, διὰ τὸ ὀγκῶδες. βλ. Пýчу.

Поѝ (ποτίζω) πόω (ἀρχαῖον· ὅθεν πέπωκα, καὶ πῶ = πῶθι, πόθι = πῖθι, πίε, ἐκ τῦ πῖμι, πίω· ἀφ' οὗ καὶ πίζω=ποτίζω), λτ. poto.—Пьѝ, καὶ Піѝ, πίω (πίνω), Καρν. pijëm (οἷον πίημι =πῖμι), Βομ, pjm, pigu, Πολ. piję, pijam, κτλ. Σνσκρ. peju, Γαλ. boie, λτ. bibo, ἐκ τῦ πίϜω. ὡς καὶ Пи́во = πῖϜος (ποτὸν), καὶ ἡ συνήθ. πίβα (ζύθος). Питіè, 'Ρωσ. Питьè, λτ. potio, πότις, πίτις (τ = σ), ἀντὶ πόσις, καὶ ποτής, ἡ. Пья́ный, Пья́нъ (μέθυσος) πιανὸς (ὅθεν

τὸ κύριον ὄνομα 'Απιανός), συνήθ. πιωμένος. καὶ Пьянѣю (μεθύω). Піющій; πότης (ὡς πεῖσος, πίσος)· καὶ 'Ρωσ. Δαλματ. Βοεμ. Потóкъ (ποταμὸς, καὶ ῥύαξ) οἷον ποτὸς (ὡς, πότος, ὅθεν λτ. poto). ἐκ δὲ τοῦ πότος, ποτὸς (ποτάω), καὶ τὸ ποταμός. Пропиваю (καταδαπανῶ), ὡς τὰ, προπίνω, καταπίνω. Запóй, ζάποσις = διάποσις (μέθη διαρκὴς, οὐ μόνον ὅλην νύκτα, ἢ ὅλην ἡμέραν, οὐδὲ νυχθήμερον ὅλον μόνον, ἀλλ' ἑβδομάδα νυχθημέρων ὅλην πολλάκις πίνοντος; καὶ κραιπαλῶντος τοῦ ἅπαξ μεμεθυκότος).

Пою̀ (ᾄδω, ψάλλω, ὑμνῶ. πόω)=φόω, φώω, βόω, βοῶ, βάω, φάω, φάσκω [ἐκ τοῦ ἄω, Ϝάω, Ϝόω· ὅθεν καὶ (ὕω) ὕδω, ὡς (ἀέδω) ἀείδω (ἀΐδω), ᾄδω, κτλ.]. Ἕτερον δὲ τὸ πόω, ὅθεν ποιῶ. (βλ. 'Ρείμ. λ. πάω, ποιῶ).

Прà βλ. Прò.

Прáвый, Прáвъ (εὐθὺς, ὀρθὸς, δεξιὸς, ἀληθὴς· καὶ δίκαιος, ἀθῷος) πράϜιος, πράϊος, πρᾶϜος = πρώϊος, πρῶϜος (ὅθεν ἴσως καὶ τὸ μ. λτ. bravus, 'Ιτ. brauo, Γλ. brave, ταῦτα δὲ κατά τινας = λτ. probus, probo, κτλ.). 'Εκ τοῦ πέρω (Перу̀), πέρος, πέραν, πρὴν, τὸ πράϊος (ὅθεν πρᾶτος), καὶ πρὸ, πρώϊος (ὅθεν πρῶτος), κυρίως ὁ προέχων ἐπ' εὐθείας (ὅθεν εὐθὺς, καὶ ἑπομένως ὁ δεξιός· τὰ γὰρ δεξιὰ, εὐθέα τε καὶ ὀρθὰ καὶ αἴσια ἀνέκαθεν ἐνομίζοντο. οὕτω καὶ τὸ Γρμ. recht (λτ. rectus ἐκ τοῦ

ἔρω, ὄρω, ὀρέγω, ὀρεκτὸς, Γρμ. aus-gereckt, ὄρθιος)=ὀρθὸς, εὐθὺς, καὶ δεξιὸς, καὶ ἀληθὴς (ὅθεν gerecht, κτλ.). Ἐκ τοῦ πέρω καὶ ἡ πρὸς (πέρος, πέραν), ὅθεν καὶ τὸ πρεῦς (πραῦς), παρ' ὅ (πρεύω) πρέπω, καὶ πράπω, πρέπον, πρόπος· οὕτω καὶ Правда (ἀλήθεια, δικαιοσύνη, δικαίωμα, κώδηξ πολιτικοῦ δικαιώματος)=(πράπτα) πρεπτὴ, πρεπτὸν, πράπον, τὸ πρέπον = προέχον, εὐθὺ (ὡς καὶ πρῆον, πρᾶϜον = ἐξέχον). πρβλ. καὶ βράβα, βράβη, βράβης, βραβεὺς, (συγγεν. πράπω, πραύω, πρεύω, ὅθεν καὶ πρέσβυς = πρῶτος, προέχων), βραβεύω (βράβω, Праву) Правлю (εὐθύνω, διοικῶ.), κτλ. βλ. Ῥειμ. λ. πρὶν, καὶ πρέπω, καὶ πρέσβυς. βλ. καὶ Первый, Прямый, Пропивъ, καὶ Прѣ, κτλ. [τὸ δὲ λτ. verus (ἀληθὴς) δοκεῖ μοι παρὰ τὸν ὑπαρκτικὸν τοῦ sum μέλλοντα ero (= ἔσω, ἔσομαι, σ=ρ, δωρικ.), Ϝero, ἐσχηματίσθαι, κατὰ τὸ ἐτεὸς, ἐτὸς, ἐτὺς ἐκ τοῦ ἔω=εἰμὶ, ὅθεν καὶ τὸ ἐὸς, ἐὺς (βλ. Ῥειμ.) = ἐὼν, ἔνς, εἷς (ὢν), θηλ· ἔσσα, δωρικ. οὕτω καὶ τὸ Γρμ. wahr (ἀληθὴς) ἐκ τοῦ war (ἀορίστου bin, ἀρχ. bim=Ϝειμὶ) οἷον Ϝᾶρ, ἀντὶ (ἆς) ἦς, δωρικ· = ἦν. ὡς καὶ τὸ Wesen = Ϝεσία, ἐσσία αἰολ. ἡ οὐσία· ἔςι δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἔσω, ἔσις=ἐσία. ὅθεν ἂν εἴη, καὶ ἐσὸς, Ϝεσὸς, Ϝerus, ἐσσὸς, ἔσσιος. Ἀλλὰ καὶ τὸ Σλαβ. Истина = ἐ(σ)τανὴ, ἐτανὴ, ἐτανὸς (=ἐτεὸς,

ἐτὸς), *παρὰ τὸ* Éсть, *ἀντὶ* Éстина. *ὡς τὸ τῶν Ἠλείων, ἴττεον* (*ἀντὶ ἔσσιον*) = *ὁσία* (*Ἡσύχ.*), *ἔςι δὲ καὶ τὸ ε* (*ἐν τῷ ἐςὶ*) *κατὰ τὴν ἀρχαίαν προφορὰν* = *ει* = *ι* = и. *Τοῦτο νῦν μοι δοκεῖ πιθανώτερον τὸ ἔτυμον τῦ* И́стина, *ὁ παρὰ τὸ* И́стый. *βλ.* И́стый, *καὶ* Éсть, Éй, Ни́.

Пра́здный, Пра́зденъ [*ἀργὸς* = *κενὸς, ἐπὶ τόπου.* 2, *ἀργίας καιρὸς, σχολή· ἐπὶ χρόνυ.* 3, *ἀργὸς, ἀεργός· ἐπὶ ἀνθρώπου· ὡς τὸ λτ.* vacuus, *κενὸς*, vacuo, vacare = *κενὸν εἶναι, καὶ σχολάζειν· καὶ τὸ τοῦ μέσυ ἑλληνισμοῦ, σχολάζω, καὶ* "*σχολάζων τόπος* (*Πλέταρχ.*)' *καὶ τὸ συνήθ. εὔκαιρος καὶ ἄδειος, ὅ, τε κενὸς, καὶ ὁ σχολάζων, ἀργῶν*]. Пра́здникъ (*ἀργία* = *ἑορτή*), *ὡς ἀπὸ θέματος* Празд— = *πραστὸς, ἀντὶ περαςὸς* (*ὡς πρασιὰ* = *περασιά*), *περατὸς, περάσιμος· ἐκ τῦ πέρω, περάω*, Перу̀ (Пра́ю), *περάζω* (*περάσω, ὅθεν καὶ τὰ πράσσω, πρήσσω*), *πράσδω* (Празд-), *κυρίως ὁ περάσιμος καὶ πόρον ἔχων, ὅθεν κενὸς* = *πορώδης* = Поро́жній (*κενὸς*), *κτλ. βλ.* Прè, Пре́дъ. [*ἴσως δὲ καὶ τὸ λτ.* (feria) feriæ (*ἀργία, ἑορτή*) = *πέρα, πορεία, πέρω, περάω, πειράω*, ferio, *πορέω. καὶ τὸ Σλαβ.* Пи́ръ (*δοχή, συμπόσιον*) = feria. Пиру́ю (*εὐωχῦμαι*) = ferior].

Прапрадѣ́да (*προπροτέττας*) = *πρόπαππος. βλ.* Прò, *καὶ* Дѣ́дъ.

*Пра́поръ (*σημαία λεγεῶνος*) *τὸ Βυζαντ. φλάμ-*

μυλον, Σ. φλάμπυρον (μ = π), φράμπυρον (φράπυρον· φ = π, πράπυρον), ἐκ τῦ λτ. flammulum, flammeum vexillum (φλογοειδὴς σημαία), διὰ τὸ ἐπίμηκες τοῦ σχήματος ἐν εἴδει φλογός. flamme τῦτο καὶ οἱ Γάλλοι καλῦσι. βλ. Пла́мя. Σημείωσ. καὶ ρ = λ.

Прася̀, βλ. Порося̀.

Пра́гъ, βλ. Поро́гъ.

Пра́хъ, βλ. Поро́хъ.

Пра́ща (σφενδόνη) οὐκ, οἶμαι, οἷον φράσκα, φράσκις, ἐκ μεταθ. = φράξις = Ϝράξις, ὡς ἐκ τῦ Пра́ю (βλ. Прещу̀, Прягу̀), ἀλλὰ μᾶλλον συγγεν. φάρω, πάρω (σχίζω), Порю̀. οὕτως ἐκ τοῦ σφένδω, λτ. fendo(= findo, fido), funda, σφενδόνη, Κρτ. precha, Κρν. prezha (Преча), Πολ. proca, Βοεμ. prak, καὶ praskati, prasstiti (παίειν) = φάρκω (φράκω), φάρξω, φαρκὶς, φάρξις (φράξις, φράσκις, = σχίσις). βλ. Проща́ю, καὶ Бразда̀.

Пра́щуръ (πρόπαππος) πράσγουρ, πράσγυρ, αἰολικ. = πρέσβυς (β = γ) πρέσγυς, λτ. preiscus, priscus. εὑρίσκεται καὶ σπέργυς, καὶ πέργυς (Ἡσύχ.). βλ. Пра́вый, καὶ Пе́рвый.

Пра́ю, ἄχρηςον, ὅθεν Попира́ю (πατῶ, ἐπιπατῶ), ἡ μετοχὴ По-пра́въ (πατήσας· ὡς ἐκ τῦ Попра́ю). βλ. τὸ θέμα Пру̀, Прю̀.

Прѐ, Ῥωσσ. Перѐ, πρὸς, περὶ (καὶ = ὑπὲρ, ἐν συνθέσ. ὡς τὸ περὶ) ἐκ τοῦ πέρος, πέρα, πέραν, λτ. per, præ, Γρμ. ver, καὶ περρὶ =

περὶ, αἰολικ. οἷον, περρέχειν = περιέχειν = ὑπερέχειν, (ὡς πέρραν = πέραν)· ὅθεν περὶ, Прè, Перè. (τὸ θέμα πέρω, περῶ, Перỳ. βλ. Пáра, Парю, καὶ Прѝ).

Прéдъ, Ῥωσσ. Перéдъ (πρὸς, πρὸ) προτὶ, = πρὸς, πρὸ=πέρος, πέρις, πέραν, πρὴν, Γρμ. firn=fern (=fer, feren), καὶ Перéдъ (ἔνδον, πέραν) περαίτερος, -ραίτερον, περαιτέρω, καὶ πρόσω, πόρρω, πορρωτέρω, λτ. porro, (καὶ Γρμ. vor=πρὸ, vorn, fur, fort, κτλ.). Прéжъ, Прéжде (πρότερον)=πρόσθε, καὶ (πρῷζον) πρώϊζον, πρῴην. βλ. τὸ συγγενὲς Прè.

Прéзъ, Σρβ. Прѣзъ(παρὰ)παρέξ. Κρν.Брез(πλὴν).

Прекíй (ἐναντίος). Перéчу (ἀνθίςαμαι, ἐναντιῦμαι) πρόκος, -κὸς, προΐκος (προῖκος), πρὸξ, προΐζω. (ἐκ τῆς πρὸς, πρὸ, πέρω, Прè· ὡς ἐκ τῆς ἀντὶ, ἀντίος)· „πρόκος, πρόκοος, προῖκος· καὶ βρόκος, καὶ βροῖκος = πονηρὸς (Ἡσύχ.). βλ. Ῥείμ. λ. πρὸξ.

Прещỳ (ἐπιτιμῶ, ἀπειλῶ. ἀπαρέμ. Прещúти, ὡς ἐκ τῦ Прещỳ) βρήττω, -σσω, βράσσω, βράζω, βράγω, βράχω = βρέμομαι, ἐμβριμάομαι. ἢ, φράζω, φράδω (α = e)· ὡς ἐκ τῦ λέγω, λέγχω, ἐλέγχω. [καὶ τὸ φράζω = = ῥάζω, Ϝράζω (ὅθεν βράζω), ῥάγω, ῥήσσω, Γρμ. brechen (βρέγειν, ἀντὶ φρέγειν, φράγειν =ῥάγειν), ῥηγνύναι· καὶ sprechen (φράγειν) φράζειν=ῥάζειν ” ῥήσσειν=φθόγγον, φωνὴν, rumpere vocem]. βλ. καὶ Рещỳ.

* *

Прѝ (παρὰ, πλησίον, ἐμπρὸς) παραὶ (ὡς ἐκ τῦ πάρω = πέρω, βλ. Прѐ, καὶ Пápa), συγκοπῇ (πραὶ), λτ. præ, καὶ πέρις, πέρι, πρὶ, (πέριν· ὅθεν πρὶν, πρί(ν), λτ. pris, pri, pridem), Γλ. près, auprès, κτλ. ἐκ τῆς πρὸ, πρὸς, πρόπυ (ὡς περί πυ), καὶ τὸ λτ. prope, ὅθεν καὶ (propiter) propter. βλ. Прéдъ, Пéрвый.

Прѝсный (1, ἀΐδιος, καὶ Прѝсно, ἀεὶ) πρύσι(ν)ος [περύσιος. ἐκ τῦ πέρυς, πέρος, πέρας, περῶ (βλ. Прѐ, Прѝ, κτλ.), ὅθεν διαπρύσιος = διαπερῶν, διάτορος, διόλου ἰὼν = διηνεκής. Ἐκ τῦ πέρυς καὶ τὸ πέρυσιν ἐπὶ τῦ παρῳχημένυ ἤδη χρόνυ, ὅθεν ἐσχηματίσθη καὶ τὸ περυσινὸς, περσυνὸς, κατὰ τὸ Прѝсный. ἀλλὰ τῦτο μὲν θεωρεῖ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω ἰῦσαν καὶ πόῤῥω τεινυσαν τῦ χρόνου γραμμὴν, ὡς ἀπέραντον· τὸ δὲ πέρυσιν ἐμφαίνει τὸ πρὶν, τὸ κατόπιν καὶ ὀπίσω λελειμμένον, καὶ πεπερασμένον ἤδη τῦ χρόνυ μόριον. οὕτω καὶ τὸ πρότερον σημαίνει τό, τε πρὶν, καὶ τὸ προτέρω = προσωτέρω· καὶ τὸ πρόσθεν, εἰς τὸ πρόσθεν (ἔμπροσθεν) = πρόσω, καὶ οἱ πρόσθεν (οἱ πρότεροι, οἱ ὄπισθεν). πῤβλ. λτ. ante = ἄντα, καὶ abante, ὅθεν Γλ. avant, καὶ en avant, Ἰτ. avanti, κτλ.] 2, γνήσιος, καὶ Прѝснѣе, γνησίως (καὶ τῦτο ἐκ τῦ πρύσιος = διαρκὴς, διαρκὲς δὲ τὸ γνήσιον).

Прѝтча (παραβολὴ, παροιμία). ἐκ τῦ При-

шкнѹ̀ = παρα - δεικνύω, οἷον ἐκ τοῦ шкнѹ̀ = шику, δείκω. [ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ, τίξον, δεῖξον· ἴσως ἐκ τοῦ κατά τινα διάλεκτον τείκω = δείκω, δ = τ, ὡς, πελιτνὸς, πελιδνὸς· οἶτνον, οἶδνον· πίδναμαι, πίτναμαι· πεδνηλισσὸς, πετνηλισσὸς· ἔδνος (ἐδανὸς), ἔτνος, κτλ. βλ· Пáду]. ὅςε Прíшча=παράδειξις, παράδειγμα. βλ. καὶ Твѹ̀.

Прò = πρὸ, καὶ = περὶ, ἐν συνθέσει. Ἐκ τῆς Прò, καὶ τὸ Прà, ἐν συνθέσει· οἷον, Прамáтерь, προμήτωρ. Прáдѣдъ, Прапрадѣ́да, κτλ. (ὡς ἐκ τοῦ πέρος, συγκοπ. πρὸς, πρὸ, λτ. pro· οὕτως ἐκ τοῦ πέρα, Прà, καὶ πέραι, λτ. prae, κτλ.). βλ. Прè.

Прóкъ (ὑπόλοιπον. ὅθεν κέρδος). Прóчу (συντηρῶ, διατηρῶ, ἀποτίθημι)=πρόσσος, πρὸξ, πρόσω, πόῤῥω τίθεσθαι = ἀποθησαυρίζειν. βλ. τὸ συγγεν. Прóчій, Прó.

Простый, Прóстъ (ἁπλοῦς, ἀπόνηρος, ἰδιώτης, εὐήθης, ἀκαλλὴς, κοινὸς, ὁ προςυχὼν, συνήθ. πρόςυχος). Простотà (ἁπλότης). Прóсто (ἁπλῶς)=πρόσθιος, πρόσθος, πρόσθε(πρόσω= εὐθὲς, ἐπ' εὐθείας· ἀντιδιεςαλμένως πρὸς τὸ ςρεβλὸς, διεςραμμένος. ὡς τὸ ἁπλόη πρὸς τὸ διπλόη). Прóсти = ὀρθοὶ, - θὴ (Ἐκκλ.) βλ. Прè, Прò.

Протúвъ (πρὸς, κατὰ, ἐναντίον, ἀντικρὺ). Протúвный, Протúвенъ (ἐναντίος, ἀντίος, ἀντίβιος) προτί. ὅθεν καὶ οἷον, προτίϝιος.

[ἐκ τῆς πρὸ, ὅθεν καὶ πρωῒ, πρώϊος (πρῶτος), πρότερος, προτέρω. οὕτω καὶ ἐκ τῆς πρὸς (πρόσος, πρόσσος), πρὸξ, πρόσω, πρόσοθε, πρόσθε, πρόσθιος, κτλ. Ὡσαύτως ἐσχηματίσαι καὶ τὰ, ἐκ τῆς παρὰ, πάρος, πάροιθε· καὶ ἐκ τῆς περὶ, πέρις, πέριξ (περιξὸς), περισσός· καὶ ἐκ τῆς ὑπὲρ, ὕπερος, λτ. superus, ὑπερώϊος, ὑπερῷος· ἐκ δὲ τὸ superus τὸ superbus = superϜus, ϜὕπερϜος ἢ τὸτο = Ϝυβερὸς, ὕβος, ὅθεν (ὕβερις), ὕβρις, κτλ.]. βλ. Прéдкій, Прéдъ.

Прóчій, чая, чее (λοιπὸς, πὴ, πὸν) πρόσος πρόσοθε, πρόσθε, πρόσθιος (ὁ ὄπισθεν = ὑπόλοιπος). ἐκ τῆς πρὸς, πρόσος, τὸ εὔχρηστον ἐπίῤῥημ. πρόσω (καὶ μεταθ. πόρσω, πόῤῥω) = Прóчъ (μακρὰν) = πρὸξ (βλ. Ῥείμ. λ. πρόσω). συγγενὲς Прóкъ, Прò. βλ. καὶ Прúсный. τὸ δὲ λτ. caetera = καὶ ἕτερα, κ' ἕτερα (χ' ἕτερα).

Прошу̀ (δέομαι, αἰτῶ) πρόσσω, πρόζω, πρώζω = προΐζω (ἐκ τῆς πρὸς, πρὸ, προῒ), προΐσσω, πρόζω, ὅθεν προῒξ, πρὸξ, πρόκος = πτωχὸς, λτ. procus, καὶ proco, -cor, καὶ preco, -cor, (βλ. Ῥείμ. λ. πρόξ)· Σερβ. Просим, Περσ. porsiden, Σνσκρτ. prashtum.

Прощáю (ἀφίημι, συγχωρῶ. ὅθεν Простѝ, πληθ. Простúте· καὶ Прощáй, Прощáйте, = ἄφες, ἄφετε, συγχώρησον, ἀπόλυσον, -σατε· καὶ ἐπὶ ἀναχωρήσεως = ὑγίαινε, λτ. vale, ὡς, Γλ. adieu, Γρμ. lebe wohl), ὡς ἐκ τῆ Про-

щу̀=λτ. parco (φάρω, πέφαρκα· ὡς καὶ δρέω, δράω, δράκω, δέρκω), φάρκω, πάρκω (μεταθ. πράκω, μέλ. πάρξω, πράξω, πράσκω, Прощу̀, α=ό· ἀπάρμφ. Простúти, στ=σκ, βλ. Остръ),=φάρω, Порю̀, πάρω (=σχίζω, ῥήσσω, κόπτω). τὸ λτ. parco, =φείδομαι, φείδω, καὶ τῦτο=φίδω, φί(ν)δω, λτ. findo, fido (φίζω = φάζω, σφάζω, σπάζω, σπάω, ἐκ τῦ φάω=πάω, ὅθεν καὶ τὰ, πάρω, φάρω. βλ. καὶ Щажду̀). Οἱ ἀπολύοντες φείδονται δι' οἶκτον, καὶ οἷον φείδυσι (ῥήσσυσι) τῶν λυομένων τὺς δεσμούς. [ὅθεν καὶ τὸ φείδεσθαι ἐπὶ φειδωλῶν, οἵ γε κωμῳδῦνταί τά τε ἄλλα, καὶ ὡς κυμινοπρίςαι (πρίζυσι καὶ τὸν κύμινον), ἀκριβολογύμενοι περὶ τὰς δαπάνας ἀνελευθέρως]. Πρὸς τὸ πάρω, φάρω ἀνήκει καὶ τὸ Γρμ. sparen.

Пру̀ (λακτίζω, θλίβω, σφίγγω, ἀπῥμφ. Пра́ти ὡς ἐκ τῦ Пра́ю· καὶ Перу̀, Пере́ть) πρέω (ὅθεν τὸ λτ. premo· ὡς ἐκ τῦ τρέω, τρέμω, tremo. ἐκ τῦ, πρέω, πράω, καὶ τὰ πράθω, πρήθω, πρέθω, πέρθω). συγγεν. πρίω (Брію, Брѣю. βλ. παρακατιών), ὀνοματοποιΐα ἤχυ θλιβομένων σωμάτων (βλ. 'Ρειμ. λ. πρέω)· ὅθεν По-пру̀, По-пира́ю, Попра́ть (ἐπιπατῶ, καταπατῶ, πατῶ)· τὸ δὲ Пира́ю. ὡς ἐκ τῦ Пра́ю, πράω, πρέω, μεταθ. πέρω, Перу̀, ὅθεν συνεκόπη, ἢ συνῃρέθη τὸ Пру̀ (πρῶ). ὡς δὲ τὸ πρέω (πρίω) συμπίπτει μετὰ τῦ πέρω,

οὕτω καὶ τὸ Прỳ *πρὸς τὸ ἄῤῥητον* Праю, *περάω*, Перỳ (*βλ.* Праждный). Праю *δὲ καὶ τὸ θέμα τῦ* Прягỳ, *φράγω* (*φράϜω*, *φράω*), *ὡς καὶ τὸ* Прýг (Су-прýгъ) *φαίνεται οἷον ἐκ τῦ* (Прỳ) Прýгу, *ἀντὶ* Прягỳ (*βλ.* Прýдъ). *ὥςε τὰ* От-о-прỳ, *καὶ* (Пираю) От-пираю (*ἀνοίγω*), За-пираю (*κλείω*) *ἐκ τῦ* Прỳ, *συμπίπτουσι καὶ μετὰ τῶν* (*ἐκφράϜω*) *ἐκφράγω*, *ἐκφράσσω*, *δια(ζα)φράσσω*, *κτλ.* *ἐκ τῦ* Праю *φαίη τις καὶ τὸ* Пápa, *δοκεῖ δὲ μᾶλλον ἐκ τῦ* Перỳ (*βλ.* Перýнъ, Прè, Пápa). *Τοῦ* Праю (Прагỳ = *φράγω*) *παράγωγον δοκεῖ μοι καὶ τὸ* Прáгъ (*βλ.* Порóгъ. *πρβλ. καὶ* Прáхъ). *Τοῦ δὲ* Прỳ *συγγεν· τὸ* Прю, Прюся, (*ἐρίζω*, *μάχομαι*), *ἀπαρέμφ.* Прѣтися, *ὡς ἐκ τῦ* Прѣю, *πρέω* = *πρίω*, *πρίομαι*. *ὅθεν* Прѣ (*ἔρις*), *οἷον πρία* = *πρίσις*.

Прýгъ (Прýги, Прýжи, *πληθυντ. καὶ* Прýжіе *ἀθροιςικῶς*, *ἀκρὶς*, *ἀκρίδες*) *βρῦχος*, *καὶ βρῦκος* (*βρῦγ-ος*), *καὶ βρόκος* (*Ἡσύχ.*), *βροῦχοι*. *ἢ συγγ.* Прыгаю· *ὡς τὸ Γλ.* sauterelle (*ἀκρὶς*) *ἐκ τῦ* sauter=salto, salio,=*Ϝάλλω*, *ἅλω*, (*ἅλλομαι*) *ἀλτήρ*, *ἀλτικός*.

Прýдъ (*σύρτις*. 2, *λίμνη κατασκευαςὴ*). Прýдный (*τραχὺς*, *ἐπὶ σύρτεων θαλάσσης*, *ἢ ποταμῦ*). Пружỳ (*συνάγω τὸ ὕδωρ διακόπτων τὸν ῥῦν*) *οἷον*, *φρύζω*, *Ϝρύζω*, *ἀντὶ φράζω*, *φράσσω*, *Ϝράζω*, *Ϝράσσω*, = *ῥάζω*, *ῥάσσω*, *ῥήσσω*· *ὅθεν ῥάχος*, *ῥῆχος*, Σ. *ῥηχὸς*, *ῥηχὰ* (*νερὰ*),

καὶ Ϝράχος, βράχος, βράγος = σύρτις, ἕλος (*Ἡσύχ.*). *τὸ δὲ* Пружу̀ (*τὸ ζ = δ*, Пруду̀), Пру́д(*οἷον βρύδος,-δη*), *ὡς τὸ φράζω = φράδω, φράδη, κτλ. βλ. καὶ* Пря́жу. *ἔςι δὲ τῦ* Пру́д *ἀρχικώτατον θέμα τὸ* Пру̀. *ὡς καὶ τὸ* Супру́гъ (Пру́г) *ἐκ τῦ αὐτῦ* Пру̀ (Пра́ю), *ὅθεν* Прягу̀. *γ καὶ δ συγγενῆ τῦ ζ. ἕτερον δὲ τὸ Σλαβ.* Бру́дъ (*λῦμα*) = *φορυτός, ἐκ τῦ* Бреду̀, *πρήθω* (*περάθω*), *περάω, πέρω = φέρω, ὅθεν καὶ φόρω, φορύω, καὶ ἐκ συγκοπῆς φρέω,* (*οὕτω καὶ* Бру́дъ *ἀντὶ* Беру́дъ, *φερυτὸς. βλ.* Бреду̀, Беру̀, Бере́мя).

Прыгаю (*πηδάω, σκιρτῶ ὡς ἐκ τῦ* Пры́гу) *βρύγω* (*βρύκω*), *βρύττω, Γρμ.* springen, Sprung. „*βρυάκτης, σκιρτητής.* (*ἐκ τῦ βρύω, βρύκω, βρύττω, β = Ϝ, ῥύω, ῥύγω, ἀντὶ Ϝρήγω, Ϝράγω, ῥάζω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, βράσσω*). *συγγεν.* Брыка́ю.

Прыщу, Прыскаю, (*ἀναβρύω, ἐπὶ ὕδατος.* 2, *ἐνεργητ. φλύζω, βλύζω, πιτύζω, ψεκάζω ὑγρὸν*) *βρύζω = βλύζω. ἢ πρήζω = πρήσσω, πρήθω* (*ὡς* „ *ἀνὰ ςόμα πρῆσσεν αἷμα*), *Γρμ.* sprützen, *'Ιτ.* spruzzare, sprizzare, *κτλ.* (*ὀνοματοποιΐα*)· *συγγεν.* Брызжу.

Прыщъ (*φλυζάκιον, ψυδράκιον, ἐξάνθημα*) *οἷον πρὺξ, φρὺξ, φλὺξ* (*λ = ρ. ὡς, βρύω, βλύω· γλώσσαργος, -σσαλγος*) = *φλύζαξ, ὅθεν φλυζάκιον* (*ἐκ τῦ φλύζω = φλυκτὶς = φύσκη, καὶ φύσκα, σκ = στ, λτ.* pusta, pustula, *φυσκα-*

λὶς, συνήϑ. φȣσκαλίδα)· ἢ μᾶλλον συγγεν. Прыщу. ὡς ἐκ τȣ̃ πρήζω (πρήϑω), πρηδὼν, πρῆσμα. βλ. Прѣю.

Прѣ, Прѣдъ ἄλλαι γραφαὶ τȣ̀ Прѐ, Пре́дъ. ὡς καὶ Дрѣво, Дре́во· Цѣпь, Цепь· Чрезъ, Чрѣзъ· Чрѣпъ, Чрепъ, κτλ. (ѣ=е ἐν πολλαῖς λέξεσιν· ὅϑεν καὶ Вре́мя ἐκ τȣ̃ Врѣю, εὑρίσκεται δὲ καὶ Врѣме παρὰ Σέρβοις. βλ. Δοβρόβ. 15.)

Прѣю, (ἱδρόω ἐν λȣτρῷ. 2, παφλάζω. 3, ςάζω, ἐπὶ ςέγης διαῤῥεȣ́σης) βρέω, ἀντὶ βρύω (=Fρέω, Fρύω). ἐκ τȣ̃ ἀρχαίȣ βρέω=βρύω (=Fρέω) φαίνεται καὶ τὸ φρέαρ=Fρέαρ (ἀντὶ ῥέος), ὡς ἐκ τȣ̃ βρύω, βρύσις. εἰμή γε τὸ Прѣю = πρέω (πρωτότυπον τȣ̃ πρέϑω, πρήϑω, πρῆμι, πίμπρημι. βλ. Прỳ)· οὐμὴν=Врѣю (φρέω φέρω = ϑέρω). βλ. καὶ Прỳ.

Прю̀, βλ. Прỳ.

Прягỳ (συνδέω, ζευγνύω, συναρμόζω) φράγω=φράσσω· ὅϑεν Запряга́ю (ὑποζεύγνυμι τοὺς ἵππȣς). Сопряга́ю (συζεύγνυμι), καὶ Супру́гъ, ὁ, Супру́га, ἡ (σύζυγος, σύνευνος. οἷον σύμφραγος, σύμφρακτος), ὡς λτ. conjunx. κτλ. τὸ ϑέμα Пра́ю (βλ. Прỳ), φράω, φράFω, φράγω (ῥάω, ῥάγω). ὅϑεν καὶ τὸ Пра́гъ, (φράγ-ος, φραγή, -γμὸς). βλ. καὶ Бре́гъ, Бе́регъ. (φρέγω = φράγω. ὡς ϑέρω, ϑάρω, αἰολ. βλ. Пру́дъ).

Пря́даю (πηδῶ, ὡς ἐκ τȣ̃ Пря́ду, σ-πράδω)

σπάρδω (σπ = σκ) = σκάρδω, σκάρθω, σκιρτῶ (ὡς καὶ σκάρω, σκαίρω = σπαίρω, σπάρω, σπάρ(δ)ω, ἀποβολῇ τȣ̃ σ, καὶ μεταθ. πράδω) Пря́ду. οὕτω παρενθέσει τȣ̃ δ, καὶ μεταθέσει ἅμα, πέπλασαι καὶ τὸ βραδὺς ἐκ τȣ̃ βαρὺς = βαρδὺς, λτ. bardus = tardus, βραδύς. ἐκ δὲ τȣ̃ βαρδὺς τὸ Σ. φαρδὺς = πλατὺς, ὡς λαγγὸς = longus. βλ. Лу́гъ). Воспря́даю (σπέρχομαι, σπεύδω)· καὶ Воспряну̀ ὡς ἐκ τȣ̃ Пряну̀ (παρενθέσ. н ἀντὶ д, πράνω), σπάρνω, ὅθεν συνήθ. σπαρνῶ = σπάρω, σπαίρω.

Пряду̀ (νήθω), ἀπρ̀μφ. Пря́сти· Γοτθ. pradan = πράττω (ἐνεργῶ, ἐργάζομαι· ὡς, ἔργω, ἔρδω, Ϝέρδω, γέρδω, ἐξαιρέτως = ὑφαίνω. βλ. Бе́рдо). ἐκ τȣ̃ πράττω, πράξω, καὶ τὸ πράσκω (πιπράσκω). τὸ θέμα, πέρω, περάθω, κτλ. τὸ Βομ. pracugi = πράσσω (ἐργάζομαι). βλ. καὶ Пря́жа,

Пря́жу (τηγανίζω) συγγ. φρύσσω (φρύζω), φρύγω (υ = α = я· ὡς, αἰολ. βυθὸς = βάθος· σύρξ, σάρξ· καὶ τὸ συνήθ. ταβέλιον, ταβέλια, ἐκ τȣ̃ ταβάλα, ταβῆλα, τὰ (Ἡσύχ. λέξις περσική· ὅθεν καὶ τὸ Ἰσπαν, atabal, Γαλ. atabale,-les, κτλ.). ὥςε φρύγω (φρύζω) = Пря́жу (φράζω). καὶ ἄλλως δὲ φράζω, φράσσω, φρύσσω, φρύγω, φρίσσω, φρίγω, τύποι συγγενεῖς· ὅθεν τὸ λτ. frigo (φρίγω), Γλ. frire = φρύγω. (ἐκ τȣ̃ ῥάγω, ῥάσσω, βράσσω, βράζω, ῥίγω, ῥύγω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. φρίσσω, καὶ φρύγω). Пря́жмо, (κολλυρὶς, λάγανον,

Σ. λαλαγγίτα, τηγανίτα)=φρύγμα (φρύσμα), ὡς Σ. φρυγανία (ἄρτος φρυκτός).

Пря́жа, καὶ Пря́дь (νῆμα), ἐκ τοῦ Прядý, τοῦτο δ' ἴσως μᾶλλον=βράδω=Ϝράδω=κράδω=ῥάδω (ῥάζω), Ϝράδος (κράδος), ῥαδανὸς, ῥοδανὸς. Σ. ῥοδάνη, τὸ παρ' ἄλλοις τζικρίκι (κρίκος), ὄργανον ᾧ νήθουσι. βλ. Ῥείμ. λ. ῥάδιξ, ῥαδινός.

Прямы́й, Пря́мъ (εὐθύς). Пря́мо (ἐπ' εὐθείας, εὐθὺ)· Пря́мный (ὁ ἀπέναντι ἐπ' εὐθείας κείμενος) πράμος=πρόμος. (ἐκ τῆς πρὸ, πρὰν, ὅθεν καὶ πραμνὸς ἐκ τοῦ ἀχρήστου πράμος, ὡς καὶ ἐκ τοῦ πρόμος, προμνὸς, πρυμνός· καὶ ἐκ τῆς (πέρι) πρὶ, τὸ λτ. pri, primus (κυρίως ὁ προέχων, ὅθεν πρῶτος). βλ. Пра́вый.

Пря́чу (κρύπτω, ἀσφαλίζω· οἷον ἐκ τοῦ Пря́шу) φράττω, φράσσω=φράγω· καὶ Пря́сло, φράξις, φραγμοῦ μέρος. [ἐκ τοῦ φράγω, μεταθ. φάργω, φάργνυμι, τὸ φαρκτὸς, ὅθεν καὶ τὸ λτ. (farco) farcio, farctus]. συγγεν. Прягý.

Пшйца (Пшиц—, πτήξ, πτάω. ὡς ἐκ τοῦ πτώω, πτώξ), πτητὸν, πτηνὸν, πτηνὸς = Пшене́цъ, καὶ ὑποκορ. Пше́нчикъ, Пшйчищъ, πτηνάριον, πτηνίδιον. Καρν. тйца, ἀποβολ. τοῦ π· ὡς, πτίλλω, τίλλω· πτισάνη, ptisane, Γλ. tisane, κτλ.

Пýга (τὸ κάτω πλατὺ τοῦ ὠοῦ) πύγα, πυγή? (καθὰ καὶ Σ. τοῦτο τὸ μέρος τοῦ ὠοῦ λέγεται κῶλος, μεταφορικῶς, ὡς τὸ ἕδρα). ἴσως

συγγέν. Пýкъ· *ὡς καὶ τὸ πυγὴ συγγεν. πύκα, πυκνὸς, λακων. πυκός.*

Пугáю, Пужáю (*φοβίζω*) *φυγάω* (*φουζάω*) = *φύγω, λτ.* fugo, fugio, (*ὡς ἐκ τῦ* Пугỳ), = *φέγω* = *φέβω, φοβέω. ἐκ τῦ φέω, φέϜω· Ϝ=γ, καὶ β. βλ.* Бѣгỳ. [*ἔςι δ', οἶμαι, καὶ αὐτὸ τὸ ἄῤῥητον φέω αἰολικὸν,=θέω=δέω, δείω, δείδω, δεδίσσω,* (*καθὰ καὶ ἐκ τῦ τρέω, τὰ, τρέχω, τρέμω· καὶ δρέω, δρέμω, δράμω, δράω, δράσκω, διδράσκω· καὶ θρέω, κτλ*). *τὸ δὲ θέω καὶ* = *σέω, σύω, θύω, σεύω, σέβω* = *θεύω, φεύω, φέβω, φεύγω, φύγω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. σύω*]. Пýгало (*φόβητρον*) *οἷον φύγαλον, φυγαλέον· ὡς καὶ φυγαλέος, φυζαλέος, φυζηλὸς* = Пýганый, Пýжаный, (*δειλὸς*), *καὶ φυζακινός. Εἰ δὲ βύλει, παράβαλε τὸ θέμα πάω* (*ὅθεν καὶ παύω, φάβω,* paveo), *πέω, πύω· ὡς ἐκ τῶν ἤχων πα, πε, πυ. βλ. 'Ρείμ. λ. πάω*).

Пузы́рь (*κύςις ἡ ὑροδόχος.* 2, *ὕδατος πομφόλυξ.* 3, *φλάσκων*) *φοῦσιρ* (*ποῦσιρ*), *φύσιρ, δωρικ.* = (*φύσις*) *φύσιξ, φύσιγξ* (*φυσάω*) = *φύσκη, λτ.* vesica, *συνήθ. φοῦσκα* (*ἡ κύςις, καὶ ἡ πομφόλυξ. μεταφορικῶς δὲ καὶ ὁ φλάσκων, ὡς τὸ* (*πομφόλυξ*), *βομβόλυξ, βομβυλιὸς, βομβυλὶς, βομβύλη, κτλ. Καὶ τὸ φλάσκων δὲ ἐκ τῦ φλάζω, φλάω* (*λ.* flo, flare, *φυσῶ*), *φλασκίον, Γρμ.* Flasche, *κτλ. ὡς καὶ τὸ βομβύλη ἐκ τῦ βύω* (*βυβύω, βοβύω,*

βομβύω, βόμβος, βομβέω), ὅθεν καὶ βύζω, βυλλὸς, βυλλάω, λτ. bullio (ὀνοματοπ. ἐκ τῶν ἤχων βυ, βου, πυ, κτλ.). βλ. Пучу, Пупырь.

Пузо (κοιλία. 'Ρωσσ. κοινὸν) βύζα (βύζος), ὅθεν Σ. βυζὸ (μπυζὸ) = κόλπος (βαρβαρικώτερ. τζέπη). ἢ συγκ. Пучу.

Пукаю (ῥήγνυμαι μετὰ κρότυ, λακέω) ὀνοματοποιΐα ἐκ τῦ Пук = πυκ, βυκ, βουκ, βουκῶς, βυκάω, βύκω (βύω).

Пукъ (δέμα, φάκελλος), Γρμ. Packe, 'Ιτ. paquetto, Γαλ. paquet = φακὸς, φαικὸς (ὅθεν φάκελλος, φαίκελος), λτ. fax, fascis, fasciculus. ἢ λτ. pagus = παγὸς, παγὸν, πακτὸν (ἐκ τῦ πάγω, καὶ πύγω, πὺξ, πυκὸς, πυκνὸς, πυκὸς, Пукъ).

Пуло (ἀρχαῖον νόμισμα = λεπτὸν) συνήθ. φόλλα, φολλίον (φυλλα, φυλλίον, ὅθεν καὶ τὸ Τυρκ. pul)· ἐκ τῦ φολλὶς = λεπὶς (ὡς τὸ λεπτόν). τὸ δὲ λτ. follis, = δωρικ. φόλλις, φόλλιξ = θόλλιξ, ο = υ, = θύλλιξ, θύλαξ, θύλακος (ὡς καὶ συνήθ. φύλακας, καὶ χαρτοφύλακας, τὸ χαρτοφόρον θυλάκιον). τὸ δὴ φόλλις, follis = βαλάντιον, σακκύλλιον (ὡς καὶ θυλὴ = πήρα. „πτωχῶν θυλαὶ ἀεὶ κεναί. παροιμ. = πτωχῦ πήρα ὐ πίμπλαται. Καλλίμαχ.)· ὅθεν τὸ follis, καὶ ἐπὶ διωρισμένης χρημάτων ποσότητος· οἷον, decem folles (τυτές. pecuniæ) = δέκα σακκύλια, καὶ σακκῦλαι (καὶ πυγγία), ὡς λέγομεν συνήθως, ἐπὶ

διωρισμένης ποσότητος (πεντακοσίων γροσίων), ,, *δέκα σακκέλας γρόσια. οὕτω καὶ τὸ τερκικὸν* kissè. *Τὴν δὲ φόλλαν, πρῶτον, φασὶν, ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου εἰσαχθῆναι ὡς νόμισμα ἰσοδύναμον πρὸς τὸ Ῥωμαϊκὸν* sertorium (Gronov. de pecun. veter.). *βλ. καὶ Ῥείμ. λ. φολλὶς.*

Пýля, *πάλλα, λτ.* balla, *Γλ.* balle, *κτλ. υ=α. βλ.* Пря́жу, *καὶ* Пýть.

Пуля́рка, *βλ.* Поля́рка.

Пýпъ (*ὀμφαλὸς*) *πρωτότυπον* (*οἶμαι*) *τοῦ* Пупы́рь, *οἷον* (*πουφ-ὸς, ποφὸς*) = *πομφὸς, πομφόλυξ·* ,, *πομφόλυξ=ὀμφαλὸς, ὡς ὁ τῆς ἀσπίδος, ὄγκος* (*Ἡσύχ.*). *ἐκ τοῦ πομφὸς, βομβὸς καὶ ὁ βομβὼν καὶ βουβὼν, διὰ τὸν ὄγκον. ὅθεν καὶ* (*βεβωνιάω, βομβωνιάω*), *συνήθ. ἐν Θεσσαλίᾳ, βομβωνιάζω = οἰδαίνω· πρήζομαι, οὐ μόνον τοὺς βουβῶνας, ἀλλὰ καὶ καθολικώτ. οἷον, ἐβομβώνιασε, καὶ βομβωνιασμένον πρόσωπον.* (*βλ. καὶ* Пузы́рь, *καὶ* Пчела̀). *ἢ ἐκ τοῦ, ὀμφὸς ὅθεν ὀμφαλὸς* (*μεταθ. μοφὸς, μ=π, ποφός*). [*ἐκ τῆς ἀμπὶ, ἀμφὶ* (=*περὶ, τὸ πέριξ*), *ἀμβὶ* (*λτ.* amb—*ἐν συνθέσει, Γρμ.* umb), *ἀμφὶς, ἄμβις, ὅθεν καὶ ἄμβυξ, ἄμπυξ, ἄμβη, ἄμβων* (*ἄμβος, ὄμβος, ὀμφὸς*), *τὸ λτ.* umbo, umbilicus. *Ῥείμερ. βλ. καὶ* Adelung. *λ.* Nabel]. *βλ.* Пупы́рь.

Пупы́рь(*φλυκτὶς, πομφόλυξ*)*πέμφις*(*πέμφιξ,-γξ*), *πέμφιρ,* (*πέφιρ, πόφιρ*)=*πομφὸς*(*ποφὸς,-φὸρ*),

πομφόλυξ [=βομβὸς, βομβόλυξ, βομβυλὶς ἐκ τῦ βομβύω, βομβέω, βόμβος, αἰολικ. βόμβυς, λακωνικ. βόμβυρ. καὶ τῦτο παρὰ τὸ βόω, βύω, (ὅθεν βυλλὸς, ἀφ' ὗ τὸ λτ. bulla, *βυλλάω,* bullio), *πεποιημένον ἐκ τῦ ἤχου βου, βὸβ (πὸπ,* Пýп), *βο, βύ (ὅθεν καὶ βύζω· βλ.* Пýкаю, *κτλ.*), *βύβος, ἐξ ὗ βουβὼν (βομβὼν), αἰολ. βύβυς (καὶ ὡς ἂν εἴποις, βυβὺρ,* Пупы́рь)=*βόβος, ὅθεν βόμβος, κατὰ παρένθεσιν τῦ μ, διὰ τὸν ἀρχαῖον ὄγκον καὶ ςομφασμὸν (ὡς, ὄπη, ὄμπη, ὄμπνη, κτλ.), καὶ (β=π, καὶ φ) πόμβος, πομφὸς, ἡ ἐκ τῦ ἠχοῦντος ὑγροῦ ἀναδιδομένη φυσαλίς· ὡς δ' ἐκ τοῦ ὄγκου τῦ πομφῦ μετηνέχθη ἡ λέξις καὶ εἰς ἄλλα σώματα παραπλήσια τῇ πομφόλυγι (βλ.* Пýпъ), *ὡς καὶ τὸ λτ.* bulla· *καὶ ἡ τῆς συνηθ. βαμβέλα (τὸ τῦ βάμβακος καλύκιον)= βομβυλὶς, βομβόλυξ=πομφόλυξ· καὶ (βόμβυξ, βομβύκιον), βομβέκιον συνήθ. ὁ κάλυξ καθόλου, τὸ καὶ, παρ' ἄλλοις, βαβέλιον (βομβύλιον).*

Пуска́ю, Пуща́ю, *Σλβ.* **Пущу̀, Пусти́ти** (*ἀφίημι, ἀπολύω. οἷον ἐκ τῦ* Пусту̀) *τὸ προςακτ.* Пустѝ, *'Ρωσσ.* Пýсть = *ἄφες (βοηθητικὸν μετὰ τῶν προςακτικῶν, ὡς τὸ τῆς συνηθ. ἂς = ἄφς = ἄφες. βλ. Μέρ. Α.) φαίνεται= φύσκω, φύξω, φύζω, φυζάω, φυσδάω (φυξάω, φυσκάω) = φύγω (ἐνεργητ. ὡς τὸ λτ.* fugo, fugare = *φυγαδεύω. ἐκ τῦ ἐνεργητ. φυ-*

ζάω τὸ παθητικὸν φυζηθέντες). ἔςι γέμην (ἤ μοι δοκεῖ) φύσδω, φύζω, φύξω, φύσκω = χύσδω, χύσκω = χύζω (ὅθεν χυςὸς = χυτὸς), χύδω, χύω [ὡς τὸ συνήθ. χυμάω, χυμῶ, χυμίζω, = ἀφίημι θέειν, ὁρμᾷν, ἐκχεῖσθαι δίκην ῥοῦ, καθὰ καὶ τὸ χέομαι (συνήθ. χύνομαι) = δίδομαι μετὰ προθυμίας καὶ ὁρμῆς, ὡς τὸ „ κεχυμένος εἰς τ' ἀφροδίσια, λτ. effusus, κτλ.]. Τὸ γοῦν φύζω, φύξω (φέξω, ξ = κσ = σκ, φέσκω, Пущу̀ καὶ φέζω, φέσδω, Пусту̀) = χύζω. [ὡς, ἐφύρη = ἐχυρὰ, ὄφις = ἔχις (ὄχις), καὶ λτ. fatisco = χατίσκω, χατίζω· fovea ἐκ τῦ φώϜω, φάω = χώω, χάω = φάω, φάϜω, favus = σχαδών· fundo, fudo = χύδω (χύω), καὶ ἄλλα ἐν οἷς φ = χ, ὡς π = κ]. αὐτὸ δὲ τὸ χύζω, χύω = χέω = χάω, χάζω = χωρεῖν, ἀναχωρεῖν, χάζεσθαι ποιῶ. βλ. Пу́стъ.

Пу́стъ, Пустый (ἔρημος, κενὸς). Пусты́ня (ἔρημος, ἡ). Пустошу̀ (ἐρημόω, πορθῶ), Γρμ. wüsten, wüste, 'Ιτ. guastare, Γαλλ. gaster, ὅθεν gâter, λτ. vastare (de-vastare), vastus = χαςὸς, χ = φ = v, vasto (χάςω) = χάσδω, χάζω, χάω, χάος (= κενὸν), κτλ. (ἤ βαςὸς, βαςάω, βαςῶ = fero, auffero), ἀλλὰ τὸ πρῶτον πιθανώτερον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ Пусти́ти, Пусти̇ (βλ. Пуска́ю), συγγενὲς ὂν τῷ Пу́стъ. ὥςε καὶ τῦτο = φυςὸς (χυςός). βλ. καὶ 'Ρειμ. λ. χαςὸς, καὶ βαςάζω.

Пу́ты (*ἀλύσεις, δεσμά· ὡς ἐκ τοῦ ἑνικοῦ* Пу́тъ)· Пу́таю (*δεσμεύω, ἐμπλέκω*) *πεδάω, πέδη, πέδαι* (*οἷον ποδάω, πόδαι, ποῦς, ποδὸς, καὶ πυδὸς, ὅθεν πυδαρίζω· παρὰ τὸ πόω = πάω, βάω, βάδω. βλ.* Пу́ть, Пѣ́шій), *λτ.* pedio (impedio), pedica.

Пу́ть (*ὁδὸς, τρίβος*) *πάτος* (*α = υ, ὡς σάρξ, σύρξ· βύπτω, βάπτω· βίκχις, βακχὶς· πάλλα*, Пу́ля. *βλ. καὶ* Пра́жу). *οἷον, πύτος* (*ὡς τὸ αἰολ. βύθος, βυθὸς, βυσσὸς* [*βλ.* Пучи́на] = *βάθος, βάδω, βατῶ = πατῶ, πύτος, πάτω*, Паду̀), *Βομ.* paut. *πρβλ. Σκρ.* padu, *καὶ ἀρχ. Γρμ.* padde, pedde, Pfad, *πάτος, πέδον, βάδος*, Boden, *κτλ.*

Пу́хну (*οἰδαίνω, πρήζομαι. οἷον βύκνω*) = *βύκω· „βεβυκῶσθαι, πεπρῆσθαι* (*Ἡσύχ.*), *βλ. τὸ συγγεν.* Бу́хну.

Пу́хъ (*χνοῦς, πτίλον*) *φοῦκος* (*ποῦχος, κ = χ. π = φ*) *συμφωνεῖ πρὸς τὸ φῦκος* (fucus, *τὸ βρύον, διὰ τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὸ πτίλον. τὸ δὲ φῦκος ἐκ τοῦ φύω. οὕτω καὶ* Мохна̀, *τὰ ἐπὶ τῶν ποδῶν τῶν ὀρνίθων πτίλα, ἐκ τοῦ* Мо́хъ = *μοῦσχος, τὸ φῦκος. βλ.* Мо́хъ). *εἴη δ' ἂν μᾶλλον τὸ* Пу́хъ *ἐκ τοῦ* Пу́хну (Пу́ху, *βύκω, οἷον βύκος, βύχος, διὰ τὸ οἴδημα τῶν πτερῶν*).

Пучи́на (*δίνη, βυθὸς, πόντος, πέλαγος, ὡς ἐκ τοῦ* Пучи́нъ = Пути́нъ) (*βυσσὴν*) *βυσσὸς* [= *βυθὸς, βυθμὴν, πυθμὴν, αἰολικ. υ = α. ἐκ τοῦ βάθος, βένθος· ὡς καὶ πόντος* = (*πέν-*

δος) λτ. fundus, funda, πύνδαξ. καὶ πυτίνη, Βμ. putna=βωτίνη, βύτις, βῦτις, Γρ. Butte, κτλ.]. βλ. Пу́шь καὶ Пу́чу.

Пу́чу (ἐξοιδαίνω) φύσσω, (φύζω), φύσω=φυσάω, συγγεν. Пыщу̀, ы=υ, καὶ υ=ου. τὸ δὲ Пучи́на ἐκ, οἶμαι, παρὰ τὸ Пу́чу (οἰδαίνω) ὡς, οἶδμα λίμνης, πόντου, κτλ.]

Пу́шка (πυροβόλον, τὸ συνήθ. κανόνιον, Γλ. canon) συγγεν. φάζω, φαύζω, φώσκω (φώσκη). ἢ πιθανώτερ. ὡς ἐκ τοῦ Пу́ша=φύσσα, (φύσκα) παρὰ τὸ φυσάω. ὡς „ φλὸξ ἱεῖσα φύσαν πυρός ('Ομήρ. ὕμν. β, 114), παρὰ τὸ Пушу̀, ἀντὶ Пышу̀ (φυσσῶ, φύσσῶ, φυσῶ, φύω, πύω, ὅθεν καὶ τὸ πῦρ.).

Пха́ю, 'Ρωσσ. Пиха́ю (τρίβω, ὠθῶ) πσάω, ψάω (χ = ш = σ) = ψέω, ψίω, ψώω, ψώγω, ψώχω, κτλ. ὅθεν, Пшено̀, καὶ Пшени́ца. (τὸ 'Ρωσσ. Пиха́ю, κατὰ παρένθεσιν τοῦ и· ὡς τὸ е ἐν τῷ Песо́къ).

Пчела̀ (μέλισσα· ψελὰ) = ψιλὰ = ψιλὸς (ὡς ψύλλα = ψύλλος). „ ψιλὸς, πτηνὸν· ψίλον, πτερὸν. Δωρικῶς (Παυσαν. καὶ 'Ησύχ. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. ψίλαξ, καὶ ψάω· τὰ δὲ ψέλλω, ψίλλω, ψύλλω, συγγενῆ· καὶ τὸ ψίλλω = πτίλλω = τίλλω· καὶ ψίλον=πτίλον· ψ=πτ). 'Εν ἀρχαίοις κώδηξι, καὶ Бчла̀ (б=п)· κατὰ δὲ Δοβρόβισκ. ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τοῦ βόμβου бъч,=βύζ. [κατὰ τὸ, βύζα, καὶ βύας, ὁ βοῦφος (βοῦβος, βύβος, βύϝας) καὶ ὁ (ἐκ

τῦ βύω, βομβύω, -βύλω) βόμβυλος, ἢ βομβυλιὸς, συνήθ. βύμβυλας, βύμβυνας· καὶ βυβύλας, βαβύλας· τὸ δὲ βομβύω, καὶ βομβάω, -βαίνω (ὅθεν Σ. ἐν Θετταλ. βομβονίζει =βροντᾷ), καὶ βομβάλω=βομβέω]· βομβεῖ δὲ δήπου „ χ' ἁ βομβεῦσα μέλισσα (Θεόκρ.).

Пшени́ца (σῖτος· ὡς ἐκ τοῦ Пшенà) ψαίνα, ψαινὶς, ψάνη (ὅθεν καὶ ψάμμος)=ψάμμη, ψωμός. [ψάω, ψώω, ψαίω, ψαίνω, ψαίνημι, ψαινύσσω = ψωμίζω (κυρίως = ψώχω, τρίβω. βλ. Пха́ю). οὕτω καὶ τὸ λτ. triticum, ὁ σῖτος, ἐκ τῦ tero (τέρω = τρίω, τρίβω, ὅθεν παρακ.) trivi, tritum = (τριτὸν) τριπτὸν, τετριμμένον, ἠλοημένον, trituratum]. τὸ δὲ ψάνη τῆς συνηθ. παρὰ Πελοποννησίοις (ἡ εὔςρα, ςάχεις φρυκτοὶ) = ἐψάνη, ἐψανὸς, νὴ, νὸν. βλ. Лапшà). Пшенò Сарачи́нское, ψαινὸν (σῖτος) Σαρακηνικὸν = ὄρυζα. ἐκ τῦ triticum Saracenicum (εἶδος σιτηρῦ). βλ. Пха́ю.

Пыла́ю (ἀνάπτω, ἀναφλέγομαι· ὡς ἐκ τῦ Пылу̀, συγγ. Палю̀, οἷον φύλω, φυλάω)=φλύω, φλυάω, τὸ δὲ φλύω=φλέω, φλέγω· „ ζῶντας περιφλύει=φλέγει (Ἀριςφν). Пы́лъ (φύλ-, φλύ-ος) = φλὸξ. ὅθεν καὶ Пы́ль (κόνις, ὡς φλεκτή· καθὰ καὶ ἐκ τῦ κάω, καίω, κέω, κένω, κόνις) οἷον πήλη = πάλη, πρωτότυπ. τῦ παιπάλη ἐκ τῦ πάλω. (βλ. Пе́пелъ). πύβλ. καὶ τὸ λτ. pulvis. [πάλλω, ἤτοι πάλω=πλάω,

βλάω, φλάω, φλέω, φλέγω, πλέω, κτλ. συγγενῆ· ἐν πᾶσι γὰρ τέτοις ἐπικρατεῖ κινήσεως ἰδέα συνημμένης μετὰ ποιϐ. τινος τόνϐ, ὡς φύσης πυρὸς (,, *τὸ δὲ πῦρ οἷον πνεύματός τις φύσις. Ἀριςοτ.*), *πατάγϐ πνευμάτων, ῥοίζϐ ῥοῆς, βολῆς, κτλ. βλ. τὸν σοφὸν Ῥείμερ. λ. πλάω, φλέω, κτλ.*].

Пыль, *βλ.* Пыла́ю.

Пыре́й (*πολύγωνον*, triticum repens) *πυρὸς*.

Пы́ро (*ὄλυρα. Ἰζεκ. β*, 9. *ἢ ἄρακος*, горохъ). *πυρὸς·* (*οὐκ = σπεῖρον, Σ. σπειρίον*). *ἢ φάρ, φαρὸς, λτ.* far, *ὅθεν* farina.

Пыря́ю (*κερατίζω, λακτίζω, βάλλω, ῥίπτω.*) *περάω = πείρω* (*πέρω*). *παρὰ τὸ* Пру̀, Пра́ю, Пира́ю, *καὶ* Пыря́ю· ы = и. *βλ.* Пру̀.

Пыта́ю (*πειρῶμαι, δοκιμάζω, βασανίζω, ὡς ἐκ τϐ* Пы́ту) *πύθω, μαι*, *Σλοβ.* pjtamse. [*πύνθω, πυνθάνω,-νομαι. ἐκ δὲ τοῦ πύθω, τὸ πεύθω,-θομαι, ὡς, φύγω, φεύγω· ἐλύθω, ἐλεύθω. αὐτὸ δὲ τὸ πύθω ἐκ τϐ πύω, πάω, πάhω* (subolet mihi) = Пахну̀, Па́шу. *ὡς καὶ τὸ αἴσθω, αἴσθο- ἐκ τϐ ἀΐω, αἴω· ὥςε καὶ τὸ* Пы́ту *συγγεν.* Пышу̀, *φυσσῶ, φύω, πύω*]. *ἢ πήθω, πάθω,* (*ἐκ τοῦ πάω, πάτω,* Паду̀ = *πλήσσω· ὅθεν καὶ πέθω, πείθω, βλ. Ῥείμερ. λ. πάσχω.*)

Пышу̀ (*ἐπὶ φλογὸς ἐκτεινομένης καὶ πυρώσεως σφοδρᾶς*) *φύσσω, φυσῶ* (*βλ.* Пу́шка, *καὶ* Пыщу̀).

Пыхчу̀ (*πνέω σφοδρῶς, φυσῶ, μύζω δι' ὀργὴν*) *φυσσῶ* (*οἷον φυξῶ, φυκσῶ· ὡς ἐκ*

τῦ φύζω), φυσῶ, φυσιῶ. Пы́ха, φύσσα (φυσίωσις), χ = ш. βλ. τὸ συγγενὲς Пыщу̀.

Пыщу̀, φυσῶ, φυσσῶ. [πύω, φύω, τόνοι πνοῆς. ἐκ τῦ πύω, πύνω, μεταθ. πνύω, τὸ πνεύω, πνέω· ἐκ δὲ τῦ φύω (πύω, πῦρ) φύσω, τὸ φυσάω, φυσῶ. (καὶ κατὰ πύκνωσιν τῦ συριςικοῦ σ, οἷον φύσσω, φύζω, φύσδω, Пыщу̀, Γρμ. pusten (blasen) κτλ.]. Пы́шный (ὡς ἐκ τῦ Пы́шенъ) φυσῶν, φυσιῶν (πεφυσιωμένος, ὑπερήφανος, ὀγκώδης, πολυδάπανος, κτλ.). βλ. Па́хну, Пашу̀.

Пью̀, = Пію̀, βλ. Пою̀.

Пѣ́гій (ποικίλος, ἐπὶ ἵππου μελαίνας, ἢ καὶ ἄλλυ χρώματος κηλῖδας ςρογγύλας ἔχοντος εἰς δέρμα λευκὸν) πηγὸς, Γαλ. pie. [Τὸ „κῦμα, πηγὸν, (Ὀδ. Ε. 238) = κῦμα τρόφι, καὶ τροφόεν (Ἰλ. Λ, 307) = εὔτραφὲς, μέγα· ὅθεν καὶ τὸ, ἵππους πηγοὺς (Ἰλ. Ι, 126) ἡρμήνευσαν εὐτραφεῖς, εὐπαγεῖς, μεγάλους, ἐκ τῦ πήγω, πάγω, παγὸς, ὅθεν καὶ τὸ παχὺς = παχὸς), καθὰ καὶ τὸ „ἀρνειῷ πηγεσιμάλλῳ (Ἰλ. Γ) = δασυμάλλῳ, πηκτοὺς καὶ εὐτραφεῖς μαλλὺς ἔχοντι. Ἀλλά τινες τῶν σχολιαςῶν ἐξέλαβον τὸ πηγὸς καὶ ἐπὶ χρώματος = μέλας, οἱ δὲ τὔμπαλιν, = λευκὸς, ὅθεν καὶ πηγὸς = πεπηγμένον ἅλας (τὸ καὶ πάγος) ὡς λευκὸν καὶ πάγου ὅμοιον (Στράτων παρ' Ἀθην. Θ, σελ. 383. πρὸς δ' παραβάλλουσι τὸ Γρμ. Pökel, ἀρχαιότ. piechel, Ἀγγλ.

pikle=ἄλας, ἄλμη. βλ. Adelung). καὶ „πλόκαμος πηγὸς = λευκὸς (Λυκόφρ.). ὁ δ' αὖ Καλλίμαχος εἶπε „κύνας ἥμισυ πηγὰς" ὅπερ οἱ μὲν τῶν ἑλληνιςῶν semialbos (ἡμιλεύκους), οἱ δὲ, semenigros (ἡμιμέλανας) μετέφρασαν. Ἀλλὰ τὸ Пѣгій (Пѣг) ἀποδείκνυσι τὸ πηγὸς (ἐπὶ χρώματος) = ποικίλος, ψαρὸς, ἢ λευκομέλας· ὅθεν ἐξελήφθη ἡ λέξις εἰς δύω παντάπασιν ἐναντίας σημασίας, τοῦ τε λευκοῦ, καὶ τοῦ μέλανος· ὡς καὶ τὸ πέλλος, ἢ πελλὸς=πολιὸς (λευκὸς), καὶ=πέλιος, πελιδνὸς, pullus, fuscus, lividus. Γερμ. schwärzlich· ἐκ τοῦ πέλος, πελὸς, συγγενὲς (κέλος, κέλας) κελαινὸς, μέλας, παρὰ τὸ ἐλὸς, ὀλὸς (θολὸς, ἔλας, εἴλας, μετὰ τῶν πνευματισμῶν π, κ, θ, μ.). Τοιαύτη τις ἐναντίωσις φαίνεται καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ Пѣгій παραγώγοις. τὸ μὲν γὰρ Пѣжина σημαίνει μελανίαν, κηλῖδα ἐπὶ δέρματος λευκοῦ, τὰ δὲ σύνθετα Рыжепѣгій (ῥουσιόπηγος, ξανθόπηγος), Воронопѣгій (μελανόπηγος), Гнѣдопѣгій (πυῤῥόπηγος) σημαίνουσιν ἵππον ξανθὸς, ἢ πυῤῥὰς κηλῖδας ἔχοντα ἐπὶ δέρματος τὸ ἔδαφος λευκοῦ, ὅπου τὸ Пѣгій, πηγὸς, ἐκλαμβάνεται = λευκός. Τὸ δ' αὖ ποικίλος σοφῶς ὁ σοφὸς Ῥείμερος ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ πείκω (πέποικα, πέκω, πόκος, καὶ ποκή. ὡς ἐκ τοῦ ὀργὴ, ὀργίλος). ὁ δὲ Ed. S. εἰς Λεννέπ. (observ. ad stirpes ling. Graec.) ὑπέθετο τὸ ποικίλος καὶ οἷον ἐκ τοῦ (πέκω)

πόκις, ποῖκις, ἀλλὰ τῦτο ὐκ ἂν οἶμαι παραβαλεῖν πρὸς τὸ Пѣгъ, ὡς ὐδὲ τὸ Пѣгъ, παρὰ τὸ Пеку́, Пеку́ся φαίη τις ἂν εἰκότως παρῆχθαι].

Пѣна (ἀφρὸς) φαίνα, φαινὴ, φαινὸς = φανὸς = φαλὸς (λευκὸς, ὅθεν φαλαρὸς, φαληριόων=ἀφρίζων.) ['Εκ τῦ (φάω) φάνω, φανὸς, καὶ φάλω, φαλὸς, ἐξ ῦ μεταθέσει τὸ ἀλφὸς', ἄλφος, λτ. albus, καὶ λ = ρ, αῤφὸς, παρ' ὃ πάλιν μεταθέσει τὸ ἀφρός. 'Εκ δὲ τῦ ἀφρὸς, ἄφρος (ψιλώτερον, ἄπρος) τὸ τῆς Σ. ἄσπρος = λευκὸς (παρενθέσ. τῦ σ πρὸ τῦ π). ἢ μᾶλλον ἐκ τῦ φαλὸς, φαρὸς, σφαρὸς (μετὰ τῦ πνευματισμῦ σ, ὡς φάραξ, φάραγος, σφάραγος, Σ. σπάραχνον), μεταθ. ἄσφρος, ἄσπρος. 'Εκ τῦ ἀρφὸς (ἀρβὸς) καὶ τὸ ἀργὸς (ὁ λευκὸς· ὅθεν ἄργυρος· τὸ γὰρ γ = β = φ· ὡς, τόργος, corvus). Τὸ δὲ φάνω, φάλω=φάω, Fάω, ἄω, ἔω, ὅθεν ἀὼς, ἕως, ἄλω, ἕλω, ἕλη, ἕλας, σέλας, ἅλιος, ἥλιος, ἐλάνα, σελάνα, κτλ. ὥςε τὰ (παρὰ τὸ φάω, φάλω) ἀφρὸς, ἄσπρος, ἀρφὸς, ἀλφὸς, albus, ἀργὸς=τῷ λευκὸς, παρὰ τῦ λεύω, λαύω, λεύσσω, λάβω, λάμπω· ἀμέλει τοι τὰ πάντα = λαμπρὸς, φωτεινός. βλ. καὶ Бѣлый]. Пѣню (ἀφρίζω) φαίνω, φάνω=φάλω, φαλάω (ἀφρίζω, λευκανθίζω). ὅθεν καὶ Пѣнка (ἡ γραῦς, ὁ ἐπίπαγος τῦ γάλακτος καὶ τῆς ἀθάρας,

ὡς ἐπιπολάζων ἀφρός· ἐκ τῦ Пѣна, ὡς ἐκ τῦ φαίνω, φαίναξ, φαινάκη, φενάκη).

Пѣстунъ (παιδαγωγός). Пѣстую (παιδαγωγῶ) ἐκ τῦ παῖς παιδὸς (παισδύω), παιδεύω, παιδευτής.

Пѣтýхъ, Σλαβ. Пѣтелъ (ἀλέκτωρ) ἐκ τῦ Пою̀ (ἄδω), ἀπῤμφ. Пѣти (ὡς ἐκ τῦ Пѣю=φαίω, φάω, φόω, βόω, βάω, βάζω, βάσκω=ἄω, αἴω, Ϝαίω, ἀΐω, αὔω, ἀΰω, ἀΰσσω, κτλ.) οἷον φαίτης, φάτης (βώτης, ὡς βῶσαι=βοῆσαι) βόης, ἠπύτης. ὡς τὰ, ὀρθροβόας, ἠρισάλπιγξ (διὰ τὴν βοὴν, αὐδὴν, ᾠδὴν τῦ ἀλέκτορος).

Пѣшій, Пѣшъ, πεζός, καὶ Пѣшечъ, πέζιξ, πεζίτης (πεζοπόρος). Пѣхóта, πεζικὸν (ш=χ. ὡς ἐκ τῦ Пѣх). Пѣшкóмъ (πεζῇ) πεζικῶς, λτ. pedatim, pedes, 'Ιτ. pedone, Γλ. piéton, ἐκ τῦ πέζα = (πὲς, πέω, πόω, πόος) πоῦς, ποδὸς, λτ. pes, pedis, Γρμ. Fuss, καὶ Σνσκρ. pad, pode, Περ. pah, pai, κτλ. τὸ δὲ Γλ. patte, 'Ισπαν. patta = ποῦς κτήνους. βλ. καὶ Пятà.

Пя́дь, (σπιθαμή) σπάδη = σπιδὴ (ἐκ τῦ σπίζω σπίδω, σπιδὴς, σπιθὴς, ὅθεν καὶ τὸ σπιθαμή)· τὸ δὲ σπίζω=σπάζω, σπάω, πάω, Пя́ю, ἀπαῤμφ. Пя́ти (βλ. Пну̀, Пину̀), σπέω, (σπένω) σπάνω, Γρμ. spannen, = τείνειν, ἐκτείνειν, ὅθεν καὶ Spanne (σπιθαμή), λτ. spithama, συνήθ. πιθαμὴ (χωρὶς σ, ὡς καὶ τὸ τέγος, ςέγος). ἔςι δὴ κυρίως ἐκ τῦ πρώτυ θέματος

πάω, Пяю· ὅθεν τὸ σπάω, διὸ καὶ παδὴ, πάδη, Пядъ, ἀντὶ σπαδὴ=σπιδή· καὶ Χρύσιππος δὲ παρ' Ἐτυμολόγῳ τὴν σπιθαμὴν ἔλεγεν ὠνομάσθαι διὰ τὸ ἀποσπάσθαι τὴν ὅλην χεῖρα· ἰδίως δὲ διὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τὰς δακτύλες, ὡς ἠτυμολόγησεν ὁ Εὐςάθιος. βλ. καὶ Пять πρὸς τὸ τέλος· Ἐκ τῶ Пядь καὶ Мужъ ἔπλασεν εὐφυῶς ἡ Βοεμικὴ τὸ σύνθετον pidimuzlijk (νάννος), οἷον σπιθαμανδράριον, σπιθαμανθρωπίσκος, ὡς τὰ ἁπλᾶ ἑλληνικὰ, σπιθαμιαῖος, πυγμαῖος, λτ. pumilio (ἐκ τῶ λακωνικ. πῶμμα = πυγμὴ) οἷον πυγμαλὸς (τὸ δὲ Πυγμαλίων ἐπ' ἄλλης σημασίας = Σ. γρονθᾶς. Γρμ. fäustel)· καὶ τὸ τῆς συνηθείας γροθάριον (γρόνθου ἴσον).

Пялю (ἐκτείνω, τείνω), συγγεν. Пну [οἷον ἐκ τῶ Пяю, Пяну, ὡς τὸ Пину· καὶ ν = λ. (ὡς, Бόлъ, πόν-ος), Пялю, οἷον σπάλω, ἀντὶ σπάνω, σπάω].

Пясть (γρόνθος· πάστ) = πὰξ = πὺξ (α = υ· καὶ στ = σκ = κσ = ξ), πυγμὴ, λτ. pugnus = πυκνὸς (ἐκ τῶ πάω, πύω, πύγω, πύκω, πυκὸς πὺξ, πέπυγμαι, πυγμὴ), Ἰτ. pugno, Γλ. poing, Γρμ. Faust, Κτσξ. 'fuust, Ὀλ. vuyst, Ἀγσξ. fyst, Ἀγγ. fist. (βλ. Adelung, λ. Faust). Βοεμ. piest, Πολ. pięść, Κροτ. peszt, Καρν. pest, Σερβ. Песница.

Пята (πτέρνα). Пячу, Пятить (ἀπωθῶ εἰς τὰ ὀπίσω, πτερνίζω). πάζω, πάσσω=πάτω, πάτος (πά-

τα, = *πατὼν* = *πέλμα*, *Γλ.* paton), *συνήθ.* *πατῦνα* (*πρβλ.* *καὶ* patta, patte. *βλ.* Пѣшій), *ὡς πέδα*, *πέζα* (*καὶ τὸ Σκτ.* pad = *πῦς*, *ποδὸς*). *ἐκ τῦ πέτω*, = *πάτω*, *πατῶ*, *βατῶ*, *βάδω*, *βάδος*, *πάτος*, *βάω*, *πάω*. *βλ.* Пу́ть, *καὶ* *'Ρειμ.* *λ.* *πάω*). *Τὸ δὲ πτέρνα ἐκ τῦ πέρνα* (*περόνη*, *πέρω*, *κατὰ παρένθεσιν τῦ τ*, *ὡς* *πόλις*, *πτόλις*), *ὅθεν λτ.* perna. *καὶ τὸ Γρμ.* Ferse, *ἐκ τῦ* fahren = *πόρειν*, *πορεύειν*, *περᾶν*, *πέρω* (Adelung). *βλ.* Паду̀, *καὶ* Пѣшій.

Пятнò (*κηλὶς*) *πατηνὸν*, *πάτημα*, *πάτος* (*πηλὸς* *ῥύπος*, *κόπρος*. *'Ησύχ.*). Пятна́ю (*κηλιδόω*· *ἐπιβάλλω τύπωμα*, *σφραγίζω*) *πάτος*, *πατέω*, Пятна́ю, (*οἷον πατνῶ*, *πατῶ*, *πάτω*· *καὶ* Пятнò *ὡς ἐκ τῦ* Пятò· *ὡς* Окнò, *ἐκ τῦ* Óко. *οὕτω* *καὶ ἐκ τῦ πίτω*, *πιτνῶ*). *βλ.* Пятà.

Пя́ть, *πέντε* (*χωρὶς τῦ ν*, *ὡς* Мя́тва, Мя́та = mentha, *μένθα*· Ля́ща, *ὡς ἐκ τῦ* Лящ = lens, lentis· Па́-мять (*ἐκ τῦ* По́мню) = mens, mentis), *παρὰ Σέρβ.* *καὶ* Пѣть (*ὡς καὶ*, мѐ, мѐ, сѐ = мя̀, пя̀, ся̀· Ѣзыкъ, *ἀντὶ* язык, *κτλ.* Ѣ = *ε* = я = *α*· *ὡς καὶ μάγαρον*, *μέγαρον*· *γὰ γὲ*. *κτλ.*) *οἷον πέτε*, *πάτε*. *Καρν.* pèt, *Πολ.* pięc, *'Ιλλυρ.* peet, *Λετ.* peczi, *κτλ.* *αἰολικ.* *πέμπε*· *ὅθεν* ($\pi = \varkappa =$ *λτ.* q.) quinque (*'Ιτ.* cinque, *Γλ.* cinq, *'Ισπ.* cinco), *καὶ* ($\pi = \varphi$) *Γρμ.* fünf, *κοινῶς* fümf, *Γοτθ.* fimf, *'Ισλ.* fimm, *'Αγγ.* five, *'Ολ.* vuf, *Σβ.* *καὶ Δαν.* fem, *κτλ.* *'Ινδικ.* penschu, *Περσ.* peng, pentz,

καὶ Τȣρκ. bess. κτλ. Пятерня̀, πεντὰς, συνήθ. πεντάρα (καὶ ἡ δρὰξ, διὰ τὸ πενταδάκτυλον). Пята́къ (νόμισμα πέντε κοπικίων, ὡς τὸ συνήθ. πεντάρι), ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. πατάκα (ὡς τὸ πένταχα, πενταχῆ, ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ πενταχὸς, χὴ, χὸν, ὅθεν καὶ πενταχῶς). Пя́тница, καὶ Σλαβ. Пято́къ, ἡ Παρασκευὴ τῆς ἑβδομάδος, ὡς πέμπτη ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν. Ἡ μὲν γὰρ Κυριακὴ, Недѣля = ἀργία (βλ. Дѣло), ἡ δὲ καθ' ἡμᾶς Δευτέρα τῆς Ἑβδομάδος, По-недѣльникъ = ἡ μετὰ τὴν ἀργίαν, ἡ ὑςεραία (οἷον μετάργιος)=μεθέορτος. ἡ δὲ τρίτη, Вто́рникъ (ἐκ τȣ̃ Второ́й) = δευτερεύουσα, ὡς δευτέρα δηλονότι ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἐργασίμου, τῆς καθ' ἡμᾶς δευτέρας. ἡ δὲ παρ' ἡμῖν Τετρὰς (Τετράδη), παρὰ τοῖς Σλαβονικοῖς λαοῖς, Середа̀ = μέση (ὡς μέση τῆς ἑβδομάδος· καὶ παρὰ Γρμ. Mittelwoche, οἷον μεσεβδομαία, ὡς καὶ συνήθως τὸ μέσον τῆς ἑβδομάδος λέγομεν μεσοβδόμαδον)· ἡ δὲ παρ' Ἕλλησι Πέμπτη, κατὰ τȣ̀ς Σλάβονας Четверто́къ = τεταρταία (ὡς τετάρτη τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν)· καὶ ἡ Παρασκευὴ, Пя́тница, Пято́къ=πεμπταία, πέμπτη. τὸ δὲ Σάββατον καὶ παρ' ἐκείνοις Субо́тъ. Σημείωσαι δὲ καὶ τῶν τῆς ἑβδομάδος ἡμερῶν τὰ Σλαβονικὰ ὀνόματα σύμφωνα ὄντα τοῖς Ἑλληνικοῖς, ὡς ἀριθμητικὰ, κἂν δοκῇ πως

διαφωνοῦντα τῇ τάξει τῶν ἀριθμῶν. Αἴτιον δὲ ταύτης τῆς διαφορᾶς ἡγούμεθα τόδε· οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες ἀριθμοῦσι πρώτην τῆς ἑβδομάδος τὴν Κυριακὴν, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ὠνόμασαι „ μία (πρώτη) σαββάτων (Ματθ. 28), καὶ δὴ καὶ κατὰ τὸ τῆς Γενέσεως ἐκεῖνο „ ἐγένετο πρωῒ ἡμέρα μία (πρώτη)· ὅθεν καὶ δευτέρα, καὶ τρίτη, καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου, ὅ ἐςὶ κατάπαυσις, ἡ ἀργία. Οἱ δὲ Σλάβονες, ἐπειδήπερ ἡ τοῦ Χριςοῦ Ἐκκλησία τὴν τοῦ ἑβραϊκοῦ Σαββάτου ἀργίαν μετέταξεν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναςάσεως, ταύτην τε δικαίως καὶ οὕτοι ἀργίαν ὠνόμασαν, καὶ πρώτην ὑποθέμενοι τὴν μεθέορτον, τὴν καθ' ἡμᾶς δευτέραν, δευτέραν ἐκάλεσαν τὴν παρ' ἡμῖν τρίτην, καὶ τὰς ἄλλας ἐφεξῆς, ὡς προείρηται. Πότε δ' οὖν ἤρξαντο τὸ πρῶτον οἵ τε Σλάβονες καὶ πολλῷ δὴ πρότερον Ἕλληνες ἐκ τῶν τακτικῶν ἀριθμῶν τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος παρονομάζειν, οὐκ ἔχομεν λέγειν σαφῶς. Ἡ μὲν γὰρ Κυριακὴ ἀπ' αὐτῶν ἤδη τῶν Ἀποςολικῶν χρόνων φαίνεται κεκλημένη (βλ. Це́рковь). *τὰς δὲ λοιπὰς τῆς ἑβδομάδος ἡμέρας οὕτως ἀριθμητικῶς ἔςιν ὅπου καλεῖ καὶ ἡ Ἐκκλησιαςικὴ ἱςορία, μὴ προσδηλοῦσα, ὅσα γ' ἐμὲ εἰδέναι, τὸν πρώτως ὀνομάσαντα. τοὺς γέμην Σλάβονας ἔοικέ πως μετὰ τῆς εἰς Χριςὸν πίςεως καὶ ταύτας τὰς ἀριθμητικὰς τῆς ἑβδο-*

μάδος προσηγορίας παρὰ τῶν Ἑλλήνων παραλαβεῖν, καθὰ καὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ τῶν μηνῶν ὀνόματα, ὓς ἄλλως πρότερον ὠνόμαζον (*βλ.* Грýдь, *καὶ* Лúстъ). *Τὰ δὲ Γερμανικὰ, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι τῆς Εὐρώπης, ὀνόματα τῆς ἑβδομάδος πέπλαςαι σαφῶς κατὰ τὰ Λατινικὰ, παρωνυμέμενα (πλὴν τῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς) ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν, ὧν ἑκάςῳ τινὶ ἑκάςη τις τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος τὸ πάλαι καθιέρωτο· Αἰγυπτίων δὲ πρώτων καὶ Χαλδαίων ταυτησὶ τῆς παρωνομασίας τὸ ἔθιμον, ᾧ περ Ἕλληνες ὐδέποτε ὐδαμῦ φαίνονται νενομικότες (βλ. Δίων.* 5. *καὶ Φιλόςρ. βίῳ Ἀπολλων). Περὶ δὲ τῆς ἰδέας τῦ πέντε ἀριθμῦ, τί ποτε ἄρα ἀπολύτως σημαίνει, σαφῶς μὲν ὐκ ἔχομεν λέγειν· ἃ δ' εἰκάζομεν, ἐροῦμεν. Εἰ μὲν τοίνυν τὸ αἰολικὸν πέμπε ἀρχαιότερον (ἧ δοκεῖ) τῦ πέντε, εἴη ἂν παρὰ τὸ πέπω* [*τὸ γὰρ μ κατ' ἐπένθεσιν· ὡς καὶ ἐν τῷ ὀμφὴ ἐκ τῦ ἔπω, εἴπω· καὶ ἐν τῷ πέμπω* = mitto (*παρ' ὃ παράγει τὸ πέντε ὁ Λεννέπ.*), *ἐκ τῦ πέπω* = *Ϝέπω, ἔπω, ὀπάζω. Ῥειμ.*]. *τὸ δ' οὖν πέπω παρ' ὃ φαίνεται τὸ πέμπε* = *πάπω* = *Ϝάπω, ἅπω, ἅπτω, ἅπτομαι· ὡς ἐκ τῦ αὐτῦ ἅπω τὸ μάπω, μαπὴ (μ καὶ π πνευματισμοὶ, ἕτερος ἀνθ' ἑτέρυ κατὰ διαλέκτυς μεταλαμβανόμενοι· ὡς, μέλας, πέλας, πέλος, -λὸς, κτλ.)· καὶ ἐμφαίνοι ἂν ἡ τῦ πέμπε ἰδέα ἀφὴν,*

λαβὴν, ἢ χεῖρα· [ὡς καὶ τὸ μαρὴ (χεὶρ, ἐκ τῦ μάρω=ἄρω, αἴρω) = μαπὴ (=ἁφὴ), ὅθεν (ἐμμαπὴς) ἐμμαπέως, κατὰ τὸ Γαλ. maintenant, = main-tenant]. Εἰ δ' αὖ τὸ πέμπε ἐκ τοῦ πέντε (π = τ), ἐςι δὲ τῦ πέντε ἀρχαιότερον τὸ πέτε (τὸ γὰρ ν κατ' ἐπένθεσιν, ὡς καὶ ἐν τῷ πενθῷ, παρὰ τὸ πέθω, πήθω, πάθω· καὶ ἐν τῷ σπινθὴρ, ἐκ τῦ σπίδω, σπιθαρὸς, κτλ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ Пя́ть, καὶ Пѣ́ть, ἄνευ ν ἀρχαιοτρόπως ἐκφερόμενα), εἴη ἂν τὸ πέντε συγγενὲς τοῦ (πέδω) πάδω, πίδω, ἀντὶ σπίδω (παρὰ τὸ πάω, Пя́ю, σπάω, σπάζω, σπάδω, ὅθεν τὸ λτ. pando, expando = πάνδω, πένδω, καὶ-σπέω, σπείω, σπίω), σπίζω = ἐκτείνω, παρ' ὃ καὶ ἡ (σπιδὴς, σπιδὸς, σπιθὸς, σπιθὴ) σπιθαμὴ (βλ. Пя́дь. καθὰ καὶ δῶρον, δᾶρις ἐκ τῦ δαρὸς, δηρὸς = τηλός. βλ. Дла́нь). ὅθεν πάλιν ἡ τοῦ ἀριθμοῦ ἰδέα σημαίνοι ἂν ἀπολύτως τάσιν, καὶ ἰδίως τῆς χειρός· ἢ χεῖρα τοὺς δακτύλυς ἔχουσαν ἐκτεταμένυς καὶ διεςῶτας, ὡς ἡ σπιθαμή· ᾗ δὴ καὶ ὁ δέκα, ὁ διπλῦς τοῦ πέντε, πιθανώτατα συγγενὴς τοῦ δέκω, δέχω, δοχὴ, δοχμή. βλ. Дéсять). Εἰ τοίνυν δοκῦμέν τι λέγειν, ἐςι δήπου τό, τε πέντε συγγενὲς τῦ (σπιδὴς, σπιδέες, πεδέες, πενδέ-ες), σπιθαμὴ, Σ. πιθαμὴ, καὶ τὸ Пя́ть ὡσαύτως σύγγονον τοῦ Пя́дь. Οἱ δέ τινες, τὴν ἐπιτομωτάτην βαδίζοντες, εἶπον τὸ πέντε παρὰ τὸ

πάντε, πάντες (πάντες ἀμέλει τοι οἱ δάκτυλοι τῆς χειρός. E. S.).

Пяю, Пà, Пяти, βλ. Пнў.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α΄ ΤΟΜΟΥ.

